திருக்குறள்

(பரிமேலழகர் உரையுடன்)

— 1878

உ

கடவுள் துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

பரிமேலழகருரையைக்கொண்டியற்றிய பதவுரையும்,

கருத்துரையும், விசேடவுரையும்,

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் - உரையும்

சரித்திரமும் ஆகிய

இவை

திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர்குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையரவர்களால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்து

திரிசிரபுரம்.

புத்தகவியாபாரம்

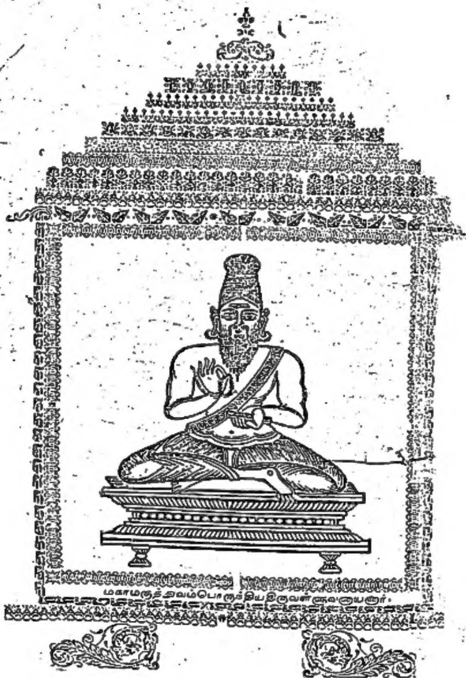
தி-சபாபதிபிள்ளை

அவர்களால்

Printed at the muttoovarcolalumbal Press.

Chintadripettah.

1878.

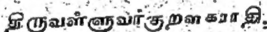
மகாமகத்துவம்பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார்.

அதிகாரவகாரதி- முற்றும்.

இதனுட்பிரிவு.

இவற்றினுட்பிரிவு.

அதிகாரவகாராதி - முற்றுப்பெற்றது.

திருவள்ளுவர் குறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.
உவக்கா	கசக
உவந்துறை	௩௯௯
உவப்பத்	க௩௯
உழந்துழும்	௪௯௫
உழவினார்	௩௪௭
உழுதுண்டு	௩௯௰
உழுவாரு	௩௯௰
உழைப்பி	௯௮௮
உளபோன்	௨௰௩
உளரெனி	௨௫௭
உளரொன்	க௪௩
உளவரை	க௭௰
உள்ளக்களி	௪௫௩
உள்ளத்தார்	௪௪௨
உள்ளத்தனு	௯௫
உள்ளத்தாம்	௯௯
உள்ளமிலா	௨க௨
உள்ளமு	௨௫௰
உள்ளம்	௪௧௩
உள்ளற்க	௨௮௫
உள்ளியதெ	க௯௨
உள்ளியதெ	க௰௪
உள்ளினும்	௪௨௪
உள்ளினே	௪௯௯
உள்ளுவ	௨கக
உள்ளுவன்	௩௯௪
உள்ளுவன்ம	௪௪௮
உள்ளொன்றி	௯௨௪
உறங்குவ	க௫௩
உறன்மு	௩க௰
உறாஅதவர்க்க	௪௫௭
உறாஅதவர்போ	௩௮௩
உறாஅதோ	௪௰௨
உறாஅர்க்கு	௪௨௪
உறினட்	௨௮௯
உறினுயிர்	௨௭௪
உறுதோ	௩௮௭
உறுபசியு	௨௫௯
உறுதோரு	௨௯௯
உறுப்பமை	௨௯௮
உறுப்பொ	௩௪௭
உறுவது	௨௮௯
உறைசிறி	௨௪௰
உற்றநோய்நீ	க௫௯
உற்றநோய்நோ	௮௮
உற்றவன்	௩௩௩
உற்றுளன்	௩க௨

ஊ

குறள்.	பக்கம்.
ஊக்கமு	க௭௨
ஊடலிற்றோற்ற	௪௭௰
ஊடலிற்றோன்	௪௯௮
ஊடலிறு	௪௯௨
ஊடலுணங்	௪௯௩
ஊடலுணர்தல்	௩௮௮
ஊடற்க	௪௫௪
ஊடிப்	௪௭க
ஊடியவ	௪௯க
ஊடியிரு	௪௯௪
ஊதிமகன்	௪௭௭
ஊடுதல்	௪௭க
ஊணுடை	௩௫௪
ஊதிய	௨௮௪
ஊரவர்	௪௰௩
ஊருணி	௭௨
ஊழிபெ	௩௪௯
ஊழிற்	க௩௩
ஊழையு	௨க௯
ஊறொரா	௨௩௪
ஊனைக்	௩௫௪

எ

குறள்.	பக்கம்.
எச்சமென்	௩௫க
எட்பகவன்	௩௪க
எண்சேர்ந்த	௩க௮
எண்பதத்தா	க௯௪
எண்பதத்தா	௩௯௭
எண்பொரு	க௫௰
எண்ணித்து	க௯௫
எண்ணிய	௨௩௫
எண்ணியா	க௭௫
எண்ணென்	க௩௯
எதிரதாக்	க௫[illegible]
எந்நன்றி	௩[illegible]
எப்பொருளு	௨௪[illegible]
எப்பொருளெ	க௨[illegible]
எப்பொருள்	க௪[illegible]
எய்தற்கரி	க௭[illegible]
எரியாற்	௩[illegible]
எல்லாப்	௨[illegible]
எல்லார்க்கு	௪[illegible]
எல்லார்க்குமெ	௨௰[illegible]
எல்லாவிள	க௰[illegible]
எல்லைக்	௨௮[illegible]
எல்லது	க[illegible]
எழுதுங்கா	௪[illegible]
எழுபிறப்பு	௨[illegible]
எழுமைமெ	௩[illegible]
எளிதென்	௫௰
என்னாத	கக[illegible]
என்னாமை	க[illegible]
என்னினி	௪[illegible]
எற்றிற்கு	௩[illegible]
எற்றென்	௨௩[illegible]
எனைத்தாஅர்	க௪[illegible]
எனைத்தானுமெ	க௰[illegible]
எனைத்திட்	௨௩[illegible]
எனைத்துங்	௨௮[illegible]
எனைத்துணை	௫
எனைத்துரி	௪௨[illegible]
எனைத்தொ	௪௨[illegible]
எனைப்ப	௯[illegible]
எனைமாட்சி	௨௪[illegible]
எனைவகை	க௮[illegible]
என்பிலத	௨[illegible]
என்புமோர்	௨[illegible]
என்னைமுன்	௨[illegible]
எம்பெரு	௩[illegible]
எவ்வது	௨[illegible]
எதிலார்க்கு	௪[illegible]
எதிலார்போ	௩[illegible]
எதிலாரத்	௨[illegible]

௯

குறள்.	பக்கம்.
பண்ணென்னாம்	உ0கூ
பண்பிலான்	ஙசகூ
பண்புடை	ஙசஅ
பதிமருண்டு	சஙச
பயனிலபல்	கூரு
பயனில்சொல்	கூகூ
பயன்மரம்	எஉ
பயன்றூக்கா	ஙஎ
பயன்றூக்கி	ஙகக
பரிந்தவர்நல்	சசக
பரிந்தோம்பிக்	சக
பரிந்தோம்பிக்	ஙஉ
பரியதுகூர்ங்	உகஉ
பரிவிறுமா	கஙஉ
பருகுவார்	உஅரு
பருவத்தோ	கஎக
பருவரலும்	சஉங
பலகுடைநீ	ஙஎக
பலசொல்ல	உஉக
பலநல்லகற்	உஅக
பல்குழுவும்	உருக
பல்லவைகற்	உருஎ
பல்லார்பகை	கருக
பல்லார்முனி	கூச
பழகியசெல்	ஙஉஅ
பழகியநட்	உஅங
பழமை	உஅஉ
பழிமலைந்	உஙஉ
பழியஞ்சி	கஎ
பழுதெண்	உஉரு
பழையமெ	உசஎ
பற்றற்றகண்	ருகஅரு
பற்றற்றகண்	கஉ0
பற்றற்றே	கூஉ
பற்றிவிடா	கசக
பற்றுகபற்	கஉ0
பற்றுள்ள	கருச
பனியரும்பி	சஙஉ
பன்மாயக்க	சசரு
பா	
பாடுபெறு	சஙஎ
பாத்தூண்	எரு
பாலொடு	ஙகூங
பி	
பிணிக்குமரு	ஙஅரு
பிணியின்மை	உகூ0
பிழைபோன	ஙஅ0
பிரித்தலும்	உஉச
பிரிவுரைக்கு	ச0எ
பிழைத்து	கசஎ
பிறப்பொக்	கஉச
பிறப்பொக்	ஙசக
பிறர்க்கின்	க0அ
பிறர்நாணத்	ஙருரு
பிறர்பழியும்	ஙருரு
பிறவிப்பெ	ச
பிறன்பழி	கூங
பிறன்பொ	சக
பிறன்மனை	ருச
பீ	
பீலிபெய்சா	ககூஅ
பு	
புகழின்று	கூஙக
புகழ்ந்தவை	கககூ
புகழ்படவா	எகூ
புகழ்புரிந்தி	உஉ
புக்கிலமை	ககஎ
புணர்ச்சிபழ	உஎஎ
புத்தேளுல	எக
புரந்தார்கண்	உஎரு
புலத்தலிற்	சகூக
புலப்பலெ	சசரு
புலப்பேன்	சசஅ
புல்லவையு	உருச
புல்லாவிரா	சகூ0
புல்லிக்கிடந்	சகக
புல்லிவிடா	சஎக
புறங்குன்றி	[illegible]
புறங்கூறி	கூஉ
புறந்தூய்	உக
புறத்துறாய்	ச0க
புன்கணீர	சகஉ
பெ	
பெண்ணியலா	சகூச
பெண்ணிற்	உ0
பெண்ணினான்	சருஉ
பெண்ணேவல்	ஙகஎ
பெயக்கண்டு	உ0ரு
பெயலாற்	சகச
பெரிதாற்றி	சருக
பெரிதினிது	உகூச
பெரியாரை	ஙகஉ
பெருக்கத்து	ஙஙஅ
பெருங்கொ	கஅஎ
பெருமைக	கஎக
பெருமைபெ	ஙசங
பெருமையு	ஙசஉ
பெரும்பொ	உருஅ
பெருஅமை	சருஅ
பெறுமொன்	சசக
பெறுமவற்	உக
பெற்றாற்	உஉ
பே	
பேணாதுபெண்	சருக
பேணாதுபெட்	சஎக
பேணாதபெ	ஙசச
பேதைபடு	உஅச
பேதைப்	கக
பேதைமையு	கூகூக
பேதைமைபெ	உகூக
பேதைமையெ	உஅக
பேராண்மை	உஎக
பொ	
பொச்சாப்பு	கஅ
பொச்சாப்பு	கஅ
பொதுநலத்	கூக
பொதுநோக்கா	கஅ
பொய்ப்படு	உகூ
பொய்யாமையு	ச

செய்யுளகராதி — முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்.

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைலாசகிரியிலே ஆசிருக்கை மண்டபத்தில் பிரமாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் - நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்கள் - கின்னரர் - கிம்புருடர் - கருடர் - காந்தர்வர் - சித்தர் - வித்தியாதரர் முதலியோர்வணங்கிச்சூழப் பார்வதிசமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி யிருந்தனர்—அப்போது தேவியானவள் எழுந்துவணங்கிநின்று ஸ்வாமி பூலோகத்திலே இல்லறம்வழுவாது நடந்துகதியடைந்தவருண்டோவென்று வினவ,ஸ்வாமி திருவுளம் பற்றுகிறார்—உமையவளே தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர் - அகஸ்தியர் - அயன் புயங்கன் - சம்பு-என்றைவர்பெருண்டு - பூலோகத்தில் திருவள்ளுவனென்றொருவருண்டு - இவர்கள் தென்புலத்தார் கடன் - தேவர்கடன் - விருந்தோம்பல்-சுற்றந்தழுவல் - கபிலைபூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின்வழுவாதகற்ருண் சற்செய்கையுள்ள மனைவியசேர் டிருந்து இல்லறக்கடன் கடந்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர்—யாரென்றுகேட்க,பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம்வந்தது, அதுவருமென்று பிரமா முன்னமேதெரிந்து அதிலே மிதவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் நூல்களைக்கூட்டிடத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற் புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தார், அதைகண்டு காமதேனர்வைபோல் இதற்கு ளிருப்பவன் யாரென்று கேட்டோம்; தான் வருங்காலமறிந்து செய்தற்கேற்ப வள்ளுவனென்றார்—இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீரெனக் கேட்க, ஸ்வாமியென்று தெரிந்து யிருந்த பேரானந்தத்தை யடைந்து பரமசிவமே-உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன் ஆயினும் - இந்தப்பிரளயத்தை நீக்கியருள் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள - நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கேகொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்வித்தோம்- அத்தன்மையுடைய அவர்பூமியிலேபிறந்த காரணமுஞ்சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாநகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச் செய்ததின்பொருட்டு அவர்கள் கர்வமடங்கும்படி பிரமஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும்—மகாவிஷ்ணுவையும் சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம் அவருள் மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும் - திருவள்ளுவரும் வந்தமரபுக்கேட்பாயாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய கசிபர் முதலிய சப்தப்பிரம்மாக்களில்காசிபர் வைராக்கியைச்சேர்ந்து வசிஷ்டனைப்பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சத்தியனைப்பெற்றார், அவர்புத்திரனாப் புலைச்சியைச்சேர்ந்துபராசரனைப்பெற்றார், அவர் மச்சகந்தியைச்சேர்ந்து வியாசனைப்பெற்றார் இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவரானார்கள்.

உ.

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்.

பின்பு [illegible]

அப்போது [illegible]

மறுபடியும் பக்ஷிகளெல்லாம் [illegible] பண்ணி அ [illegible]

[illegible]

போது மகாலக்ஷ்மியைப்போலும் அழகும் [illegible]

[illegible]

இருகண்குமாசரித்திரம்

௨

[illegible]

[illegible]

உரை.

[illegible]

வெண்பா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள், இத்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீக்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

அத்திமுதலெறும்பி றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றவே
கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனோவன்னை யரன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள், அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யாரெனில்திருவின்பத்தினியாயெகாமவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின்மிக்கவளென்று கேள்விப்பட்டுப் பார்க்க மாறுவேடங்கொண்டுபோய் நிர்வாணபிக்ஷைகேட்டார்கள். அவள்மகாப்பிரமதையாகையால் இவர்களைப்பாலகராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றாசனமும் எடுக்கும்படிசொன்னாள் அதுகண்டதிரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்றாசனம்பண்ணும்படி சொன்னதற்காகப் பெண்கொண்டு நீ அழகின்றி மாறுவடிவாகக் கடவையென்று சபித்துப்போயினர், பின்பு பிரமனானவர் இவர்வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவையென்றனர், அவர்களுடைய உத்தரவின்படி உப்பையென்னவவதரித்து வண்ணார்வளர்க்க வளர்ந்து மாபியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமா யிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்.

இதையீன்ற முன்புபோல அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற் கரூரிலடைந்த ஒருசோலையிற்கூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார், இத்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீக்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

திருப்பைக்குன்றுப்புட்டைக்கும் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்று
ஆட்டினைக்காக்கவோ கேடுவாயலனையனே
யூட்டமுளதுகேண்மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள்—அந்தக்குழந்தையைச் சேரமா
னெடுத்து வளர்க்க வளர்ந்து ஔவைக்கும் — மறுவில்லா நெடுமலையையுங்க
ம முடிசூட்டப்பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக்கொடுக்கப் பாணப
த்திரர்க்கு வேண்டியதிரவியங்கள்கொடுத்துப் பொன்வண்ணத்தந்தாதியென்
னோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்தி லரங்கேற்றி அரசுசெலுத்திச் சக்கிரவ
ர்த்தியெனச் சிறப்புபெற்றிருந்து அவர்கயிலைக்குப்போகும்போது உடனேபோய்
அங்கே தாம்பாடிவருவித்த திருவுலாவை அரங்கேற்றிச் சேரமான்கரம் பெ
ற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தடைந்த தருமமண்
டபத்திற் கூடினார்கள், உறுவையென்பவள்பிறந்தாள், இந்தக்குழந்தையை

யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது
சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்டைப்பைக்குள்ளுயிர்தன் றுயரருந்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தச்சமியமன்றி
யல்லனென்றவன்று யானுடையவுன்னை
நிலைதன்பெயரிக்குதில்.

அதுகேட்டுத் தாய்மனந்துணிந்துபோயினள், பின்பு அக்குழந்தையைக்
கள்ளிற்போரெடுத்துவளர்க்க வளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த்தா
ருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து
தறிலேதோற்று, அகோரவீரபத்திரரை விவாகம்பண்ணிக்கொண் டெழுந்த
ிருந்தாள்.

கபிலர்.

இதற்குமுன்பு அவ்விடம்விட்டுப்போன இருவரும்திருவாரூரையடை
ந்து ஒருமடத்திற்கூடக் கபிலரென்பவர்பிறந்தார், இந்தக்குழந்தையை யாவ
ர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொ
ல்லியது.

வெண்பா.

ஒன்றுமறியாப்பூச்சிகட்டிக் கருக்கற்றவர்க்கு
முன்றுமிடமிருந்தமைத்தவர் - என்று
நமக்குமப்படியளப்பார் காரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள், அக்குழந்தையைத் தனக்கும் பி
ள்ளையில்லாத பாப்பையனென்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்த்து ஏழுவ
யதில் உபநயனஞ்செய்யத் தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ள
மாட்டோமென்றுசொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்மு
கத்தோனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் குமரத்தினுஞ்சாதியன்றிச்சென்மத்தா

ல் இல்லையென்றுசாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் இது வேவிதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதற்கு முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளிமலைச்சாரலில் வந்தகூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள், இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென அதனைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்று
மின்னும்வளர்க்கானோ வென்றுமே - மின்னாவன்
குடும்பெருமான் தடுகாட்டிலின் றாவினை
யுடும்பெருமா னுள்ளன்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக்குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் முற்பிறப்பில் பாரெங்கும் மகாவிஷ்ணுவினால் மோகிக்கப்பட்ட விபுதையென்பவளிடத்திற் பிறந்த குமாரியென்பவள் சுப்பிரமணியக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வரப்படி தொண்டைமண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்த கடவுளுக்கு சாயுஜ்யமானாள்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற்கூடியிருக்கையில், அப்பொழுது - திருவள்ளுவர்பிறந்தனர்—இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோவில்லையோ
வவ்வுயிரிலையானொருவ னல்லவோ-வவ்வி
யருகுவதுகொண்டிங் கலைவதேனன்னே
வருகுவதுதானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்தணிந்து அவ்விருவரும் நித்தியாத்திரைக்குப் போயி
னார், பின்புயிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்
தை அவ்விலுப்பை மலரிற் றவிக்குந்தேனையுண்டு பூர்வம் பிரம்மாவாதலால்
சிகை யக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங்கொண்டு வளர்கையில், கக்காகு
லியோர்ந்டனுடைய ஒருவேளாளன் மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலய ச
ந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள்—அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடைய தவ
த்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலா லுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்
கொண்டு போவென் றருள்செய்து - திருவள்ளுவனென்று நாமகரணமுஞ் செய்
தாள், அவளும் அக்குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சி யடைந்து கொண்டு
போய்த் தன் புருஷன்கையிற்கொடுத்தாள்—அவனுந்தன்கையில் வாங்கிப்போ
சானந்தம்பெற்று, அதுவந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி யிருவரும் அந்தப்பிள்
ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில், அவர்கள் சுற்றத்தார்கள்
தோ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அத
ு அவர்களுங்கூப் புறத்தி லுள்ள தேர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதி
ல் அக்குழந்தையைக்கிடத்திப் பள்ளிக்காரனைக் காவல்வைத்து வளர்த்தார்
கள், பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்துவயதானகாலத்துத் தன்பொருட்டுத்தாயும்
தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப் படுகிறார்களென்று அவர்களைப்
பார்த்து என்னால் உங்களுக்குவருத்தம் வேண்டாம் நான்வேறிடத்திலிரு
க்கின்றேன் நீங்கள்வருத்தமிருக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல, அவர்கள். அப்பா உன்னை
ப் பிள்ளைக்கலிதீர்க்கவந்த பெருமானென்றெண்ணியிருந்தோமே, நீ இப்படி
ச் சொல்லலாமாவென்ன நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போதவர் உங்
களுக்குவேண்டியதைச் செய்வேனென்றுசொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூருக்கரு
கே ஒருபனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார், அப்பனைமரம் தன்னிழல்விட்டு நிழ
ல்சாயாதிருக்க கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனோ முனிவனோ, கடவுளோ

இப்படியுருவெடுத்ததென்றுமதிக்க அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கேதவ
மோ - மகிமையோ - யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம்
அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர் - போகர் - முதலாகிய சித்தர்களும் மா
தவர்களும் - வாசஞ்செய்கின்ற மயிலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு
கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூலரிவர்களன்றி - வள்ளுவரே, பூர்வத்தில்
நம்மி எவர்களுக்கிரகம் பண்ணும்போ தங்கே யிருக்கிறோ, உலகத்தாருக்குச் சி
த்திமுத்தி வருகும்படிக்கும் அறம்பொருளின்பமென்னு முப்பாலையுந்தமிழி
ல் அருளிச்செய்யும்படிக்கும், இவ்வுலக் தவதரித்திரோவென்றுமதிக்க, நா
யனாருமகிழ்ந்து, அங்கேதவஞ்செய்வோரிலொருவராயிருந்து சகலசாஸ்திரப்
பண்டிதரானார், அக்காலத்தில் - தொண்டைமண்டலத்தி லொருவேதாளமான
து பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேகதுன்பஞ்செய்
தவந்தது அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்னும் ஊரில் ஆயிரம் ஏர்கொண்டு
முது பயிர்செய்கின்ற மார்க்க சகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்தவே
தாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற செல்வமும் தருரும் வேண்டியவை

கன யுக் தருகிறேனென்று பிரசித்தம் பண்ணினான், அது ஒருவராலும் ஆகா
மலிருந்தது, பின்பு அவ்வேளாளன் திருமலசாதியர் வாசஞ்செய்யும் மயி
லேயிருக்கும் பெரியோர்களை அடுத்துச்சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரோ
டு சொல்லென்றார் - அவனவரையடுத்துச்சொன்னான் அப்போது சிவகாருண்
ணியராகிற திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்
றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால்வென்று பாவகாரியு
ம் சட்சித்தார், பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருவரும் அனாதிதிரவியமுமல்லாமலு
ம் நாயனார் யோக்கியதையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியென்னும்
தன்பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத்து வந்து என்
பெண்ணைத் தேவரீருக்குக்கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன் அப்படியேயங்கீகரிக்
கவேண்டுமென்று சொன்னார் நாயனார் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக்காட்ட
வேண்டுமென் காரணத்தை யோசித்து,அந்தப்பெண் நான்கொடுக்குமணலை அன்
னமாக்கி எனக்கிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெ
ண் அப்படியே சம்மதித்துச் சமைத்துப் படைத்தனள் நாயனாரும் அங்கீகரித்
து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து கொண்டிருந்து பின்பு மனைவியு
டன் மயிலையில்லற் றோதிக்காக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து செய்தற்றொ
ழில் பாபமில்லாததென்று ஏலேலசிங்கனென்னும் வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வா
ங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ்செய்திருந்தனர், பின்பொருகாலத்தி
ல் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் சைடசங்காரஞ்செய்து கொலித்திருந்தப
த்திரகாளி கர்வபங்கமாகப் பலவிதநடனஞ்செய்ய அவளுந் தோல்வியடை
யாமலாடிவந்தாள், பின்பு சுவாமிகுண்டலம் கழன்றதைக் காதிலேதானே
சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார் அவளுமப்படியாட நாணி
த்தோற்றாள், அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமி தேவரீர் ஊர்த்துவதாண்டவம்ப
ண்ணிய தென்னகாரணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க, நீர்திருமயிலையிலி
ருக்கும் திருவள்ளுவரைக் கேட்பீர்களானால் தெரியுமென்றுசொல்ல தேவர்க
ளங்கேபோ யவரைக்கேட்க அவர்சொல்லியது.

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்

வெண்பா

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூமகளைப்
பாவிலங்கச்சேதனும் நாமிருக்கநாவின்
விளைமக்கி நூலென்றுமேழை யறிவேனே
குழைக்கும் பிஞ்குன்றன் கூத்து.

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகந்தெளிந்தார்கள், ஒருநாள் நல்வார்த்
ம்பொருட்டு ஏலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எங்கேயென்
கேட்க; அவர் சிவபூசைசெய்கிறாரென்றார்கள் அவர் சிவபூசை இன்னுஞ்செய்கி
றாரோ குப்பத்திற்செய்கின்றாரோவென்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய்
அவருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூசையைவிட்டுத் திடுக்கிட்டோடிவ
ந்து நாயனாருடையசீபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமி என்னைப் பந்தசாகரத்தி
னின்று மெய்த்தவக்கரையேற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நாய
னார் அவரதுபக்குவத்தையும் இன்னுஞ் சிலநாளுக்கப் பக்குவத்தையும் சோ
திக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களை யழைத்துக் கொண்டு ஒருவனத்திற்சென்
று அங்கு வெள்ளம் பெருகவரச் செய்தனர் அவர்கள் பயந்து மறுதி
டமன்றி இக்கரையிலிருந்துடன்போக மாட்டாமல்விழிக்க, ஏலேலசிங்கர்மா
த்திரம் தம்மைத்தொடர்ந்துவர, அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது—பின்பு உய
ர்ந்த ஒருமரத்தின்மேலேறென்றுசொல்ல, ஏலேலசிங்கரேறினர்—பின்பு
பிடித்த கொம்பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றார், யோசியா
மல்விட்டனர். விட்டும் ஒருஅபாயமின்றியிருந்த ஏலேலசிங்கரைத் தமது
மடியின்மேல்வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணிஎப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்
ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத நிச்சித்தத்தையும் அநுக்கிரகி
த்தார்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குங்காலில் அக்க
ட்டுக் காசனுகிய அச்சதராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்
டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடைய ஞானாசிரியரை
அப்பேற்றையடையக் கேட்கலாகாதாவென்னஅவர் நல்லதென்றுபோய் மற்றொ
ருநாள் நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் ஸ்வாமி யனுக்கிரகிப்பா
ரென்று அநுக்கிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே திருக்குழவியா
ய் ஏலேலசிங்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியதரிசிக்கும் பசுவின் வாலின்புற
த்திற்கிடந்தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எதென எடுத்
தார்கள் உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்துபெருக அக்கு
ழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதானத்திற்கொண்
டுபோனார்கள், அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தனென நாமகரணம்பண்ணி
னார், உடனே ஏலேலசிங்கர் அச்சதராசனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்று எ
னக்குத்தெய்வீகத்தினால் குழந்தையுண்டாயிற்றென்றுசொல்ல. அவன் அப்ப
டி தெய்வீகமானால் என்னிடத்திலும் அதுவரலாமேயென்றான், அவ்விருவரு
ம் இப்படிபேசிக்கொண் டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனதுமடியிலி
ருந்தது.

அதை அவன்கண்டு இது அழகானந்தமேயென்று ஆனந்தமடைந்து அ
ணைத்துக்கொண்டு தன்மனைவியையிற்கொடுக்க,அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தன
ங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக்குழந்தைக்குப் புகட்டினாள், இப்படியற்பு
தமாய் வளர்த்து பின்புஅனேகருக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து மகிமையோடு
இருந்தனர்—மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கர் தங்கப்பல் ஓட்டிப்போக அ
தைக்கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மாசனுடனேசொல்ல, அவன் நம்மாலாவதென்
ன நம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய்விண்ணப்பம்
பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து ஏலேலசிங்கரை அழைப்
பித்துக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறுபூட்டி அனேகம் பட்டுவாச
ர்களிழுத்தெல்லாவும் அசைவாமற் பதித்திருப்பதனால் அவர்களெல்லாஞ்
சொக்கிநிற்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருகிற்சென்று தமது திருக்கையா
ற்றொட்டு ஏலேலோவென்றிழுக்கவென்று கட்டளையிட அப்படியேயிழுத்தார்கள்
உடனேநிற்கவேண்டியபடி கப்பல்நின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் சூனியங்கொள்ளக் கிடையாமல் அனேகரிறந்துபோவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்குஅன்புள்ள மாறுக்கனுடைய ஏலேலசிங்கனைப்பார்த்து நீர் இந்தப்பஞ்சகாலமாறுமளவுக்கும் வாங்கிக்கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கினவிலைக்கு ஞூனியேற்றமாக விற்கக்கடவையென்றருள, அவர் அச்சொல்லை க்ஷேமமாகக்கொண்டு விற்றார் - பொருள் அபிவிர்த்தியாய் மலைபோலுயர்ந்தன - அவர்கட்டி வைத்திருந்த நெல்லு எழுவருஷத்துக்குக்குறைந்ததில்லை பின்பு மழைபெய்து உலகம் க்ஷேமமடைந்தது மறுபடியவரையழைத்துக்குணிருந்தால் விற்கலாமென்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர் நெல் லுவிற்று விர்த்தியானபொருளையெல்லாம் ஒருகப்பலிலேற்றிக் கடலிற்போட்டுவிடுமென - அவர் அப்படியேசெய்தார் அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று - சிலநாளைக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர்கையிலகப்பட்டது, அதனை அவர்கள் சோதிக்கும்போது அதன்வயிற்றில் மணிகளும் பசியும் படிக்கொரு ஸ்தம்பமிருக்க அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் களுங்கல்லென் றெண்ணி ஸ்தம்பமன்னுமிடத்திற் போட்டுவித்தார் அதன்மேல் கடத்தன்முதலிய பயிற்சியால் மலினமகிழ்ப் பிரகாசித்தது அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருந்தலால் தம்பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார், இப்படியிருக்குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப்பிரசித்தமா யிருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர சிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழகாசத்தரும் வெபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து சுற்றந்தெளிதாய். இம்மையாதியும் முதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபேரால் நூலால் செய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல நாயனார் வேதாகமசாரங்களைத் திரட்டி அறம்-பொருள் - இன்பமென முப்பாலாக்கி - க்ஷ - குறள்வெண்பாவாற் பாடியருளினர். பின்பு அழகாசத்தர் முதலானபேர் நாயனாரே இதைக்கொண்டு சங்கத்தாரைச் செயிக்கலாம் போமென்ன - அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டு தமதுமனைவியை இல் வில்மணிழந்திக் தாம் வழிகொண்டேகத இடைக்காட

டசித்தர இடைச்சுநிகாட்டின் அருகுச்சேர்ந்தவாசில் ஒளவையேர்பட அவரோடும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ்செய்யும் வகையைச்சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனாரைநோக்கி இடையர் முக்கடையாது மறியக்கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மையோகரித்த சுபோகி சங்கத்தாரைச் சபித்திருக்கிறார் ஆதலால் என்னுடைய ம்மைநாது மறிவுபடப்போகிறாகையால் நாமும் வருகின்றோம்வருமென்று இடைக்காடரும் ஒளவையுங் கூடவரப்பெற்று மதுரையையடைந்து சொக்கலிங்கஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணி ஸ்வாமியையும் அம்மனையும் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமி சந்நிதானத்தில் பாண்டியராஜாவின் மந்திரி பிரதானிகள் மற்றுஞ்சனங்கள் ஒளவை இடைக்காடர் முதலானபெரியோர்களிருக்கக் கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறளமுப்பாலையும் சங்கத்தார்கேந்தித் திகிலேறவும் ஏனையர்நெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்கேற்றிமுடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்தசந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைப்புகழ்ந்துதுதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஒளவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்துவர பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கரையிலுள்ள சங்கப்பலகையின்கண் தமிழ்க்கசகாய வீற்றிருந்தோர்களும் தமதுநூலும் ஒள்ளத்திருஞ் செந்தமிழ்வாக்கும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரென்னும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் காதற்றக்கும் அருகுற்றங் கூறினவர்களும் சொக்கலிங்கஸ்வாமி தமதுபத்தனாகிய தருமியென்னும் பிரமசாரியுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதேரென்னும்

டலைக் குற்றங்கூறச் சோமசுந்தரனே யிவ்வாறு வெழுந்தருளிவர நெற்றிக்கண்காட்டியுங் குற்றங்குற்றமேயென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடியபாடலையெல்லாங்கொள்ளாமையிட்டு அகஸ்தியனாயும் வெற்றிகொண்டார்த்தக்க விலக்கணவிலக்கிய வாசாரசிரியுள்ளவர்களுமாகியசங்கீராதிப்புலவர்களுடையதையெழும்பருக்கும்புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி யூட்டுக்கூட்டத்திற்புலிபுகுந்தாற்போலவும் காக்கைக்கூட்டத்தில் கருடனடைந்தாற்போலவும் யானைக்கூட்டத்தில் சிங்கவேறு சென்றாற்போலவும் மூங்கில்வனத்தில் தீப்பற்றியதுபோலவும் அவர்களிடத்திற்சென்று அவர்கள் தம்மையினுமில அசதியினுவிற்கெல்லாஞ் சேர்த்தமிழ்ப்பாவாயுத்தாக்கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார்நாயனாரைநோக்கி வள்ளுவரே நீர் பாடியனுப்பின நூல் கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது அஃதியாதெனின் நாங்களிருக்குமித்தப் பலகைதென்னியசெந்தமிழ்நூலுக்கல்லாது இடங்கொடுக்குமாதலால் அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதமென்று சொல்ல அவ்வாறே நாயனார் தம்மாலருளிச் செய்யப்பட்ட திருக்குறள் முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார் உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தாரியாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதிருக்குறட் புத்தகத்தி னளவாய்ச் சுருங்கி அதற்குமாத்திர மிடங்கொடுக்கக் கண்டவர்கள் யாவருங்களிகூர்ந்தனர், அவருட்சிலர் இது தெய்வீகமாகியவேதமென்றுஞ்சிலர் அங்கங்களென்றுஞ் சிலர்ஞானநூலென்றுஞ் சிலர் ஆகமமென்

றுஞ்சிலர் புராணங்களென்றுஞ் சிலர் வாசிபர் முதனூலென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித்துதித்தனர்–அன்றியும் அனேகவிசேஷமான வேதசாஸ்திரங்களும் மெய்ஞ்ஞானமான பாஷைகளிலிருக்கின்ற பலவும் இத்திருக்குறளிலடங்கிய தாயிரத்திமுனூறு பாட்டின்பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும் இதுவே வித்வான்களுடையபாக்கியமென்றும் - இந்தப்பிரபந்தம் அனேகாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவாகிவந்து பாடப்பட்டதோவென்றும் வடமொழியிலக்கண விலக்கியங்கட்கும் இஃதிலக்கணமென்றும், விஞ்ஞானமய சிவஞானவிசயபடியானதால் இதுவெல்லாருணர்ந்ததென்றும் இதுசர்வசமயத்தார்க்கும் பொதுநூலென்றும், உட்சமயத்தார்க்கே யுரியதாலென்றும், இப்படிக் கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும் கொண்டாடித் துதிக்கும்போது பொற்றாமரையில்விழுந்த நமோதிவருக்கிய புலவர் நாற்பத்தொன்பதின் பரும்பிசுக்கலன்மேல் கரையேறி நாயனாரையுந் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து துதித்த நாற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தனர் அஃது திருவள்ளுவமாலை யெனப் பெயர்பெறும்,

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியன் முதலானவர்களும் அத்யந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகுமதிதம்பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைபெற்றுப் பொதிகைமலைக்குப்போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக்கண்டு தாஞ்செய்தநூலைக் காண்பிக்க அவர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும் புகழ்ந்தபாடலையும் அனந்தனாலுஞ்சொல்லமுடியாது அவ்விடத்தில் கொஞ்சநாளிருந்தவழிபட அவ்விருக் குறுமுனிமுதலியோர் அவர்களிடத்தி லுத்தரவுபெற்றுத் தாம் முன்பு போம்போது வழியிலேற்பட்ட

ஸ்தலங்களை யெல்லாந் தரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச்சமீபமாய் வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேலசிங்கருங்கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள் அவரும்வந்து தமதில்லறத்தில் வாசுகியோடிருந்திருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரிடஞ்சென்று ஸ்வாமி இல்லறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக்குபதேசிக்க வேண்டுமென்று பலநாள்பணிசெய்து காத்திருக்க, நாயனாரவருக்குத் தாமொன்றுஞ்சொல்லாமல் அவரே அறியும்படி ஒருநாள் தமது வாசுகியென்னும் மனையாளின்னேரத்தில் சமைக்கக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந்தம்மாள் பாதிஇறைத்தகிணற்றில் குடத்தை அப்படியே விட்டுவந்ததையும் மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறியிருக்கையில், நாயனாரென்ன சோறு சுடுகின்றதென அந்தம்மாள் உடனே விசிறிகொண்டு விசறியதையும் - மற்றொருநாள் பகல்மத்தியானத்தில் [illegible] தாம்செய்யும்போது கையிலிருந்த குழல்தவறி விழுந்ததைதேடிக்க மனையாளை கூவித் தீபங்கொண்டுவரச்சொல்லக் கொண்டுவந்ததையும் வந்திருந்தவர்கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள்வாய்த்தால் இல்லறமேபெரிதென்றும் இல்லையேல் துறவறமேபெரிதென்று மெண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுங் கேளாமற் போய்விட்டார்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

இப்படி நாயனாரும் திருமனைவியும் இல்லறநடத்திவரும் காலத்தில், வாசுகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்க்க, நாயனாரும் ஏனென்றார் என்னைமணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்குப்பானன்னம் பரிமாறும்போது ஒருசிறியபாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வைவெனக்கட்டளையிட்ட இன்னகாரணமென்னத்தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்றுசொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

அப்போது நாயனார்சொல்லியது.

வெண்பா.

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய் - அடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
வெவ்வாறூங்குமென்க ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள்திருமேனியைச்சமாதிபண்ணினார் நாயனார் பின்பு அனேககாலிருந்து அநேகமகிமைகள் செய்துஏலேலசிங்கர்முதலாகிய சீடர்களுக்குப் பூரணஅனுக்கிரகம்பண்ணிப் பின்பு ஏலேலசிங்கரையழைத்து எனக்குப் பரிபூரணதிசை சேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் பரிபூரணமான பின்பு உடற்றோகத்தைப் புரிகட்டி இழுத்து ஊர்க்குப்புறத்தில்போட்டுவிடுமென்றனுக்கிரகஞ்செய்து நிஷ்டைகூடிப் பரிபூரணமானவர்போலிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர் பொற்பெட்டியில்வைத்தடக்கம்பண்ண எத்தனித்ததைஅறிந்துடனே நாயனார்விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான்சொன்னசொல்லைக் கடவாதேயென்று அனுக்கிரகித்து உடனேபரிபூரணமானார் - ஏலேலசிங்கரும் நாயனார் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமேனியைச் சிதறியதசைகளை காகமுதலானவைகளுண்டு பொன்மயமானதைக்கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனியிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசித்து வந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம் - முற்றிற்று.

மேற்படி சரித்திரத்திற்கண்டபாடல்கள்-சொக்கநாதர்
தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த
திருமுகப்பாசுரம்.

அகவல்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கை யஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற்செறியெயிற் றரிவைகூந்தலி
னறியவுமுளவோ நீயறியும்பூவே.

சொக்கநாதர் நக்கீரரைப்பார்த்துச் சொல்லியது.

வெண்பா.

அங்கங்குலைய வரிவாளினெய்பூசிப்
பங்கம்படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக்

கீரேனை யறுக்கும் கீரனோவெங்கவியை
யாராயுமுள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதனைப்பார்த்து நக்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னால் பழுதாமோ - சங்கை
யரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனேநின்போல
விரந்துண்டுவாழ்வதிலை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஔவையாரைக்குறியார்க்கிலக்கணங்கள் ப
த்தனி இவையென்னென்று கேட்கச்சங்கத்தார்சொல்லியது.

வெண்பா.

இன்னளவுகண்ணிலா ரிவ்வளவுசிற்றிடையா
ரிவ்வளவுபோன்ற விளர்முலையா - ரிவ்வளவாக்
காமத்தலையினையுங் காணாதுசேர்ந்திரு
ஞமத்தைக்காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது—தகுதியான உத்தரமென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவைசொ
ல்லியது.

வெண்பா.

ஐயமிடுமினறநெறியைக்கைப்பிடிமி
னிவ்வளவேதுமம்மாத்த மிட்டுண்ணுமின் - தெய்வ
மொருவனேயென்ன வுணரவல்லீரே
லருவினைகளோர்த்து மறும்.

இப்படியென்று ஔவைசொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்று இவரைவெல்
லப்படாதென்று திருவள்ளுவரைப்பார்த்து நீ செந்தலூரென்றதற்கு அவர்சொ
ல்லியது.

வெண்பா.

எந்தலூரென்றீ ரிருந்தலூர்க்கேளீர்
சந்தலூர்செய்தி யறியீரோ - வந்தலூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமா
யப்பாலும்பாழா யதும்.

என்றிது முதலான ஞானார்த்தமான செய்யுட்களால் அவர் வினவியவை
களுக்கெல்லாமுத்தரஞ்சொல்ல, இவரையும் வெல்ல தரிதென்று இடைக்கா
டருடனேபேச, அவர்சொல்லியது.

வெண்பா.

ஆற்றங்கரையி னருகிருந்தமாமரத்தில்
காக்கையிருந்து கா கா வென்னக் - காக்கையின்னை
யெய்யக்கோலில்லாம லிச்சிச்செனவெய்தான்

ஸவ்யசக்கோனுந்தன் மகன்.

இதுபோன்ற அநேகஞ்செய்யுட்களே, அவர்களாலெழுதப்படாமலும் சத்துக்கொள்ளப்படாமலுஞ்சொல்ல காணித்தோற்படைக்தார்கள்.

உ

கடவுள் துணை.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திரு - அருட்செல்வத்தையும் தகுதெய்வம்-(அதற்குத்)தக்கதெய்வத்தன்மையையும் உடைய—திருவள்ளுவரோடு-திருவள்ளுவருடன்—உருத்தகுநற்பலகை - (அவரிருந்தற்குத்தந்து) உருவத்திறுலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து—உருத்திரசன்மர்—ஒக்கவிருக்க வெனவுரைத்து — மானாசவிருக்கப்படவவென்று சொல்லி — வானில் - ஆகாயத்திலிருந்து—ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ளபுலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி—ஓர்சொல் - ஒருவாக்கியம்—ஒ'வென்றது - ஓவென்று இரைந்தெழுந்தது—எ-று. * அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றது அப்பொருளுணர்க்கப்பட்டது— தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தின்வடிவாய் விளங்குதல். தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளதாயினும் அதனுலே பெரும்பயன் விளையாமையின் தகுதிசொல்லப்பட்டது—' திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள் திருவென்பது உயர்வையும்—வள்ளுவரென்பது - வண்மையையுடையரென்பதையும் விளக்கிநின்றனவாதலின் - அதுவேறந்தில் இயமறை - கங்கள் போற் பலவிடங்களினுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்கு வெளிதோருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றி வந்தபெயராயிற்று. வள்முதனிலை . அர் - இறுதிநிலை — உ சாரியை அம்முதனிலைக்குப்பொருள் - ஈகை - உருத்திரசன்மர் உருத்திரனுல் சன்மத்தை அடைந்தவரெனவிரியும்—அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபுத்தோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி—உருவமாயெல்லு கிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம், அசங்கேற்றத் தொடக்கத்துக் காலத்துத் தெய்வப்புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து கேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் வெள்ளைமூற்று சின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது—என்றதென படர்க்கையிலேயாகக் கூறலால் அவ்விடத்து நின்று கேட்டபுலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (௧)

காடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பாரதம் பகர்ந்தேன் - கூடாரை

எள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேல் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரையெள்ளியவென்றிஇலங்கிலைவேல்மாற (பகைவரைப்புறங் கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியையுண்டாக்கியவிளங்காநின்ற, தகட்வடி வுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராஜனே—நாடா-(உலகத்தார் விதி விலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி—முதல்- படைப்புக்காலத்திலே— நான்முகனாவில்-பிரமனை நாவிலிருந்து—நான்மறைபாடா-(இருக்குமுதலாகி யநான்குவேதங்களையும்) பாடி—இடை-(இதற்கும்அதற்கும்)நடுவானகாலத்தி லே—பாரதம்பகர்ந்தேன் - பாரதமென்னும் வேதத்தைச்சொல்லினேன்—பின் (அதற்குப்)பிற்பட்ட இக்காலத்திலே—என்வாக்கு - என்னுடையவாக்கு—வள் ளுவன்வாயது- (திருக்குறளாகியவேதத்தைச்சொல்லி)வள்ளுவன்வாயின்கண் ணதாயிற்று—எ-று. * வேதம்சப்தஸ்வரூபமாகையால்-பாடா வென்றான். தன் னவனாதலின் நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாதலின். வள்ளு வன்வாயதென் வாக்கென்றுங்கூறினன். பாரதம் வியாசனைக்கொண்டுசொ ல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும் - பாரதம் - மத்தியவேத மும் திருக்குறள் - உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின்வியாச ராலேநான்காவகுக்கப்பட்டமை பற்றி நான்மறையெனப்பட்டது அன்றி வி னைப்பிரித்துஎழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம்,இவற் று தோற்றமுறையால்இஃதவாக்கியப்ரமாணத்திற் சிறப்புடைத் தென்பதூஉ ம் சொல்லியபடி. (௨)

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்.

இ-ள். மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகியவள்ளுவன் வாயிற்பிறந்ததிருக்குறளானது—என்றும்புலராது-எக்காலத்துந்தன்ன ழகு கெடாமல்—நாட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்து-நெடுங் காலங்கழியினும் நிலை பெற்றுமலர்ந்து—தேன்பிலிற்றுநீர்மையதாய்-தேனைச்சொரிகின்றகுணமுடை யதாய் (விளங்குமாதலால்)—குன்றாதசெந்தளிர்க்கற்பகத்தின்- குறைவுபடாத செவ்வியதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது—தெய்வத்திருமலர்போன் - தெய்வத் தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்—எ-று. * திருக்குறளுக்கு அழ குசொன்முடிபுபொருண்முடிபின்றொண்களும், அலர்தல்- எங்கும்பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல்- இருமையினின்பங்களும் விளைத்தலும் ஆம். சொல் - அருபெயர் இறையனார் கூறுவாதலின்- 'இவ்விதிற்சிறப்ப தொன்றுளதாகவின்றென்னுக் கூறிவுதேரன்று- என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்குநாட்செல் லுகினு நின்றென்றும், வாழ்த்துபபொருள்பட இவ்வாறு கூறினர். (௩)

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

நான்மறையின்மெய்ப்பொருளைமுப்பொருளாநான்முகத்தோன்
றான்மறைந்துவள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நூன்முறையை

வந்திக்கசென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்ககேட்க செவி

இ-ள். வள்ளுவனும் - திருவள்ளுவனும் = நான்மறைக்கு - நன்று இம்மெனிமை மறைத்து—நான்மறையில் மெய்ப்பொருளை- நான்கு வேதங்களினுண்மைப்பொருளை—தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து—முப்பொருளா (அறம்பொருளின்பமென்னும்) முப்பாற்பொருளதாக—நான்முகத்தோன்-பிரமனால்—உரைத்த-திருவாய்மலர்ந்த—நூல்-நூலினது—முறைமை-புத்தகத்தை சென்னிவைத்திக்க - (எனது தலைபானது தொழக்கடவது—வாய்வாழ்த்துவதானது வாழ்த்தக்கடவது—நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க-நல்லமனமானது நினைக்கடவது—செவிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கடவன—எ-று. ௨ முப்பொருள் அருபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோரிலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிரசாதம் ஒன்றாக்கொண்டு மாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல் வகன்றெனபதுதோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார்.—கலைபுணர்புலமையிற் றலைமையோரி, விதிமுறைவழாது முதலிலம்புரக்கும், பெருந்தகைபக்திசப்பெருவழுதியென்பர், தன்னிகரில்லாமன்னவர்பெருமான். தான்மேற்கொண்ட சிறப்பெய்தும் அதிக்க மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினன்.—மன்னனொருபடி மன்னுயிர்ப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி

கபிலர்.

> தினையளவுபோதாச் சிறுபுன்னீர்நீண்ட
> பனையளவுகாட்டும் படித்தால் -மனையளகு
> வள்ளைக்குறக்கும் வளநாடவள்ளுவனார்
> வெள்ளைக்குறட்பா விரி.

இ-ள். மனையளகு வள்ளைக்குறக்கும் வளநாட - மனையில்வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்றுறக்குமென்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே—வள்ளுவனார்வெள்ளைக்குறட்பாவிரி- திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா(மிகப்பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—தினையளவுபோதாச் சிறுபுன்னீர் - தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீரானது—நீண்டபனையளவுகாட்டும் படித்து - உயர்ந்தபனையினளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுகின்றபோதுள்ள குணத்தை யுடைத்து—எ-று. ✱ பனை-அருபெயர். அல்-அசை. பறவைவிழுதலியவை-உலக்கைப்பாட்டு-மகளிர் பசிசனப்பொடி இடிக்கின்றபோதுபாடும்பாட்டுவிரி- விரித்தல்—எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கிவிளங்குகின்றதோ அப்படியேமிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரியபொருள் அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம். இதனைருக்கியிருந்தம்விரிவானபொருளை விளக்குமாறுசொல்லியபடி இவைமுதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

(இ,

பரணர்.

> மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண் டடியால்
> ஞாலமுழுது நயந்தளந்தான் —வாலறிவின்
> வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
> ருள்ளுவவெல்லா மளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும் - திருமாலும் — குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்து — வளர்ந்து - வளர்ந்து — இரண்டுமாணடியால் - இரண்டுபெரியவடிகளால் — ஞாலமுழுது ம் உலகமனைத்தையும்; நயந்து - விரும்பி — அளந்தான் - அளவிட்டான் — வள்ளுவனும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் — தங்குறள் வெண்பாவடியால் - தம்மினியற்றப்பட்ட - அந்தியமின்றி - வெண்பாக் குறளின் - இரண்டுசிறிய - அடிகளால் — வையத்தாருள்ளவெல்லாம் அவ்வு லகமனைத்தினும் முன்னோரால் - நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம் தூர்ந்து - ஆராய்ந்து — அளந்தார் - அளந்தார் — எ-று. ஈ உம்மையிரண்டும் முறையே தேவரிற் பெரியோனுமேயென்றும், மனிதரிற் சிறியராய்க்காணப்பட்டவெர் னும், பொருள்பட்டுநின்றன. உபமானத்திலே வளர்ந்ததும் பெருமையுஞ்சொல் லுதலால் உபமேயத்திலே அவர்திருக்குறளேயென்பதும் சிறுமையும் வ ருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்கு - தானேகுறளானதும் பின்பு அதிலே நில்லாது வ ளர்ந்தும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தை யளந்ததும், திருவள்ளுவருக் குத் தம்மினின்றுங்குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலேநின்றதும் அதன் சி றுவடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளந்ததும் சொல்லப்படு தலானும் வேற்றுமைப்பட நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெ ய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௮)

ந க் கீ ர ர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானா வறமுதலா வந்நான்கு - மேனோர்க்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுலகென்னாற்று மற்று.

இ-ள். தானே - தானே — முழுதுணர்ந்து - (வேதப்பொருள்) எல்லாவற்றையு மறிந்து — தண்டமிழ் - தண்ணியதமிழின்கண் — வெண்குறளால் - குறள்வெண் பாக்களால் — ஆனா வறமுதலாவந்நான்கும் - விட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலா கிய அந்நான்குபொருள்களையும் — ஏனோர்க்கு - அவற்றையறியாதவர்களுக்கு (அவர்களிடத்திலுள்ள) — ஊழின்முறை யால்உரைத்ததற்கும் - சொல்லியருளிய தி ருவள்ளுவருக்கும் — ஒண்ணீர்முகிலுக்கும் — ஒள்ளியநீரைத்தருமேகத்திற்கும் — உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்றென்னாற்றும் — எதிர்கைம்மாறு செய்யும் - செ ய்யக்கடவதொன்றும் இல்லை - வாழி - அதுவும்வாழ்க — எ-று. உழுறைமை - நிகரா மை தானே முழுதுணர்ந்தெனவே - ஆசிரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்தா ரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்றமுற்றும்மைதொக்கது. ஒன்னாமை இனிமேல்நின்றது முறை - நாலின்முப்பொருள்களின் வைப்புமுறைக்கு ஏவலுரைகோடல்.

திருவள்ளுவமாலை,

மா மூ ல னா ர்.

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை - மறந்தேயும்
வள்ளுவனென்பானோர் பேதையவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமந்நான்கும்- அறமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கையு—திறம்- கூறுபாட்டையும்—தெரிந்து-அறிந்து—செப்பிய - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய—தேவைதேவனை—மறந்தேயும் - மறந்தாயினும்—வள்ளுவனென்பான் - (ஒருமனிதனுகவுட்கொண்டு) வள்ளுவனென்றுசொல்லுதற்குநேருமவனாயின்—அவன்-அவன்—பேதை-அறிவில்லாதவனுவன்—அவன்வாய்ச்சொல் - அவனது வாய்த்பிறந்த அச்சொல்லை—அறிவுடையார் - விவேகமுடையார் — கொள்ளார்கொள்ளார்கள்—எ-று. * அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு-அவற்றினதுதொகைவகைவிரிகள்,—மறந்தேயுமென்றதனுல் நினைப்புடன்சொல்லுவோன்பேதையிற்பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படிநன்குமதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால் ஒருமனிதனுகவுட்கொள்ளுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அவ்வொலிக்குறிப்பினுலே சாதிஇழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவனை அவமதிப்பினிழிவுசொல்லியபடி.

(௬)

கல்லாடர்.

ஒன்றேபொருளெனின் வேறென்பவேறெனி
னன்றென்பவாறு சமயத்தார் - நன்றென
வெப்பாலவரு மியையவேவள்ளுவனுர்
முப்பான்மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் - அறுவகைமதத்தோரும்—ஒன்றேபொருளெனின் - (ஒருமதத்தார்தமதுநூலிலே உலகமும்உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று காட்டுவாராயின்—வேறென்ப- (மற்றொருமதத்தோர் தமதுநூலிலேஅதனைமறுத்துஅவை) வேறுமென்று காட்டுவர்—வேறெனின் - (அப்படி) வேறென்றுகாட்டின்—அன்றென்ப- பின்னொருமதத்தோர் அதனை - அன்றென்றுமறுப்பர்—(அதனால் சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு முரணக்கப்படுகின்றன)—வள்ளுவனுர் முப்பான்மொழிந்த மொழி- திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச்சொல்லப்பட்டநூலை—நன்றென்ன- நன்றென்றுகொள்ளுதற்கு—எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும்—இயைப- உடன்படுவர்—எ-று. * மொழிஆறுபெயர் ஆறுமதமாவன வியாசமதம்-சைமினிமதம்-பதஞ்சலிமதம் - கபிலமதம்-கணதமதம்-அக்ஷபாதமதம் - அன்றிச்சைவவைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்னுது - எப்பாலவருமென்றதனுல் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்டசைனம் - பௌத்தம் - சார்வாகம்முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்டசாதியாரும், தேயத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக,— இதவேபொதுவேதமென்றபடி.

(௭)

சீத்தலைச்சாத்தனர்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாமன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது — பாமுறைதேர்முப்பால் - பாக்களின் (முன்பின்)முறைதெரிதற் கேதுவாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும் - (கொல்லிமலை வேலிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும் - முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும் — முந்நதியும் - (பொருநைநதியும் காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்றுநதிகளையும் — முப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர்மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும் — மும்முரசும் - (மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்றுமுரசுகளையும் — முத்தமிழும் - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும் — முக்கொடியும் - (விற்கொடி புலிக்கொடி மீன்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும் — மும்மாவும் - (கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்றுகுதிரைகளையும் — தாமுறையேயுடைய - (சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருக்கட்பவும் — நெடுமுடிமேல் - பெரியமுடிகளின் மேலேகொள்ளப்பட்ட — தாரன்றோ - மாலையன்றோ — எ-று. * அன்றோவென்றது - பலசரிதேற்றம் - முப்பால் - ஆகுபெயர் - மும்முரசும்முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம்முறைபுரிமைதவர் குடிமரபிற்கியைத்தனபோலும். (௧௦)

மருத்துவன் றாமோதரனார்.

சீந்திநீர்க்கண்டந் தெறிசுக்குத்தேனளாய்
மோந்தபின்யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி
மலைக்குத்துமால்யானை வள்ளுவர்முப்பாலாற்
றலைக்குத்துத்தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்திமலைக்குத்துமால்யானை - (தன்பகைவரை) வெகுண்டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோறுள்ள அரசனே — சீந்தி நீர்க்கண்டம் - சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும் — தெறிசுக்கு - இடிக்கப்பட்ட சுக்கையும் — தேனளாய் - தேனொடுகலந்து — மோந்தபின் - மோந்தபின்பு — அதனால் - யார்க்கும் - (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும் — தலைக்குத்து - தலைவலி — இல் - இல்லையாகும் — வள்ளுவர்முப்பாலால் - திருவள்ளுவர்நூலால் — சாத்தற்கு - சீத்தலைச்சாத்தனார்க்கு — தலைக்குத்து தலைவலிதீர்வு - இல்லையாயிற்று — எ-று. யானைபோல் பலவினையாகியவெனலால் ஆகுபெயர், முன்கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும் கண்டுபொறுமையிலர் தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால் புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்ததனை இந்நூல் ஓர்குற்றமும் காணப்பெறுமையால் அறைதலொழிந்ததென்க - எப்படி அம்மூன்றுசரக்கும் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இதற்கும் இம்முப்பாலும் மருந்தாயினவென்பதாம். நீர்தெள்ளுத்தொழிற்பெயர் மூன்றாம் பொருளில் வந்தது இதன்குற்றமற்று விளக்குதைசொல்லியபடி.

நாகன்றேவனார்.

தாளார்மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரா
லோதொழிதல் வியப்பன்று - வாளாதம்
மப்பாவொருபாவை யாப்பவள்ளுவனார்
முப்பான்மொழிமொழுகு வார்.

இ-ள். தாளார்மலர்ப்பொய்கை-தாளத்தோடுபொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய—ஒருகுளத்து-நீரின்கண்ணே—குடைவார்- மூழ்குவோர்—தலைவ ரா - (வேறு) தலைவரை—வேளாதொழிதல்- விரும்பாதொழிதல்—வியப்ன்று-வியப்பச்செய்வதன்று—வள்ளுவர் முப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பான்மைகளையுடைய நூலின்கண்ணே—மூழ்குவார்- மூழ்குவோர்—தாம் தாம்—வரவை - விழைக—அப்பால - அப்பால்—ஒருபாலை - ஒருநூலை—உ ய்பவோ- விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின்இதுவே வியப்பைச்செய்வது ம்)—எ-று. * தாளார்மலரென்பது - தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பச் செய்வதைவியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கேகருத்தழுந்துதல் அழுந்திநிற்ற ன்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஓகாரம்-எதிர்மறை விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோவென்காரியமாக உபசரித்தார் - அது வியப்பன்றென் றமையாலே இதுவியப்பென்றதாயிற்று—உயர்வான பொருள் பெற்றோர்க் கு அதினிழிவான பொருளையும்பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க - குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்தஒருதாமரைக் குளத்துநீ ரைப்பெற்றோர்க்கு அதனுள்ளே அமைதிபெற்றவேறு நன்னீரைப்பெறவி ரும்பாமை வியப்பைச்செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இவ்வாறுமொருநூலைக் கற் றோர்க்குவேறு நூலைக்கற்கவிரும்புதலன்றி விரும்பாமை யில்லாதிருக்க இப் போது உளதாதலின் இதுவே பெருவியப்பைச்செய்வ தென்றதாயிற்று—இ தனால் இந்நூல்களையுங் கற்கவிரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல்செ ல்லியபடி. (௩௨)

அரிசிற்கிழார்.

பரந்தபொருளெல்லாம் பாரறியவேறு
தெரிந்துநிரைத்தோதுஞ் சேர்ச்சியுரைந்தியே
சொல்லால்விரித்துப் பொருள்விளங்கச்சொல்லுதலால்
வல்லாரார்வள்ளுவரல் லால்

இ-ள். பரந்தபொருளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கி நின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும்—பாரறிய - இப்பூமியிலுள்ளோர் அறித ற்பொருட்டு—வேறுதெரிந்து- வேறுபடப்பிரித்து, நிரைத்தோதுஞ்சேர- (அதுஅ ததனைஅதனது) வகையோடுசேரும்படி—சுருங்கியசொல்லால் சுருக்கமான சொல்லாலேபொருள்விளங்க பொருள்விளங்க விரித்துச்சொல்லுதல்- விரியு

ம்படிவைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார்-வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால்- வள்ளு வரல்லாமல், ஆர்-ஒருவரும்இல்லை—எ-று. * பார்-ஆகுபெயர், நிறம்-அறமுத லியவற்றின் கூறுபாடு, சுருக்கச்சொல்லால் விளக்கவைத்தல் முதலிய அழகுக ள் எப்படிஇவரால்அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல்
[illegible]

பொய்கையார்.

காவின் மறைதாங்கலாய்க் கபிலபரணர்தந்ததாமுன்
கூவிளந்தளந்த குறளென்ப — நாவலர்கோன்
வானின் றுமன்னுயிர்க ளைந்தும் தவள்ளுவனா
ரானின் றளந்த குறள்.

இ-ள். காவின்மறைதாங்கலாய் - மணக்கப்பெற்ற மரபோடயுடைய பா ர்வையாகுனே, முன்-முன், கபிலர்தந்தது-கபிலராலே தரப்பட்ட குற ள், கூவிள்ற-மன்னனின்கண்வேல்ல, அளந்த-உலகத்தை-அளந்த,குறளெ ன்ப - குறளென்றுசொல்லுவர், தானின்று-தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள் ளுவனார்தருறள் - திருவள்ளுவராலேதரப்பட்டகுறள், நால்முறையான்- நானிலர் முறைமையாகெடி: வானின்று - விண்ணின்கண்ணேயிருந்தும் — மண்ணின்றும் - மண்ணின்கண்ணே நின்றும் அளந்தது - (உலகத்தை) அளந்தது — எ-று. குறளென நீக்கப்பட்டு, ஆகுபெயர் நவீனரூபின்பொருளில் வந்தது — அக்குறள் வஞ்சித்துப்பெற்றளந்தலால் நல்முறையோடு கூ டாதவிற்று, இக்குறளுக்கு நவீனடியும் வரிவடிவுமெனஇரண்டுவடிவுண்மை யால் நவீனடிவுக்கிடம் வாளூதலின் வானிற்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் ம ண்ணூலின் மண்ணின்றென்றும் கூறினர் இக்குறளுக்கு நால்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிருந்தச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டதுமே ன்மாறு மென்பாட்டிலே எவருள்ளும் மாறுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்கு றளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை. குறித்தச்சொல்லால் வேறு பாடாம், உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இங்ஙு அளந்ததற்கிறப்புச்சொல்லியபடி.

கோதமனார்.

ஆற்றலழியுமென் றந்தணர்கள் நான்மறையைப்
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதார் — ஏட்டெழுதி
வல்லுநரும்வல்லாரும் வள்ளுவனார்முப்பாலைச்
சொல்லிடினுமாற்றல்சோராதின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள்—நான்மறையும் - நான்குவேதங்க ளையும்—உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக—போற்றி - காப்பாற்றி—ஆற்றலழியுமெ ன்று - (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராதலின் ஆற்ற லின்) வலிமைகுறையுமென்று—ஏட்டின்புறத்து - ஏட்டின்கண்—எழுதார் - எ ழுதார்கள்—வள்ளுவனார்முப்பாலை - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை—ஏட்டெழு தி-ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து—வல்லுநரும்- வலியுடையவரும்—வல்லாரும் வ லியில்லாரும் - வலியில்லாரும்—சொல்லிடினும் - ஓதினாலும்—ஆற்றல்சோரா தின்று - வலிமைகுறைதலில்லை—எ-று. ௭ அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநு தாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின்வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியு ண்டாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமென் றதனால் பொருளுணர்தற்கு இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட் டது—ஆற்றல்-சொற்செறிவின்றிட்பம், இவ்வளவிற்றலே அவ்வேதத்தைச்சொல் லினக்கண்ணே நிலைமையுடைத் தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண் ௭

௨௨. திருவள்ளுவமாலை.

ணே நிலைமையுடைத் தென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வே தம் இது சிறப்புடைமைசொல்லியபடி (௪௫)

நத்தத்தனார்,

ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதருங்குறளும்
பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின் — போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்கநூலுளவோ மன்னுதமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்கவீற்றிருக்கலாம்.

இ-ள். பாயிரத்திறொடு - பாயிரமான்கதிகாரக்கோவையோடுசேர்த்து. தொகை யுரையே—ஆயிரத்துமுன்னூற்று முப்பதாகுங்குறளும்- ௧௩௩0-குறளும், பகர்ந்த திற்பின்-ஓதிப்பயிற்றபின்பே, சய்-போய்—ஒருத்தர்வாய்- ஒருவர்வாயாலே —கேட்க - கேட்க—நூலளவோ - இல்லை—பின்னுந்தமிழ்ப்புலவராய்-நிலவே த்தமிழிலே புலமைநிரம்பியோராகி—கேட்டகநர் தமக்குடத்துவத்து- கேட் க—வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும்-எ-று. * வீற்றிருத்தல்ஒருசபையிலே லே உயர்வாகிய ஆசனத்திலெழுந்திருத்தல். இவ்வாறுபலவகைப்பட்ட நூல் னில் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிற்றலின்கேட்க அளவோவென்றார்.பு லவராகவேயே புலமைநிரம்புதற்கு இவைஆயிரத்து முன்னூற்றுமுப்பதுகுறள் களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. நமியோர்க்குவரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி, (கக)

முலையூர்ச்சிறு கருந்தும்பியார்,

உள்ளுதலுள்ளி யுரைத்தலுரைத்ததனைத்
தெள்ளுதலன்றே செயற்பால - வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண்டெனப்பகர்வா
ரெப்பாவலரினு மில்.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க - திருவள்ளுவராது திருக்குறளின் மேற்பட்ட—மொழி- நூலொன்று, உண்டெனப்பகர்வார்- உள்ளதென்றுசொ ல்லவல்லவர்—எப்பாவலரினும்-எவ்வகைப்பட்டபுலவருள்ளும்—இல்-இல்லை— ஆதலால்-செயற்பால- (நாம் இக்கலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன—உள்ளுதல் (நாம் இதன்பொருளைச் (சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்) உள்ளியுரைத்தல் - சிந்தித் தப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும்,உரைத்ததனைத்தெள்ளுதல்- (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத்தெளிதலும்—அன்றே அல்லவோ—எ-று. * மொழி-ஆ குபெயர்நூல்.வடமொழிவேதமிருத்தலின்மிக்கமொழியென்றும்,தமிழின்மா த்திரமன்றி வடமொழிமுதலியவற்றிலுள்ள புலவரையுந்தழுவுதற்கு எப்பாவ லரினுமென்றும் அறிவைப்புக்கொண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்ற மகூறினர், உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுக லும், அடங்கின-இவைபயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொல்லியபடி, (கஉ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்,

சாற்றியபல்கலையுந் தப்பாவருமறையும்
போற்றியுரைத்த பொருளெல்லாந் - தோற்றவே
முப்பான்மொழிந்த முதற்பாவலரொப்பா
ரெப்பாவலரினுமில்.

இ-ள். சாற்றியபல்கலையும்-(அறிவுடையோரால்)சொல்லப்பட்ட பல்நூ ல்களையும், தப்பாவருமறையும்-தப்பாதஅரியவேதத்தினையும், போற்றி

ப்பாதுகாத்திருந்து—உரைத்த - உலகத்தார்க்குச் - சொல்லப்பட்டபொரு ளெல்லாம்—தோற்ற - (தன்னிடத்தே) காட்டும்படி, முப்பான்மொழிந்த- தி ருக்குறளைச்சொல்லிய—முதற்பாவலரொப்பார் - திருவள்ளுவரையொப்பவர்- எப்பாவலரினும்- எவ்வகைப்பட்டபாவலருள்ளும்—இல்-இல்லை—எ-று. * தம் மாலேசொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுதலையறால் - தப்பாவென்றும், பொருளு ணர்த்தற்கேற்றி ஒருத்தரும் எளிதன்றாதலின் அருவென்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது—எப்பாவலரினுமில் - இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர்-முதன்மையையுடையபாவலர், நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும்தலைமை பெற்றுநிற்றலின் அக்குறள் வெண்பாவால் தாம்செய்த வல்லமையுடையரெ ன்றுமாம், புலமையிலோ ராயனருக்கு ஒப்பின்மைசொல்லியபடி, (கந)

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றாமாண்ட பாடலினுள்
முப்பாலி னாற்பால் மொழிந்தவர் - எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள்ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி-எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடையபாண்டியராசன்—மனமகிழ - இருதயமகிழ—தப்பா (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல்—முதற்பாவால் - முதன்மையுடையபாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே, தாமாண்ட பாடலினுள்- தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொகுதியினுலே—முப்பாலின் நாற்பாலகிலே—நாற்பால் - (அறமுதலிய) நாலுபகுதிப்பொருள்களையும்—மொழிந்தவர்- திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்- தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்—எ-று. * கூர்-சிறப்பு-நான்கனுள் மூன்றடங்குவதல்லது மூன்றனுள் நான்கடங்கா மையின்-வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும் அரசனுவகை மிகுவித்தமையும் சொல்லியபடி. (௧௯)

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிரநான்கில்லறமிருபா
னாடிய முப்பத்து மூன்றொன் றூழ் - கூடுபொரு
ளெள்ளிலெழுப திருபத்தைந்தின்பம்
வள்ளுவர்சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர்சொன்னவகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை—பாயிரநான்கு- பாயிரம்-௪, அறமுப்பத்துமூன்று- அறம்-௩௩, ஊழொன்று-ஊழ்-௧, பொருளெழுபது-பொருள்-௭0, இன்பமிருபத்தைந்து-இன்பம்-௨௫—எ-று. * அறத்துப்பாலுள்ளடங்காது அதனைவிட்டு நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை ஈற்செல்லாப் பொதுவாய்நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயத்ததற்சிறப்பின்றாய் மூன்றனுள் முதனிற்றலின்- வி ளக்கமென்றும். யாவர்க்கும் பொதுப்படாது தொகுக்கப்பட்ட அறத்தி ன்கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குக் காரணமாய்நிற்றலின் கூடுபொரு

ளென்றும், அப்பொருளின் பகுபாடெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின்-எ ள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினர். எள்ளல்-இகழ்தல்—பாயிரநான்கு-பாயிரமா னதுவான்கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிரவும்பிரித்துரைக்கொள்க—இப் பழையநூல்களிலே வேற்றுச் சமயத்தாரும்-சமயத்தாரும்-பிறழ்ந்தும்குறைத்து ம் வேறுபடுத்தலாய் வைப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வாராமைவருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இவ்வளவுத் தொகைசெய்தார், பின் இவ்வா றுதொகை செய்யப்பட்டு மருவவிருக்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க.— முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨0)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப - இப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

இ-ள். உப்பக்கநோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றெருமே—உ பகேசிதோண்மணந்தான் - உமாதேவியின் அம்சமாகிய மணக்கையின்—உத்த

[illegible]யமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு—அச்சென்பு [illegible]—
இப்பக்கம்-இப்பக்கம்—மாதாநுபங்கி - மாதாநுபங்கியெனப்படுகின்ற—மரு
[illegible] தெரிச்சொரிமீற—செக்காப்போதார்-
செவ்வியகாவியோ [illegible]ளையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடையதெ
ன்மதுரைக்கு—அச்சு-[illegible]மானவர்—எ-று. உடப்பக்கம்-இடைக்காடர் அர
சன் தம்பாடலை அவமதித்தமையாற்-பிணங்கிச்சென்றபக்கம்—உடப்பக்கமோ
க்கிவென்றது [illegible], கேடு-இருமால்-இது அக்கடவுள் [illegible]
[illegible], [illegible] பின்னேபிறந்தவன், [illegible]
[illegible], மாதாநுபங்கி-மாதாவையிகராக்கொண்டு [illegible]
[illegible] உலகத்தா
[illegible]—[illegible]
புலமையிலோ [illegible]—அச்சுப்போற்றுந்தலைவ் - அச்
சென்றார், [illegible] சால்புறுவியசங்கப்புலவ
ரும்[illegible], மதுரைக்குவண்டாரை [illegible]சொல்லியபடி.(௨௧)
தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

அறனுங் கரிபொருளே வீடுமென் றிக்காமத்
திறனுமெனப்பகுதி செய்து - பெறவரிய
நான்குமொழிந்தபெருநாவலரே நன்றுணர்வார்.
போலுமொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறனென்று-(பலவிதம் இல்லறம் துறவறம்) அறப்பாலினுட்பிரி
வுகளோடு—அரிபொருளென்று-(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்புமுதலியன
அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகளோடு—காமத்திறனென்று-(களவியல்
கற்பியல்களென்னும்)காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகளோடு—எனப்பகுதி
செய்து-என்றுபகுதிசெய்து பெறவரிய [illegible] (அறம்பொருளின்

ம்வீடெனப்படுகிற) ; நான்குபொருள்களையும்—மொழிந்த - சொல்லி
ய—பெருநாவலரே - பெரியநாவலரே— ஒழிந்தபொருளை - (அவற்றுள்
அடங்காமல்) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின் அதனை—நன்றுணர்வார்போ
லும் - நன்றாக அறிய வல்லவர்போலும்—எ-று. இதனென்றது - அற
முதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது நான்கு - நான்குபிரிவுடைத்தெ
னவிரித்துரைத்துக்கொள்க, நாவலரேயெனத் தமையல்லாதால் அறியப்
படுவதன்றென்பதாயிற்று, மூப்பாவியற்றொகையும், இவற்றினடங்கா
ததொன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி. (௨௨)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யாமொழிக்குந் திருவள்ளுவர்மொழிந்த
பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயினேனை
யிதற்குரியரல்லாதா ரில்.

இ-ள். செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாதமொழியாகியவேதத்துக்கும் — திருவள்ளுவர்மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட — பொய்யாமொழிக்கும் - (தன்வழிநின்றொழுகுவோர்க்குப்பயன்விளைவிலே) பொய்படாதமொழியாகியதிருக்குறளுக்கும் — பொருளொன்றே - பொருளொன்றும் — ஆனாலின் - ஆகையால் — செய்யாவதற்குரியர் - செய்யப்படாதஅவ்வேதமோதுதற்குரியவர் - அந்தணரே, - அந்தணரேயாம் — ஏனையிதற்குரியரல்லாதார் - பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்குரியவரல்லாதவர் — இல் - (உலகத்தில்) இல்லை — எ-று. ஆ வேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றி செய்யாமொழியென்றார். அதுவடமொழியும் இதுதென்மொழியுமாய்நின்று சிலவேறுபாடுடையவாபோற்றோன்றினும் நுண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக்கருத்து வேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயென்றுத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தருளினார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அல்மொழிநடைகளைகள், இதற்குரியாரல்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேமாதலைறிக, அதற்குரியும் இதற்கும்பொருள் வேறென்றார், இவனேயோதற் கதிகாரிகளாவரா யவரோவென்னும் நிகழ்கின்ற ஐயமொழிக்கபடி. (௨௩)

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற்கெளிதா யுணர்தற்கரிதாகி
வேதப்பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றோ
ருள்ளுதோருள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமே
வள்ளுவர்வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர்வாய்மொழி-திருவள்ளுவநாயனாரின்றுந்தோன்றியதிருக்குறளினது — மாண்பு - மாட்சிமையைசொல்லி — (அது) ஓதற்கெளிதாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடையதாகியும் — உணர்தற்கரியதாகி - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும் — வேதப்பொருளாய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் — மிகவிளங்கி - (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி — தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள் — உள்ளுதோறுள்ளுதோறும் - நினைக்குந்தோறுநினைக்குந்தோறும் — உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை — உருக்கும் - கரைக்கும் — எ-று. ஓதற்கெளிதாகெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெ

னவே ஆழமுடைமையும் வேதப்பொருளாயெனவே- விழுமியதுபயத்தலும், நிறைவுமாகிய அழகுகளிலை மதிசொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர்-பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோறுள்ளுதோறுள்ளமுருக்குமெனவே முன்காணப்பட்டிலும் பின்காணப்படும் பொருள்சிறந்தும், விசிம்நூற்றோர்கள் நுகலுடைமைபெறப்பட்டது இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி.(௨௪)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

பாயிரநான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூயதுறவறமொன் றூழாக - வாய
வறத்துப்பானால்வகையா லாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால்வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவனார் — ஆய்ந்து - (அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களை) ஆராய்ந்து — நூலின்றிறத்துப்பால்- (தமதாலேசெய்யப்பட்ட) நூலினதுதிறத்திற்குத்தக்க தன்மையுடைமையால் — தேர்ந்து-(இவைபொருந்தியவையென்று) தெரிந்து — பாயிரம்-பாயிரம் — நான்கு - நான்

கு—இல்லறம்-இல்லறம்—இருபான்-இருபது—துறவறம்-துறவறம்—பதின்மூன்று-பதின்மூன்று—வாழ்-வாழ்—நான்கு-நான்கு—ஆகவாய-ஆக்கூடிய—நால்வகையா-(பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக—அறத்துப்பா-அறப்பால்—வாய்ந்து-பொருந்தி—உரைத்தார்-கூறினார்-எ-று. ஈ நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக. முப்பாற்பொருள்களினும் முதலிற்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின்-அறமுதலறமென்றார், சிறப்பு-கல்வை, அது எல்லாவருணாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலதிகாரத் தொகைசொல்லியபடி.

போக்கியார்.

அரசியலையைந் தமைச்சியலீரைந்
துருவலரணிரண் டொன்றொண்கூழிருவிய
திண்படைநட்புப் பதினேழ்குடிபதின்மூன்
றெண்பொருளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல்-அரசியல்—ஐயைந்து-இருபத்தைந்து—அமைச்சியல்-அமைச்சியல்—ஈரைந்து-பத்து—அரணிரண்டு-அரணிரண்டு—கூழொன்று-கூழொன்று—படையிருவியல்-படையிரண்டியல்—நட்புப்பதினேழ்-நட்புப்பதினேழ்—குடிபதின்மூன்று-குடிபதின்மூன்று—எண்பொருள்-எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு—இவையேழாம்-இவ்வியல்களேழாம்—எ-று. ஈ இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியேகூட்டுக. அரசனுக்கு உறுப்பெல்லாம் சிறத்தலின் உருவலரணென்றும்பொருளுடையார்க்கே ஆகி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும் படைக்குக் கம்பேகித் பின்கொடாத திண்மையுள்ளதாதலின்—திண்படையென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குவர்.—பொருட்பாலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

ஆண்பாலேழாறிரண்டு பெண்பாலடுத்தன்பு
பூண்பாலிருபாலோ ராறாக - மாண்பாய

காமத்தின்பக்கமொரு மூன்றாகக்கட்டுரைத்தார்
காமத்தின்வள்ளுவனார் கண்டு.

இ-ள். ஆண்பால்-ஆண்பால்—ஏழ்-ஏழ்—பெண்பால்-பெண்பால், ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டு—அடுத்தன்புபூண்பால்-(ஒருவரையொருவர்) அடுத்தஅன்பைப்பூணுதற்பகுதியுடைய—இருபால்-அவ்விருபால்—ஓராறாக-ஆறாக—மாண்பாய காமத்தின்பக்கம்-மாட்சியான காமத்துப்பாலியல்கள்—ஒருமூன்றாக-ஒருமூன்றாக—நாமம்-பெயர்பெற்ற—வள்ளுவர்-திருவள்ளுவர்—கட்டுரைத்தார்-சொல்லினார்—எ-று. ஈ இவற்றை பொருளிலக்கணத்துக்களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன—இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறுநூறு மதிகாரமூன்றுமா
மெய்யாயவேதப் பொருள்விளங்கப் - பொய்யாது
தந்தானுலகிற்குத் தான்வள்ளுவனாகி

யந்தாமரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம் - அதிகாரம் — நூற்றுமுப்பத்துமூன்றாம் - நூற்றுமு ப்பத்துமூன்றாம — மெய்யாய் - உண்மையான — வேதப்பொருள - வேத ப்பொருள் — பொய்யாது விளங்க - மெய்யாய்விளங்க — அந்தாமரைமேலய ன் - அழகியதாமரைமலர்மேல்வீற்றிருக்கிற நான்முகக்கடவுள் — தான்வ ள்ளுவராகி - தான்வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான் — எ-று. * உலகு - க்கேமங்களை யுணர்த்துகின்ற மெய்யாய்வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவென்னவே இதற்குமுன்மெய்யாய்பொருள் பொய்யாய்மறைந்து ம்பொய்யாய்ப்பொருள் மெய்யாய்விளங்கியும் கிடந்தமைசொல்லப்பட்ட தாயிற்று அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. ()

மதுரைத்தமிழ் நாகனார்.

எல்லாப்பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாதவெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்
பரந்தபாவாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் - (பல்வகைநூல்களாலுஞ் சொல்லப்ப ட்ட) எல்லாப்பொருள்களும் — இதன்பாலுள - இந்நூலகத்துட்கிடக்கி ன்றன — இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாதயா தொருபொருளும் — இல்லை - (எந்நூலகத்துமே) இல்லை — (ஆதலால்) சொ ல்லாற்பரந்தபாவால் - சொல்லளவிற்றோல்விரித்த நூல்களால் — பயனெ ன் - பயனென்ன — வள்ளுவனார்சுரந்தபா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இ ந்நூலொன்றே — வையத்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதல மையும் — எ-று. * எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல்வழிசார்பெனமூ வகைப்பட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல்வீட்டுநூலென்பவற்றி ன்செப்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகைவ ழிக்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம் தொழிலும்பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனக்கேற்புடைமையின் அவை யும்இவற்றுள் அடங்குமாறறிகபின் னும் அவ்வைவழியுருக்கு - இதன்

பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லையென்றார். சொல்லாதொழிந்தவெனவே
அவை பொருளாதற்பாடின்மை பெறப்பட்டது. பாத்தல்-பகுத்தல். பிரு
நாறுமிராமுதலியவிலக்கியங்களையால்விரித்தல் சொல்லாதொழிந்த நூல்க
ளை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச் சிறுபயன்
கொள்ளுதலால் என்பயனென்றார். ஆல்-அசை. படை-கைவயம். ஆறுபெட
ர்கள்—சின்னூட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குகளுமு
ற்றும் உள்ளாக்கை செல்விக்கவிபோல் கலைதெரிதலையுடைத்தாறு உணர்த்
தித்தமொற்றந்தீர்த்தலின் வையகத்துணையென்றார். முற்செருக்குணர
விழைவார்க்கு இஃது இரியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி, (௨௬)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும்யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பியவள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு-முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீராம கதைமனுப்பண்டை மறை
நேர்வனமற்றில்லை பிற.

இ-ள், பாரதஞ்சீராமகதைமனுப் பண்டை மறைநேர்வன-பாரத
மும்மழையசிராமகதையும்மனுஸ்மிருதியும் பழையவேதத்தையும் ஒப்பன வா
கும்—எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும்—யாரும்-எவ்
வகையோரும்—இயல்பின்-(அவற்றின்) தன்மையோடு— அறிவுற-அ
றிய—செப்பிய- (அவற்றைச்)சொல்லும்படிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு-
திருவள்ளுவர்சொல்லால்வந்த—முப்பாற்கு—திருக்குறளுக்கு—பிற-உ
பமானமாகத்தக்கது, இல்லை-ஒன்றில்லை—எ-று. மற்று-அசை அறித
ற்கரிய வேதாந்தப்பொருளையென்றற்கு-எப்பொருளு மென்றும்உயர்கு
லத்தாரேயன்றி எனையோருமென்றற்கு - யாருமென் றும்ஐயந்திரிபின்றி
யறியவென்றற்கு - இயல்பினறிவுறவென் றும்இதுவேதருந்திருவிள
க்கமென்றற்கு-செப்பியசவென் றுங்கூறினர், பண்டையென்பது- சிரா
மகதைக்குங்கூட்டுக. கதாருபமாயிருத்தலின் பாரதமாமாயணமெனவும் விதி
ருபமாயிருந்து சுருஸ்மிருதியெனவும். கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால்-
உபமானஉபமேயங்களாதலறிக, எப்பொருளும்யாருமியல்பின் அறிவுறச்
செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால் - முன் முப்பாலின் மிக்கமொழிவெ
ன்றதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்திற்கொப்புமையமைத்தபடி. (௨௭)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந்தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற்கிளைக்க-மணலைத்தோண்டுந்தோறும்—நீரூறும் - நீர்
பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துண-புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்
ணுந்தோறும், தாய்முலை-தாயினதுமுலைக்கண், ஒண்பால்சுரக்கும் - நல்ல
பால்பெருகும்—(அவைபோல்) பிணக்கிலாவாய்மொழி - பிணங்குதற்கு
இடமில்லாதவாய்மைச்சொல்லையுடைய, வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்
ளுவரதுதிருக்குறளை, ஆய்தொறும், ஆராயுந்தோறும், மதிப்புலவோர்க்
கு- அறிவுடையபுலவர்க்கு,அறிவுதும்- அறிவுவளரும்—எ-று. கற்பித
மாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்ல

தைஉள்ளதாகவும்சிறிதைப்பெரிதாகவும் பெரிதைச்சிறிதாகவும்நிலைதை
நல்லதாகவும்நல்லதைத்தீயதாகவும், புனைந்துபிறர்பிணக்கும்படிசொ
ல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழி யென்றார், மதிப்பு
லவோர்க்கறிவுறுமனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டுபிறர்க்கெல்லா
ம்சிறிதிலக்குகளைக்கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச்சிலகா
ற்பயிற்றுமாறுமையாறு பலகாலும்பயிற்சிசெய்யல் வேண்டுமென்றபடி. ()

பெருஞ்சித்தனார்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண்பாவி
னோதிய வொண்பொரு ளெல்லா - முதலியற்
றாதவிழ்தார்மாற தாமேதமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாதவிழ்தார்மாற— போதுவிரிந்த பூமாலையையுடைய
பாண்டியராசனே—ஏதமில்வள்ளுவர் - குற்றமில்லாததிருவள்ளுவர், இ
ன்குறள்வெண்பாவினால் - இனியகுறள்வெண்பாக்களாலே—ஓதிய-நா
ன்குவேதங்களாலுஞ்சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய
பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லினமையால், மேன்மக்க
ளால்மெய்ப்பாட்டுக்குத்தக்கவை—தாமே - அக்குறள்வெண்பாக்களே, த
மைப்பயந்தவேதமே - (முதனூலாயவின்று) அவற்றைப்பயந்தவேதங்க
ளோடொக்கவல்லுவனவாயின-எ-று. தாம்தம்மையெனப்பட்டவை அவையவற்
றையென்னும்பொருளைத்தந்துநின்றன-ஏகாரம் இரண்டுமீன்றுபிற்றுாவா
சிரியர்க்கெல்லாம் அவவெறிகளாலேமதுக்கப்பட்டு வருகின்றதுபோல்
வதுஇவர்க்கு இல்லையென்றதற்கு -ஏதமில்வள்ளுவரென்றும் தாங்கூறிய
வாய்மையினாற்போர்க்குவருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும்
உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்டதற்குணமுடைமைபற்றி - ஒண்
பொருளென்றும்-கூறினர் - நாலாசிரியர்க்கும நாலுக்கும் நாலுசலிய
பொருளுக்கும்தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்டவிசேடண குணங்களா
லேஇவ்வேதம்அவ்வேதத்தினுஞ்சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி. (௩௨)

நரிவெரூஉத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னுமிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூல்-மன்பதைகட்
குள்ளவரிதென் றவைவள்ளுவருலகங்
கொள்ளமொழிந்தார் குறள்.

இ-ள். இன்பம்பொருளறம் வீடென்னுமிந்நான்கும்- இன்பமுதலி
ய நாற்பொருளியல்புகளையும்,மன்பதைகட்கு-மக்கட்பரப்புக்கு, முன்
புஅக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன-அறியும்வண்ணஞ்சொல்லப்பட்ட -மு
துமொழிநூல் - பழமொழிவேதமானது, உள்ளவரிதென்று-நினைவுறப்
படுதற்கரிதென்று வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை- அவற்றை, உலக
ங்கொள்ள-உலகத்தார் எளிதிலுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொ
ழிந்தார்-சொல்லினர்-எ-று. ஆமுன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலி
ன் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும்
இருந்தனவென்பதூஉம் அவசர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கும்
அவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டன - இவ்விரண்டும், அவாவறுதி
ன்மூன்றும் பாட்டினாயிற் காண்க-தெய்வமொழிக்கிற்பட்டாததும் வருக்கின்

கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்டு முற்பட்டு
க்கடவுண்மொழியாய்நிற்றலின் முதுமொழியென்றார் அறமுதலியநான்
கும்பிறிவுபட்டுத் தோன்றுமையுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்றுப்பழ
ம்வேதம்.அதாவதுமலெழிதுசொல்லுதற்குக்காரணமுணர்த்தியபடி.(௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர்செங்குன்றூர்கிழார்.

புலவர்திருவள் ளுவரன்றிப்பூமேற்
சிலவர்புலவரெனச்செப்பல் - நிலவு

பிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மாலைமற்றுங்
கறங்கிருண்மாலைக்கும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே — புலவர்திருவள்ளுவரன்றி - புலவரெனத்திருவள்ளுவரையன்றி, சிலர்புலவரெனச்செப்பல் - வேறுசிலரையும் புலவரென்றுசொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும்பெயர் - நிலவாய்விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக — மற்றும் - இவையன்றியும் — கறங்கிருண்மாலைக்கும்பெயர் - சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும்பெயராக — செப்பல் - சொல்லுதல்போலும் — எ-று. செப்பலென்றது மேனூல் கூடப்பட்டது புலமையாவது - பலவேறுவகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர் வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார், புலவரென்பது நாயனுக்காரணப் பெயராமென்றபடி. ([illegible])

மதுரையறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

இன்பமுந்துன்பமு மென்னுமிவையிரண்டு
மன்பதைக்கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா
துள்ளியுரை யுரைத்தாரேயோதுசீர்
வள்ளுவர்வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்பமுந்துன்பமுமென்னுமிவை - (பின்வரக்கடவனவாய்) நுகர்தற்கு முரியனவென்னப்பட்ட பயத்திறனுடைய இன்பமும் இருவகைக் காரணங்களையும் — உள்ளியுரை - ஆராய்ந்தறிவதும், அன்பொழியாது - (தம்மே) லன்புநீங்காமல், மனமகிழ - உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கெல்லாம் - மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம், ஓதுசீர்வள்ளுவர் - புகழப்படுஞ்சீரையுடைய, திருவள்ளுவர்வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாகவுரைத்தார் (திருக்குறளைச்) சொல்லினார் — எ-று. * இன்பத்திற்காரணம்விதித்தலும் துன்பத்தின்காரணம் விலக்குதலும் சொல்லப்பட்டனவ் முன்பதிற்குப்பயன் அவற்றைச்செய்தலும் தவிர்தலுமாம்வேண்டுவ னவெல்லாந் தொகுத்துணர்தலின் மனமகிழ்தல்சொல்லப்பட்டது, அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகமாகச்செய்தலின் மன்பதைக் கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு வாயுறைவாழ்த்தேவயங்க் காடினவேம்புங்கடுவும்போலவெஞ் சொற்றாங்கேவினரிவழிப்பவினி பயக்கு மென்றோம்படைக்கிளவியினை வாயுறுத்தற்றே என்னுந் தொல்காப்பிய ச்சூத்திரத்தாலறிக எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல்சொல்லியபடி.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்

பூவிற்குத்தாமரையே பொன்னுக்குச்சாம்புனத
மாவிற்கருமுனியா யானைக் - கமரும்ப

தேவிற்றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

இ-ள். பூவிற்குத்தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்— பொன்னுக்குச்சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புநதப்பொன்னும்— ஆவிற்கருமுனிவா - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்— யானைக்கமரும்பல்- யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவிற்றிருமாலென - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல்— பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண்பா- நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா— சிறந்தது - சிறப்புடையது— என்பர்-என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர்— எ-று. ஆ- பசு. பா-ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம்-கிளிச்சிறை-சாதரூபம்- சாம்புநதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனிவரிடத்துள்ளதாகலின் அருமுனியாவென்றார். அமரரும்பலென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. உபமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்ததாகின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (கஅ)

மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமுப்பத்தெட்டேப் பொருளெழுபதின்பத்
திறமிருபத்தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால்
வேதவிழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார்
ஓதவழுக்கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம்-அறத்தின்கூறுபாடு— முப்பத்தெட்டால்-ஙஅ அதிகாரங்களாலும்— பொருட்டிறம் - பொருட்கூறுபாடு— எழுபதால் - எ௰ - அதிகாரங்களாலும்— இன்பத்திறம்-காமத்தின்கூறுபாடு— இருபத்தைந்தால்-உரு - அதிகாரங்களாலும்— தெளியமுறைமையால் - (கற்றவர்களறிய) ஒழுங்கால்— வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்திலுயர்வாகிய பொருளை— வெண்குறளால்- குறள்வெண்பாக்களால்— வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவர், ஓத-ஓதலால்— உலகு-உலகமானது— வழுக்கற்றது- வழுதலினின்றும்நீங்கிற்று— எ-று. திறமும் ஆறும் மூன்றும் கூட்டப்பட்டன உயர்வாகிய பொருள் - கருமகாண்டம்- பிரமகாண்டமிரண்டிலுள்ளும் சிறந்தபொருள், வழுக்குதல்-விதியைவிலக்கென்றுங்கோடல். உலகு - மக்களையுணர்த்தி நின்றது, துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; முன்னதின் வேறுபட்ட - முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மைசொல்லியபடி. (கக)

கோவூர்க்கிழார்.

அறமுதனான்கு மகலிடத்தோரெல்லாந்
திறமுறத்தேர்ந்து தெளியக்- குறள்வெண்பாப்
பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைநேரொவ்வாதே
முன்னைமுதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதனான்கும்- அறம்பொருளின்பம்வீடெனநான்கும் அகலிடத்தோரெல்லாம் - மண்ணுலகத்திலுள்ளோரெல்லாம்— திறமுறத்தேர்ந்து-வகைப்படஅறிந்து— தெளிய - கலக்கந்தீர— குறள்வெண்பாப்பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட— வள்ளுவனார்-வள்ளுவனாரது— பான்முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்திலுள்ளனவே— முன்னைமுதுவோர்மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு

சொல்லாது-சேர்தல்பொருந்தாது—எ-று. * மொழி-ஆகுபெயர், பெரியோராகவோர்வடமொழியிலுந்தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்தமுனிவரும்புலவரும்பிறரும் அந்நூல்களானவை மனுமுதலியோரால்செய்யப்பட்ட அறநூன்முதலியன இதன்புத்தகத்திலுமந்நூல்களிலெல்லாஞ் சேர்க்கப்படுதலுஞ் சகுலதனைத்தென்றுசொல்லியபடி. ()

உறையூர்முதுகூத்தனார்.

> தேவிற்சிறந்த திருவள்ளுவர்குறள்வெண்
> பாவிற்சிறந்திடுமுப் பால்பகர்ந்தார் - யாவர்க்கும்
> வாயிலிலைசொற்சுவை யோர்வில்லைமற்றுஞ்
> செயலிலையென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற்சிறந்ததிருவள்ளுவர்-தெய்வத்தன்மையாற்சிறந்த திருவள்ளுவநாயனார்—குறள்வெண்பாவிற்சிறந்திடு - குறள்வெண்பாக்களோடுகூடிச்சிறந்து தோன்றுகின்ற—முப்பால்-முப்பால்களையும்—பகர்ந்தார்-இதனாலு—யாவர்க்கும்-வாக்கிற்கு—வாயிலில்லை- (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது—சொற்சுவையோர்வில்லை- (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையையறிதலுண்டாகாது—மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை (காயத்திற்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது— என்னுந்திரு-என்றுவிளைத்துத்திருமகள்அவரிடத்துச்சேராள்—எ-று. * சுவையோர்தற்கும் - செய்தற்கும்-உரியமனமும்-காயமும்- வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக்காரணமாகஉபசரித்தார். இதனாற்குறள் வாசகமைகூறவே-இதனையோர்க்கு இவையுணர்தலின்-வாக்கிற்கு - கடுஞ்சொல் பொய்-கோள்-புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு - பிறனில்விழைதல் பிறன்பொருள்விழைதல் பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல் பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனைபுணர்தல் - உயிர்க்கொலைசெய்தல்-பறிமுதலாம் - பிறர்பொருளெவ்வல்களும், ஆகியகுற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும்பெறப்பட்டது. அறமின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இதனாதலின் ஆமென்றபடி.

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

> இம்மைமறுமை யிரண்டுமெழுமைக்குஞ்
> செம்மைநெறியுந் தெளிவுபெற - மும்மையின்
> வீடவற்றினான்கின் வழிவழங்கவள்ளுவனார்
> பாடினார்குறள் வெண்பா.

இ-ள். இம்மைமறுமை-யிரண்டும்-இகபரங்களென்னுமிரண்டையும், எழுமைக்கு-(வினைப்பயன்றொடர்ந்துறுதிய) எழுபிறப்பிற்குமாக, செம்மைநெறியும்-செவ்வையானவழியால்—தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும்—மும்மையின்- (அறம்பொருளின்பமென்னும்) முப்பால்களுள்—அவற்றின்-அம்முப்பாற்பொருள்களோடு—வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்வழி - நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க-வழங்கவும்—வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர்—இன்குறள்வெண்பா - இனியகுறள்வெண்பாவை—பாடினார்-பாடினார்—எ-று. செவ்வையான்வழி-விதியும் - பத்தியும்-ஞானமும் - சேயாவிக்கு-மாறுதலும் அநுபானமும் பத்தியம்போல ஒன்றற்கொன்று முறையாகக்கூடியிருக்கும்வழி, வீட்டின்விதி அறவறத்திற்கமைக, இம்மைமறுமைவீடுமென்னும் பயக்குமாறுசொல்லியபடி. (௩௰)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்ப - தேவர்
திருவள்ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவிலொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும் — ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும் — அறிவுடையார்யாவரும் - அறிவுடையவ ரெவரும் — எடுத்தியம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு — வல்லார் - வல்லவராவர் (ஆதலால்) — தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே — செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே — பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்பில்லாத வொழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் — செய்வார் - செய்வார் — எ-று. * இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவற்றை யெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமைகாட்டப்பட்டது, தாம்-உம்-அசைகள், ஆவன இன்பத்தைத் தருவன — ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன; ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் - கொல்லாமைமுதலியன, போதகாசிரியருக்கும் - கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வருமென்மை சொல்லியபடி. (௪௧)

செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

வேதப்பொருளை விரகால்விரித்துலகோ
ரோதத்தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா
லுள்ளுநருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர்வாய்மொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதப்பொருளை - வேதப்பொருளை — உலகோரோத - உலகத்தோரோத — விரகால் - உபாயத்தால் — விரித்துத்தமிழா லுரைசெய்தார் - விரித்துத்தமிழினாலே யுரைசெய்தார் (ஆதலால்) உள்ளுநருள்ளும் பொருளெல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் — வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே — உண்டென்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர் — எ-று. * உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதன் மையும் வெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப்பொருளளவு விரியவைத்தல், நினைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே அக்காரணத்தால் தோன்றுமென் றவைவென் றுகூறியபடி. (௪௨)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ்செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்
வேதமுடைத்துத் தமிழ்திருவள்ளுவனா
ரோதுகுறட்பா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாராய்ந்து - வடமொழியையுந்தென்மொழியையுமாராய்ந்து — இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்காட்டிலும் இதுசிறப்புடைத்தென் று — ஆரியம் - வடமொழி — வேதமுடைத்து - வேதமுடையது — தமிழ் - தமிழ் — திருவள்ளுவனாரோது - குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) — எ-று. * ஆல் அசை - வடமொழியும் தென்மொ

ழியும்-பிறமொழிகள்போலாறு பாணினியாரும் அகத்தியனாரும் முதலா
கிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்
தினவாமுதலிய குணங்களுடைமையாதலும், அதுபிராகிருத முதலிய
ற்றுக்குப்போல் இது ஆரியமுதலியவற்றுக்குமுதலாய் நிற்றலாலும்,
தன்றனக்கொன்று குணமாயிடைத்தலின்றாலும் வேதமுடைமையுதலிய
டமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே இருத்
தலின் உண்டாதலின் இனி இல்லையென்றற்கு- இதனினிது சீரியதொ
ன்றுண்டோவென்றதை செப்பரிதென்றார், இதற்றுக்குளானாலே வடமொழியோடு
தென்மொழிக்குறுப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி. (௪௨)

களத்தூர்கிழார்.

ஒருவரிருகுறளே முப்பாலினோதுந்
தருமமுதனான்குஞ் சாற்ற - லருமறைக
ளைந்துஞ் சமய நூலாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்திமொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகளைந்தும் - (இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய) அரிய வேதங்களைந்தும் — சமய நூலாறும் - (அவ்வேதநெறிவழிப்பட்ட) சமய நூல்களாறும், நம்வள்ளுவனார் - நம்முடைய திருவள்ளுவரால் — புந்திமொழிந்தபொருள் - (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச்சொல்லப்பட்ட நவிலெடங்கும் (ஆதலால்) — ஒருவர் - ஒருவர் — இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவெண்பாக்குறள்களையுமே — முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஓதும் - அதிபயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற, - தருமமுதனான்கும் - அறமுதலிய நாற்பொருள்களையும், சாற்றும் - (அவருக்குப்) போதும்-எ-று. ஈ ஒருவனுக்கேனுந்துப்பு சியுணராமுடிவுபோகாதுவே வேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்துமென்றார், சமய நூலாறும்-ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டேயாயிற்காண்க, நமக்கெல்லாம் அறிவொறுக்கக்கொளுத்தி கல்விழிபடுத்தவந்த பரமாசாரியர் இவரேயென் னுமுரிமைதோன்றற்கு-நம்வள்ளுவனாரென்றார், மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம்வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்தபொருளெல்லாம்-அவ வ்லவத்திறும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல் லாம் இவ்விரண்டுக்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதா யிற்று — பொருள் அருமையர், ஒருவரைப் பொதுப்படக்கூறலால் இதனை யோதுதற்குப்பெண்பாலருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது சொ ல்லப்பட்டது, இவ்விரண்டிலேமே புணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்து ஞ் சமயநூலாறும் நுதியுணர்ந்தோராவரென்றபடி. (௪௩)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசைசீரடி சொற்பொருள்யாப்பு
வழுக்கில்வனப்பணி வண்ண - மிழுக்கின்றி
யென்றெவர்செய்தன வெல்லாமியம்பின
வின்றிருவின் குறள் வெண்பா.

இ-ள். எழுத்தசைசீரடி சொற்பொருள்யாப்புவழுக்கில்வனப்பணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல்வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவைதாம், இழுக்கின்றி- வழுவுதலில்லாமல், என்றெவர்செய்தன - எக்காலத்தில்

னவரால் எவைசெப்பப் பட்டன எல்லாம் (அவை)யெல்லாம், இன்றிவரின் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ் வினியகுறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின-சொல்லப்பட்டன-எ-று. * னைப்பு-அம்மை-அழகு-தொன்மை-தோல்-விருந்து-இயைபு-புலன்-இழைபு-அணி-சொல்லணி-பொருளணி-ஒசையணி-வண்ணம்- குறிப்பு முதலியன முதலியன, ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்திலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெ னில் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்துவிளங்கச் செய்தமை யின்இவ்வாறுகூறினர், இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (௪௦)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பி நீர்மைத் தெனினுந் - தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர் முப்
பானூன் மதியின் பயன்.

இ-ள். மதியமும்-முப்பானூலும், கலை-பதினாறுகலைகளாலும் அறுப த்து நாலுகலைகளாலும்—நிரம்பி-நிறைந்து, காண்டற்கு - சேர்க்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி-இனியதாகி, கண்ணினிலை - முகக்கண் ணிலையில் அகக்கண்ணிலையில், நீர்மைத்தெனினும்-நீர்மைத்தெனினும்-தன்மையுடைத்தாயினும் குணமுடைத்தாயினும், வள்ளுவர் முப்பானூ ல்-திருவள்ளுவரது முப்பாலினது, மதியின் பயன்-மதியந்தரும் பயனாகிய இன்பயன் - இனியபயனானது, தொலைவிலா வானூர் மதியந்தனக்கு- ஒழிவின்றி ஆகாயத்தில்கண்ணேதிரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ- உண்டோ-எ-று. * மதியந்தனக்கென்றது-வேற்றுமைமயக்கம் ஒகாரம்- எதிர்மறை ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவழி ஆதா ரமாகக்கோடலின் விழிதிகெனின், தொலைவிலாவானூர் மதியமென்றார்-ந யம் மதுப்பிடாமைமுதலியனவும்குன்றவுமுறைமை முதலியனபயக்கும் இம்மை ம றுமையைவிட்டிடன்பங்கன். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு ஓர் அம்சங்களில் ஒன்றும் இன்மையால் எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ்சிறந்த மதியை யாயினும் சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும் இதனுக்குகுவ்வதன்றென்படி. (௪௧)

கப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளியான்ற பொருடிரியின் புந்
சிறந்தநெய்செஞ்சொற் றீத்தண்டு-குறும்பாவா
வள்ளுவனேற்றினர் வையத்துவாழ்வார்க
ளுள்ளிருணீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம்-கருமம்—களி-அகலும்—பொருள்-பொருள்—திரி- திரியும்—இன்பு-இன்பம்—நெய்-நெய்யும்—செஞ்சொல்-செவ்விய சொ ல்—தீ-நெருப்பும்—குறும்பா-குறட்பா, தண்டு-தண்டும்—ஆ - ஆக, வ ள்ளுவனர்-திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள்-பூமியின்கண்ணேவா ழ்வோரது, உள்ளிருள்-அகத்திருளை, நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு- விளக்கு, ஏற்றினர் - ஏற்றினர்—எ-று. * ஆன்றல்-மேம்படுதல்.—அக த்திருள-அஞ்ஞானம்-தீச்சுடர்-தகளிமுதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திரு ளைப்படியோ அப்படி காயனாது திருவதாற்பிறந்த செஞ்சொல் அற

முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்கெடுத்தலின் இக்காலம் உருவக
செயலாயிற்று.—மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்து
ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய்நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடு
க்கவல்ல தன்மையதாலும், இது உலகத்துவாழ்வோர் யாவர்க்கும் உபயோ
கியாய்நிற்றலாலும், அகத்திருள்கெடுத்தலாலும், அதனின் இதுபலபடி
மடங்குமிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி. (சo)

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக்கமல மலர்த்தியுளத்துள்ள
தள்ளற்கரியவிருடள்ளுதலால் - வள்ளுவனார்
வெண்குறட்பாவும வெங்கதிருமொக்குமெனக்
கொள்ளத்தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலமலர்த்தி-செந்நிறமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்
தி—உள்ளத்துள்ள-(மக்களது) அகத்திலுள்ள—தள்ளற்கரியவிருள்(ஆ
தித்தனாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை—தள்ளுதலால்- நீக்
குதலால்—வள்ளுவனார் வெண்குறட்பாவும்- திருவள்ளுவர்அருளிச்
வெண்பாவும்—வெங்கதிரும் - (புறத்துள்ள தாமரைமலரை மலர்த்திப்பு
றத்திருளைநீக்குகின்ற) சூரியனும்—குணத்தைக்கொண்டு - அச்செயல்
யைக்கொண்டு—ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தகும் - ஒப்பெனக் கொள்ளத்
தகும்—எ-று. செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின் - குணமென
ப்படுதலின் - குணமெனப்பட்டது-அதுமலர்த்தலும்- தள்ளுதலும் ஆம்
குணத்தைக்கொண்டேவே செய்யப்பட்டு பொருளைக்கொண்டு ஒக்கு
மெனக்கொள்ளத் தகாதென்றதாயிற்று-உலகுக்கெல்லாம்பேரொளியாகி
ய சூரியனும் இதற்குஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி. (சக)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பாலபொய்யேயாய்ப் போயினபொய்யல்லாத
மெய்ப்பாலமெய்யாய் விளங்கினவே-முப்பாலிற்
தெய்வத்திருவள்ளுவர் செப்பியகுறளால்
வையகத்துவாழ்வார மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்
ளுவர்—முப்பாலின் - மூன்று பால்களுடையதாக, செப்பியகுறளால்-
சொல்லப்பட்ட குறளாலைக் கேட்டறிதலால், வையத்துவாழ்வார்மன
த்து-பூமியில்வாழ்பவர்மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின்பகுதியிற்பட்
டவை யெல்லாம்—பொய்யேயாய்ப் போயின - பொய்யாய்ப்போயின,
பொய்யல்லாத-பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்ட
வையெல்லாம்—மெய்யேயாய்விளங்கின-மெய்யாய்விளங்கின—எ-று. இ
குறளால் - பொய்ப்பால்பொய்யேயாய்ப்போயின மெய்ப்பால் மெய்யே
யாய்விளங்கின எனவே - இதற்குமுன்னெல்லாம் உண்மைஞானியப்ப
டாமையின்-பொய்ப்பால் மெய்ப்பால்போன் மேற்கொள்ளப்படும். மெ
ய்ப்பால் பொய்ப்பால்போற் கைவிடப்பட்டும். மயங்கிக்கிடந்தனவென்
றதாயிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவதென்றத்
தொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய்விளங்கல் மெய்ம்மையு
ம் வாய்மையிடத்த வென்றத் தொடக்கத்துத்திருக்குறள்களாலும் அறி
க இவன்மெய்யுணர்வுபாயத்தற் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (சஉ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தேமான்ற பொருளறிந்தேமின்பின்
றிறனறிந்தேம்வீடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த
வாளார்நெடுமாற வள்ளுவனார்தம்வாயாற்

கேளாதனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறமொழித்தவாளாற்செமோற - பகைவரையெறிந்த வாட்ப டைக்கிய விசிறுக்கும் பாண்டியனே—வள்ளுவனார்தம்வாயால் - திரு வள்ளுவர்வாயால்—கேளாதனவெல்லாம் - (இதற்குமுன) கேட்கப்பட் டிப்பாதனவையெல்லாம்—கேட்டு- (இப்போது) கேட்டு—அறனறிந்தே ம் - தருமமறிந்தேம்—பொருட்டிறமறிந்தேம்- பொருளறிந்தேம்— இம்பன்றிறனறிந்தேம் - இன்பமறிந்தோம்—வீட்டெதிறங் தெளிந் தேம்-வீடுதெளிந்தோம்—எ-று. * திறன் - கூறுபாடு அறமுதலியவ ற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது, மறம் - ஆகுபெயர், கேளாதன-பிறநூலாசி ரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற் றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறு திப்பொருளுக்கு முணர்தலினிலி யதொன்றுனுங் குறைவில்லை யென்றபடி. (௩௰)

கவுணியனார்.

சிந்தைக்கினிய செவிக்கினியவாய்க்கினிய
வந்தவிருவினைக்கு மாமருந்து - முந்திய
நன்னெறிநாமறிய நாப்புலமைவள்ளுவனார்
பன்னியவின்குறள் வெண்பா.

இ-ள். முந்திய-நன்னெறிநாமறிய-முறப்பட்டதாகிய நல்வழியினைநா மறிய—நாப்புலமைவள்ளுவனார் - நாவால்விளங்குகின்ற புலமையையு டைய திருவள்ளுவனாரால் பண்ணிச்சொல்லப்பட்ட—இன்குறள் வெ ண்பா - இனியகுறள் வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கினிய - (நினைத்தால்) ம னத்திற்கின்பஞ்செய்வன—செவிக்கினிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ் செய்வன, வாய்க்கினிய-(ஓதினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன, வந்தவிருவி னைக்கு- தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந் து -பெரியமருந்துகளாவன—எ-று. * குறட்பாவைமருந்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையைநோயென்றமையால் - ஏகதேசரூபகம்-நல்வினையும்பிறவி க்குக்காரணமாதலால் இருவினையென்றார்-முறப்பட்டநல்வழி-நன் மக்களுக்கு உறுதியாயமைந்துள்ளது அறுசமயத்தாராதுபலவகைப்பட்டகற்பனையி லேமறைப்பட்டு நின்றமையின்நாமறியவென்றார்இந்நூலின்பாக்களை ச்சிந்தித்தன்முதலியனசெய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன் பம்விளைத்தலாற்தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயாருமொழிக்குமென்றபடி.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளிவியாழம் விளக்கிவிலெண்டிக்கள்
பொள்ளெனநீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய

வள்ளுவரின் குறள் வெண்பாவகிலத்தோ
ருள்ளிருணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளியு ஞாயிறு மொண்டிங்களும் - சுக்கிரன் சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள் — புறவிருள் - வெளியிருக்கும் இருளைப்போக்கும் (ஆகையின் புறவிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்) — தெரிய - ஆராய்ந்து — வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா - அகிலத்தோர் உலகத்தோரது — உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளி — எ-று. இவ்வாறு கூறவே புறத்திருளுக்கு அவையாயவைபோல அகத்திருளுக்கு இதுவேயாமென்றதாம். அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாகலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பில்லையென்றபடி. (௩௨)

ஆலங்குடி வங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதால் - தெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது சிறப்பை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெளிய அமுதினது — தீஞ்சுவையும் - இனிய சுவையும் — ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது — தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெளிய அமுதத்தையுண்டு — அறிவார் - (அதன் சுவையை) அறிபவர் — தேவர் - தேவர் — வண்டமிழின் - வளம்பொருந்திய தமிழ்க்காவியமாகிய — முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின் முழுமைச் சிறந்தபயனை — மகிழ்ந்து - உலகடையாரெல்லாருமுண்ணும் — உண்ணும் - உண்டு — இத்சுவையறிவார் - இத்சுவையறிவர் — எ-று. வளம் - அருமைப்பாடு - ஆல் - அசை - அமிழ்தம் பாற்கடலிற் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட சிறிதுபொருளாதலின் தீஞ்சுவையறிவது, இப்பாற் பெருங்கலிதலாலேயொருவாய் தீஞ்சுவையாக்கலின் - நல்லார் தென்றார் - முப்பால் கிடைக்கப்பெறுவதால் இவ்வுலகத்தாருங் கருப்பூரியாகிய இவ்வுலகத்துப்பெற்றன்றி மெய்ப்பொருளுணர்த்தலன்றி வீட்டின்பம்பெறுதல்கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தாமுண்டபோதெல்லாம் இதனாலுயர் வொப்பற்றகுணத்தையறிந்து முப்பாலைக்கொண்டு மிழ் கூர்தலென்பதுபற்றி அவ்வாறு கூறினாரெனினுமாம். இது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. ()

இடைக்காடர் பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தரித்த குறள்.

இ-ள். குறள் - (நாயனார் அருளிச்செய்த முந்நூற்று முப்பது) குறள்வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை — துளைத்து - (அதனுள்ளே) அவ்

செய்து ஏழ்கடலை-ஏழ்கடலினையும்—புகட்டி-(அத்துளையிட்)செய்து— குறுக-(கண்ணளவிற்) குறுகும்வண்ணம்—தறித்த - தறித்துவைத்த ல் அதடிபால்வனவாகும்—எ-று. கடுகு சிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதோர் நுண்பொருளாதலின் - கடுகு சொல்லப்பட்டது - இரண்டறுபுரிந்தவெள்ளவினை கொண்டது - துளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல்-புகவிடம்பட ஏழுகடலை விகாரப்பட்டு முதனிலையாய சிற்றவின் புகட்டியென்றுயாது துளையிலிட வெளிக்கும் அதன்புகழுமடக்கும் கொள்ளப்பட்டபகுதிபிறிதாக ஒழிந்தபக்குபெரிதாகலின் - குறுகவென்றார், தறித்தாலன்னவென்றபாலதுதரித்தவென இடைக்குறைத்தலின்றது, இல்லதபொருளை உவமையாக்கூறலின்-இல்பொருளுவமை, குறட்பாக்களுள் இவ்வொன்றும் அடங்காதலின் - தறித்தவெனப் பன்மையாற்கூறவாயிற்று, குறள் - பாற்பகவாகுபெயராதலின்- இங்கேபன்மைக்காயது, இவ்வனக்கூறவேகுறட்பாவின்சொற் சுருக்கமுமதனுளடக்கப்பட்டபொருள் விரிவுகொள்ளும் வழி அக்கடுகும் ஏழ்கடலும்போலுமென்றதாயிற்று பொருள்விரிவினளவும்பாட்டைசொல்லியபடி. (௫௩)

திருவள்ளுவமாலையுரை - முற்றிற்று.

நாயனார்சொற்றுதி.

திருமுடிமிசையார்முடியமுருக் திர்க்கபுண்டரநாசலமுறும்
திரண்மணிபுயங்கைதவருஞ்செவியமுருக் திகழ்செங்தாடியிணைமுறும்
அருமுடிசெபமாலிகையின்முத் திரைசேரபயகேவலக்கையிணைமுறும்
அமிழ்துறைமுகமிழ்மாமறைமுறைவரத மமைதருமிடக்கையிணைமுறும்
கருமுடிபோகப்பட்டையிணைமுறும் கடிகொள்நீட்கோலணைவமுறும்
கழல்களிற்றிரிவலிவளையமுறும் கமலாசல்லநதலைத்தழகும்
திருமுடிமூசிரொப்பமயிலைமினிலடைமாதர்கள் கண்டிறைஞ்சவிற்றிருக்கும்
தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவசெனாமம் சமர்க்குருசாமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்.	௯	நூலின் திருநாமங்கள்.	௯
திருவள்ளுவர்	௧	திருக்குறள்	௧
நாயனார்	௨	முப்பானூல்	௨
தேவர்	௩	உத்தரவேதம்	௩
முதற்பாவலர்	௪	தெய்வநூல்	௪
தெய்வப்புலவர்	௫	திருவள்ளுவர்	௫
நான்முகனார்	௬	பொய்யாமொழி	௬
மாதானுபங்கி	௭	வாயுறைவாழ்த்து	௭
செந்நாப்போதார்	௮	தமிழ்மறை	௮
பெருநாவலர்	௯	பொதுமறை...	௯

இப்பாட்டிலே அணுவைத்துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்தகுறள், எனமுதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

௨

கடவுள் துணை.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய இறையவர் பதங்களும், அந்தமி லின்பத்தழி
வில்வீடும், நெறியறிந்தெய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு, உறுதியெனவுயர்ந்தோ
ரெடுக்கப்பட்டபொருள்கள் நான்கு - அவை - அறம் - பொருள்-இன்
பம் வீடு - என்பன அவற்றுள்வீடென்பது, சிந்தையுமொழியுஞ்செ
ல்லாநிலைமைத்தாதலிற் றுறவறமாகிய காரணவகையாற்கூறப்படுவ தல்ல
திலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன. ஏ
னைமூன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது, மனுமுதலிய நூல்களில்
விதித்தனசெய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமாம், அஃது, ஒழுக்கம்,
வழக்கு, தண்டம் எனமூவகைப்படும், அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது
அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய
முதலிய நிலைகளினின்று, அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழு
குதல், வழக்காவது, ஒருபொருளைத்தனித்தனியே எனதெனதென்
றிருப்பாரது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டப் பொருண்மேற் சொல்
லுவது. அதுகடன்கோடன்முதலிய பதினெட்டுப்பதத்ததாம். தண்
டமாவது - அவ்வொழுக்கநெறியினும் - வழக்குநெறியினும் - வழீஇயி
னாரை நெறிநிறுத்தற் பொருட்டொப்பநாடி, அதற்குத்தக்கவாறுத்
தல் இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமு முலகநெறிநிறுத்தற் பயத்தவாய
ல்லதொழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்குறுதிபயத்தற் சிறப்பில்லாதவாகலி
னவைதாமாகவே யன்றியுணாவு மிருதியானுந்தெய விதக்கையானும்
அறியப்படுதலானும், அவற்றையொழித்தீண்டுத்தெய்வப் புலமைத்
திருவள்ளுவராற் சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொ
ள்ளப்பட்டது, அது நால்வகைநிலைமைத்தாய வருணந்தோறும் வேறு
பாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித் தெல்
லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்
லறந்துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள், இல்
லறமாவதில் வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்றதற்குத்
துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின் அதனை
முதற்கட்கூறுவான் றொடங்கிய வெடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினித
ாவது தான்வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏ
ற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல் அவற்றுள், இவ்வாழ்த்து ஏற்பு
டைக்கடவுளை எனவறிக, என்னை எத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்
றிய உறுதிப்பொருட்கவற்றான் மூவராகியும் முதற்கடவுளொடொ
புண்டாகலான் அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கம் மூவரையும்
வாழ்த்தன் முறைமையாகலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்
படக்கூறினாரென வுணர்க.

உ

கடவுள்துணை.

முதல் - அதிகாரம் - கடவுள்வாழ்த்து.

நூதலாவது கவி தான்வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம் அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையென்றறிக; எப்படியென்றால் தத்துவமுதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தமுண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்றுபொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொல்லியதென்று அறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதன் பதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம் — அகரமுதல - அகரமாகிய முதலையுடையன — (அதுபோல) உலகு - உலகம்; ஆதிபகவன் முதற்று - ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து - எ-று.
(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தைமுதலாகவுடையன, அதுபோல உலகங்கடவுளைமுதலாகவுடையது - என்பதாம்; அகாரம் நேரத்தில் வந்தது — தமிழெழுத்துக்களுக்குமாத்திரமல்லாமல் வடவெழுத்துகளுக்கும் முதலாதலை நோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார்; ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை - விட்டான்முடிபதன் இயல்பாயிற்று — உலகென்றது - இங்கே உயிர்களின்மேலென்றது, காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாதகடவுளுக்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டுதலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகின்மேல் வைத்துச்சொல்லினராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க — * நாதமாத்திரையான் இயல்பாதற்பிறத்தலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும், செயற்கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால்முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க — தலைமைபற்றிவந்த அகரத்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும் ※ (பிம்பப்பிரதி பிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. [இப்பாட்டால் முதற்கடவுள்விருப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

---

* நாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது
※ பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் ஒப்புமையால் பிம்பமும் பிரதிபிம்பமுமென த்தோன்றல்.

முதல் - அதி — கடவுள்வாழ்த்து.

(இ-ள்.) வாலறிவன்-மெய்யறிவையுடையவனது—நற்றாள்-நல்ல அடிகளைத்—தொழாஅரெனின் - வணங்காராயின்—கற்றதனால்-படித்த கல்வியினால்—ஆய-உண்டாகிய—பயன்-பிரயோசனம்—என்கொல்-யாது—எ-று. (கருத்துரை.) மெய்யறிவுடைய கடவுளை வணங்காவிடில் கற்றதனாற் பயனில்லை என்பதாம். ஈ எவனென்னும் வினாப்பொருள் யாதொன்றும் இல்லையென்னும் பொருளைக்குறிப்பித்து நின்றது. கொல் அசைநிலை - பிறகுப்பிரிவிக்குப் பக்தாகவேண் டிற்றென்றார் [ஆகமைவு வுக்குப்பாயன் அவன்முகங்களைக்கப் பிறவியை அறுக்கவென்பது-இ தனுற்சொல்லப்பட்டது.]

(௨)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(இ-ள்.) மலர்மிசை (அன்பரதுநெஞ்சமாகிய) தாமரைமலரிடத்து—ஏகினான் சென்றவனது—மாணடி - பெருமைபொருந்திய அடிகளை—சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர் — நிலமிசை - எல்லாவுலகங்களுக்குமேலாகிய உலகத்திலே நீடுவாழ்வார் அழிவில்லாமல் வாழ்வார்—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுளடிகளைச்சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம். ஈ மலர்போலுநெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர் அன்பினாலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர்நினைத்த வடிவோடுவிரைந்து செல்லுதலினாலே - ஏகினானை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார் இயல்பினால்வுபற்றி வந்த - காலவழுவமைதி - சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்.

(௩)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்

கியாண்டு மிடும்பை யில.

(இ-ள்.) வேண்டுதல் (யாதொருபொருளையும்) விரும்புதலும்—வேண்டாமை வெறுத்தலும்—இலான் - இல்லாதவனது—அடி - அடிகளை—சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு—யாண்டும் - எக்காலத்திலும்—இடும்பை - பிறவித்துன்பங்கள்—இல - உண்டாவனவல்ல—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்களில்லை-என்பதாம். ஈ பிறவித்துன்பங்களாவன-தன்னைப்பற்றிவருவதும் பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும் - தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும் என மூவகையால் வருகிறதுன்பங்களாம். அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்புவெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவைகாரணமாகவருகிற மூவகைத்துன்பங்களும் இல்லையாயின.

(௪)

முதல்-அதி—கடவுள்வாழ்த்து.

இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(இ-ள்.) இறைவன்-தலைவனது—பொருள்சேர்-மெய்ம்மைசேர்ந்த—புகழ்-கீர்த்தியை—புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்து—இருள்சேர்-மயக்கத்தைப்பற்றிவருகிற—இருவினையும் (நல்வினைதீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும்—சேரா-உண்டாகமாட்டா—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுளுடையகீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து நல்வினை தீவினையென்னுமிருவினைகளுமடையமாட்டா-என்பதாம். ஃ இப்படிப்பட்டதென்றுநுவலவும் சொல்லப்படாமையினால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவென்றும் - சொல்லினார் தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை உடையரென்றெண்ணித்து அறிவிலார்சொல்லுகிற புகழ்பொருள் சேராதாகலின் - அவைமுழுதுமுடைய தலைவனதுபுகழ்பொருள்சேர்புகழெனப் பட்டது. புரிதல் = எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (ரு)

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(இ-ள்.) பொறிவாயில் (மெய்வாய்கண்மூக்குசெவியென்னும்) ஐம்பொறிகளை வழிகளாகவுடைய—ஐந்து-ஐந்தாசைகளையும்-அவித்தான்-அறுத்தவனது—பொய்தீர்-பொய்யாத—ஒழுக்கநெறி-ஒழுக்கவழியிலே—நின்றார் (வழுவாது) நின்றவர்—நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல்எக்காலத்திலும் ஒரு தன்மையராய்வாழ்வார்—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுள் வழியிலே நின்றவர்கள் நீடுழிவாழ்வார்கள் என்பதாம். ஃ ஊறு சுவை-ஒளி-நாற்றம்-ஓசை-எனப்புலன்கள் ஐந்தாகலின் அவற்றின் மேற்செல்லுகிற ஆசையும்-ஐந்தாயிற்று-ஐந்தவித்தான் - ஒழுக்கவழி அவனாற் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம் [இவைநான்குபாட்டாலும் கடவுளைநினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழிநின்றோரும்-மோக்ஷத்தைப்பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(இ-ள்) தனக்கு=தனக்கு—உவமையில்லாதான் (ஒருவிதத்திலும்) நிகரில்லாதவனது—தாள்-அடிகளை—சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கல்லது-மனக்கவலை-நெஞ்சிலேதோன்றுகின்ற துன்பங்களை—மாற்றல்-நீக்குதல்—அரிது-உண்டாகாது—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச்சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதலில்லை-என்பதாம். ஃ இங்கேஅரிது-இல்லையென்னும் பொருளில் வந்தது. அடிகளைச்சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மயக்

முதல்-அதி—கடவுள்வாழ்த்து.

கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறந்தும், இறந்தும், அலைவுறு ருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதாம். (எ)

அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்

பிறவாழி நீந்தலரிது.

இ-ள் அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது—தாள் அடியாகிய - (மரக்கலத்தை) சேர்ந்தார்க்கல்லால்- சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல், பிறவாழி - (அதனின்) வேறாகிய கடல்களை, நீந்தல்- கடத்தல் அரிது - கூடாது—எ-று (கருத்துரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக்கடத்தல் கூடாது - என்பதாம். ※ அறம்பொருளின்பமெனவுடனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தை முன் பிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளும் இன்பமும்பிறவெனப்பட்டன பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு உருவாதலின் அறவாழி யந்தணனென்றார், அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர்களைகாணாது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார், தாட்புணை யென்னாமையால் ஏகதேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண் குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(இ-ள்.) கோளில் (தந்தமக்கேற்றபுலன்களைக் கொள்ளுகையில்லாத—பொறியின் - பொறிகள்போல்—எண்குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது— தாளை அடிகளை—வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள் — குணமிலவே - பயன்படுதலுடையனவல்லவையாம்—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுள்பாதங்களை வணங்காததலைகள்பயன்படாவாம் - என்பதாம். ※ எண்குணங்களாவன - தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்-இயற்கையுணர்வினனாதல்முற்றுமுணர்தல்- இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் - பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை-வரம்பிலின்பமுடைமை - என்பனவாம், இவை சைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன, காணாத கண்முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள் பயனில வெனத்தலைமேல் வைத்துச்சொல்லினும் இதம்பற்றிவாழ்த்தாத வாக்களும் அப்படியேபயனிலவாமெனவதுக்கொள்க. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும்செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (கு)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார்
றைவ னடிசேரா தார்.

(இ-ள்.) இறைவன் - தலைவனது—அடி - பாதமாகிய - மரக்கலத்தை—(சேர்ந்தவர்) பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகியபெரியகடலை— நீந்துவர்- கடப்பார், சேராதார் (அதனைச்) சேராதவர்—நீந்தார் - கடக்

மாட்டார்—எ-று. (கருத்துரை.) கடவுள்பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக்கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள் - என்பதாம். ※ சேர்ந்தவரென்பது வருவிக்கப்படுதலாற்சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரியசம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால் - பிறவிப்பெருங்கடலென்றார், [கடவுளடிகளையேநினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும், உலகியல்பை நினைப்பார்வக்கு அது நீங்காமையும் ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.]

உ - ஆம் - அதி - வான்சிறப்பு.

அஃதாவது, கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்குஉறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம்—அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(இ-ள்.) வான் - மழையானது—நின்று (தடையில்லாமல்) நிற்க— உயிர்களனைத்தை—வழங்கிவருதலால் - நிலைபெற்றுவருவதினால், தான் (அம்மழை) தான் * அமிழ்தமென்று (உயிர்களுக்கு அமிர்தமென்று—உணரற்பாற்று அறியப்படுந்தன்மையை யுடைத்து—எ-று. (கருத்து.) மழையானது நீங்காமற்பெய்துநிற்க உயிர்களை நிலைபெற்றுவருகையால் அம்மழையுயிர்களுக்கமிர்தம் என்பதாம். அமிர்தமென்பதின் பொருள் தெரிந்தது - உயிர்கள்நிலைபெற்றுவருதலாவது பிறப்புமுதலிய நீக்கமையால் அவைகளெல்லாமுடம்போடுகூடியிருந்து வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச்செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார். (௧)

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

(இ-ள்.) துப்பார்க்கு-உண்பவருக்கு—துப்பாய- நன்மையாகிய— துப்பாக்கி - உணவுகளையுண்டாக்கி—துப்பார்க்கு (அவ்வுணவுகளை உண்பவருக்கு — துப்பாயதூஉம் (தானும் உணவாயிருப்பதும் — மழை - மழை—எ-று. (கருத்து.) உண்பவர்க்குநன்மையாகிய உணவுகளை யுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத்தானும் உணவாகிறப்பது ம

* அமிழ்தமென்பதற்கு மரணத்தை ஒழிப்பதென்பது பொருள். அது அமிர்தமென்னும் வடமொழிதிரிந்தது.

௬   ௨-ஆம் அதி—வான் சிறப்பு.

ழை-யென்றவாறாம். * தானும் உணவாதலாவது-தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச்சொல்லுதலால் மற்றைய உயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும். இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதல் அவ்வுயிர்கள் வழங்கிவருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (௨)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(இ-ள்.) விண்மழையானது—நின்று - (பெய்யவேண்டுங்காலத்தில்பெய்யாமல்) பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின்—விரிநீர்- கடலாலேசூழப்பட்ட—வியனுலகத்துள் - பரந்தவுலகத்தினுள்—பசி-பசியானது—நின்று - நிலைபெற்று—உடற்றும் (உயிர்களை) வருத்தும்—எ-று. (கருத்து.) மழைபெய்யாது - பொய்க்குமாகில் உலகிற் பசியானது உயிர்களை வருத்தும், என்பதாம், * கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே பசிநீங்காதென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகமென்றார், உணவில்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(இ-ள்.) புயலென்னும்வாரி - மழையென்கிற வருவாய் — வளங்குன்றிக்கால் (தன்) பயன்குறைவின் — உழவர் - பயிரிடுவோர்கள் — ஏரி - னிறுல் — உழாஅர் உழமாட்டார்கள் — எ-று. (கருத்து.) மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மக்கள் ஏருழார் - எனபதாம். ✱ குன்றியக்கால் - குன்றுதல் குறைந்துகின்றது, உளைவிற்பலவமைச்சு காயவறுசொல்லி யபடி.
(௪)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(இ-ள்.) கெடுப்பதூஉம் (பூமியைவிட்டு வாழ்வாகைப் பெய்யாதுநின்று) கெடுப்பது - கெட்டார்க்கு (அவ்வாறு) கெட்டார்க்கு — சார்வாய் - துணையாய் (பெய்து) மற்றாங்கே - முன்கெடுத்ததுபோல் — எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும் — எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது) மழை - மழையாம் — எ-று. (கருத்து.) கெடுப்பதுங்கெட்டவரைக்காப்பதும் - மழை - என்பதாம். ✱ மற்று - வினைமாற்றில்வந்தது கேடும் பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் பலவிதமாதலால் - கெட்டார்க்கென்றார், என்பமென்றது - அம்மழைக்குரிய வேறுபாடுகளால் கெடுத்தகெடுத்தல்கள் பலவாகுமைகேட்கிலல்லவென்பது ✱ அவ்வாசிரியரல் வந்ததுமழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி.
(௫)

✱ அவ்வாபக்கே - ஒருசெயல்மாற்றிய அதிசெய்கை - வெளிவருதற்குரிய வாக்கியமாம்.

விசும்பின் துளிவீழி னல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(இ-ள்.) விசும்பின் மேகத்தினின்றும் — துளி - துளிகள் — வீழின்அல்லால் - வீழ்ந்தாலல்லது — மற்றாங்கே - வீழாதாயின் அப்போது — பசும்புற்றலை - பசிய புல்லினது தலையைய — காண்பு - காணுதல் — அரிது - அரிது — எ-று (கருத்து.) மழைபெய்யாவிடில் - புல்லின் தலையைக்காணுதலரிது என்பதாம். ✱ விசும்பு ஆகுபெயர் மற்றுவினைமாற்றுமென்னும் - வினைமாற்றில்வந்தது - தலைபுமென்னும், இழிவு சிறப்புமை - விகாரத்தால் தொக்கது — ஓரறிவுயிரும் இல்லையாமென்பதாம்
(௬)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(இ-ள்) நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும் — தன்னீர்மைகுன்றும் - தன் நீர்மையுங் குறையும் — எழிலி - தான் - மேகம்தான் — தடிந்து - (அதனைக்) குறைத்து - நல்காதாகிவிடின் (அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின் — எ-று. (கருத்து.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகடலும் வளங்குறையும் - என்பதாம். ✱ உம்மை - உயர்வுசிறப்பு - தன்னியல்பு குறைதலாவது - நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணிமுதலான வை உண்டாகாமையும், ஆம் — இங்கே குறைத்தென்றது - முகந்தலை - மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்கும் - மழைவேண்டுமென்பதாம். [இவை எழுபாட்டாலும் உலகத்தற்கு மழைவேண்டுதல் சொல்லப்பட்டது.]
(௭)

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

இ-ள். வானம் வறக்குமேல்- மழைபெய்யாதாயின்—வானோர்க்கு - தேவர்களுக்கும்—ஈண்டு- இவ்வுலகத்திலே—சிறப்பொடு (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே—பூசனை - பூசையானது செல்லாது - நடவாது—எ-று. (கருத்து) மழைபெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசைநடவாது என்பதாம். * உம்மை உயர்வுசிறப்பு—பிழைகவாறு கூறிய பூசையெனவேல் செல்லாதென்று ஐயமாகச் சொன்னார் பூசையிலே தாழ்வுநிச்செய்யப்படுமென்று விழாவின் இதனோடு வைத்தார். (அ)

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

இ-ள். - வானம் மழை—வழங்காதெனின்- பெய்யாதாயின் வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே—தானந்தவமிரண்டும் - தானமுந்தவமு

மாகியவிரண்டறமும்—தங்கா- உளவாகா—எ-று. (கருத்து.) மழைபெய்யாவிடி லுலகத்தில் தருமமுந்தவமுமுண்டாகா - என்பதாம். * தானமாவது - நெறியின்வழியால்வந்த பொருள்களைத் தகுதியுடையார்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது. தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாது நிற்கும்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டிசுருக்கல் முதலியனவை. மீதுபற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும்; தவம் - துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (௯)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

இ-ள். யார்யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும்—நீர் - நீர், இன்று - இல்லாமல்—உலகு - உலகியலானது - அமையாதெனின் - பொருந்ாதாயின், ஒழுக்கு (அவ்விரண்டாலும் வேண்டும்) ஒழுக்கமும் - வான்-மழையை—இன்று இல்லாமல்—அமையாது- பொருந்தாது—எ - று.(கருத்து.) எவ்வகைமேன்மையுடையோர்க்கும் நீரில்லாமலுலகியலானது நடவாது அதுபோல மழையில்லாமல் நீரொழுக்கமுண்டாகாது - என்பதாம். * இம்மையிலே அநுபவிக்கப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களையுலகியல் என்றார், நடுவேண்டாத வொழுக்கமாவது; எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் - நீருண்டாயிருந்தால், நீரினாலே பொருளின்பங்கள் பொருந்துதல்போல மழையினாலே நீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லாராலும் தெளியப்படுமென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையா துலகெனின்என்றார் [இவைமூன்றுபாட்டானும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்குமழை ஏதுவாதல்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௩-ஆம்; அதி- நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது - முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்லுதல். ம் அவ்வறமுதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

இ-ள். பனுவல் - நூல்களது—துணிவு - நிச்சயமானது—ஒழுக்கத்து (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலேநின்று—நீத்தார் - துறந்தவரது—பெருமை - மகிமையை விழுப்பத்து - மேலான பலபொருள்களுள்ளும் வேண்டும் (இதுவேமேலானதென்று) விரும்பும் —எ-று.(கருத்து.)

நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர்மகிமையைமேலானதென்றுவிரும்பும் - என்பதாம்.* தமக்குரிய வொழுக்கத்திலே நின்று துறத்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரியவொழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப்புண்ணியம்வரும்; அதுவளரப்பாவம்தேயும் அதுதேய அறியாமைநீங்கும், அதுநீங்க இது நித்தியம் இது அநித்தியமென்கிற பகுத்தறிவும்-நிலையில்லாத இம்மைமறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித்துன்பங்களும்தோன்றும், அவைதோன்ற மோட்சத்தில் ஆசையுண்டாம் அது உண்டாகப்பிறவிக்குக்காரணமாகிய வீண்முயற்சிகளொழியும் நீங்கி மோட்சத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி யுண்டாம். அது உண்டாகத் தத்துவஞானம்பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும் யானென்பதாகிய அகங்காரமும் - விடும், ஆகலின்-இவ்விரண்டு பற்றுக்களையும் இம்முறையேவெறுத்து விடுதலாம் நூல்செய்தவரது துணிவு அதனின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (௧)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

இ-ள். துறந்தார் (அகங்காரமமகாரங்களை) விட்டவர்களது—பெருமை - மகிமையை - துணைகூறின் - எண்ணிக்கையினாலேசொல்லி அறியப்புகுந்தால் (அளவுபடாமையால்) வையத்து - இவ்வுலகத்திலே—இறந்தாரை (பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக்கொண்டற்று-எண்ணி (இத்தனைபேர்களென்று) அறியப்புகுந்தாற் போலும்—எ-று. (கருத்து.) துறந்தவர் பெருமையைச்சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக்கொண்டாற்போலும் - என்பதாம்.* கொண்டாலென்பது கொண்டெனத் திரிந்துநின்றது. (௨)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

இ-ள். இருமை (பிறப்புவீடென்னும்) இரண்டினது—வகை (து ன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து (அப்பிறப்பைபகெ குதற்கு) ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே—அறம் - துறவறத்தை—பூண்டார் - கொண்டவரது—பெருமை - மகிமையே, உலகு - உலகத்தில்—பிறங்கி ற்று-உயர்ந்தது—எ-று. (கருத்து.) துறவறத்தை கொண்டவரது பெரு மையே யிவ்வுலகிலுயர்ந்தது - என்பதாம். ௳ பெருமையே யென்பதி னேகாரம் பிரிநிலைத்தால்தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முத லானவருடைய பெருமையைப் பிரித்தலாற் பிரிநிலையேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளி லும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

௨

ஒ

௩-ஆம்-அதி—நீத்தார்பெருமை.

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

இ-ள். உரனென்னுந்தோட்டியான் - அறிவென்னுமங்குசத்திலே - ஓரைந்தும் (பொறிகளாகியயானைகள்) ஐந்தையும்—காப்பான் (தம்தம்புலன்களின்மேல்செல்லாமல்) காப்பவன், வரனென்னும்வை ப்புக்கு (எல்லாநிலங்களிலும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோ ட்சநிலத்துக்கு—ஓர்வித்து-முளைத்தவான்—எ-று. (கருத்து.) ஐம்பொ றிகளையும் ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற்காப்பவன் மோட்சநிலத்துக்குவித் தாவான் - என்பதாம். ௳ அந்நிலத்திலேபோய் முளைத்தவனென்கின்ற தன்றி இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற மனிதனல்லனென்பதாம் [ஏ கதேசவுருவகவணி] (௪)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

இ-ள். ஐந்தவித்தான் [புலன்களிற்செல்லுகின்ற] ஐந்தாசைக ளையுமொழித்தவனது, ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல்விசும்புளார் - அ கன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு—கோமான் - தலைவனாகிய—இ ந்திரனே - தேவேந்திரனே — சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம் —எ-று. (கருத்து.) கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சா ட்சியாம் - என்பதாம். ௳ ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல் சாபத்தை அடை ந்தவின்று அவ்வாசைகளை நீக்கின்வனுகிய கௌதமமுனிவனது வல்ல மையைத் தெரிவித்தானாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

இ-ள். (ஒத்தபிறப்பினராகியமனிதர்களிலே)—பெரியர்-பெரியோர்—செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை—செய்வார் - செய்வார்கள்—சிறியர் - சிறியோர்—செயற்கரிய- அச்செய்தற்கரியவைகளை—செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார் — எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வார்கள் சிறியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யார்கள் - என்பதாம். ஆ எனவே பெரியோர்செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாரென்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாரென்பதும் தோன்றநின்றது. செய்தற்கெளியவை - மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல் - ஆசைகொள்ளுதல் - கோபித்தல் - இவைமுதலானவை. செய்தற்கரியவை - இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம்- தாரணை-தியானம்-சமாதி-என எண்வகையோகங்களாம். ()

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. ௨௭

இ-ள். உலகு - உலகமானது, சுவையொளியூறோசைநாற்றம், இரதமும் - உருவமும்— ஸ்பரிசமும் - சத்தமும்—கந்தமும் - என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது—வகை- கூறுபட்டை—தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனிடத்தே—எ-று. (கருத்து). உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை யறிபவனிடத்தே - என்பதாம். ஐந்தின்வகையாவன- அவைகளும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களும் அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும் ஆகஇருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிதற்புருடனும், அவன் தெரிதற்குக்காரணமாகிய மான் - அகங்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் கொள்ளப்படும்—இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகுவேறில்லையென்று உலகினது இருப்பையறிதலால் அவ்வறிவினிடத்ததாயிற்று - பூதமைந்து, நிலம்-நீர்-தீ-காற்று-வான். ஞானேந்திரியமைந்து, மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி. கன்மேந்திரியமைந்து, வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயு- உபஸ்தம். மூலப்பகுதி- மாயை, இவை நான்குபட்டாலும் பெருமைக்குக்காரணங்களூர், ஐம்பொறியடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (௭)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

இ-ள். நிறைமொழி (பய) னிறைந்தசொல்லையுடைய—மாந்தர்- முனிவரது - பெருமை - மகிமையை— நிலத்து - நிலவுலகத்தில்—மறைமொழி - அவர்களையாகச்சொல்லிய மந்திரங்களே — காட்டிவிடும் (பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிவிடும்—எ-று. (கருத்து.) முனிவரது மகிமையை - அவர்கள் - மந்திரங்களே காட்டும்- என்பதாம். ஆ பயனிறைந்தமொழியாவது அவர் அருளினாலே சொன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும், அதனதன் பிரயோசனத்தைக்கொடுத்தேவிடுகிறசொல். காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (௮)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

இ-ள். குணமென்னுங்குன்று (துறவுமெய்யுணர்வு. ஆசையின்மை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்—ஏறிநின்றார் - ஏறிநின்றமுனிவரது—வெகுளி - கோபமானது—கணமேயும் (தானுள்ள வளவு) க்ஷணகாலமேயாயினும்—காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவரால் தடுத்தல்—அரிது - அரிதாம் - எ-று. (கருத்து.) முனிவர்கள் கோபமானது கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல்கூடாது - என்பதாம். இ அ சையாமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களைமலையாக உருவகம் [செய்தார், அதுவுமன்றி]...

செய்தார், அதுவுமன்றி பழக்கத்தினாலே ஒருவரிடத்துக்கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால்கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலால் காத்தலரிதென்றும் சொன்னார் [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களின்மேலும் — செந்தண்மை - செவ்வையான வருளை—பூண்டு - விரதமாகக்கொண்டு — ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே—அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர்—அறவோர் - துறவறத்திலிருக்கிறவர்—எ-று. (கருத்து.) அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் - முனிவர்களே - என்பதாம். மற்று அசைநிலை, அந்தணரென்பது, அழகியதண்மையை யுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகா தென்பது கருத்து. [அப்படி ஆணையையுடையவராயினும் உயிர்களிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௪-ஆம்-அதி-அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் - அறமானது மற்றையிரண்டு பொருளின்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை - மறுமை - வீடு என்கிற மூன்றையுந் தருகலால் அவற்றினும் உறுதியுடையதென்பது சொல்லுதலாம் —அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

இ-ள். சிறப்பு - மோக்ஷத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வமும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும் ஈனும் - கொடுக்கும், (ஆதலால்) உயிர்க்கு - மனிதருயிர்க்கு— அறத்தினூஉங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட—ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத்தருவது—எவன் - யாது— எ-று. (கரு

த்து.) மக்களுயிர்க்குத்தருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை- என்பதாம், * ஏ அசைநிலை - எல்லாப்பேறுகளினும் - சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சி றப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல், [இதனால் அறத்தினும் அதி கமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

௪-ஆம்-அதி—அறன்வலியுறுத்தல். மிகு

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) அறத்தினூஉங்கு-தருமத்(செய்தலின்) மே ற்பட்ட—ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்)—இல்லை-இல்லை, அ தனை-அத்தருமத்தை—மறத்தலினூங்கு (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலி ன்மேற்பட்ட—கேடு-கேட்டைத் (தருவதும்)—இல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) தருமத்தின்மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை அத்தருமத்தைமறத்த ற்பாற்கேதுவும் கேடில்லை-என்பதாம். உஅறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையெ ன்றுமுன் சொல்லப்பட்டதையே. * ஆக்கம் அதனுலே கேடுவரு மெனச் சொல்லுதலாகிய- பயனுக்கே [இதனால் அது செய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது. (௨)

ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

இ-ள். ஒல்லும்வகையால் (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால்— அறவினை- தருமமாகிய நல்வினையை—ஓவாதே - இடைவிடாமல்—செ ல்லும்வாயெல்லாம் (அது) செல்லு மிடங்களினெல்லாம்—செயல் செய்யக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) மனம்-வாக்கு-காயம்-இம்மூன்றானு ந் தருமஞ்செய்யக்கடவர்கள் - என்பதாம், * கூடும்வகையாவது, இல்ல றம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும் செ ய்தலாம், செல்லுமிடங்களாவன, மனமும் வாக்கும்-காயமும்-ஆம் அ வற்றினாலே செய்யப்படுகிற அறங்களாவன நற்சிந்தையும் - நற்சொல் லும், நற்செயலும் - ஆம், [இதனால் அறம்செய்யுமாறு சொல்லப்பட் டது] (௩)

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

இ-ள். மனத்துக்கண் (அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து—மாசிலனாதல் - குற்றமில்லாதவனாகக்கடவன்—அறம் - தருமமாவது—அனைத்து - அவ்வளவே—பிற - அது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும்—ஆகுலநீர (அறமெனப்படுவனவல்ல) ஆரவார குணத்தையுடையனவாம்—எ-று. (கருத்து.) தருமஞ்செய்பவன் மனமாசற்றிருக்கக்கடவன் - அவ்வளவேயறம் - என்பதாம். * குற்றம் தீயவைகளை நினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுலநீர பிறவென்றார், மனதிலே குற்றமுடையவனாகியபோது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலேபயன் இல்லையென்பதும் பெறப்பட்டது. (௪)

---

* அநுவாதமாவது - முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

இ-ள். அழுக்காறு - பிறருயர்ச்சி பொறாமையும்—அவா - ஐம்புலவாசையும் — வெகுளி (அவைகாரணமாகப் பிறர்மேல் உண்டாகிற) கோபமும்— இன்னாச்சொல் (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும்—நான்கும்-ஆகிய இந்நாலினையும்—இழுக்கா - கடிந்து—இயன்றது (ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது—அறம்- தருமமாவது—எ-று. (கருத்து.) பொறாமை-ஆசை-கோபம்-கடுஞ்சொல் - இந்நான்கும் கடிந்து நடந்ததே தருமம் - என்பதாம். * இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதுங்கொள்க, [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறத்தின் இயல்பு சொல்லப்பட்டது. (௫)

அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

இ-ள். நாம் இப்போது இளையோமாகையால் * அன்று - இறக்குங்காலில்—அறிவாமென்று - செய்வோமென்று நினையாமல்—அறம் - தருமத்தை—செய்க (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர்—அது - அப்படிச் செய்யப்பட்ட தருமமானது—பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்று முயிர் போங்காலத்து—பொன்றாத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம்—எ-று. (கருத்து.) இறக்கும்போது தருமஞ்செய்வோமென்றெண்ணாது தினஞ்செய்க அவ்வறம் இறக்கும்போ துதவியாம்-என்பதாம். * மற்று - அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை யுடம்பிலும் செல்லுதலால் அழியாத துணையாயிற்று [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிறபோதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது. (௬)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

இ-ள். அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன்—இதுவென - இதுவென்று—(ஆகமங்களைவயால்) அறிவிக்க—வேண்டா - வேண்டியதில்லை—சிவிகை - தண்டிகையை—பொறுத்தானோடு - சுமப்பானோடு—ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையினாலேயே அறியப்படும்)—எ-று. (கருத்து.) தருமத்தின் பயன் சிவிகை யெடுப்பவனிடத்திலும் ஏறுபவனிடத்திலுங் காணப்படும்-என்பதாம். உரையென்றதனால்-சொ

ல்லனவை யாவை ஆகமப்பிரமாணமும் பொருத்தமேறு மேர்ந்தானிடை யென்றதனுல்-காட்சியளவையனுமிப்பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமும்கொள்ள ப்பட்டன, அரியயாபிடிமென்பது முன்னதாயுள்ளதாகலும் - ச்சொல்லெச்ச ம், [இதனுவழியாக அனையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது] (எ)

* அகத்தியம் '' அன்று முன்று செனதிர்பதை ஆனைநிலே. ,,

௪-ஆம்-அதி—அறன்வலியுறுத்தல். ருரு

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
'' வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன்—வீழ்நாள் (செய்யாமற்) கழியுநாள்—படாஅமை-உண்டாகாமல்—நன்று-தருமத்தை—ஆற்றின் - செய்வானாயி ன்—அஃது - அச்செய்கையானது—வாழ்நாள் (அவன்சரீரத்தோடு கூடி) வாழுநாளாகிய - வழி (வரு) வழியை—அடைக்குங்கல் வாராமல்) அ டைக்குங்கல்லாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் தருமத்தைச் செய்தால் அ த்தருமம் அவன் பிறப்பைநீக்கும்-என்பதாம். * அஞ்ஞானம்-அகங்காரம்-அவாவிருப்பு-வெறுப்பு-என்கிற ஐவகைக்குற்றங்களால் வருகிற நல் வினை தீவினை என்கிற இருவகைவினைகளும் உள்ளவரைக்குமுயிர் உட லோடுகூடிநின்று அவற்றின்பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அநுபவித் தல்-ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

இ-ள். அறத்தான்-இல்லறத்தோடுபொருந்தி—வருவதே - வருகி றதே—இன்பம் - இன்பமாகும்—மற்றெல்லாம் அதனோடுபொருந் தாது வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும் புறத்த - துன்பத்துட்சேர் வனவாம் அதுவுமல்லாமல்—புகழும்-புகழையும்—இல - உடையனவ ல்ல—எ-று. (கருத்து.) தன்மனைவியோடு கூடியின்பமே யின்பமாகும் பிறன்மனைவியோடு கூடியின்பந் துன்பமாம்-என்பதாம். * இன்பம் கா

மத்தினுளவாய் இப்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று பாவத்தால் வரும் பிறவில் விளைவுமுதலாயினவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன் றுமாயினும் பின்பு துன்பமாய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார், புகழுமி

ல்லனவே-அறத்தோடு வந்தவின்பம் புகழுமுடைத்தாமென் பது பெற்றும் [இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழு ம், பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது] (கூ)

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

இ-ள். ஒருவர்க்கும் ஒருவனுக்கு—செயற்பாலது- செய்தற்றன்மைத்து—அறனே - நல்வினையே—உயற்பாலது-ஒழிதற்றன்மையது—பழியே-தீவினையே—எ-று. (கருத்து) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வினை-செய்யத்தகாதது தீவினை-என்பதாம். ஏ தேற்றேகாரம். பின்னுங் கூறப்பட்டது, ஒருபிரயோஜனம்- அதாவது [பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப்பழியென்றார் [இவற்றைச் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௰)

பாயிரம் முற்றிற்று.

இல்லறம்.

இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியேநின்று அதற்குத்துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச்செய்யப்படுவதாம் ஆகலின் அதனை முதலிலேசொல்லத்தொடங்கினர்.

௫-ஆம் அதி - இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது - மனையாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பாம். இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

இ-ள். இல்வாழ்வானென்பான் - இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்பவனென்றுசொல்லப்படுவோன்—இயல்புடைய (அறவறத்) தன்மையையுடைய- மூவர்க்கும்—(மற்றை) மூவர்க்கும்—நல்லாற்றில் (அவரது) நல் (லொழுக்க) வழிகளில்—நின்ற-நிலைபெற்ற—துணை - துணையாவன்—எ-று. (கருத்து.) இல்லறத்தில்வாழ்பவன் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்னியாசி, இம்மூவர்க்குந் துணையாவன்-என்பதாம். இல்லென்பது அதனைச்சார்ந்த உணர்த்தலால் ஆகுபெயர், மற்றைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தே ஓதுகின்றவனும் விரதங்காக்கின்றவனும் ஆகிய பிரமசாரியும். காட்டிடத்தேபோய் மனைவியோடு தவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப்பிரஸ்தனும். எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டவனாகிய சந்நியாசியும். என்றறிக. இல்வாழ்வான்-பசி- நோய்-குளிர்முதலானவைகளால் அவ்வொழுக்கங்களுக்கு-இடையூறுவாராமல் உண்டிமருந்து முதலானவைகொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையிலே நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார். (௧)

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

இ-ள். துறந்தார்க்கும் (ஆதாரமானவராலே)-விடப்பட்டோர்க்கு
ம்—துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமைப்பட்டவர்க்கும்—இறந்தார்க்கும் (ஒரு
வருமில்லாமலவர்து) இறந்தவர்க்கும்—இல்வாழ்வானென்பான் - இல்
வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே-துணை—துணையாவான்-எ-று.
(கருத்து.) துறந்தவர்க்கும்-வறியவர்க்கும - இறந்தவர்க்கும்- இல்வாழ்
வான் துணையாம்- என்பதாம்.உ. ஆதாரமானவராலேவிடப்பட்டவர்க்குப்

யவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்று வேண்டுவனசெய்தலாலு
ம் வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இற
ந்தவர்க்கு நீர்க்கடன் முதலானவைசெய்து நல்லகதியை அடைவித்த
லாலும்; துணையென்றார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் இல்வாழ்க்கை
எல்லாவுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

இ-ள். தென்புலத்தார்-பிதிரரும்—தெய்வம்-தேவரும்—விருந்து-
அதிதியரும்—ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்—தான்-தானும்—என்று-என்று
சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ்செயப்படுகின்ற—ஆறு
(அற) வழியை—ஓம்பல் - வழுவாமற்செய்தல்—தலை (இல்வாழ்வானு
க்குச்) சிறப்புடையவறமாம்—எ-று. (கருத்து.) பிதிர்க்குந் தெய்வத்
திற்கும்-விருந்திற்கும் வினைத்திற்கும் தனக்குந்தருமஞ்செய்தல்தலைமை
யானதருமமாம் - என்பதாம். * ஆங்கு-அசைநிலை-பிதிரர் ஓர் தேவசா
தியார், அவர்க்கு இடம்தெற்காதலின்-தென்புலத்தாரென்றார், தெய்வ
மாதியொருமை- விருந்து- புதுமை- அதுஇங்கே புதியவராய்வந்தவ
ரை உணர்த்தநின்றலே ஆகுபெயர். தான்செல்வவிய விருந்துகொண்
டு எல்லாஅறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக் காப்பாற்றுத
லும் அறமாயிற்று, இவ்வைந்துவகையும் தருமஞ்செய்தற்குஇடங்களா
கையால் ஐம்புலமென்றார், இவ்வைந் திடங்களும் ஐந்துபங்கு வே
ண்டுதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று. (௩)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

இ-ள். பொருள்சம்பாதிக்கும்போது பழி- பாவத்துக்கு—அஞ்சி
(பயப்பட்டுச்சம்பாதித்து)—பாத்து (அப்பொருளை முன் சொல்லப்பட்
டவர்களுக்கும்) பங்கிட்டு—ஊண் (தான்) உண்ணுதலை—வாழ்க்
கை (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது—உடைத்தாயின்- உடையதா
னால்—வழி (அவனது)சந்ததியானது—எஞ்சல் - குறைதல்—எஞ்ஞா
ன்றும்-எக்காலும்—இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.)பாவத்திற்குப்பயந்
து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்ணு மொருவன் சந்ததியானது கு
றைதலில்லை- என்பதாம். * பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கி
ட்டுண்டால் அறமானது,பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னை
யும் அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சியென்றார். வாழ்பவ
னது உடைமைவாழ்க்கையேல் ஏற்றப்பட்டது. (௪)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

இ-ள். இல்வாழ்க்கை (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது—அன்பும் (அன்னோனையாளிடத்துச் செய்யத்தகு) மனைவியையும்—அறனும் (பிறர்க்குச் செய்யத்தகுவனவாகிய) அறத்தினையும்—உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்—அது - அவ்வுடைமையானது— (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு) பண்பும்-குணமும்—பயனும்-பிரயோசனமும் ஆம்—எ-று. (கருத்து) ஒருவனில்வாழ்க்கை அன்பையுமறத்தையுமுடைத்தானால், அவ்வுடைமையானது குணமும் பிரயோசனமுமாம் என்பதாம். * மனையாளுக்குங் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாதபோது இன்பமுண்டாகமாட்டாதாகையால் அன்புடைமை பண்பும் - அறமுடைமை பயனும் ஆயின, அன்பையும், அறனையும் - முன் வைத்த ஒழுங்கின்படி அதற்குத் தக்க சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால்நிரனிறை யணி [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

இ-ள். (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையை—அறத்தாற்றின் - தருமத்தின் வழியில்—ஆற்றின் - செலுத்துவானாயின்—புறத்தாற்றில் (அவன் அதற்குப்) புறமாகியவழியிலே—போஒய் - சென்று—பெறுவது - பெறும்பயனென்னவாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவானாகில், துறவறத்திற் போய்ப் பெறும்பயன், என்னை - என்பதாம். ம கருமத்தின்வழி யொழுகச் செய்யும் அன்புடைமையுமென மூன் சொல்லப்பட்டமையால் புறத்தாறு - மனைவியைவிட்டு வனத்திற்சென்று வசிக்கும் நிலையாகிய துறவறமென்னும்பொருள் தோற்றுதற்குப் போஒய்ப்பெறுவ தெவனென்றார். (௬)

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

இ-ள். இல்வாழ்க்கை- இல்வாழ்க்கையிலேயிருந்து—இயல்பினான் (அறத்துக்குரிய) இயல்போடே கூடி—வாழ்பவனென்பான்- வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன் - முயல்வாருள் எல்லாம் (ஐம்புலன்களைவிட முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும்)—தலை- மேம்பட்டவனாவான்—எ-று. (கருத்து.) தருமவியல்போடு இவ்வுலகத்தில் இல்வாழ்பவன் தவஞ்செய்வார்க்கெல்லாந் தலைவனாவான் என்பதாம். ஒ ஐம்புலன்களை விட்டவராகிய சந்நியாசிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலே தவஞ் செய்வோராகியவரைப்பிரஸ்தர்களை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயனைப்பெறுதலின்றலை தலையென்றார். (௭)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்) ஆற்றின் (தமது) வழியிலே—ஒழுக்கி - நடத்தி—அறன் (தானுஞ்செய்) அறத்தினின்றும்—இழுக்கா - தவ

து—இல்வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது—நோற்பாரின் - அத்தவத்தை ... ய்வாரது நிலையினும்—நோன்மை- பொறுமையை—உடைத்து - உ ...டையதாம்—எ-று. (கருத்து.) தவத்தோரைத் தவவழியிலே நடக்கச்செய்து ...றுந் தானில்லறத்தினின்று தவறாது வாழ்க்கை நடத்துஞ்செல்வோர்நிலை ...பொறுமையுடையது-என்பதாம். * பசிமுதலான இடையூறு தீர்த்த ...ல் ஆற்றி ஒழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்றது அவரது நிலையை உ... ணர்த்தலால் ஆகுபெயர். தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்குவந்த நோ... அல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல பிறருக்குவந்த நோவையு(ம்) பொறுத்தலில்லாமையால் நோற்பாரி னோன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

இ-ள். (இருவகையறங்களுள்) அறனெனப்பட்டது (நூல்களால்) ...மென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது—இல்வாழ்க்கை- இல்வா ...க்கையே— (மற்றைத் துறவறமோவெனின்) அஃதும் - அதுவும்— ...ன்பழிப்பட்டது - பிறனாற் பழிக்கப் படுவதை—இல்லாயின் - இல் ...திருந்தால்—நன்று - அவ்விலவாழ்க்கையோடொருதன்மையதாக நன் ...—எ-று. (கருத்து.) அறமென்றுசொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கை ...தும் துறவறமும் பிறரும் பழிக்கப்படுவ தில்லாதிருந்தால் நல்லது ...பதாம். * ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின் முக்கியமாக்கப்பட்ட துற ...த்தை, அஃதென்பது சுட்டுகின்றது, பிறன்பழிப்பதென்றதுகூடா ...ழுக்கத்தை துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவே ...டியவருத்தம் உண்டாயிருத்தலால் அதுவினைவேறுவது அரிது இல் ...த்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் அதுவினைவேறுவது எளி ..., ஆதலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடக்குமாகும் ...யது இல்லறத்தோடுசேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று [இவைகளன் ...பாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன் சிறப்புச்சொ ...ல்லப்பட்டது] (௯)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

இ-ள். வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடுகூடி வாழு மியல்பினால் ...வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள்—வாழ்பவன்-வாழ்பவன்—(மன்னு ...லத்தானேயாயினும்) வானுறையும் - விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற

தெய்வத்துள் - தேவருள்—வைக்கப்படும் (ஒருவனாக) வைத்து நன்கு மதிக்கப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) இல்லறத்து வழுவாது வாழ்ப வன் தெய்வத்து வாழ்பவன் தெய்வத்து ளொருவனாக மதிக்கப்படுவா ன்-என்பதாம். * பின்னை தேவனாய்ப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அநுபவி த்தல் நிச்சயமாயிருக்கையால் "தெய்வத்துள் வைக்கப்படு"மென்றார். இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது [இன்னைப் பயன்புகழ் அதை இறுதியிலே சொல்லுகின்றார்.] (௰)

௬-ஆம்- அதி - வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மையாம், இதனாலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

> மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
> வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

இ-ள். மனைத்தக்க- இல்லறத்துக்குத்தக்க — மாண்புடையளாகி- நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாகி, தற்கொண்டான் - தன்னைக் கொண்டகணவனது—வளத்தக்காள்- வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையையுடையவள்— துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள்—எ-று. (கருத்து.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண-நற்செய்கையுடையவளாகித்தன்னைக்கொண்டகணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாவாள் என்பதாம். நற்குணங்களாவன-துறந்தாரையுபசரித்தலும்விருந்தோம்பலும்வறியவரிடத்தேயருளுடைமையும், முதலானவையாம. நற்செய்கைகளாவன - வாழ்க்கைக்குவேண்டிய பொருள்களைச் சேர்த்து காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டிசமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ்செய்தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்கவாழ்க்கையாவது-முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விரண்டென்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது] (௧)

> மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
> யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

இ-ள். மனைமாட்சி- இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குணநற்செய்கைகள்—இல்லாள்கண்- (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே—இல்லையின்- இல்லையாயின்— வாழ்க்கை- அவ்வில்வாழ்க்கையானது—எனைமாட்சித்தாயினும் (செல்வத்தால்) எவ்வளவுபெருமையை உடையதாயினும்- இல்- அப்பெருமையை உடையதன்று—எ-று. (கருத்து) இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கை மனையவளிடத் தில்லாதாயின் அவ்வில்

வாழ்க்கை எவ்வளவுசிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை - என்பதாம். அது பயன்படாமையால் இல்லையென்றார். (௨)

> இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
> னில்லவள் மாணாக் கடை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) இல்லவள்-மனையாள்— மாண்பானால் - நற்குணநற்செய்கைகளாயிருந்தால்—இல்லது - இல்லாதது— என்-யாது.— இல்லவள், அம்மனையாள்— மாணாக்கடை- அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால்—உள்ளது - உள்ளது—என்-யாது—எ-று. (கருத்து.) மனையாள் நற்குணநற்செய்கையுடையவளாகில் அவ்வில்வாழ்க்கை எல்லாமுடைத்து - என்பதாம். மாண்பென்பதன்று அப்பெயர் இங்கே அதனை உடையவளுக்கு ஆயிற்று. [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது-மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவையல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
> திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

இ-ள். கற்பென்னுந்திண்மை - கற்பென்னுங்கலக்கா நிலைமை — உண்டாகப்பெறின் (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால் - (ஒருவன் பெறுதற்குரியபொருள்களுள்) பெண்ணின் - மனையாளினும் — பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள் — யா - எவை — உள - இருக்கின்றன — எ-று. (கருத்து.) ஒருவன்பெறும்பேறுகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப்பார்க்கினும் எவையிருக்கின்றன - என்பதாம். ஈ கற்புடையவள் போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம்பொருள்கள் வேறில்லாமையால் யாவுளவென்றார். [இதனால்கற்பு கலக்கமற சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

இ-ள். தெய்வம் (பிற) தெய்வத்தை — தொழாஅள் - வணங்காமல் — கொழுநன் (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை - தொழுது — வணங்கிக்கொண்டு — எழுவாள் (நித்திரைவிட்) டெழுந்திருப்பவள் — பெய்யென - பெய்யென்றுசொல்ல — மழை - மழையானது — பெய்யும் - பொழியும் — எ-று. (கருத்து.) பிறதெய்வத்தைவணங்காமற்கணவனைத்தொழுதெழுபவள் பெய்யென்றுசொல்ல மழைபெய்யும் - என்பதாம். ஈ தெய்வந்தொழாமைக்குமனம் தெளிவது. துயிலெழும்காலத்தாகவின் தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாதிருந்தென்பது தொழுதெனத்திரிக்கின்றது. தெய்வமும் ஏவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

௬௰

௬-ஆம் அதி — வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

இ-ள். தற்காத்து (கற்பினின்றும்வழுவாமல்) தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு — தற்கொண்டாற் பேணி - தன்னைக்கொண்டவனையும் (உண்டிமுதலானவற்றால் உபசரித்து — தகைசான்ற (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைந்த — சொற்காத்து - புகழை நீங்காமற் காப்பாற்றி — சோர்விலாள் (முன்சொல்லப்பட்ட நற்குணநற்செய்கைகளினும்) மறவியில்லாதவளே பெண் - பெண்ணாவாள் — எ-று. (கருத்து) தன்னையும் கணவனையும் நற்குணநற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் என்பதாம். ஈ தன்னிடத்துப்புகழாவது - வைகள் - கற்பினாலே தன்னைப்புகழ்வது [இதனால்தன்னைப்புகழ்ந்த சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

இ-ள். மகளிர் - பெண்களை — சிறை - சிறையிலே — காக்கும் (தலைவர்) காக்கும் — காப்பு - காவலானது — எவன் - என்னபிரயோசனத்தை — செய்யும் - செய்யும் — நிறை (தமது) நிறையால் — காக்கும் (அவர்) காக்கும் — காப்பே - காவலே — தலை - முதன்மையான காவல் — எ-று. (கருத்து.) பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுதலே தலைமையான காவல் என்பதாம். சிறை - மதிற்காவல் - வாயிற்காவல் - முதலானவை. நிறை - மனத்தைக் கற்பின் வழியிலே நிறுத்தல். காவலென்னும் சிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துஞ் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லையென்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலையென்றார். [இதனால் தம்மைக் காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

இ-ள். பெண்டிர் - மகளிர் — பெற்றார் (தம்மைக்) கொண்டவரை — பெறின் (பூசித்தல்) பெறுவாராயின் — புத்தேளிர் - தேவர் — வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய — உலகு - உலகத்தில் — பெருஞ்சிறப்பு (அவராற் செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை — பெறுவர் - அடைவர் — எ-று. (கருத்து.) தங்கணவரை வணங்கும்பெண்களைத் தேவர்கள் தொழுவார் என்பதாம். ஈ பூசித்தல் வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக்கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

இ-ள். புகழ் - கீர்த்தியை — புரிந்த - விரும்பிய — இல் - மனையாளை இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு — இகழ்வார் முன் — (தம்மை

இகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் — ஏறுபோல் ஆண்சிங்கம்போலும் — பீடுநடை - பெருமிதநடை இல்லை - இல்லை, -எ-று. (கருத்து.) கற்பாகிய கீர்த்தியை உடைய மனையாளில்லாதவர்க்குத் தம்மை இகழ்வார் முன் சிங்கம்போல் நடை இல்லை என்பதாம். * புரிந்த என்பது இறந்தகாலத்தால் தொக்கது. பெருமிதமுடையார்க்குச் சிங்கஏறு நடையினும் உவமையாதலால் ஏறுபோலென்றார். [இதனால் புகழைக் காப்பாற்றாவிடத்தே உண்டாகும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கல நன்மக்கட் பேறு.

இ-ள். (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது — மாட்சி - நற்குணநற்செய்கைகளை — மங்கலம் (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம் — என்ப - என்றுசொல்லுவர் — நன்மக்கட்பேறு - நல்லப்புதல்வரைப்பெறுதலை — அதன் - அதற்கு — நன்கலன் - நல்லஆபரணம் — (என்ப) என்றுசொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து.) மனையாளது நற்குணச்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு நன்மையென்றும் நற்புதல்வரைப்பெறுதல் அந்நன்மைக்கு ஆபரணமென்று சொல்லுவார் என்பதாம். * அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை. [இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோர் அணிகலஞ் சொல்லி அதனால் பின்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.] (௰)

௭-ஆம்- அதி- புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது முனிவர்கடன் கேள்வியாலும் தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும், அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்ல மக்களைப்பெறுதலாம். அதிகார முறைமை முன் சொல்லப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

இ-ள். பெறுமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த - அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப்பெறுதலையல்லது, பிற - மற்றைப்பேறுகளை, யாம் - நாம் அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை — எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை மதிக்க வேண்டும் என்பதாம். * அறிதற்குக் காரணமாகிய வறிவை அவ்வறிதல் உண்டாகுமிடத்து அறிந்த என்றும் அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலையொழித்து நின்றது. [இதனாற் புதல்வரைப்பெறுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௧)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

இ-ள். பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின்;

எழுபிறப்பும் - (வினை வசத்தினாலே யுண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா - (செல்வதுமொருவனை) வாடையாவாம் — எ-று. (கருத்து.) பழிக்கப்படாத நற்புதல்வரைப் பெறுவானாயின் எழுபிறப்பிலும் அன்பங்கள் அணுகாவென்பதாம். * மக்கள்தாயே காது தீவினை செய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்தாய் புதல்வரையே செய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகவே

ன்பண்புடைய மக்களென்றார். எழுபிறப்பு-எழுவகைப்பிறப்பினுமாம், அவையாவன - தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (௨)

> தம்பொருளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள்
> தந்தம் வினையான் வரும்.

இ-ள். தம் மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர் அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்தபொருள்கள், தந்தம்வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினையினாலே, வரும் -(தம்மிடத்து) வரும், (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) பின்னேதேடியபொருள் அதனால் வருகையால் புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் என்பதாம். பொருள்சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென வுபசரித்தார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும், நல்லபுதல்வரைப்பெற்றார் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
> சிறுகை யளாவிய கூழ்.

இ-ள். தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை - சிறியகைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறானது, அமிழ்தினும் - (சுவையினாலே மிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்றவினிது - மிகவு மினிமையுடைத்தாயிருக்கும் —எ-று. (கருத்து.) தம்மக்கள் சிறுகையாலளாவிய சோறானது அமிர்தத்தினும் மிகவினியது என்பதாம். சிறுகையளாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும் போது சோற்றைத்துழாவுகை முதலாயின. (௪)

> மக்கள்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
> சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

இ-ள். உடற்கு (ஒருவனது) உடம்புக்கு இன்பம்-இன்பமாவதும் மக்கள்-மக்களது மெய்-உடம்பை, தீண்டல்-தொடுத்தல் செவிக்கு (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, அவர்-அவரது, சொல்-சொற்களைக் கேட்டல்-கேட்குதல்—எ-று. (கருத்து.) மக்களுடம்பைத்தொடுதல் உடற்கின்பம் அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம் என்பதாம். மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர்கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் இன்பமாதலின் இவையிரண்டிற்கும் பொதுப்

படச்சொல்லென்றார். தீண்டல் - கேட்டல்களினால் உண்டாகும் இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (௫)

> குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
> மழலைச் சொற் கேளா தவர்.

இ-ள். தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது—மழலைச்சொல்-குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேட்காதவர், குழல்-குழலினிசை, இனிது-இனியது, யாழ்-வீணையினிசை, இனிது-இனியது, என்ப-என்றுசொல்லுவர்—எ-று. (கருத்து.) தம்மக்கள் மழலைச்சொற்களைக் கேளாதவர்கள் புல்லாங்குழலிசை யினிதென்றும் வீணையிசை யினிதென்றுஞ்சொல்லுவர் என்பதாம். குழல்-யாழ்- அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்றுசொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகைபடச் சொல்லினர் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

இ-ள். தந்தை - தகப்பனானவன்—மகற்கு - புதல்வனுக்கு—ஆற்றும் - செய்யத்தகும்—நன்றி - நன்மையாவது—அவையத்து (கற்றவரது) சபையினிடத்து—முந்தியிருப்ப (அவரினு) மேற்பட்டிருக்க—செயல் [கல்வியையுடையவ]னாக்குதலாம்—எ-று. (கருத்து.) பிதாபிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் வல்லவனென முற்பட்டிருக்கச்செயல் - என்பதாம். * பொருளுடையவனாக்கல் முதலானவை பின்னே துன்பத்தைத் தருமாதலால் அவைநன்மையல்லவென்பது கருத்து. [இதனால் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது.](

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

இ-ள். தம்மக்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவுடையராயிருக்கையானது—மாநிலத்து - பெரிய நிலத்தில்—மன் - நிலைபெற்ற—உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம்—தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதலினும்)—இனிது - இனிதாயிருக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தம்மக்களறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர்களுக்கெல்லாமினிதாயிருக்கும் - என்பதாம். * இங்கே அறிவென்றது இயற்கையறிவோடு கூடிய கல்வியறிவை. அறிவுடைமை கண்டுமகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோராதலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல்நின்றது. [இதனால் தந்தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௮)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

௬

இ-ள். தன்மகனை - தன்புத்திரனை — சான்றோனென (கல்விகேள்விகளினாலே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல — கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவள் — ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்திலும் — பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வாள் — எ-று. (கருத்து.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்ட தாயானவள் பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சியடைவாள் - என்பதாம். மகவின்மேலே கண்டதனால் உண்டாகிய அப்பொழுதை மகிழ்ச்சியிலும் நிறைந்தகல்விகேள்விகளையுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்மைக்குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமையால் கேட்டதாயெனவும் சொல்லினார். அறிவுடையோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்குஉரியவர் அவர்களையால். [தாய்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனால் வெளிப்படுத்திச்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவியிவன்றந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

இ-ள். தந்தைக்கு (தன்னைக்கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்பனுக்கு — மகன் - புத்திரன் — ஆற்றும் - செய்யும் — உதவி - எதிருபகாரமாவது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன் - இவனது — தந்தை - தகப்பன் (இவனைப் பெறுதற்கு) — என் - என்ன தவத்தை — நோற்றான்கொல் - செய்தானோ — என்னும் - என்கிற — சொல் - சொல்லை (உண்டாக்குதலாம்) — எ-று. (கருத்து.) பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியாவது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற் கென்னதவஞ்செய்தானோ வென்று பிறர்சொல்லுஞ் சொல்லையுண்டாக்கல் - என்பதாம். ஈ சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது. உண்டாக்குதல் - அப்படிச்சொல்லவைத்தல். [இதனால் புதல்வனது கடன் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௮ - ஆம் - அதி - அன்புடைமை.

அஃதாவது - அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை, அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லறமினிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின்பயனாதலால் இதுவேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தாழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

இ-ள். அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும்—அடைக்கும் (பிறரறியாமல்) அடைத்துவைக்கும்—தாழ் - தாழும்—உண்டோ - உளதோ—(தம்மால் அன்பு செயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்தே (பொழிகின்ற)— ஆர்வலர் - அன்புடையாரது புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரே—பூசல்தரும் (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும்அறியத்(தூற்றும்) (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) அன்பு கொள்ளப் பட்டவரது துன்பங்கண்டபோதே, அன்புடையவர்கண்ணீரே உள்ளிருக்கு - மன்பைக்காட்டும்-என்பதாம். ● உண்மை அன்பைச்சிறப்பித்து நின்றது, காட்சியளவையால் அறியப்படாதாயினும் அநுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.]; (௧)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

இ-ள். அன்பிலார் - அன்பில்லாதவர்—(பிறருக்குப்பயன்படாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும்—தமக்கு - தமக்கே— உரியர் - உரியராவார்— அன்புடையார் - அன்புடையவர் —(அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும்— (தம்) முடம்பாலும், பிறர்க்கு - பிறருக்கு —உரியர்-உரியராவார்—எ-று. (கருத்து.) அன்பில்லார்எல்லாப்பொருளையுந் தமக்கே யுரியவராவர் அன்புடையவர் பிறர்க்கு எலும்பையுங் கொடுக்கவுரியவராவர் - என்பதாம். ★ தமக்கேயென்ற பிரிநிலையேகாரம், வருவிக்கப்பட்டது - என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர் [என்புமுரியராகுகை புறவுக்காகத்துலையேறிய சிபியும் தன்முதுகெலும்பை இந்திரனுக்குக்கொடுத்த ததீசியு முதலாயினோரிடத்தேகாண்க.] (௨)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

இ-ள். ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரியமனிதருயிர்க்கு— என்போடு - உடம்போடு—இயைந்த-உண்டாகிய—தொடர்பு- சம்பந்தத்தை—அன்போடு - அன்போடு—இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த—வழக்கு—வழியின் பயனென்றும்—என்ப -என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்— எ-று. (கருத்து.) மக்களுயிருக்குடலோடுண்டாகிய சம்பந்தத்தை - அன்போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர் - என்பதாம். ● மனிதப்பிறப்பினரு மை அதனையடைந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர், உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுண்டாயிற்றென்பதாம். ஆகவே. [இத்தொடர்ச்சிக்குப்பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று.] (௩)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இ-ள். அன்பு - (சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது— (அத்தன்மையினாலே) ஆர்வமுடைமை (பிறரிடத்தே; அசையையுடையவனாயிருக்கையை — ஈனும் (ஒருவனுக்குத்) தரும்— அது - அவ்விருக்கையானது நண்பென்னும் (இவனுக்குயாவரும்) நட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற — நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்தசிறப்பை ஈனும் - தரும்—எ-று. (கருத்து.) அன்பானது - ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையும் தரும்-என்பதாம். * [எல்லாரும் நட்பினராதல் - எல்லாப்பொருளையும் - அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனைநாடாச்சிறப்பென்றார்.]

(ச)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

இ-ள். வையகத்து - இவ்வுலகத்தில்— இன்புற்றார் (இல்வாழ்க்கையிலே நின்று.) இன்பத்தையநுபவித்தவராகி— எய்தும் (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும்—சிறப்பு - பேரின்பத்தினை—அன்பு - அன்பை—உற்று உடையவராகி—அமர்ந்த(இல்லறத்தோடு)பொருந்திய—வழக்கு - வழியின்பயனாகும்—என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்—எ-று.(கருத்து.) விண்ணுலகிலடையும் பேரின்பத்தைமண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையில் பொருந்தியவன்பின் பயனென்பர் - என்பதாம். * இல்வாழ்க்கையிலேநின்று மனைவியோடும்; மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்புற்றவர் தம்மாலேசெய்யப்பட்டவேள்வித் தொழிலினாலே தேவராய்ப்பிறந்து - அங்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றாரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே - அல்லாமலும்— அடையப்படுவதாகிய - விண்ணுலகவின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (ரு)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

இ-ள். அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்)—அன்பு- அன்பானது—சார்பு - துணையாவது—அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே—என்ப - என்று சொல்லுவர் — மறத்திற்கும் மறத்தைநீக்குதற்கும் —அஃதே - அவ்வன்பே—துணை- துணையாவது—எ-று. (கருத்து.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கேயன்புதுணையென்பர் மறத்தைநீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் - என்பதாம். * ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறந்தோன்றியவிடத்தே அவனைநட்பாக நினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய அறநீக்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதேதுணையென்றார் மறத்திற்கு மஃதேதுணையென்றதற்குப் பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டு அவரைக் குறித்துச்செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே

துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம் [இவை ஐந்து பாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

இ-ள். என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை—வெயிற்போல வெயிலானது சுடுதல்போல—அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவுயிரை—

றம் - அறக்கடவுள்—காயும் - சுடுவான்—எ-று. (கருத்து.) என்பில்லாப் புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில்லாவுயிர்களை யறக்கடவுள் சுடும் - என்பதாம். * ஏ - அசைநிலை என்பிலதென்றதனுல் உடம்பென்றும், அன்பிலதென்றதனுல் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன்னே புழுமுதலானவை கெடுதல்போல, அப்படிப்பட்ட அறத்தின் முன்னே அன்பில்லாதவுயிர் தன்னியல் பாறசென்று கெடுமென்பதாம்.

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாத வுயிரானது—வாழ்க்கை (இல்லறத்தொடுகூடி) வாழ்தலானது—வன்பாற்கண்- வன்பாலென்று நிலத்திலே—வற்றன்மரம்- உலர்ந்தமரமானது—தளிர்த்தற்று- தளிர்த்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற் பட்டமரந் தளிர்த்தாற்போலும் - என்பதாம். * கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

இ-ள். யாக்கையகத்து- உடம்பினகத்திலே நின்று—உறுப்பு (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய—அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவர்க்கு— புறத்து மற்றைப்புறத்திலேநின்று— உறுப்பெல்லாம் - அங்கமானவையெல்லாம்—எவன் (அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்னவுதவியை— செய்யும்-செய்யும்—எ-று. (கருத்து.) உள்ளன்பில்லாதார்க்குப்பிறவுறுப்புகளிருந்து பயனில்லை - என்பதாம். * புறத்துறுப்பாவன- இடம்பொருளேவலாதிகளாம் அன்பாகிய துணையோடு கூடாத விடத்தே அவைகளாற் பயனில்லாமையால் எவன் செய்யுமென்றார் உறுப்புப்போறலால் உறுப்பெனப்பட்டது. (கூ)

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

இ-ள். அன்பின்வழியது- அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே—உயிர்நிலை- உயிர்நின்ற உடம்பாகும்—அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதவர்க்குள்ள—உடம்பு - உடம்புகளானவை—என்பு - எலும்

பை—தோல்-தோலினலே, போர்த்த-போர்க்கப்பட்டனவாம் (உயிர்நீங்கினவுடம்பாகா)—எ-று. (கருத்து.) அன்போடுபொருந்தியவுடலேயுயிருள்ளவுடலாகும், அவ்வன்பில்லாதவுடலே யுயிரற்றவுடலாகும், என்பதாம். * இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகுங் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

கூ-ஆம்-அதி- விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினரை யுபசரித்தல். தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான், என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல்களிலே முன்னவையிரண்டும் கண்ணுக்குக் காணப்படாதவைகளினது செயப்படுபொருளாதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமையாலும் நடுநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்பையுடையதாகி அவ்விலரங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடையவளையல்லது மனையாளுங்கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

இ-ள். (மனைவியோடுங்காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) இல் - இல்லினிடத்தே—இருந்து - இருந்து—ஓம்பி -(பொருள்களைக்) காப்பாற்றி—வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கையெல்லாம்—விருந்து - விருந்தினரை—ஓம்பி - உபசரித்து—வேளாண்மை - உபகாரத்தை—செய்தற்பொருட்டு (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம்—எ-று. (கருத்து.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு - என்பதாம். ஆகவே - உபகாரஞ்செய்யாதவிடத்தே இல்லிருத்தலாலும், பொருள்காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிறதுன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம். (௧)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயினும் விருந்து (தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்தினர்—புறத்தா (தன் வீட்டின்) புறத்திருக்க—தானுண்டல் - தானேயுண்ணுதல் — வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படுமுறைமையை யுடையதன்றாம்—எ-று. (கருத்து.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாமிர்த மாயினும் உண்ணப்படாது-என்பதாம். சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.] (௨)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

இ-ள். வருவிருந்து - தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை—வைகலும் - நாடோறும்—ஓம்புவான் - உபசரித்துவருபவனது—வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது—பருவந்து (வறுமையால்) வருந்தி—பாழ்படுதலின்று-கெடுதலில்லை—எ-று. (கருத்து.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கைக்கெடுதலில்லை-என்பதாம். தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள்குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (௩)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

இ-ள். செய்யாள் - திருமாதானவள்—முகனமர்ந்து-முகமினியனாய் நல்விருந்து - தகுந்தவிருந்தினரை—ஓம்புவான் - காப்பவனதுஇல்-வீட்டினிடத்தே—அகனமர்ந்து-மனமகிழ்ந்து—உறையும்-வாழ்ந்துகொண்

திருப்பான்—எ-று. (கருத்து.) விருந்தினரைக்காப்பவன்வீட்டில்-இலக்குமிவாசம்பண்ணுவாளென்பதாம். ஃ மனமகிழ்தற்குக்காரணம். தன் செல்வம் கல்லாநிபடுதலாம். [தருதியாவது-ஞானத்திறனும், ஆசாரத்திறனும், உயர்தல் பொருள்வளர்தற்குக்காரணம் சொல்லியபடி.] (௪)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

இ-ள். விருந்தோம்பி (முன்னே) விருந்தினரையுண்பித்து—மிச்சில்-மிகுதியை—மிசைவான் (பின்) உண்பவனது—புலம் - விளைநிலத்துக்கு—வித்தும் - விதையும்—இடல் - இடுதலும் — வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ — (வேண்டுவதில்லை)—எ-று.(கருத்து.) விருந்தினரைக்காப்பவன் நிலம் விலந்தானேவிளையும்-என்பதாம். ஃ ஓ - அசைநிலை எ

வேதானேவிளையுமென்பதாயிற்று. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

இ-ள். செல்விருந்து - (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை — ஓம்பி-உபசரித்து—வருவிருந்து (பின்) வரும்விருந்தை—பார்த்து-எதிர்நோக்கி—இருப்பான் (தான் அதனோடுண்ணாமல்) இருப்பவன் —மறுபிறப்பிலே தேவனாய்) — வானத்தவர்க்கு-வானிலுள்ளவருக்கு—நல்விருந்து - நல்விருந்தாவான்—எ-று. (கருத்து.) வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி

வரும்விருந்தாளிகளுக்கெதிர் பார்த்திருப்பவன்தேவர்களுக்கு விருந்தினனாவான்-என்பதாம். நல்விருந்து - கிடைத்தற்கரியவிருந்து, [இதனாலே மறுமையில் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லைவிருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

இ-ள். வேள்விப்பயன் (விருந்தினரையுபசரித்தலாகிய) வேள்வியின்பயன்—இனைத்துணைத்தென்பது-இன்னவளவினதென்பதாகிய—ஒன்றில்லை- ஓரளவினையுடையதன்று—விருந்தின் - அவ்விருந்தினரது—துணை-(தகுதி)யளவே—துணை-(அதற்கு)அளவாம்—எ-று. (கருத்து.) விருந்தினரைக்காக்கு முயற்சியிவ்வளவென்பதொன்றில்லை விருந்தினரின் தகுதியளவேயாம்-என்பதாம் ஃ தேவயாகம், பிதிருயாகம், பூதயாகம், மனுஷ்யயாகம், பிரமயாகம், என்கிற, ஐம்பெருவேள்வியில் மனுஷ்யயாகமாகச் சொல்லப்பட்ட விருந்தோம்பலொன்றுக்கின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாதலின். இனைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லையென்றும் சொல்லிற்று. [இதனால் இருமையும் பயத்தற்குக்காரணமும் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி

வேள்வி தலைப்படாதார்.

இ-ள், விருந்து-விருந்தினரை—ஓம்பி- (நிலையாப்பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து—வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை — தலைப்படாதார்- அடையும் அறிவிலாதவர்—பரிந்தோம்பி (அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து (பின்பு அதனையிழந்து—பற்றற்றேம்-(இப்போது) பற்றுக்கோடிலமாயினேம்—என்பர் - என்றிரங்குவார்—எ-று. (கருத்து.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றாதார்பொருளைக் காப்பாற்றியிழந்தோமென்பார்- என்பதாம். * சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடுந்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பியென்றார் வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

இ-ள். உடைமையுள்-(பொரு)ளுடையராயிருக்குங்காலத்து—இன்மை-வறுமையாவது—விருந்தோம்பல் - விருந்தினரையுபசரித்தலை—ஓம்பா-இகழும் — மடமை - பேதமையாகும் — அது அறிந்தோரிடத்திராது)மடவார்கண்- அறிவில்லாதவரிடத்து—உண்டு-உண்டு—எ-று.(கருத்து.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை யுபசரியாமை அது அறிவில்லாரிடத்துண்டு- என்பதாம்.* மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும் பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதைவறுமையாகஉபசரித்தார். பேதைமையால் விருந்தோம்பலை

யிகழ்ந்தால் - பொருளிருந்தவிடத்தும் அதனால் பயனில்லையென்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாகுங்குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது] (௯)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

இ-ள். அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது—மோப்ப - மோந்தவிடத்தே—குழையும்-வாடும்—விருந்து- விருந்தினர்—முகந்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு—நோக்க- பார்க்க—குழையும்- வாடுவர்—எ-று. (கருத்து.) அனிச்சப்பூமோந்தவிடத்துவாடும், விருந்துமுகம் வேறுபட்டுப் பார்க்க வாடும் - என்பதாம். * தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சி காட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்து வந்தவிடத்து இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும், ஆகிய- விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியமிருக்கவேண்டிய மூன்றனுள் - முதலாகியமுகமலர்ச்சியில்லாதபோது தூரத்திலிருந்தேவாடி நீங்குதலால் நீண்டியவிடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராயிருப்பரென்பதாம். [இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சிவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௰-ஆம் - அதி - இனியவைகூறல்.

அஃதாவது - மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு அவசியம்வேண்டியதாகலின் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். இன்சொல் - இனியசொற்களாவன—ஈரமளைஇ - அன்போ டுகலந்து—படிறிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவா யிருக்கின்றன—செம்பொருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவரது—வாய்ச்சொல் - வாய்ச் சொற்களாகும்—எ-று. (கருத்து.) அறத்தின்வழியை யறிந்தவர்வாய்ச் சொற்களே இனியசொற்களாம்-என்பதாம். ஈரம்-அன்பு- அன்போடு கலத்தல்-அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல்-வஞ்சனையில்லாமை-மெய்ம்மை - மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளாப் பட்டது இலவாஞ் சொல்லெனக் கூட்டுக. [இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(௨)

இ-ள். முகனமர்ந்து (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து—இன்சொலனாக-(அதனோடு) இனசொல்லையுமுடையவனாக—பெறின் - பெற்றால் (அது)—அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து—ஈதலின் (ஒருவருக்குவேண்டிய பொருளைக்) கொடுத்தலினும்— நன்றே - நல்லதாம்—எ-று. (கருத்து.) முகமலர்ந்தினிய சொற்களைச்சொல்லுவானாகில் அகமலர்ந்து கொடுத்தலினு நல்லது - என்பதாம். ஈ முகமலர்ந்தினியவாய் கூறுதலினுல் - கொடுத்தல்போல பொருள்வயத்ததாகாமல் தன்வசத்ததாயிருத்தலும் அறம்பிறப்புடையவர்க் கல்லது வாராமையால் இவ்வாறு இனிதாகையால் அதனினும் அரிதென்னுங்கருத்தால் இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். ()

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

இ-ள். அறம் - தருமமானது—முகத்தானமர்ந்து(கண்டபோதே) முகத்தால்விரும்பி— இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து— (பின்சேர்க்கவிடத்து) அகத்தானாம் - மனதாலுண்டாகிய—இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே—எ-று. (கருத்து.) தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே - என்பதாம். ஈ அறமானது- ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்லவென்பதாம் - [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் மூன்றாகவே பற்றிக்கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது] (௩)

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

இ-ள். யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்திலும்—இன்புறூஉம் - இன்பத்தை மிகுவிக்கும்—இன்சொலவர்க்கு - இனியசொற்களை யுடையவர்க்கு—துன்புறூஉம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும்—துவ்வாமை - வறுமையானது—இல்லாகும்- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) இன்சொற்களையுடையவர்க்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம் ஈ அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லையுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பினராதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து. (௪)

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு — அணி - ஆபரணமாவது — பணிவுடையன் (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனுகி — இன்சொலனாதல் (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்லையுடையவனு மிருக்கையாம் — பிற - இவையின்றி மல்லாமல் உடம்பில் அணியு மற்றையாபரணங்கள் — அல்ல - ஆபரணங்களாகமாட்டா — எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணமாம் - என்பதாம். * வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன்கூறினர். மற்று - அசை. - தன்னின்வேறு

ரிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப்பிறவென்றும், இவைபோல்பெருமை செய்யாமையால் அல்லவென்றும், சொல்லினர் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களுக்கு இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

இ-ள். நல்லவை - (பொருளினுலேபிறர்க்கு) நன்மையைத்தருஞ் சொற்களை — நாடி (மனத்தால்) ஆராய்ந்து — இனிய - இனிமையுள்ளவாகச் — சொலின் (ஒருவன்) சொல்லுவானுகில் (அவனுக்கு) — அல்லவை - பாவங்கள் — தேய - தேய — அறம் - தருமமானது — பெருகும் - வளரும் — எ-று. (கருத்து. ஒருவன் இன்சொற்சொல்லுவானுகில் பாவந்தேயப் புண்ணியம்வளரும் - என்பதாம். * தேய்தலாவது - பாவம் தன்பகையாகிய அறம்வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல் - நல்லசொற்களை ஒருவன் நாடிச்சொல்லுமிடத்தும் கடுமையாகச் சொல்லின் அறமாகா தென்பதாம் [இதனுல் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

இ-ள். பயனீன்று (பொருளினுலேபிறர்க்கு) நன்மையைக் கொடுத்து — பண்பின் - (இனிமையாகிய) குணத்தினின்றும் — தலைப்பிரியாத — சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு) நயனீன்று (இம்மைக்கு) நீதியையுமுண்டாக்கி — நன்றி பயக்கும் (மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும் — எ-று. (கருத்து.) இனியசொற்களானவை நீதியையும் தருமத்தையும், தரும் - என்பதாம். * நீதி - உலகத்தோடுபொருந்துதல். (௭)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

இ-ள். சிறுமையுணீங்கிய (பொருளினுலேபிறர்க்கு)வருத்தஞ்செய்யாத — இன்சொல் - இனிய சொற்களானவை — (ஒருவனுக்கு) மறுமையு மிம்மையும் - வருபிறப்பிலும்பிறப்பிலும் — இன்பம் - இன்பத்தை — தரும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலு மின்பத்தைத்தரும் - என்பதாம். * மறுமையின்பம் பெரிதாகலின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல் [இவையிரண்டுபாட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (௮)

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

இ-ள். இன்சொல் (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை—இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை—காண்பான் - அநுபவித்தறிபவன்—(அதுவிருக்க) வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை—வழங்குவது (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது—எவன்கொல் - என்னபயனைக்குறித்து—எ-று. (கருத்து.) இன்சொலின்பம் தருதலைக்கண்டவன் வன்சொற்சொல்லுவதென்னை என்பதாம். உ கடுஞ்சொல் - பிறருக்கும்-இனிதன்றாகையால் அதுசெய்யலாகா தென்பது கருத்து. (௯)

> இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
> கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

இ-ள். இனிய (அறமுண்டாகும் இன்சொற்களும்—உளவாக (தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க—அவற்றைச் சொல்லாமல்) இன்னாத (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை—கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல்—கனி (இனிய) கனிகளும்—இருப்ப (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க (அவற்றைத் தின்னாமல்)—காய் (இனிமையில்லாத) காய்களை—கவர்ந்தற்று - தின்பதனை யொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) இன்சொலிருக்கவன்சொற்சொல்லுதல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்றற்போலும் - என்பதாம். உ உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும் இன்னாமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன. இனியகனிகள் - ஔவை யுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிர்தானவை. இன்னாதகாய்கள் - எட்டிக்காய்போல் நஞ்சானவை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே தீங்காகுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கடுஞ்சொற் சொல்லுதலின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௰௧ - ஆம் - அதி - செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமை. இனியசொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின்வழுவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் நீங்காக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

> செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
> வானகமு மாற்ற லரிது.

இ-ள். செய்யாமல் (தனக்கு முன்னொருதவியும்) செய்யாதிருக்க—செய்த - (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த—உதவிக்கு - உதவிக்கு—வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும்—வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும்—ஆற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும்—(ஒத்தல்) அரிது - அருமை—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறருதவிவேண்டாது செய்தவுதவிக்கு மண்ணு

ககனமும் மண்ணுலகத்தையுந் தந்தாலும் ஒத்தலரிது - என்பதாம். * பிரதியுபகாரங்களுக்கெல்லாம் - காரணமிருக்கையால் காரணமில்லா த இவ்வுபகாரத்திற்கு அவைபோதாவாயின. (௧)

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

இ-ள். காலத்தினால் - ஒருவனுக்கு முடிவுவந்தவளவிலே—செய் த - ஒருவன்செய்த—நன்றி - உபகாரமானது—சிறிதெனினும் - தன் னளவைநோக்கச் - சிறிதாயிருந்தாலும் — (அக்காலத்தைநோக்க) ஞால த்தின் - நிலவுலகத்திலும்—மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாயிருக்கும் —எ-று. (கருத்து.) ஒருவன்காலத்திற்செய்தவுதவி சிறிதாயினும் அது உலகினும்பெரிது - என்பதாம். * அக்காலத்தைநோக்க வேண்டுமேய ல்லாமல் பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதென்பதாம் காலத்தினாலென் பது வேற்றுமைமயக்கம். (௨)

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

இ-ள். பயன் (தாம்செய்யும் உதவியைப்பெறுவோராலே தமக்கு ப்பின்வரும்) பயனை—தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய்—செய்த - செய்த— உதவி - உதவியாகிய—நயன் - நயத்தை—தூக்கின் - ஆராயின்—நன் மை - அதனன்மையானது—கடலின் - கடலினும்—பெரிது - பெரிது —எ-று. (கருத்து.) பின்வரும்பயனை யெண்ணாமல் செய்தவுதவியின் நன் மைகடலினும்பெரிது - என்பதாம். * [இவை மூன்றுபாட்டானும் மு றையேசெய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்து வேளையிற்செய்ததும் பிரயோ சனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்ல ப்பட்டது.] (௩)

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

இ-ள். தினைத்துணைநன்றி (தமக்குத்) தினையளவாகியவுபகாரத் தை—செயினும் (ஒருவன்) செய்தானாயினும் —அதனை - அவ்வளவாக நி னையாமல்- பனைத்துணையா பனையளவாக—கொள்வர் நினைப்பர்—ப யன்- அந்நினைப்பின் பயனை—தெரிவார் அறிபவர்—எ-று.(கருத்து.) தினை யளவு நன்றிசெய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர்- என்பதாம். * தினை பனையென்பன - சிறுமைபெருமைகளுக்குக்காட்டு ம் அளவைகள், அந்நினைப்பின்பயனாவது அப்படிநினைப்போர்க்குளதாகு ம்பிரயோசனம். (௪)

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

இ-ள். உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது - உதவிவரைத்தன்று - (காலமும்பொருளும் காரணமுமாகிய மூவளவையாலும் முன்செய்த) உதவியளவினதன்று - உதவிசெய்யப்பட்டார் - அவ்வுதவிசெய்யப்பெற்றுக்கொண்டவரது - சால்பின்வரைத்து - தகுதியளவினதாம் - எ-று. (கருத்து.) உதவிக்களவில்லை உதவிசெய்யப்பெற்றுக்கொண்டவர் நிச்சியமே அளவாம் - என்பதாம். சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பது தோன்றச் சால்பின்வரைத்தென்றார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் செய்யாமற்செய்தது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

இ-ள். துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில் — துப்பாயார் - (தனக்கு) உதவியானவரது — நட்பு - சிநேகத்தை — துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன் — மாசற்றார் (அறிவொழுக்கங்களில்) குற்றமற்றவரது — கேண்மை - உறவைத்... மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன். துன்பகாலத்துதவியானவர் சிநேகத்தைவிடாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். இம்மைக்குறுதி சொல்லவந்தவர் மறுமைக்குமுறுதியுடன் சொல்கின்றார். (௬)

எழுமை எழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

இ-ள். தங்கண் - தம்மிடத்துண்டாகிய — விழுமம் - துன்பத்தை — துடைத்தவர் - நீக்கினவரது — நட்பு - நட்பினை — எழுமை - (வினைப்பயன் தொடரும்) எழுவகையினையுடைய — எழுபிறப்பும் - (தம்மெழுவகைப் பிறப்பிலும் — உள்ளுவர் - நல்லோர்) நினைப்பார் — எ-று. (கருத்து.) துன்பத்தைநீக்கினவர் சிநேகத்தை எழுபிறப்பிலும் நினைப்பர் பெரியோர் - என்பதாம். விரைவு தோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழுமையெழுபிறப்பு என்றதனால் ஏழு [illegible]. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பைவிடலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௭)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

இ-ள். நன்றி - (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை — மறப்பது - மறந்துவிடுவது — நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறமல்ல — நன்றல்லது - (அவன் செய்த) தீமையை — அன்றே - செய்தபொழுதே — மறப்பது - மறந்துவிடுவது — நன்று - அறமாம் — எ-று. (கருத்து.) பிறர்செய்தநன்றியைமறப்பது தருமமில்லை, தீமையைமறப்பது தருமம் - என்பதாம். இதனால்

நன்மையும் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டையும் மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துச்சொல்லியவாறு. (௮)

கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

இ-ள். (தமக்கு முன் ஒருநன்மைசெய்தவர் கொன்றன்ன (பின்) பெருந்தீமை செய்தார் — இன்னா - கொலைக்கொப்பாகிய பெருந்தீமைகளை — செயினும் — செய்தாராயினும் — அவர்செய்த — அவர் செய்த — ஒன்றுநன்று - அவ்வொரு நன்மையை — உள்ள - நினைக்கக் கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லை

னாம் — எ-று. (கருத்து.) நன்மைசெய்தவர் கொல்லுறுவது போலும் துன்பமே செய்யினும் அவரால் முன்பெற்ற நன்மை ஒன்றையே நினைக்க அத்துன்பமெல்லாம் கெடும் - என்பதாம். இதனால் நன்றியுடையாரையும் அவர் செய்த இன்னாமையைக் கொள்ளாமற் குணமே கொள்ளவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. [இதனால் நன்றியறிதல் கெடாமையுடைமை விசேடித்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

இ-ள். எந்நன்றி - எல்லாவறங்களையும் (பெரியவறங்களையென்றபடி) கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும் — உய்வு - பாவத்தினின்றும் உய்தி — உண்டாம் - உண்டாகும் — செய்ந்நன்றி - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை — கொன்ற மகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு — உய்வு - அப்பாவத்தினின்றும் உய்தி — இல்லை - இல்லை — எ-று. (கருத்து.) எல்லாவறங்களையும் அழித்தவர்களுக்கு மீட்டுமுய்யும் வழியுண்டாம் - செய்ந்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு மீட்டும் வழியில்லை - என்பதாம். ஏ பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது பசுவின் கருவைச் சிதைத்தல் முதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனாலே செய்ந்நன்றியைக் கெடுத்தவன் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௰௨-ஆம் அதி-நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது - பகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தினின்று வழுவாமல் ஒப்பநிற்குநிலைமை; இது நன்றி செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அக்கிடத்தும் கெடலாகாதென்பதற்குச் செய்ந்நன்றியறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

இ-ள். தகுதி எனவொன்றே - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஒருவறமே — நன்று நன்றாகும் — பகுதியால் - பகைவர் அயலோர்

(கட்பினையென்னும்) பிரிவுதோறும்—பாற்பட்டு- (தன்) முறைமையோ டொழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெறின்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையென்று சொல்லும் அறமேயல்லதாம் - என்பதாம். ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடுகூட்டப்பட்டது பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமை தோன்றநின்றது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]
(௧)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

இ-ள். செப்பமுடையவன்- நடுவுநிலைமையையுடையவனது—ஆக்கம் - செல்வமானது—சிதைவின்றி(பிறர்செல்வம்போல்) அழிதலின்றி எச்சத்திற் (கும்) அவன்சந்ததியார்க்கும் —ஏமாப்பு - உறுதியாதலை உடைத்து-உடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையுடையவன்செல்வமானது அவன்சந்ததிக்கு முறுதியுடைத்து - என்பதாம். உம்மை விகாரத்தினாலேதொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட லெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெறப்படும் அறத்தோடுவருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று.
(௨)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

இ-ள். நன்றேதரினும்-(தீங்கன்றி)நன்மையேதரினும்—நடுவிகந்த நடுவுநிலைநீங்கலான்—ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை—அன்றே - அப்போதே—ஒழிய - நீங்க—விடல்- விடத்தக்கவன்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையில்லாதவருஞ் செல்வநன்மையைத்தரினு மப்பொழுதே விடக்கடவர் - என்பதாம். நன்மைதாராமையால் நன்றே தரினுமென்றார் [இவை யிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்தசெல்வம - நன்மையைத்தருதலும் - மற்றைச்செல்வம் - தீமையைத் தருதலும் - சொல்லப்பட்டன.
(௩)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

இ-ள். தக்கார் -(இவர்) நடுவுநிலைமையையுடையவர்—தகவிலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையில்லாதவர்—என்பது - என்னும் விசேஷம்—அவரவர் - அவரவருடைய—எச்சத்தால் - நல்லபுதல்வரது—இருப்பினாலும்-இல்லாமையாலும்—காணப்படும் அறியப்படும்—எ-று. (கருத்து) நடுவுநிலைமையையுடையவர், நடுவுநிலைமையில்லாதவர் என்பதைச் சந்ததியாற்காணலாம் - என்பதாம். நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற்போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரையும் - அல்லாதோரையும்—அறியுமாறுசொல்லப்பட்டது.
(௪

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

இ-ள். கேடும்-(தீவினையினாலே) கேடும், பெருக்கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும், இல்லல்ல - (யாவருக்கும்) - இல்லாதவைய

ஈ, [முன்னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி] (அவ்வழியை) அ
ந்து, நெஞ்சத்து - மனதிலே, கோடாமை - (அவைகாரணமாகச்)

சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அ
ணி - அழகாம்—எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே ய
ழகாம் என்பதாம். ஈ அவைகாரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும் பெரு
க்கமும் பழவினையினாலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயற்சியால்
ஆமவையாக நினைத்தும் கேடுவாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம்வருத
லைக் குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக்காரணம் பழவி
னையே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிலையாயிருக்கை அ
வுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க் கணியென்றார். (௫)

கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம், நடுவு - நடுவுநிலை
மையிலிருந்து, ஒரீஇ - நீங்கி, அல்ல - பட்சபாதங்களை, செயின் - செ
ய்நினைக்குமாயின், (அந்நினைவை) யான் - நான், கெடுவல் - கெடக்கட
வன், என்பது - என்றுணருமுற்பாதமாக, அறிக - அறியக்கடவன் —
எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமை நீங்குவானாயின் கெடக்கடவனென்
றறியக்கடவன் - என்பதாம். ஈ உற்பாதம் - பின்வரும் நன்மை தீமைகளை
முன்னறிவிக்கும் குறி. நினைத்தலும் - செய்தலோடொக்குமாதலின்
செயினென்றார். (௬)

கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

இ-ள். உலகம் - உயர்ந்தோர், நடுவாக - நடுவாக (நின்று) நன்றி
ன்கண் - அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான் - தங்கினவனது, தாழ்வு - வறு
மையை, கெடுவாக - வறுமையாக, வையாது - வையார் (நினையாரென்
பது) — எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையாகத் தருமத்தினின்றவனுமை
யப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார் - என்பதாம். ஈ கெடுதலென்பது
குறிகெட்டு வந்தது. செல்வமென்று கொள்ளுவாரென்பதாம். [இ
ம் மூன்றுபாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் பட்சபாதத்
தால் வருவனவல்ல வென்பதும், இதனாலே கேடுண்டாமென்பதும், இ
தைச்செய்யாதவனது தாழ்வுகேடாகாதென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] ()

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

இ-ள். சமன்செய்து - (முன்னேதான் நேர்) சமனாகச்செய்து, சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன் னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவிடுவதாகிய, கோல்போல் - துலாம்போல், அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி - அழகாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவர்பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க் கழகாம் - என்பதாம். * கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும் சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டுக. சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறைபா லுள்ளபடி யறிதல், ஒருபாற் கோடாமையாவது - அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல் பகைவர் - அயலோர் - நட்பினர் - இம்மூவகையோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (௮)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

இ-ள். செப்பம் - நடுவு நிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினிடத்தே, கோட்ட மில்லது - கோணுத லில்லாததாகும், (அது அறமாவது) உள் - மனத்தினிடத்தே, கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை, ஒருதலையா உறுதியாக, பெறின் - பெற்றால்—எ-று. (கருத்து.) சொல்லினிடத்தே கோணுத லில்லாமையையே நடுவு நிலைமையாம் - என்பதாம். * [சபையாரைநோக்கி இவை யிரண்டுபட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.](௯)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தம்போற் செயின்.

இ-ள். பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும், தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல், பேணி - காத்து, செயின் - செய்தால், (அச்செய்கையானது) வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ் செய்பவருக்கு, வாணிகம் - நல்லவியாபாரமாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறர்பொருளையுந் தமது பொருளைப்போலக் காத்து வியாபாரஞ்செய்வதுதான் நல்ல வியாபாரமாம் - என்பதாம். * பிறவுந் தம்போற்செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறைவும், ஆகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தல். [வணிகரைநோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும் நடுவுநிலைமையை யுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றாமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

௧௩-ஆம்- அதி- அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனா யிருத்தலாம். இது - பிறர்குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் நடுவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

இ-ள். (ஒருவனை) அடக்கம்-அடக்கமாகிய அறமானது—அமரருள்-தேவருலகத்தில்—உய்க்கும்-கொண்டுபோய்விடும்—அடங்காமை-அடங்காமையாகிய பாவமானது—ஆரிருள்-பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில்—உய்த்துவிடும்-செலுத்திவிடும்—எ-று. (கருத்து.) அடக்கமானது ஒருவனைத் தேவருலகத்திற் செலுத்தும் அடங்காமையானது நரகத்திற்செலுத்தும்-என்பதாம். * இருளென்பது நரகவகையிலொன்று. (௧)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். அடக்கத்தை-அடக்கத்தை, பொருளா-(உறுதிப்)பொருளாக, காக்க-காக்கக்கடவன், உயிர்க்கு-மக்களுயிர்க்கு, அதனினூஉங்கு-அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம்-செல்வமானது, இல்லை-இல்லை(ஆதலால்)

—எ-று. (கருத்து.)அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன்-மக்களுயிர்க்கதனின் செல்வமில்லை-என்பதாம். * உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக் காட்டுகின்றது, அறிந்து அடங்கிப்பயன் கொள்வது அதுவேயாகலின். (௨)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

இ-ள். அறிவறிந்து (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நல்வழியால், (ஒருவன்) அடங்கப்பெறின்-அடங்கப்பெறுவனாகில், செறிவு-அவ்வடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை-மேம்பாட்டை—பயக்கும்-(அவனுக்குத்) தரும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனடங்கி நடப்பானாகில் அவ்வடக்க மேன்மையைத்தரும்-என்பதாம். * இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது - காயமும்-வாக்கும் - மனமும்-அவன் வசப்படுதல். (௩)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

இ-ள். நிலையின்-(இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில், திரியாது-வேறுபடாது, (நின்று) அடங்கியான்-அடங்கினவனது, தோற்றம்-உயர்ச்சியானது, மலையினும்-மலையுயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது-மிகப்

பெரிதாம்—எ-று. (கருத்து.) அடங்கிநடப்பவனடக்கமலையைப்பார்க்கிலுமிகப்பெரிது-என்பதாம். * வேறுபடாதுநின்று அடங்குதல் - இந்திரியங்களையும், ஐம்புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (௪)

எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

இ-ள். பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல், எல்லார்க்கும்-யாவருக்கும், நன்றாம் - ஒப்ப நன்றாகும்— (ஆயினும்) அவருள்ளும் - அவருள்ளும், செல்வர்க்கே - செல்வர்க்கே, செல்வந்தகைத்து - வேறொரு செல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) அடக்கம் யாவர்க்கு மல்லதாகும் அதுசெல்வர்க்கு வேறுசெல்வம்போலிருக்கும் - என்பதாம். ஃ பெருமைப்பாட்டையுண்டாக்கும்-கல்வியும் - குடிப்பிறப்பும் - உடையவர்- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து- அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாதலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வந்தகைத் தென்றது - விகாரப்பட்டு நின்றது.[இவையைந்துபாட்டாலும் பொதுவாகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையு மேமாப் புடைத்து.

இ-ள். (ஒருவன்) ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பினிகண்ணே, ஆமைபோல்-ஆமையைப்போல், ஐந்து - ஐந்தை, அடக்கலாற்றின் - அடக்கவல்லனாகில், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு) எழுமையும் - எழுபிறப்பின் கண்ணும், ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலையுடையதாம்—எ-று. (கருத்து:) ஒருவனைம்பொறியடக்க வல்லனாகில் எழுபிறப்பிற்கு முறுதியுடைத்தாம்—என்பதாம். ஃ ஆமை அடக்குமைந்து-கால்கள்நான்கும் - தலையொன்றும், ஆகியவுறுப்புகள் - அவ்வடக்கம் - துன்பஞ்சேராதிருந்தற்கு-ஒருவன் அடக்கவேண்டுமைந்து-மெய்-வாய்-கண்-மூக்குச் செவி யென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம்- பாவம்சேராதிருத்தற்கு ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்டவினைப்பயன் - எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனாலறிக. [இதனாலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

இ-ள். யா-(காக்கவேண்டுமவை) யாவையும், காவாராயினும்-காக்கமாட்டாராயினும், நா-நாவொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவர், காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்குப்பட்டு- சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-(தாமே)துன்பப்படுவார்—எ-று.

(கருத்து.) காவொன்றேகாக்கக்கடவர் காவாதவிட்டால் சொற்குற்றம்பெற்றுத் துன்பப்படுவர்- என்பதாம். ஃ யாவென்பது - எவையென்னும்

[illegible]
பொருளைத்தருகிற அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர் - சொற்குற்றம் - சொல்லிற்றோன்றுங்குற்றம் - சோகாப்பவென்பது - ஒருசொல், ()

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

இ-ள். தீச்சொல்-தீய்சொற்களது, பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது, ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், உண்டாயின் (ஒருவனிடத்தே) உண்டானதாயின், நன்று - (அவனுக்குப் பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மையானது, ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்விடும் -எ-று. (கருத்து.) கொடுஞ்சொல்லொன்றுண்டாயின் அவனுக்குநன்மையுண்டாகாது - என்பதாம். * தீயசொல் - பொய்குறளை - கடுஞ்சொல் - ஆம்-பயன் துன்பம். (௮)

தீயினாற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

இ-ள். (ஒருவனையொருவன்) தீயினால் - நெருப்பால், சுட்ட-சுட்ட, புண்- புண்ணானது, (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்) உள் - மனத்தினிடத்தே, ஆறும் - (அப்பொழுதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) நாவினால் (தீய்சொற்களையுடைய) நாவினாலே, சுட்ட-சுட்ட, வடு - வடுவானது, (அதனிடத்திலும் எப்போதும்) ஆறாது-ஆறாது -எ-று. (கருத்து.) தீயாற் சுட்டபுண்ணாறும் - நாவாற்சுட்டபுண்ணாறாது-என்பதாம். * ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்றும், சொல்லினர், தீயாகிய உபமானத்திலும் தீய சொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலால் வேற்றுமையணியாகும் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் வாக்கினடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

இ-ள். கதம்-கோபத்தை, காத்து-(மனதிலேதோன்றாமல்) காத்து, கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்குதலில், ஆற்றுவான் - வல்லவனாயிருப்பவனது, செவ்வி-சமயத்தை, அறம் - அறக்கடவுளானவள், பார்க்கும் - பார்த்திருப்பாள், ஆற்றின் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே, நுழைந்து - நுழைந்து -எ-று. (கருத்து.) கற்றடங்க வல்லவனாயிருப்பவன் சமயத்தைத்தருமக்கடவுள் பார்க்கும் - என்பதாம். * அடங்குதல் மனம்புறத்திலேபரவாமல்அறத்திலேநிற்றல்-செவ்வி- தன்குறையைசொல்லுதற்கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள்தானேசென்றடைவாளென்பதாம் [இதனாலேமனவடக்கஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௰௪-ஆம்-அதி - ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள்தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனாயிருக்கையாம், இது காய முதலானவையடக்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது, விழுப்பம் - சிறப்பை, தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் - அவ்வாசாரமானது, உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கிலும், ஓம்பப்படும் - காப்பாற்றப்படும் — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தருதலாலவ்வாசாரமுயிரினுமேலானது என்பதாம். உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத்தருதலால் - விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்படச்சொல்லினர், கட்டுப்போர் வருவிக்கப்பட்டது. உயிர் - எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாயினும் - ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத்தாராமையால் உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஓம்பி - ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற் பேணி, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காக்கக்கடவன், தெரிந்து - (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று) ஓம்பி - (மனத்தை) அடக்கி — தேரினும் - அறிந்தாலும் — துணை - துணையாய்முடிவது, அஃதே - அவ்வாசாரமே (ஆதலால்) — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரத்தைக் காக்கக்கடவன் அவ்வாசாரமே துணை - என்பதாம். பரிந்து மென்னும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது. [இவைஇரண்டுபாட்டானும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

இ-ள். (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை - (தந்தம்வருணத்துக்குரிய) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை - குலமுடைமையாம், இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்தவருணமாய் விடும் — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமேகுலமாம், அவ்வாசாரமில்லாமையே குலவீனமாம் - என்பதாம். ஒழுக்கத்தினின்று தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய்விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய்விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (ங)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

இ-ள். ஓத்து - (கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும் - மறந்தானாயினும், கொளலாகும் - (வருணங்கெடாமையினாலே பின்னும்) ஓதிக்கொள்ளலாம், பார்ப்பான் - பிராமணனது, பிறப்பு - உயர்ந்த வருணமானது, ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங்குறைய, கெடும் - அழியும் — எ-று. (கருத்து.) பார்ப்பான் வேதத்தை மறந்தாற் கற்றுக்கொள்ளலாம், ஆசாரங்குறைந்தானாகில் குலங்கெடும் - என்பதாம். * மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானும், ஓதலால் மறக்கலாகாதென்னும் கருத்தால் மறப்பினு மென்றார். சிறப்புடைய முதல்வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இது மற்றைவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (௪)

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமையுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்போன்று - செல்வமானதுபோல, ஒழுக்கமில்லான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு - உயர்ச்சியானது, இல்லை - இல்லை — எ-று. (கருத்து.) பொறாமையுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மையில்லை - என்பதாம். * கொடுப்ப தழுக்கறுப்பானென்னும் குறளிற் சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும், உயர்வு உயர்குலமாதல். (௫)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

இ-ள். உரவோர் - மனவலிமையுடையோர், (செய்தற்கருமைநோக்கி) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில், ஒல்கார் - சுருங்கார், இழுக்கத்தின் - அதுதவறுதலால், ஏதம் - (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம், படுபாக்கு - உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமில்லாமையால் வருங்குற்றத்தையறிந்து பெரியோர் அவ்வாசாரத்திற் குறையார் - என்பதாம். * ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மேலேற்றப்பட்டது, கொண்டவிரதம் விடாமைபற்றி உரவோரென்றார். (௬)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

இ-ள். (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே, மேன்மை - மேம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவர், இழுக்கத்தின் - (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை, எய்துவர் - அடைவர் — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரத்தான்மேன்மையடைவர், அவ்வாசாரமில்லாமையால் இழிவடைவர்-என்பதாம். * [illegible] [illegible]கமையால் அடாதபழியைச் சொல்லேயிடத்து ஆக்கினையும் அத்தவறு

பற்றி அடுக்குமென்று உலகம் சொல்லுமாகையின் எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (௭)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்லவாசாரமானது, நன்றிக்கு - அறத்துக்குங்கித்தரும் - காரணமாகும்; தீயொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளினும், இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமானது தருமத்திற்குக்காரணமாகும், தீயவாசாரமானது துன்பத்தைக் கொடுக்கும் - என்பதாம். நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமா மென்றதனால் - தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் - இருமைகளினும் துன்பந்தருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இருமைகளினும் இன்பமதருமென்பது கொள்ளப்படும். [இதனாலேயவின் விளைவுசொல்லப்பட்டது.]

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

௧௩௯ இ-ள். வழுக்கியும் - மறந்தும், தீய - தீயசொல்லுகளை, வாயாற் சொலல் - வாயினாற்சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம் — எ-று. (கருத்து.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்குத் தீயசொற்களைச்சொல்லுதல் கூடாவாம் - என்பதாம். தீயசொல்லுகளாவன பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையும் ஆம், நல்லசொற்களிலே பழகியதன்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்றது வாயாற் சொல்லென்றார். (௯)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

இ-ள். உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுகல் - நடத்தலை, கல்லார் - கற்றில்லாதவர், பல - பலநூல்களையும், கற்றும் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதவர் - விவேகமில்லாதவராவர் — எ-று. (கருத்து.) உலகத்தோடு பொருந்த நடத்தலைக் கல்லாதவர்கள் பலநூல்களைக் கற்றுங் கல்லாதவர்களே - என்பதாம். உயர்ந்தோரோடு பொருந்தநடத்தலாவது - அவரெப்படிநடந்தாரோ அப்படிநடத்தல. அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால் அவையும் அடங்குதற்கு உலகத் தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும், அறிவிக்குப்பயன் ஒழுக்கமும், ஆகலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்று சொல்லினர். இவையிரண்டுபாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும், வரும். ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்திலே தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டன. (௰)

௰௫-ஆம் - அதி - பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்தினாலே பிறனுடைய மனைவியாளை விரும்பாமையாம். இது - ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகையின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

இ-ள். பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளால் - உடைமையாந் தன்மை யளை, பெட்டு - இச்சித்து, ஒழுகும் - நடக்கின்ற, பேதைமை - அறியாமையானது, ஞாலத்து - பூமியின்கண், அறம் - அறத்தையும், பொருள் - பொருளையும், கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்குந்தன்மைபெரியோரிடத்தில்லை - என்பதாம். ★ அறமும்பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டால் ஆகுபெயர்கள். இங்ஙப் மொள்ளைறையேனோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் சொல்லுவா ராதலின் அறம் பொருள் கண்டார்க ணில்லென்றார். எனவே இப்பேதைமையுடைய ரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௧)

அறன்கடை நின்றா ரெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

இ-ள். (காமங்காரணமாக) அறன்கடை - பாவத்திலே, நின்றாரெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை - பிறனுடைய வாயிலினிடத்தே, நின்றாரின் (அவன்மனையாளை யிச்சித்து) நின்றவர்போல், பேதையார் - மூடர், இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்கும் மூடனைப்போல்பவரில்லை - என்பதாம். ★ பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்பழி கடப்பவரும், பரத்தையரையும் இழிகுல மகளிரையும் அநுபவிப்பவரும்போல் அறம் பொருள்களைமாத்திரம் இழத்தல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே யின்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (௨)

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
தீமை புரிந்தொழுகு வார்.

இ-ள். மன்ற - ஐயமில்லாமல், தெளிந்தார் (தம்மையாதல்லவரென்று) தெளிந்தவருடைய, இல் - மனையாளிடத்தே, தீமை - பாவஞ்செய்தலை, புரிந்து - விரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரின், வேறல்லார் - வேறல்லர்—எ-று.

௭

௯௰ ௧௫ ஆம்-அதி—பிறனில்விழையாமை.

(கருத்து.) ஒருவரிடத்திற்சந்தேகமற்றவருடைய மனைவியைவிரும்பி நடப்பவருயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே - என்பதாம். ★ உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளையுடையவரது தெளிவுபற்றியாதலின் தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினார். (௩)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

இ-ள். (காமமயக்கத்தினாலே) தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதாயினுமென்றபடி) தேரான் - (தம்பிழையை) நினையாமல், பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் - செல்லுதல், எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கினும், என்னாம் - (அவருக்கு) யாதாய்முடியும் — எ-று. (கருத்து.) மிகச்சிறப்புடையோர் தினையளவு மெண்ணாது பிறன்மனைவியை விரும்பின் அச்சிறப்பழியும் - என்பதாம். * இந்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்னாமென்றார். இழிவுசெய்தலின் எனைத் துணையரென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு மயக்கிற்று. (௪)

எளிதென இல்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

இ-ள். எளிதென (இவளைச்சேர்தல்) எளிதென்று நினைத்து, (பின் விளைவை நினையாமல்) இல் - (பிறன்) மனைவியிடத்தே, இறப்பான் - செல்லுகிறவன், விளியாது - அழியாமல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும், அடைவான் - எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவி எளியளாயிருந்தாலும் விரும்பலாகாது - என்பதாம். * இல்லிறத்தல் - இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து செல்லுதல். (௫)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

இ-ள். இல் (பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான்கண், செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவ மச்சம் பழியென நான்கும் - பகையும், பாவமும், அச்சமும், குடிப்பழியும், என்னுமிந்நான்கு குற்றங்களும், இகவாவாம் - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம் — எ-று. (கருத்து.) பிறன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பகைபாவமச்சம்பழியிந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்காது - என்பதாம். * எனவே இருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்றதாயிற்று. [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

இ-ள். பிறனியலாள் - பிறனுடைய இயல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பவளது) பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாதவன் - விரும்பாதவன், அறனியலான் - அறமாகிய இயல்போடுகூடி, இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் — எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவியைவிரும்பாதவனே இல்வாழ்வானெனப்படுவான் - என்பதாம். * இல்லறம் செய்வானெனப் படுவோன் அவனேயாவன் - என்பதாம். (௭)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

இ-ள். பிறன்மனை - பிறனது மனைவியை, நோக்காத-உட்கொள்ளாத, பேராண்மை-பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு (அறிவா ல்) நிறைந்தோர்க்கு, அறனொன்றோ - தருமமாவ தொன்றோ, ஆன்ற வொழுக்கு-நிறைந்த வொழுக்கமுமாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவி யை விரும்பாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம் - என்பதாம். ஃ புறப்ப கைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத் தை அடக்குதல் அருமையாதலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும் ஒழுக்கமும்-இதனைச் செய்தமையினாலேயே உண்டாகுமென்பதாம். (௮)

நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியாள் தோடோயா தார்.

இ-ள். நாமநீர் - அச்சந்தருங்கடலாற்சூழப்பட்ட, வைப்பில் - பூமி யிலிருந்தே, நலக்கு (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார்-உ ரியவர், யாரெனின்-யாரென்றால், பிறர்க்கு-பிறனுக்கு, உரியாள் - உரி யவளானவளது, தோள்-தோள்களை, தோயாதார் - சேராதவர்—எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவியைச்சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர் - என் பதாம். ஃ நலத்துக்கென்பது - நலக்கென விகாரப்பட்டது. இம்மையி லும் நன்மை அடைவாரென்பதாம். (௯)

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

இ-ள். (ஒருவன்) அறம்-அறத்தை, வரையான் (தனக்குஉரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி, அல்ல-பாவங்களை, செயினும் - செய்வானாயினும் (அ வனுக்கு) பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாமை-விரும்பாமை (உண்டாயின்) நன்று (அக த்)து—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாது பாவமே செய்யினும்

பிறன்மனைவியை விரும்பாமையே நன்மை-என்பதாம். ஃ அக்குற்றங் களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். [இவ்வைந் துபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாதவனிடத்துக் குணஞ்சொ ல்லப்பட்டது. (௰)

௰௬-ஆம்-அதி-பொறையுடைமை.

அஃதாவது - காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடையராதல் இது பிறனில்விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

இ-ள். அகழ்வாரை (தன்னை)வெட்டுவோரை, தாங்கும்-(விழாமற்) சுமப்பதாகிய, நிலம்போல - நிலத்தைப்போல, தம்மை - தம்மை—இ-ழ்வார் - இகழ்பவரை, பொறுத்தல்-பொறுத்தல், தலை- முதலான அறமாம்—எ-று. (கருத்து.) வெட்டுவோரைத் தாங்குநிலம்போல இகழ்வாரைப்பொறுத்தலே தலையாய் அறம்-என்பதாம். * இகழ்தல்தீங்குசெய்தலும் சொல்லலுமாம். (௧)

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

இ-ள். இறப்பினை (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னுலொறுத்தற்குக்கூடிய காலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன், மறத்தல்- (அதனைநினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல் (பெறின்) அதனினும் - அப்பொறுமையினும், நன்று - மிகநல்லது—எ-று. (கருத்து.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தலினும் மறத்தல் நன்மை - என்பதாம். * மிகையான் சொல்லப்பட்ட இரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப் படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (௨)

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை,வறுமையுள் - வறுமையாவது, விருந்தொரால்- விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்ுதலாம், (அதுபோல்) வன்மையுள்வன்மை-வல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார். அறியாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை, பொறை பொறுத்

[௧௬-ஆம்-அதி—பொறையுடைமை. ௫௩

த்—எ- று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில்வல்லமை மூடர் செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்தல் - என்பதாம். * உடைமையு ளின்மை யென்றுங்குறளின்படி. எப்படிவிருந்தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப்பொறுத்தல் இல்லாதவனென்பதுகருத்து [எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (௩)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

இ-ள். (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவையுடையவனாயிருக்கை, நீங்காமை - தன்னைவிட்டு, நீங்காமையை,வேண்டின் - வேண்டுவானாகில், (அவனால்) பொறையுடைமை - பொறுமை யுடையவனாயிருக்கை, போற்றி. (அழியாமற்)காத்து, ஒழுகப்படும்-நடக்கப்படும்- எ-று. (கருத்து.) நிறைவைவேண்டுவோனுகிற் பொறுமையைக்காக்கக்கடவன் என்பதாம். * பொறுமையில்லார்க்கு நிறையில்லையென்பதாயிற்று [இவைகள் குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

இ-ள். (பிறன் தமக்குத்தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை (பொறாமல் அவனை) வருத்தினவரை, (அறிவுடையோர்) ஒன்றாக - ஒருபொருளாக, வையார்-மனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாரை (அதனைப்) பொறுத்தவரை, பொன்போல் - பொன்னைப்போல், பொதிந்து-இடைவிடாது, வைப்பார் -மனத்துட்கொள்வார்—எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்கள் பொறுமையுள்ளோரைப் பொருளாகநினைப்பர் - என்பதாம். [ஒறுத்தவர் அத்தீங்குசெய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றாகவையாரென்றார்]

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு (தமக்குத்தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு (உண்டாவது) ஒருநாளையின்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே, பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும்- (உலக)மழியுமளவும், புகழ்-கீர்த்தி, உண்டாம்-உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கொருநாளையின்பம்; பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் - என்பதாம். ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்ததுமுடித்தோமேயென்று செருக்கியிருக்கும்பொய்யின்பமாம். தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் ஒப்புடையுலகமென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

இ-ள். திறனல்ல - செய்யத்தகாத கொடியவைகளை, தன் - தன்னிடத்து, பிறர் - அயலார், செய்யினும் - செய்தாலும், நோ - (அவருக்கு அறனல் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, நொந்து-வருந்தி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலும் தான் வருந்தி அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நன்று - என்பதாம். நோ துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினாலே இவர்க்கு மறுபிறப்பிலே எரிவாய்நரகத்திலே விழ்வாரேயென்று பரிதல்.

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே, (தம்மிடத்து) மிக்கவை - தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, தாம் - தாம், தம்தகுதியால் - தமதுபொறுமையினாலே, வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) மனச்செருக்கால் பிறர் தீமைசெய்தாலுமவர்க்கு நன்மைசெய்து பொறுமையால் வெல்க - என்பதாம். தாமவர் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செய்து தோற்றுப்போகாமல் - பொறுமையால் அவரின்மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். [இவைநான்குபாட்டாலும்பிறர்செய்த குற்றங்களைப்பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

இ-ள். இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது, வாய் - வாயினின்றுண்டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் (இல்வாழ்க்கையிலேயிருந்தும்) துறந்தாரின் - துறந்தார் போல், தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர் - உடையவராவர் — எ-று. (கருத்து.) நெறிதவறியொழுகுபவரது கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுப்பவர் துறவிகள்போலப் பரிசுத்த குணமுடையவர் - என்பதாம். * தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை; வசவென்பதை அதிகமாகச்சொல்லினர் அதனிழிவுதோன்றுதற்கு. (௯)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

இ-ள். உண்ணாது - (விரதக்காலத்திலே) உணவைவிட்டு, நோற்பார் - (தம்மை அடைந்தநோவைப்) பொறுப்பவர், பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவர், (அவர்பெரியவராவது) பிறர் - அயலார், சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்

களை, நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின், பின் - பின்னுவார் — எ-று. (கருத்து.) பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவரைக்காட்டிலும் தவத்தர் பின்னவர் - என்பதாம். * பிறர் இங்கே அறிவில்லாதவர். பொறுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இன்னாச்சொல் பற்றுகின்றோ டிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச்சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பிறர்சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௧௭ - ஆம் - அதி - அழுக்காறாமை.

அஃதாவது — பிறர்செல்வ முதலானவை கண்டவிடத்தும் பொறாமையடையாமை. இப்பொறாமையும் பொறுமைக்கு எதிரியாதலின் இதனைவிலக்குதற்கு இதுபொறையுடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

இ-ள். ஒருவன் - ஒருவன், தன்னெஞ்சத்து - தனதுமனதின்கண்ணே, அழுக்காறு - பொறாமையாகியகுற்றம், இலாத - இல்லாத, இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினுடைய, ஆறு - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பொறாமையில்லாமையே நல்வழியாகக்கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * இயல்பு, அறிவோடுகூடியதன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத்தருதலால். ஒழுக்கம் விழுப்பமென்றுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுக்கவென்பதாம். (௧)

விழுப்பேற்றின் அஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

இ-ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொறாமை யினின்றும், அன்மை - வேறாதலை, பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின், அஃது - அ விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன் பெறும்) மேலான பேறுகளுள், அஃது - அ ப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒப்பானது, இல்லை - இல்லை — எ-று. (கருத்து.) ஒ ருவன்யாவரிடத்தும் பொறாமையில்லாமையைப் பெறுவானாயிலதை விடவேறுபேறில்லை - என்பதாம். * பொறாமைபகைவரிடத்தும் ஆகா தென்றற்கு யார் மாட்டுமென்றார். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் பொ றாமையில்லாமையினது நலம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

இ-ள் ...-ஆம் அதி—அழுக்காறாமை

அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக் கறுப்பான்.

இ-ள். அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம் - (இம்மைக்கு) செல்வத்தையும், வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவ னென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிறனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணாது (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொறாமை ப்படுவோன் — எ-று. (கருத்து.) மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செ ல்வமும் வேண்டாதவன் பிறன்செல்வங்கண்டு பொறாமைகொள்வா ன் - என்பதாம். * பொறாமைப்படுவன் தனக்கே தவிப்பான் என்றபடி. ()

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து

இ-ள். (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறாமையினாலே, அ ல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, செய்யார் - செய்யார், இழுக்காற்றின் - அத் தீயவழியால், ஏதம் - துன்பமானது, படுபாக்கு (தமக்குஇருமையிலும்) உ ண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து — எ-று. (கருத்து.) பெரியோர் பொறு மைபாற் பாவங்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அறமல்லாதவையாவன செல்வம் கல்விமுதலானவை யுடையாரிடத்தே தீமை நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலும்ஆம். (௪)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

இ-ள். அழுக்காறு - பொறாமையானது, ஒன்னார் - பகைவரின், வ ழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடீன்பது - கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு, (கேட்டைத்தரு தற்குப் பகைவர்வேண்டாம்) அது - அதுவே, சாலும் - போதும் — எ-று. (கருத்து.) பொறாமை பகைவரினும் கொடிது - என்பதாம். * அதுவே யென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (௫)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

இ-ள். கொடுப்பது (ஒருவனால்) பிறர்க்குக்கொடுக்கப்படும் - பொ ருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுமவனது, சுற்றம் - உ றவானது - உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும் - உண்பதூஉம் - உண்ணப்படு வதும் - இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழியும் — எ-று. (கருத்து.) கொடு ப்பதைக்குறித்தும் பொறாமைகொள்பவன் சுற்றமானது உடுக்கவுடையு முண்ணச்சோறு மில்லாமற் கெடும் என்பதாம். * சுற்றம்கெடுமெனவே

தீயன் செய்தல் சொல்லவேண்டாத நிலைமையிற்று. பிறர்பேறு கண்டு பொறாமைப்படுதல் தன்பேறு நாசத்தையேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச் செய்யுமென்பதாம். (௬)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

இ-ள். அழுக்கா றுடையானை (பிறர்செல்வங் கண்ட விடத்தே) பொறாமையுடையவனை, செய்யவள்-திருவானவள், அவ்வித்து (தானு ம் பொறாமைப்பட்டு), தவ்வையை-(தன்னு) தமக்கைக்கு, காட்டி-கா ண்பித்து, விடும்-நீங்குவாள்—எ-று. (கருத்து.) பொறாமையுடையவனை லக்ஷுமியானவள் பொறாமைப்பட்டு மூதேவிக்குக்காட்டிவிட்டு நீங்குவா ள்-என்பதாம். ௸ தவ்வையையென்பது உருபுமயக்கம், தவ்வை-மூதேவி.

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

இ-ள். அழுக்காறென்னு மொருபாவி - பொறாமையென்றுசொல்ல ப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், (தன்னையுடையவனை) திருச்செற் று-(இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைகெடுத்து, தீயுழியுய்த்துவி டும்-(மறுமையிலே) நரகத்தினிடத்தச் செலுத்திவிடுவான்—எ-று. (கருத்து.) பொறாமையென்னும் பாவியானவன் பொறாமைகொண்டவ ன் செல்வத்தைக்கெடுத்தவனை நரகத்திற்றள்ளுவான்-என்பதாம். ௸ இ ருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொறாமையைப் பாவியென்றார். [இவைஆறுபாட்டாலும் பொறாமை யுடைமையினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

இ-ள். அவ்வியநெஞ்சத்தான்- பொறாமையுள்ள மனத்தை யுடை யவனது ஆக்கமும்-செல்வமும், செவ்வியான் - பொறாமையில்லாத ம னத்தையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டானால்) நினைக்க ப்படும்-(அவை) ஆராயப்படும்—எ-று. (கருத்து.) பொறாமையுள்ளவ ன்செல்வமும், பொறாமையில்லாதவன் வறுமையும் பழயவினையெ ன்றெண்ணப்படும் - என்பதாம். ௸ பொறாமையினாலே செல்வமும் பொறாமை யில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையால் அறிவுடையார் இவைஉண்டாகதற்கு ஏதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆ ராய்வாராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (௯)

அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

அ

இ-ள். அழுக்கற்று - பொறாமைப்பட்டு, அகன்றாரும் - பெருமையுற்றவரும், இல்லை - இல்லை; அஃதிலார் - அப்பொறாமையில்லாதவர், பெருக்கத்தின் - செல்வப்பெருக்கத்தினின்றும், தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும், இல் - இல்லை - எ-று. (கருத்து.) பொறாமைப்பட்டுச் செல்வம்பெற்றாருமில்லை - பொறாமைவிட்டுச் செல்வமிழந்தவருமில்லை என்பதாம். ● வேறும் பெருக்கமும் வருதற்கு அழுக்காறின்மையது [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும் உயர்வுஞ்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௧௮-ஆம் - அதி - வெஃகாமை.

அஃதாவது:- பிறர்பொருளை வௌவுதற்கு விரும்பாமையாம் - பிறருடைமைகண்டவிடத்துப் பொறாமைப்படுதலேயல்லாமல் அதனைத் தான் வௌவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அழுக்காறாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

> நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
> குற்றமு மாங்கே தரும்.

இ-ள். நடுவின்றி - (பிறர்க்குரியபொருளைக் கொள்ளுதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமையில்லாமல், நன்பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை, வெஃகின் - (அபகரிக்கத்தக்கு) விரும்பினால் (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைக்கெடுத்து, குற்றமும் - பலகுற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்போதே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையில்லாமற் பிறர்பொருளை இச்சித்தால் அவ்விச்சையானது குடியைக் கெடுத்துக் குற்றங்களையுங் கொடுக்கும் என்பதாம். ● அறங்களைச்செய்து பலசுகங்களையும் உண்டாக்குந்தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினையெச்சம் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. (௧)

> படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
> நடுவன்மை நாணு பவர்.

இ-ள். நடுவன்மை - (ஒருவன்பொருளுக்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும்) நடுவுநிலைமையல்லாமைக்கு, நாணுபவர் - அஞ்சுவோர், (பிறர் பொருளை வௌவுதலினாலே) படுபயன் - (தமக்கு) வரும்பயனை, வெஃகி - விரும்பி, பழிப்படுவ - பழியுண்டாகத்தக்க பொருந்துஞ்செயல்களை, செய்யார் - செய்யமாட்டார் - எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையல்லாமைக் கஞ்சுபவர் பொருட்பிரயோசனத்தை விரும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்யார் என்பதாம். (௨)

> சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
> மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

இ-ள். மற்றின்பம் - நிலையுடையதாகிய பேரின்பத்தை, வேண்டுபவர் - இச்சிப்பவர், சிற்றின்பம் - (பிறனிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே ஆவதாகிய) நிலையில்லாததாகிய இன்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார் - (அவனிடத்தே) செய்யமாட்டார்கள்-என்பதாம். ஐ யானைத்தலைவருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதனால் இச் சிற்றின்பமென்றார். (ங)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

இ-ள். புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன்மையில் - குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், இலமென்று - யாம் வறியேமென்று, வெஃகுதல் செய்யார் - (அது தீர்க்கும்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை) விரும்புதல் செய்யார்-எ-று. (கருத்து) ஐம்புலன்களையும் வென்ற அறிவுடையவர் வறியேமென்று பிறர்பொருளை விரும்பார்-என்பதாம். ஐ ஐம்புலன்களை வெல்லுதல் - அவைவழி அறிவைச் செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாத அறிவு, பொருள்களை உள்ளபடி அறிந்தறிவாம். அப்படிப் பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளை விரும்புதலும் இலதாயிற்று. (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

இ-ள். அஃகி - நுட்பமானதாகி, அகன்ற - (எல்லா நூல்களிலும்) சென்ற, அறிவு - அறிவானது, என்னாம் - என்ன பயனையுடையதாம், வெஃகி - (பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவொடு பொருந்தாத செயல்களை, செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வாராயின்-எ-று. (கருத்து) யாவரிடத்தும் பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்தால் அறிவின் பயனென்னவாமென்பதாம். ஐ யாவரிடத்தும் அறிவொடு பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது - யோக்கியரிடத்தும் அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும் கடியவையும் முதலாவைசெய்தல், அறிவுக்குப்பயன் அவைசெய்யாமையாகலின் அறிவென்னென்றார். (ரு)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

இ-ள். அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி, ஆற்றின்கண் - (இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே, நின்றான் - நிற்கின்றவன், பொருள் வெஃகி - (பிறர்) பொருளைவிரும்பி, பொல்லாத - (அதனையடையும்) குற்ற

வழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) அருளை இச்சித்து நின்றவன் பொருளை இச்சித்துக் குற்றவழியை நினைக்கக்கெடு வான் என்பதாம். ஐ இல்லறவழியால் அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே துறவறத் துக்குக் கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. பொ தல் இரண்டறங்களையும் ஒருசேர விழுத்தல் எண்ணிய வளவிலேயே ஒருமனவே அபகரித்தால் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய நில்லையாயிற்று.

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

இ-ள். வெஃகி-(பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம்-(அதனா) லுண்டாகின்ற, ஆக்கம்-பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன், விளைவயின் - (பின்) அநுபவிக்கப்படும்போது, பயன்-(அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) பிறர்பொருளை யநுபவிக்கும்போது அதுபயன்படாமையா லப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம். விளைவு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௭)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

இ-ள். செல்வத்திற்கு-(குறைந்துபோந்தன்மையையுடைய) செல்வத்து, அஃகாமை-குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின் - எதுவென் (றொருவ) னாயின்(அது) பிறன்-பிறன், வேண்டும்-விரும்புகின்ற கைப்பொருள்- கைப்பொருளை, வெஃகாமை- தான்வேண்டாமையாம்—எ-று. (கருத்து.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணமியாதென்றால் பிறன்பொருளை விரும்பாமையாம்-என்பதாம். அஃகாமை அதன்காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (௮)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

இ-ள். அறனறிந்து - (இது) அறமென்றறிந்து, வெஃகா- (பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்- அறிவுடையாரை, திரு-திருவானவள், திறனறிந்து-(தான்சேர்தற்கான) திறத்தையறிந்து, ஆங்கே- அத்தறத்தினால், சேரும்-சேருவாள்—எ-று. (கருத்து.) பிறன்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையவனை இலக்குமி சேருவாள்-என்பதாம். அடைந்

தாக்திறம்-காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின் குணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

இறலீனும் எண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள். (ஒருவன்) எண்ணாது-(பின் விளைவதை) எண்ணாமல், வெஃகின் - (பிறன் பொருளை) விரும்புவானாயின், (அவ்விருப்பம்) இறல் அழிவை, ஈனும - (அவனுக்குக் தரும), வேண்டாமை யென்னுஞ்செருக்கு (அப்பொருளை) விரும்பாமை யென்கிற செல்வமானது, விறல்-வெற்றியை, ஈனும்-தரும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறன்பொருளைவிரும்பினால் அழிவைத்தரும்- இச்சையைவென்றால் வெற்றியைத்தரும்-என்பதாம். பகையும் பாவமும் வளர்தலால் இறலீனுமென்றும், பொருளாசை வேண்டாமையோர்கள் யாவரையும் வெல்லுவித்தலால் விறலீனுமென்றும் சொல்லினார் செருக்கு அதைத்தருஞ்செல்வத்தைக்காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

௧௯-ஆம்-அதி - புறங்கூறாமை.

அஃதாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத்தோன்றலால் இது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், அறங்கூறான் - அறமென்றுசொல்லுவதஞ்செய்யானாகி, அல்ல - பாவங்களை, செயினும்-செய்தாலும், புறங்கூறான் - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசான், என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது-நல்லது-எ-று.(கருத்து.) ஒருவன் தருமத்தைச்செய்யானாகிப் பாவங்களைச்செய்யினும் புறங்கூறாமையேநன்மை-என்பதாம். ஈ புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல்மேற்பட்டுத்தோன்றும் என்பதாம். [இதனால் அவ்வறத்தினதன்மைசொல்லப்பட்டது.] (௧)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

இ-ன். அறனழீஇ - அறமென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி, அல்லவைசெய்தலின் (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே-தீமையுடையதேயாம், புறனழீஇ ஒருவனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி, பொய்த்துநகை (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்து

மகிழ்தல்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனைக்காணாவிடத்திகழ்ந்து கண்டவிடத்துப்புகழ்ந்துபேசுதல் தருமத்தையழித்து அதருமத்தைச்செய்தலினுங் குற்றம் - என்பதாம். ஈ அறத்தையழித்தலினும் புறங்கூறலினும் பாவங்களைச்செய்தலினும்பொய்த்து நகுதலும் தீயனவாம் என்றதிக புறழித்தல்புறங்கூறி நகையைக்கெடுத்தல். (௨)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத

அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்.

இ-ள். புறங்கூறி - பிறனைக்காணாவிடத்தே இகழ்ந்து, பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப்புகழ்ந்து, உயிர்வாழ்தலின் (ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும், சாதல் (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு) அறநூல்களிலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் - பயனை, தரும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறனை முன் புகழ்ந்தும் பின் இகழ்ந்தும் உயிர் வாழ்தலினும் இறந்துபோதல் நன்று என்பதாம். உயிர் விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவமில்லாமையால் சாதல் ஆக்கத்தைத் தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ் செய்யாதவர்க்கே ஈறுமையினும் அடையப்படும் பயன் - அறம் - அதனைச் சொல்லும் நூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர்.

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

இ-ள். (ஒருவனை) கண்ணின்று - எதிரேநின்று, கண்ணறச் சொல்லினும் - கண்ணோட்டமற, சொல்லினும் - சொல்லினாலும், முன்னின்று (அவனை) முன் இல்லாமல், பின்னோக்காச் சொல் - பின்வருங்குற்றத்தைப் பாராத சொல்லை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவனை முன்னின்று இகழ்ந்து சொல்லினும் பின்னிருந்து இகழ்ந்து சொல்லக்கூடாது என்பதாம். சொல்லாவது தோற்றமில் - சொல்லுக்கும் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியம். [இவைமூன்று பாட்டானும் புறங்கூறலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

இ-ள். (புறங்கூறுகின்ற ஒருவன் - அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச்சொல்லுதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தான் அன்மை - மனத்தையுடையவன் அல்லாதவனாயிருக்கையை, புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய, புன்மையால் - (பாவப்) புன்மையாலே, காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும் — எ-று. (கருத்து.) அறந்தன்னென்பவன் மனத்திலே தருமம் இல்லாமையானது புறங்கூறுதலால் அறியப்படும் என்பதாம். நன்மை தீ

மை ஆர்-அதி—புறங்கூறாமை. ௬௯

தீமைகளால் அறம் கண்டதென்னும் சொல்லுதலையே சொல்லி அறிவிக்கப்படாதிருக்கும். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

இ-ள். பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை, கூறுவான் - (அவனை யறியாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன்பழியுள்ளும் - தனது (பல) பழிகளுள்ளும், திறன் - (வருந்துதற்கு) விசேடமுடையவைகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அயலாரால்) சொல்லப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) பிறனது குற்றத்தைச் சொல்லுவோன், தன் குற்றம் பிறனாற்சொல்லப் படுவானென்பதாம். * திறமுடையவைகளைத் திறனென்றதனால் ஆகு பெயர். காணாதவிடத்துத் தன்னைக்குறித்துப் பிறனாலே சொல்லப்பட்ட பழியைக் கேட்டவன் அவன் பிழையும் [illegible] - அதிகமாகவே பழி யை ஆராய்ந்து எதிரேசொல்லுவானாதலால் திறன் தெரிந்துக் கூறப்படு மென்றார். (௬)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர்

இ-ள். நகச்சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனியசொற்களைச்)சொ ல்லி, நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சிநேகஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் - (தா ம் நட்பாகுமென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீங்கு படிபுறங்கூறி, கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர் - பிரியப்ப ண்ணுவர்—எ-று. (கருத்து.) மகிழும்படி சொல்லிச் சிநேகஞ்செய்தலை யறியாதவர்கள் புறங்கூறி யுறவினரைப்பிரிப்பர் - என்பதாம். * உம்மை [illegible] பார்த்தால் சுற்றங்களையும் பிரிப்பரென்றகருத்தால் அயலா ரிடமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றுதலென்னும் பிறவினை தே றுதலென்னும் தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. புறங்கூறுவார்க்குயா ரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (௭)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினார்
என்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

இ-ள். துன்னியார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும் - கு ற்றங்களையும், தூற்றும் - (அவரைக் காணாதவிடத்தே) தூற்றும், மரபி னார் - இயல்பையுடையார், ஏதிலார்மாட்டு - அயலாரிடத்தே (செய்வ து) - என்னைகொல் - யாதோ—எ-று. (கருத்து.) உறவினர்குற்றத்தையு ம் [illegible] தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தை யெப்படித் தூற்றுவர் - என்பதாம். * [illegible] கொடிய தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்பரப்புதல். [illegible] செய்தவ செயல் வேறொன்றுண்டாமையால் என்னைக்கொலென்றார், செய்தவ தென்பது சொல்லெச்சம். (௮)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

இ-ள். புறனோக்கி - பிறர்இல்லாமையைப் பார்த்து, புன்சொல் - (அவ ரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவோனது, பொறை (உடம்) பாரத்தை, வையம் - பூமியானது, அறனோக்கி - (இக்கொடியனை ச்சுமத்தலெனக்கு) அறமாமென்று நினைத்து, ஆற்றுங்கொல் - சும க்கின்றதுபோலும்—எ-று. (கருத்து.) பூமியானது புறங்கூறுவோ னுடலைத் தருமத்தைக்குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் - என்பதாம். * பூமி எல்லாப்பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும் புறங்கூறுவா னைச் சுமப்பது தகாதென்னுங்கருத்தால் அறனோக்கி யாற்றுங்கொ ல் வையமென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டா கும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

இ-ள். புறங்கூறுவோர் அதுசெய்தற்கு - ஏதிலார்குற்றம்போல், அயலாரது குற்றத்தைக் காண்பதுபோல, தங்குற்றம் - அப்புறங்கூறுதலாகிய தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவாராயின், மன்னுமுயிர்க்கு - அவரது வினைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது - (வருவது) ஒரு துன்பமும், உண்டோ - உண்டாகுமோ—எ-று. (கருத்து.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற்றத்தை யாராய்வாராகிற் குற்றமில்லை - என்பதாம். * தமது நிலையாயிருந்து - ஒப்பக்காணுதலருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும் கண்டவிடத்தே புறங்கூறாமையால் வரும்பிறவிகளினும், துன்பப்படுமென்பதைக்குறித்து உயிர்க்குந் தீதுண்டோவென்றும், சொல்லினர். [இதனால் புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௨௰-ஆம் அதி - பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது, தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங்களுள் ஒன்றையுந்தராதசொற்களைச்சொல்லாமையாம். பொய்குறளை-கடுஞ்சொல் - பயனில்சொல் - எனவாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள்-பொய்-துறந்தோர்க்கு அல்லதுபற்றறவிடக்கூடாமையால் அதனை ஒழித்துஇல்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகியமற்றை மூன்றினுள் கடுஞ்சொல் - இனியவைகூறலானும்,குறளை புறங்கூறாமையானும் விலக்கின்றமையின் பயனில்சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலால் இது புறங்கூறாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

இ-ள். பல்லார் - அறிவுடையோர்பலரும், முனிய-(கேட்டு) வெறுக்க, பயனில - பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லுவான் - சொல்பவன், எல்லாரும் - எல்லாராலும், எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலு மிகழப்படுவான் - என்பதாம். * அறிவுடையோர் பலரும்வெறுக்கவே மற்றோரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். (௧)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

இ-ள். பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே, பயனில - பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார்கண் - (தன்) நட்பாளரிடத்தே, நயனில - விருப்பமில்லாத செயல்களை, செய்தலின் - செய்தலினும், தீது - குற்றமாம்—எ-று. (கருத்து.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லுதல் பொதுவிடத்து நீதியில்லாதவைகளைச் செய்தலினுங் குற்றம் - என்பதாம். * விருப்பமில்லாத செயல்கள் பொறுக்கப்படுசெயலாம், இச்சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இகழ்ப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (௨)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துரைக்கு முரை.

இ-ள். பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, (ஒருவன்) உரைக்குமுறை - உரைக்கும் உரையானது, நயனிலனென்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை, சொல்லும் - அறிவிக்கும் — எ-று. (கருத்து.) பயனில்லாப் பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லானது நீதியில்லாதவனென்பதை யறிவிக்கும் - என்பதாம். * இப்படிப்பட்ட உரையினாலே இவன் - நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்குத் தன்னை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (௩)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

இ-ள். பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத, பண்பில்சொல் - குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லுவானாயின்) (அவை அவனிடத்தே) நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி, நன்மையின் - நற்குணங்களினின்று, நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும் — எ-று. (கருத்து.) குணமில்லாச்சொற்களை யொருவன் சொல்வானாயின் அவை அவனை நற்குணங்களைவிட்டு நீக்கும் - என்பதாம். * பண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவாருமின் அவனிடத்தே என்பவை - சொல்லெச்சங்கள். (௪)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

௨௧-ஆம் அதி—தீவினையச்சம்.

செய்தது பழகிலர்தமையிரால் அஞ்சாரென்றும் செய்தறியாமையால் அஞ்சுவரென்றும் - சொல்கின்றார்.

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

இ-ள். தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யுந் தீவினை (பின்னே) தீய - துன்பங்களை, பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படுவ்

குவனவல்) அஞ்சப்படும் — எ-று. (கருத்து.) பாவமானவை துன்பங்களைக்கொடுத்தலால் அப்பாவங்களைத் தீயிலும் கொடியன - என்பதாம். வேறொருகாலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் சென்றுசுடுதல் தீவினைக்கே அல்லாமல்நெருப்புக்கு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (௨)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

இ-ள். செறுவார்க்கும்- (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய வினைகளை- செய்யாவிடல் - செய்யாமல்விடுதலை, அறிவினுளெல்லாம் (தமக்குஉறுதிநாடும்) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலை - முதன்மையானதாகும், என்ப. (என்றுநல்லோர்) சொல்லுவார்—எ - று. (கருத்து.) தம்மைவருத்துவோரிடத்துந் துன்பங்களைச் செய்யாமல் விடுதல் எல்லாவறிவினுள்ளும் தலைமை-என்பதாம். ஈ விடுதற்குக் காரணமாகிய நிலைவ்விடவென்றும் செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருத்தல் தமக்குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும், தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

இ-ள். (ஒருவன்) பிறன்-பிறனுக்கு, கேடு-கேட்டைத்தரும் வினையை, மறந்தும்-மறவியைப்பொருந்தியும், சூழற்க-எண்ணாதிருக்கக்கடவன், சூழின்-எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன்-அவ்வெண்ணினவனுக்கு கேடு-கேட்டைத்தரும்வினையை, அறம்-அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணுவாள்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன்மறந்தும் பிறனுக்குக்கேட்டை நினையாதிருக்கக்கடவன் நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தருமக்கடவுள்கேட்டை நினைக்கும்-என்பதாம். ஈ கேடிரண்டும் அவற்றைத் தருமவினைகளை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுமிறபொழுதே தானுங்கடவோமென்னுதலால் இவன் பிற்பாட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவளென்பதுகொள்ளப்பட்டது. [அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது- அவனிடத் தான்நீக்க நினைத்தல், தீவினையையெண்ணுதலு முதாதென்பதாம்

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகு மற்றும்பெயர்த்து.

இ-ள். இலனென்று-வறுமையையுடையேனென்று நினைத்து, (அதுதீர்தற்பொருட்டு) தீயவை - தீவினைகளை, செய்யற்க - (ஒருவன்பிறர்க்குச்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தால், பெயர்த்து-பின்னர், இலனாகும்-வறுமையையுடையனாவான்—எ-று. (கருத்து.) வறுமையால் தீமைசெய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்வானாகில் வறுமையுடையவனாவான் - என்பதாம். ஈ மற்றும்-அசைநிலை. அத்தீவினையினாலே பிறவிதோறும் வறியவனாவனென்பதாம். (௫)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

இ-ள். நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள், தன்னை - தன்னை, அடல்வேண்டாதான் (பின்வந்து)-வருத்துதலைவேண்டாதவன், தீப்பால்-தீமைக்கூறுடைய வினைகளை, தான்-தான், பிறர்கண்-பிறரிடத்தே, செய்யற்க -செய்யாதிருக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) பாவங்கள்பின்பு தன்னைவருத்துதலை யிச்சியாதவன் பாவங்களைப்பிறரிடத்துச்செய்யாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். ஈ செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவனைவருத்துவதற்கு ஐயமில்லையென்பதாம். (௬)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

இ-ள். எனைப்பகையுற்றாரும் - எவ்வளவு பெரியபகையை யுடையவரும், உய்வர்-(அதனை; ஒருவழியினாலே) தப்புவார், (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை - தீவினையாகியபகையானது, வீயாது - நீங்காமல்பி

ன்சென்று-போனவிடத்துக்குப்போய், அடும்-கொல்லும்—எ-து. (கருத்து.) எவ்வகைப்பகையை யடைந்தவர்களும் கடைத்தேறுவார். தீவினைப்பகையானது பின்பேதொடர்ந்துகொல்லும்-என்பதாம். (எ)

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

இ-ள். தீயவை-தீவினைகளை, செய்தார்-(பிறருக்குச்)செய்தவர்,கெடுதல்-தாம்கெடுதல், (எத்தன்மைத்தென்றால்) நிழல்-(ஒருவனது) நிழலானது (நெடுந்தூரம்போயினும்) தன்னை - அவனை, வீயாது-விடாது வந்து, அடி-அடியினிடத்தே, உறைந்தற்று-தங்கியதன்மைத்து-எ-து. (கருத்து) தன்னிழலானது நெடுந்தூரஞ் சென்றுந்தன்னடியிலேதங்கியதுபோலத்தீவினைகளுந் தன்னேடுதங்கும்-என்பதாம். * மூன்பாட்டில்வினைப்பகைவீயாது பின்சென்றடுமென்று சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (அ)

தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்னை-தன்னை, தான்-தான், காதலனாயின்-விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால், தீவினைப்பால் - தீவினையாகியபிரிவின், எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும், துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன்—எ-து. (கருத்து.) தன்னைக்காக்கவிரும்பினால் பிறனிடத்திலெவ்வளவும் பாபஞ்செய்யாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம். * நல்வினை தீவினை என வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தேசெய்த தீவினைதன்னிடத்தேதுன்பந்தருதலை விளக்கினாராதலால்-தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால்தாம்கெடுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

அருங்கேடன் என்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

இ-ள். ஒருவன் (செல்லவேண்டியவழியைவிட்டு) மருங்கோடி - கோணவழியிலேசென்று, தீவினை-தீவினைகளை, செய்யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின், அருங்கேடனென்பது - (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை, அறிக - அறியக்கடவர்—எ-து. (கருத்து.) ஒருவன்பாவஞ்செய்யாதிருப்பானாயிற் கேடில்லாதவனென்றறியக்கடவன்-என்பதாம். * [இதனாலே தீவினைசெய்யாதவன் கேடில்லாதவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

உஉ-ஆம்-அதி-ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது, உலகநடையை அறிந்துசெய்தல் மனைவாழ்க்கைக் காயங்களா
லே செய்யத்தக்கதல்ல சொல்கின்றார், இவிச்செய்யத்தகுவனவைகளில்
முன்சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதனைகளைச் சொல்லுகின்றமை
யைகயால் இது ஈகையினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு-(தமக்குநீருதவுகிற)
மேகங்களிடத்து, என் - என்னபிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும் - செய்தவ
ருகின்றன - [ஒன்றுஞ்செய்கின்றனவில்லையென்றபடி] (ஆதலால்)கடப்
பாடு (அம்மேகங்கள் போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும், கைம்மாறு

பிரதி யுபகாரங்களை, வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல—எ-று. (கருத்து.)
மேகங்களுக் கொப்பானவர்செய்யு முபகாரங்கள் பிரதி யுபகாரங்களை
வேண்டுவனவல்ல-என்பதாம். ஏ கொல்-ஓ - அசைகள் கடப்பாடென்
னும்·பெயரினாலேயே அவசியஞ்செய்ய வேண்டுவதென்பது பெறப்பட்
டது. உபகாரஞ்செய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்
றினார். (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

இ-ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின், தாளாற்றி-முயற்
சிசெய்து, தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருளெல்லாம் - பொருளனை
த்தும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தற்பொருட்டு - செய்தற்ப
யனுடையனவாம்—எ-று. (கருத்து.) முயற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொ
ருளெல்லாம் முபகாரஞ் செய்யும்பொருட்டு - என்பதாம். ஏ தகுதியில்
லாத பிறருக்குப்போல் தாம் அநுபவித்தற் பொருட்டும், வைத்திழ
த்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

இ-ள். புத்தே ளுலகத்தும் - தேவருலகத்திலும், ஈண்டும்-இவ்வு
லகத்திலும், ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல், நல்ல-நல்லவையாகிய, பி
ற - வேறுசெயல்களை, பெறல்- பெறுதல், அரிது - அரிதாம்—எ-று.
(கருத்து.) விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் உபகாரத்தைப்போல
வேறொன்றில்லை-என்பதாம். * கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லா
மல் எல்லாரும், ஒருதன்மையராயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரி
தாயிற்று யாவருக்கும் ஒப்பதிதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால்
இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவின
து சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

இ-ள். ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன், உயிர்
வாழ்வான் - உயிரோடுகூடிவாழ்பவனாவான், மற்றையான்-அதனை அறி
ந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனாயிருந்தாலும்) செத்தாருள் - இறந்த

...ச்ளுன், வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான். (நினைக்கப்படுவா னென்றபடி.)—எ-று. (கருத்து.) உலகவியல்பையறிந்து நடப்பவனேயே வாழ்பவன் அவ்வியல்பையறியாதவன் செத்தவன்- என்றவா. உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால் - செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலகநடை

யிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் இழிவுடைய உடையதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (௪)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. ௫

இ-ள். உலகு-உலகாரடையை, அவாம் - விரும்பிச்செய்யும், பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினையுடையவனுடைய, திரு - செல்வந்நேலே (நிறைதல்) ஊருணி - ஊரிலுள்ளார் (நீருண்ணுங்குளமதனிலே) நீர்நிறைந்தற்று நீர்நிறைந்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) அறிவாளர் செல்வமானது ஊராருண்ணும் குளத்திலே நீர் நிறைந்தாற்போலும்-என்பதாம். ஈ அச்செல்வம் பாழ்படாமல் எக்காலம் எல்லார்க்கும் வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (௫)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது, நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே, படின் - உண்டானுமானால் (அவ்வுண்டாதல்) உள்ளூர் - ஊர்நடுவே, மரம்-மரத்தினிடத்தே, பயன் - பழமானது, பழுத்தற்று - பழுத்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) செல்வம் உபகாரஞ்செய்பவனிடத்திலுண்டானால் நடுவூரிலே மரம்பழுத்தாற்போலும்- என்பதாம். ஈ ஆல்- அசைகள், உலகத்தி பலவகையிலும் ஒப்புரவு சிறந்ததால் அதனையயனென்றார் அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன்கொடுப்பா னென்பதாம். (௬)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் - (உப காரஞ்செய்யும் பெரியதகைமை) யுடையானிடத்தே, படின் - உண்டா குமானல், (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்புக்களும் (பி ணிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்தற்று-மரத்தை யொக்கும் —எ-று. (கருத்து.) பெரியோரிடத் துண்டாகிய செல்வம் அது மரு தாகி மரத்துக்கொப்பாகும்-என்பதாம். * ஆல்- அசை - எல்லாவுறுப் மென்றது மரத்துக்கு-இலை,பூ, காய்,கனி, முதலானவைகளை செல்வத் க்கு அநுபவித்தற்குரிய பலபொருள்களை தப்பாமையாவது - கொய் தற்கரிய விடங்களிலே நின்றுவாது, மறைந்துநின்றுவாது காலத்தால்வி றுபட்டாவது பயன்படாமை தன்றுறைவை நோக்காமல் எல்லாவரு தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செ (ய் யப்பவனது பொருள்பயன்படுமாது சொல்லப்பட்டது.]

உ௨-ஆம்-அதி—ஒப்புரவறிதல். ரீஞ

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

இ-ள். கடனறி - (தாம்) செய்யத்தருமவைகளை அறிந்த, காட்சிய - இயற்கையறிவையுடையவர், இடனில்பருவத்தும் - செல்வஞ்சு ருங்கியகாலத்திலும், ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ்செய்தற்கு, ஒல்கார்- தள ரார்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் வறுமையிலு முதவிசெய்தற் குக் குறைவுபடார் - என்பதாம் * மற்றவைகளையெல்லாம் விட்டாலும் இத்தனைவிடாரென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு.

இ-ள். நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன், நல்கூர் ந்தானாதல் - வறுமைபட்டவனாகுதலாவது, செய்யும் - (ஒழியாமற்) செ ய்யும், நீர - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை, செய்யாது - செ ய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-வருந்துகின்றவியல்பாம்—எ-று. (கரு த்து) உபகாரி வறியவனாகுதல் செய்யு முதவிசெய்யாமையாலேதான்- என்பதாம். * தான் அநுபவிக்கப்படும்பொருள்களைப் பெறாமை அவ னுக்கு வறுமைஅல்லவென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறு மையால் ஒப்புரவுசெய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்ப ட்டது.] (கூ)

ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

இ-ள். ஒப்புரவினால்- உபகாரஞ்செய்தலினாலே, வருங்கேடெனி ன் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின், அஃது- அக்கேடானது, ஒருவன் - ஒருவன், விற்று(தன்னை) விற்றாயினும், கோ ட்கத்தகுடைத்து - வாங்குந்தகுதியையுடையதாகும்—எ-று. (கருத் து.) உதவிசெய்தலாற் கேடுவருமெனிலவ்வுதவியைத் தன்னைவிற்றாயி னுஞ்செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * தன்னைவிற்றுவாங்கப் படுவதொ த்தபொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழைஉண்டாக்கலால் அதுவு ம் செய்யப்படுமென்றது. [இதனாலே ஒப்புரவினாலே கேடுவது கேட ல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ω)

உ௩-ஆம்-அதி-ஈகை.

ழ்ந்தாவது, வறியவராய் இறந்தவர்க்கு இல்லையென்னுமல்கொடுத்தல். இது மறுமையைக்குறித்ததாகலின் இம்மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௩-ஆம் அதி—ஈகை.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

இ-ள். வறியார்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, ஈவதே - கொடுத்தலே, ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும் - மற்றெல்லாம் - (அதுவல்லாதன) எல்லாக்கொடையும், குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின்வரும்பயனுடைய, நீரது - குணத்தையுடைத்து-உடையதாகும்—எ-று. (கருத்து.) வறியவருக்குக் கொடுத்தலேகொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல் வாங்கிக்கொள்ளும் பயனுகும் - என்பதாம். அது நீக்கலாகிய கொடை - வறியவரல்லாதவர்க்குஒருபயனை நோக்கிக்கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அதுபகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னும் தம்மிடத்தே வருதல் குறியெதிர்ப்பைநீர துடைத்தென்றார். [இதனால் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.]

நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

இ-ள். கொளல் - இரத்தல், நல்லாறெனினும் - (மேலுலகத்துக்கு) நல்வழியென்பவர் உண்டாயினும் (அது) தீது-குற்றமாம் (கொடுத்தவர்க்கு) மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடைதல், இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும், ஈதலே-கொடுத்தலே, நன்று - நன்றாம்—எ-று. (கருத்து.) யாசித்தல் நல்வழி யென்றாலும் வாங்குதல் குற்றமே. கொடுத்தலாலே முத்தியில்லையென்றாலும் கொடுத்தல் நல்லது - என்பதாம். எனினுமென்பன - இரண்டும் அப்படிசொல்வாரில்லாமையைக் காட்டிநின்றது, ஏகாரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டதுமல்லது சொல்லவந்தவர் இயதும் என்சொல்லினுர்.

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

இ-ள். இலனென்னும் - வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் - இழிவை, உரையாமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (தன்னைத்தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல் - (இல்லையென்னாமற்) கொடுத்தலும் (ஆகியவிரண்டும்) குலனுடையான்கண்ணே - நல்லகுடியிற் பிறந்தவனிடத்தே, உள - உண்டாயிருக்கும்—எ-று. (கருத்து. நற்குடியிற் பிறந்தவனிடத்தில் இல்லையென்னாமையுங்கொடுத்தலுமுண்டு - என்பதாம், நூன்பாட்டிலே விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், விதிக்கப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி.

இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

இ-ள். (இரத்தலேயன்றி) இரக்கப்படுதல்- இரக்கப்படுதலும் இன்னாது- இன்னாசெய்வதன்று இரந்தவர்- (ஒருபொருளை) இரந்தவர், இன் - (அதுபெற்றதனால்) இனிதாகிய, முகம்- முகத்தைக் காணுமளவும்- பார்க்குமளவும்—எ-று. (கருத்து.) இரத்தல் அவனினியமுகத்தைக் காணுமளவுந் துன்பம்-என்பதாம். ✽ உம்மை இரண்டும் எச்சவிக்கப்பட்டன, இரக்கப்படுதல்- இப்பரவர்க்குக் கொடுப்பாமென்று இரக்கல் - வல்லமிர்ப்பவர்க்கு ஓர் துன்பம் கொடுக்கக் கடவதோவென்றும் அதனைக்குறித்து அதனை இன்னாதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று. (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

இ-ள். ஆற்றுவார் -(தவத்தால்) வல்லவராயவோர்க்கு ஆற்றல்-வல்லமையானது, பசியாற்றல் - (தம்மையடைந்த) பசியைப்பொறுத்தல், (அவ்வல்லமைதான்) அப்பசியை - அப்படிப்பொறுத்தற்கரிய பசியை, மாற்றுவார் (கொடையினாலே) நீக்குவோரது, ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப்பின்—எ-று. (கருத்து.) தவத்தோர்க்கும் பசியைப்பொறுத்தல் வல்லமையாம், வல்லமையிலும் பசியையாற்றுவோர் வல்லமை பெரிதாம் - என்பதாம். ✽ தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அதுதீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாதுபிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லமை சிறந்ததென்பதாம். (௫)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

இ-ள். அற்றார்-வறியவரது அழிபசி-பெருகும்பசியை, தீர்த்தல்-(அறிந்து) தீர்க்கக்கடவன், அஃது - அவ்வறுமை, பொருள் பெற்றானொருவன் - பொருள் படைத்தவனுகிய ஒருவன், வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) பொருள் பெற்றவன் வறியவர்பசியைத்தீர்த்தலே அவன்பொருள்வைக்குமிடமென்பதாம். ✽ எல்லாவற்றையும் அழியவருதலால் அழிபசியென்றார். அற்றாரழிபசிதீர்த்தபொருள் பின்தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

இ-ள். பாத்து-(எல்லாரும்) பகுத்து, ஊண்-உண்ணுதல், மரீஇயவனை - பழகியவனை, பசியென்னும்-பசியென்னப்படும், தீப்பிணி-தீயநோய், தீண்டல்-தீண்டுதல், அரிது - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பிறர்க்கிட்டுண்ணுவோனைப் பசிநோய் தீண்டாது-என்பதாம். ✽ இவ்வுடம்பிலேயின்றி ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அதனைப்பின்வரும் உடம்புகளுக்கும்

துன்பஞ்செய்தலால் தீப்பிணியென்னப்பட்டது. தனக்கு மருந்து தானேயாகையால்பசிப்பிணிசேராதென்பதாம். [இவையாறுபாட்டிலும் ஈதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௭)

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

இ-ள். தாமுடைமை - தம்முடையபொருளை, வைத்து- கொடாது வைத்து, (பின்னே) இழக்கும்-இழக்குமவிடம், வன்கணவர்- அருளில்லாதவர், ஈத்து- (வறியவர்க்குவேண்டியபொருள்களை) கொடுத்து, உவக்கும் - (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்) இன்பம் - மகிழ்ச்சியை, அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ—எ-று. (கருத்து.) பொருளைத்தேடிவைத்திழப்பவர்கொடுத்து மகிழுமின்பத்தை யறியார் - என்பதும் ஏனெனின் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு என்பது கருத்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் அவ்வின்பத்தை அனுபவிப்பாரேயல்லாமல் வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

இ-ள். நிரப்பிய - (பொருளின்குறைவை) நிறைக்கவேண்டி (இரந்தவர்க்குக்கொடாமல்) தாமே - தாமே தமியர், தனித்தவராகி உணவு உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு) மன்ற - நிச்சயமாக, இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலினும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறர்க்குக்கொடாமல் தாமேயுண்ணுதல் யாசிப்பினுந் துன்பம் - என்பதாம். * பொருளின்குறைவை நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொருதொகையைக்குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலேயே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல் - தனித்தல் பிறரைச்சேராமை. இரத்தலுக்குள்ளது அப்போதையிழிவே - பின்னேவருமையில்லை - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டாதலால் இரத்தலினின்னாதென்றார். (௯)

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல், இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வதொன்று இல்லை - இல்லை, அதூஉம் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும், ஈதல் - (வறியவர்க்குக) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, இனிது - இன்பஞ்செய்வதாகும்—எ-று. (கருத்து.) இறத்தலைவிடத் துன்பமில்லை, இரந்தவர்க்குக்கொடா விடத்திறத்தலே யின்பம் என்பதாம். * பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்சுமைநீங்குதலால் - இனிதென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

உச-ஆம்-அதி - புகழ்.

அஃதாவது, இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனும் இவ்வுலகத்திலே செல்லுகின்ற நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம், இதுபெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலினாலே, இசைபட - புகழுண்டாக, வாழ்தல்-வாழக்கடவர், அதுவல்லது-அப்புகழல்லாமல், ஊ

யிர்க்கு-(மக்க) ளுயிர்க்கு, ஊதியம்-வேறுபயன், இல்லை-இல்லை,(ஆதலா ல்)—எ-று. (கருத்து.) கொடுக்கலாற் கீர்த்தியுண்டாகலாமக்கடவர்,அ

க்கீர்த்தியேயல்லாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபமில்லை - என்பதாம். ● இ சைபடவாழுதற்குக்கல்வி ஆண்மைமுதலாகியவேறுகாரணங்களும் இ ருக்கினும் ஈகை சிறந்ததாதலால் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

இ-ள். உரைப்பார் - (உலகத்திலேஒன்றை.) உரைப்பவரால், உரை ப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படுமவைகளெல்லாம், இரப்பார்க்கு-(வறு மையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, ஈவார் மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும்-நிற்கும், புகழ்-கீர்த்திகளாம்-எ-று. (கருத்து.) கொடுப்பவரிடத்தே கீர்த்திநிற்கும் -என்பதாம். ●புகழ்தான் உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும் அவற்றுள் - உரைப்பாருரை ப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியவழக்கத்தையே எடுத்தாராகினும் இ னம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப்படும்படவே - பாடு வார்பாடுவவெல்லாமிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும்புகழ் என்பது ம்பெற்றும் புகழின் காரணங்களில் ஈதல்சிறந்தமை இதனுள் ஒருங்காண்க.(உ)

ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்ப தொன்றில்.

இ-ள். ஒன்றா - தனக்குஇணையில்லையாக, உயர்ந்த-ஓங்கிய,புகழல் லால் - கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றாது - அழியா மல், நிற்பது-நிலைபெறுவது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.)உலகத்திற்புகழையல்லாது நிற்பதொன்றில்லை-என்பதாம். ● தனக்குஇணையில்லையாக ஓங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையு ம், உறுப்பையும் பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன் னோடு ஒப்பது இல்லாமல்தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்டபுகழையே

௭அ உ௪-ஆம்-அதி—புகழ்.

மனிதனாய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இவைமூன்று பாட்டாலும் புகழது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (௩)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

இ-ள். (ஒருவன்) நிலவரை-பூமியினெல்லையில், நீள்புகழ் - அழியா து நிற்கும்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேளுலகு - தெய்வ லோகமானது, (அவனையல்லாமல்) புலவரை - தன்னையடைந்திருந்தி ற)ஞானிகளை, போற்றாது-பேணாது—எ-று.(கருத்து.)உலகிலழியாது நிற்குமபுகழை யொருவன் செய்வானாகில் தேவலோகம் தேவர்களைத்து தியாது-என்பதாம். ● இவன்போல் அவர் புகழ்வடிவால் இவ்வுலகத் தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அடையாமை யால் புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகென்றார். (௪)

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

இ-ள். வித்தகர்க்கல்லால் - திரமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல், மற்றவர்க்கு - நத்த மாகும் (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும், கேடும் - (வறுமையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் - (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும்-மரணமும், அரிது-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) அறிவிலவர்க்குப்புகழுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறுமையும் அவ்வுடம்பு நிலைபெறுவதாகு மரணமுமில்லை - என்பதாம். ௪ நந்துஎன்னு முதனிலைதொழிற் பெயர் நத்தெனவிகாரப்பட்டு அம்மிகுதிபெறுவந்தது போல் உளதாகை-ஆகும் -அரிது-இவற்றை மூன்றுங்கூட்டப்பட்டன, பெருக்கமாகுங்கேடாவது - புகழுடம்புசெல்வதை அடைதற்கும் தடைப்படு வறுமைப்பாடல். நிலைபெறுவதாகு மரணமாவது, புகழுடம்பு நிலைபெறுதற்கும் ஊதவுடம்பு இறந்தல்நிலையில்லாதவுடம்பை யாருத்தியுமவிட்டுப் நிலையான புகழை வளர்த்ததுமா கியுத்தலும் பிறர்க்குமுடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லாவிதென்றார். [இவைஇரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரது மேன்மைசொல்லப்பட்டது] (௫)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
றோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

இ-ள். தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புகழொடு -புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்கக்கடவர், அஃதிலார் - அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் - (மனிதராய்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை - பிறவாமையானது, (விலங்குகளாய்ப்பிறந்தவென்றபடி) நன்றானல்லது—எ-று. (கருத்து.) பிறந்தாற்புகழோடு பிறக்கக்கடவர் அவ்வாறில்லாதவர்கள் பிறவாமையேயல்லது -என்பதாம். ௪ புகழுக்கு

ஏதுவைப்புகழென்றலால் ஆகுபெயர் இல்லையென்றதனால் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப்பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப்பிறந்த லென்பதும், கொள்ளப்பட்டன இகழ்வாரில்லாமையாக்கன்றென்றார். (௬)

புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

இ-ள். புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-வாழமாட்டாதவர், (அதுமாற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே) தந்நோவார் - (இவ்விகழ்ச்சிமொழமாட்டாமையால்வந்ததென்று) தம்மைநோவாதவராகி, தம்மை-தம்மை, இகழ்வாரை - சிந்திப்பவரை, நோவது - நொந்துகொள்வது எவன் -என்னகினைந்து—எ-று. (கருத்து.) புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மையிகழ்ந்தவரை நொந்து கொள்வதென்ன - என்பதாம். ௪ புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறர், இகழ்வது ஒருபக்ஷமாகலால் - இகழ்வாரை நோவதெவனென்றார். ()

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

இ-ள். இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னுமெச்சத்தை - (பெறவேண்டியிருக்க) பெறாவிடின் - (அதனை) பெறாதவிடுவாராயின், வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை - (அதுதானே) வசையாகும், என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து) ஒருவன் கீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப் பெறாமலிருப்பானாயி லுலகத்திற்குவசையாம் - என்பதாம். * செய்தவர் இறந்தபோகத் தாமிறவாமல் நிற்கையால் புகழை எச்சமென்றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொரு குற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (௮)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

இ-ள் இசையிலா - புகழில்லாத, யாக்கை - உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தில், வசையிலா - பழிப்பில்லாத, வண்பயன் - வளப்பமுள்ள விளைவு, குன்றும் - குறையும் — எ-று. (கருத்து.) கீர்த்தியில்லாவுடலைச் சுமந்தநிலத்தில் விளைவுகுறையும் - என்பதாம். * உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன் கொள்ளாமையால் - யாக்கையென்றும், அதுநிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொருத்தவென்றும் சொல்லினார். விளைவுகுறைதற்கு ஏதுபாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவைகளிரண்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

உ௪-ஆம்-அதி—புகழ்.

இ-ள். வசையொழிய (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் [புகழுண்டாகவென்றபடி] வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழ்வார் (உயிர்) வாழ்வோராவர், இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல், [வசையுண்டாகவென்றபடி] வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இறந்தோராவார் — எ-று. (கருத்து.) கீர்த்தியுடன்வாழ்பவ ருயிரோடுவாழ்பவர். அக்கீர்த்தியே யொழிந்தவரிறந்தவர் - என்பதாம். * வசையொழிய வென்னும்பாட்டு வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால். இசையொழிதல் வசைபெறுதலாமிற்று. முன்பாட்டிலே புகழில்லாத வுடம்பென்றதன் விளக்கியவாறு இதனால் அம்மேன்மையுந் தாழ்வும் (உடன்சொல்லப்பட்டன) மறுமைப்பயன் வானுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென முன்னே சொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலேபுகழும் தேவருலகத்திலேபோகமும் பயனென்பது சொல்லப்பட்டது. (௰)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவ்வதிகாரங்களுக்குக்கூறிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அவற்றை அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இல்லறவியல் முற்றுப்பெற்றது. ஆக - குறள்-உ௪௰.

உ

துறவறவியல்.

இனி-முறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினர். துறவறமாவது
முன்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து
அறிவுடையாராய்ப்பிறப்பினை அஞ்சி முத்தியை
யடைதற்பொருட்டுத் துறந்தவர்க்குஉரித்தாகிய
அறமாம். அது விரதமும் - ஞானமும்
எனவிருவகைப்படும்.

விரதம்.

அதாவது, மனமாசுதீர்தற்கு - அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்னபாவங்களை விடுவேனென்றும்-தம்முடையவல்லமைக்கு ஏற்க அளவுசெய்துகொண்டு துறந்தோரால் காப்பாற்றப்படுவது - அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையாயிருக்கினும் அவைபலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கே சொல்லத்துடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

௨௫-ஆம்-அதி-அருளுடைமை.

அதாவது, தொடர்புபற்றாமல் இயல்பாக எல்லாவுயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையையுடையவராதலாம். இல்லறத்துக்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவறத்துக்குச்சிறத்தலால்முன்சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள.

இ-ள். பொருட்செல்வம் - பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள், பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், உள - இருக்கின்றன, (ஆதலால்) செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும், (ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட) செல்வம் - செல்வமானது, அருட்செல்வம் - அருளால்வருஞ் செல்வமாம்.—எ-று. (கருத்து.) அருளால்வருஞ்செல்வமே செல்வமாகும்பொருளால்வருஞ்செல்வம் கீழோரிடத்துமுண்டு - என்பதாம். அருளால்வருஞ் செல்வமாவது - உயிர்களைக்காப்பாற்றி அவ்வறத்தால் மேம்படுதலாம், இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்துமாத்திரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடையசெல்வமென்றும் இழிந்தோரிடத்தும் உள்ளமற்றைப் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும், சொல்லியதாம். (௧)

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மஃதே துணை.

இ-ள். நல்லாற்றால் - நல்வழியிலேநின்று, நாடி - (அளவைகளை ஆராய்ந்தா லும் யுத்தியாலும் நமக்குத்துணையாகும் அறமியாதென்று) ஆராய்ந்து, அருளாள்க - அருளுடையாரகக்கடவர், பல்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளால், தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும், துணை - துணையாவது, அஃதே - அவ்வருளே, [வேறொன்றில்லையென்றபடி.]—எ-று.(கருத்து.)நல்வழியிலேநின்று இருமையை யாளுவாராயின் அவ்விருமையே துணை - என்பதாம். * அளவைகளாவன பொறிகளாலே காணும்காட்சியும், குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் அநுமானமும் ஒப்பும் ஆகருத்தாமொழியாகிய - ஆகமமும் - என மூன்றுவகைப்படும் ஒப்புமைபற்றி அறிகிற உவமானமும், இப்படியல்லாமற்போனால் இது கூடாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும் உண்மைக்கு எதிராகிய இல்லாமையும் - என வினையுங்கூட்டி ஆறென்பாரும் உண்டு. இவையும் அம்

* அநுமானமாவது புகையினாலே நெருப்பை அறிவது முதலானவை.

கக

அ௨ உ௫-ஆம் அதி—அருளுடைமை.

மூன்றுள் அடங்கிக் கொள்ளப்படும் யுத்தியாவது இசுகூடும் இசுகூடாது எனத் தன்னிடத்தே தோன்றுவது. ஒன்றுக்கொன்று ஒத்திராமையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள்ளே மாறுகொளளுதலாம், அப்படியிருந்தாலும் - அருளநன்றென்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம். உயிர்களையோம்பலால் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார் [இவை இரண்டுபாட்டிலும் அருளதுசிறப்புசொல்லப்பட்டது.] (உ)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

இ-ள். இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரந்தங்கிய, இன்னாவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே, புகல் - (போய்ப்) புகுதல், அருள்சேர்ந்த - அருளைச்சேர்ந்த, நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சையுடையவர்க்கு, இல்லை - இல்லை - எ-று. (கருத்து.) இருமைபொருந்தியமனமுடையோர்க்கு நரகத்திற்புகுதலில்லை என்பதாம். இருள்சேர்ந்த இன்னாவுலகமென்றது நெருங்கிய இருளையுடையதாய்த்தன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ்செய்வதொருநரகத்தை அதுகீழுலகத்துள் ஓரிடமாகையின் உலகமெனப்பட்டது. (ங)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வார்க் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

இ-ள். மன்னுயிர் நிலைபெறுதலையுடைய உயிர்களை, ஓம்பி - காப்பாற்றி அருளாள்வார்க்கு - (அவைகளிடத்தே) அருளுடையரா யிருப்பவருக்கு, தன்னுயிர் - தன்னுடையவுயிர், அஞ்சும் - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய, வினை - பாவங்களானவை, இல் - உண்டாகா, என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து) பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபையுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவமில்லை - என்பதாம். * உயிர்களெல்லாம் - நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலைமுதலாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே - மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௪)

அல்லல் அருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

இ-ள். அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு, (இம்மையிலும்) அல்லல் - ஒருதுன்பமாவது, இல்லை - உண்டாகாது, (அதற்கு) வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில்வாழ்வோர், கரி - சாக்ஷியாவார் — எ-று. (கருத்து) கிருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - யென்பதாம். * சாக்ஷியாவார், தாம்கண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாகா ஒருகாலத்திலும் ஒரிடத்

திலும் ஒருவரும் கண்டறிவாரில்லாமையால். உலகத்தாரனைவரும் சாக்ஷியாவரென்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றாம். ஞாலத்தாரை ஞாலமென்றமை ஆகுபெயர். [இவை மூன்று பாட்டிலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது] (௫)

பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப தருணீங்கி

அல்லவை செய்தொழுகு வார்.

இ-ள். அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச்செய்யவேண்டும்) அருளை விட்டு, அல்லவை - விடவேண்டிக்கொடுமைகளைச் செய்து, ஒழுகுவார் - நடப்பாரை, பொருணீங்கி (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப் பொருளைத் தேடாமல் - பொச்சாந்தார் (தாம் அன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர், என்ப - என்று, (கல்லோர்) சொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து.) அருளைவிட்டுப் பாவஞ்செய்பவரை முன்னைப்பொருளை மறந்தவரென்பார் - என்பதாம். * உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்பப்படுதல் - தன்னைபற்றிவருவதாகியதனாகிய பிறவித்துன்பம் முன்னையும் அநுபவித்ததலாம் மறவாதிருந்தாராயின் அப்படி நடவாரென்பது கருத்து. (௬)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு.

இ-ள். பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம், இல்லாகியாங்கு - இல்லாதவாறுபோல், அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம், இல்லை - இல்லை — எ-று. (கருத்து.) பொருளில்லாதவர்க்கிவ்வுலகத்தின்பமில்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கவ்வுலகத்தின்பமில்லையென்பதாம். * உலகமிரண்டும் அவற்றி னின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். எப்படி இவ்வுலக வின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்த வுலகவின்பத்துக்கு அருளே காரணமென்பதாயிற்று. (௭)

பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றார்
அற்றார்மற் றாத லரிது.

இ-ள். பொருளற்றார் - (ஊழ்வினையால்) வறுமை அடைந்தவர், (அதீங்கி) ஒருகால் - (பின்) ஒருகாலத்தில், பூப்பர் - (செல்வத்தினால்) பொலிவார், (அப்படியல்லாமல்) அருளற்றார் - அருளில்லாதவர், (பாவஞ்சேர்க்கையால்) அற்றார் - அழிந்தவரே; மற்று - பின்னொருகாலத்திலும், ஆதலரிது ஆகுதலில்லை — எ-று. (கருத்து.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்வமடைவர் அருளற்றவர் அழிந்தவரே - என்பதாம். * முன்பாட்டில் ஒருவிக்கத்தகாத பொருளில்லாமைபோல அருளில்லாமையை ஒப்பாகச்சொன்னாரதலால் இப்பாட்டில் மற்றொருவிதத்திலும் அதனைமறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியது. (௮)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

இ-ள். அருளாதான்- (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன், செய்யும், செய்யும் அறம்- அறத்தை, தேரின்- ஆராயின், தெருளாதான்- ஞானமில்லாதவன், மெய்ப்பொருள்- மெய்நூலிற்சொல்லப்பட்டபொருளை, கண்டற்று- (ஒருகால்) கண்டதுபோலும்—எ-று. (கருத்து.) அருளில்லாதவன் செய்யுந்தருமத்தை யாராயின் மெய்ஞ்ஞானமில்லாதவனுண்மைப்பொருளைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம். ஆல்-அசை. எப்படிநிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத்தனது ஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவானோ அப்படியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத்தன்னருளில்லாமைதானே அழித்துவிடுவானென்பதாயிற்று. ஆகவே மற்றெல்லா வறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப்பட்டது. [இவைநான்குபாட்டானும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

இ-ள். (அருளில்லாதவன்) தன்னின்மெலியார்மேல் - தன்னின்மெலியவர்கள்மேல், தான்- தான், செல்லுமிடத்து- (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து, வலியார்- (தன்னின்) வலியவர், (தன்னைவருத்துதற்குவரும்போது) முன்- (அவர்) முன், தன்னை- (அஞ்சிநிற்கும்) தனதுநிலையை, நினைக்க- நினைக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) வலியவன் மெலியவனைவருத்தச்செல்லும்போது தன்னினும் வலியவன் தன்னைவருத்தியதை நினைக்கக்கடவன்-என்பதாம். மெலியாரெனினும் - அஃறிணைக்குங்கொள்க. அதனைநினைக்கவே இந்தவுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனாவானென்பது கருத்து. [இதனாலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது. (௰)

உ௬-ஆம்-அதி-புலான் மறுத்தல்.

அஃதாவது, ஊனுண்ணுதலை யொழித்தலாம். கொலைபாவத்தைப்பின் உண்டாக்கலால் அதற்குக்காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலில் அதன்காரியமாதலையும், ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாதலின் அதனைவிலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

இ-ள். தன்னூன்-தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு-வளர்த்தற்பொருட்டு, தான்-தான், பிறிதூன்-மற்றொன்றினுடம்பை, உண்பான்-தின்பவன், எங்ஙனம்-எவ்வகையால், அருள்-அருளை, ஆளும்-ஆளுவான்—எ-று. (கருத்து.) தன்னுடல் பெருக்கற்குப் பிறவுடலைத்தின்பவனெவ்வகையாற் கிருபையுடையவனாவான்- என்பதாம். * பயனில்லாத தன்னூன்வளர்த்தலைப் பயனெனநினைந்து இக்கொடுமை செய்வோனே அறிவிலாத கொடியோனென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாளு மருளென்பது ஆளானென்பது படுகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (௧)

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லையருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

இ-ள். பொருளாட்சி-பொருளினாலேபயன் கொள்ளுதல், போற்றாதார்க்கு- (அதனைக்) காப்பாற்றாதவருக்கு, இல்லை இல்லையாம், ஆங்கு- அதுபோல, அருளாட்சி-அருளினாலேபயன்கொள்ளுதல், ஊன்றின்பவர்க்கு-புலாலுண்பவருக்கு, இல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பொருளைக்காப்பாற்றாதவர்க்கு பொருளின்பமில்லாமைபோல அருளைக்காப்பாற்றாதார்க்கருளின்வரும் இன்பமுமில்லை-என்பதாம். * எப்படிப் பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக்காப்பாற்றாமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றினல்காரண மென்றதாயிற்று. [ஊன்றினும் உயிர்களுக்கொருதீங்கு நினையாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லையென்பாரைமறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டுபாட்டாலும், சொல்லப்பட்டது.] (எடுத்துக்காட்டுவமையணி.) (௨)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

இ-ள். ஒன்றன்-பிறிதோருயிரினது, உடல்-உடலை, சுவையுண்டார்-சுவைபடவுண்டவரது, மனம்-மனமானது, படைகொண்டார்-கொலைக்கருவியைத் (தன்கையிலே) கொண்டவரது நெஞ்சம்போல்-மனம்போல், நன்றூக்காது-(கொலையையே நோக்குவதல்லது) அருளைநோக்காது—எ-று. (கருத்து.) ஊன்றின்பவர்களதுமனம் அருளை நினையாது-என்பதாம். * சுவைபடவுண்டல்-காயங்களால் இனியசுவைபடச் சமைத்து உண்டல், படை-வாள்முதலாயின. [இதனால் ஊன்றின்பாரது மனம் அருளை நினைத்தல் உவமானப் பிரமாணத்தினாலே சாதித்து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (௩)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

இ-ள். அருள்-அருளானது, யாதெனின்-எதுவென்றால்- கொல்லாமை- கொலைசெய்யாமையாம், அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது

யாதெனின் எதுவென்றால், கோறல்-கொல்லுதல், (அக்கால்) அவ்வூன்- அக்கொல்லுதலால வந்தவூனை, தினல்-தின்னுதல், பொருளல்லது- அறமல்லாததாம், (பாவமாம்)—எ-று. (கருத்து.) கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம் என்பதாம். ௳ கொல்லாமையாவது அருளென்றும் கொல்லுதலே அல்லதென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாக்கியும் ஊனுண்டலின் வகையாகிய காரணத்தைப் பாவமாகிய காரியமாகவும் உபசரித்தார். அருளல்லது - கொடுமை சிறப்புப்பற்றி அறம்பொருளெனப் படுதலால் பாவம் பொருளல்லது எனப்பட்டது. (௪)

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

இ-ள். உயிர்- (ஜீவாத்மா) உயிர்கள், நிலை- (உடம்புகளிலே) நிற்பது ஊன்-ஊனை, உண்ணாமையுள்ளது- உண்ணாமையொன்றும் அறத்தினிடத்தது, (ஆதலால்) உண்ண-(அதனைக் கொல்லுபவன் அதனை) உண்பானா யின், அளறு-அவனை [(விழுங்கிய) நரகமானது, அண்ணாத்தல்செய்யாது- (பின் உமிழ்தற்கு) வாய்திறவாது—எ-று. (கருத்து.) ஊனுண்பவன் பாவவினையாகவே விழுங்கிவிடும் என்பதாம். ௳ உண்ணப்பட்டுவ லகுகள் அவனுடைய குணத்துப்போக மற்றவைகளுக்குகளால் உண்ணாமையுள்ளதுயிர் நிலையென்றார் உண்ணாமையென்பது உண்ணுமென்னும் பொருளில்லாதது [ஊனுண்டான் அப்பாவத்தினாலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவானென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றவரிடத்து நிற்றலால் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்தது உண்மை. [இவையிரண்டுபாட்டானும் சொல்லப்பட்டது].

தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

இ-ள். தினற்பொருட்டால்- தின்னுதல்காரணமாக, உலகு-உலகத்தார், கொள்ளாதெனின் - (ஊனைக்) கொள்ளாராயின், விலைப்பொருட்டால்-விலைப்பொருள் காரணமாக, ஊன் தருவார் - ஊனைவிற்பவர், யாரு ம்-எவரும், இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) ஊனைவாங்குவாரில்லாவிடின் அதை விற்பாரில்லை-என்பதாம். ௳ [பின்னொருவன்கொண்டுவந்தது வாங்கித் தின்னுதல்- அதற்குமுன்னே உண்டானதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையெனவாதி யைநோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் சாதித்தலின் இதனைமுன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.]

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண தணர்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். புலால்-புலாலானது, பிறிதொன்றன் - வேறொருடம்பின து, புண்-புண்ணாகும், அது-அப்புலால அசுத்தமாயிருக்கையை உண ர்வார்-அறிவோரை, பெறின்- பெற்றால், உண்ணாமைவேண்டும்- (அப்பு

லாலை) உண்ணுதலொழியவேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் ஊனுண்ணாது இருக்கவேண்டும்

ன்பதாம். ௳ அசுத்தமென்மையை அறியாமையால் இதனை உண்கின்றா ரென்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா

ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

இ-ள். செயிரின்-(மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த-நீங்கிய, காட்சியார்-அறிவினையுடையவர், உயிரின்-ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த-நீங்கிய, ஊன்-ஊனை, உண்ணார்-தின்னார்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் ஊனுண்ணார் என்பதாம். * தலைப்பிரிவதுஒருசொல்; லென்னும் பொருள்களின் மெய்ம்மைதானே அறிதலால் உண்ணா ரென்றார்.

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

இ-ள். அவி-(நெய்முதலாகிய) அவிகளை, சொரிந்து-(தீயினிடத்)து பெய்து, ஆயிரம்வேட்டலின்-ஆயிரம்யாகஞ்செய்தலினும், ஒன்றன்-ஒருவிலங்கினது, உயிர்-உயிரை, செகுத்து-போக்கி, உண்ணாமை-(அவ்வுயிரின் றசையினை) உண்ணாமை, நன்று-நல்லது—எ-று. (கருத்து.) யாகமாயிரஞ் செய்தலினும் புலாலைத்தின்னாமை நல்லது-என்பதாம். * [அ]த்தயாகங்களால் வரும்பயனிலும் அந்த விரதத்தால் வரும்பயன் பெரிதென்பதாம்.] (௯)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

இ-ள். கொல்லான்-(ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாகி, புலாலை மறுத்தானை-புலாலையுமுண்ணாதவனை, எல்லாவுயிரும்-எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி-கைகுவித்து, தொழும்-வணங்கும்—எ-று. (கருத்து.) புலாலைத் தின்னாதவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும்-என்பதாம். * இவ்விரதங்களையும் ஒருமிக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகையின் கொல்லாமையும் உடன்சொல்லினார். இப்பேறு உடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணாமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

௨௭-ஆம் - அதி - தவம்.

அஃதாவது, மனம்பொறிவழிபோகாமல் நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களாலே உண்டிசுருக்குதல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால் தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலுமாம்; புலான்மறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள் மூண்டிருந்தவர்க்கே செய்யப்படுவதாகையின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

இ-ள். தவத்திற்கு- தவத்தினுக்கு, உரு-வடிவமாவது, உற்றநோ
ய் உண்டிசுருக்குதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவரும் துன்
பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு, பிறவுயிர்களுக்கு உறுக
செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே - அவ்
வளவேயாகும்—எ-று. (கருத்து) பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்கு
துன்பஞ்செய்யாமையும் தவத்திற்குவடிவம்- என்பதாம். * மற்றைய
தன்மையெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயென த
ற்தேகாரங்கொடுத்தார். இதனால் தவத்தினது இலக்கணஞ் சொல்ல
பட்டது.
(1

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

இ-ள். தவமும்-(பயனைபல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவமு
டையார்க்கு- (முன்னேத்) தவத்தையுடையவர்க்கே, ஆகும்-உண்டாகு
ம், (ஆதலால்; அதனை- அத்தவத்தை, அஃதிலார்- அம்முன்னைத் தவ
மில்லாதவர், மேற்கொள்வது - செயத்தொடங்குவது அவம் - வீணு
எ-று. (கருத்து.) முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்தவர்க்குத்தவம் பலிக்கு
என்பதாம். * முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையவ
முடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும் பழக்கமில்லாத வர்
அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலே முடியாமையால் அவமென்று
கூறினர்.
(2

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்க டவம்.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேபற்றி நிற்பவர்கள், துற
தார்க்கு-(இருவகைப்பற்றையும்) துறந்தவர்களுக்கு, துப்புரவு - உண்
யும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி - (உதவுதலை) வேண்டி - தவ
(தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல்-மறந்தார்போலும்—எ-று.(க
த்து.) இல்வாழுவோர் துறவிகளுக்கு உண்டிமருந்து இடம்உதவவே
டித் தவத்தைமறந்தார்போலும்-என்பதாம். * துப்புரவு - அனுபவிக்க
படும் பொருள்கள். தவமானது- வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே
பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தருவதாகிய அறத்தைப்
லே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால், மறந்தார்போ
லுமெனவே தானத்தினும் தவம்உயர்ந்தது என்றதாயிற்று.
(3

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

இ-ள். ஒன்னார் - (தமது அறத்துக்குஇடையூறுசெய்த) பகைவரை
தெறலும்-கெடச்செய்தலையும், உவந்தாரை - (அதனை) விரும்பினவரை
ஆக்கலும்-உயரச்செய்தலையும், எண்ணின் - (தவஞ்செய்வோர்) நினை
பாராயின், தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால், வரும் - (அ

(அவருக்கு) உண்டாகும்—எ-று.(கருத்து.) சாபம் அநுக்கிரகம் தவத்தா லாகும் - என்பதாம். இ ஞானமுற் துறந்தவர்க்கும் பகைவரும், நட்பினரு ம் இல்லையாதலால் கூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது, எ ம்மினின்றதனால் அவர்க்கு அவைளண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது பகைவர்- பெரியராயினும் அவருக்குக்கேடும் விரும் பினவர் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற் றலினைத் தவஞ்செய்வார் மேல்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமை சொல் லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

இ-ள். வேண்டிய-(முயன்றால்)பெறவேண்டியவைகளை,வேண்டி யாங்கு- வேண்டியபடியே, எய்தலால் (மறுமையிலேதாம்) பெறலாமா தலால், செய்தவம்-செய்த்தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு - இம்மை யில், முயலப்படும் - (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும்—எ-று.(கரு த்து.) மறுமையின்பங்களை யடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும்-என்ப தாம். * ஈண்டென்றதனால் மறுமைவருவிக்கப்பட்டது, மேலே சுகியு ம், மோக்ஷமும், தவத்தா லல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம்.[இ வைரண்டுபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (இ)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

இ-ள். தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார், தங்கருமஞ்செய்வா ர்-தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளி ன்பங்களைச்செய்வார், ஆசையுட்பட்டு-(அவைகளி) ஞசையாகிய வலையி ல் அகப்பட்டு,அவஞ்செய்வார்-(தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார்—எ-று. (கருத்து.) தவஞ்செய்பவர் நித்தியப்பொருளை அடைவர்-என்பதாம். * அநித்தியமாய் மூவகைத்துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின்வேறாய் உள் ள உடம்புக்குவருத்தம் வருமென்றுவிடாமல் தவத்தைச்செய்தால்- பி றப்பு-பிணி-மூப்பு-இறப்பு- இவைகளால் அநாதியாகத் துன்பப்பட்டுக் கொண்டுவருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும் ஆதலால் தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், ஞானத் தின் அறிவதாகிய நித்தியின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவிகளிலும் துன் பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ்செ ய்வாரென்றும், சொல்லினார், நித்தியமின்மை-அநித்தியம். (சு)

சுடச்சுடப் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

இ-ள். சுடச்சுட-(புடத்திலானது) சுடச்சுட, பொன்போல்- பொ ன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல், நோற்கிற்பவர்க்கு-தவஞ்செய்ய வல்ல

மஉ

வர்க்கு ஆன்பம்-(அசுருக்காருக்கு) ஆன்பாம்கடைக்கட்டைக்கட்டிக்

டும் ஞானிமிருர்—எ-று. (கருத்து.) புடத்தால் பொன் பிரகாசிப்பதுபோல்

வத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கும்-என்பதாம். ஒளி-பொன் ஒளிக்கு-காத்தி

ம் தவஞ்செய்வோர்க்கு-ஞானமும் ஆம். காந்திமிகுந்தோறும் பொன்

க் குற்றம் நீங்கல்போல் ஞானமிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம்நீங்

கொள்க. ஒளிபோற்பொருளை விளக்குதலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது

> தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
> மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

இ-ள். தன்னுயிர்-தனதுஉயிரை, தானற-தனக்குஉரித்தாக, பெற்

றானை-பெற்றவனை, ஏனைய - அதுபெறாதவையாகிய, மன்னுயிரெல்

லாம்-நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும் - வணங்கும்—எ-று. (க

ருத்து.) தவத்தா லுயிர்பெற்றவனை எல்லா உயிரும் வணங்கும்-என்பது

ம். உயிரைக்குறித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல் அதைக்காட்

லும் பொருள்க்கு உரியது இல்லாமையால் - பெற்றானையென்றார். அ

பெறாதவையென்றது - ஆசையிற்பட்டு அவஞ்செய்வாருயிர்களை - சா

ஜூதிர எல்லைமையைப்பெற் றிருக்கையிறுலே எல்லாவுயிரும் தொ

மென்றார். (அ)

> கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
> னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

இ-ள். கூற்றம்-இயமனை, குதித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும்-

ண்டாகும், நோற்றலின்-தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய, ஆற்றல்-வல்

லமையை, தலைப்பட்டவர்க்கு-கூடியவர்க்கு—எ-று. (கருத்து.) தவத்தி

லாயவாற்றலர் இயமனை வெல்லுவர்-என்பதாம். உ குதித்தலுமென்னும்

உம்மை அருமையை விளக்கிவது. ஆற்றல்-சாபானுக்கிரகம் [இவை

காள் குறைட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (க)

> இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
> சிலர்பலர் நோலா தவர்.

இ-ள். (உலகத்திலே செல்வர்சிலராக) இலர்-வறியவர், பலராகிய

காரணம் - பலராதற்குக் காரணம், (யாதென்றால்) (அது) நோற்பார்-த

வஞ்செய்வோர், சிலர்-சிலராக, நோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர், பலர்-

பலராதல்—எ-று. (கருத்து.) தவஞ்செய்யாதவர் பலராதலால் வறியா

க்கியவர்பலர்-என்பதாம். * இங்கேசெல்வம் (ஞானத்தையும்) வறுமை-அ

ஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும் இன்றனை, நோற்பார்சிலரெனக் காரணத்

தைச்சொல்லலால் அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்

பட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மையின் பயனும் இல்லையெ

ன்று இதனால் அதனது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஃதாவது, தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதியில்லாமையிலே பி
ன்னும் விரும்பும் வழி தோன்ற அவ்வழியே கொண்டுநின்று தவத்
தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக்கம், அதுவிலக்குதற்கு இது தவ
த்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்.

இ-ள். வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையுடையவ
னது, படிற்றொழுக்கம்-மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும்- (உடம்
பாய் அவனுடனேகலந்துநிற்கின்ற) பஞ்சபூதங்களும், (கண்டு) அகத்தே-
(தம்) முள்ளே, நகும்-சிரிக்கும்—எ-று. (கருத்து.) வஞ்சகன் ஒழுக்க
த்தைக்கண்டு அவன்பஞ்சபூதங்களுந் சிரிக்கும்-என்பதாம். * காமத்த
ன்றுள்ளே வருத்திக்கொண்டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச்சொல்லி
ப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால் - வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம்பொ
றுக்க மாட்டாமற் செய்யுங் கள்ளச்செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மெ
ன்றும் - உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற்செய்யும் காரியங்
களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும்,
அவன்மறைக்கின்றவிதத்தையும் அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்
ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமென்றும், சொல்கிறார், செய்தகுற்ற
மறைபடாதாகலின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம் - ஆகாதென்
பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

இ-ள். தான்-தான், அறி-அறிந்த, குற்றம்-குற்றத்திலே, தன்னெஞ்ச
ம்-தன் மனம், படின்-தங்குமாயின், (ஒருவனுக்கு) வானுயர்-வான்போ
லுயர்ந்த, தோற்றம - தவவேடமானது, எவன்-என்னபயனை, செய்யும்-
செய்யும், எ-து. (கருத்து.) தன்மனம்தானறிந்த குற்றத்திற்படில் உயர்ந்த
வேடம் என்னபயன்-என்பதாம். அறியாதுசெய்தகுற்றத்தக்கு அவ்
வேடம் ... பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் அ
றிந்துசெய்தகுற்றத்திற்கும் ... ... விடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்தால்
குற்றமுடைய தாகிறதும் ... ... இல்லையென்பதாம். (உ)
புறத்தாரை வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லையென்பதாம்.

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

இ-ள். வலி - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை, இல்- இல்லாத
நிலைமையான், இயல்புடையவன், வல்லுருவம் - அவ்வல்லமையை

புடையவராது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழிபோகுதல்; பெற்றம்-பசுவானது, (காவற்காரர் அசத்தராயிருக்கும்படி) புலியின்றோலை, போர்த்து-போர்த்துக்கொண்டு, மேய்ந்தற்று- பயிரை மேய்ந்தால் அச்செய்கைபோலும்—எ-து. (கருத்து.) வலியிலானுடைய தவவேடம் பசுபுலித்தோல்போர்த்து மேய்தற்போலும் - என்பது. ம். * மேய்தலின்கு ஏற்க மனம்போனவழிபோகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் அசத்தாமை-புலியைக்கண்டால் புல்லேறாதிருக்குமென அஞ்சுதலும், அச்சத்தாலும், ஆம் - ஆகவே, அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்கு பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால் - உலகத்தார் சந்தேகப்படாமையாயிற்று, பசுதனக்கேவுரிய புல்லைவிட்டுப் புலித்தோல்போர்த்துப் பிறர்க்கு உரியபயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்கத்தான் தனக்கு உரிய வினையைவிட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்குஉரிய பெண்களை அநுபவிக்க லென்க. [அப்படிசெய்கிற பசுஇல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.]
(௩)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

இ-ள். (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவம் - தவவேடத்திலே, மறைந்து-மறைந்து, அல்லவை-தவமல்லாதவைகளை, செய்தல்-செய்தல், வேட்டுவன்-வேடன், புதல்-புதலிலே, மறைந்து-மறைந்து புட்களைகளை, சிமிழ்த்தற்று-பிடித்தல்போலும்—எ-து. (கருத்து.) தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடனையொப்பான்-என்பதாம். * தவம் அதன்வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிறர்க்கு உரியமகளிரைத் தன்வசத்தாராக்குதல், இப்படிசெய்தலென்பது - இத்தொழிலு வமையினாலே தோன்றுதல் அறிக. (௪)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்.

இ-ள். (பிறர்தம்மை நன்குமதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார்-பற்றற்றேமென்று-சொல்லுவாரது, படிற்றொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமானது (அப்பொழுது இனிதுபோல் தோன்றுமாயினும்) எற்றெற்றென்று, (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று(தாமே இரங்கும்படி) ஏதம்பலவும் - பலதுன்பங்களையும், தரும் (அவருக்குக்) கொடுக்கும்—எ-து. (கருத்து.) பற்றற்றேமென்பவரது பொய்யொழுக்கம் பிற்புதுன்பந்தரும்-என்பதாம். * சொல்லினளவிலல்லதுபற்றறாமையால் பற்றற்றே மென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளேயழிவதாகிய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அதுதுன்பத்தைத் தரும்போது இரே

ராகவேயென்று அழுவையாகத்தவிர்கவென்றெண்ணும் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினது இழுக்குஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

இ-ள். நெஞ்சின் - மனத்தினால், துறவார் - (பற்றுக்களைத்) துறவாராயிருந்தே, துறந்தார்போல் - பாசநீக்கினவர்போல், வஞ்சித்து - (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழ்வாரைப்போல், வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர், இல் - இல்லை — எ-று. (கருத்து.) துறந்தவர்போல வஞ்சித்து வாழ்பவரினுங் கொடியவரில்லை - என்பதாம். ஈ தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமையிலேபெறக்கடவ அடைதற்பொருட்டு இந்த ஆசிரமத்தோர்க்கு இன்னது செய்வோமென்று அறியாமற் கொடுப்பவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தாழ்வுக்குநிலைய அடைவித்தலாம். தமக்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வன்கணாரில்லென்றார். (சு)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

இ-ள். புறம் - மேலே, குன்றி - குன்றிமணியைப்போல, கண்டனையரேனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செவ்வையையுடையவரானாலும், அகம் - உள்ளே, குன்றிமூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்கைப்போல், கரியார் - கறுத்திருப்பவரையும், உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது — எ-று. (கருத்து.) புறத்திற் குன்றிமணிபோற் சுத்தமும் அகத்திற் குற்றமும் உடையாரை உலகமுடைத்து - என்பதாம். ஈ குன்றியாகிய உபமானத்திலே சிறந்தகட்காட்டுகிற செம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

இ-ள். மாசு - அழுக்கானது, மனத்ததாக - (தம்) மனதிலுள்ளதாக, மாண்டார் - (பிறர்க்குத்தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராகத் தீர்த்தங்களிலே முழுகிக் (காட்டி) — மறைந்து - (தாம் அகத்திலே) மறைந்து, ஒழுகும் - நடக்கும், மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத்திலே) பலர் — எ-று. (கருத்து.) உள்ளத்தழுக்கிருக்க உடலழுக்கைக்கழுவுவார் பலர் - என்பதாம். ஈ மாசு காமவெகுளி மயக்கங்கள். அவைபோதற்காக எல்லாம் மாட்சிமைபட்டவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத்தொழில் அவர் மறைக்கு இடமாகின்றார். [இவை மூன்றுபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

நீதி உஅ-ஆம்-அதி—கூடாவொழுக்கம்.

கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

இ-ள். கணை - அம்பானது, (வடிவினாலே செவ்விதாயிருந்தாலும்) கொடிது-(செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ்-வீணையானது, கோடு - (வடிவினாலே) வளைவினதாயிருந்தாலும், செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதாயிருக்கின்றது, ஆங்கு - அவ்வகையே, அன்ன-தவஞ்செய்வார், கொடியர் - செவ்வியராயிருக்கைகளை, (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்) வினைபடுபாலால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல்-அறிந்துகொள்ளக்கடவர்—எ-று (கருத்து.) தவத்தோரென்பதை நடக்கையாலறியப்படும் - என்பதாம். ௳ அம்புக்குச்செயல்-கொல்லுதல் வீணைக்குச்செயல் - இசையினாலே இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே அவர் பாவத்தைச் செய்தால்-கொடியரென்றும், அறத்தைச்செய்தால் - செவ்வியரென்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௯)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோர்க்கு) மழித்தலும் - (தலைமயிரை) மழித்தலும், நீட்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் அல்லது, வளர்த்தலும், வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்துவிடின்-நீக்கி விடுவாராயின் —எ-று. (கருத்து.) உயர்ந்தோர் குற்றமென்று சொல்லுவனவைகளை நீக்கவேண்டும் - என்பதாம். ௳ மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக்கொட்டலால் அதைச்சொல்லுகிறேனல்ல. [இதனாலே கூடாவொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரதுசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

உ௯-ஆம்-அதி-கள்ளாமை;

அஃதாவது, பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில் யாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச்சமானமாதலால் கள்ளாமையென்றார்.

இல்லறத்தாருக்குத் தம்மைவரோமென்னவாட்டாகவாவது செய்யக்கூடும், துறவறத்தாருக்குநினைத்தவிடத்தும்பெரியதவறும், ஆகவின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தையுற்று உவினை சேக்கவேண்டியதாகிய அவாதுமனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலே

போய் பலவிடத்தைப் பற்று உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை சோர்ந்துகள்ளாமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரிய குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொண்டமை முடிவாய காண்டிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இதுபொருட்பற்றி யுண்டாகுங் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டான கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

எள்ளாமை வேண்டிவா னென்பா னெனைத்தொன்றும்

கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

இ-ள். எள்ளாமை-(முத்தியை) இகழாமல், வேண்டுவானென்பான்-விரும்புவோன் இவனென்று (நல்லோரால்) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன், எனைத்தொன்றும் - யாதொருபொருளையும், கள்ளாமை-பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளநினையாதபடி, தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க-காக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) முத்தியைவேண்டுபவன்களவை நினையாதபடி தன்மனத்தைக்காக்கக்கடவன் - என்பதாம். * முத்தியையிகழ்தலாவது காட்சியேபிரமாணமென்றும், நிலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்று - எனப்பூதம்நான்கேயென்றும், அவைகள்கூடுதலின்பிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல்வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னை பிறவாதென்றும், இன்பமும்பொருளும் முயற்சியால் வருவதென்றும், சொல்லும், உலோகாயுத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத்தெளிந்து அவற்றுக்கு ஏற்கொடுத்தலாம். ஞானநூற்பொருளை யாவிறும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சகள்ளாமை காக்கவென்றமையால் துறந்தோர்க்குவிலக்கப்பட்டது கள்ளுதலாவது, களவுசெய்ய நினைத்தலென்பதுபெற்றாம். (௧)

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

இ-ள். (குற்றங்களை) உள்ளத்தால் - (தமது) நெஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும், (ஆதலால்) பிறன் -பிறனது, பொருளை-பொருளை, கள்ளத்தால்-அவனறியாதவகையினாலே, கள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனல் - என்றுநினையாதிருக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) தீமையை நினைத்தலுங்குற்றமாதலால்பிறன்பொருளைக்களவுசெய்யநினையாதிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். * அவனுள்ளம் சிறந்ததென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் துறந்தோர்க்

குக் களவாவது இதுவென்பதும் அதைநீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (௨)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

இ-ள். களவினால்-களவுசெய்தலினால், ஆகிய-உண்டாகிய, ஆக்கம்-பொருளானது, ஆவதுபோல-வளர்வதுபோல(த்தோன்றி) அளவிறந்து-(தனது) எல்லையைக்கடந்து, கெடும் - அழியும்—எ-று. (கருத்து.) களவால் வந்தசெல்வம்வளர்வதுபோலக் கெடும் - என்பதாம். * ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்து கெடுதலாவது போம்போது பாவத்தையும், பழியையும், நிறுத்திச்செய்து அறத்தையும் உடன்கொண்டு போகுதல். (௩)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

இ-ள். களவின்கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே, கன்றிய - மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது (அப்பொழுது இனிதுபோலத்தோன்றி) விளைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்கும்போது, வீயாவிழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும் — எ - று. (கருத்து.) களவை மிகச்செய்யும் இச்சையானது துன்பத்தைத்தரும் - என்பதாம். * மிகுதல் என்றாலும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தே வருதலால் வீயாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி - அறிந்து, அன்புடையராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல் - உண்டாகாது — எ - று. (கருத்து.) பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்புமில்லை - என்பதாம். * தமக்கு உரியபொருளையும் நீத்தலைவெறுத்துத் துறந்தவர்பின்னே பிறர்க்குஉரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனைவஞ்சித்துக்கொள்ளுதற்கு அவரதுசோர்வைப்பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலேசெய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (௫)

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

இ-ள். களவின்கண் - களவினிடத்தே, கன்றிய - மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின்கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவு

[...]செய்தலாகிய வழியிலே, நின்று - நிலைபெற்று, ஒழுகலாற்றார் - (அதற்கு [...]) நடக்கமாட்டார் — எ - று. (கருத்து.) களவிச்சையுடையவர்கள் [...]நெறியிலே நடவார் - என்பதாம். * உயிர்முதலானவைகளையளவு [...]தலாவது - காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்ப்[...]பொருளையும் அதற்கு அநாதியாய்வருகிற குற்றவினைவினைவு களையும், [...]அவற்றால் அவ்வுயிர் ௦ நாற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், அதனை [...]நீத்தற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையுமுத்தியையும், அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறிதல். அதற்கு ஏற்[...]படத்தலாவது - அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தியவைகளின்[...]நல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (௬)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

இ-ள். களவென்னும் - களவென்றுசொல்லப்படும், கார் - இருண்ட, அறிவாண்மை - அறிவினையுடையராயிருக்கையானது, அளவென்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - அருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல் - இல்லை — எ - று. (கருத்து.) களவுசெய்வோமென்னுமறிவுடைமையானது பெருமையுடையாரிடத்தில்லை - என்பதாம் * இருள்மயக்கம் களவென்னுங்காரறிவா

மை எனக்காரியத்தைக்காரணமாகவும், அளவென்னுமாற்றல் எனக் ரணத்தைக்காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவும், துறவற்மும், இருளு ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகைவரகளின் கூடிநிற்பன வல்ல என்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

இ-ள். களவறிந்தார்- களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில்-மனதில், வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார்- அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சில், அறம்போல-அறமானதுபோல், நிற்கும்-நிலைபெறு —எ-று. (கருத்து.) களவுசெய்வோரிடத்துவஞ்சனைவளரும் - என்பதாம். * உயிர்முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவற

மானது அசையாது. நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினலேகொள்ளப்பட்டது. [களவேயொழிந்காதுநிற்பது இதனுற்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

இ-ள். களவல்ல-களவல்லாத, மற்றைய- மற்றவைகளை, தேற்றாதவர்- அறியாதவர், (களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி.) அளவல்ல

○ சாற்கதி, தேவ-கதி, மக்கட்கதி, நரகதி, விலங்குகதி.

ஒரு.

கஅ உகூ-ஆம்-அதி—கள்ளாமை,

அவ்வளவல்லாத தீயவினைகளை, செய்து- நினைத்து, ஆங்கே- அப்பொழுதே, வீவர்- கெடுவார்—எ-று. (கருத்து.) களவை அறிந்தோர்பாவஞ் செய்து அழிவர்-என்பதாம். * தீயவினைகளாவன- பொருளுடையவஞ்சிக்குமவிதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளும் விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே காமபோகங்களை அநுபவிக்கும் விதமும், முதலானவைகளை நினைத்துஞ்செய்தலோடொக்குமாகலின் செய்தென்றும் அந்நினைப்பு உள்ளபொழுதே அறக்கடவுள்போல, மறைப்பான் சொல்லையும் செயலையும் பொறுமித்து - அப்போது கெடுக்குமாதலால் ஆங்கேவீவரென்றும், சொல்லினர். மற்றவையாவன - துறந்தார்க்கு உரியனவாகச்சொல்லப்பட்ட - காய், கனி - கிழங்கு- சருகு, முதலானவையும் இல்லறத்தோரால் தானஞ்செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாமை அது- அவைகளேயே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. [இதனால் களவினாலே கெடுமாறுசொல்லப்பட்டது.] (கு)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்வார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

இ-ள். கள்வார்க்கு-களவினைப்பழகுவோர்க்கு, உயிர்நிலை-(தம்மி[னின்று]
வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும்- தவறும், கள்ளார்க்கு- களவிலோ[ர்க்கு]
காதலர்க்கு, புத்தேளுலகு- (மேலேக்கூறமாகிய) தேவருலகமும் தள்[ளா]
து- தவறாது—எ-று. (கருத்து.)களவுசெய்வோர் நரகம் அடைவர்-[என்]
பதாம் ௳ தொக்குநின்ற சிறப்புமமை- இரண்டும் வருவிக்கப்பட்ட[ன]
ம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால்- உடம்பும் தள்ளுமென்[று]
மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால்- தேவருலகம் தள்ள[ா]
ன்றும் சொல்லப்பட்டன, [இதனால் இருவர்பயன்களும் சேர்த்துச்சொ]
ல்லப்பட்டன.] (௰)

௩௰ - ஆம் - அதி- வாய்மை.

அஃதாவது, மெய்யினது தன்மையாம் பெரும்பாலும் காமம்பற்[றி உண்டாவதாகிய]
பொய்ம்மையைவிலக்குவதால் இது கள்ளாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

இ-ள். வாய்மையெனப்படுவது- மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்
சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாதென்றுவினவினால், அது (பிறிதோ
ருயிர்க்கு) யாதொன்றும்- சிறிதாயினும், தீமையிலாத-தீமையைத்[த]

[த]ராதவற்றை, சொலல்- சொல்லுதல்—எ-று. (கருத்து.) பிறருக்குத்
[தீ]மையைத்தராத சொற்களைச்சொல்லுதல் சத்தியம் என்பதாம். * இ
[த]னால் நடந்ததைச்சொல்லுதல் மெய்யல்ல வென்று நீக்கப்பட்ட
[து] அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெ[ய்]
ம்மையாம், தருமாயின் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து. (௧)

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த

நன்மை பயக்கு மெனின்.

இ-ள். பொய்ம்மையும் - பொய்ம்மைச் சொற்களும், புரைதீர்ந்த - கு
ற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை - நன்மையை, பயக்குமெனின் - (பிறருக்
கு) தருமாயின், வாய்மையிடத்த - மெய்ம்மைச் சொற்களினிடத்தனவா
ம் —எ-று. (கருத்து) குற்றமற்ற நன்மையைத் தரின் பொய்ம்மையும் வா
ய்மையை யொக்கும் - என்பதாம். ௳ குற்றந்தீர்ந்தநன்மை - அறம், அந்நோத்
ருதலாவது கேட்டோர்யாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதொ
ருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதனீங்கி இன்புறுதல் கட்
பதனைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தராதாயின் மெய்ம்மையும் பொ
ய்மையின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. [இவையிரண்டு பாட்டா
லும் தீமைத்தராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தரும்
நடவாததைச் சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் - எனவும், தீமைத்தரு
ம் நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத்தராத நடவாததைச் சொ
ல்லுதலும் பொய்ம்மையாம் எனவும், அவைகளினிலக்கணஞ்சொல்லப்
பட்டது] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சினாலே, அறிவது - அறி
ந்தப்படியிலதொன்றை, பொய்யற்க - (பிறர் அறியாரென்று) பொய்யா
மொழியக்கடவன், பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின், தன்னெஞ்சே - (அ
தனை அறிந்த) தனதுமனம், (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய்நின்று) த
ன்னைச்சுடும் - தபிக்கும், (அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்)
எ-று. (கருத்து.) தானறிந்த பொய்யைச்சொன்னால் தன்மனமே தன்
னைக்கெடுக்கும் - என்பதாம். ௳ [பொய்மறைபாததாமிருக்கையால் அ
தைச்சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

இ-ள். (ஒருவன்) உள்ளத்தால் - தன் மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது -
பொய்பேசாமல், ஒழுகின் - நடப்பானாயின், (அவன்) உலகத்தார் - உயர்ந்
தோரது, உள்ளத்துள்ளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம், உளன் - இருப்பா
ன் —எ-று. (கருத்து.) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோருள்

ளத்திலிருப்பான்-என்பதாம். ௳ உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தி
னவருதலால் - வேற்றுமையின்மைக்கும் பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது
மெய்பேசிநடத்தல் - அவனது அவ்வறத்தி னருமையைநோக்கி உய
ர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். [இதனுள் ..
மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

இ-ள். (ஒருவன்) மனத்தொடு - (தன்) மனத்தோடுபொருந்த, வா
ய்மை - உண்மையை, மொழியின் - சொல்லுவானாயின், (அவன்) தவத்தொ
டு - தவத்துடனே, தானம் - தானத்தை, செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்)செ
ய்வாரினும், தலை - சிறப்புடையனாவான் —எ-று. (கருத்து.) உண்மைசொ
ல்லுவோன் தவம்தானம் செய்பவரினும் மேலானவன் என்பதாம். ௳
றமாகிய மெய்யினாலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அறமாகிய மொ
வாக்குகளாலே செய்யப்படும் இது மிகப்பயனுடையதென்பதாம். (5)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமையன்ன- பொய்பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய புகழ்- புகழ்க்காரணம் இல்லை- (இம்மைக்கு) இல்லை, (அதனுக்கு) எய்யாமை- (உடம்பு) வருந்தாமல், எல்லாவறமும்- எல்லாவறங்களையும், தரும்- (மறுமைக்குத்தானே) தரும்—எ-று. (கருத்து.) பொய் சொல்லாமையே புகழ்- அது எல்லாத்தருமமுங் கொடுக்கும்-என்பதாம். ௳ புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலாலாகுபெயர், இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் - துறவறத்துக்கு உண்ணாமை முதலியவைகளாலும், வருந்தப்பட வேண்டுவதால் அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்குமவைகளைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு - எய்யாமையெல்லா வறமுந்தருமென்றார். (௬)

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

இ-ள். (ஒருவன்) பொய்யாமைபொய்யாமை- பொய்பேசாமையே பொய்பேசாமையையே, ஆற்றின்-செய்யவல்லவனாயின் (அவன்) அறம்பிற- பிறவறங்களை, செய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று-நல்லது—எ-று.(கருத்து.) பொய்சொல்லாதவன் வேறு தருமஞ்செய்யாமையே நல்லது - என்பதாம். ௳ பொய்யாமை பொய்யாமையென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைபற்றி வந்தது- செய்யாமைசெய்யாமை என்னும் அடுக்கு துணிவுபற்றிவந்தது - பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சிலதலைவிருக்குத்

பிறவின் அவ்வெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தானேதரவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமையொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற்செய்தல் நல்லதென்பதற்கு செய்யாமைசெய்யாமை நன்றென்றார். [பிறவறங்களெல்லாந்தரும்பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனைக் குறித்து இனைமூன்றுபாட்டாலுஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௭)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு, தூய்மை- பரிசுத்தமாந்தன்மை, நீரான் -நீரினாலே, அமையும்- உண்டாகும், (அதுபோல்) அகம்- மனது தூய்மை -பரிசுத்தமாந்தன்மை, வாய்மையால் - உண்மையால், காணப்படும்- உண்டாகும் —எ-று. (கருத்து.) உடம்பு ஸ்நானத்தாலே சுத்தமாகும் உள்ளஞ் சத்தியத்தாற் சுத்தமாகும்-என்பதாம். ௳ புறந்தூயதாதல் அழுக்குநீங்குதல் - அகந்தூயதாதல் - மெய்யுணர்தல்- எப்படி புறஞ்சுத்தமாகுதற்கு நீரல்லாமற் காரணம் - இல்லையோ அப்படியே - அகம்-சுத்தமாதற்கு - வாய்மையல்லாமற் காரணமில்லையென்றதாயிற்று. (௮)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்கும்

பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு.

இ-ள். சான்றோர்க்கு - (துறவினிலை) நிறைந்தோர்க்கு, எல்லாவி ளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்கும்) உலகத்தோரது விளக்குகளெல்லாம், வி ளக்கல்ல - விளக்குகளாவன அல்ல, பொய்யா விளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) (பொய்யாமையாகிய விளக்கே) விளக்கு - விளக்காம் — எ-று. (கருத்து) பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்கு என்பதாம். உலகத்தோரது விளக்குகளாவன சந்திரன் - சூரியன் - அக்கினி. அகத்திருள் - அஞ்ஞானம் - இவ்விளக்குகளுக்குப்போகாத அகத்திருள் போதலால். பொய்யா விளக்கே விளக்கென்றார். (௯)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனைத் தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

இ-ள். யாம் - எம்மால், மெய்யா - மெய்நூல்களாக, கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள், எனைத்தொன்றும் - யாதொருதன்மையானும், வாய்மையின் - உண்மையினும், நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பி றவறங்கள், - இல்லை - கண்டதில்லை — எ-று. (கருத்து.) மெய்போன்றபிற வறங்களையாம்கண்டதில்லை - என்பதாம். மெய்யை அறிவிக்கிற நூ ல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன - கடவுளாலும் அவனருள்வழிப்பட்டு பொருள்களை உள்ளவண்ணம் அறிந்து அறிந்த வண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார்பிழைக்கும் பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவை யெல்லாவற்றிலும் இது [illegible] ப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இவ்வறத்தினது மேன்மைசொல்லப்பட்டது.] (௰)

௩௧-ஆம்-அதி-வெகுளாமை.

அஃதாவது, கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாயவிடத்தும் கோபஞ்செய்யாமையாம், இது பொய்ம்மை பற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

இ-ள். சினம் - (தன்) கோபத்தை, செல்லிடத்து - (அது) பலிக்குமிடத்து, காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் - (அருள் நிலை) தடுப்பானாவான், அல்லிடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து, கா க்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால், என் - என்ன, காவாக்கால் - தடாதுவிட் டால், என் - என்ன — எ-று. (கருத்து.) கோபஞ் செல்லுமிடத்துக்காப் பவனே கோபத்தைக் காப்பவன் - என்பதாம், தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவனைச் செல்லிடமென்றும் வலியவனை அல்லிடமென்றும் சொ ல்லினார். வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்தவிடத்தும் அதனால் அவருக் கு ஒரு தீங்கு உண்டாகாமையால் அடக்கியவிடத்தும் அறம் இன்மை யின் அதற்குக் காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். [இதனால் கோபி யாமைக்கு இடஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௧)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து

யில்லதனிற் றீய பிற.

இ-ள். சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லாவிடத்துச் - (தன்னின்) வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) தீது - (தனக்கே) தீதாம், செல்லிடத்தும் - தன்னின் மெலியவர்மேல் (உண்டாயினும்) —அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையுடையவைவேறே, இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) கோபத்தை வலியவர்மேற் செலுத்தினால் தீமைக்கேதுவாம், மெலியவர்மேற் செலுத்தினாலும் குற்றமாம் என்பதாம். ஈ வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாகாது இம்மையிலே அவரால் வருந் துன்பமொன்றே - எளியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும்மறுமையிலே பாவத்தையுந் தருதலால் இல்லதனிற் றீயபிற வென்றார். கோபம்வலியவர் எளியவர் என்னுமிடத்துமாகாதென்பதாம்.

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

இ-ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபத்தை மறத்தல் - மறக்கக்கடவர், (ஒருவனுக்கு) தீய - தீமையுடையனவெல்லாம், பிறத்தல் - உண்டாகுதல், அதனான் - அக்கோபத்தினாலேயாம்

(ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) கோபத்தாற் பாவம் வருதலால் அதை மறக்கக்கடவர் - என்பதாம். ஈ வலியவர்-ஒப்பானவர் - எளியவர் - என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினாலே அற நினைக்கவும் ஆகாதலையானிய தீய சிக்கல்களெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்தலதனான் வருமென்றுஞ்சொல்லினார். (௩)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

இ-ள். (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) நகையும்-(முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும்-(மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து வருகின்ற, சினத்தின் -கோபத்தின், பிற - வேறாகிய, பகையும் - பகைகளும், உளவோ - உண்டோ, (இல்லை)—எ-று. (கருத்து.) முகமலர்ச்சியையு மனமகிழ்ச்சியையுங்கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகையில்லை - என்பதாம். ஈ துறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாகிய கோபம் அவனுக்குண்டாகிய அருள் முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபகையில்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (௪)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

இ-ள். தன்னை-தன்னை, தான்-தான், காக்கின்-(துன்பம் அடையாமல்) காக்கவேண்டினானாகில், சினம்-(தன்மனத்திலே) கோபம்வாராமற்காக்கக் கடவன், காவாக்கால் - காவானாயின், சினம் - அக்கோபமானது தன்னையே-தன்னையே, கொல்லும்-கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும்—எ-று. (கருத்து.) கோபத்தைக்காக்காவிடில் அது தன்னையே கொல்லும் - என்பதாம். ஈ வேண்டியவன்னமையைத்தருவதாகிய தவத்தைப் பிறர்மேலே கோபித்ததற்காக இழக்கத் துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒரு மிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (௫)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

இ-ள். சினமென்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - சே இனமென்னும் - (தனக்குஇடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென் றேப்பானது - (தனக்குஇடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம்-இதோபதேசஞ்செய்கிற, புணை - மரக்கலத்தையும், சுடும்-சுடும்—எ-று. (கருத்து.) கோபத்தியானது மரக்கலத்தையும் சுடுமேயென்பதாம். * இனம்-உறுதிமொழி தன்னையுந் தன்னினத்தையுஞ்சுடுமென்பதாம். * இனம்-உறுதிமொழி பேசுப்பவர். இனத்தைப்புணையாகவுருவகஞ்செய்ததனாற்பிறவிக்கடலைக்

கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையையுமென் னுமெச்சவும்மை - தேக்குத் கையாகவருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத்தனக்கு இடமானவரை விட்டுநீக்கச்செய்யுமென்பது (கருத்து.) தன்னையும்பிறவிக்கடலின்றி விதானமெப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். [நெருப்பிற்குச்சோதியுடைமையும் சுடுதலையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும் அதிகமாகச்சொல்லுதலால் பினையொற்றுமை யுருவகவணி.] (௬)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

இ-ள். சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று-(தனது வல்லமையைக்காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு- அவ்வல்லமையிழப்பு, நிலத்து-பூமியினிடத்து அறைந்தான், அறைந்தவனது, கை-கையானது, பிழையாதற்று-(அந்நிலத்திலே படுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது—எ-று. (கருத்து.) நிலத்தறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகிய பொருளைக்கொண்டோன் வருந்துவன் - என்பதாம். * தர்க்கநூலினது நடைபற்றி-குணம்பொருளெனப்பட்டது, பிழையாதவற்றெனபது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

இ-ள். இணர்-பலசுடர்களையுடைய, எரி-பெருநெருப்பானதுதோய்வன்ன - (வந்து) சூழ்விறுத்போலும், இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும் வெகுளாமை (அவன்மேல்) கோபஞ்செய்யாமை, புணரின்-கூடுமாயின், நன்று- அது நன்று-எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் நெருப்பொத்த துன்பஞ்செய்யினுமவன்மேல் கோபியாமை நல்லது-என்பதாம். * இன்னாமையின் மிகுதிதோன்ற இணரெரியென்றும், அதனைமேலுமேலுஞ்செய்தல்தோன்ற இன்னாவென்றும் அச்செய்கைமுனிவரையும் கோபிக்கச்செய்யுமென்பதுதோன்ற புணரினென்றுஞ்சொலலினார். [இதனால் கோபஞ்செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௮)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோன்) உள்ளத்தால்- (தன்) மனத்தால், வெ
குளி-கோபத்தை, உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானுமின்,

உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபேறெல்லாம், உடன் - ஒருமிக்க,
எய்தும்-பெறுவான்—எ-று (கருத்து.) கோபத்தைநினையானுயி லவன்
நினைத்தவெல்லா மடைவான் - என்பதாம். இ அருளுடையுள்ளமென்ப
தோன்றற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது.
இம்மை மறுமை-வீடு- இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடை
க்குமென்றற்கு உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனால்
கோபஞ்செய்யாதவர்க்கு வருநன்மைசொல்லப்பட்டது.] (௯)

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

இ-ள். இறந்தார்- (கோபத்திலே) மிகுந்தவர் - (உயிருடையவராயி
ருக்கினும்) இறந்தாரனையர் - செத்தாரோடொப்பாவார், சினத்தை- அக்
கோபத்தை, துறந்தார்- நீக்கினவர், (சாந்தமென்மையுடையவராயிருக்
கினும்) துறந்தார்துணை- அதனையொழிந்தவரோடொப்பாவார் -எ-று.
(கருத்து.) கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் விட்டவர் இறவாதவரை
யும் ஒப்பர் - என்பதாம். இ அதிககோபமுடையவர்க்கு ஞானம்பெறு த
ற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும் கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமையி
ச்சமாதலால் இறந்தாரையென்றும் கோபத்தைவிட்டவர்க்கு நிலையி
ல்லாதவுடம்பு இருந்தாலும் ஞானத்தினால் முத்தியை அடைவது நிச்ச
யமாதலால் முத்திபெற்றோரோ டொப்பரென்றுஞ்சொல்லினார். [இதனா
ல் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௩௨- ஆம்- அதி- இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது, தனக்கு ஒருபயனைக்குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவதுசோ
ர்வினாலாவது ஓருயிர்க்குந் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை அ
வைகளைச் செய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்
தற்கு இதுவெகுளாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

இ-ள். சிறப்பு- யோகமாகிய சிறப்பினாலே, ஈனும்- தரப்படுவனவா
கிய, செல்வம்- அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலா
மாயினும், பிறர்க்கு-அயலாருக்கு, இன்னா- துன்பந்தருமவைகளை செய்யா
மை- செய்யாமை, மாசற்றார்- (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றோர்களுக்கு
ம்) கோள்- துணிவாம்—எ-று. (கருத்.) சிறந்தசெல்வம்பெறினுந்தீமை
மிசை

செய்யாமை-பெரியோர் துணிவு-என்பதாம். சிறப்புடையயோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற்பெறப்படுதலால் அணிமாதிசித்திகளையும் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும் காமம் வெகுளிமயக்கம் என்னுமுக்குற்றங்க ளற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (க)

கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

இ-ள். (ஒருவன்) கறுத்து- (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு, இன்னா- துன்பந்தருமவைகளை, செய்தவக்கண்ணும்- செய்தவிடத்தும், மறுத்து- மீண்டு, இன்னா- அத்துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை- (தாம்) செய்யாமையும், மாசற்றார்- அக்குற்றமற்றவரது, கோள்- துணிவு—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் துன்பங்களைச்செய்தாலும் அவனுக்குமாறுபடி துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரியோர் கொள்கை- என்பதாம். * தொக்குநின்ற செய்யாமையுமென்றும் முன்பாட்டின் பொருளைத் தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்கதென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்.

இ-ள். செய்யாமல்- (தான்முன்பு துன்பந்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க, செற்றார்க்கும்- (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும், இன்னாத- துன்பந்தருமவைகளை, செய்தபின் - (துறந்தவன்) செய்தானாயின் பின்பு (அச்செயலானது) உய்யா- கடக்கமுடியாத, விழுமம்- இடும்பையை, தரும்- (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தனக்குத்துன்பஞ்செய்தவர்க்குத் தான் துன்பஞ்செய்தல் கேட்டைத்தரும்- என்பதாம். இடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும்பாவமும் அடைதல் (௩)

இன்னாசெய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்துவிடல்.

இ-ள். (தமக்கு) இன்னா- துன்பந்தருமவைகளை, செய்தாரை- செய்தவரை, ஒறுத்தல்- (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது, அவர்நாண- தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு) நன்னயம்- இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை- செய்து- செய்துவிடல்- (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம்—எ-று. (கருத்து.) துன்பஞ்செய்தவரைத்தண்டித்தலாவது அவருக்கின்பஞ்செய்தல்- என்பதாம். மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து இனைக்குமாதலின் மறக்கவேண்டியவையாயின. அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (௪)

அறிவினு னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்ருக் கடை.

இ-ள். (துறந்தார்க்கு) அறிவினான்- (உயிர்முதலாயவைகளை உள்ள வண்ணம் அறிந்த) அறிவினால், ஆகுவது-ஆகுமொருபயன் உண்டோ, பிறிதின்நோய்- வேறோருயிருக்குவந்த நோய்- துன்பந்தருமவைகளை, தந்நோய்போல்- தமக்குவந்த துன்பந்தருமவைபோல், போற்ருக்கடை- (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்ருதவிடத்து—எ-று. (கருத்து.) பிறவுயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்குவந்ததைப்போல நினையாத அறிவினுற் பயனின்மை என்பதாம். * குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல்- இருத்தல்- கிடத்தல்- நிற்றல்-உண்டல்- முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றைவழிகளாலும் உயிர்களுக்குவரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற் காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்புமுதலாகிய சிறியவுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்படப்பிறிதினோயென்றும், மறப்பினாலே அவைதுன்புறாநிற்பினும் தமக்குப்பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாதலின் அதுசெய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார். [இதனுற்சோர்வினாலே செய்தல்விலக்கப்பட்டது.] (௫)

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

இ-ள். இன்னுவென - (இவைமனிதருக்குத்) துன்பந்தருமவையென்று, தானுணர்ந்தவை- (அநுமானப் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை, பிறன்கண்- பிறனிடத்தே, செயல் - செய்தலை, துன்னுமை- பொருந்தாமை, வேண்டும்- (துறந்தவனுக்குவேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) துன்பமென்றறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமையே வேண்டுமென்பதாம். * இன்பதுன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும்பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்துசெய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானும்
மாணுசெய் யாமை தலை.

இ-ள். மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணு- துன்பந்தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும், யார்க்கும் - யாவரொருவர்க்கும், எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும், செய்யாமை- தலை- முதன்மையான அறம்—எ-று. (கருத்து.) யாருக்கும் சிறியதுன்பந்தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையானதருமம் என்பதாம். * மனமறிந்துசெய்யாதவிடத்தேபாவமில்லையென்பதுபெற்றாம். வல்லமை

யுண்டானகாலத்திலும் செய்யலாகாமையால் - எஞ்ஞான்றுமென்றும்- எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும், செயல்சிறிதாயினும் பாவம்பெரிதாகலால், எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (௭)

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ

மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

இ-ள். (பிறர் செய்யும் துன்பந்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு - தனதுயிருக்கு, இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந்தன்மையை, அறிவான் - (அநுபவித்து) அறிபவன், மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்ற பிறவுயிர்களுக்கு, இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை, தான் - தான், செயல் - செய்தல், என் - என்ன காரணத்தால் — எ-று. (கருத்து.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பந்தருவதை அறிபவன் பிறவுயிருக்குச் செய்வதென்ன என்பதாம். ஏ கொல் - ஓ - அசைகள். இப்படியே இனைபிறவுயிர்க்கும் துன்பந்தருமவைகளெனப் பகுத்தறிவு மானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்றபடியால் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் துன்பந்தருமவைகள் பின்னேவந்து தன்னை வருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்துவிடக்கூடவென்பது தோன்ற, தானென்றும் அந்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற - என்னென்றும் சொல்லினார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் பொதுவகையான் இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

இ-ள். (துறந்தவர்) பிறர்க்கு - பிறர்களுக்கு, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, முற்பகல் - ஒருமுகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே, செய்யின் - செய்தால், தமக்கு இன்னா - துன்பந்தருமவைகள் பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே (அவர் செய்யாதிருக்க) தாமே வரும் - எ-று. (கருத்து.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமைதனக்கே வரும் - என்பதாம். உ தவமிறத்தல் இப்படிக்கெடினும் எளிதிலும் வரும் அதனால் அவைசெய்யாதிருக்கக்கடவரென்பதாம். *முகூர்த்தம் இரண்டுநாழிகை. (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

இ-ள். நோயெல்லாம் - துன்பந்தருமவையெல்லாம், நோய்செய்தார்மேலவாம் - (மன்னுயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவைகளைச் செய்தவர் மேலனவாம், (அதனால் நோயின்மைவேண்டுபவர் -) தம்முயிர்க்குத் துன்பந்தருமவையில்லாமையை வேண்டுவோர், நோய் (மன்னுயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவைகளைசெய்யார், செய்யார் — எ-று. (கருத்து.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பமில்லாமையை விரும்புவோர் துன்பஞ்செய்யார் - என்பதாம். உ உலகிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலான் நோயெல்லாம் நோய்- செய்தார்மேலவாமென்றார். [சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி] [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதுசெய்தவர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௩௰௩-ஆம்-அதி-கொல்லாமை.

அஃதாவது, ஐயறிவுடையவைமுதல் ஓரறிவுடையவை ஈறாய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லுதல் செய்யாமை. இது முன் சொல்லப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லவொழிந்த மற்றையறங்களையெல்லாந் தன்னுள் அடக்கிநிற்றலான்

ல் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

இ-ள். அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதெனின் - ஏதென்றால் (அது)—கொல்லாமை - (ஓருயிரையும்) கொல்லாமையாம், கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும், தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) கொலைசெய்யாமையே தருமச்செய்கை என்பதாம். விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம் ஆகலால், கொல்லாமையை அறவினையென்றார், இங்கே பிறவினையென்றது அவ்வினையின் வேறான வினைகளை, கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தைப் பலவினைகளெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா என்பதாம். கொல்லாமையானது பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் கொண்டு அதற்கு வேறு எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடியாயிற்று. (௧)

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

இ-ள். பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்தஉயிர்களுக்குப்) பகிர்ந்துகொடுத்து, உண்டு - பல்லுயிர் - ஐவகையுயிர்களையும், ஓம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூலுடையோரால் தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் - (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றிலும், தலை - முதன்மையான அறமாம்—எ-று. (கருத்து.) கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பகிர்ந்து உண்டல் தலைமையான

௦ புல்-மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி-சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான்-எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி-வண்டு முதலியன அம்மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள். வானவர்-மக்கள்-நரகர்-விலங்கு-புள் முதலியன அந்நான்கோடு சத்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

அறம்-என்பதாம். பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மற்றும் கொல்லாமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால் அச்சிறப்புத்தோன்ற - பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் சொல்லுவதனை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொருந்தப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால் இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவ்வெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும், சொல்லினர். (௨)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

இ-ள். (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தனியேயாக, கொல்லாமை - கொலை செய்யாமை, நல்லது - நல்லது (அறங்களினுள்;—பொய்யாமை - பொய்சொ

ல்லாமை, பின்சார - (அதனை)ப்பின்சேரநிற்க,நன்று-நல்லது—எ-று.(க
ருத்து.) கொல்லாமை நல்லறம் அதிலும் பொய்சொல்லாமை நல்லறம்
என்பதாம், * அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் - முன்பொய்யாமை
பொய்யாமையாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லையென்
றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லாமையிலேசிறந்தது எ
துவென்று சந்தேகமுண்டாமென்றே அது உண்டாகாமைப்பொருட்டு
இங்கே-பின்சாரப் பொய்யாமைநன்றென்றார், முன்சொன்னதிலும் பி
ன்சொன்னது உறுதியுடையதா மாகலால். [இவை மூன்றுபாட்டானு
ம் கொல்லாமையினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

இ-ள். (மேற்கதியும் முத்தியும்பெறுதற்கு)நல்லாறெனப் படுவது-
நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - எதுவென்றால் (அ
து) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை-கொல்லாமையா
கிய அறத்தினை, சூழும் - (காக்க) நினைக்கும்,நெறி-வழியாம்—எ-று. (க
ருத்து.) யாதோருயிரையும் கொல்லாமையே நல்வழி - என்பதாம். *
புல்லுமுதலாகிய-ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்று மெ
ன்றார். காத்தல் தவறாமற்காத்தல். [இதனால் கொல்லாமையையுடைய
தே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

இ-ள். நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை, அஞ்சி-பயந்து (பிறவாமை
ப்பொருட்டு)—நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்

தவர்களுள்ளும், கொலை - கொலைப்பாவத்தை, அஞ்சி-பயந்து, கொ
ல்லாமை-கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான்-மறவாதவன்,தலை-
உயர்ந்தோன்—எ-று. (கருத்து.) கொல்லாமையாகிய அறத்தைமறவா
தவன் துறவிகளுள் தலையானவன்-என்பதாம். * பிறப்பு நின்றநிலையாவ
து- மனிதர்முதலாகிய சரமும், மரமுதலாகிய அசரமும்ஆகிய இருவ
கைப்பிறப்புகளிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவை
யெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும் சமயவே
றுபாட்டால் பலவாமாதலால் - நீத்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனால்
கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (௫)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

இ-ள். உயிருண்ணுங்கூற்று- உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமனானவ
ன், கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொ
ண்டு-மேலாகக்கொண்டு, ஒழுகுவான்-நடப்பவனது, வாழ்நாள்மேல்-
ஆயுளின்மேல், செல்லாது-செல்லான்—எ-று. (கருத்து.) கொலைசெய்
யாதவன் வாழ்நாளின்மேல் இயமன்செல்லான் - என்பதாம். * மிகவும்
பெரிய அறஞ்செய்தவரும் - மிகவும் பெரிய பாவஞ்செய்தவரும் - இம்

மையிலேதானே அவைகளின்பயன்களை அநுபவிப்பாரென்னும் அற முள்ளது அவனிவுபற்றி - இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன்தானுங்கொல்ல ப்படானாகவே அவன் கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம்கு றைவுபடாதென்றற்கு - வாழ்நாள்மேல் கூற்றுச் செல்லா தென்றார்.

செல்லாதாகவே காலநீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோட்ச த்தை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லாவிரதத்தோர்க் கு வரும் நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (௬)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை.

இ-ள். தான்-தான், பிறிது-வேறொன்றனது, இன்னுயிர்-இனிதாகி யவுயிரை, நீக்கும்-(அதனுடம்பினின்று) நீக்குதலாகிய, வினை-தொழிலை (அதுசெய்யாவிடத்து)—தன்னுயிர்-தனதுஉயிரானது, நீப்பினும்-(உ டம்பைவிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும்; செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவ ன்—எ-று. (கருத்து.) தன்னுயிர்போனாலும் பிறவுயிரைக்கொல்லாதே என்பதாம். ¹ பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன் றைக்கொன்றவிடத்தே வளர்தலும்-நோக்கி- தன்னை யொன்று கொன் றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க.) (௭)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

இ-ள். (யாகத்திலேகொன்றால்) நன்றாகும்- இன்பமிகுவதாகிய ஆக்கம்-செல்வமானது, பெரிது - பெரிதாகும், எனினும் - என்றுசொல் லப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு - (அறிவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று - (ஓருயிரைக்) கொன்றதனால் ஆகும் - (அதனால்) உண்டாவதாகிய, ஆக்கம்-செல்வமானதுகடை-இழிந்ததாம்—எ-று.(கருத்து.) பெரியோ ர்க்குக் கொலையால் வருஞ்செல்வம் இழிந்ததென்பதாம். * இவர்க் குஞ் செல்வமாவது - தாமும் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்திலே சென்று அ டையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏது வாகலானும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தைத் அடைவோர்க்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமி னும் மோட்சத்தைத் விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக் குகள் தம்முள்ளே விரோதப்படாமல் விலக்கியவாறாயிற்று. [இவைமூ ன்றுபாட்டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

இ-ள். கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலை யுடையராகிய மாக்கள்-மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினரா ருந்தாலும்)—புன்மைதெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெ ஞ்சிலே, புலைவினையர் - புலைத்தொழிலாயக் கொள்ளுவர்—எ-று. (க ருத்து.) கொலை இழிந்ததென அறிந்தோர் அது செய்வோரைப் புலைத் தொழிலர் என்று எண்ணுவர்-என்பதாம். * கொலைவினைய ரென்றபடி பிறவியாகக் கொலையல்லாமையால். புலைவினையென்றதுதொழிலி லே புலையாவனென்றபடி. அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென் பதாம். (௯)

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

இ-ள். செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே, செ ல்லாத்தீவாழ்க்கையவர் - வறுமைபொருந்திய இழிதொழில் வாழ்க்கை யுடையவரை (இவர் முற்பிறப்பிலே)—உயிர் - உயிர்களை, உடம்பின் (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் நீக்கினவர், என்பர்-என் று (வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவர்—எ-று. (கருத்து.) நோயையும் வறுமையுமுடையவரை முற்பிறப்பிற் கொலைசெய்தவரென்று பெ ரியோர்சொல்லுவர்-என்பதாம். * செல்லாவாழ்க்கை இழிவாழ்க்கையென் கூட்டுக. நோயுடம்பு- பெருவியாதி முதலானவை கொண்டவுடம்பு. இரு மையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டா ல், கொல்வோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை மு தல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரத ங்களும் அடங்கும் அவ்வா அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (௰)

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்தருவதும், ஆகிய அறிவு அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான்கதி காரத்தினால் அடக்கிச் சொல்லப் படுகிறது.

௩௪-ஆம் அதி-நிலையாமை.

அஃதாவது, தோற்றமுடையனவெல்லாம் நிலைபெறாத தன்மையாம். இதனை, அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாத

தாகவின் மூன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

இ-ள். நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை, நிலையினவென்று - நிலையுடையவைவென்று, உணரும் - நினைக்கின்ற, புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை, கடை - (துறந்தார்க்கு) இழிவு — எ-று. (கருத்து.) அறிவதை அழியாததாகநினைக்கும் அறியாமை அறிவோர்க்கு இழிவு-என்பதாம். ஈ தோற்றமுடையவைகளை அழிவில்லாதவையென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியோர் அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அதுமோட்சத்தை அடைவோர்க்குத் தவறுமென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப்புல்லறிவாளர் பெரும்பாலும்பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அநுபவிக்கும் உடம்பினிடத்திலும், ஆகலின்வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்துச்சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட்ட வைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும், போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும், அது - அக்கூட்டமானது, விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும் — எ-று. (கருத்து.) செல்வம் கூத்தாட்டில் கூட்டம்போல்வரும் அதுபோதல்போல்-என்பதாம்.

௰௪

௱௨௪ . . கூ௩-ஆம்-அதி—நிலையாமை.

பெருஞ்செல்வமொனவே சுவர்க்கச் செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்கு சென்ற வும்மைபோல் வருதலென்பது சொல்லப்பட்டது, எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டுக் காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவுந்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும்போகுமோ அப்படியேசெல்வமானது ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவித்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும்போமென்பதாயிற்று. (௨)

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றால்
அற்குப வாங்கே செயல்.

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது, அற்கா - நிலையாத, இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும், அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப - (அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே - பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) செல்வம்பெற்றபொழுதே தருமஞ்செய்யக் கடவர்-என்பதாம். ஏ அல்காவென்பது - விகாரப்பட்டு நின்றது. வாழ் உள்ளவிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமையால் அதுபெற்றவென்றும் அவ்வும் இல்லாதவிடத்தே இல்லாமையால் ஆங்கேயென்றும் சொல்லினர். அதனாலேசெய்யப்படும் அறங்களாவன - பயனைக் குறியாதுசெய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அவை நாளேத்துக்கு ஏதுவாய்மோட்சத்தைக்கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குபவென்றும், செயலென்றும் சொல்லினர். [இவை மீண்டுபோதலும் செல்வநிலையாமைசொல்லப்பட்டது] (௩)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்

வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். உயிர்-உயிரானது, நாளென-நாளென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல்-ஒருகாலவளவுபோல, காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி, ஈரும்-அறுத்துச்சொல்லுகின்ற, வாளது-வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின்-(அது) அறிவாரைப்பெற்றால்—எ-று. (கருத்து.) நாளாகிய வாளின்வாயினிடத்தது உடலென்பதை அறிவாரில்லை என்பதாம். * காலமென்னும் அருவப்பொருள்-உலகியல்நடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன்முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் - நாளென்வொன்றுபோலென்றும், அது தன்னைவாளென்று அறியமாட்டாதவரை - நமக்குப் பொழுதுபோகாநின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலால் - காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால்வாளதென்றும், அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப் பெறினென்றும் சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது-இங்கே உடம்பைக்காட்டிநின்றது. வாளினதுவாயையுடைய என

மையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவுசெய்யப்பட்ட நாள்கழிதல் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

இ-ள். நாச்செற்று-(பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி, விக்குள்-விக்கலானது, மேல்வாராமுன்-எழுவதற்குமுன்னே, நல்வினை-(மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று-விரைந்து, செய்யப்படும்—எ-று. (கருத்து.) நாவடக்கிச் சேர்தும் விக்குமுன்னே அறத்தை விரைந்துசெய்யப்படும்-என்பதாம். நாவானது அடக்கி விக்கல்மேலெழுந்தபின்பு ஐம்பொறிகளும் ஒடுங்கிவிடுதலால் நல்வினையைச் செய்தற்கு இயலாமையால் நல்லினைவிரைந்து செய்யவேண்டுமென்றும், அது இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால் மேற்சென்றென்றும் சொல்லினார். நல்வினை செய்யும் வழிமேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி. [இதனால் அந்நாள்கழிந்தால் உண்டாகும் நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

இ-ள். இவ்வுலகு-இந்தவுலகம்-ஒருவன்-ஒருவன், நெருநல்-நேற்றைக்கு, உளன்-உளனாயினன், (பிறந்தவனென்றபடி)(அவனே), இன்று-இன்றைக்கு, இல்லை-இலனாயினான் (இறந்தானென்றபடி), என்னும்-என்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) பெருமையை, உடைத்து-உடையதாயிருக்கின்றது—எ-று. (கருத்து.) இவ்வுலகம்நேற்றிருந்தவனின்றில்லை என்னும் பெருமையுடையது-என்பதாம். வெண்பாவுக்கும் உண்டாகின்ற சிறப்பெருமையுடையது-என்பதாம். இந்த நிலையாமையோ உலகத்திலே புகழ்பெற்ற ஆண்பாலைச் சொல்லினார், இந்த நிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்ததென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவனிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

இ-ள். (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதளவும் வா
ழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும்கூடியிருக்கையை, அறியார் - அறியமாட்
டார் (மாட்டாரிருந்தும்), கோடியுமல்ல - கோடியளவுமன்றி, பல - (அ
தனிலும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப - நினையாநிற்பார் — எ-று. (கரு
த்து.) ஒருநாளளவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அளவிலா எண்ணங்களை
எண்ணுகிறார்கள் - என்பதாம். * ஒருபொழுதும் என்ற இழிவுசிறப்பும்
மையால் இங்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டுகின்றது. காரண
மாகிய வினையினாலேயே வாழ்தற்கும் அளவாதலால் அது அறியப்படா

௩௪-ஆம் அதி—நிலையாமை.

தாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன அனுபவிக்கப்படும் இச்சரீர
க்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப்பொருள் வேண்டியவிதமும், அ
ம்முயற்சிகளைத் தாம்செய்யும்விதமும், அவைகளுக்குவரும் இடையூ
றுகளும், அவைகளைநீக்கும்விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச்சேர்க்கு
ம்விதமும், அதைப்பிறர்கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும்விதமும், அ
தனால் சினேகித்தவரை ஆக்கும்விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும்வித
மும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்கும்விதமும், முதலானவையும்
அறிவில்லாதவ ரியல்பின்மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி. [அ
வ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொ
ல்லப்பட்டது.]

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

இ-ள். உடம்போடு-சரீரத்தோடு, உயிரிடை-உயிருக்கு உண்டாயா நட்பு-சிநேகமானது, குடம்பை-(முன்னே தனியாதிருந்த)முட்டையானது, தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க, புள்- (அதனுளிருந்த) பறவை, பறந்தற்று - பருவம்வந்தவிடத்தே) பறந்துபோந் தன்மையை யுடையதாகும்—எ-று. (கருத்து.) முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்தமில்லாமைபோல் உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை - என்பதாம். * முன்னே தனியாமையாவது- கருவுள், தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறாகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல்-அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமான மாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாமலிருந்தே பின்பு திரும்பி வாராமற்போகலால், புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு-நட்பில்லாமற்போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டிநின்றது. அறிவாகியும், அருவாகியும், நித்தியமாகியும், உள்ள உயிரும்-அறியாமையாகியும், உருவாகியும், அநித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் - தம்முளே மாறாகலால் வினைவசத்தினாலேகூடியதல்லாமல் சிநேகமில்லை யென்பது அறிக. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர்நீங்கியவிடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு-மரணம்வருதல், உறங்குவது போலும்-தூக்கம்வருதல்போலும், பிறப்பு-(அதன்பின்னே)பிறப்புவருதல், உறங்கிவிழிப்பதுபோலும்-தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) மரணம்நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும்- என்பதாம். * உயிர்களுக்குஉறங்கலும்விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்தலும், இயல்பாகக்கடிதிலேமாறி மாறிவருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்சொல்ல

ப்பட்டது [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் மாறிவருமாறு] சொல்லப்பட்டது.]

(௯)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

இ-ள். உடம்பினுள்- (வாதமுதலான நோய்களாற் கெடுவதாகிய) உடம்புகளுள், துச்சிலிருந்த- ஒதுக்குக்குடியிருந்துவந்த, உயிர்க்கு- உயிருக்கு; புக்கில்- என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது அமைந்தின்றுகொல்- (இதுவரையில்) அமைந்ததில்லை போலும்—எ-று. (கருத்து.) உடலுள்ளே ஒதுக்குக்குடியிருந்த உயிர்க்கு என்றுமிருக்க வீடமைந்ததில்லை என்பதாம். * உயிரானது - அவ்வாதமுதலானநோய்கள் அமைந்தகாலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும் ஒருடம்பினும் நிலைபெறாமல் வருதலால் - துச்சிலிருந்ததென்றார், பின் னேபுறப்படாமல் புகுந்தேவிடுகிறஇல்- அமைந்ததாயின் பிறர் இடங்களிலே ஒதுக்குக்குடி இராதென்பதாம் ஆகவே உயிரோடியைந்து நிற்பது - ஒருடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியன அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] காளெனவே ஒன்பதுமுதலாகிய எழுபாட்டுகளாலும்யாக்கைநிலையாமைசொல்லப்பட்டது என்றறிக. (௰)

௩௫ - ஆம் - அதி - துறவு.

அஃதாவது, புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண்டாகிய பற்றை அவைகளதுநிலையாமையைப்பார்த்து விடுதலாம், அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியா னோதல்
அதனி னதனி னிலன்.

இ-ள். (ஒருவன்)யாதனின்-யாதனின்-யாதொருபொருளின்-யாதொருபொருளின், நீங்கியான் - நீங்கினான் (அவன்)—அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே, நோதல் - துன்பத்தை அநுபவித்தலை; இலன் - உடையவனாகான்—எ-று. (கருத்து.) ஐம்பொறிவிடயங்களை ஒவ்வொன்றாகவிடின் விட்டவையால் துன்பமடையான் - என்பதாம். * இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத்தேடுதலாலும்- காப்பாற்றலாலும்- இழத்தலாலும் - வருமவையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவையும், ஆகிய இருவகைத்துன்பங்களையும் ஆம்- எல்லாப்பொருள்களையும் ஒரு மிக்கவிடத்திலே, தலைமையான துறவாகும்,

அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாகவிட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (௧)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல.

இ-ள். துறந்தபின்- (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் (ஒருவனுக்கு)—ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே, இயற்பால் உண்டாகு முறைமையுடைய இன்பங்கள், பல- பலவாம், வேண்டின்- (அவ்வின்பங்களை)வேண்டினால், உண்டாக- (காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) துறந்தபின் உண்டாகும் பலவின்பத்தை வேண்டினால் துறக்கக்கடவன்- என்பதாம். * அவ்வின்பங்களாவன- அப்பொருள்களுக்காக - மனமும் - வாக்கும். அலையாது நிலையாகிலும், அவைகள்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமை

பிறே துறந்தவன் அவவின்பங்களை நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானாகலி ல். உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி இன்பமும், காலமும் வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாகுமென்பதாம். (௨)

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

இ-ள். (முத்திநிலை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன்- செவிமுதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய, புலத்தை- ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அடல் வேண்டும் - கெடுத்தல் வேண்டும் (கெடுக்கும்போது)—வேண்டிய வெல்லாம், (அப்புலன்களை அநுபவிக்கும் பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும் - விடுத்தல்வேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும் என்பதாம். உ புலன்களை அநுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வநுபவிப்பு மனத்தைத் தான்பற்றினாலும் பாவத்திற்கும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோகஞானங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்புவராததல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்லா மொருங்கு விடல் வேண்டுமென்றும், சொல்லினார். (௩)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

இ-ள். நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று - பற்றப்படுவதா ஒரு பொருளும்- இன்மை- இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகும் - சுபாவமாகும், உடைமை- (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால் மற்றும்- மீண்டும், மயலாகும் - மயக்கத்தைச்

செய்வதாகும்—எ-று. (கருத்து.) தவத்தோர்க்குப்பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகுமென்பதாம். உ நோற்பவரை நோன்பென்றும், மயறுக்குக்காரணமாய உடைமையை மயலென்றும், சொல்லுகலால் ஆகுபெயர்கள் எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டுஒருபொருளைவிடாதவிடத்தும் அதுசார்பாகவிடப்பட்டவையெல்லாம்திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கஞ்செய்யுமென்பது கருத்து [இவை நாலகுறையாட்டாலும் எதுதென்றும் புறப்பற்று விடுதல்சொல்லப்பட்டது] (௪)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

இ-ள். பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியையொழிக்கு முயற்சியையே மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும்- (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும், மிகை- அதிகமாம், (ஆனபின்) மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு -(சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சிலபொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன்- என்னாகும்—எ-று. (கருத்து.) பிறவியொழிக்க முயல்வோர்க்கு உடல் பாரமாம் மற்றவையா வென்னாவனவன் - என்பதாம். உ கொல்-அசை. தொடர்ப்பாடு உடம்பொடு தொடர்தலைல்-உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும் அருவுடம்பு-இந்திரியவுணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடுங்காமவினை வினையுகளோடுங்கூடியமனம், கூடியமனம், இதுசூட்சுமசரீரமெனவும்படும்.

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வானோர்க்

குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

இ-ள். யானெனதென்னும் - (தானல்லாத உடம்பை) யானென்று
ம் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அ
வைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அ
றுப்பான் - கெடுப்பவன், வானோர்க்கும் - தேவர்க்கும், உயர்ந்த - அடை
தற்கரிதாகிய, உலகம் - முத்தியுலகத்தில், புகும் - செல்லுவான் — எ-று.
(கருத்து.) யான் - எனது என்னுமயக்கமற்றவன் முத்தியடைவன்-என்
பதாம். ௳ மயக்கம் அறியாமை, அதனைக்கெடுத்தலாவது - குருபதேசத்
தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யானல்லவென்றும்,
அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்து அவைகளிலே - பற்றை
விடுதல். வானோர்க்குமென்னும் சிறப்புமை வருவிக்கப்பட்டது. [இத
னால் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டென்பது
சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

இ-ள். பற்றினை (இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப்பற்றி
விடா அவர்க்கு, விடாதவனை, இடும்பைகள் - துன்பங்கள், பற்றி - இறு

கப்பற்றி, விடாஅ - விட்டுநீங்காவாம் — எ-று. (கருத்து.) இருவகைப்ப
ற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள்விடாவாம்-என்பதாம். ௳ இறுகப்ப
ற்றல் - ஆசைமிகுதல்விடாதவர்க்கென்பதுவேற்றுமை மயக்கம். [இதனுல்ப
ற்றுக்களைவிடாதவர்க்கு மோக்ஷமில்லையென்பது சொல்லப் பட்டது]

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

இ-ள். தீரத்துறந்தார் - முழுதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் - (முத்
தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர் - அப்படி துறவாதவர் மயங்கி-
மயக்கமுற்று - வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவ
ராவார் — எ-று. (கருத்து.) முற்றத்துறந்தவர்கள் முத்திப்பெறுவர் து
றவாதவர்பிறப்பிலுழல்வர்-என்பதாம். ௳ முழுதுந்துறத்தலாவது - பொ
ருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும் வெறுத்துப் பற்றற விடுதல்.
அப்படித்துறவாமையாவது - அவைகளிலேஒன்றைவிடத்தேசிறிதாயினு
ம்பற்றுச்செய்தல், அணிவுபற்றி - தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிக
ண்டேபிறப்புவலையுள் அகப்படுதலால் - மயங்கியென்றும், சொல்லினர்.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்குமற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

இ-ள். (ஒருவன்) பற்றற்றகண்ணே - (இருவகைப்) பற்றுகளையும்அ
ற்றபொழுதே, (அப்பற்றறுதியானது) பிறப்பு - (அவனது) பிறவியைஅ

றுக்கும் - ஒழிக்கும், மற்று - அவை அறாத பொழுது - நிலையாமை - (அவ
ற்றால் பிறத்தும் இறத்தும், வருகிற) நிலையாமையானது, காணப்படும் - அ
றியப்படும் — எ-று. (கருத்து.) பற்றற்றபொழுதே பிறப்பறும் - என்பதா
ம். ௳ காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி - பற்
றற்றகண்ணே என்றார். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அவையிரண்டுஞ்சே
ர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (௯)

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக பற்று விடற்கு.

இ-ள். பற்றற்றான்- (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிநின்றே)பற்றில்லாதகடவுளாலே சொல்லப்பட்ட, பற்றினை- முத்திவழியை, பற்றுக- (இதுவேநல்லவழியென்று) மனத்திற்கொள்ளக் கடவர் (கொண்டு)அப்பற்றை- அதனிடத்து உபாயத்தை, பற்றுக- மனத்தினாலே செய்யக்கடவர், பற்று-(விடாதுவந்த)பற்று,விடற்கு-விடுதற்கு—எ-று. (கருத்து.) பற்றற்றான்சொல்லியமுத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் - என்பதாம். * கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார் அதனிடத்து உபாயமும்- தியானமும், சமாதியும்ஆம். விடாதுவந்தப்பற்று-அநாதியாய்வருமுடற்பற்று. [இதனால் அப்பற்று விடுதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது] (௰)

௩௬-ஆம்- அதி-மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின்காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல்- இதை - வடநூலார் தத்துவஞானமென்பர், இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே உண்டாவதாகையால் அக்காரணவொற்றுமைபற்றி துறவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு.

இ-ள். பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொருளென்று- மெய்ப்பொருள்களென்று, உணரும்- அறிகின்ற, மருளான்- விபரீதஞானத்தினாலே, மாணாப்பிறப்பு- மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி)—ஆம்-உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத்தாற் பிறப்புண்டாம் - என்பதாம். * இங்கேபொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணர்தலாவது- மறுபிறப்பும், இருவகைப்பயன்களும், கடவுளும், இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிறமயக்கநூல் வழக்கத்தைமெய்நூல் வழக்கமென்று துணிதல்-நரகர்-விலங்கு-மக்கள்- தேவர் என்கிறநால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமேயாகலால்- மாணாப்பிறப்பென்றார். [இதனால்-பிறப்புத் துன்பமென்பதும் அதற்கு முதற்காரணம் விபரீதஞானமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

இருணீங்கி இன்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

இ-ள். மருள்- அவ்விபரீதஞானத்திலிருந்து, நீங்கி- நீங்கி, மாசறு- குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு- மெய்யறிவையுடையவராயினவர்க்கு (அம்மெய்யறிவானது)—இருள்- பிறவியை, நீங்கி- நீங்கச்செய்து, இன்பம்- முத்தியை, பயக்கும்- கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து. விபரீதஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தியின்பம் உண்டு- என்பதாம்.) * இருள் நரகம்; அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்றூர்தன் வினை நீக்கியென்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. மாசறுகாட்சி- கேவலஞானம். [இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும், [illegible] சாதனம் [illegible] பொருளென்பதும் [illegible] லப்பட்டன.]

[a] விபரீதஞானமாவது ஒன்றை மற்றொன்றாக அறிதல்; அது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.

* சந்தேகஞானமாவது ஒன்றை இதுவோ அதுவோ வெனக்கொள்ளுதல்; கயிறோ பாம்போவெனத் துணியாது நிற்பதுபோல்வன.

[illegible]

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு [illegible]
[illegible]

இ-ள். [illegible]

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

இ-ள். மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு- மெய்யையறிதலில்லாதவர்க்கு, ஐயுணர்வு- (ஊறு- சுவை- ஒளி- ஓசை- நாற்றம்- இவ்வைந்து புலன்களை [illegible] ம் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு, எய்தியக்கண்ணும்- (அப்புலன்களை [illegible]) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் (அதனாலே)—பயன் [illegible] மோக்ஷம், இன்று- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) மெய்யையறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனமில்லை- என்பதாம். [illegible] தாகிய உணர்வு- மனம்; அது வசப்படுதலாவது- பிரத்தியாகாரம் [illegible] யோகக்கு [illegible] அப்படி நின்றவிடத்தும் அம்முத்தியைத் தாரணை [illegible] [இவை இரண்டு பாட்டுக்களாலும் மெய்யுணர்வுடையவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொரு பொருள்; எத்தன்மைத் தாயினும் -

[illegible] உடையதாய்த் தோன்றினும் (அத்தோன்றிய விதத்தை [illegible] விடாமல்)—அப்பொருள் - (அத்தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருக்கும் மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை, காண்பது அறிவு - மெய்யுணர்வு—எ-று. (௩௫௫.) எப்பொருளிடத்தும் உண்மையாகப் பொருந்தியிருக்கும் [illegible] அறிவே மெய்யறிவு-என்றதாம். [illegible] [illegible] என்பதை [illegible] மெய்யுணர்வு என்பதாயிற்று. அதாவது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அறிகலாம். [இதனுல் மெய்யுணர்வின் இலக்கணங் கூறல் (இ) நப்பட்டது.]

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வாரா நெறி.

இ-ள். ஈண்டு- இம்மையிலே பிறப்பிலிடத்து, கற்று- (உபதேசத்
தை ஞானாசாரியனிடத்தே) கேட்டு (அதனால்) மெய்ப்பொருள்- உண்மை
ப்பொருளை, கண்டார்- உணர்ந்தவர், மற்றீண்டு- திரும்பி இப்பிறப்பிலி
டத்து, வாராநெறி- வாராத வழியை, தலைப்படுவர்- அடைவார்—எ-று.
(கருத்து.) இப்பிறப்பிலுபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப்பொருளையறி
ந்தவர்பிறவார்- என்பதாம். ஈண்டென்றதனால்- மனிடத்தும் பலசமு
ம்மறுமையிலும், ஈண்டென்றதனால் மோக்ஷத்தை அடைதற்குரியமனி
தப்பிறப்புபெறுதற்கு அரியதென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டுவா
ராநெறி- மோக்ஷமார்க்கம். மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய மூன்ற
பொருளை அறிதற்கு உபாயமூன்று அவை கேட்குதல்- சிந்தித்தல்- தெ
ளிதல்- என்பன, [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

இ-ள். (அப்படிக்கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உள்ளம்- (ஒரு
வனது) உள்ளமானது, ஒருதலையா- நிச்சயப்பட, ஓர்த்து- (பிரமாணங்
களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து (அதனால்,— உள்ளது- முத்திப்பொ
ருளை, உணரின்- அறியுமாயின், பிறப்பு- (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதா
க, பேர்த்து- மாறி, உள்ளவேண்டா- நினைக்க வேண்டுவதில்லை—எ-று.
(கருத்து.) ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளையறிந்தால்

அவனுக்குப்பிறவி இல்லை-என்பதாம். ௪ [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்
பட்டது.]

(எ)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச்சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

இ-ள். பிறப்பென்னும்- பிறவிக்கு முதற்காரணமெனப்படுகிற, பேதைமை- அஞ்ஞானமானது, நீங்க- கெட, சிறப்பென்னும்-மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை காண்பது- அறிவதே, அறிவு- (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறவிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளை காண்பதேயறிவாகும்- என்பதாம். ௳ பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ்செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக்காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள்- அஞ்ஞானம் மற்றைநான்குக்குங் காரணமாதலால் அச்சிறப்புபற்றி அதனையேபிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச்சொல்லினர். எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாகியும், பரிசுத்தமாகியும் எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரேதன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார், முன்னேமெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றார், சொல்லியதும் இதுபற்றியென்றறிக, அதனைக்காண்கையாவது- உயிர்தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாமல்நினைத்தல் - இதனைச்சமாதியென்பர். மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடிபிறவி வருமென்றிருத்தலால் மோக்ஷமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப்பாவிக்கும்படி; முன்னேபழகுதலாகிய இதனின்மிகுந்தஉபாயம் இல்லையென்பதறிக [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

இ-ள். (ஒருவன்) சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை, உணர்ந்து- அறிந்து, சார்பு-இருவகைப்பற்றுக்களும் கெட- நீக்க, ஒழுகின்-நடக்கவல்லவனாயின், சார்தரும் - (முன் அவனைச் சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற, நோய்- துன்பங்கள், அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து, மற்றுச்சார்தரா - பின்சேரமாட்டாவாம்—எ-று. (கருத்து.) மெய்ப்பொருளையறிந்து இருவகைப்பற்றுக்களுங்கெட நடப்பவனைத் துன்பங்களணுகாவென்பதாம். ௳ இங்கே ஒழுக்கமென்றது- யோகவழிநடத்தலை. அது- இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி, எனவெண்வகைப்படும், அத்துன்பங்களாவன-பிறவி அநாதியாய் வருதலால் உயிரினோ

டளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அநுபவிக்கப் பட்டவையும், பிறந்தவுடம்பால் மோஷ்டுகொள்ளப்பட்டவையும், நீங்கலாகபின்னே அநுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம். அவைவிளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னே கெடுதலால் அழித்துச்சார்தராவென்றார், பிறவிக்குக் காரணமாதலால் அவ்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. [முன்மூன்று பாட்டுக்களாலும் பரம்பொருளை அறியப்பிறப்பறுமென்றார். அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும், [illegible] எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமையாற் கெட்டு விடுமென்பது இதனாலே சொல்லப் (௯)
பட்டது.]

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்
நாமங் கெடக்கெடு நோய்.

இ-ள். (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு)—காமம்-வெகுளி-மயக்கம் - விருப்பம் - வெறுப்பு - அஞ்ஞானம் - எனப்படுகிற இவை மூன்றன் - இக்குற்றம் மூன்றனது, நாமம் - பெயரும், கெட - கெடுதலால், நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதலில்லை—எ-று. (கருத்து.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றங்களால் வருந்துன்பங்களில்லை - என்பதாம். * அநாதியாகிய அவிச்சையென்னும் அஞ்ஞானமும் அதுபற்றியானென மதிக்கும் அகங்காரமும் அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும் அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும் அதுபற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும் எனவடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களுக்குமுன்னே இக்குற்றமூன்றும் காட்டுத்தீமுன்னே பஞ்சுபோலுமாம். ஆதலால் அவைசிறிதுந்தோன்றா இவைமூன்றனுமக் கெடவென்றார் விகாரத்தாலே தொக்கநாமமும் என்னுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வருந்துன்பங்களும் இல்லாமற் போகுகைமெய்யுணர்வின் பயனாதலால் இவை இரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்தவுடம்பும் அது கொண்டவினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றாம். (௰)

௩௭ - ஆம் - அதி - அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது, முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுநிற்ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையால் அப்பற்றி ஒரோவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய புழக்கவசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்களுக்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் - விளைப்பதாகிய, வித்து - விதை, அவா - அவாவாகும் - என்ப - என

து (நூலோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.) எவ்வுயிர்களின் பிறவிக்கு விதை ஆசை-என்பதாம். * உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அது காட்டுங்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதியி லவாவும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதிக்க- அவிவை மோக்ஷமானது மறைக்க- அவ்வுயிரை அவ்வாவானது கதியினிடத்தே கொண்டுசெல்லுதலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உண்டாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டினும் ○ உத்சர்ப்பிணி ※ அவசர்ப்பிணியென்னு காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாகுங்கால் வேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது எல்லாச்சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும் கூறினார். [இதனால் பிறப்புக்கு அவாவித்தாதல் சொல்லப்பட்டது] (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்)—வேண்டுங்கால்- ஒன்றைவேண்டினால், பிறவாமை- பிறவாதிருக்கையையே - வேண்டும்- இச்சிக்கவேண்டும், அது - அப்பிறவாமையானது, வேண்டாமை - (தானொருபொருளையும்) அவாவாமையை, வேண்ட - இச்சிக்க, வரும்- (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறவாமையையே இச்சிக்கவேண்டும் - என்பதாம். * அநாதியாகத் தான்

○ உத்சர்ப்பிணி- உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைகளாலே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

※ அவசர்ப்பிணி- அவ் வகைகளாலே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

நோய்-பிணி-மூப்பு-இறப்பு-இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொ
ண்டு வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாகா
தாகையால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்
தைக்குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்
தாகப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமிழைத்தலாலே அதுவேண்டா
மை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினர். (௨)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

இ-ள். வேண்டாமையன்ன-(ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோ
லும், விழுச்செல்வம்-மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு-(காணப்படுகி
ற)இவ்வுலகத்திலே, இல்லை-இல்லை,(அவ்வளவேயன்றி)—யாண்டும்(கே
ட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃதொப்பது-அதுபோல்வது, இ
ல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) இச்சியாமைக் கொப்பானசெல்வம் இவ்
வுலகத்திலும் மோக்ஷத்திலும் இல்லை-என்பதாம். ※ மக்களது செல்வ
மும், தேவரது செல்வமும், மேலுமேலும் நோக்கக் கீழாதலால் தனக்
கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இ
ரண்டுலகங்களிலும் ஒப்பதில்லையென்றும் சொல்லினர் [இவ்விரண்டு
பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெ
னவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

இ-ள். தூஉய்மையென்பது-(ஒருவர்க்கு) மூத்தியென்று சொல்ல
ப்படுவது, அவாவின்மை-அவாவில்லாமையாம் அது-அவ்வவாவில்
லாமை, வாய்மை-மெய்ம்மையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும்-தானே
யுண்டாம்—எ-று. (கருத்து.) மெய்ம்மையை யிச்சிக்கவருவது ஆசையி
ல்லாமை அதே மூத்தி-என்பதாம். ※ வீடாவது-உயிர் அஞ்ஞானமுத
லாகிய அழுக்கறுதலாகலான் அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தை
க் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மை யென்று
ம், வாய்மையையுடையபரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும் சொ
ல்லினர், மற்று-அசை-வேண்டுதல்-இடைவிடாதுபாவித்தல்] அவா
வறுத்தல் மூத்திக்கு நேரே காரணமென்பதும் அது வருவழியும் இதனு
லே சொல்லப்பட்டன.] (௪)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையார்
அற்றாக வற்ற திலர்.

இ-ள். அற்றவரென்பார்-(பிறவி) யற்றவரென்றுசொல்லப்படுமவ
ர், அவாவற்றார்-(அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வவாவையற்றவர்

மற்றையார்-பிறவேதுக்கள் அற்று அதுவொன்றும் அறாதவர்; (அவ்வ
துக்களாலே சிலதுன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல் அற்றாரென்றதில்- அ
ர்போற்பிறவியற்றிலர்—எ-று. (கருத்து.) பிறவியற்றவரென்றுசொல்ல
படுபவர் ஆசையற்றவர்- என்பதாம். ௬ [இதனும் அவாவற்றவரது சிற
ப்பு விதியினாலும் எதிர் மறையினாலுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. (௬)

இ-ள். (ஒருவனை - மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லா
ம் பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற் குரியவனாகிய) ஒருத்
னை, வஞ்சிப்பது- மறவிவழியினாலே நுழைந்து பின்னும் பிறவியிலே
தள்ளிக்கெடுக்கவல்லது, அவா - அவாவாம் (ஆதலால்)—அஞ்சுவது
(அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே, அறன்- துறவறமாம்—எ-று. (கருத்
து.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லதாகிய ஆசையை நீக்குவதே அறமாம்
என்பதாம். ௭ ஓரும்- இரண்டும் அசைகள். அசாதியாய்வந்த அவ்வவா
நீங்காவிடத்து வாய்மையை வேண்டுதலையொழிந்து பார்க்கினுமே கா
த்திடானுமின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய வியற்
கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குகலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்
றார். காத்தலாவது - வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகிய
நிகழ்த்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்பதே அறமென்
பதும் சொல்லப்பட்டது.]

(௭)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

இ-ள். (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையினை - ஆற்றவறுப்பின் - மு
ழுதும் அறுத்தால், (வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்கவல்லவனுயினென்றபடி)
(அவனுக்கு) தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகியசெயல், தான்வே
ண்டுமாற்றால், தான்விரும்பும் வழியினாலே, வரும்- உண்டாகும்—எ-று.
(கருத்து.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினவன் கெடாமைக்கேது உண்டு
என்பதாம். ௮ கெடாமைபிறவித் துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு
ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை தான் விரும்
பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி அவாவை முழுவதும் அறுத்தவனுக்கு
மேலே தவஞ்செய்யவேண்டுவதில்லை, அவனால் செய்யப்பட்டவையெ
ல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து.

(௮)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்டேற்
தவாஅது மேன் மேல் வரும்.

இ-ள். அவாவில்லார்க்கு- ஆசையில்லாதவர்க்கு, துன்பம்- (வரக்
கடவ) தொகுதுன்பம், இல்லாகும், இல்லையாகும், (ஒருவனுக்குப் பிற
க்காரணங்களெல்லாம். (இல்லாதிருக்கும்) அஃதுண்டேல்- அவ்வொன்று

மாத்திரம் உண்டாயின் (அதனால் எல்லாத்துன்பங்களும்) தவாது- மு
டிவில்லாமல், மேன்மேல்- மேலுமேலும், வரும்—எ-று. (கருத்து.) ஆ
சையற்றவர்களுக்குத் துன்பமில்லை- என்பதாம். ௯ உடம்பு மொன்று
கொண்ட துன்பம்முன்பே செய்துகொள்ளப் பட்டதாகலின் இங்கே

துன்பமென்றது - இப்போது அவாவாலே செய்துகொள்ளப் படுகி
ன்றவைகளைமேன்மேல் வருமென்றதனால் தன்னைப்பற்றிவருவதும், பி

றுமிவைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத்துன்பங்களென்பது பெற்றும். இதனுல் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

இ-ள். அவாவென்னும் - அவாவென்றுசொல்லப்படுகிற, துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமானவது, கெடின் - (ஒருவனுக்கு) கெடுமாயின் (அவன் முத்திபெற்ற விடத்தே யல்லாமல்)— ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்துமென்றபடி]—இன்பம் - ஆனந்தமானது இடையறாது - நடுவேநீங்காது—எ-று. (கருத்து.) மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம் - ஆனந்தமாம். ✽ துன்பத்துட்டுன்பமாவது - மற்றைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த்தோன்றும்படியாகவருங் கொடியதுன்பமாம். அவாவானது பயனைக்கொடுக்கும்போதேயல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்றுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனோதுக்கமுண்டாவது சிறிதுமில்லாமையால் என்றும் இன்பம் இடையறாதென்றார். [இதனுல் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடுநின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

இ-ள். ஆரா வியற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா - அவாவை, நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானுயின் (அவ்விடுகை அவனுக்கு) அந்நிலையே - அப்போதே, பேராவியற்கை - (எப்போதும்) நீங்கி லைமையுள்ளதன்மையை, தரும் - கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) நிரம்பாத ஆசையைவிடில் அது பிறவாமையைத்தரும். என்பதாம். ✽ நிரம்பாவியல்பாவது - தானேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாதபொருள்களைவேண்டி மேலுமேலும்வளர்தல், அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப்புக்கவலைகளும், பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அதை அவாவைவிட்ட விடத்துப்பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும் சொல்லினார். அந்நிலைமை புகாடியவனைச் சீவன்முத்தனென்பர். [இதனுல் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

ளகூ0 ௩-அ-ஆம்-அதி—லம்.

துறவறவியல்-முற்றுப்பெற்றது.
ஆக அதிகாரம் ௩௭-க்கு-திருக்குறள் ௩௱எ0.

இச்சூத்திரத்தால் இம்மை- மறுமை- வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனிமுறையே பொருளும் இன்பமும் அருளிச்செய்யத்தொடங்கியவர் அவைகளுக்கு முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலிசொல்லுகிறார்.

ஙஅ - ஆம் - அதி-ஊழ்

அஃதாவது, நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனாகிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம்-ஊழ்-பால்-முறை-உண்மை-தெய்வம்-நியதி-விதி- என்பவை ஒருபொருட்சொற்கள், இது பொருளின்பங்களிரண்டிற்கும் பொதுவாய்நின்றதுள் வைக்கப்படாமையாலும் முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்தமுடைமையாலும் அறனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள்- கையிலிருக்கும்பொருள், ஆகூழால்- ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே அசைவின்மை- முயற்சியானது, தோன்றும்- உண்டாகும், போகூழால்-போகுதற்குக்காரணமாகிய ஊழினாலே, மடி-சோம்பலானது தோன்றும்- உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும்விதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும், உண்டாகு - என்பதாம். * ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் தன்னைக்காரணமாகிய முயற்சி சோம்பல்களையும் தானேதோன்றச்செய்யுமென்பதுகருத்து. (க)

பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—அறிவு- எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், இழவூ- (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரணமாகியவூழ், (உற்றக்கடை-) பொருந்தியவிடத்து, பேதைப்படுக்கும்- (அதனை) அறியாமையாக்

கும் (அவனறிவு சுருங்கியிருந்தாலும்)—ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக்காரணமாகிய, ஊழ், உற்றக்கடை- பொருந்தியவிடத்து, அகற்றும் (அதனை)விரிக்கும்—எ-று. (கருத்து.) போகும்ஊழ் அறிவில்லாமையையும் ஆகும்ஊழ் அறிவையும் தரும் - என்பதாம். * கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது ஊழ் இயற்கையாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்துமென்பதாம். (உ)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

இ-ள். (அறியாமையாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய- நுட்பமானபொருள்களையுடைய, நூல்பல - பலநூல்களையும், கற்பினும்-கற்றானாயினும் (அவனுக்கு)—மற்றும்-பின்னும், தன்னுண்மை-தனது ஊழினாலாகிய அறிவே, மிகும்- மேற்படும்—எ-று. (கருத்து.) நுட்பமாகிய நூல்களைக்கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினாலாகிய அறிவே மிகும்- என்பதாம். * பொருளினுண்மை: நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல்- கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்று அஞ்சப்படுதற்காகச் செயலுக்குத்தான் முற்படுதல். செயற்கையாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ங)

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

இ-ள். உலகத்து-உலகத்தில், இயற்கை-(ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு- இரண்டுகூறாயிருக்கின்றது (ஆதலால்)—திரு-செல்வமுடையவராதலும் வேறு; தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையராதலும் வேறு—எ-று. (கருத்து.) உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை அறிவுடைமையென இரண்டுவகை - என்பதாம். * செல்வத்தைப் படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன்கொள்ளுதலும், அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால் அறிவினராதற்கு ஆகிறஊழும் செல்வராகுதற்குச் செல்வராகுதற்கு ஆகிறஊழும் அறிவினராகுதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத்தேடும்போது அறிவொடு ஊழினைக்காரணமும் வேண்டுமென்பது பெறப்படும். (௪)

நல்லவை யெல்லா அந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

இ-ள். செல்வம் - செல்வத்தை, செயற்கு- உண்டாக்குதற்கு, நல்லவையெல்லாம்- நன்மையுள்ளவையெல்லாம், தீயவாம்- தீயவையாய் அழிக்கும் (அதுமாத்திரமல்லாமல்)—தீயவும் - தீயவைதாமும், நல்லவாம்- நல்லவையாயாக்கும் (ஊழ்வசத்தால்)—எ-று. (கருத்து.) விதிவசத்

தால் நல்லவையெல்லாந் தீயவாந் தீயவையெல்லாம் நல்லவாம் - என்பதாம். * நல்லவைதீயவையென்றது - காலமும் - இடமும் - கருவியும் தொழிலும் ஆகிய இவைமுதலானவைகளை. ஊழ்பெலன்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது, அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும், ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்கள் முதலான அனைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெறப்படும்.

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

இ-ள். பால்- ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையனவாகாதபொருள்கள், பரியினும் - வருந்திக்காப்பாற்றினாலும் ஆகாவாம்- (தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும், தம- தம்முடையனவாகிய பொருள்கள், உய்த்து- (புறத்தே) கொண்டுபோய், சொரியினும்- பெய்துவிட்டாலும் போகா- (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம்—எ-று. (கருத்து.) ஊழினால் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லா உரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்திற்போக்கினாலும் போகா- என்பதாம். * பொருள்களது நிலையும், போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும் இகழ்ச்சியினாலும், ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருள் கருத்துக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது. (௬)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குத் துய்த்த லரிது

இ-ள். கோடி - (அநுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியைத் தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச்சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வத்தினால் வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட, வகையல்லால் - வகையாலல்லது, துய்த்தல் - அநுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) கோடிபொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுளமைத்தவளவையன்றி யநுபவித்தலரிது என்பதாம். உ எந்தவினை எந்தவுயிரினால் செய்யப்பட்டதோ அந்தவினையின்பயனை அந்த வுயிர்க்கேவகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்றவும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்றபொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமேயல்லாமல் அநுபவித்தல்கூடாது அதற்கு ஊழுவேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மன் துப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின்.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அநுபவித்தல் இல்லாதவர், துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்கள்)—உறற்பால - அடையும் பகுதியையுடைய துன்பங்களை, ஊட்டா - அடைவிக்காமல், கழியுமெனின் - நீங்குமாயின்—எ-று. (கருத்து.)

ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை யடைவிக்காமல் நீங்கினவாறாயின் துப்புரவில்லார் துறப்பார்-என்பதாம். ஈ தம்மால்விடப்படும் பற்றுக ளெல்லாமதாமேவிடப்பெற்றிருந்தும் கருத்துவேறுபாட்டால்துன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளைக்காட்டலால்-மன்-ஒழியிசை. ()

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

இ-ள். நன்று - நல்வினை, ஆங்கால் - இன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதந்தேடாமல்)—நல்லவா - இவைநல்லவையென்றினைந்து காண்பவர் - அநுபவிப்பவர், அன்று - மற்றைத் தீவினை, ஆங்கால் - துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அநுபவியாமல்)—அல்லற்படுவது - (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது, எவன் - என்னகாரியத்து—எ-று. (கருத்து.) நன்மையை யநுபவிப்பதுபோலத் தீமையையும் அநுபவிக்கவேண்டும் - என்பதாம். ஏ தாமே முன் செய்துகொண்டவையாயினும் பயனைக் கொடாமல் கழியாவாயினும் இரண்டும் இசைந்து அநுபவித்தற்கு உரியவையாம்-அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அங்ஙனஞ்செய்யாமல் வருந்துதல் அறிவு அன்று - என்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று

சூழினுந் தான்முந் துறும்.

இ-ள். மற்றொன்று - (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகையாயிருக்கும் உபாயத்தை, சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும், தான் - தான், முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தைப் பலதுமற்றொன்றையாவதாக்கினாக் கொண்டுவந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும் (ஆதலால்) — ஊழின் - ஊழ்போல, பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா - எவை, உள - இருக்கின்றன — எ-று. (கருத்து.) ஊழை விலக்க நினைக்கின் அது வேறொன்றிற்கும் ஆதலால் அவ் ஊழினும் வலியவை இல்லை - என்பதாம். ஊழ் பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல், ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து நிற்கையால் உம்மை எச்சவும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலிமையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை யூழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

முதலாவது - அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

பொருட்பால்.

பொருளாவது, அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி முதலானவைகளாம். அது தனக்குத் தலைக்காரணமாகிய அரசனிடத்திலல்லவோ அடங்கும். அவ்வரசனியல்பாவது காலத்தை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல் அங்கவியல் ஒழிபியல் என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது, உலகத்திற்கு உயிரொத்திருக்கும் அரசனது தன்மையாம், அவ்வரசியலை இருபத்தைந்ததிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

௩௯-ஆம்-அதி-இறைமாட்சி.

அஃதாவது அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரணு

முடையா னரசரு ளேறு.

இ-ள். படை - சேனையும், குடி - நாடும், கூழ் - பொருளும், அமைச்சு - அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும் (என்று சொல்லப்பட்ட) ஆறங்கங்களையும்—உடையான் - உடையவன், அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம்போல்வனாவான்—எ-று. (கருத்து.) சேனை-நாடு-பொருள்-அமைச்சு-நட்பு-அரண் இவ்வாறங்களையுமுடையவன் அரசருளாண்சிங்கம் போல்வன் - என்பதாம். ஈ குடியையுடையநாடு குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகியபொருள் - கூழென்றும் சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு நட்பு பொருள் நாடு அரண்படை என்பதே முறையாயினும் இங்கேசெய்யுளோக்கிப் பிறழவைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலொன்று குறையினும் அரசனிற் செல்லாதென்பது பெற்றாம் [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன இவையென்பதும் இவைமுழுதுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும்சொல்லப்பட்டன.] (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

இ-ள். வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை - திண்மையும், ஈகை - கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை

ழிவிலே நீங்காது நிற்கை—எ-று. (கருத்து.) அரசனுக்கியல்பாவது வல்லமை ஈகை யறிவு மனவெழுச்சியாகும் - என்பதாம். ஈ ஊக்கம் தொழிற்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து ஈகை படைக்குரித்து. மற்றவை - தொழிலுக்குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அடங்கினால் அரசனுக்கும் கெடுவனபலவாம் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

இ-ள். நிலனாள்பவர்க்கு - நிலத்தினையாளும் திருவினையுடையவனுக்கு, தூங்காமை யுடைமை - அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும், கல்வி (யுடைமை) (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) - கல்வியுடைமையும், துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய, இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும், நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம்—எ-று. (கருத்து.) விரைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்மூன்றுமரசனை விட்டு நீங்காவாம் - என்பதாம். கல்வியதன் பயன்பாடு பின்னே சொல்லப்படும், ஆண்மையாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் - கல்வி ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன நீங்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (௩)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா

மான முடைய தரசு.

இ-ள். அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்தினின்று, இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, நீக்கி - (தன நாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்கடிந்து, மறன் - வீரத்தினின்று, இழுக்கா - தவறாத, மானம் - மானத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு - அரசனாவான் — எ-று. (கருத்து.) தன்னறத்தினின்று பாவங்களைநீக்கிவலிமையினுல் தவறாத மானமுடையவன் அரசன் - என்பதாம். * அவ்வறமாவது - வேதமோதல், ஈதல், யாகஞ்செய்தல், என்னும் பொதுத்தொழில்களிலும் - படைக்கலம் பயிலல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறமறுத்தல், என்னுஞ் சிறப்புத்தொழில்களிலும் - தளராமலிருத்தலை, அல்லவை, கொலை, களவு, முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தைக்குறைத்தற்கு மறனிழுக்காமானமென்றார். அரசு - அரசனது தன்மையாதலால் அஃது உபசாரவழக்கால் அரசனைப்பேசுகின்றது. (௪)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

இ-ள். இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள்வரும் வழிகளை மேன்மேலும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் - (அப்படிவந்தவைகளை) ஓரிடத்தே தொகுத்தலும், காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப்) பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும், காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை, வகுத்தலும் (அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு - அரசனானவன் — எ-று. (கருத்து.) பொருள் வரவுதேடலிலும், சேர்த்தலிலும், காத்தலிலும், அறவழியில் செலவு செய்தலிலும், வல்லவன் அரசனாவான் - என்பதாம். * பொருள்களாவன - மணி - பொன் - நெல் முதலானவை. அவைவரும் வழிகளாவன - புதையலாயிருத்தலும், இறைகொள்ளலும், தன்னுடைமை காத்தலும், முதலானவை, பிறர்கொள்பவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வோர், முதலானவர் - கடவுளர், அந்தணர், வறியோர், என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும், கொடுத்தலை - அறத்தின் பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை - படை - நாடு - அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னைவிட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும், கொடுத்தலை - பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம் - வாவி - செய்குன்று - இளமரக்கா - முதலானவைகளைச் செய்தற்கும், ஐம்பொறிகளால் அநுபவிக்கப்படும் மனைவிகளுக்கும் கொடுத்தலை - இன்பப்பொருட்டாகவும், கொள்க. இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமல் செய்தல் அரிதாகலால் - வல்லதரசென்றார். இவ்விரண்டுபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது. (௫)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

இ-ள். மன்னவன்- அரசன், காட்சிக்கெளியன் (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனுகி கடுஞ்சொல்லனல்லனேல்- (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினை அல்லாதவனுமாயிருந்தால். நிலம்- அவனது நிலத்தை உலகம் மீக்கூறும் (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும்—எ-று. (கருத்து.) காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச் சொல்லும் - என்பதாம். உ காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சிமண்டபத்திலே அந்தணர் - சான்றோர் - உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனுயிருத்தல், கடுஞ்சொல்- கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல், நிலத்தைஉயர்த்திச் சொல்லுமெனவேமன்னனை உயர்த்திச்சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. உயர்த்திச் சொல்லுதல்- இவன் காக்கின்றநாடு பசி, பிணி, பகை, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கு மிருந்த வின்பந்தருவதென்று புகழ்ந்துசொல்லல். (௬)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

இ-ள். இன்சொலால்- இனியசொல்லுடனே, ஈந்து-கொடுத்து, அளிக்க- காப்பாற்ற, வல்லார்க்கு-வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், தன்சொலால்- தன்புகழோடுபொருந்தி, தான்கண்டனைத்து-தான் நினைத்த அளவினதாகும்—எ-று. (கருத்து.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்குமரசனுக்கு தான்நினைத்தவை உண்டாகும்- என்பதாம். ஈ இன்சொல்- கேள்வியிலும், தொழிலிலும் இனிமையாகியசொல்-ஈதல்- வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், அளித்தல், தன்பரிவாரத்தினுள்ளார், பகைவராலும், நலிவுபடாமற் காத்தல். இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லார்க்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கருதியவளவிற்றுதல் - நினைத்தபொருளெல்லாம் காத்தல், (௭)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

இ-ள். முறைசெய்து- (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும்-(பிறர் வருத்தாமல்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன் அரசனானவன், (பிறவியிலே மனிதனேயாயினும்) —மக்கட்கு- மனிதர்களுக்கு, இறையென்று- (செயலினாலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப் படுவன்—எ-று. (கருத்து.) முறைமையின்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத்தெய்வம்-என்பதாம். ஈ முறை-அறநூலினும், நீதிநூலினும், சொல்லும்வழிமுறைமேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற் பிரித்து உயர்த்திவைத்தல். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்

கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

இ-ள். சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லும் அமைச்சர்களின் வார்த்தை) சொற்களை, செவிகைப்ப - (தன்)செவிக்குப் பொறுக்கமுடியாததாகவும், பொறுக்கும் - (அவர்களின் பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கின்ற, பண்புடை - குணமுடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக்கீழ் - குடைக்கீழ் நிழலின்கீழே, உலகு - உலகம், தங்கும் - பொருந்தும் — எ - று. (கருத்து.) மந்திரிமுதலானோர் கடிந்துசொல்லுஞ்சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான் - என்பதாம். • காவின்கைப்ப - செவியிலேறத்தப்பட்டது. பண்புடைமை - சிறப்பறிவுடையவனுக்குள்ளே. அறநூல் நீதிநூல்களிலே தவறுமையாய் பூமிமுழுதும்தானே ஆள்வானென்பதாம். (௯)

> கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
> முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.

இ-ள். கொடை - (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப் பேணுதலும் ஆகிய, நான்கும் - இந்நான்கு சொல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம், ஒளியாம் - விளக்காம் — எ - று. (கருத்து.) கொடை, இருளை, செங்கோல், குடிகளைக்காத்தல், இவைகளையுடையோன் அரசர்களுக்கு விளக்கு - என்பதாம். • செவ்வியகோல்போலாதலால் முறையைச்செங்கோலென்றார். குடியோம்பல்வறுமையுற்றவிடத்தே - அறிவொன்றுமில்லா பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல், தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார், [இவைஐந்துபாட்டாலும் மாட்சியும்பயனும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௪௰-ஆம்-அதி-கல்வி.

அஃதாவது, அவ்வரசன் தான்கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன - அறநூலும், நீதிநூலும், தேர் - யானை - குதிரை - படைக்கலம் எனப்பட்ட - இவற்றினூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள்ளைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையினாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்திலே நாற்காமையென்னும்பாட்டிலே தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச்சொல்லுதலால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

> கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
> னிற்க வதற்குத் தக.

இ-ள். (ஒருவன்) கற்பவை- கற்கப்படுநூல்களை, கசடற - பழுதறக் கற்க-கற்கக்கடவன், கற்றபின்-(அப்படி)கற்றபின்னே, அதற்கு-அக்கல்விக்கு, தக-தகுதியாக, நிற்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அக்கல்வி யறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன்- என்பதாம். ✽ கற்பவையென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்கிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற நூல்களென்பதுபெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது- விபரீதசந்தேகங்களை நீக்கி - மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழகுதல், நிற்றலாவது - இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச்செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்துத்தானு நுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும், தவறுமை. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டுமென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும் அவைகளைக்கற்கும் விதமும் கற்றதனுற்பயனும்சொல்லப்பட்டன.]

௪௰-ஆம் அதி—கல்வி

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

இ-ள். (அறியாதவராலே) எண்ணென்ப- எண்ணென்றுசொல்லப்படுவனவையும், ஏனையெழுத்தென்ப - மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லப்படுவனவையும் ஆகிய, இவ்விரண்டும்- இக்கலைகளிரண்டையும் (அறிந்தோர்)—வாழுமுயிர்க்கு- வாழ்தற்குரியமனிதர்க்கு, கண்-கண்களாகும், என்ப- என்றுசொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.) கணிதநூல்களு மிலக்கணநூல்களு- மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும்-என்பதாம். ✽ எண்-கணிதமும், எழுத்து- இலக்கணம், இவ்விருவிதநூல்களும்- அறமுதலாகியபொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால்-கண்ணெனப்பட்டன. [இதனால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டுவனவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

இ-ள். கற்றோர்- கற்றவரே, கண்ணுடையர்-கண்களுடையவர், என்பவர்- என்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுபவர், கல்லாதவர்- கற்றிலாதவர் முகத்து-முகத்தினிடத்து; இரண்டு புண்ணுடையர்- இரண்டு புண்களை யுடையவர், (கண்ணிலார்) —எ-று (கருத்து.) கற்றோர்முகத்திலுள்ளது கண் மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண்-என்பதாம் ✽ தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால்கற்றோரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய் முதலானவைகளாலே - துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கண்ணில்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்ம்மையாகிய சொரூபத்தைச் சொல்லிய விதத்தினாலே பொருளால் கலையுங் கருவியால் கலையுங் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாதது இழிவும், இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (௩)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்.

இ-ள். புலவர்-கற்றறிந்தவரது, தொழில்-தொழில், உவப்ப-(யாவரும்) மகிழும்படி, தலைக்கூடி-(அவரைச்) சேர்ந்து, உள்ள-(இனியிவரை யாமெப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி, பிரிதல்-நீங்குதலாகிய, அனைத்து-அத்தன்மையையுடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) கற்றோரோடு பழகிய மற்றோர் அவர்பிரிய வருந்துவர் - என்பதாம். ✱ தாம் நல்வழி நடத்தலும், பிறருக்கு உறுதிசொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால்

அத்தன்மைத்தென்றார். 'அத்தன்மை' அப்பயனைத்தரும் தன்மை. கற்றலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமானவுறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தேயெல்லாரும் அன்புடையராவரென்பதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வுவருத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

இ-ள். உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர்போல, ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்றுநின்றும், கற்றார் - கற்றவர் (உயர்ந்தவராவார்)—கல்லாதவர். (அங்ஙனங்குனிந்து) கல்லாதவர், கடையரே-(எப்போதும்) இழிந்தவரேயாவர்—எ-று. (கருத்து.) கற்றோருயர்ந்தோரு மற்றோரிழிந்தோருமாவர்-என்பதாம். ✱ ஏக்கறுதல்-ஆசையினாலேதாழ்தல். கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோக்கிமெய்யாகிய கல்வியையிழந்தவர் பின்னொருக்காலும் அறிவுடையவராகாமையால்-கடையரேயென்றார். [இதனாலே கல்லாதவரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.

இ-ள். மணல்-மணலினிடத்தே, கேணி-கேணியானது, தொட்டனைத்து-தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும் (அதுபோல்—அறிவு-(மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்றனைத்து-கற்ற அளவினதாகவூறும்-சுரக்கும்—எ-று. (கருத்து.) மணற்கேணிதோண்டியவளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கறிவுகற்றவளவாகச்சுரக்கும்-என்பதாம். ✱ இக்கேணியென்றது-அதனினுஞ் சிறிதுகற்றவளவினாலே போதுமென்றுவிடாமல்மே

ன்மேலும் கற்றலவேண்டுமென்பதாம். இக்கல்வியறிவுமிகுதல் மழையாதுகொள்ளாவிடத்தேயாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனேடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக. (௬)

யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

இ-ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னூடும் ஊருமே யல்லாமல்)—யாதானு
ம்-யாதாயினு மொருநாடும், நாடாம் - தன்னுடைய(யாதானும்)யாதாயினு
மொரூரும், ஊராம்-தன்னூராம்(அப்படியிருக்க), ஒருவன் - சாந்துணையு
ம்-இறக்குமளவும், கல்லாதவாறு-கல்லாமற்கழிகின்றது,என்-என்னகாரணத்
தால்—எ-று. (கருத்து.)கற்றவர்க்கு எந்நாடும் எவ்வூரும் தன்னூரா

[illegible]ஆம்-அதி—கல்வி. ராசக

இருக்க ஒருவன் கற்காமலிருப்பதென்ன-என்பதாம். ஆல். அசைகள்.
பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால் - சாந்துணையுமென்றார், பிறநாடு
ம் ஊர்களுந்தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்-
துப் பூசைசெய்தற்கு ஏதுவாகலால் - கல்விபோற்சிறந்ததுவேறொன்று
இல்லாதகாலின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம்.(எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வியொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தான் - தான், ஒருமைக்கண் - ஒருபிற
ப்பிலிருந்து, கற்றகல்வி- கற்றவித்தையானது, எழுமையும் - எழுபிற
ப்புகளிலும், ஏமாப்பு - போயுதவுதலை, உடைத்து - உடையதாகும்—
எ-று. (கருத்து.) ஒருபிறவியிற்கற்ற கல்வி எழுபிறப்பிலும் உதவும்-எ
ன்பதாம். உ வினைகள்போல உயிரிடத்தேதங்கி அது சென்றவிடத்தே
செல்லுமாகலால் எழுமையுமே மாப்புடைத்தென்றார் உதவுதல் நல்
வழியிலேசேர்த்தல். (அ)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

இ-ள். தாம் - தாங்கள், இன்புறுவது - இன்பமடைதற்குஏதுவா யிருக்கும்வித்தைக்கு, உலகு-உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைய, கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர்-பின்னும் அதனையேவிரும்புவார்—எ-று (கருத்து.) கற்றவர் தங்களுக்குஉவந்தா னியல்புமுதல்கண்டு மேன்மேலுங்கற்பார்-என்பதாம். * தாமின் புறுவது - கற்றபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும்-புகழும்,பொருளும்,பூசையும், பெறுதலாலும் - பின்னே -அறத்தையும்,வீட்டையும், அடைதலாலும் - ஆகஇம் மூன்றும் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல். உலகின் புறுவது இப்பெரியோரைச் சேர்ந்து அறியாதனவைகளையெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே துன்பந்தருவதா பலவையும் பயவாக்கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றலின் தாமொன்று - கரும்புதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலகமின்புறுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவரென்றும் சொல்லினர். (௯)

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, கேடில்-அழிவில்லாத, விழு - சிறந்த, செல்வம்-செல்வமாவது, கல்வி- வித்தையாகும், மற்றையவை-ஏ

ாசஉ ச௰-ஆம்-அதி—கல்வி.

அது நீங்கலாகியமணியும், பொன்னும், முதலானசெல்வம், மாட்டுச் செல்வமல்ல—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்குக்கல்வி அழிவில்லாதசெல்வம்-என்பதாம். * அழிவில்லாமையாவது - பங்காளிகள், கள்வர், வலியவர், அரசர், இவர்களாலே கொள்ளப் படாமையும் - வழிப்பட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும், ஆம்.—சிறப்பு - மேலோக்கிடத்தேசிறக்கை. மணி பொன் முதலானவைகளுக்குஇவ்விரண்டும் இன்மையால் அவற்றை மாடல்லவென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

சக - ஆம்-அதி - கல்லாமை.

அஃதாவது, கற்றலைச்செய்யாமையின்இழிவாம். கல்வியதுசிறப்பை முன்னே சொல்லியவகையால் முடிவுபெறாமைநோக்கி எதிர்மறைமுகத்தாலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

இ-ள். நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய, நூல் - நூலை, இன்றி - இல்லாமல் (ஒருவன்)—கோட்டிகொளல் - சபையினிடத்தே, (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்)—அரங்கு - வகுப்பிடத்தை, இன்றி - இல்லாமல், வட்டாடியற்று - உண்டை உருட்டியதுபோலும்—எ-று. (கருத்து.) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வகுப்பறையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும் - என்பதாம். * நிரம்புதல் - அறிய வேண்டும் அவைகளையெல்லாம் அறிதல் அப்படி செய்தலால் சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற் போமென்பதாம். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதலை, காமுறுதல் - வேண்டுதல், முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும், இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி, பெண் - பெண்மையை, காமுற்றற்று - வேண்டினதுபோலும்—எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவன் சபையிற்பேச விரும்பின் இருகுசங்களுமில்லாள் பெண்டன்மையை யிச்சித்தல்போலும்-என்பதாம். * முலையிரண்டுமில்லாதாள் - முலைசிறிதுமில்லாதவளென்பதாம். அவளவியவிடத்து முடிவுபெறுது முடிவுபெற்றாலும் கலைகளினைக்குமென்பதாம். (உ)

சக-ஆம் அதி.—கல்லாமை.

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

இ-ள். கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவர் (தாமே தம்மையறிந்து)—கற்றார்முன் - கற்றோர்சபையிடத்து, சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப் பெறுவாராயின்—எ-று. (கருத்து.) கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவர் மிகநல்லர் - என்பதாம். * தம்மையறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றால் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின் கல்வியை விரும்புதலாலும் நனிநல்லரென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடையார்.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது, கழியநன்றாயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிகநன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்—எ-று. (கருத்து.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை நன்றாயிருப்பினுங் கற்றோர் கொள்ளார் - என்பதாம். * கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர் மேலெழுத்துப் போலும். நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம்.

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

இ-ள். கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவனது தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேச, சோர்வுபடும் - கெடும், — எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவன் மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும் - என்பதாம். * கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மதியிலாரினும் ஒருவர்க்கறிவு சொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து அவனிருந்தாம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டானும் கல்லாதவர் இயற்கை யறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

இ-ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்) — உளரென்னு மாத்திரையரல்லால் உளரென்று (சிலரால்

சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி, (தமக்கும் பிறர்க்கும் ஆகாமையால்) பயவாக்களரனையர் - விளையாத களர்நிலத்தோடு ஒ[illegible]ப்பர், — எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவர் விளைவில்லாக்களர் நிலத்தையொப்பர் என்பதாம். * எப்படிக்களர்நிலந்தானும் விரும்பப்படுதலையிழந்து [illegible]க்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தாமும் நன்குமதிக்கப்படுதலையிழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலானவைகளை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரது [illegible]ன்படாமை சொல்லப்பட்டது.]

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

இ-ள். நுண் - நுட்பமாகி, மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை - (நூல்களினுள்) செல்லும், புலம் - அறிவை, இல்லான் - இல்லாதவனது எழில் - எழுச்சியும், நலம் - அழகும், மண் - சுண்ணச்சாந்தினாலே மாண் - மாட்சிமைப்பட, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவையற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்போலும் — எ-று. (கருத்து.) நூலறிவில்லாதவன் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை யொக்கும் - என்பதாம். * அறிவுக்கு நுட்பமாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காணுதலும், மறவாமையும் முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சி யழகுகளைக்காட்டலால் அருமை பயவாது, உருவினாற் சிறந்தார் குடிப்பு கிடைத்தலும் அரிதாகலால் எழில் நலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் அறிவில்லாவிடத்தே சிறப்பில்லாதவாம் - என்பதாம். [இதனால் அவர்வடிவழகினாலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.]
(எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

இ-ள். கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து - பட்ட - உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறுமையின் - வறுமையினும், இன்னாதே - துன்பஞ்செய்வதேயாகும் — எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவரிடத் துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டாகிய வறுமையினுந் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம். * செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை - தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டு மாறியிருக்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கட்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும் செல்வம் கல்லாதவரைக் கெடுக்கும். வறுமை - கற்றோரைக் கெடுக்காது. ஆகலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். [இதனால் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

இ-ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள், மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்த சாதியிலே பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்த சாதியிலே பிறந்திருந்தும், கற்றாரனைத்து - கற்றவரது பெருமை யளவினதாகிய, பாடு - பெருமையை, இலர் - இல்லாதவர்களாவார்கள் — எ-று. (கருத்து.) மேற்குலத்திற் பிறந்துங் கல்லாராயின் கீழ்க்குலத்திற் பிறந்தகற்றாரோடொப்பாகார் - என்பதாம். * உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங்கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமைசொல்லப்பட்டது.] (௯)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

இ-ள். இலங்குநூல் - விளங்கிய நூலை, கற்றாரோடு - கற்றவருடன், ஏனையவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்களோடு, மக்களனையர் - மனிதர் எவ்வளவு வன்மையுடையவரோ அவ்வளவு நிலையுடையவராவர் எ-று. (கருத்து.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் மிருகங்களையு மொப்பாவர் - என்பதாம். * விளங்கல் - மேம்படுதல், விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்குமேலான அறிவுமிகுதி கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்ல என்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனிதப் பிறப்பினாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௪௨-ஆம்-அதி - கேள்வி.

அஃதாவது, கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக்கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அரசனுக்காகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) —செல்வத்துட்செல்வம் - சிறப்புடையசெ
ல்வமாவது; செவிச்செல்வம் - செவியால்வருஞ்செல்வமாம், அச்செ
ல்வம் - அந்தச்செல்வம் செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்
லாவற்றினும், தலை - தலைமையாம் (ஆகலால்)—எ-று. (கருத்து.) ஒருவ
னுக்கு எல்லாச்செல்வங்களிலும் கேள்விச்செல்வம் தலைமையானது -
என்பதாம். செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருள்
களையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன அவை நிலையி
ல்லாதன

௪௨-ஆம்-அதி—கேள்வி.

மையாலும், துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றை விட்டு
இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து.

(௧)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

இ-ள். செவிக்கு-காதுக்கு, உணவு-உணவாகிய கேள்வியானது, இ
ல்லாதபோழ்து- இல்லாதகாலத்தே, வயிற்றுக்கும்- வயிற்றினுக்கு, சிறி
து- சிறிதுணவு, ஈயப்படும்-கொடுக்கப்படும்—எ-று. (கருத்து.) காதுக்கு
கேள்வியுணவில்லாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவுகொடுக்கவேண்டும் என்
பதாம். * கேட்டறியாது மிகுந்தகவலையையும் பின்னைப்பின்னையும் த
லைதாவிப் கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இ
ல்லாதபோழ்தென்றும் அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்தி
ரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சிறி
துகொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற் பொருட்டாகலி
ன் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கே
ள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

(௨)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

இ-ள். செவியுணவின்-செவியுணவாகிய, கேள்வி-கேள்வியை, உ
டையார்- உடையவர், நிலத்து- பூமியிலிருக்கினும், அவியுணவின்-அவி
யாகிய உணவினையுடைய, ஆன்றாரோடு- தேவரோடு, ஒப்பர் - ஒப்பாவா
ர்—எ-று. (கருத்து.) கல்வி கேள்வியையுடையவர் பூமியிலிருப்பினும்
தேவரையொப்பாவார் - என்பதாம். ஈ செவியுணவினென்பதன் இன்சா
ரியை னகரம் வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. அவியுணவு தேவர்க்குயாக
த்திலே கொடுக்கப்படுவது. அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்று
ம், துன்பமறியாமையால் தேவரோடொப்பரென்றும் சொல்லினார். [இ
தனாலே கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

(௩)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

இ-ள். கற்றிலனாயினும்- (உயர்ந்த நூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும் கேட்க- (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவ ; அஃது- அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு ஒற்கத்தின்-தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, ஊற்றாந்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம் (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவனுங்கேள்வியுடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத்தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் துணையாகும்-என்பதாம். * அந்நூல்களைக் கற்கவேண்டுமென்பது தோன்றுகின்றது. தளர்ச்சி- வறுமையானது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல் ஆம்.

௪௨-ஆம் அதி—கேள்வி.

இச்சிலை கேள்வியாலாகிய அறிவு மிக்குமாதலால் ஊர் ...ன்றார்.

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச்சொல்.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையர்-நல்லொழுக்கமுடையவரது, வாய்ச்சொல்-வாயிற்பிறக்கின்றசொல், இழுக்கலுடையுழி- வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே, ஊற்றுக்கோலற்றே- ஊன்றுகோல்போலுதவும்—எ-று. (கருத்து.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல் போல நல்லவர்கள் சொல்லுஞ் சொல்கேள்வியுடையவனுக்குதவும் என்பதாம். * ஊன்றுகோல்போலுதவுதல்- தளர்ந்தவிடத்து வீழாமற்காக்குதல், ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாதவராதலால் அவர் வாய்ச்சொல்கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொலென்றார். இச்சொலவியாமையாகிய சிறப்புநோக்கி சொல்லுதற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவனென்பது கருத்து.

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானும்

ஆன்ற பெருமை தரும்.

இ-ள். (ஒருவன்)—நல்லவை-நல்லனவாகிய பொருள்களை எனைத்தானும்- எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க-கேட்கக்கடவன் (அது எவ்வியானது)—அனைத்தானும்- அவ்வளவிலாயினும், ஆன்றபெருமை நிறைந்தபெருமையை,தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவர் நல்லவைகளைக் கேட்கின் அவையிருக்கும் பெருமையைத்தரும் ... சிறியகேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போலவந்து உள்ளேநிறைந்து ... அறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழாகாதென்பதாம்.

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

இ-ள். இழைத்துணர்ந்து-(பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து, ஈண்டிய- (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர்-கேள்வியை உடையவர், பிழைத்துணர்ந்தும்- பிழை அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை (பேதைமைக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ்சொற்களை, சொல்லார்-சொல்லார் எ-று (கருத்து.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச்சொல்லார் என்பதாம். பிழைப்பவென்பது-பிழைத்து என்பதின் திரிந்தது; பேதைமை பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதல்-பல பொருள்களாலும் வந்துநிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத்தாமும் அறிந்தவிடத்தேயும் அவர்சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து ... வர் தடுமாறுகுணத்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாறல்லது இல்ல

௪௨-ஆம் அதி—கேள்வி.

[இவை நான்கு பாட்டாலும் கேள்வியினாலே நிறைந்தோர் தன்மை சொல்லப்பட்டது.]

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

இ-ள். கேள்வியால்- கேள்வியினாலே, தோட்கப்படாத-துளைக்கப் படாத, செவி-காதுகள், கேட்பினும்-(தமக்குரிய ஓசையைக்) கேட்குமாயினும், கேளாத்தகையவே- செவிடான தன்மையினவேயாம்—எ-று. (கருத்து.) கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன என்பதாம். ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகைய ...ம் மனத்திலே நற்பொருள் நுழைதற்குவழியாகலால் கேள்விக் காரணமாக்கியும் சொல்லினர். பழையதுளை துளையன்றென் (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

[illegible]-ள். வணங்கிய-நுட்பமாகிய- கேள்வியரல்லார்- கேள்வியை யு[illegible]
[illegible]பலாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக்காட்டுகிற, வாயினராத
[illegible]சால்லையுடையவராகுதல், அரிது-கூடாது—எ-று. (கருத்து.) நுட்
[illegible]ன கல்விகேள்வியில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லையுடையராகார் எ
[illegible]ம். நு-கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பம்கேள்விமேல் ஏற்
[illegible]டது. வாய், அதன்சொல்லுக்கு ஆகுகலால்ஆகுபெயர். கேளாதா
[illegible]வில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்துசொல்லுவாரென்பதாம்

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க-
ளவியினும் வாழினு மென்.

[illegible]-ள். செவியிற்சுவை- காதுகளால் அறியப்படுஞ்சுவைகளை, உண
[illegible]யாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை, அறியு
[illegible]வினையுடைய, மாக்கள்-மனிதர், அவியினும்- இறந்தாலும், வாழி
[illegible] வாழ்ந்தாலும், என்- (உலகத்துக்குவருவது) யாது—எ-று. (கருத்
[illegible]கேள்விச்சுவையறியாதமனிதர் இறந்தும் இருந்தும்பயனில்லை- என்
[illegible]ம செவியாலுணரப்படுஞ் சுவைகள் சொற்சுவையும் பொருட்சுவை
யும் இவைகளிலேசொற்சுவை, குணலங்காரங்கள்- பொருட்சுவை,
[illegible]சமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை, தித்திப்புமுதல் அறுவ
[illegible]ம். அவர் செத்தால் இழப்பதும், வாழ்ந்தால் பெறுவதும், இல்
[illegible]யால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம் [இவைமூன்றுபாட்டா
கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௪௩-ஆம் - அதி - அறிவுடைமை

[illegible]து, கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்ண
[illegible]டையனாதல் அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா அரண்.

இ-ள். அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம்-
[illegible]ாமல், காக்கும்-காக்கின்ற, கருவி-படைபாம் (அதுவல்லாம
[illegible]ுவார்க்கும்- பகைவர்க்கும், அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத
[illegible]ளாகிய, அரண்-காவலிடமுமாம்—எ-று.(கருத்து.) அரசர்
[illegible]க்காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அர[illegible]
[illegible]ளது அறிவு-என்பதாம். [illegible] காத்தல்-மூன்றுகளையிந்து பரிகரித்[illegible]

தன்றால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

இ-ள். (மனத்தை)—சென்றவிடத்தால்-(அது) போனவிடத்தி
லே, செலவிடா-போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களி னின்றுமமீட்டு
ஆராய்ந்து)—தீது-தீயதினின்றும், ஒரீஇ-நீக்கி, நன்றின்பால்-நல்
லத்து, உய்ப்பது-போகவிடுவது, அறிவு-விவேகம்—எ-று. (கரு
மனம்போனவழியிற் போகவிடாமல் நன்மையிற் செலுத்துவதே
வு-என்பதாம். ஐ குறிளையை நிலமறிந்து செலுத்துங் வா
வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்று
உயிர்க்குணமாகலால்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, யார்யார்வாய்-
வர்வாயில், கேட்பினும்-கேட்டாலும், அப்பொருள் - அப்பொ
ரு, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை, காண்பது- காணவல்ல
றிவு- விவேகம்—எ-று. (கருத்து.) எவரெவர்வாயினுல் எப்பொ
ருளைக்கேட்டாலும் அதனுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு
பதாம். ஐ முக்குணங்களும்மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்ட
ல் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உ
வாயிலும், உறுதிப்பொருளை பகைவர்- வாயிலும், கெடுபொரு
நேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள்
யார் வாய்க்கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்கா
பொருளின் பயனைக்கு நல்லதைக்கொண்டு தீயதைவிடுவது—எ
ன்பதாம்.

இவ.

ருசுஉ-ஆம்-அதி—அறிவுடைமை.

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

இ-ள். (தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொருளை யுடையனவாயினும்)-எண்பொருளவாக, (கேட்பவர்க்கு) - எளியபொருளையுடையனவாக, செல-மனங்கொள்ள, சொல்லி, தான், பிறர்வாய் - பிறர்வாயிலிருந்து சொல்லப்படுஞ் சொற்களில்—நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பமாகிய பொருளையும், காண்பது - காணவல்லது, அறிவு-விவேகம்—எ-று. (கருத்து.) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியவைவாக விளங்கும்படி சொல்லி, அவர்வாயினால் அறியவேண்டியவைகளை அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். ✽ சொல்லுதலைக் கடவனது தொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது தான் சொல்லுவதை வழுவில்லாமல் நன்றாகவிளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்பதை எண்பொருளவாகவென்று சொல்லின்மேல்வைத்தும், பிறர்சொல்லக்கேட்கப்படுமவை நுண்ணியவாயினும் நன்றாக விளங்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனை யுணர்ந்துவிட வேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துங் கூறினார். (௪)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரை, தழீஇயது-நட்பாக்குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம், மலர்தலும்-(முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும்-பின்னே குவிதலும், இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லது, அறிவு-அறிவு—எ-று. (கருத்து.) விருப்பால் முகமலர்தலும் வெறுப்பால் முகங்குவிதலும் இல்லாத அறிவு உயர்ந்தோரை நட்பாக்கும்-என்பதாம். ✽ உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினால் எல்லாவின்பங்களும் உண்டாகுமாதலால் அதனை அறிவென்றார். (௫)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு,

இ-ள். உலகம் - உலகமானது, எவ்வது-எவ்விதத்தினால், உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன்பொருந்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தால், உறைவது - (தானும்) நடப்பது, அறிவு - அரசனுக்கு அறிவாம்—எ-று. (கருத்து.) உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். ✽ அரசனாகிய நானே எல்லாம் யான் நியமிக்கவேண்டியதாதலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லை யென்றெண்ணி நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும்பாவமும் ஆம். அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையுளிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

௪௩-ஆம் அதி.—அறிவுடைமை.

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

இ-ள். ஆவது-வரக்கடவதை, அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் அறிவையுடையவராவார், அஃது - அவ்வரக்கடவதை, அறிகல்லாதவர்-(முன்னே) அறியமாட்டாதவர், அறிவிலார்-அறிவில்லாதவராவார்—எ-று. (கருத்து.) வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுடையவர் - என்பதாம். ✽ முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணி

யதிகல்.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

இ-ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை, அஞ்சாமை - பயப்ப
மை, பேதைமை - அறிவில்லாமையாம், அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவ
அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது தொழில்

ம்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சு
என்பதாம். ✽ அஞ்சத்தகுவன - பாவம் பழி கேடுமுதலாகிய பலவ

னும் சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினர். அஞ்சாமை
என்றது செய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல்.
ஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அ
சவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறி
டையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

இ-ள். (வரக்கடவதாகிய அதனை)—எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே
அறிந்துகாக்கவல்ல, அறிவினார்க்கு - விவேகமுள்ளவர்க்கு, அதிர-(
வர்) நடுங்கும்படி, வருவதோர்நோய் - வருவதாகியதொருதுன்பமும்,
ல்லை—எ-று. (கருத்து.) வருந்துன்பங்களை முன் அறிந்துகாக்கும் அ
வுடையார்க்குத் துன்பம்இல்லை என்பதாம். ✽ இதனாலே வரக்கடவத
கிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரியகாலம் அறிவிக்கப்பட்டது காத்தல்
அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்ல
மை இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

இ-ள். அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், எல்லாமுடையார் -
(ஒன்றும்இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார், அ
ர் - விவேகமில்லாதவர்கள், என்னுடையரேனும் - எல்லாமு
வராயிருந்தாலும், இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்—எ-று.
(க.) அறிவு இல்லார் எல்லாம் வுடையவராயினும் ஒன்றுமில்

ர்வராவார் - என்பதாம். ✽ செல்வங்களெல்லாம் அறிவினாலே ச
ம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனையுடையவரை - எல்லாமு
டையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னமேயே அமைந்து கிடந்தாலு
அழியாமற்காத்தற்கும் அறிந்தபடித்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியி
ல அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னுடையரேனு மில
ரென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், ம
றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௪௪-ஆம்-அதி-குற்றங்கடிதல்.

தாவது, காமம் - குரோதம் - உலோபம் - மானம் - உவகை - மதம் என்னப்பட்ட ஆறு குற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாம

ற் கடிதல் - இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

இ-ள். செருக்கும் - மதமும், சினமும் - குரோதமும், சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை) - இல்லார் - இல்லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம் — எ-று. (கருத்து.) மதமுங் கோபமுங் காமமுமில்லாத வரசர் செல்வம் மேலானது - என்பதாம். மதம் - செல்வக்களிப்பு. சிறிதுபொழுது செயலாதலால் - அளவிறந்த காமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் - அநீதிகளைச்செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவர

சல்வம் நல்வழிப்படுதலும் நிலைபெறுதலு முடைமையால் - மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன. (௧)

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

இ-ள். இவறலும் - வேண்டுமிடத்துப் பொருள்கொடாமையும், மாண்பிறந்த மானமும் - நன்மையுமின்றி நிகழ்கின்ற மானமும், மாணாவுவகையும் - அளவிறந்த மகிழ்ச்சியும், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஏதம் - குற்றங்களாம் — எ-று. (கருத்து.) கொடாமையும் நன்மைநீங்கிய மானமும் அளவுமீறிய மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும் - என்பதாம். மா பு யான மானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார். அம் வது, அந்தணர் - சான்றோர் - அருக்கவர் - தன்முன்னோர் - தன்னை (௨)

எதிர்ந்தவரை வணங்காமையும் - முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்து முடித்தேவிடுதலும் - முதலானவை. அளவிறந்தவுவகை மிகுந்த மகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றங்கள் இவையெனச் சொல்லப்பட்டன.] (௩)

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

இ-ள். பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர், தினைத்துணையாம் - தினையளவு சிறியதுமானது, வரினும் - (தம்மிடத்து) வந்ததாயினும், (அதனை அவ்வளவாகவல்லாமல்) பனைத்துணையா - பனையினளவினதாக, கொள்வர் - கொள்வார்கள் — எ-று. (கருத்து.) பாவத்துக்கு அஞ்சுவோர் தினையளவுகுற்றத்தைப் பனையளவாகஎண்ணுவார் - என்பதாம். குற்றம் - சாதிபொருமைப்பெயர், சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்கையால் சிறிதென்று பொருள் பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப்பின்னும் வாராமல் காப்பரென்பதாம்.

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே

யற்றந் தரூஉம் பகை.

இ-ள். அற்றம்-முடிவை, தரூஉம்பகை-(தனக்குத்) தரும்பகை. [illegible]ற்றமே-குற்றமேயாம் (ஆதலால்)—குற்றமே-அக்குற்றம்(தன்னிடத் [illegible]வாராமையையே)—பொருளாக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க - காக்கவே [illegible]டும்—எ-று. (கருத்து.) தனக்கு முடிவைத்தரும்பகையாகிய குற்றத்தை [illegible] காக்கக்கடவன்-என்பதாம். ஃ இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றிநி[illegible] மல் பகைவர்தனக்கு முடிவைச்செய்யாமையால் இவையே அ[illegible] குப்பகையாவனவென்றும் - இவைகளில்லாமையையே குறை[illegible] விருப்பாகக்கொண்டென்றற்கு பொருளாகவென்றும், சொல்லிரு.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

இ-ள். வருமுன்னர்-(குற்றம்) வருவதன்முன்னே, காவாதா[illegible]த் தினைவாராமல்) காவாதஅரசனது வாழ்க்கை- வாழ்வானது (அ[illegible] ல்)—எரிமுன்னர் - தீமுகத்தநின்ற, வைத்தூறுபோல - வைக்கோற்ச[illegible] [illegible]டம்போல, கெடும்-அழிந்துவிடும்—எ-று. (கருத்து.) குற்ற[illegible] முன்னே காத்துக்கொள்ளாவரசன் வாழ்வு அக்கினிமுன்னின்ற [illegible] கோல்போலக்கெடும்-என்பதாம். ஃ குற்றமென்பது-அதிகாரத்தா[illegible] ருவிக்கப்பட்டது. முன்னரென்றதனுல்-காத்தலாங்காலம் பெறப்பட் [illegible]து. குற்றம்சிறிதாயினும் அதனாலேபெரியசெல்வம் அழிந்தே விடுமெ ன்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்படும்.

சசு-ஆம்-அதி—குற்றங்கடிதல்.

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

இ-ள். தன்குற்றம்-தனது குற்றத்தை, நீக்கி-(முன்னேகண்டு) கழி[illegible] [illegible]து பிறர்குற்றம்-பிறரது குற்றத்தை, காண்கிற்பின்-(பின்னே)காணவ[illegible] [illegible]வனாயின், இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஆகும்- ஆகக்கடவதாகிய, குற்றம் [illegible]யாது—எ-று. (கருத்து.) தன்குற்றத்தைமுன் நீக்கிபிறர்குற்றத்தை [illegible]ங் கீக்குமரசனுக்குக் குற்றமில்லை-என்பதாம். ஃ அரசனுக்குத் தன் [illegible]றம் கடியாதவிடத்தே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அதுகடிந்தவி [illegible]டத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு என்குற்றமாகுமென்றார். என [illegible]வ தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற் [illegible]று. [இவை நான்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே [illegible] கூறப்பட்டது.] இனிச்சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். (சு)

[illegible] செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.

இ-ள். செயற்பால-(பொருளினாலே தனக்குச்) செய்துகொள்ளப்படுவனவற்றை, செய்யாது-செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ்செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பால தன்றி-பின்னுள்ளதாகும் பகுப்பினை தன்றி, கெடும்-வீணாகக் கெடும் — எ-று. (கருத்து.) செய்யப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ் செய்பவனுடைய செல்வங்கெடும்-என்பதாம். ✽ செய்துகொள்ளப்படுவ அறம்பொருளின்பங்கள் பொருளால் இம்மூன்றினையும் செய்தலாவது-அதனைப்பெருக்குதல், செல்வமானது - அறஞ் செய்யாமையானும், பொருள்பெருக்காமையாலும், பின்னுளதாகிய இன்பப்பயன் கொள்ளாமையாலும் கெடுமென்னும் அறிக. (எ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

இ-ள். பற்றுள்ளமென்னும்-(பொருளைவிடத்தகுமிடத்து விடாத பற்றினையுடைய உள்ளமாகிய, இவறன்மை-உலோபத்தன்மையானது, எற்றுள்ளும்-எல்லாக்குற்றத்தன்மைகளுள்ளும், எண்ணப்படுவது-(வைத்து) எண்ணப்படுவது, ஒன்றன்று - ஒன்றல்ல (மிகுந்ததாம்)—எ-று. (கருத்து.) பொருளைப்பற்று முலோபத்தன்மையானது எல்லாக்குற்றத்திலும் மிகுந்தது-என்பதாம். ✽ இவறன்மை-குணங்களெல்லாம் சேர்ந்தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேற்படவல்ல வியல்புடைமையால் அது செய்யமாட்டாமையால் எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவ்வற [illegible] இம்மைசொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும் (தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலுமென்றபடி)—தன்னை-தன்னை, வியவற்க-(மதத்தினாலே) நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன், நன்றி-நன்மையை, பயவா-(தனக்குத்) தாராத, வினை-தொழில்களை, நயவற்க-(மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தராததொழிலை விரும்பாமலும் இருக்கக்கடவன்-என்பதாம். ✽ தன்னைநன்குமதித்தவிடத்தே இடமும்-காலமும்-வலியும் அறியப்படாமையாலும், அறமும்-பொருளும் இகழப்படுதலாலும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், வினைத்தது முடித்தே வியத்தல் வேண்டுமென்றும், அறம்பொருளின்பங்களைத்தராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழியும் கேடும்வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் மதமானங்களினது நீக்கமைசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

காதல காதல் அறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

இ-ள்: காதல - (தன்னாலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை, காதல் அ- றியாமை - (அவர்) அறியாதிருக்கும்படி, உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனாயின், ஏதிலார் - பகைவர், நூல் - (தன்னை வஞ்- சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணங்கள், இல் - பழுதாம் — எ-று. (கருத்து.) (தன்னாலிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் தன்னிச்சையையும் பகைவ ரறியாமல் அநுபவிக்கவல்லவனானால் அப்பகைவரெண்ணம் பழுதாம் - என்ப தாம். அறிந்துவிட்டாரே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பா ராதலா ல் அறியாமல் அநுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இக்குறளே முழுதும் விடலாகாத காமத்தை அநுபவிக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௪௫-ஆம்-அதிகாரம்

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

வரைக் க...
சொல்லப்படுகிற இ
முன்றுபாட்டானும் பொக்குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத்தி
சொல்லப்பட்டது.] ...ரீதி செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத்
தக்கா ரினத்தனாய்த் த...ல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்வரசாட்சிக்குக் குற்றம்வாராமற்கா
இ-ள். தக்காரினத்தனாய் - யோக்...
ம், தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடத்தலை
செற்றார் - பகைவர், செயக்கிடந்தது - செ...

இ-ள். அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த - (தன் னின்) மூத்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - நட்பை, தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து, திறனறிந்து - (கொள்ளுந் திறமறிந்து, கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) அரசனறிவுடையோர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். மூத்தல் அறிவாலும், சீலத்தாலும், காலத்தாலும் மூத்தல். அறிவுடை யார் - நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலாவ து - நன்கு மதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொல்வழி நடத்தல் இவை முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாகத் திறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

இ-ள். உற்ற-(தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த நோய்-துன்பங்களை, நீக்கி-(நீக்கும்விதம் அறிந்து) நீக்கி, உறாமை-(பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி, முற்காக்கும்-முன் (னறிந்து) காக்கவல்ல, பெற்றியார்-தன்மையுடையவரை, பேணி-அவர் ○ மகிழத்தக்கவைகளைச்செய்து, கொளல்-(அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) வந்த துன்பங்களை நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமற்காக்கவல்லவரை யரசன் சிநேகிக்கக்கடவன்-என்பதாம். * தெய்வத்தால்வருந்துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றத்தீப்பிணி இவைகளாலும்வருவன. அவை- கடவுளரையும், தக்கோரையும்நோக்கிச்செய்யப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால்வருந்துன்பங்களாவன-பகைவர்-கள்வர் - சுற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் இவர்களால் வருவன, அவைசாமபேததானதண்டங்களாகிய நால்வகை யுபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது-தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால்வருமவைகளை அவரது குணம் ※ இங்கிதம் ‡ ஆசாரம் செயல்-என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதனையும், மந்திரிகளையும் சொல்லியதாயிற்று [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பெரியோரது இலக்க[illegible] துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், கொள்[illegible] ப்பட்டன.]

[illegible]மையான் [illegible]
[illegible]ப்படுவது-(வை
அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெ[illegible] [illegible]மிருக்கதாம்)—எ-று.
பேணித் தமராக் கொளல். [illegible]மையானது எல்லாக்குற்ற

[illegible] [illegible]குணங்களெல்லாம் சேர்

○ மகிழத்தக்கவை - நன்மை-[illegible] மேற்படவல்ல வியஸ்பு
※ இங்கிதம் - குறிப்பு[illegible] தான் மேற்படவல்ல [illegible]பப்படுவதொ
‡ ஆசாரம் [illegible]பால் எத்துன்றுமென்னப்படுவதொ
[illegible]மென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவ்வி
[illegible] [illegible]மைகொல்லப்பட்டன.] (அ)

[illegible]—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். [illegible]

இ-ள். பெரியாரை-பேரறிவுடையவர்களை, பேணி- அவர்மகிழத்தக்கவைகளைச்செய்து, தமரா- தமக்குச்சிறந்தவராக, கொளல்- கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு)—அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகள் பலவினும், அரிதே-அரிது—எ-று. (கருத்து.) பெரியோரைச்சிநேகித்தல் அரசன் பெறும்பேறுகளுள் மிகச்சிறந்தபேறு- என்பதாம். * உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க. (௩)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

இ-ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின் மிகுந்தவர், தமரா - தமக்குசிறந்தவராக, ஒழுகுதல் - (தாம் அவர் வழியிலே நின்று) நடத்தல் (அரசர்க்கு)—வன்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமை பலவினும், தலை - முதன்மையாம்—எ-று. (கருத்து.) தம்மினும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமை-என்பதாம். * இப்பெரியார் பொருள்படைவரங்களால் நீக்கக்கூடா

தலையாகிய தெய்வத்தால் வருந் துன்பமுதலாயவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராதலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப்பட்டது. (௪)

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

இ-ள். சூழ்வார்-மந்திரிகளை, கண்ணாக-கண்ணாகக்கொண்டு, ஒழுகலால்-(தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை-அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் மந்திரிகளைக் கொண்டு ஒழுகிவர நடத்தலால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் - என்பதாம். * தானே ஆராய வல்லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையுமரசனது பாரம் அல்லாராய்தலொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமையபற்றி அவரைக் கண்ணாக்கிச் சொல்கின்றார். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கணமுள்ளவரென்பதனை ஆராய்தல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

இ-ள். தக்காரினத்தனாய் - யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையவனாய், தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க, வல்லானை - வல்லவரசனை, செற்றார் - பகைவர், செயக்கிடந்தது-செய்யக்கிடந்த ஒருதுன்பமும்

இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பெரியோரினத்தை யுடையவனாய் அறவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான் - என்பதாம். தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல் - அவர்களின் வழிதவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவரைப் பிரித்தல் வேறுபாடுவிளைத்தல் - என்கிற இவைகளாலும், வலிமையாலும் பகைவர் செய்யும் துன்பங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும்வாராதென்றற்கு- செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

இ-ள். (இயலைக்கண்டால்) இடிக்கும்-கோபித்துப் புத்திசொல்லும், துணையாரை- துணையாந்தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வா- (இவர் எமக்குச் சிறந்தவரென்றுகொண்டு) ஆளுகிற அரசனை, கெடுக்குந் தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளுமரசருக்குப் பகைவரில்லை - என்பதாம். ‡ நியலை - பாவங்களும், நீதியல்லாதவையும், துணையாந் தன்மையாவது தமக்கு அளவில்லாமையும், அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் சொல்வழியினின்று விடாமையால் அவ்வாயாளுமரசர் ஒருவராலும் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். ஏ - அசை [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது] (௭)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

இ-ள். இடிப்பாரை - கண்டிக்கும் புத்திசொல்லாரை, இல்லாத - (த னக்குத்துணையாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா - காவலற்ற, மன்னன் - இராசன், கெடுப்பாரிலானும் - (பகைவரைக்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந் தாலும், கெடும் - (தானே) கெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) புத்திசொல் லுமந்திரிகளைப் பெற்றிலாவரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமற் கெடு வான்-என்பதாம். ஃ கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பரென்பது தோன்ற இ லானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

இ-ள். முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு, ஊ தியம் (அதனால் வருகிற) லாபமானது இல்லை (அதுபோல்) மதலையா ம் (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய, சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு,

நிலை - (அதனால்வருகிற) நிலையானது. இல்லை - இல்லை,—எ-று. (கருத்து.) முதற்பொருளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை, அதுபோல மந்திரிகளில்லா தவரசனுக்குத் துணையில்லை என்பதாம். ஃ எப்படி முதலைக்கொண்டே இலாபம பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக் கொண்டே நி லைபெறவேண்டுமென்பதாம், நிலை அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரந் தோடு அசையாது நிற்கை. (கூ)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

இ-ள். (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு, தொடர்கைவிடல் - ந ட்புக்கொள்ளாது விடுதல் - (தான்தனியனாயிருந்துகொண்டு)—பல்லார் - பலரோடும், பகைகொளலின் - விரோதங்கொள்ளுதலினும், பத்தடுத் த - பத்துப்பங்கு அதிகமாக, தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம் -எ-று. (கருத்து.) அரசன்பெரியோர் சிநேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகைகொ ள்ளுகினும் பத்துமடங்கு தீமையுடையதாம்- என்பதாம். ஃ பலர் பகை யால் ஒருமுகமா வெதிர்த்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடி னுங்கூடும் பெரியோர் நட்பைவிட்டால் ஒருவிதத்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன் றுபாட்டாலும் அது செய்யாத விடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல் லப்பட்டது.] (ய)

ஆம்-அதி-சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது - சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்ல நிலைமையும், நியதிலே-நிலைமையும் இல்லையென்போரும்-கூடும் காக்காரும் முதலாயினோர் கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்குமியல்பினதாகிய இதனைப்பொருந்தினால் பெரியாரைத்துணை க்கோடல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின்வைக் கப்பட்டது.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

இ-ள். பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிற்றினம் - சிறியவினத்தை, அஞ்சும் - அஞ்சுதல்செய்யும் சிறுமைதான் - மற்றைச்சிறியோரியல்பு (அதைக்கண்டபொழுதே)—சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணியும்—எ-று. (கருத்து.) பெரியோரியல்புசிறியவினத்திற்கஞ்சும், சிறியோரியல்பு சிறியவினத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும் - என்கிறம்பிவுவேறுபடும் விதமும் அதனுல் தமக்கு வரும் அன்ப

மும் நோக்கலால் அறிவுடையார் அஞ்சவென்றும், அறிவு ஒத்தபைப்பட்டு கிற்கையால் வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றும் சொல்லினர். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சுதலும்- அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகியகுணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனுல் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

இ-ள். நீர் - நீரானது நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான - இயல்பினுலே, திரிந்து - (தனது தன்மைவேறுபட்டு, அந்நிலத்)தின் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்) —மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு- அறிவானது, இனத்து- (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு- இயல்பினுலே (திரிந்து)—தனது தன்மை வேறுபட்டு, அதாகும்- அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும்—எ-று. (கருத்து.) நிலத்தினியல்பினுலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவரவர் சேர்ந்த வினத்தினுலே அறிவுதிரியும்-என்பதாம். * [ஆகாசத்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ்சுவைமுதலாகிய குணங்கள் போல் தனித்திருக்கையிலே தன்றன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பின் வினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனுல் அதனது காரணஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௨)

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

இ-ள். மாந்தர்க்கு- மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி- பொதுவாகிய அறிவானது, மனத்தால்- (தம்) மனத்தினுலே, ஆம்- உண்டாகும், இன்னானெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற, சொல்- சொல்லானது, இனத்தான் - இனத்தினுலே, ஆம்- உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) மனத்தினுலே யறிவுண்டாம் அதுபோல் ஒருவன் சேர்ந்த வினத்தினுலே யின்னானென்றெண்ணப்படுவான்- என்பதாம். * இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானாமென்றும் செயற்கையாகிய சிறப்புவுபற்றி நல்லவனென்றுவது தீயவனென்றுவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் அதனை இனத்தானாமென்றும் சொன்னர். உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தளவாமென்பாரை நோக்கி இதனுல் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩)

மனத்துள து போலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு- அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு- ஒருவனுக்கு மனத்தினிடத்து, உளதுபோல - (அப்போதே) உண்டாகி

காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி, இனத்து - (அவன் சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளதாகும் - உண்டாகும் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கறிவானது அவன் சேர்ந்த இனத்தினாலாகும் - என்பதாம். ஃ மெய்ம்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்காட்டியும் பின்னோக்கியவிடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி எனஇறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்து அப்போதே உண்டாவதென்பவரைநோக்கி அங்கே வெளிப்படுமளவேயுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (௪)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவுவெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்தனாகைத்தன்மையும், செய்வினை - செய்தொழில் தூய்மை - பரிசுத்தனாகைத்தன்மையும் ஆகிய, இரண்டும் - இவ்விரண்டும்; இனம் - (சேர்ந்த) இனம், தூய்மை - பரிசுத்தனாகைத்தன்மை, தூவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டாகும் — எ-று. (கருத்து.) மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப்பரிசுத்தமும் சேர்ந்த இனத்தாலாகும் - என்பதாம். ஃ மனத்தூயனாதலாவது - சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினீங்குதல் செய்வினை தூயனாதலாவது - மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலையுடையவனாகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்த இனத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழகியவசத்தால் பரிசுத்த மனத்தனாகி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாவனென்று இதனால் இனத்தின் உள்ளதாம் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை.

இ-ள். மனந்தூயார்க்கு-மனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம்-மக்கட்பேறு, நன்றாகும்-நன்றாகவிருக்கும், இனந்தூயார்க்கு-இனம்பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்றாகாவினை-நன்றாகாதசெயல், இல்லை-(யாதும்) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) மனஞ்சுத்தமுள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும், இனம்பரிசுத்தமுள்ளவர்க்கு நன்மையில்லாச் செயலில்லை-என்பதாம். உ காரணத்திலே காரியத்தின் குணம் உள்ளது அக்காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்சநன்றாகுமென்றும் நல்வினைக்கேதுவாகி எண்ணிச் செயப்படுதலால் இல்லைநன்றாகாவினையென்றும் சொன்னார். (௬)

மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்க மினநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும்.

இ-ள். மன்னுயிர்க்கு-நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு, மனநலம்-மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வத்தை (தரும்)—இனநலம்-இனத்தினது

நன்மையானது, எல்லாப்புகழும்-(அதனோடு) எல்லாப்புகழ்களையும், தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) மனத்தினன்மை-செல்வத்தைத்தரும், இனத்தின்நன்மை-புகழைத்தரும்-என்பதாம். உ மனநன்றானால் அறமுண்டாகலால் அஃது ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ்செய்தற்குரிய நல்லோர் தாமே இனமாதலால் இனநலம் எல்லாப்புகழுந்தருமென்றும் சொல்லினார் [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றி வருமென்பதனை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரைநோக்கி அதுவே யல்லாமல் அவ்விடப்பட்ட பலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இதுவேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

இ-ள். மனநலம்-மனநன்மையை, நன்கு-(முன்னை) நல்வினையினாலே, உடையராயினும்-(தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு-நிறைந்தோர்க்கு, இனநலம்-இனநன்மையானது, ஏமாப்பு-(அதற்கு) வலிமையாதலை, உடைத்து-உடையது—எ-று. (கருத்து.) மனநன்மையுடையவரானாலும் பெரியோர்க்கு இனநன்மை யுறுதி யுடையதாம்-என்பதாம். உ அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்து வருதலால் அதற்கு வலியாத லுடைத்தாயிற்று. (௮)

மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின்-மனநன்மையால் மறுமை-சுவர்க்கப்பேறு, ஆகும்-உண்டாம், மற்றஃது-அதற்கு அச்சிறப்புந்தானும், இனநலத்தின்-இனநன்மையால், ஏமாப்பு-வலிமைபெறுதலை, உடைத்து-உடையது—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையாற் சுவர்க்கப்பேறுண்டாம் இனநன்மையால் வலிமையுண்டாம் - என்பதாம். மனநலத்தினாகு மறுமையென்பது மறுமையைத்தருவது மனநன்மையே வேறொன்று மன்று என்கிறமதத்தை உடன்பட்டுச் சொன்னபடி [சிலவேளைகளிலே தமோகுணத்தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினஞ் திருத்திமறுமையினின் பத்தைத்தருவிக்குமென் அதி னிலைபெறச் செய்யுமாறு இதனாலேசொல்லப்பட்டது] இவை ஐந்து பாட்டானும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்புநல்லினம் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக. (௯)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு-நல்லினத்தின்மிகுந்த துணையும்-சகாயமும் இல்லை, தீயினத்தி(னூங்கு)-தீயினத்தின்மிகுந்த

அல்லற்படுப்பதூஉம் - துன்பந்தரும்பகையும், இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு நல்லினத்தின் மிகுந்ததுணையில்லை, தீயவினத்தின் மிகுந்தகேடில்லை-என்பதாம். உம்மைகள் பின்னும் கூட்டப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித்துயரப்படாமல் காத்தலால் அதனை த்துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித்துயரப்படச் செய்தலால் அதனைப்பகையென்றும் சொல்கிறார். [இதனால்விதியும் எதிர்மறையும்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௪௭-ஆம் - அதி- தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது, அரசன் தான்செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம், அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) அழிவதூஉம்- (அப்போது அதனால்)அழிவதையும், ஆவதூஉம்- (அழிந்தால் பின்னை)ஆவதையும், ஆகி வழிபயக்கும்-பிற்காலத்துந்தரும், ஊதியமும்-இலாபத்தையும்,சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து, (உறுவதாயின்)செயல்-செய்யக்கடவன்-எ-று. (கருத்து.) ஒருவனழிவதையு மாவதையு மிலாபத்தையுமாராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன்- என்பதாம். * உறுதலாவது- செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவதுமிகுந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்து வருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வூதியம்பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்டு காலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டுமென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

இ-ள். தெரிந்த- (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட, இனத்தொடு- இனத்துடனே, தேர்ந்து- (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து, எண்ணி- (பின்னே தாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு- செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள்- பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்றும்- இல்- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) நல்லினத்தோடாராய்ந்து செய்யுமரசர்க்குப் பெறுதற்குரிய பொருளொன்றுமில்லை என்பதாம். * தொழிலா

வது-போர்க்குச்செல்லுகைமுதல் வெல்லுகைமுடிவாகியதொழில், பொருள்களுக்கு ஏதுவாகியவதனில் தவறாமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரென்பதாம். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் செய்யத்தகுந்தொழிலும் அதுசெய்யும்விதமும்சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். ஆக்கங்கருதி- (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தைநோக்கி, முதல்- (முன்பெற்றுள்ள)முதலையும், இழக்கும்-இழத்தற்கு ஏதுவாகிய செய்வினை- தொழிலை, அறிவுடையார்- விவேகமுள்ளவர், ஊக்கார்- மேற்கொள்ளார்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதலிழக்குந் தொழிலைச் செய்யார்- என்பதாம். * ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குந்தொழில்களாவன- வலியும்-காலமும் இடமும்-அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல் போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன்செய்துவந்த வினையாயினுமென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (ங)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

இ-ள். இளிவென்னும்- (தமக்கு)இளிவரவென்னும், ஏதப்பாடு-குற்றமுண்டாதலை, அஞ்சுபவர்- அஞ்சுவோர் தெளிவிலதனை-(இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) தெளியப்படாததொழிலை, தொடங்கார்- தொடங்கமாட்டார்—எ-று. (கருத்து.) குற்றத்திற்கஞ்சும் பெரியோர் தெளியப்படாததொழிலைச் செயயார்-என்பதாம். * தொடங்கினால் நடுவிலேயும் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவரவு- அத்

தொழிலாற் பின்னே அழிவை அடைந்துவிடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழுமிகழ்ச்சியாம் அதனிடையமாகவே உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ளவிடத்துத் தொடங்குகவென்பதாம். (௪)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு

இ-ள். வகை- (சென்றுகடக்கும்) விதங்களையெல்லாம், அறச்சூழாது- முற்றவெண்ணாமல் (சிலவெண்ணியவளவிலென்றபடி) எழுதல் (அரசன்பகைவர்மேலே) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை, பாத்தி- வளருநிலத்திலே, படுப்பது- நிலைபெறச்செய்வதாகிய, ஓராறு- ஒரு வழியாம்—எ-று. (கருத்து.) அரசன்யோசியாமற்பகைவர்மேற்செல்லப் பகைவரை நிலைபெறச்செய்தலாம் - என்பதாம். * வகையாவன - வலி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும்பகைவர்க்கும் உண்டாகிய

நிலைமைகளும் - தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும் - அதற்குவரும் இடையூறுகளும்- அவைகளைநீக்கும்விதமும்-அவரை வெல்லும்விதமும்- அதனாலே பெறும்பயனும் முதலானவை. சிலவெண்ணுதலாலும் பகைவர்க்கு இடமாம் ஆதலால்முற்றும்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (௫)

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

இ-ள். (அரசன் தனதுதொழில்களிலே) செய்தக்கவல்ல - செய்யத்தகாதவைகளை, செய் - செய்தலால், கெடும்- கெடுவான், (இனி அதனிலே மாத்திரமல்லாமல்) செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையாலுங் கெடுவனென்பதாம். * செய்யத்தகாதவை - பெருமுயற்சியை யுடையவையும், செய்தாற் பயனில்லாதவையும், பயன்சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம்விளைப்பவையும் ஆம். செய்யத்தக்கவை - முன் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை. இவிச்செய்தல் செய்யாமைகளால் அறிவுஆண்மை பெருமையென்கிற மூவகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் என இருவகைப்பட்ட பெருமையானது கருக்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனாவான் ஆதலால் இரண்டும் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்துவிடத்தக்கவைகளை நீக்கவென்று இருவகையும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] (௬)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

இ-ள். கருமம் - (செய்யத்தக்க) தொழிலும், எண்ணி-(முடிக்கும் உபாயத்தை) எண்ணி, துணிக - தொடங்கக்கடவன், துணிந்தபின் தொடங்கியபின், எண்ணுவம் - எண்ணக்கடவோமென்பது, இழுக்கு-

குற்றமாகலால்—எ-று. (கருத்து.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்குமுபாயமாதலெண்ணிச் செய்யக்கடவன். தொடங்கியபின் னெண்ணுதல் குற்றம்-என்பதாம். * உபாயமாவது- கொடுத்தல் - இன்சொற்சொல்லல் - வேறுபடுத்தல்-ஒறுத்தல்-என்பன. இவற்றை வடநூலார்-தானம்-சாமம் - பேதம்-தண்டம்- என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணாது தொடங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையாலும், * கைவிடுதல் கூடாமையாலும், அரசனியல் குயப்படுவா னாதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

௪௬௮ ௪௭-ஆம்-அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால், வருந்தாவருத்தம் - (காரியத்தைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது, பலர்நின்று - (அநேகர்) பலர்நின்று, போற்றினும் - (புகாபடாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - புகாவிடும்—எ-று. (கருத்து.) முடியுமுபாயத்தால் வருந்தாமுயற்சியானது பலர்காத்தாலுங் குற்றம்படும்-என்பதாம். * முடியுமுபாயத்தாலே முயலவாவது - பொருளாசைக்காரனிடத்தே கொடுத்தலையும் - கழுதிணையாளன் - சோம்பலாளன்-முறையே போர்செய்து நொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்சொல்லையும், ஆண்மையுடையானொடு தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும் - நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும் - ஒறுத்தலையும், செய்துசெல்லும் வழியால் முயற்சிசெய்தலாம். புகாவிடுதல்-நன்மையைத்தராது தீமையைத்தருதல், உபாயத்தின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (அ)

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

இ-ள். (வேற்றரசரிடத்து) நன்று - நல்லவுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்தலுள்ளும், தவறு - குற்றம், உண்டு-உண்டாம், அவரவர் - அவரவருடைய, பண்பு-குணங்களை, அறிந்து - (ஆராய்ந்து) தெரிந்து, ஆற்றாக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இசையச்) செய்யாவிடத்து—எ-று. (கருத்து.) அவரவர் குணங்களையறிந்திசையச் செய்யாவிடின் நன்மைசெய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம் - என்பதாம். * நல்லவுபாயம் கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும் ஆம். அவரவர் குணங்களை அறிந்துசெய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்லாவிடத்தே செய்தல். தவறு-தொழில்முடியாமை. (௯)

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

இ-ள். தம்மோடு - தமது நிலைமையோடு, கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களை, (அரசர் தொழில் முடித்தற் பொருட்டுச் செய்வாராயின்) உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது; [இகழுமென்றபடி.] (ஆதலால்)—எள்ளாத - (அவ்வுலகத்தாரால்) இகழப்படாத உபாயங்களை, எண்ணி - நாடி, செயல்வேண்டும் - செய்யவேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) அரசர்பொருந்தாத வுபாயங்களைச் செய்வாராயி னுலகமேற்றுக்கொள்ளாது - என்பதாம். ※ தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற்குரிய தான சாமபேதங்களைச் செய்தலும், மெலியோரா யிருந்துகொண்டு வலியோர்செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும், ஆம். இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் - உலகங்கொள்ளாதென்றார். [இவையைந்துபாட்டானுஞ் செய்யப்படுந் தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௪௮-ஆம்-அதி-வலியறிதல்.

அஃதாவது, அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக்கருதிய அரசனுனவன் நால்வகை வலிமைகளையும் ஆராய்ந்து அறிதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

இ-ள். வினைவலியும் - (தான்செயக்கருதிய) தொழிலின் வலிமையையும், தன்வலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்) தனது வலிமையையும், மாற்றான்வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமைகளையும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, (தனது வலிமை மிகுமாயின்) செயல் - (அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தொழில்வலிமையையும் தன்வலிமையையும் பகைவன் வலிமையையும் துணைவலிமையையும், ஆராய்ந்து தன்வலிமிகுமாயி னரசனத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். ※ இந்நால்வகை வலிகளுள் - தொழில்வலி - கோட்டையைவளைத்தலும் - பிடித்தலும் - முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகையாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும். தன் வலிமைமிகுந்த விடத்துச் செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் குறைவிலிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்வலிமையும், ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

இ-ள். ஒல்வது - (தமக்குச்)செய்யக்கூடும் தொழிலையும், அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும், அறிந்து - தெரிந்து, அதன்கண் - அதனிடத்து, தங்கி-(மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு- (பகையின்மேலே) செல்வார்க்கு, செல்லாதது - முடியாத பொருள், இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) செய்யக்கூடும் தொழிலையு மறியவேண்டும் வலியையு மறிந்துசெய்யு மரசர்க்கு முடியாதபொருளில்லை-என்பதாம். * இங்கே அறிவது துணைவலியாம். எல்லாப்பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும்பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

இ-ள். உடை-(தலைவனுக்குள்ள) உடைமையாகிய, தம்வலி-தமது வலிமையின் அளவு, அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் - மனவெ

ழுச்சியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி, (அவர்வருத்தலால்) அது செய்து முடிக்கப்பெறாமல் — இடைக்கண் - நடுவிலே, முரிந்தார் - கெட்டவரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர் — எ-று. (கருத்து.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர் பலர் - என்பதாம். * மூவகையாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவையுடையவரல்லாதவரால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தேதொடங்குகவென்பது குறைந்து நின்றது. (ங)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

இ-ள். ஆன்று-அயல்வேந்தரிடத்து; அமைந்து - பொருந்தி; ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும், அளவு - (தன்வலி) யளவை, அறியான்-அறியாதவனாகியும், தன்னை, வியந்தான் - மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அரசன்; விரைந்து - விரைவாக, கெடும் - கெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) தன்வலியினளவையறியாது தன்னைப் புகழ்ந்தவரசன்கெடுவான்-என்பதாம். * பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியந்தானென வுபசரித்தார் கட்டாயுடைத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது; அயல்வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க இலைஇல்லாமல் தான்பெரியனென்றுமிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலையில்லாமையால் விரைந்து கெடுமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டானும் தன்வலியினை யறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

இ-ள்: பீலி - மயிலிறகை, பெய்-ஏற்றப்பெற்ற; சாகாடும் - பண்டி

யும், அச்சிறும்-அச்சுமுறியும், அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை (அதுசுமக்குமளவி னல்லாமல்)—சாலமிகுத்து மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றினால்—எ-று. (கருத்து.) மயிலிறகையேற்றப்பட்ட பண்டியுமச்சுமுறியும் அவ்விறகை யதிகமாகவேற்றினால் - என்பதாம். * உம்மை பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டிநின்றது (எளியவொன்று பலகூடும், பகைக்கொள்வோன் தான் வலியவனாயிருந்தாலும், அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவானென்னும் பொருள்பட நிற்கையால் - இது பிறிதுமொழிதலணி) [அது செயலாகாதென்றமையின் - இதனால் பகைவன்வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப்படுங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க் கிறுதி யாகிவிடும்.

௪அ-ஆம்-அதி—வலியறிதல். ௪௭௬

இ-ள். கொம்பர்- (ஒருமரக்) கொம்பினது, நுனி- நுனியிலே, ஏறினார்- ஏறிநின்றவர், அஃது- அவ்வளவினை, இறந்து- கடந்து, ஊக்கின்- (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சிகொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி—உயிர்க்கு- (அவ) ருயிர்க்கு, இறுதியாகிவிடும்-முடிவாகிவிடும்—எ-று. (கருத்து.) நுனிக்கொம்பிலேறினவர் அவ்வளவைக்கடந் தேறுவாராகி லவருயிர்க்கு முடிவுவரும்-என்பதாம். * இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டுஞ்சென்று நின்றவன்பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ்செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர்முடிதற்கு ஏதுவாகும் என்கிறபொருள்

பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனால்தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

இ-ள். ஆற்றின்- (கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு- (தனக்குள்ள பொருளி) னளவை, அறிந்து- தெரிந்து, ஈக- (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன், அது- அக்கொடுத்தலானது, பொருள்- பொருளை, போற்றி வழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும்வழியாம்—எ-று. (கருத்து.) தனக்குள்ள அளவறிந்துகொடுக்கக்கடவன் அக்கொடைபொருளைக் காப்பாற்றும் வழியாம்-என்பதாம். * கொடுக்கும்வழி - இயற்றலுமென்னும் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது, அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது- ஒன்றனையளவை நான்குபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதைநீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல். காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது - ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல், முதலிலே செலவுசுருக்கினும் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (௭)

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

இ-ள். ஆகாறு- (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்றவழியானது, அ ளவு-அளவினாலே, இட்டிதாயினும்-சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு-(அதனா லே)கெடுதல், இல்லை-இல்லை,போகாறு-போகின்றவழி,(அளவு) அளவி

னாலே,அகலாக்கடை-(அதினும்)விரியாதாயின்—எ-று. (கருத்து.) அரச னுக்குப் பொருட்செலவு மிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாயினுங் கெடுதியில்லை-என்பதாம். ✻ பொருளென்பது ✻அதிகாரத்தினாலே வரு டீ.

மிகைகப்பட்டது வரவும்செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கையுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

இ-ள். அளவு- (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை, அறிந்து-தெரி ந்து (அதற்கேற்க)—வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை- வா ழ்க்கைகளானவை, உளபோல - உள்ளனவைபோலத் (தோன்றி)—இல் லாகி- (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி, தோன்றா-(பின்பு) அத்தோற்றமு ம் இல்லாமல், கெடும்- அழியும்—எ-று. (கருத்து.) தனக்குள்ளபொரு ளளவையறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றி

யழியும்-என்பதாம். ✻ அவ்வளவிற்கேற்க வாழ்தலாவது - முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவதுகொடுத்தும், அவ

மிந்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடுவெளிப்படாமையால் உள போலத்தோன்றி எனப்பட்டது. முதலினும் செலவுமிகுந்தால் வரும் குற்றம்சொல்லியபடி. (௯)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

இ-ள். உளவரை- (தனக்கு) உள்ளவளவை, தூக்காத- ஆராயாம லேறவாகிய, ஒப்புரவாண்மை- உபகாரமுடைமையால், வளவரை- (இ ருவளது) செல்வத்தினளவு, வல்லைக்கெடும்- விரைவாகக்கெடும்-எ-று. (கருத்து.) தனக்குள்ளவற்றை யாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் - என்பதாம். ✻ உபகாரமேயாயினும் மிகலாகாதெனலால் இத வுமது. [இவைகாண்குபாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப் பட்டது.] (௰)

௪௯-ஆம்-அதி - காலமறிதல்.

அஃதாவது, வலிமையினாலே மிகுதியுடையவனும் பகைவன்மேல்போ க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாற்றானே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்

வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது

இ-ள். காக்கை- காகமானது,கூகையை- (தன்னின்வலிதாகிய)கோட்டானை,பகல்-பகற்பொழுதில்,வெல்லும்-வெல்லும்;(அதுபோல்)—இகல்-பகைவரை, வெல்லும்-வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு,

பொழுது-(அதற்கேற்ற) காலம், வேண்டும்-வேண்டும்,—எ-று. (கருத்து.) காகங்கோட்டானைப் பகலில்வெல்லும் - அதுபோல அரசர் பகைவரைவெல்லக் காலம்வேண்டும்- என்பதாம். ✱ காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினாலே பயனில்லை யென்பது விளக்குகின்றது இனிக்காலமாவது வெம்மையுங்குளிர்ச்சியும் சமமாய்நோய்செய்யாமல் நீரும் உணவுமுதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல் செல்லுந்தன்மையாம். (இதுஎடுத்துக்காட்டுவமையணி) [இதனால் காலத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௧)

பருவத்தோ டொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

இ-ள். (அரசன்) - பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடுபொருந்த, ஒழுகல்- (தொழில்செய்து) நடத்தல், திருவினை- (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீங்கும்) செல்வத்தை, தீராமை- (தன்விடத்து) நீங்காமல், ஆர்க்கும்-கட்டுவதாகிய, கயிறு-கயிறுகும்—எ-று. (கருத்து.) காலமறிந்துதொழிலைநடத்தல், செல்வத்தைக் கட்டும் கயிறும்- என்பதாம். ✱ காலத்தோடுபொருந்துதல் - காலந்தப்பாமற்செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம்-எக்காலும்- நீங்காதென்பதாம் (௨)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

இ-ள். அருவினையென்ப- (அரசராற்) செய்தற்கரியதொழில்களென்று சொல்லப்படுமவை, உளவோ - உண்டோ, கருவியால் (அவைகளை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே, காலம் - செய்தற்காகும், காலத்தை, அறிந்து- தெரிந்து, செயின்-செய்தால்—எ-று. (கருத்து.) காலமறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்களுளவோ - என்பதாம். ✱ கருவிகள்-மூலபலமுதலானவைகளும் கல்லனைகள் உபாயங்களும், ஆம். அவை உண்டாயவிடத்தும், காலம்வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படிசெய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (௩)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலம்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

இ-ள். (ஒருவன்)—ஞாலம்-பூமிமுழுதையும், கருதினும்- (தானே ஆள) நினைத்தாலும் (அது)—கைகூடும் -கைக்குள்ளாம், காலம் - காலத்தை, கருதி- அறிந்து, இடத்தால்- இடத்தோடுபொருந்த, செயின்- (அதற்குச்செய்யும் தொழிலைச்) செய்வானாகில்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் காலமறிந்து தொழில் செய்தால் உலகெல்லாமாள நினைத்தாலும் கைகூடும்- என்பதாம். ✱ இவ்விரண்டாகியவிடத்தும் காலம்வேண்டுமென்பதற்குஇடத்தானென்றார். இப்படி செய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும்

கைகூடுமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

காலங் கருதியிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

இ-ள். ஞாலம்- பூமியெல்லாம், கலங்காது- தப்பாமல், கருதுபவர்- (கொள்ள) நினைக்குமரசர், (தம்வலிமிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்) காலம்- அதற்கு (ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி- நினைத்து, இருப்பர் (அதுவருமளவும்) இருப்பர், பகைமேற்செல்லார்—எ-று. (கருத்து.) பூமிமுற்றுமாள நினைக்குமரசர் பகைவரைவெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பர் என்பதாம். ✽ அதைநினையாமற்சென்றால் பொருளும் படையும் ஆகிய இருவகைப் பெருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பரென்றார், இருத்தலாவது- நட்பாக்கல்- பகையாக்கல்- மேற்செல்லுதல்- இருத்தல்- பிரித்தல்- கூட்டல் என்கிற அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செல்லுதலுக்கு - எதிராகியதொழில் [இதனாற்காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

இ-ள். ஊக்கமுடையான்- மிகுந்த வலிமையுடையவரசன், ஒடுக்கம்- (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொருதகர்- போர் செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு- (தன்பகை கெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து- பின்னே கால்வாங்குந்தன்மைத்து—எ-று. (கருத்து.) வலிமையுள்ளவரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம்- என்பதாம். ✽ உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற் கென்பதுகொள்க. [இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (௬)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

இ-ள். ஒள்ளியவர்- அறிவுடையவரசர், ஆங்கே- (பகைவர்தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே, (அவரறிய)—பொள்ளென- விரைவாக, புறம்வேரார்- புறத்திலே கோபஞ்செய்யார், காலம்- (தாம் அவரைவெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்து- அறிந்து (அதுவருமளவும்)—உள்வேர்ப்பர்- உள்ளேகோபஞ்செய்வார்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையவரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவு மக்கோபத்தை யுள்ளேவைத்திருப்பர்- என்பதாம். ✽ பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியவரென்றும் சொல்லினார். (௭)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க இறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

இ-ள். (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை - பகைவரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர்; இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, கிழக்காம் - கீழ்விழும் — எ-று. (கருத்து.) அரசர் பகைவரைக்கண்டா லவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர் - என்பதாம். * பகைமை தோன்றாமல் மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு சுமக்கவென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்காந் தலையென்றும் சொன்னார். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் காலம்பார்த்திருக்குமிடத்துப் பகைமைதோன்றாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

இ-ள். (பகையைவெல்ல நினைத்திருந்த அரசர்) — எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம், இயைந்தக்கால் - வந்துகூடியக்கால், அந்நிலையே - அது நிற்குமளவிலே, செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியனவாயிருந்த தொழில்களை, செயல் - செய்யக்கடவர் — எ-று. (கருத்து.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தா லப்பொழுதே யத்தொழிலைச்செய்யக்கடவர்-என்பதாம். * ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கையால் எய்தற்கரியதென்றும் அதுதானேவந்துகூடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும் கூடியவிடத்தும் பின்னில்லாதொழிப்போ மாதலால் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக்கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொன்னார். [இதனால் காலம்வந்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

இ-ள். கூம்பும்பருவத்து - தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்கவேண்டுங்காலத்திலே, கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன், மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து மற்றதைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன்குத்தொக்க - அதுதப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம் வாய்க்காவிடத்துக் கொக்கடங்கிப்போ லிருக்கக்கடவன் வாய்த்தவிடத்து அதன் குத்தைப்போல வெல்லக் கடவன்-என்பதாம். * மீன்கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவும் அது தன்முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோல இருக்குமாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னமே விரைந்துகுத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று; கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துகவென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௫௰ - ஆம் - அதி - இடனறிதல்.

அஃதாவது, வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் செல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

இ-ள். முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக் கொள்வதற்கேற்ற, இடங்கண்டபின்னல்லது-பெற்றபின்னல்லாமல், எவ்வினையும் - யாதொரு தொழிலையுந் தொடங்கற்க - (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர், எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) அரசர் பகைவரைவெல்ல இடங்கண்டாலல்லது எத்தொழிலையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவரையிகழாதிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். * அரணிடமாவது - மதில்களாலும், கிடங்குகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை அவனைச்சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தாக்குங்கால் தவிர்வில்லாத பல்படைகள் இருப்பதற்கும் மதிலும் அகழும்முதலாகிய அரண்சேர்ப்பப்பட்ட அரசிருப்பதற்கும் ஏற்ற நிலத்திடங்களையும் நீரையும் உடையது அவ்விடத்தைப்பெற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும் செய்க வென்பதாம். (௧)

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

இ-ன். முரண்-மாறுபாட்டோடு, சேர்ந்த-சேர்ந்த, மொய்ம்பினவர்க்கும்-வலிமையையுடையவருக்கும், அரண்-அரணை, சேர்ந்து-சேர்ந்து, ஆம்-ஆகின்ற, ஆக்கம்-பெருக்கமானது, பலவும்-பலபயன்களையும், தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) வலியவரசருக்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையுந்தரும்-என்பதாம். * அரணுடைமையது-பூமி பலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ளதென்பது பொருந்த அரசரது மனநிலை தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமைசொல்லவேண்டுவதாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று, அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது- அதற்கு ஏதுவாகிய வினைத்தலை அது கொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தாக்கு தவிரில்லாமையும், தாம் நினைப்பது முடிந்து அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. (௨)

ஆற்றாரு மாற்றி யடிப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

௫௰-ஆம்-அதி—இடனறிதல். ௩௭௫

இ-ள். ஆற்றாரும்-வலிமையில்லாதவரும், ஆற்றி-வலிமையுடையராய், அடிப-வெல்வார், இடன்-(அதற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, போற்றி-(தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றார்கண்-பகைவரிடத்து, செயின்-(தொழிலைச்) செய்வாராயின்—எ-று. (கருத்து.) வல்லமையில்லாவேந்தருமிடமறிந்து போர்செய்வாராயின் வெற்றிபெறுவர்-என்பதாம். * காத்துக்கொள்ளுதலாவது- பகைவரால் - நலிவுவாராதிருக்கும்படி அரணாலும், படையாலும் காத்தல். இப்படித் தொழில் செய்வாராயின் முன்சொல்லப்பட்ட வலிமையில்லாதிருந்தாலும் வெல்வரென்பதாம். (௩)

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்

இ-ள். இடன்- (தாம்தொழில்செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, துன்னியார்- சேர்ந்தவர்கள், துன்னி - (அரணைப்) பொருந்தி

நின்று, செயின்- அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார்-(முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப்பர் - இழந்துவிடுவார்—எ-று. (கருத்து.) அரசர் இடமறிந்து போர்செய்வாராகில் பகைவரொன்றுஞ் செய்யார் என்பதாம். * எண்ணப்பட்ட வெற்றியை எண்ணமென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் எண்ணமிழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது. (௪)

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

இ-ள். முதலை - முதலையானது, நெடும்புனலுள் - ஆழமுள்ள நீர்வாவில், பிற - பிறவுயிர்களையெல்லாம்-வெல்லும் - வென்றுவிடும், புனலின் - அந்நீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்கினால், அதனை - அதை, பிற - பிற

வுயிர்களெல்லாம், அடும்-வெல்லும்—எ-று. (கருத்து.) முதலை நீரிலிருந்தால் எல்லாவுயிர்களையும் வெல்லும் அது அந்நீரைவிட்டால் மற்றவுயிர்களாலே தோல்வியடையும் என்பதாம். * எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு

எளியனவாகும் அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது

மேற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவர் தான் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்

றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கிற பொருள்தோன்றுகின்றமையால் பிறிதுமொழிதலணி.] (௫)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

இ-ள். கால்வல-(நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமைபொருந்திய உருளைகளையுடைய, நெடுந்தேர்-பெரியதேர்களானவை, கடல்- கடலில், ஓடா- ஓடமாட்டாவாம், கடலோடும்- கடலில்ஓடுகின்ற, நாவாயும்-மரக்கலங்களும், நிலத்து-நிலத்தில், ஓடா-ஓடமாட்டாவாம்—எ-று. (கருத்து.) நிலத்திலோடுந்தேர்கள் கடலிலோடாவாம், கடலிலோடு மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம்-என்பதாம். * ஓடுதற்கேற்ற வலியும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கிறதுமென்பது தோன்ற காலவனெடுந்தேரென்றார். [இப்பாட்டு போர்க்குச்சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்யவேண்டு மென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.] (௬)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

இ-ள். (அரசர்)—எஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறைபாடமல், எண்ணி-ஆலோசித்து, இடத்தால்- இடத்தோடுபொருந்த, செயின்- செய்வாராயின் (அச்செயலுக்கு)— அஞ்சாமை யல்லால் - (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை - வேறு துணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை—எ-று. (கருத்து.) குறைவில்லாதெண்ணி யிடமறிந்து போர்செய்தால் தைரியமின்றி வேறுதுணை வேண்டாவாம்-என்பதாம். * அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏதுவில்லாமையால் தைரிய முடையராயின் அது முடித்தலல்லது துணைவேண்டாவென்றார். [இவைமூன்று பாட்டானும் போர்செய்தற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன், சிறுபடையான் - சிறுசேனையையுடையவனது, செல்லிடம் - செல்லிடத்தை, சேரின்-(அவனை அழிக்கவேண்டித்தான்) சேர்வானாயின் - (அவனால்)— ஊக்கம் - (தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிவான்—எ-று. (கருத்து.) நிறைசேனையுடைய அரசன் குறைசேனையையுடைய அரசனிடத்தைச் சேர்ந்தழிக்க நினைத்தவனாற் பெருமையை யிழந்து விடுவான்-என்பதாம். * செல்லிடம்-செல்லுமிடம் எனவிரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம்நோக்காமல் செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்குறுப்பேச்சென்று தொழில்செய்யக் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப்பெருமையாற் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

௫௦-ஆம்-அதி—இடனறிதல்.

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

இ-ள். சிறைநலனும்-அரணழித்தற்கருமைநலமும் [illegible] மையாகிய ஆற்றலையும், இலரெனினும் - உடையரல்லராயினும், மாந்தர்- (தொழில்செய்தற்குரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு-(அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று, ஒட்டல்-தாக்குதல், அரிது-அரிது—எ-று. (கருத்து.) அரண்வலியும்பலமுமில்லாராயினும் பகைவர் இருப்பிடஞ்சென்றுவெல்லலரிது- என்பதாம். * ஆண்மையுடையவராச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்றுதாக்கினால் அதைவிட்டுப்போவதற்குத் துணியமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வா ராதலால் அவருக்குப் பெரியசேனையும் தோற்றோடிப்போமென்பதாம். (௯)

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

இ-ள். கண்ணஞ்சா-பார்க்கு அடங்காதவையும், வேலாள்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக்கோத்த கொம்பையுடையனவையும், ஆகிய களிறு-யானைகளை, காலாழ்-கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய; களரில்-சேற்றுநிலத்திலே (அகப்பட்டவிடத்து)—நரி - நரிகளானவை, அடும்-கொல்லும்—எ-று. (கருத்து.) நரிகள்யானைகளைச் சேற்றுநிலத்திற்கொல்லும்-என்பதாம். * முகம்கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். (ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாதஇடத்திலே சென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும் சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (ல)

௫க - ஆம் - அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது, மந்திரிமுதலானவர்களைப் - பிறப்பு-குணம்-அறிவு - என்பவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி - கருதல் - ஆகமம் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்து பகைமேற் செல்வானுக்குச் சேனை கருதியதோடு தொழில்செய்தற்கும், எதிரிடாமைக்கும், இத்தெளிவுவேண்டுதலால் அவைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

உ௱

௫க-ஆம்-அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

[illegible] (அரசனாலே தெளியப்படுவோனாகுவன்)—அறம் - அற [illegible] - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிர் [illegible] அச்சமும், என்கிற - (என்கிற) உபதை நான்கின [illegible] திறத்தினால், தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து, தெளிய [illegible] தெளியப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் அறம்பொ ருளின்ப முயிரச்சமென்கிற நால்வகைத் திறத்தாற் சோதித்துத் தெளியப்படு வான் - என்பதாம். ஈ அவற்றுள் அறவுபதையாவது, புரோகிதனையும், அறவோனையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனாயிருக் கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடைய ஒருவனை வைத்த ற்கு எண்ணினோம் இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்தென் னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், பொருளுபதையாவது - சே னாபதியையும், அவரோடு சம்பந்தமானவரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் உலுத்தனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும், உரிமை யும் உடைய வொருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம் இதுதான் யாவர்க் கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவி த்தல், இன்பவுபதையாவது - ஆதிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒ ரு தவமுது மகளைவிட்டு அவளால் உரிமையுள ஒருத்தி உன்னைக் கூ டி வருத்தமுற்றுக் கூடவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள் அவ ளைக் கூடுவையானால் உனக்கு அதிகசுகமாத்திரமல்லாமல் அதிகதிரவிய முங்கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், உயிரச்சவுபதை யாவது - ஒரு நிமித்தத்தின் மேல்வைத்து ஒருமந்திரியினாலே மற்றவ னை அவன்வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிகளைப்படி என்னாற்குக் கூ டினவொன்று தான் காவல்செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக்கொ ல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்திநாம் அவனைக்கொன்று நமக்குரிமையி ல ஒருவனை வைத்தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என் னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், இந்நான்கினும் வேறுபடா தவனாயிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடானென்று கருத்த னவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

இ-ள். தெளிவு - (அரசனது) தெளிவானது, குடிப்பிறந்து - (உயர்ந்த) குடியிலேபிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்றும், நீங்கி - நீங்கி, வடு - (தமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று, பரியும் - அஞ்சுகிற்கும், நாணுடை யான்கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே—எ-று. (கருத்து.) நற்குடி யிற்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி நீங்கிற்கு நாணமுடையவனை யரசன் தெளிந்துகொள்வான் - என்பதாம். ஆ. குற்றங்களாவன - குற்றங்கடிதல் அதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம். நாணம் - இழிதொழில்களி லே மனஞ்செல்லாமை, இவை மிகுதியாக யோக்கியமாயிருக்கவேண்டு

இ௰௫-ஆம் அதி—தெரிந்துதெளிதல். [illegible]

[illegible] ஆகமபிரமாணத்தினாலே தெரிவன. இந்நான்கு முண்டான [illegible] தெளிவென்பதாம். (உ)

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

இ-ள். அரிய - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை, கற்று, ஆசு - (மும்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்களை, அற்றார்கண்ணும் - அற்றவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறியாமையானது, இன்மை - இல்லாதிருத்தல், அரிதே - அருமையே—எ-று. (கருத்து.) அரியநூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவரிடத்தும் அறியாமை யில்லாதிருக்கையரிது-என்பதாம். ௨ அறியாமை - இவரிடத்து யானறியாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால்தெரியுங்கா லென்றார். காட்சிப்பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்றமும் இல்லதாமேதெளியப்படுமென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெளிகவென்பது இம்மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

> குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
> மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்)—குணம் - குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - மற்றைக் குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்தவைகளால், கொளல் - (அவனை) அறியக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒருவனுடைய குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம். ௨ மிகுதல் - தன்மையினாலாவது பன்மையினாலாவது உயர்தல். மிகுந்தவைகளால் அறிதலாவது - குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்கு உரியவனென்றும், குற்ற மிகுந்திருந்தால் அல்லனென்றும் அறிதல். [குணமாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகை யாலாவும் தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது] (௪)

> பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
> கருமமே கட்டளைக் கல்.

இ-ள். (குடிப்பிறப்புகுணம் அறிவு என்பவைகளால்) மனிதரனைவர்) பெருமைக்கும் - பெருமையாகிய (பொன்னின்மாற்றறிதற்) கும், ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையாகிய (பொன்னின்மாற்றறிதற்) கும், கட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவது, தத்தங்கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களே—எ-று. (கருத்து.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையுமறியு முரைகல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம்-என்பதாம். ௨ மனிதருடைய பெருமைசிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறியவேண்டியவர் களுக்கு மு

சர்தனம் | அளர்செயலே என் றற்கு கருமமே எனத் தேற்றேகாரந்தோடு சொல்லினர் (பெருமை சிறுமைகளைப் பொன்னெனுமல்ல நுமம் ஒன்றைக் கட்டளைக்கல்லெனலால் ஏகதேச உருவகவணி. [இதனாற் குணகுற்றங்களை அறிதற்குக்கருவி சொல்லப்பட்டது.] (௫)

> அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
> பற்றிலர் நாணார் பழி.

இ-ள். அற்றாரை - சுற்றமில்லாதவரை, தேறுதலோம்புக - தெளிதலொழியக்கடவன்; (அவர்) — மற்றுப்பற்றிலர் - உலகத்தோடு சம்பந்தமிலராதலால், பழி - பழியை, நாணார் - அஞ்சார் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் சுற்றமற்றவரைத் தெளிதலொழியக்கடவன் அவருலகத்தோடொட்டாதவராதலாற் பழிக்கஞ்சார் - என்பதாம். * உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன வெனஅஞ்சி அவைவிடுதற்கும், புகழப்படுவன வெனவவை செய்தற்கும், காரணமாகிய உலககடைப்பிடியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம். (௬)

காதன்மைகந்தா அறிவறியார்த்தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்

இ-ள். காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்தா - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டுமவைகளை, அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலானது, பேதைமையெல்லாம் - அறிவில்லாமையையெல்லாம், தரும் - (அரசனுக்குத்) தரும் — எ-று. (கருத்து.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன் தெரிந்துகொள்ளுதலவனுக் கறிவின்மையெல்லாந்தரும் - என்பதாம். * தன்னோடு அவரிடத்துள்ள அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவரைத் தொழில்செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறிவில்லாமையினாலே கெடும் கெட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக்குரியவரை அறியாமையும், மேல்விளைவதை அறியாமையும் முதலாக அவனுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகும் என்பதாம். (௭)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடு சம்பந்தமில்லாதவனை, தேரான் - (பிறப்பு முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு (அத்தெளிவு) — வழிமுறை - (அவன்) சந்ததிமுறையிலும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து.) தன்னோடு சம்பந்தமில்லாதவனைத் தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பந்தரும் - என்பதாம். * சம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபு தெளிதல், அவனிடத்தே தொழில்

வைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற்பிறந்தவரும் பகைவர்கைப்பட்டுத் தீராவென்பதாம். (௮)

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

இ-ள். யாரையும் - யாரையும், தேராது - ஆராயாமல், தேறற்க - தெளியாதிருக்கக்கடவன், தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும் பொருள் - தெளியப்படுபொருள்களை, தேறுக - தெளியக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் யாரையும் ஆராயாமல் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * தேறற்கவென்று பொதுப்படச் சொன்னமையால் - யாதொருதொழிலினும் தெளியலாகாதென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயுறாதிருக்கக் கடவனென்பது கருத்து. தேறும்பொருள் - அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள், பொருள் - ஆகுபெயர். (௯)

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்

தீரா விடும்பை தரும்.

இ-ள். (அரசன்) தேரான்- (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவும்- தெளிதலும், தெளிந்தான்கண்- ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும்- சந்தேகப்படுதலும், தீராவிடும்பை- நீங்காத துன்பத்தை, தரும்- (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒருவனை யாராய்ந்திலனாகித் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவனிடத்திலையங்கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும் - என்பதாம். * அரசன் ஒருவனிடத்து ஒருதொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தேகப்படுவானாயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி இது நில்லாதென்று கருதினால் அத்தொழிலைத் தளர்விடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும்படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவுசொல்லியபடி [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத் தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.] (0)

ருஉ-ஆம்-அதி-தெரிந்துவினையாடல்.

———*———

அஃதாவது, அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

[illegible] ருஉ-ஆம்-அதி—தெரிந்துவினையாடல்.

இ-ள். (அரசன் முதலிலே ஒருதொழிலைக்கொடுத்தால்) நன்மையுந் தீமையும் - (அத்தொழிலிலே) ஆவதையும் ஆகாததையும் ஆகிய செயல்களை, நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அவைகளுள்) ஆவதன்மேலே, புரிந்த- விரும்பிய, தன்மையான்- இயல்பையுடையவன், (பின்பே அவ்வரசனாலே)—ஆளப்படும் - (சிறந்ததொழில்களிலே) ஆளப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) நன்மைதீமைகளையறிந்து ஆவனவைகளைச் செய்பவன் அரசனாலாளப்படுவான் - என்பதாம். * தன்னை உரிமை அறிதற்பொருட்டு உள்ளுக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடத்தே வைத்தவிடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மையாலே நம்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவானென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்று இறந்தகாலத்தாற் சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அறிதற்பொருட்டு வைத்த தொழிலென்பது பெறப்பட்டது. (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

இ-ள். வாரி - (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - (அப்பொருள்களாலே) செல்வத்தை வளர்த்து, உற்றவை - (அவ்வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வத்துக்கும்) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை - தொழிலை, செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) பொருள்வரும்வழியைவிருத்திசெய்து பொருளை வளர்த்து இடையூறுகளை மாற்றுபவன் அரசனுக்குத் தொழில்செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * வரும்வழிகளாவன - முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இயற்றலுமென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு- பசுக்காவல் - வாணிகம் என்பவையும் ஆம். செல்வங்களாவன - அங்கே பொருளும், இன்பமும், ஆகச்சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறுகளாவன, அரசன் - தொழில்செய்வோர் - சுற்றத்தார் - பகைவர் - கள்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் கேடுகள். (௨)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

இ-ள். அன்பு - (அரசனிடத்தே) அன்பும், அறிவு (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும், அவாவின்மை - (அவைகளாலே பொருள் வருகிற வழி அதன்மேல்) அவாவில்லாமையும் ஆகிய, இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும், நன்குடையான் கட்டே - நன்றாக உடையவனிடத்தே, தெளிவு - (தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெரிவு—எ-று. (கருத்து.) அன்பு- அறிவு- தெளிவு- ஆசையில்லாமை இந்நான்குமுடையவனிடத்தே

யரசனுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம். * இந்நான்கையுமுடைமை அவன் செய்கின்ற தொழிலிலே சிறிதும் ஐய வேண்டுவதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாக்கினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

இ-ள். எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னும், வினைவகையான் - அத்தொழிலியல்பினாலே, வேறாகும் - வேறுபடுகின்ற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் (உலகத்திலே) பலர்—எ-று. (கருத்து.) எவ்வகையாலறிந்தவிடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடுமனிதர், பலர் - என்பதாம். * அரசனின்பத்தைவிரும்பி வேறுபடுவோரேயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்றுவிட்டுத் தம்மியல்பிலே நிற்பவர் அரியராதலால் - வேறாகு மாந்தர் பலரென்றார். தொழில்வைப்பதற்குமுன்னே எல்லாக்குணங்களு முடையவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோருமுண்டாதலால் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் ஒருவகையான்றெரிக்கப்படுவார் இலரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

இ-ள். வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து-(செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி-(செயலாலும் இடையூறுகளாலும்வருந் துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கல்லாமல்-(முடிவு) செய்ய வல்லவனையல்லது, சிறந்தானென்று-(இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏவற்பாற்றன்று-(வேறொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று—எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்யு முபாயங்களையறிந்து முடிப்பவனுக்கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது-என்பதாம். [அறிவாற்றல்களையல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதனால் தொழிலது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

இ-ள். செய்வானை-செய்பவனிலக்கணத்தை, நாடி-(முன்னே) ஆராய்ந்து, வினை-(செய்யப்படுந்) தொழிலினியல்பை, நாடி-(பின்னே) ஆராய்ந்து, (அதன்பின்பு அவனையும அதனையும்) காலத்தோடு-காலத்துடனே, (சேர்த்து) எய்த-பொருந்த, உணர்ந்து - அறிந்து, செயல்-(அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செய்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் தொழில்செய்பவனை யறிந்து பின்னைத்தொழிலை யறிந்து

அவனைத்தொழிலில் வைத்தாளக்கடவன்-என்பதாம். † செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்காலத்தில் இவ் விலக்கணமுடையான் செய்தால் - இவ் வியல்புடையதாகிய தொழில்முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (சு)

இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன் கண் விடல்.

இ-ள். இதனை-இத்தொழிலை, இதனால்-இச்சாதனத்தால், இவன்முடிக்குமென்று-இவன் முடிக்கவல்லவனென்று, ஆய்ந்து (கூறுபடுத்தி ஆராய்ந்து, (இம்மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருக்கவிடத்து) அதனை-அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவனிடத்து, விடல்- விடக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனத்தா லிவன் முடிக்கவல்லவனென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம். ‡ சாதனம் - துணைவரும், பொருளும், முதலானவை செய்பவனும், சாதனமும்தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது - ஒவ்வொன்றோடு மற்றையிரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல் விடுதல் - அவனை அத்தொழில்செய்தற்கு உரியவனாக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை

யதற்குரிய னாகச் செயல்.

இ-ள். (ஒருவனை அரசன்) உரிமை-(தனது) தொழில்செய்தற்குரியனாயிருக்கையை, நாடியபின்றை - ஆராய்ந்தறிந்தபின்பு, அவனை அவனை, அதற்கு-அத்தொழில்செய்தற்கு, உரியனாக-உரியவனாக, செயல்-(உயரச்) செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்குரியவனாயிருக்கையையறிந்து அவனையத்தொழிற் குரியவனாகச் செய்யக்கடவன்-என்பதாம். ‡ உயரச்செய்தல்- அதனைத்தானே செய்துமுடிக்க வல்லவனாக்கல், அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு,

இ-ள். வினைக்கண்-(தனது)தொழிலிடத்தே, வினையுடையான்-(எப்போதும்) முயற்சியை யுடையவன், (அவ்வுரிமையால்) கேண்மை-(தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை, (அது பொறாதவர் சொல்லைக்கேட்டு) வேறாக-மாறுபட, நினைப்பானை-நினைக்கும் அரசனை, திரு-சீதேவி, நீங்கும்-நீங்குவாள்—எ-று. (கருத்து.) தனது தொழிலிலே முயற்சியுடையவனை வேறாகநினைக்கும் அரசனைச் சீதேவிநீங்குவாள்-என்பதாம். ‡ சுற்றமாய்நடக்கின்ற தன்மையானது-தான் பிழையில்லாமல் சுற்றத்தார்செய்யும் உரிமையையெல்லாம் செய்

ந்தல். அவனை அவமதித்துக்கோபிக்க நினைப்பானாயின் பின்னொருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வங்கெடுமென்பது கருத்து. [இந்நான்குபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

இ-ள். வினைசெய்வான்-தொழில்செய்பவன், கோடாமை-கோணாதிருக்க, உலகு-உலகமானது, கோடாது-கோணாது, (ஆதலால்) நாடோறும்-தினந்தோறும், மன்னன்-அரசன், நாடுக-(அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்பவன்கோணாதிருக்க உலகங்கோணாது ஆகையால் அரசனவனை நாள்தோறும் ஆராயக்கடவன் என்பதாம். ‡ அவ்வொன்றனையும் ஆராயவே அதன்வழிப்பட்ட உலகெல்லாம் ஆராய்ந்தவனாவன் அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டுவரக்கடவனென்பதாம். [இதனால் ஆண்டவிடத்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௫௩-ஆம் அதி-சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது, அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னை விட்டு நீங்காதிருக்கும்படி தழுவுதல், தொழில்செய்வோரைச்சொல்லிமேற்றைச்சுற்றத்தாரைச்சொல்லுதலால் இது தெரிந்துவினையாடலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

இ-ள். பற்றற்றகண்ணும்- (ஒருவன்) செல்வந்தொலைந்து வறுமையுற்றவிடத்தும், பழமை-(தம்மோடு அவனிடத்துண்டாகிய) பழமையை; பாராட்டுதல்-(நினைத்துக்) கொண்டாடுமியல்புகள், சுற்றத்தார்கண்ணே - உறவினரிடத்தே, உள-உளவாகும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்றவிடத்தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம்-என்பதாம். * பற்றற்றகண்ணும் என்பதில் உம்மை வறியனாவிடத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கிநின்றது. பழமை-செல்வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குச்செய்த உபகாரம் சுற்றத்தார்பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரந்தேற்றேகாரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

உ௩

ஈஅ௩ ௫௩-ஆம்-அதி—சுற்றந்தழால்.

இ-ள். விருப்பறா-அன்புநீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது, இயையின்-(ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின், (அது) அருப்பறா - நீங்குதலில்லாத, ஆக்கம்பலவும், - பலசெல்வங்களையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றங்கிடைத்தால் அது பலசெல்வங்கொடுக்கும் - என்பதாம். * உட்பகையாகிறவர்களுக்குச்சற்று விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பறா ஆக்கமென்றும் அடைகொடுத்துச் சொன்னார். இயையின்பது-அதுகிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டினது. பலவுமென்றது - யானைகள் - ஆடுகளையும் - பலர்கூடிவளர்த்தலால் அவைமேலுமேலும் பெருகுமென்பதுகருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

இ-ள். அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) கலந்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது, குளவளா - குளப்பரப்பானது, கோடின்றி - கரையில்லாமல், நீர்நிறைந்தற்று- நீர்நிறைந்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரையில்லாகுள நீர்நிறைந்தாற்போலும் - என்பதாம். *சுற்றம் அதோடத்திலே கருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வத்தை வாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவாரில்லாமையால் புறத்திலேபோமென்பதாம். (௩)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

இ-ள். செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால்-பெற்றஅதனால்பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனாவது, (தன்) சுற்றத்தால்-உறவினரால், தான்சுற்றப்பட-தான்சூழப்படும்வகை, ஒழுகல்-(அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம்—எ-று. (கருத்து.) செல்வம்பெற்றதினால் வரும்பயனாவது சுற்றத்தைக்காத்தலாம் - என்பதாம். * இக்கடக்கை பலவகையில்லமல் அரசனாதற்கு ஏதுவாகலால் இதனைச்செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்தக்குவதாவும், அரணும்-பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய

சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.

இ-ள். (சுற்றத்தார்க்கு)-கொடுத்தலும்- (வேண்டுமவைகளைக்கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இனியசொற்சொலுதலையும், ஆற்றின்- (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனாயின், அடுக்கிய- (தம்மிலே) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால்- (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான்.

எ-று. (கருத்து.) கொடுத்தலும்; இனியசொற்சொல்லுதலும், ஒருவன்செய்தால் அவன் சுற்றத்தாற் சூழப்படவாழ்வான் - என்பதாம். ஆற்றின் - அவ்விரண்டும் அளவறிந்துசெய்தல் - அரிதென்பதுதோன்ற ஆற்றினென்றார். தம்மில் தொடர்தலாவது, உறவினை அது உறவும், அதனது உறவும், தொடர்ச்சம்பந்தப்பட்டுவருதல். (ருு)

பெருங் கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்தில்.

இ-ள். (ஒருவன்) பெருங்கொடையான் - மிகுந்தகொடையையுடையவனும்; வெகுளி-கோபத்தை, பேணான் - விரும்பாதவனும் (ஆனா ல்)— அவனின் - அவன்போல், மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து-இப்பெரிய உலகத்தில், இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) மிகுந்த கொடையும் கோபமில்லாமையு முடையவனுக்கு அவன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை - என்பதாம். மிகுந்தகொடை தன்றிறனும் சுருங்காப் படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை இது அரசர்க்குவேண்டுவதென்று அளவுகடந்துசெய்யாமை. (சு)

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

இ-ள். காக்கை-காகங்கள், (தமக்குஇரையைக்கண்டவிடத்து) கரவா, மறைக்காமல், கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும்-(அதனுடனேகூடி, உண்ணும், ஆக்கமும்- (சுற்றத்தினாலாகிய)பெருக்கங்களும், அன்னநீரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே, உள-உளவாகும் —எ-று. (கருத்து.) காகமிரைகிடைத்தாலதனைத்தன்னைத்தன்னுடனருந்தல்போல இச்செய்கை நல்லினத்தார்க்குளவாம் - என்பதாம். அப்பெருக்கங்களாவன, பகைமையில்லாமை பெருஞ்செல்வமுடைமை முதலானவை எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றிப்பொருளும் பெறுவனென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்டவியல்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (எ).

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

இ-ள். வேந்தன்-அரசனானவன், பொதுநோக்கான், எல்லாரையுமொருத்தன்மையாகநோக்காமல், வரிசையா - அவரவர்தகுதிக்குஏற்க, நோக்கின் - நோக்குவானாயின், அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி, வாழ்

ரேர் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார், பலர் - அநேகர் — எ-று. (கருத்து.) அரசனவரவர்க்குத் தகுதிப்படிக்கு நடப்பானாகி லதனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார்பலர்-என்பதாம். * உயர்ந்தார்கீழ்க்குறலகுறித்து பொ

துநோக்கை விலக்கினல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்துவரிசைநோக்கைவிதித்தார். [இவைநான்குபாட்டாலும் சுற்றந்தழுவுதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது]
(அ)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்

காரண மின்றி வரும்.

இ-ள். தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து, தற்றுறந்தார்-(தன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினாலே) தன்னைப்பிரிந்துபோனவர், சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக்காரணம்-அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்தே) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும் — எ-று. (கருத்து.) முன்சுற்றத்தாரைப் பின்பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணமில்லாதுண்டாம்-என்பதாம். உ பொருந்தாமையின் காரணமாவது - தான்நெறிதப்பிநடத்தல் - வெறுப்பனசெய்தல் - இவைமுதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாகவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் சேர்க்கையால் வந்தபிரிவு - அச்செயல்களை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்புமுறையியல்பாகவே நிற்குமென்றற்கு வருமென்றார். (௯)

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த

னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

இ-ள்: உழை -(தன்) இடத்தினின்றும்பிரிந்து-(காரணமில்லாமற்) பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தினாலே, வந்தானை - வந்தசுற்றத்தானை, வேந்தன் - இராஜனானவன், இழைத்திருந்து - அந்தக்காரணத்தைச்செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தழுவிக்) கொள்ளக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்பொரு காரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * சும்மா உழைப்பிரிந் தென்றமையாற் பிரிதற்குக் காரணமில்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற்காரணத்தைச்செய்யாதவிடத்துப்பின்னும் பிரிந்துபோய்ப்பகைவரோடு கூடுவனாதலால் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னுங்காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொள்ளென்றும், சொல்லினர் பிரிந்துபோனசுற்றத்தாருள் தீமைசெய்யப்போய்ப் அதனைவிடவருவாரும், அதுசெய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மைசெய்யவருவாரும், தழுவப்படுதலால் - தழுவுமாறுமுறையே [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௫௪ - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை.

அஃதாவது, அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக்கொள்ளுதலிலும், பகையறிதல் முதலான காரியங்களிலும், மறதிசெய்யாமையாம். முன்சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது - இம்மறதியில்லாவிடத் தாகையால். இது சுற்றந்தழாலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

இ-ள். சிறந்தவுவகை- மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின்-களிப்பால்வருவதாகிய, சோர்வு-மறதியானது, இறந்தவெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்திலும், தீதே - (அரசனுக்குத்) தீதேயாம்—எ-று. (கருத்து.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வருமறதியானது அளவு கடந்தகோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றந்தரும் - என்பதாம். * மிகுந்தவுவகையாவது பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம், என்கிற இவைகளால்வருவது அளவு, பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொடியோரை ஒறுத்தலுக்கும், வேண்டியது அக்கோபம், ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையேகொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று. (௧)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

இ-ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது, புகழை - (ஒருவனது) கீர்த்தியை, கொல்லும் - கெடுக்கும், நிச்சநிரப்பு - நித்தியவறுமையானது, அறிவினை - புத்தியை, கொன்றாங்கு - கெடுக்கும்விதம்போல்—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரமறிவைக் கெடுக்கும் அதுபோலமறதிபுகழைக் கெடுக்கும்-என்பதாம். * நித்தியவறுமை - தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல், எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு இளிவரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்கனத்தை அழிக்குமோ அப்படிமறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்துக் கொள்ளாமையாலும், காரியக்கேடியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்கனத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டுபாட்டானும் மறதியினது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௨)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

இ-ள். புகழ்மை - புகழுடையாரிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு - மறந்துவிடப்பவர்க்கு, இல்லை - இல்லை, அது - (அவ்வில்லாமையானது,

(இந்நூலுடையவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல்) உலகத்து - உலகத்தில், எப்பாலூலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது—எ-று. (கருத்து.) புகழ்ச்சிமறதியுடையோர்க்கில்லை இது எல்லா நூலார்க்குந் துணிவுதான்-என்பதாம். * அரசர்க்கேயல்லாமல்] அறமுதலாகிய நான்கினும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கூடாமையினாலே புகழ் இல்லையென்பது தோன்ற, எப்பாலூலோர்க்குந் துணிவென்றார். (௩)

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை

பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

இ-ள். அச்சமுடையார்க்கு - பயமுடையவர்க்கு, அரண் - (காடு மலை முதலாகிய) அரண்களில் (இருந்தாலும்) இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை, ஆங்கு-அதுபோல், பொச்சாப்புடையார்க்கு- மறதியுடையவர்க்கு, நன்கு-செல்வமெல்லாம், (உடையாராயிருந்தாலும்) இல்லை (அவைகளாலே பயன்) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பயமுடையவர்க்கு நால்வகையரண்களிருந்தும் பயனில்லை; அதுபோல மறதியுடையவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை - என்பதாம். செல்வம் நன்றுக்கு ஏதுவாகலால், அதனை நன்கென்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. (௪)

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும்.

இ-ள். (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற - (அவை வருதற்கு) முற்பட, காவாது - (அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின் - பின்பு, ஊறு - உற்றகாலத்து, (காக்கக்கூடாமையால்) தன்பிழை - தன்னுடைய அத்தவறு (நினைத்து) இரங்கிவிடும் - இரங்கிவிடுவான்—எ-று. (கருத்து.) துன்பம்வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் தன்குற்றத்தைக் குறித்தும் பின் விசனப்படுவான் - என்பதாம். அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பகைவராலே செய்யப்படுவன. துன்பம்-உற்றகாலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இரங்கிவிடுமென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்குவரும் துன்பம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

இ-ள். (அரசர்க்கு) இழுக்காமை - மறவாமையானது, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின்-கோப்பெறுமாயின், அது-அதனை, ஒப்பது-ஒக்குநன்மை

யானது, இல்- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) யாவரிடத்து மறவில்லாமை வாய்க்குமானால் அதற்கொப்பான்றுமில்லை-என்பதாம். தொழில்செய்வோர்- சுற்றத்தார்-என்கிற தம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டுதலால் யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக்காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சமமாகவேண்டுதலால் - என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாகவேண்டுதலால்-வழுக்காமையென்றும் சொல்லினர். (௬)

அரியவென் றாகாத வில்லை பொச்சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயல்.

இ-ள். அரியவென்று- (இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத- (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள், இல்லை - இல்லையாகும், பொச்சாவா- மறவாத, கருவியால்- மனதினாலே, போற்றி - எண்ணி, செயின் - செய்தால்—எ-று. (கருத்து.) மறவாத மனந்தாலாலோசித்துச் செய்தால் அரசனுக்கரியவை யொன்றுமில்லை - என்பதாம். * அந்தக்கரணமாதலால் - மனத்தைக் கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம் [இவை இரண்டொட்டாலும் மறவாமையினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] கரணம்-காரணம்.

(எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

இ-ள். புகழ்ந்தவை - (நீதிநூலுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரியவையென்று) உயர்த்திச்சொல்லப் பட்டசெயல்களை, போற்றி- முடிபத்தி, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு-மறந்தவர்க்கு, எழுமையும்-எழுபிறப்பிலும்வருமினமை- இல்-இல்லை, (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) மேலானவற்றையெண்ணிச் செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க்கெழுபிறப்பிலு நன்மையில்லை - என்பதாம். * அச்செயல்களாவன மூவகை ஆற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள், சாதி தருமமாகிய இவைகளில்வழுவிய அரசர்க்கு துக்கமே உள்ளதாகலால் - எழுமையுமில்லை யென்றார். எழுமை-குபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.]

(அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

இ-ள். (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின்- தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து, தாம்மைந்துறும்போழ்து - தாம்செருக்குறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் (முற்காலத்திலே அசனல் ஆகிய) மறதியினாலே, கெட்டாரை - கெட்டவர்களை, உள்ளுக-நினைக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) அரசர்செல்வத்திலே

மகிழ்ச்சியடையும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர்-என்பதாம். * மகிழ்ச்சிக்குக்காரணமாயுள்ளவைகளொடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சியொடேற்றி தம்மகிழ்ச்சியினென்றும். இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்றுமாகலால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ்தென்றும் சொல்லினர், கெட்டாரை நினைக்கவே தாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அதனிடத்தே செருக்குறுமென்பது கருத்து.

(௯)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

இ-ள். (அரசனுக்கு) உள்ளியது- (தான்பெற) நினைத்தபொருளை, எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றும்-பின்னும், தான்-தான், உள்ளியது-அந்நினைத்தபொருளையே,உள்ளப்பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால்—எ-று. (கருத்து.) அரசனினைத்தபொருளை நினைக்கக்கூடுமானா லப்பொருளை யடைதலெளிதாகும்- என்

பதாம். அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டவல் மன்- ஒருமிசையிலேவந்தது- இசையென்பதுசொல். அதனையே மீளே த்தலாவது மறத்தலாவது மறதியில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சி செ ய்தல், [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயஞ் சொல் ப்பட்டது.] (௰)

௫௫- ஆம்- அதி-செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாலேசெய்யப்படுமுறையினது தன்மை. அத்முறை யானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற்செவ்வையாகியகோல் போலுதலா லே செங்கோலெனப்பட்டது. அதுமறதியில்லாத அரசனாலே செய் த்தக்கதாகலால் இதுபொச்சாவாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

இ-ள். (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்டகுற்றத்தை) ஓர் து-காடி, யார்மாட்டும்- யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது- முகம்கோடா மல், இறைபுரிந்து, நடுவுநிலைமையைப்பொருந்திதேர்ந்து- (அக்குற்ற த்துக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செ ய்வஃதே- அவ்வளவின்தாகச்செய்தலே, முறை-செங்கோலாம்—எ-று. (கருத்து.) அரசன்குற்றத்தையாராய்ந்து எல்லாரிடத்தும் நடுவுநிலை பொருந்தி யாசாள்வதே செங்கோலாம் - என்பதாம். ஈ-ஃதியால் கை இறை என்கிற அரசனுக்குஇயல்பாகலால் அதனைஇறையென்

உயிரிலும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு- யார்மாட்டுமென்றும், சொல் கின்றார், இறைமை-இறை-என்ம், செய்வது-செயவஃது-என-ம்- விகாரப்பட் டன, [இதனாலேசெங்கோன்மையினது இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

இ-ள். உலகெல்லாம்- உயிர்களெல்லாம், வானோக்கி - மழையை நோக்கி, வாழும்-வாழும், (என்றாலும்) குடி-குடிகளானவை, மன்னவ ன்-அரசனது, கோனோக்கி- செங்கோலைநோக்கி, வாழும்-வாழும்-எ-று. (கருத்து.) உயிரனைத்தும் மழையைநோக்கிவாழும்; குடிகளனைத்தும் அரச ன்செங்கோலைநோக்கிவாழும்- என்பதாம். உ வானாலாகிய உணவை வா னென்றும் கோலாலாகிய ஏமத்தைக்கோலென்றும், சொல்கின்றார். அவ் வழும் இல்லாதவிடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அ துனாலே பயன் இல்லை என்பதாம். (உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

இ-ள். மன்னவன்கோல்-அரசன்செங்கோலானது, அந்தணர் நூ ற்கும்- அந்தணர்க்கு உரித்தாகியவேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அதனு லேசொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய் - காரணமாகி, நின்றது-

லைபெற்றது—எ-று. (கருத்து.) வேதத்திற்குந் தருமத்திற்குங்காரண மாகின்றது அரசன்செங்கோலாம்-என்பதாம். * வேதமும், அறமும், ஒழியாமிலும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவதுவே றொன்றும் இல்லையென்றதற்கு நின்றதென்றும், சொல்லினர், [இவை இரண்டுபாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩.)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

இ-ள். உலகு-உலகத்தார், குடிதழீஇ-(தன்) குடிகளையும் அணைத்து கோலோச்சும்-செங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் பெரு நிலவேந்தனது, அடிதழீஇ-அடியைப்பொருந்தி, நிற்கும் - நிற்பார்கள் எ-று. (கருத்து.) உலகத்தார் - குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொருந்திநிற்பார்-என்பதாம். * அணைத்தல்- இன்சொற்சொல்லுதலும், தக்கவிடத்து வேண்டுமவை கொடுத்தலும். முதலானவை. இவ்விரண்டும் தப்பாமற்செய்பவன் நிலமுழுதும், ஆள்வானாகையால் அவனை மாநில மன்னனென்றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையாராவராகலால்- அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும், சொல்லினர். (௪)

உரு

௫௪௫ ௫௫-ஆம் அதி—செங்கோன்மை.

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

இ-ள். பெயலும்-பருவமழையும், விளையுளும் (குறையாத) விளைவும், தொக்கு-கூடி, இயல்புளி - (நூல்களாலேசொல்லப்பட்ட) இயல்பால், கோலோச்சும்-செங்கோலைச்செலுத்தும், மன்னவன்-அரசனது, நாட்ட-நாட்டிலுள்ளனவாம்—எ-று. (கருத்து.) நீதிமன்னன்நாட்டிலேமழையும் விளைவுநிறைந்திருப்பனவாம்-என்பதாம். * அவனதுநாட்டிலேவானமும் நிலமும்சேரத்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (௫)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

இ-ள். மன்னவன்-அரசனுக்கு, வென்றிதருவது (போரில்) வெற்றியைத்தருவது, வேலன்று- (அவனெறியும்) வேற்படை யன்றாகும் கோல்-(அவனது) செங்கோலாகும், அதூஉம்- அக்கோலும், (அப்படிப்பட்டதர்வது) கோடாதெனின் (தான்) கோணாதிருக்குமாயின்-எ-று. (கருத்து.) அரசனுக்குவேல் வெற்றியைத்தாராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும்-என்பதாம். * கோல் செம்மையாயிருக்கின்றவிடத்தே வேல்பயன்படுமென்றற்கு வேலன்று வென்றிதருவது கோலென்றார். (௬

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

இ-ள். இறை-அரசனானவன், வையகமெல்லாம் - பூமிமுழுதை
ம், காக்கும்-காப்பாற்றுவான், முறை (அவனது) செங்கோலானது,
வனை-அவனை, காக்கும்-காப்பாற்றுவதாகும், மூட்டாச்செயின் - மு
டாமற் செலுத்துவானாயின்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் பூமியைக்கா
பான், செங்கோலவனைக்காக்கும் - என்பதாம். * மூட்டாமற் செங்கோ
ல் செலுத்தியவிதத்தை மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த சோழ
டத்தும், அயலார் வீட்டுக்கதவைத்தட்டிய தன் கையைக்குறைத்த ப
ண்டிய னிடத்தும், காண்க. [இந்நான்கு பாட்டாலும் செங்கோல் செ
லுத்தியவன் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ா

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

இ-ள். (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான் - எளிதானசமய
த்தையுடையவனாகி, ஓரா (அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட வைகளை நன்கு
ப்லரோமல்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா (வின்ற உண்மைக்கு ஒப்பா
முறைசெய்யாத, மன்னவன்-அரசன், தண்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்
லேவின்று தானேகெடும்-தானேகெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) என

சமயமுடையவனாகி யாராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்னன் தானேகெடு
வான்-என்பதாம். * தாழ்ந்தபதம், பாவமும், பழியும், அவ்விடத்து நிற்
கும் நிலை. அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றமாகலால் பகைவரில்லா
திருந்தாலும் தானே கெடுமென்றார். [இதனால் முறைசெலுத்தாதவனை
து கேடுசொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

இ-ள். குடி-குடிகளை, புறங்காத்து - பிறர்வருத்தாமற்காத்து,ஓம்
பி-தாமும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து, குற்றம் (அவரிடத்திலே) - கு
ற்றம் உண்டானால், கடிதல்-(அதனைத்தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல், வேந்
தன்றொழில்-அரசனது தொழிலாம், (ஆகலால்)—வடுவன்று - பழியா
காது—எ-று. (கருத்து.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது
தொழிலாம்-என்பதாம். * துன்பஞ்செய்தல் - பொருள்வாங்கல் - கொ
ல்லுதல்-என-மூறுப்பு என்கிறதண்டம்மூன்றும், அவைகளுள் இங்கே
சொல்லப்பட்டவை - குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னைய விரண்டுமோ
ம். தன் கீழ்வாழ்வாரை ஒறுத்தல் - அறனல்லாமையால் வடுவாமென்ப
தனை ஆக்ஷேபமாக்கிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்
திலிக்கப் பரிகாரமாகுதலால் - சாதி தருமமென்றார். (க)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

இ-ள். வேந்து-அரசனானவன், கொடியாரை-கொடியவரை, கொலையின்-கொலையினாலே, ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக் காப்பாற்றல்)—(உழவனானவன்)—பைங்கூழ் - பயிரை, களைகட்டதனொடு - களையைக்களைந்து காப்பாற்றலோடு, நேர்-ஒக்கும்—எ-று. (கருத்து.) அரசன்கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல் உழவன் பயிர்க்குக்களையெடுத்தல்போலாம்-என்பதாம். * கொடியோர் - தீக்கொளுவுவோர்-நஞ்சிடுவோர்-படையிற்கொல்வோர்-கள்வர் - வழியலைப்போர்-கொள்ளையிடுவோர் பிறனில்லாளை விரும்புவோர் இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன் கொல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாவிடாத பயிர்போன்று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனுக்குத் தீயோரிடத்துமூவகைத்தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௫௬-ஆம்-அதி- கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது, அம்முறையினது கோணுதற் றன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறுகலால் இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

> கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
> டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

இ-ள். அலை-(பொருளை விரும்பிக்குடிகளை)அலைத்தற்றொழிலை,மேற்கொண்டு- (தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை- முறையல்லாதவைகளை, செய்து-செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து-அரசனானவன், கொலை-(பகைமைபற்றிக்கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும், கொடிதே-கொடியவனாவான்—எ-று. (கருத்து.) அநியாயஞ்செய்யுமரசன் - கொலைசெய்பவரினுங் கொடியன்-என்பதாம். * அவர்செய்வது ஒருவரைத்துன்பம் - இவன்செய்வது எல்லாரும் துன்பமாமென்பதுபற்றி அவரினும் கொடியனென்றார் அலைத்தல்-கொலையினும் கொடியதென்பதாயிற்று. (௧)

> வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
> கோலொடு நின்றா னிரவு.

இ-ள். கோலொடு-ஒறுத்தற்றொழிலோடு, நின்றான் - நின்றவரசன், இரவு-(குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது, வேலொடு - வேலாயுதத்தோடு, நின்றான் - (வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மிடத்தினிடத்தவிலே) நின்றகள்வன், இடுவென்றதுபோலும் - (வழிப்போக்கரைநோக்கி உன்கைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுதல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) கொடுங்கோலரசன் குடிகளை வருத்திப் பொருள் வேண்டுதல் வழிப்போக்கரைக் கள்வன் வருத்திப்பொருள்கொடு வென்றல்போல்-என்பதாம். * வேலொடு நின்றானென்றதனாலே பிறரொடு நில்லாமையும்

இரவென்றதனாலே - குடியிறையல்லாமையும், கொள்ளப்பட்டனர் நீ ராக்கால் - தண்டிப்பேனென்னும் குறிப்பின்றாகலால் இரவலர்க்கு ஞம் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் கொடுங் கோன்மையினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௨)

நாடொறுநாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

இ-ள். நாடொறும்-நாள்தோறும், நாடி - (தன்னாட்டிலேதோன்று ம் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை-முறைமையை, செய்யா - (அதற்கு த் தக்க) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாடொறும்-நாள்தோறும், நா டு கெடும்-நாடிழப்பான் — எ-று. (கருத்து.) தன்னாட்டிற்குற்றங்களையா ய்ந்து நீதிசெலுத்தாதமன்னன்-தன்னாட்டையிழப்பான் - என்பதாம். நா

நாடொறும்பாகலால் அதன்கெடுதல் அவன்மேல்நின்றது. இழத்தல்-ப யன் அடையாமை. (௩)

கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

இ-ள். சூழாது - (மேல்வருவினைவை) எண்ணாமல், கோல்கோடி - மு றைதப்ப, செய்யும் - செய்யும், அரசு - அரசனானவன், (அச்செயலால்) கூழும் - (முன்னேசம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும், குடியும் - பின் (அதுசம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இ ழக்கும் - இழப்பான் — எ-று. (கருத்து.) மதுநீதிதப்பியவரசனுமரசன் பொ ருளையும் குடிகளையுமிழப்பான் - என்பதாம், ஈ கோடியென்னும் வினையெ ச்சம் கோடவென்னும் வினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. முன்சம்பாதி க்கப்பட்டபொருளை இழத்தற்கு ஏதுவருமிதபாட்டாற்சொல்லுகிறார். (௪)

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

இ-ள். செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை) — தேய் க்கும் - குறைக்கும், படை - வாளாவது, (அவன்) முறைசெய்யாமையி னாலே — அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது - (அதனை ப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுதகண்ணீரன்றே - அழுதகண்ணீரல்ல வோ — எ-று. (கருத்து.) குடிகளழுதகண்ணீரல்லவோ கொடுங்கோல் வேந்தன் செல்வத்தையறுக்கும் வாளென்பதாம். ஈ அல்லற்படுத்திய பாவத்தினது தேய்தல் அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக்காட்டிலும் கொடியதுவேறில்லாமையால் செல்வக்க டிதிலே தேயுமென்பது கருத்து. (ஏகதேசவுருவகவணி.) (௫)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

இ-ள். மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு - மன்னுதல் - (புகழ்களாலே) நிலை பெறுதல், செங்கோன்மை - செங்கோன்மையினால் (ஆகும்) — அஃது - அச்செங்கோன்மை, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அரசர்க் கு, ஒளி - அப்புகழ்களானவை, மன்னுவாம் - உண்டாகாவாம் — எ-று. (கருத்து.) அரசர்க்குச்செங்கோன்மையே புகழ்களாம். அஃதில்லாவி

டி லப்புகழ்க ளுண்டாகாவாம் - என்பதாம், * மன்னுமை-ஒருபோதும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் புகழில்லாமையால் தாழும்நிலையா மெ ன்பதாயிற்று. வெற்றிக்கொடை முதலாயினவற்றுக்களால் புகழ்பலவாகைப் படுதலால் மன்னு எனப்பன்மையாற் சொல்லினர். அப்புகழ்களெல் லாம் செங்கோன்மையில்லாதவிடத்து இல்லையாமென்பதாம். [இவை

நான்குபாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொ ல்லப்பட்டது.] (௬)

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

இ-ள். வேந்தன் - அரசனது, அளியின்மை-அருளில்லாமையான து, வாழும் - (அவனாட்டிலே) வாழும் உயிர்க்கு -குடிகளுக்கு, துளி-ம ழையினது, இன்மை - இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு-பூமியில்வாழு முயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத்துன்பந்தருமோ, அற்றே-அவ்வகை த்துன்பந்தரும்—எ-று. (கருத்து.) மழையில்லாமை துன்பந்தரும், அதுபோல அரசனருளில்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பந்தரும் - என்ப தாம். * உயிரென்றது குடிகளை முன்வானோக்கி வாழுமென்றதனோடொ திர்மறைமுகத்தாற்சொல்லியபடி. (௭)

இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

இ-ள். முறைசெய்யா-முறைமையைச்செய்யாத, மன்னவன் - அரச னது, கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், படின் - வாழின், (யாவர்க்கும்) உடைமை-(பொரு)ளுடைமையானது, இன்மையாயின்-இல்லாமையினு மின்னாது - அதிகதுக்கத்தைச்செய்வதாகும்—எ-று (கருத்து) அர சன்கொடுங்கோலின்கீழ் வாழ்ந்தால் வறுமையிலுங்கொடிய துன்பந் தரும் - என்பதாம். * தனக்குரிய பொருளோடு அமையாதுமேலும் வி ரும்புவானது நாட்டிலே அடிகுத்துமுதலானவை பொருளுடையார்க் கேஆதலால் அவ்வுடைமையில்லாமையினும் இன்னாதாயிற்று, [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவனாட்டுவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றஞ்சொல்லப் பட்டது.] (அ)

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

இ-ள். மன்னவன் அரசன், முறைகோடி -முறைதப்ப, செய்யின் -(பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின், (அவனதுநாட்டிலே) உறை - பரு வமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் - மேகமானது, பெ யல் - பொழிதலை, ஒல்லாது - பொருந்தாது—எ-று (கருத்து.) அரசன்மு றைதப்ப வரசாளிலவனாட்டிலே மழைபெய்யாது. - என்பதாம், * பருவமழையில்லாமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற்சொல்லுகின்றார்.

கோடி எனவந்த இரண்டுசொற்களும் கோடஎன்னுஞ் சொற்பொரு ளில்வந்தன. (௯)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

இ-ள். காவல் - காப்பாற்றற்குஉரிய அரசன், காவானெனின் - (உயிர்களைக்) காப்பாற்றானாயின், (அவனதுநாட்டிலே) ஆ-பசுக்களும், பயன்குன்றும் - பால்சுருங்கும், அறுதொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவார் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் உயிர்களைக் காவாவிடின் அவனாட்டிற் பசுக்கள் பால்சுருங்கும், வேதியர் - வேத மறப்பர் - என்பதாம். ஆ பயன் - ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும்பயன். அறுதொழிலாவன, வேதமோதல் - ஓதுவித்தல் - யாகஞ்செய்தல் - செய்வித்தல் ஈதல் - ஏற்றல் - என்பன. பால்குறைதலாலும், ... மறத்தலாலும், தேவர்க்குயாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யாதென்பதா

மறு. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவனாட்டில் உண்டாங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ருஎ-ஆம்-அதி-வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது, குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்று சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச்செய்யாமை. அவைசெய்தல் கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால் இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

> தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
> லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

இ-ள். (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) தக்காங்கு - வாய்மின்று, நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் - (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது - (அவனைத் தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனாவான் — எ-று. (கருத்து) நடுவுநின்று ஒருவன்குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கப்படி தண்டிப்பவனேயரசனாவானென்பதாம். இதனாலே தகுந்ததண்டம் நடாமையும், வேறொருகாரணம் பற்றி அதிகமாகத்தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல் பெற்றாம். (௧)

> கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
> நீங்காமை வேண்டு பவர்.

இ-ள். ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலம், நீங்காமை - நீங்காமையை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், கடிதோச்சி - (அத்தகுந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி, மெல்லவெறிக, (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற்செய்யக்கடவர் — எ-று. (கருத்து.) செல்வம் வேண்டுவோர் வசியதண்ட

னைச்செய்பவர்போலத்தொடங்கி மெல்லத்தண்டனைசெய்க - என்பதாம். * கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொருட்டும்; மெல்லவெறிதல்யாவரும் அஞ்சாமைப் பொருட்டும், ஆம்,தொடங்குமளவுக்குக் குறைதல்பற்றி - தகுந்ததண்டஞ்செய்தலை மெல்லவென்றார். ஓச்சுதல் - எறிதல் - இரண்டும் உவமைபற்றிவந்தன [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குடிகள் அஞ்சுவன செய்யாமையின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

இ-ள். (அரசன்) வெருவந்த - (குடிகளால்) அஞ்சப்பட்டசெயல்களை, செய்து - செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வெங்கோலனாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால், ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை - கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான் - எ-று. (கருத்து.) குடிகளஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்யுங்கொடுங்கோலரசன் விரைவிற்கெடுவான் - என்பதாம். * அச்செயல்களும் கேடும் பின்னே சொல்லப்படும். (௩)

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

இ-ள். இறை - (நம்) மரசனானவன், கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று, உரைக்கும் - (குடிகளாலேசொல்லப்படுகிற) இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ்சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறைகடுகி, ஆயுளுங்குறைந்து, ஒல்லை கெடும் - (செல்வமும்) கடிதினிழப்பான் - எ-று. (கருத்து.) கொடியனென்றுசொல்லப்பட்ட கொடுங்கோலரசன் ஆயுள்குறைந்து செல்வமிழப்பான் - என்பதாம். * ஆயுள்குறைதலாவது - அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (௪)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக்காணவேண்டுவோர்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும், இன்னாமுகத்தன் - (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம், பேஎய் - பேயால், கண்டன்னது - காணப்பட்டது போல்வதொருகுற்றத்தை, உடைத்து - உடையதாகும் - எ-று. (கருத்து.) அரியசமயத்தையும் கடியமுகத்தையுமுடைய அரசன்செல்வமானது பேய்கண்டசெல்வம்போலாம் - என்பதாம். * என்வே இவையிரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவைசெய்வானை ஒருவரும் சேராமையால் அவன்செல்வம் தனக்கும்பிறருக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப்பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வசமாக்கல். (௫)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

இ-ள். (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடியசொல்லையுடையவனும், கண்ணிலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும்; ஆயின்-ஆனால், நெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரியசெல்வமானது; நீடின்றி-நீடித்தலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும்-அழியும்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் கடுஞ்சொல்லுடையவனு மிரக்கமில்லாதவனுமானால் அவன்செல்வம் கெடும்-என்பதாம். * வேட்டல்கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ்சூது பொருளிட்டல்கள் காமமோடேழு என்னப்பட்ட வினைகளுள், கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ்செய்தலுள் அடக்கினர், இவைசெய்தபொழுதேகெடுஞ் சிறுமையதல்லதரியது மென்றற்கு நெடுஞ்செல்வமென்றார். -(சு)

> கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
> அடுமுரண் தேய்க்கு மரம்.

இ-ள். கடுமொழியும் - கடியசொல்லும்; கையிகந்ததண்டமும்-(குற்றத்தின்) மிகுந்ததண்டமும், வேந்தன்-அரசனது, அடும்-(பகைவரை)வெல்லுதற்கேற்ற, முரண்-மாறுபாடாகிய (இரும்பை)—தேய்க்கும் -தேய்க்கின்ற, அரம்-அரங்களாம்—எ-று. (கருத்து.) வன்சொல்லும் அதிகதண்டமும் அரசன்பலங்களை வழிக்கும் அரங்களாம் - என்பதாம். ❁ கடியசொல்லாற் சேனையும் அதிகதண்டத்தினுலே தேசமும், கெட்டு மாறுபாடு கருங்கிவருதலால் அவைகளை அரமாக்கினர் (ஏகதேசவுருவகம்) [இவ்வைந்துபாட்டாலும் சமயமில்லாமல் இன்னாமுகமுடைமை கண்ணோட்டமில்லாமை கடுஞ்சொற்சொல்லல் அதிகதண்டம் இவைகள் குடிகள் அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லுமாறும் செல்வமும் இழக்கு மென்பதும், சொலவப்பட்டன.] (எ)

> இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
> சீறிற் சிறுகுந் திரு.

இ-ள். (காரியவெண்ணைத்தை) இனத்தாற்றி - மந்திரிகளிடத்தே வைத்து; எண்ணாத - (அவரோடுதானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன்-அரசன், (தன்காரியந்தப்பியவிடத்து)சினத்தாற்றி,(தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி, சீறின் -(அவரைக்) கோபிப்பானாயின், திரு-(அவனது) செல்வமானது, சிறுகும் - (நாடோறும்) சுருங்கும்—எ-று. (கருத்து) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கொப்பித்து அவரோடெண்ணிச்செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கிலவன் செல்வங்கெடும்- என்பதாம்.

ஃ. * இராச்சியபாரத்தைத் தாங்கிச்செலுத்துந் லொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறுதன்னதென்றறியாமல் ......மேல்

உசு

௨௱௨ ௫௭-ஆம்-அதி—வெருவந்தசெய்யாமை.

ஏற்றிக்கோபித்தல் அவர் அஞ்சி நீங்குவாராதலால் அச்தவறுநீக்குமிதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்துவாரிறாம், இவனுமென்பது சேர்த்துத் திருசிறுகுமென்றும், சொல்லினர். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பந்தி அஞ்சுகம்தொழிலும், அதுசெய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டது.] (அ)

> செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
> வெருவந்து வெய்து கெடும்.

இ-ள். சிறைசெய்யா-(முன்னேஅனைக்கொருகாப்பிடமாக) அரண் செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்தபோழ்தில்-போர்வந்தகாலத்திலே, வெருவந்து - (காப்புஇல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து-விரைவிலே, கெடும் -கெடுவான் — எ-று. (கருத்து.) அரண்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற்கெடுவான்-என்பதாம். ® பகையை அஞ்சிச் சேர்க்கவர்கில்குதலால் சிறியனுயிந்தாலும் அஞ்சிப்பகைவசத்தனுமென்பதாம். [இதனுல் தான் அந்தகம்செயலுமா அதுசெய்தால் அடைவதும் சொல்லப்பட்டன.] வெம், காப்பு, ஒருபொருட் சொற்கள்.()

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப்பொறை.

இ-ள். கடுங்கோல்- கடுங்கோலனுகிய அரசன், கல்லார்-(நீதிநூல்களைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும்-(தனக்குப்பகுதியாகக்)கூட்டாக்கிப்பான்; அதுவல்லது - அக்கூட்ட மல்லாமல், நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறை (அதிகமான) பாரம், இல்லை—(வேறே) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) கொடுங்கோலரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாக்கிக்கொள்வான் அதுவே பூமிக்குப்பாரம்-என்பதாம். ® கடுங்கோல் - இங்கே அதிகாரமுடையம் செல்வானுக்கு ஆயிற்று, அவன் அதுசெய்தற்கு உடன்படுவோரையல்லது கூட்டாமையால் கல்லார்ப்பிணிக்கு மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாதலால் நிலத்துக்குப்பாரம் அதுவல்லதில்லையென்றும், சொல்லினுர். [இதனுல் அஞ்சுவனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

ருஅ-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது, தன்னோடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப்பட்டதனை மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண்ணுடையவிடத்து நிகழ்வதாகலால் அப்பெயர்பெற்றது இதுதாட்சிணியமென்றும், முகங்கொடுத்தலென்றும், சொல்லப்படுகின்றது, முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலேவிரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அடைத்

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

இ-ள். கண்ணோட்டமென்னும்- கண்ணோட்டமென்றுசொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை-மிகவும் பெரிய அழகானது, உண்மையான்-(அரசனிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமான து, உண்டு-உண்டாகின்றது—எ-று. (கருத்து) அரசனுக்குத்தாட்சிண்யமென்று மழகுண்டாயிருக்கையால்இவ்வுலகமுண்டாயிருக்கின்றது என்பதாம். ® கண்ணோட்டமில்லாமைவெருவந்தசெய்தலென்கிற அஞ்சுவன்செய்தலால் அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானின்போற் காப்பிடம்பெறாமைபற்றி இவ்வுலகு உண்டென்றுர். (க)

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

இ-ள். உலகியல்-உலகநடையானது, கண்ணோட்டத்து-கண்ணோட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது-நிகழ்வதாகும், (ஆகையால்) அஃதிலார் - அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர், உண்மை - உளராதல், நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறை பாரமாவதற்கே, (வேறொன்றுக்குமன்று)—எ-று. (கருத்து) உலகம் கண்ணோட்டத்திலே நடப்பதாம். இஃதில்லாதவர் பூமிக்குப்பாரமாவர் - என்பதாம். * உலகநடையாவது - உபகாரஞ்செய்தல் - காப்பாற்றல் - பிழைபொறுத்தல் இவைமுதலானவை, அவையுண்டாகாமையால் கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும்பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி நிலத்துக்குப்பொறையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௨)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

இ-ள். பண் - இசையானது, பாடற்கு-பாடற்றொழிலோடு, இயைபின்றேல்-பொருத்தமில்லையாயின், என்னும் - என்னபயனுடைத்தாகும், (அதுபோல்) கண்-கண்ணானது கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து, என்னு - என்னபயனுடைத்தாகும் - எ-று. (கருத்து.) பாடற்கிசையில்லாவிடிற்பயனில்லை அதுபோலக் கண்ணிற்குத் தாட்சிணியமில்லாவிடிற் பயனில்லை - என்பதாம். * எப்படிப்பாடற்றொழிலோடுபொருந்தாதவிடத்து இசையினாலேபயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொருந்தாதவிடத்துக்கண்ணினாலே பயனில்லையென்பதாம். (௩)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்டமில்லாத கண்.

இ-ள். அளவினால்- தகுமளவினால், கண்ணோட்டமில்லாத- தாட்சிணியமில்லாத, கண்-கண்களானவை, முகத்து -முகத்தினிடத்து, உளபோம் = உள்ளவைபோல, (கண்டோர்க்குத்தோன்றுதலையல்லாமல்

எவன் (வேறே) என்னபயனை, செய்யும்-செய்யும்—எ-று. (கருத்து.) கண்ணோட்டமில்லாதகண்கள் என்னபயனைத்தரும் - என்பதாம். தோன்றுதலையல்லாமல் என்னுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன—அதிகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலென்றார். அக்கண் தன் ஒருபயனையும் செய்யா வென்பது கருத்து. (௪)

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

இ-ள். கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம்-அணியும் அணியாவது, கண்ணோட்டம்-தாட்சிணியமாகும், அஃதின்றேல் - அவ்வணி இல்லையாயின், (அக்கண்) புண்ணென்று - புண்ணென்று, உணரப்படும் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும்—எ-று. (கருத்து.) கண்ணிற்கு ஆபரணந்தாட்சிணியமாம். அஃதில்லாவிடிலக்கண் புண் - என்பதாம். * கண்ணிற்குவேறே அணியில்லாமையால் - கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றிநின்றும் - நோய்செய்தும் - நீர்பத்தலாலும் - துயர்விளைத்தலாலும் புண்ணென்றுணரப் படுமென்றும், சொல்லினர் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யாதகண்ணின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

இ-ள். கண்ணோடு-(ஓடுதற்குஉரிய) கண்ணோடு-இயைந்து-பொருந்தியிருந்தும், கண்ணோடாதவர்-அக்கண்ணோடுதலில்லாதவர், (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருந்தாலும்) மண்ணோடு - மண்ணுடன், இயைந்த-பொருந்தி நின்ற, மரத்தனையர் - மரத்தினையொப்பர்—எ-று. (கருத்து.) தாட்சிணியமில்லாதவர் மரத்திற்கொப்பாவார் - என்பதாம். உ கண்ணினது தொழிலாகிய ஓடுதல் கண்ணையுடையவன்மேல் நின்றது, மரம்-கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமானமாயிற்று. (சு)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்,

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர்- கண்ணோட்டமில்லாதவர், கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர், கண்ணுடையார்-கண்ணுளார், கண்ணோட்டமின்மையும்- கண்ணோட்டமில்லாதவராதலும், இல்-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) கண்ணோட்ட மில்லாதவர் குருடர் கண்ணோட்டமுள்ளவர் கண்ணுளார் - என்பதாம். உ நெருப்பு எங்கே இல்லையோ அங்கே புகையும் இல்லை புகையெங்கே இருக்கிறதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கும்-என்பதுபோல்-கண்ணோட்டம் எவரிடத்து இல்லையோ அவரிடத்தே கண்ணும்மில்லை-கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கும் என அநுமானப்பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதாரிழிவு சொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

இ-ள். (இவ்வுலகு) இந்தவுலகம், கருமம்-(முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல்-அழியாமல், கண்ணோடவல்லார்க்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை- உரியதாந்தன்மையை, உடைத்து - உடையதாகும்—எ-று. (கருத்து.) கண்ணோட்டமுடையவரசருக் கிவ்வுலகமுரிமையுடையது-என்பதாம். உ தமமோடு பொருந்தினவர் பிறருக்கு இடுக்கண்செய்தவிடத்து - அவரைக் கண்ணோட்டத்தினாலே தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெடுதல் முன்னே கூறிய கண்ணோடாதென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்ட முறையிலக்கணத்தாலும் பெற்றும், முறைகெடவருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமையும், அதுவாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகுதல் அருமையாகலால், - கண்ணோட வல்லார்க்கென்றும், அச்சுபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால், உரிமையுடைத்தென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ்செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும் - (தம்மை) ஒறுக்குமியல்புடையவரிடத்தும், கண்ணோடி - கண்ணோட்டமுடையவராகி, பொறுத்தாற்றும் - பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே, தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையானவியல்பு — எ-று. (கருத்து.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துங் கண்ணோட்டமுடையராவதே தலைமையானவர் - என்பதாம். * பண்பினொன்றதனால் - அவர் பழக்கமுடைமையும், ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும் — ஒருசொல். (௯)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

இ-ள். நயத்தக்க (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க நாகரிகம் - கண்ணோட்டத்தை, வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர், நஞ்சு - நஞ்சை, பெயக்கண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு (கண்ணோட்ட மாட்டாமையால் அதனை) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவார் — எ-று. (கருத்து.) நாகரிகம் வேண்டுவோர் சினேகர் நஞ்சிடக்கண்டும் உண்டு சினேகிப்பார், என்பதாம். * [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் அவனைத்தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவேண்டுவது பிறருக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்தன்று தமக்குக்குற்றம் செய்தவிடத்தேயென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

ருக-ஆம்-அதி-ஒற்றாடல்.

அஃதாவது, பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்ற மூவகைப்பட்டாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம், முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அரசனுக்குத் தானாளும்போதும் பிறர்மேற் செல்லும்போதும் வேண்டுமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினாராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அறியவேண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

இ-ள். மன்னவன் - அரசனானவன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரைசான்ற - புகழ்நிறைந்த, நூலும் - நீதிநூலும் ஆகிய, இவை இரண்டும் - இவ்விரண்டும், கண் - (தன்னிரு) கண்களாக, தெற்றென்க - தெளியக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையும் தன்னிரு கண்களாகத் தெளியக்கடவன் - என்பதாம். ஒற்றனானவன் தன்கண்ணுக்கெட்டாதனவெல்லாம் போய்க்கண்டு - அங்கே நடக்கிறவையெல்லாம் அறிவித்தலானும், நூலானது - அக்கடந்தவைகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களையெல்லாஞ் சொல்லி அறிவித்தலானும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனென்பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்

வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

இ-ள்: எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவையெல்லாம்-நடப்பவைகளையெல்லாம், எஞ்ஞான்றும்-காலந்தோறும், வல்லறிதல் - (ஒற்றராலே) விரைந்தறிதல், வேந்தன்றொழில்-அரசனுக்குரியதொழில் — எ - று. (கருத்து.) யாவரிடத்து நடப்பவைகளை யொற்றராலறித லரசனதுதொழிலாம் — என்பதாம். ‡ எல்லார்க்குமென்றது பகைவர், அயலோர்-நட்பினர், என்னுமூவகையாரையும், நிகழ்பவையெல்லாமென்றது, நல்லவையும், தீயவையும், ஆகியசொற்களையும், செயல்களையும், அவைநிகழ்ந்தபொழுதே, அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்யவேண்டுதலால் - வல்லறிதலென்றார். அவ்விருதொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார், ஒற்று அதிகாரத்தால்வந்தது. [இதனால் ஒற்றினாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

௫௯-ஆம்-அதிகாரம்-ஒற்றாடல். உ௫௯

இ-ள். ஒற்றினால்-ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி-(எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து, பொருள் - (அவைகளால் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசனானவன், கொற்றங்கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடையக்கிடந்தது; இல் - (வேறொருவழி) இல்லை — எ - று. (கருத்து.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர்காரியங்களை யறியாதவரசன் வெற்றியடையானென்பதாம். ‡ அந்நிகழ்ச்சியையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனாதல் ஒற்றதனாலே யன்றி வேறொன்றினாலே நீங்காமையால், கொற்றங்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவிடத்துவரும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

இ-ள். தம்-தம்முடைய, வினைசெய்வார்-காரியஞ்செய்பவர், சுற்றம்-சுற்றத்தார், வேண்டாதார்-பகைவர், என்றாங்கு - என்றுசொல்லப்பட்ட, அனைவரையும், எல்லாரையும், ஆராய்வது- (சொல்லாலும் செயலாலும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான் — எ - று. (கருத்து.) தொழிலாளரையும்-உறவினரையும்-பகைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான் - என்பதாம். ‡ அரசனுக்குக் காரியஞ்செய்வோராலே செய்யப்படுமவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் பிறரிடத்தும் செய்யப்படுமவையும், பகைவராலே தன்சோர்வுபார்த்தலும் மேலேதேறப்படுதலும், முன்னிட்டுச் செய்யப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்யவேண்டுதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டுமென்றற்கு - அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார்; (௪)

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

இ-ள். (எவரது செய்தியை அறிதற்குச்சென்றானோ அவராலே) கடாஅ - சந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடிவோடு, (பொருந்தி) (அவர் சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்) கண்ணஞ்சாது - (கோபித்துப் பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமலின்று, யாண்டும் - எவ்வுபாய

க்களும் செய்தாலும், உகா அமை - (மனதிலுள்ளவைகளை) உமிழாதி ருக்க வல்லதே-வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்—எ-று. (கருத்து.) ஐயமில்லா வடிவோடு பொருந்தி யஞ்சாதிருந்து பகைவர்களென்செய்யி னுமுள்ளதைச் சொல்லாதவனே ஒற்றன்-என்பதாம். * சந்தேகிக்கப் படாதவடிவு-பார்ப்பார் - ஞானிகள்-முதலானவர்வடிவு. (௫)

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

இ-ள். துறந்தார்-முழுதுந்துறந்தோரும், படிவத்தர்-விரதவொழு க்கத்தோரும், ஆகி - ஆகி, இறந்து - (போகக்கூடாத விடங்களிலெல்லா ம்) போய், ஆராய்ந்து - ஆராயவேண்டியவைகளெல்லாம் ஆராய்ந்தறி ந்து, என்செயினும் அவ்விடத்தோர் (சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்னவ ன்பஞ் செய்துகேட்டாலும், சோர்விலது - தன்னை வெளிப்படுத்தாதவ னே, ஒற்று-ஒற்றனுவான்—எ-று. (கருத்து.) துறவிகள் விரதர்கள்வடி வங்கொண்டு, எங்கும்போய் யாவும் அறிந்து பகைவர் துன்பஞ்செய்யினுந் தன் னைக்காட்டாதவன் ஒற்றனுவான் - என்பதாம். * விரதவொழுக்கம் - தீர் த்தயாத்திரை முதலானவை செயினுமென்பது - அசவோமொன்று செ ய்யாவென்பதை விளக்கின்றது, முன்னேசால்வகை உபாயமுஞ்சொ ல்லி இங்கேயுந் தண்டத்தைப் பிரித்துச்சொல்லியது அதன்பொருத்த த் தன்மைச்சிறப்புநோக்கி. (௬)

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

இ-ள். மறைந்தவை - எவர்களு செயல்களை அறியச்சென்றானே அ வர்களு) மறைவாயுள்ள செயல்களை, கேட்கவற்றாகி - (அவருக்கு உள்ள ளவராலே) கேட்கவல்லவனாகி, அறிந்தவை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே, ஐயப்பாடில்லாத - (பின்) சந்தேகப்படுதலில்லாதவ னே, ஒற்று-ஒற்றனுவான்—எ-று. (கருத்து.) இரகசியங்களைக்கேட்கவல் லவனாகிப் பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனுவான் - என்பதா ம். * அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச்சொல்லுவாரை அறிந்து அவர்ச ந்தேகியாதபடிபோய் நட்டு அவரே சொல்லும்படிக்கு அதற்குஏற்ற சொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சமயத்தி லுலேகேட்கும்போதும் அயலார்போலே நின்றுகேட்கவேண்டுதலை ல்-கேட்கவற்றாகியென்றார், கேட்டு அறியப்படுமவைகளைத்தானேசந் தேகித்து வந்துசொன்னாலும் அரசனுல் அவைகளுக்கு எற்றகாரியம் செ ய்யக் கூடாமையால் ஐயப்பாட்டில்லதே யென்றும், சொல்லினார். [இ வை நான்குபாட்டாலும் ஒற்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

இ-ள். ஒற்று - ஓரொற்றனாலே, ஒற்றி - மறைவாயறிந்துவந்து, தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும் - காரியத்தையும்; மற்றுமோரொற்றினுல் - பின்னும், (ஓரொற்றனாலும்) ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து, கொளல் - (உ ப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) ஒரொற்றனறிந்து வந்தபொருளை மற்றொருவொற்றனலறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * அவரோடின்னொருவன் மாறுபடச்சொல்லு தலும் கூடுமாகையால் அரசனுக்குறுதவல் சொல்லையே நம்பலாகா தென்பதாம். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்கடவுன் மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

இ-ள். (ஒற்றனை ஆளுமிடத்து) ஒற்று - ஓரொற்றன், ஒற்றும் மற்றொரொற்றனை, உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக்கடவர் (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்) உடன்மூவர் - (ஒருபொருண்மேலே வேறுவேறுவிடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல் - சொற்களும், தொக்க - (பயனுல் ஒத்திருக்குமாயின்) — தேறப்படும் - (அப்பொருள்மெய்யென்று) தெளியப்படும் — எ-று. (கருத்து.) ஒரொற்றன் மற்றோரொற்றனையறியாதிருக்கும்படி யரசனுளக்கடவன் - என்பதாம். * ஆமினென்றது வருவிக்கப்பட்டது, ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலேகலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்வாராகையால் - உணராமை ஆள்கவென்றும் - மூவர்க்கும் செஞ்சு ஒருதன்மைப்படுதலும் பட்டால் கீடித்திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படுமென்றும், சொல்லினர். இதனாலே மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போனால் பின்னும் ஆராய்கவென்பதும் பெறப்பட்டது. (௯)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

இ-ள். ஒற்றின்கண் - (மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்து, சிறப்பு - சிறப்பை, அறிய - (பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன், - செய்யின் - செய்தால், மறை - (தன்னுள்ளே அடக்கப்படுமவைகளை) — புறப்படுத்தானாகும் - (தானே) வெளி இட்டவனாவான் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒற்றனுக்குப்பிறரறியச் சிறப்புச் செய்யாதிருக்கக் கடவன்செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவனாவான், என்பதாம். * மறையாவது - அவன் ஒற்றனென்பதும் - அவன்சொல்லியதும் - ஆம். சிறப்புப்பெற்ற இவன்யாரென்றும் - இதுபெறுதற்குக்காரணம்யாதென்றும் - வினவுவாரும் சொல்வாரும் - ஆயினராகலால் புறப்படுத்தானாகுமென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒற்றனை ஆளும்விதமும், அவராலேநடந்தவை அறியும்விதமும் - அறிந்தார்க்குச்சிறப்புச்செய்யும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௬௰-ஆம்-அதி-ஊக்கமுடைமை

அஃதாவது, மனமானது தொழில் செய்தலிலே எழுச்சியை யுடைத்தாதலாம். ஒற்றால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

இ-ள். உடையரெனப்படுவது - (ஒருவனை) உடையவனென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம், அஃதில்லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது - வேறுடையதொன்றனால், உடையரோ - உடையராவரோ — (ஆகார்) — எ-று. (கருத்து.) உடையவனென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம் - அவ்வெழுச்சியில்லாதவர் யாதுமில்லாதவர் - என்பதாம். * வேறுடையதென்றது - முன்னடைந்தின்றபொருளை, உம்மைவருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வலிமையில்லாமையால் அதையும் இழப்பரென்பதாம். (௧)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சியுடைமையே, உடைமை - (நிலைபெற்ற) வுடைமையாவது, பொருளுடைமை - பொருளுடைமை, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும் - நீங்கும் — எ-று (கருத்து.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம் - பொருளுடைமை நிலையில்லாதாம் - என்பதாம். * மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாதலால் அதற்குநிலைபெறுதலும் - பொருள் உடம்பினும்வேறாய் அழிவதாயிருக்கையால் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன, சொல்லவே அது உடைமை [அன்றென்பது பெறப்பட்டது.] (௨)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

இ-ள். ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர், (இழந்தாராயினும்) ஆக்கம் - கைப்பொருளை, இழந்தேமென்று - இழந்துவிட்டோமென்று, அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார் — எ-று. (கருத்து.) மனவெழுச்சியுடையவர் பொருளிழந்தும் வருந்தார் - என்பதாம். * மனஞ்சுழலாமைக்கு ஏது வருகின்ற பாட்டாற்சொல்லப்படுகிறது. (௩)

ஆக்க மதர்வினாய்ச்செல்லுமசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

இ-ள். அசைவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்கமுடையானுழை - மனவெழுச்சியுடையவனிடத்தே, ஆக்கம் - பொருளானது, அதர்வினாய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் - போகும் — எ-று. (கருத்து.) மனவெழுச்சியுடையவனிடத்துச் செல்வம்வரும் - என்பதாம். * அசைவின்மை இடுக்கண்முதலாகியவைகளால் தளராமை வழிகேட்டுச்சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்று சேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். [இவைநான்குபாட்டாலும் அடைந்து நின்றபொருளும் அதற்குக்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

வெள்ளத் தனையமலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு

இ-ள். மலர்-நீர்ப்பூந்தாள்களது, நீட்டம்-நீட்சியானவை, வெள்ளத்தனைய-நின்றநீரளவினவாம், (அதுபோல) மாந்தர்-மனிதர்கள், உயர்வு-உயர்ச்சியானது, உள்ளத்தனையது- (அவர்) மனவெழுச்சியளவினதாம்—எ-று. (கருத்து.) நீர்ப்பூந்தாள்கள் நிறைநீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களுயர்வுமனவெழுச்சியளவாம் - என்பதாம். மலர அதன் றாளுக்கு ஆகுபெயர். நீர்மிகுந்தாற்போல் மலர்கள்நீளுமென்பது தோன்ற-வெள்ளத்தனைய வென்றார். இவ்வுபமான வலிமையாம் ஊக்கமிகுந்தவனாயும் மனிதர் உயர்வாரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு-பொருள் படைகளால்மிகுதல். (௬)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

இ-ள். (அரசரானவர்) உள்ளுவதெல்லாம்-நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு-(தமது) உயர்ச்சியையே உள்ளல்-நினைக்கக்கடவர், அது-அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும்-(ஊழ்வகையினாலே)கூடாமற் போயினும் (அந்நினைப்பு) தள்ளாமைநீர்த்து-தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்-எ-று. (கருத்து.) அரசருயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி கூடாவிடினும் அந்நினைப்பு நீக்காக்குணமுடையதாம் என்பதாம். மற்று-அசை - தள்ளினுமென்றதனால் தள்ளாமை மிகுதியாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும் முயற்சியிலே அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலேபழிக்கப்படாமையால் தள்ளாத இயற்கையுடைத்தென்பதாம். முன்னே உள்ளத்தனையதுயர், வென்றதனை உறுதிசெய்தபடி. (௭)

சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

இ-ள். களிறு-யானையானது, புதையம்பில்- கட்டாகிய அம்பினாலே, பட்டுபுண் பட்டவிடத்து, பாடூன்றும்-(தளராமல்தம்) பெருமையைநிறுத்தும். (அதுபோல) உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்து- (தாம்நினைத்தஉயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் தளராமல்தம்பெருமையைநிலைநிறுத்துவார்—எ-று. (கருத்து.) யானைகளையம்புண் பட்டவிடத்துந்தளராமற் பெருமையை நிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையார் வருத்தம் வந்தவிடத்துத்தளரார்-என்பதாம். பட்டு-பட்டாரென்பதன் பொருளிலேவந்தது. ஒல்காமை-களிற்றுக்கும், பாடூன்றல்-உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன. நினைக்கப்பட்ட வுயர்ச்சியானது கூடாமற்போயினும் தவறுமல் அதனை

முடிப்பரென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (௭)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள். உள்ளமிலாதவர்-மனவெழுச்சியில்லாத அரசர், உலகத்து-இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியமென்னும் - வண்மையையுடையமென்று, (தம்மைத்தாமேமதிக்கும்) செருக்கு-மதிப்பை, எய்தார்-பெறார் -எ-று, (கருத்து.) மனவெழுச்சியில்லாதவர் மதிப்படையார்,என்பதாம். ஊக்கமல்லாதவர்க்கு முயர்ச்சி-பொருள்-கொடை-செருக்கு -. இவைமுறையே- இல்லாமற்போதலால்-செருக்கெய்தாரென்றார், கொடைவேற்றிகளால் ஆகியவின்பம் தமக்கல்லது பிறருக்குக்காணப்படாமையாற் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. (௮)

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை

வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

இ-ள். யானை-யானையானது, (பரியது-எல்லாவிலங்குகளினும்)பெரிய உடம்பையுடையது (அதுவல்லாமலும்) - கூர்ங்கோட்டது, கூர்மையான கொம்புகளையுமுடையது, ஆயினும்-ஆனாலும், புலி-புலியானது, தாக்குறின்-(தன்னை) எதிர்ப்படின், வெரூஉம்- (அதற்கு) அஞ்சும் —எ-று. (கருத்து.) யானைபெரிதுங் கொம்புடையதுமானாலும் புலிக்கு கிலஞ்சும்-என்பதாம். * பெருடம்பால் வலிமிகுதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச்சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும்யானை ஊக்கமில்லாமையால் அதனையுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாக்கியம், பகைவரைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும், வெல்லுதற்குச்சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர்ஊக்கமிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவரென்பது தோன்றநிற்றலால்-பிறிதுமொழிதல்.] (௯)

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, உரம்-திடமான அறிவாவது, உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம், அஃது-அதனை, இல்லார்-இல்லாதவர், மரம்-(மனிதராகார்) மரங்களாவர் வேறு - (சாதிமரங்களோடு (இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்களாதலே-மனிதவடிவாயிருக்கையே(வேறில்லை)—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கறிவாவது மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மரங்களுக்கொப்பாவர் - என்பதாம். * மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறிவும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமைபற்றிமரமென்றும், மரத்தில் உண்டாம்பயன் இல்லாமைபற்றி மக்களாதலேவேறென்றும், சொல்லினர், மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலானவையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மரக்கலம், இவைகளுக்கு உதவுபாதல் முதலானவையும். ஆகும். [இவ்விருவகைப்பட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (௰)

௬௧-ஆம்-அதி-மடியின்மை.

அஃதாவது, நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோம்பலில்லாமையாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக்குறித்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியெனுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

இ-ள். குடியென்னுங்குன்றாவிளக்கம் - (தான்பிறந்த) குடியாகிய மழுங்காவிளக்கானது, மடியென்னுமாசு- (ஒருவனது)சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர - செருக்க, மாய்ந்துகெடும்-மழுங்கிக்கெடும்—எ-று, (கருத்து) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது அவன்சோம்பலாற் கெடும்-என்பதாம், * உலகனைத்துமுள்ள வஸ்துக்கும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தவரை விளக்குதலால் - குடியைக்குன்றாவிளக்கென்றும், தமோகுணத்தினாலேவருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அதுமற்றை இருள்போலாகாமல் அவ்விளக்கைத்தான் செருக்கிமாய்க்கும் வலியுடைமையால் - மாசூரமாய்ந்துகெடுமென்றும், சொல்லினர். கெடுதல் பெயரும் வழங்காமற்போகுதல். (௧)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டு பவர்.

இ-ள். குடியை - (தாம்பிறந்த) குடியை, குடியாக - (மேன்மேலு யரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர், மடியை - சோம்பலை, மடியா - சோம்பலாகவே, (நினைத்து) ஒழுகல் - (முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர் — எ - று. (கருத்து) தாம்பிறந்த குடியைநற்குடியாகவ் வேண்டுவோர் சோம்பலைவிடக்கடவர் - என்பதாம், ＊ நெருப்பைக்காட்டிலுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பாகவே நினைக்கவேண்டும். என்பதுபோல் மடியைக்காட்டிலுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயரானே சொல்லினர். சோம்பலைச் சோம்பலாக வே நினைத்து முயற்சிசெய்து நடந்தால் தாம் உயர்தலாலேகுடி. உயருமென்றற்கு - குடியைக்குடியாகவேண்டுபவரென்றார், அப்படி நடவாமற்போனால் குடி அழியுமென்பது கருத்து. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

இ-ள். மடி - மடிக்கத்தகுவதாகிய, மடி - சோம்பலை, கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை - அறிவில்லாதவன் பிறந்த - பிறந்த, குடி - குடியானது, தன்னினும் - அவனினும், முந்து - முற்பட, மடியும் - அழியும் — எ - று. (கருத்து.) சோம்பலுடையவன் குடி.

யான் முகெடும் - என்பதாம், அறிவுதருஞ்சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்தலாலே பேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படுவதாதவாய். குடிதன்னினு முந்துமடியுமென்றும், சொல்லினர். ஆக்கத்திலேபிறப்பினும் அழிவிலேமுற்படு மென்பதாம். (௩)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு.

இ-ள். மடி - சோம்பலிலே, மடிந்து - வீழ்தலால், மாண்டவுஞற்றிலவர்க்கு - திருத்தமாகியமுயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு, குடி - குடியும், மடிந்து - அழிந்து, குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும் - பல்கும் — எ - று. (கருத்து) முயற்சியில்லாதவர்க்குக் குடியுங்கெடும்க்குற்றங்களும் பெருகும் - என்பதாம் ＊ குற்றங்கள் பின்வருங்குறளிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்குபாட்டாலும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது] (௪)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

இ-ள். மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - (விரைவிற்செய்தற்குரியவற்றை) நீட்டித்துச்செய்யுங்குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - துயிலும் ஆகிய, நான்கும் - இந்நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்குமியல்பினையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறுமரக்கலமாம் — எ-று. (கருத்து) சோம்பலும்-தாமதமும்-மறதியும் - நித்திரையும், கெடுவோரேறுமரக்கலமாம்-என்பதாம். மடிசெய்யுமவை நோக்கி நடுநின்றது, மடியொழிந்த மற்றைமூன்றும் தமோகுணத்திலேதோன்றி - உடனிகழ்வனவாதலாற் சேர்த்து எண்ணப்பட்டன. காமக்கலமென்பதனால் எப்படிமரக்கலம் மரணம் சமீபித்தவர்க்குப் பெருக்கற்குரலது போலேதோன்றி அவர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக்கடலிலே விழுத்துமோ அப்படியே இந்நான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ்செய்பவை போலேதோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக்கொண்டவிடத்தே துன்பத்திலே விழுத்துமென்பது தோன்றலறிக. (௫)

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது.

இ-ள். படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்டவரசரது, பற்று - செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும் - தானேவந்து, சேர்ந்தவிடத்தும்-(அதனால்) மடியுடையார்- சோம்பலுடையவர், மாண்பயன்-பெரும்பயனை, எய்தலரிது-அடைதலில்லை — எ-று. (கருத்து.) உலகொருங்குடைய அரசர்செல்வமுமெய்யவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயனடைதலில்லை என்பதாம். * உம்மை-அருமையாமைமை விளக்கின்றது பயன் - ஈகை-ஆம்-அறி—மடியின்மை. உளடு

றின்பம். அச்செல்வம், காக்குமுயர்ச்சியில்லாமையால் அழிவதாலே துன்பம் நீக்காதென்பதாம். (௬)

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

இ-ள். மடிபுரிந்து - சோம்பலைவிரும்புதலால், மாண்ட - பெருமை பொருந்திய, உஞற்றிலவர் - முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து (கட்டானவ) கண்டித்துப்புத்திசொல்லி (அதனாற்பயன் காணாமையினாலேயெள்ளு ஞ்சொல்)(பின்) இகழுஞ்சொல்லை, கேட்ப - கேட்பார் — எ-று. (கருத்து.) சோம்பலுடையவர் பிறரிகழுஞ்சொல்லைக்கேட்பர்-என்பதாம் * அவ்விகழ்தல் சொல்லவே - பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர்பேசமாட்டாமையால்கேட்பரென்றார். (௭)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

இ-ள். மடிமை-சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண்-குடிமையுடையஅரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அது) தன்னொன்னார்க்கு-தன்பகைவர்க்கு, அடிமை-அடியனுந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் (அவனை) அடைந்துவிடும் — எ-று. (கருத்து.) சோம்பலரசனிடத்து தங்குமானால் அது அரசன் தன்னைப் பகைவருக்கடிமையாக்கும்-என்பதாம். * சோம்பலெனுந்தன்மை - காரியக்கேடும்,குடிமை-குடிசெய்த தன்மை அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல்தன்னொன்னார்க் கென்றதனால் அறிக. அடியனுந்தன்மை தாழ்ந்து நின்றேவல் கேட்டல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சோம்பற்குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றமொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக்கெடும்.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், மடியாண்மை-சோம்பலை ஆளுந்தன் மையை, மாற்ற-ஒழிக்கவே, குடி-(அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள்- ஆண்மையுள்ளும் (வந்த;—குற்றம்-குற்றங்கள், கெடும் -அழியும் —எ-று (கருத்து) ஒருவன்சோம்பலையொழிக்க அவன்-குடியினும்ஆண்மையினும். வந்தகுற்றங்களழியும் - என்பதாம். ஆ சோம்பலை ஆளுதலாவது சோம்பலுடைமைக்குக் காரணமாகிய தமோகுணம், அவற்றுள் வந்த குற்றமென்றது-சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகாரணங்களா லுண்டாகிய குற்றங்களை அவையும் சோம்பலுடைமையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனாக நீங்குமென்பதாம் (கூ)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

௬௱௰ ௬௧-ஆம்-அதி-மடியின்மை.

இ-ள். மடியிலா-சோம்பலில்லாத, மன்னவன்-அரசன், அடி-(தன்) அடியளவினாலே, அளந்தான்-(எல்லாவுலகத்தையும்)அளந்தகடவுள், தாஅயது எல்லாம்-கடந்தபரப்பு முழுவதையும், ஒருங்கு-ஒருசேர், எய்தும்-அடைவான்—எ-று. (கருத்து.) சோம்பலில்லாவரசன் உலகமுழுவதுமடைவான் - என்பதாம். ஆ எப்போதும் தொழிலிலிடத்தே முயற்சியால் இடைவிடுதலில்லாமல் அடைவா னென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சோம்பலில்லாதவன் அடையும்பயன்சொல்லப்பட்டது.]

௬௨-ஆம்-அதி.-ஆள்வினையுடைமை.

—※—

அஃதாவது, இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடையனாதல், அது ஆளும்வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக்கெடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சியாலல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலிது மடியின்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

இ-ள். தமதுசிறுமையைநோக்கி அருமையுடைத்தென்றுயாம்இ த்தொழிலைமுடித்தால் அருமையையுடைத்தென்றுநினைந்து, அசாவா மைவேண்டும்-தளராதிருக்கவேண்டும், பெருமை - அத்தொழிலைமுடித் தற்குற்ற பெருமையை, முயற்சி-முயற்சியானது, தரும்-தமக்குஉண் டாக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தொழிலைக்குறித் தருமையென்று தளரா திருக்கவேண்டும் தளராமுயற்சிபெருமைதரும்-என்பதாம். ௬ சிறுமை யை நோக்கியென்றது - பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்றது -அதிகாரத்தாலும் வருவிக்கப்பட்டன விடாதுமுய ற்சிசெய்கால் தாம் பெருமையையுடையவராதலால் அரியதொழிலு ளும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (௧)

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

இ-ள். உலகு-உலகம், வினைக்குறை - தொழிலாகிய குறையை, தீ ர்ந்தாரின்-செய்யாதுவிட்டவரை, தீர்ந்தன்று-விட்டது, அதனால் வினை கண் - செய்யத்தகுந்தொழிலினிடத்தே, வினைகெடல் - செயலற்றிருக் கையை, ஓம்பல்-ஒழியக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தொழிலின்குறை யைச்செய்யாதுவிட்டவரை, யுலகம் விட்டது ஆகையால் தொழிலிற் செய்கையற்றிருக்கையை விடக்கடவன்-என்பதாம், ௬ குறை - அலசிய ம் வேண்டியபொருள். (௨)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள். வேளாண்மையென்னுஞ்செருக்கு (எல்லார்க்கும்) உபகார ஞ்செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மை யென்னுந்தகை மைக்கண்-முயற்சியென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே, தங்கிற்றே நிலைபெற்றதே—எ-று. (கருத்து.) உபகாரமேன்மைமுயற்சியினிடத்து நிலைபெற்றது-என்பதாம். ௬ பொருள்கைகூடுதலால் உபகாரஞ்செய்த ற்கு உரியவர் முயற்சியையுடையவரே யென்றற்கு அதன்தன்குணத்தி ன்மேலாவத்தும். அம்மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றத ற்குத் தங்கிற்றேயென்றும் சொல்லினார். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும்மு யற்சியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

இ-ள். தாளாண்மையில்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன், வேளா ண்மை உபகாரியாந் தன்மையானது, பேடி- சேனையைக்கண்டால் அ ஞ்சும்-பேடியானவன், கைவாளாண்மைப்போல-(அச்சேனையிடத்தே) மகிலாமை அருஞ்சுக்கதன்மைபோல, கெடும் -இல்லையாம் —எ-று. (கருத்து.) முயற்சியில்லாதவனுபகாரத்தன்மைபேடிகைவாள்போல் ம்-என்பதாம். ௬ எப்படிப்பேடியானவன் வாளால்வெட்டிதற்குக்கருதி னுடையவனாயினும் அது அவனச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியேமு யற்சி யில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவ னாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம், [இதனால்மு யற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்

துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

இ-ள். இன்பம்விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்பாதவனாகி, வினைவிழையான் - தொழில்முடித்தலையே விரும்புவோன்; தன்கேளிர் - தன் சுற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகிய கேளிரது, துன்பம் - (பாரத்தின்) துன்பத்தை; துடைத்து - ஒழித்து, ஊன்றும் - (அதனைத்) தாங்கும், தூண் - தூணாம்—எ-று. (கருத்து.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியை விரும்புவோன் தன் சுற்றத்தினர் துன்பத்தைத் தாங்குந் தூண் - என்பதாம். * கேளிரது வறுமையுந் தீர்த்து அவரைக் காத்தலுஞ் செய்யவல்லனெனவே தனக்கு அவை செய்து கொள்ளுதல் சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று, காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவோன் எல்லாப் பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்காரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒரு

பயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேசவுருவகம்) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்

இ-ள். முயற்சி - (அயராது செய்யப்படுவதாகிய) முயற்சியானது, திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை ஆக்கும் - வளர்க்கும்; முயற்றின்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது, இன்மை - வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்—எ-று. (கருத்து.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம்முயற்சியில்லாமை தரித்திரத்தைக் கொடுக்கும் - என்பதாம். * இக்கே செல்வம் - பக்திமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள், வறுமை அவையில்லாதவாதல், அவற்றை அடைவித்துவிடவே பகைவரால் அழிவென்பது கருத்து. (௬)

மடியுளாள் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்.

இ-ள். மாமுகடி - கரியமூதேவியானவள், மடியில் - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள்; தாமரையினாள் - சீதேவியானவள் மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது தாள் - முயற்சியினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்—எ-று (கருத்து.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத் திருப்பாள், சீதேவி சோம்பலில்லாதவனிடத்திருப்பாள் - என்பதாம். * பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாகிய முகடிமேலேற்றப்பட்டது சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிடத்தில அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டுக்கும் ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன]

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்

ஆள்வினை யின்மை பழி.

இ-ள். பொறியின்மை (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க்கும், யாவருக்கும், பழியன்று-பழியாகாது, அறிவறிந்து-அறியவேண்டுமவைகளை அறிந்து, ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமையே, பழி- பழியாகும் — எ-று. (கருத்து.) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாது முயற்சியில்லாமை பழியாகும்-என்பதாம். * அறியவேண்டுமவை வழிமுதலானவையாம், ஊழ்பொருந்தாத விடத்தே தொழில்செய்யாலே பயன் இல்லையென்பாரைநோக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்கவென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

இ-ள். (முயற்சிசெய்ததொழில்) தெய்வத்தான்- ஊழ்வகையால், ஆகாதெனினும்- (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தாராதாயினும், முயற்சி-முயற்சி, தன் மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி- (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு, தரும் - கொடுக்கும்- (பாழாகாது) — எ-று. (கருத்து.) ஊழில்லாவிடினும் முயற்சிபயனைத்தரும் - என்பதாம் * ஊழினால் ஆகியவிடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத்தருமென்பது உம்மையாற்பெற்றும். ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால் ஊழைநோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

இ-ள். ஊழையும் (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும், உப்பக்கங்காண்பர்- புறங்காண்பார், உலைவின்றி- (அவ்விலக்குதற்கு) இளையாமல், தாழாது- தாழ்வற, உஞற்றுபவர் - (தொழிலை) முயல்வோர் — எ-று. (கருத்து.) இடைவிடாது முயற்சிசெய்வோர் விதியையும் விலக்குவார் - என்பதாம் * தாழ்வருதல்- ஆலோசனையிலும் வழிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல், ஊழான அத்தொழிலை ஒருகால்-இடுக்கண் அல்லாமல் விலக்காமையாலே பலகாலும்முயற்சிசெய்வோர் பயனை அடைவாரென்றற்கு உப்பக்கங்காண்ப ரென்றார். [ஊழினாலே இடுக்கண்வரினும் முயற்சிவிடத்தக்க தல்லவென்பது இம்மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௬௩-ஆம்-அதி-இடுக்கணழியாமை

அஃதாவது, தொழிலிலே முயல்பயன் ஊழினாலாவது, பொருளில்லாமையிலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

இ-ள். (ஒருவன்) இடுக்கண் - துன்பமானது, வருங்கால் - (வினையினாலே) வருமிடத்து, நகுக - (அதற்கு அழியாமல்) உள்ளமகிழ்க்கடவன், அதனை - அத்துன்பத்தை, அடுத்து - மேலுமேலுமாய், ஊர்வது - நெருக்கவல்லது, அஃதொப்பது - அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது, இல் - வேறே இல்லை—(ஆகலால்)—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன்; அத்துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன் : என்

பதாம். ✽ தொழில் நன்றாக முடிந்தவிடத்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நடுவிலே துன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அறிவின்றி மனவெழுச்சியால் அதனைத்தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லனாவானாதலில் அதனையடுத்தூர்வ தஃதொப்பதில் லென்னார். (௧)

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

இ-ள். வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலே கரையில்லாத, —இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - புத்தியுள்ளவன், உள்ளத்தின் - உள்ளத்தினாலே, உள்ள - (அதனை) நினைத்தவளவிலே, கெடும் - அழியும்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுள்ளவனொருவன் நினைக்கத் துன்பமெல்லாங்கெடும்—என்பதாம். ✽ துன்பமானது - உள்ளத்து ஒருகோட்பாடேயென்பதும் - அதனை ஒருபாடாகக்கொண்டால் நீங்குமென்பதும் - அறியவேண்டுதலால் அறிவுடையானென்று, அவ்வுபாயத்தின் எளிமைதோன்ற - உள்ளத்தினுள்ளவென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் ஊழினாலாகிய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௨)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

இ-ள். இடும்பைக்கு - (தொழில்செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பைப்படாதவர் - வருந்ாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு, இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார்—எ-று. (கருத்து.) துன்பத்திற்குத் துயரப்படாதவர் துன்பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர் - என்பதாம். ✽ வருந்துதல் இனைந்து செய்யாமல் விடநினைத்தல் - மனத் திட்பமுடையராய் விடாது முயன்றால் தொழில்முடிவு பெற்றுப்பயன் படுமாதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்குமென்பதுபற்றி - இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார், வருகின்ற பாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள்கொள்க. (௩)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற

இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

இ-ள். மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைப்பட்டவிடங்களிலெல்லாம், ப கடன்னான் - (பண்டியையிழுத்துச்செல்லும்) கடாப்போலே தொழில் மேற்கொண்டுசெலுத்தவல்லவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்ப

மானது, இடர்ப்பாடு - (தானே) துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடைத் தாம் — எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்யவல்லவனையடைந்த - துன்பமா னது தானே துன்பப்படும் என்பதாம். தடைப்பட்டவிடங்கள் - பண்டிக்குச்

சேற்று நிலமுதலானவையும் தொழிலுக்கு இடையூறுகளும், அது ம், கடாப்பக்கத்திலோத்தியும், மூச்சுப்பிடித்தும், கால்மடக்கியும், அந் நிலைசெலுத்தும்விதம்போல் தன்வெவ்வருத்தம் நோக்காமல் முயன் று செலுத்துவானென்றற்கு-பகடன்னானென்றார். (௪)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

இ-ள். அடுக்கிவரினும் இடைவிடாதுமேலுமேலும், வந்தவாயி னும், அழிவிலான் - (கலங்குதலைக்கொள்ளாது) விடாதானை, உற்ற - அ டைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடுக்கட்படும் - (தான்) துன்பத்தி லேபடும் — எ-று. (கருத்து.) தைரியம்விடாதவனை யடைந்ததுன்பமா னது துன்பப்படும் - என்பதாம். ஒன்றேபலகாலும், வேறுப லவந்தொடர்தலும், அடங்க - அடுக்கிவரினுமென்றார், அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரியத்தின்மேல்நின்றது. [இவைமூன்று பாட்டானு ம் ஊழாலாகிய துன்பத்திற்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புதல் தேற்றா தவர்.

இ-ள். பெற்றேமென்று (செல்வமுள்ளபொழுது) பெற்றேமென்று, ஓம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், அற்றே மென்று (வறுமைகாலத்திலே) இழந்தோமேயென்று, அல்லற்படு பவோ - (மனநொந்து) துன்பப்படுவாரோ — எ-று. (கருத்து.) செல் வத்திலுலோபஞ்செய்யாதவர் வறுமையில்வருந்தார் என்பதாம். ஓ பெற்றவிடத்து உலோபஞ்செய்யாமையை கோடில் அற்றவிடத்தும் ம னத்திறமுதலானவர்கள் விட்டுவிடாமையால் - அல்லற்படுதலில்லையாயி ற்று. [இதனாலே பொருளிலவாலாயசெய்யாமை என்பதற்கு அழியா மையும், அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல்.

இ-ள். மேல்-அறிவுடையார், உடம்பு-தேகமானது, இடும்பைக்கு-துன்பமாகியவாளுக்கு, இலக்கமென்று-குறியிடமென் றறிந்திருக்கின்றதனால் கைத்தை-(தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை, கையாறு-துன்பமாக, கொள்ளாதாம்-கொள்ளார்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையவன் துன்பத்தைத் துன்பமாகக்கொள்ளான்-என்பதாம். * (இடும்பையை வாளென்றும உடம்பை இலக்கமென்றதனுல் ஏகதேசவுருவகம்) இயல்பாக்கொள் ளவேண்டுமென்றறிக. (௭)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுத லிலன்.

இ-ள். இன்பம்-(தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை, விழையான்-விரும்பானாகி, இடும்பை-(வினையால்) துன்பமடைதல், இயல்பென்பான்-இயல்பென்று தெளிந்திருப்பவன், துன்பமுறுதலிலன்-(கவ்வுவதினால்) துன்படையான்—எ-று. (கருத்து.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துன்பத்தையியல்பென்று நினைப்பவன் துன்பமடையான்-என்பதாம். * இன்பம்விரும்பினாலும், இயல்பென்னாது வாராமல்காக்கவுறினாலும், துன்பம்வினைதலால் இவ்விரண்டும் செய்யாதவனைத் துன்பமுறுதலிலனென்றார். (௮)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

இ-ள். இன்பத்துள்-(வினையினாலே) இன்பம்வந்தவிடத்து, இன்பம்-அவ்வின்பத்தை, விழையாதான்-(அநுபவித்துக்கொண்டேமனத்தால்) விரும்பாதவன், துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தவிடத்தும், துன்பம்-அத்துன்பத்தை, உறுதலிலன்-(அநுபவித்துக் கொண்டேமனத்தால்) அடையான்—எ-று. (கருத்து.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான்-என்பதாம். * துன்பமுயர்ச்சியால்வருமிடுக்கண் இரண்டும் ஒருதன்மையாகக்கொள்ளலால்பயன்களும் இலவாயின. (௯)

இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

இ-ள். (ஒருவன்தொழில்செய்யுமிடத்து) இன்னாமை-(முயற்சியால்வருந் துன்பத்தையே, இன்பமெனக்கொளின் (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக்கொள்ளுவானாயின், (அதனால்) தன்னொன்னார்-தன்பகைவர், விழையும்-நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு-உயர்ச்சியானது-ஆகும்-உண்டாகும்—எ-று (கருத்து.) துன்பத்தை யின்பமாகக் கொள்வானாகி லவன்பகைவராலே மதிக்கப்படு முயற்சியடைவான்-என்பதாம். * துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பாம் இக்கணிதமாய்மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின் அதனைமாறுபடக் கொண்டால் அதற்கு அழியாமல் மனமகிழ்ச்சியுடையனாகி அதனாலேதொடங்கிய தொழிலை முடிக்கவல்லவனாகுமென்பது கருத்து. [இவைநான்குபாட்டாலும் மெய்வருத்தத்தாலாகி துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டது.] (௰)

——❧——

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலைக் கடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய] அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்ஞைசக்கரத்தைச் செலுத்தலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்ததிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்சைச்சொல்லுகின்றார்.

௬௰௪-ஆம் அதி- அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை, அத்தன்மை அவன்குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) கருவியும்- (அதற்குவேண்டும்) சாதனங்களும், காலமும்- (அதற்குஏற்ற) காலமும், செய்கையும்- (அது) செய்யும்விதமும், செய்யுமருவினையும்- (அவ்விதத்திலே செய்யப்படும் அரியதொழில்களும், மாண்டது- பொருந்தவெண்ண வல்லவனே, அமைச்சு- மந்திரியாவான்—எ-று. (கருத்து.) கருவியும்-காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றையெண்ணவல்லவன் மந்திரி-என்பதாம். சாதனங்கள்-சேனையும், பொருளும், காலம்-அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், செய்கையெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிக்கும் விதமும், அடங்கின, சிறியமுயற்சியினாலே பெரியபயன் தரும்மென்றற்கு அருவினையென்றார். இவ்வைந்தையும் வடநூலார்மந்திரத்திற்கு அங்கமென்பார். (௧)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

இ-ள். வன்கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமையும், குடிகாத்தல்- குடிகளைக்காத்தலும், கற்றறிதல்- (நீதிநூல்களைக்)கற்று(விஷயங்களை) அறிதலும், ஆள்வினை-முயற்சியும், ஐந்துடன்-(முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களோடுடனே, மாண்டது - திருந்துடையவனே, அமைச்சு-மந்திரியாவான்—எ-று. (கருத்து.) அசைவில்லாமையும் குடிகளைக்காத்தலும் கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி என்பதாம். இந்நான்கையும் முன்னையவைகளோடு சேர்த்துச்சொல்லியது- அவைகளும் இவைகளோடுகூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டு

மென்பதை அறிவித்தற்கும் அவை ஐந்தென்றுந் தொகைப்படுத்தற்கும், என்க. (௨)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

இ-ள். (போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும் - பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டிஞல் பிரித்தலும், (பேணிக் கொளலும்) தம்மிடத்தோரை அவர் பிரியாமற்கொடையினலும் இன்சொல்லினுலும் - காத்துக்கொள்ளுதலும்; பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டுத் தம்மவரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும் - மறுபடிபொருந்தவேண்டிஞல் பொருத்தலும்; வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான் — எ-று. (கருத்து.) பிரித்தலும் - காத்தலும் - பிரிந்தவரைப் பொருந்தச்செய்தலும் வல்லமையுடையவன் மந்திரி - என்பதாம். * இவைகளுள் அப்பொழுதைத் நிலைக்கு ஏற்றசெயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் அதற்குஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப்பிடித்தலும், அருமையாதல் நோக்கிவல்லதென்ருர், பொருந்தலுக்குச் சந்தியென்றும், பிரித்தலுக்கு விக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (௩)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

இ-ள். (ஒருகாரியச்செய்கை பலவிதமாகத்தோன்றினுல்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவனத) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அதுசெய்யும்போது பலிக்கும் விதமும்) நாடிச்செய்தலும், (சிலவைப்பிரித்தல் பொருத்தல்செய்யவேண்டிய) — ஒருதலையாச்சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவேசம்பத்தக்கதென்று) துணிவுபிறக்கும் வகைசொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே; அமைச்சு - மந்திரியாவான் — எ-று. (கருத்து.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்துசெய்தலும் ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லவன்மந்திரி-என்பதாம். * தெரிதல்செயலின் மேலாயிற்று வருகின்றதது வாகலின். (௪)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.

இ-ள். அறன் (அரசனுலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆன்றமைந்த - (விளக்குஏற்ற கல்வியாலே; நிறைந்தமைந்த, சொல்லான் - சொல்லையுடையவனுகி, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், திறன் - (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை, அறிந்தான் - அறிந்தவன், தேர்ச்சித் துணை - ஆலோசனைக்குத் துணை - அவனுக்குத் துணையாவான் — எ-று. (கருத்து.) தருமங்களையறிந்து தொழில்செய்யுந்திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி என்பதாம். * தன்னைக் கொண்டிய காலத்திலும் பெருமைபெறாலத்திலும் கடிவானகாலத்திலும் என்பதற்கு எஞ்ஞான்றுமென்றுர். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத்தன்மைசொல்லப்பட்டது.] ()

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

இ-ள்: மதிநுட்பம் - இயற்கையாகியபுத்திநுட்பத்தைத்; நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடையமந்திரிகளுக்கு, அதிநுட்பம் - அதிகநுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய்; முன் னிற்பவை - எதிர்நிற்பவை, யாவுள - எவையுள—எ-று. (கருத்து.) புத்திநுட்பத்தையுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிற்கு மாலோசனைகளெவை யுள - என்பதாம். * நூல் - அதனாலறிவுக்கும்; அதிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள், முன்னிற்றல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாதுநிற்றல், பல்லவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவராலும் அழியாதனவகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவரென்பது கருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

இ-ள். செயற்கை - நூல்வழியினால்தொழில்செய்யுந்திறத்தைத்; அறிந்தக்கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலே; இயற்கை - அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செய்யல் - அதனோடுபொருந்தச்செய்யக்கடவன்—எ-று: (கருத்து:) தொழில்செய்யுந் திறத்தையறிந்தாலும் உலகநடக்கையையறிந்துசெய்யக்கடவனென்பதாம். * நூல்வழியேயாயினும் உலகவழியோடு பொருந்தாதவைகளைச்செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்று உலகியற்கையி னறிவினால் பயன்சொல்லியபடி. (௭)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

இ-ள். அறிகொன்று - அறிந்து சொல்லினவர்தம் அறிவையும் அழித்து; அறியானெனினும் - தானும் அறியானேயாயினும், அக்குற்றநோக்கிவிடாமல், உறுதி - அரசனுக்கு உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல்; உழையிருந்தான் - மந்திரியினது, கடன் - முறைமையாகும்—எ-று (கருத்து.) சொன்னவரறிவை யழித்துத் தானறியானாயினும் அரசனுக்குறுதியானவைகளைச்சொல்லுதல் மந்திரியின் கடமையாம் - என்பதாம். * அழித்தல் - தான்கொள்ளாமல் மேலும்இகழ்ந்துசொல்லல், உறுதி சொல்லாதபோது அவன்முடிவெய்தும் குற்றத்தை உலகந்தன்மேலேற்றுமென்றதற்கு கூறல்கடனென்றார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்.

உ௯

இ-ள். பக்கத்துள்-பக்கத்திலிருந்து, பழுதெண்ணும்-தீங்குசெய்ய வெண்ணும், மந்திரியின்-மந்திரியொருவனில், தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்க்கிறவர் எழுபதுகோடி-எழுபதுகோடிபகைவர், உறும்-உறுவர்—எ-று. (கருத்து) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்ய மந்திரியொருவனே எழுபதுகோடி பகைவரினுங் கொடியன்-என்பதாம். ✱ எழுபதுகோடியென்றது, மிகவும் பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி. அவர்வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்பலாம் உட்பகையாய் நிற்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பது பற்றி இப்படிச்சொல்லினர். (௯)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

இ-ள். (செய்யப்படுந்தொழில்களை) - திறப்பாடு-(முடித்தற்குற்ற) கூறுபாடு, இலாஅதவர்-இல்லாதவர், முறைபடச்சூழ்ந்தும்-(அவைகளை முறையினோடே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், முடிவிலவேசெய்வர், (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்லனவே செய்யாநிற்பர்—எ-று. (கருத்து.) செய்தொழிலிலே திறமில்லாமந்திரிகள் முன்பாலோசித்தும்பின்பு முடிவில்லாமற்செய்வார்கள் - என்பதாம். ✱ அக்கூறுபாடாவன-வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்றஏற்ற பரிகாரம் அறிந்துசெய்தலும், தாம்திடமுடையவராதலும், ஆம். தப்பாமல் ஆலோசிக்கவல்லவராயிருந்தும். செய்து முடிக்கமாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவோரைக்குறித்துச்சொல்லப்பட்டது. (௰)

௬௫-ஆம்-அதி-சொல்வன்மை.

அஃதாவது, தான் நினைத்த தொழில்முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்லவல்லனாகுதல், முன்னதிகாரத்திலே ஒருதலையாகச்சொல்லுமொன்றனை சிறப்புபற்றிவிரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நாநல மென்னுநலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ள தூஉ மன்று.

இ-ள். மந்திரிகளுக்கு அவசியம்வேண்டியகுணமாவது) நாநலமென்னும்- நாநலமென்றுசிறப்பித்துச்சொல்லப்படும், நலனுடைமை-சாதுரியமுடையராதல், அந்நலம் - அந்நலமானது, (பிறர்க்கும்) யாநலத்து-பிறநலங்களிலெல்லாம், உள்ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்றி

யிருந்தது (ஆதலால்)—எ-து. (கருத்து.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம் போல வேறுநலமில்லை-என்பதாம். ✱ நலம்-சாவாதுமாதரிய நலமென விரிப்பர், இந்நலம் -உலகத்தைத்தன்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறுவிருக்கவேண்டுமென்னும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி-நாநலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்ததொன்றில்லாமையால் - அந்நலம் யாநலத்துள்

ளாதுடைமன் றென்றுஞ், சொல்கின்றார், பிரித்தல் பொருத்தல்முதலாகிய தொழில்களில்லார்க்கும் இது அவசியம் வேண்டுவதனால் அத்தொழிலு டைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

இ-ள். (மந்திரிகள்) சொல்லின்கண்-சொல்லிடத்து, சோர்வு-சோர்தலைக் காத்தோம்பல்- (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர், (தமக்கும் அரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) ஆக்கமும்-பெருக்கமும், கேடும் - அழிவும், அதனால்-அச்சொல்லினாலே, வருதலால் - வருகையால்—எ-று. (கருத்து.) செல்வமும், கேடும், சொல்லால்வருதலால்மந்திரிகள் சொற்சோர்வு வாராமற்காக்கக்கடவர் - என்பதாம். * ஆக்கத்துக்குக் காரணமாகிய நல்லசொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தீயசொல்லையும், சொல்வோன் மிக-தப்புமைப்பற்றி - அதனைவென்றார் இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச்சோர்வு போலாகாமல் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒரு சேரவருதலால் காத்தோம்பலென்றார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் சொல்வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

இ-ள். (கேட்டார்கட்பாம்) வேறுக்கொண்டவரை, பிணிக்கும்-(பின்வேறுபடாமற்) கட்டும், தகைகுணங்களை, அவாய்-அவாவி, கேளாரும்- (மற்றைப்பகையா) வேறுகொள்ளாதவரும், வேட்ப- (பின் அப்

பகையொழிந்து கேட்பினை) விரும்பும் வண்ணம், மொழிவது-சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம்—எ-று. (கருத்து.) கேட்டாரும்-கேளாதவரும் இச்சிக்கச்சொல்வதேசொல்லாம் - என்பதாம். * அக்குணங்களாவன வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல் - பொருள்விளங்குதல், இனிதாதல்-மேலானபயனைத்தருதல், இவைமுதலானவை, அவைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல்சொல்லுவான்குறித்த பொருளையேயன்றி வேறேபுத்தி நுட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல், இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௩.)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

இ-ள். (மந்திரிகள்) சொல்லை-அப்படிப்பட்ட சொல்லை, திறன்-(தம் மூடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங்களை, அறிந்து-தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், அதனினூஉங்கு - அப்படி சொல்லுதற்குமேற்பட்ட, அறனும்பொருளும் - தருமமும்பொருளும், இல்- இல்லை, (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் சொற்றிறங்களையறிந்து சொல்லக்கடவர்-என்பதாம். ஈ அத்திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு, கல்வி-ஒழுக்கம், செல்வம்-உருவம் -பருவம்-என்பவைகளால் வரும்தகுதி வேறுபடுதல். அவைகளை அறிந்து சொல்லுதலாவது-அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத்தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல், அது உயர்ந்தோர்களையோடு பொருந்தலையும், இனிமையையும், தருதலால் அறனும்பிற்று. தமது காரியமுடிதலாலேபொருளாயிற்று, அறனும் பொருளும் எனக்காரணத்தைக்காரியமாக்கிச்சொல்லினார். (௪)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

இ-ள். சொல்லை - தாம்சொல்லக்கருதியசொல்லை, வெல்லுஞ்சொல் - வெல்லவல்லசொல்லாகிய, பிறிதோர்சொல்-பிறிதோர்சொல், இன்மை-இல்லாமையை, அறிந்து-தெரிந்து, அச்சொல்லை - அந்தச்சொல்லை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்—எ-று (கருத்து.) பிறர்சொல்லுஞ் சொல் வெல்லுஞ்சொல்லில்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்- என்பதாம். ஈ பிறிதோர்சொல்லாவது - பகைவராது எதிரானசொல், வெல்லுதல் - குணங்களாலே மிகுதல் அதுவே வெல்லச்சொல்லுக வென்பதாம். (௫)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

இ-ள். வேட்ப-(பிறர்பின்னுங்கேட்க) விரும்பும்படி, தாஞ்சொல்லி-தாங்கள்சொல்லி, பிறர்சொல் - (பிறர்தமக்குச்சொல்லுஞ்) சொல்லினது பயன்கோடல்-பயனைக்கொண்டுவிடுதல், மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே, மாசற்றார்-குற்றமற்றவரது, கோள் - துணிவு—எ-று. (கருத்து.) பிறரிச்சிக்கும்படி சொல்லிப்பிறர்சொற் பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்கையாம்-என்பதாம். ஈ பிறர்சொற்களிலேகுற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாரென்பதாம். வல்லமை இல்லாதவரையிகழ்தல் - வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடன்

சொல்கிறார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவைச்சொல்லும்விதம்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சொலல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சா னவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள். (தான் எண்ணிய காரியங்களை சொலல்வல்லன் - பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல் வல்லவனுகிய, (அவை மிகவும் பலவானவிடத்தே) சோர்விலன்-(ஒன்றிலுஞ்)சோர்வில்லாதவனுகிய, அஞ்சான் (சபைக்கு) அஞ்சாதவன்(யாவன்)—அவனை - அவனை, இகல்-மாறுபாட்டிலே, வெல்லல்-வெல்லுதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், அரிது-அருமையுடைத்து—எ-று. (கருத்து) சொல்லில்வல்லவனும் சோர்வில்லாதவனும் அஞ்சாதவனுமாகிய ஒருவனை வெல்லலரிது என்பதாம். * ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவை காரியமல்லாதவையாயிருந்தாலும் ஆமென்று கொள்ளும்படி சொல்லுதல் சோர்வுசொல்லவேண்டியவைகளைமறதியாலொழிதல் இம்மூன்று குணமுமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருந்துதல் செய்து வெல்வார் இல்லை யென்பதாம். (எ)

விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

இ-ள். தொழில்- (சொல்லப்படும்) காரியங்களை. நிரந்து-ஒழுங்குபடக்கோத்து, இனிது- இனிதாக, சொல்லுதல் - சொல்லுதலில் வல்லார் வல்லவரை, பெறின்- பெற்றால், ஞாலம்-உலகமானது, விரைந்து விரைவாக, கேட்கும்- (அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்—எ-று. (கருத்து) சொல்காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில் வல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால் உலகமேற்றுக்கொள்ளும் என்பதாம். * ஒழுங்குபடக்கோத்தல்- முன்னே சொல்லவேண்டியவைகளையும் பின்னே சொல்லவேண்டியவைகளையும் அறிந்து அம்முறையே வைத்தல் இனிதாதல்- கேட்பார்க்கு இனிமையுண்டாதல், சொல்லுதல்வல்லவன் ஆறுமிரம்பேரிலொருவன் என்பதாகுமென்றார் [இவையிரண்டுபாட்டும் வடமொழிபற்றி - வல்லார்ப்பெறினென்றார் வல்லாராதல் சொல்லுதல் வல்லாராகுதல் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.

இ-ள். மாசற்ற-குற்றமற்றவையாய், சில-சிலவாகியவார்த்தைகளைச் சொல்லல்- அப்படி சொல்லுதலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகியவார்த்தைகளை, சொல்ல-பேச, காமுறுவர் - விரும்புவார்-எ-று. (கருத்து.) குற்றமற்றவார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள் வார்த்தை வசனம் என்பதாம், * குற்றம்- முன்சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை, இடைவிடாமல்

உகூ௰ ௬௫-ஆம்-அதி—சொல்வன்மை.

பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உள அவர் அப்படிச் சொல்லப்பட்டாதவரோ வல்லவர் அதுசெய்யாமை உறுதிப்படுத்துதற்கு மன்றவென்றார். (க)

இணருழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற

துணர விரித்துரையா தார்.

இ-ள். கற்ற-கற்றநூல்களை, உணர (பிறர்) அறியும்விதமாக, விரித்துரையாதார்-விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர், இணர்-கொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தும்-மலர்ந்திருந்தும், நாறா-மணக்காத, மலரனையர்-பூப்போல்பவர்—எ-று. (கருத்து.) கற்றநூல்களை விரித்துச்சொல்லாதவர்கள் வாசனையில்லா மலருக்கொப்பாவார்-என்பதாம். ஃ எப்படிச்செவி பெற்றிருந்தும் வாசனைசெய்யாதமலர் சூடப்படாதோ அப்படியே நூல்களைக் கற்றறிந்தும் சொல்லமாட்டாதவர் நன்குமதிக்கப்படாரென்பதாம் [இவையிரண்டுபாட்டானும் அதுமாட்டாத இழிவுசொல்லப்பட்டது.]

௬௰௬-ஆம்-அதி-வினைத்தூய்மை.

——...✻✻...——

அஃதாவது, செய்யப்படுந்தொழில்கள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அறமும்புகழுந்தருவனவாயிருத்தல். சொல்லேயல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டுமென்கின்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) துணைநலம்-துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வமொன்றையே, தரூஉம்-கொடுக்கும், வினைநலம்-தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டியவெல்லாம்-(அவன்) வேண்டியவைகளையெல்லாம், தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்குத்துணை நன்மை செல்வமொன்றைத்தரும், தொழிலின் நன்மைவேண்டியவற்றைத்தரும் என்பதாம். ஃ வேண்டியவெல்லாமென்றது- இம்மையில் அறம்பொருளின் முதலானவைகளையும், மறுமையில்தான் விரும்பிய பதங்களையும், [இதனால்காரணப்பேற்றுணை நன்மையினும் காரியப்பேற் தொழிலினன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (●)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

இ-ள். (தம்மரசனுக்கு) புகழொடு-இம்மைக்குப் புகழையும், நன்றி-(மறுமைக்கு) அறத்தையும் பயவா-தாராத, வினை-தொழில்களை,

என்றும்-எக்காலத்திலும், ஒருவுதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல் வேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) அரசனுக்குப்புகழையுந் தருமத்தையுந் தராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும் என்பதாம். ஃ பெருகல் சுருங்கல் கழிதல் என்கின்றகிலை வேறுபாடுகள் காலத்தினால்வருதலால் என்றுமென்றார். (௨)

ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை

யாஅது மென்னு மவர்.

இ-ள். ஆஅதும்-மேலாகக்கடவோம், என்னுமவர்-என்றுநினைப்பவர், ஒளி (தம்)மொளி, மாழ்கும்-கெடுதற்குக்காரணமாகிய, வினை- தொழிலை, செய்- செய்தலை, ஓஒதல்வேண்டும், ஒழியக்கடவர்—எ-று. (கருத்து) மேலாவோமென்றெண்ணுவோர் கெடுதற்குக்காரணமானதொழிலை விடக்கடவர் என்பதாம். ஒளியாவது- தாமிருக்கின்றகாலத்திலே- எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படுதல்-ஒளிகெடவருமார்க்கம்-ஆக்கமன்றென்பதாம். (௩)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

இ-ள். நடுக்கற்ற- அசைவற்ற, காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும்- (தாம்) துன்பத்திலேபடவரினும், (அதுதீர்தற்பொருட்டு) இளிவந்த- (முன்செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களை, செய்யார்- செய்யார்.—எ-று. (கருத்து.) அசைவில்லாவறிவினையுடையவர் துன்பம்வரினும் இழிதொழிலைச்செய்யார் - என்பதாம். அறிவு அப்போது நிலைகுலைவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப்போதும்நீக்காத இழிவை அடையலாகாதென்பதும் அவ்விழிவை அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்பதும் தெளிவாராதலால்- செய்யாரென்றார். (௪)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

இ-ள். எற்றென்று- (நாஞ்செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, இரங்குவ- (பின்தானே) இரங்குந்தொழில்களை செய்யற்க- (ஒருநாளும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்வானேல் - (ஒருகால்மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின், மற்று- பின்பு, அன்ன - அவ்விதங்களை, செய்யாமை - செய்யாமை, நன்று - நல்லது.—எ-று. (கருத்து.) தான்வருந்தும் தொழில்களைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் அவற்றைச்செய்வானாயினும்பின் செய்யாமை நல்லது-என்பதாம். தொழில்பலவாதலால் இரக்கமும் பலவாயிற்று, செய்துவிட்டபின்பு இரங்குவானாயின் அதுதிரும்வழி அறிந்திலனென்றும், தெரிவுமிலனென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கின்றானென்றும், தன்பழியைத்தானே தூற்றுகின்றானென்றும் எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்புஇரங்காமை நன்றென்றார், இரங்காமையும் நல்லதொழில்செய்வோர் செயலாதலால் உடன்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௨ சுசு-ஆம்-அதி—வினைத்தூய்மை.

ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ்செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

இ-ள். ஒருவன் ஈன்றாள்-தன்னைப் பெற்றதாயினது, பசி-பசியை, காண்பானாயினும் - வறுமையாலே கண்டிருக்குந் தன்மையனாயினுமெனினும் அதைக்குறித்து சான்றோர் - அறிவினாலே நிறைந்தோர், பழிக்கும்-நிந்திக்கின்ற, வினை - தொழில்களை, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தாய்பசியைக்கண்டானாயினும் அதைக்குறித்துப் பழிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக் கடவன்-என்பதாம். * வயது முதிர்ந்ததாய்தந்தையரும், கற்புடையமனைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவைபலவுஞ்செய்தாயினும் காப்பாற்றுகவென்று அறநூலிற்சொல்லப்பட்ட பொதுவிதி, பொருளையின் வழிகெட்டதும்- அரசர் தொழிற்குஉரியராதலும், நன்குமதிக்கப்படுதலும், உடையமந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிச்சொல்லினார். [இவைஇறந்துபட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும் தொழில்செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டன.]
(௬)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

இ-ள். (சான்றோரல்லாதவர்-தீயதொழில்களைச்செய்து) பழிமலைந்து - (அதனாற்)பழியைத்தம் மேற்கொண்டு, எய்திய-பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்; சான்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோரதுபவிக்கும், கழிநல்குரவே - மிகுந்தவறுமையே; தலை-உயர்ந்தது —எ-று. (கருத்து.) பழியாலடைந்த செல்வத்திலும் பெரியோரநுபவிக்கும் வறுமையேமேலாம்- என்பதாம் * நிலையில்லாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையுள்ளபழியை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொருந்தாமையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (௭)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

இ-ள். கடிந்த - (அறிவோர்தள்ளியதொழில்களை.) கடிந்தொராஅ-தாமுந் தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு-(பொருள்களைக்குறித்துச்)செய்தமந்திரிகளுக்கு அவைதாம்- அவைதாம்(அமைமையல்லாமையால்முடியாவாம்) முடிந்தாலும்-(ஒருவழியால்)முடிந்தாலும(பின்)—பீழை-துன்பத்தை, தரும்- கொடுக்கும்—எ-று.(கருத்து.) பெரியோர்தள்ளப்பட்ட தொழிலைக்கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முனைமுடியினும் பின் துன்பந்தரும்என்பதாம், * முடிதல்வினைத்தபொருளைத்தருதல்;()

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

இ-ள் (ஒருவன்) அழக்கொண்ட வெல்லாம்- (தீயதொழில்களைச் செய்து) -பிறர் இரங்கக்கொண்டபொருளெல்லாம், அழப்போம்-இம்மையிலே அவன்இரங்கப்போகாநிற்கும், நற்பாலவை - மற்றநல்லதொழில்களால்வந்தபொருள்கள், இழப்பினும்(முன்) இழந்தானாயினும், பிற்பயக்கும் - பின்வந்துபயன் கொடுக்கும்—எ-று.(கருத்து.) பிறரழக்கொண்டபொருள் யாவுந்தானழப்போகும் நல்லவழியால்வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தாயினும் பின் பயன்கொடுக்கும் - என்பதாம்: * பின்னென்னவே மறுமையும்அடங்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தொழில்களது இயல்புசொல்லியபடி. (௯)

சலத்தாற் பொருள்செய் தேமார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

இ-ள். (மந்திரியானவன்) சலத்தால் - தீயதொழில்களால்; பொருள்செய்து - பொருளைச்சம்பாதித்து, ஏமார்த்தல் - (அதனால் அரசனுக்கு) காப்புச்செய்தல், பசுமட்கலத்துள் - பசியமண்ணின்பாத்திரத்துள், நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து, இரீஇயற்று - (அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனோடொக்கும் — எ-று. (கருத்து.) மந்திரியானவன் வஞ்சிப்பால் பொருளைத்தேடிக்காத்தல் பசிய மண்பாத்திரத்துள்ளே நீரைவார்த்துக் காத்தல்போலாம் என்பதாம். * இருத்துதல் கெடுங்காலம் இருப்பச்செய்தல், அரசனும்பொருளும் ஒருசேரப்போமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௬௭-ஆம்-அதி-வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது, அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

இ-ள். வினைத்திட்பமென்பது - தொழில்செய்யுமிடத்து வலிமையென்றுசொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனைமுடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்பம் - மனத்தினதுவலிமையாம், மற்றையவெல்லாம் - அதுநீக்கவுள்ளனவல்லமைகளெல்லாம்; பிற - (அதற்கு) வலிமையென்றுசொல்லப்படுவனவல்ல — எ-று. (கருத்து.) தொழில்வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை யிதற்கு வேறல்லவாம் என்பதாம். * அவர்க்கலாணவ-பாட்டாள் நட்பு முதலான

வைகளின் வலிமைகள், அவையும் அதற்குவேண்டுவனவாய் பிர [illegible] அம்பலவைகளில்லாதிட்டதே பயனில்லாமலும் பிறவென்றும் சொன் னார் [இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.]

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

இ-ள். ஆய்ந்தவர் - (முன்புசிறிதாய்) ஆராய்ந்தமந்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந்தொழிலை, ஒரால் - செய்யாமையும், உற்ற பின் - (செய்யுந்தொழில் தைவத்தால்) பழுதுபட்ட விடத்து ஒல்காமை - (அ தற்குத்) தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது வழியாகும், என்பர் - என்று (அறிவோர்) சொல்லுவர்—எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் துணிவாவது பழுதுபடுந்தொழிலைச் செய்யாமையு மந்தொ ழிற் பழுதுபடின் மனந்தளராமையுமாம் - என்பதாம். [illegible] மந்திரிகளாகிய பிரகஸ்பதி சுக்கிரன் இவர்களது துணிவுந்தொகு த்தெழுதப்பட்டது [illegible] சொல்லப்பட்டபடியே செ ய்தலின்றனையால் இந்நூல் வினைத்திட்பமையும் உடன்சொல்கின்றார். (௨)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

இ-ள். (செய்யப்படுந்தொழிலை) கடை - முடிவிலே, கொட்க - தூல (வெளிப்படவென்றபடி) —செய்தக்கது - (அதற்குமுன்னெல்லாம் ம றைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை - வலிமையாகும், இடை - நடுவிலே, கொ ட்கின் - வெளிப்படுமாயின், (அவ்வெளிப்படுதல்) எற்றா - நீக்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் - (செய்தவனுக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (க ருத்து.) தொழிலைமறைத்து முடிவிற்செய்வதேவலிமையாம் அதனடுவி ல் வெளிப்படுமாயிற் றுன்பமாம்-என்பதாம். * மறைத்துச் செய்தலா வது, சேனைமுதலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணியவிதத்தை பிற ர் அறியாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்னிங்கிதம் வடிவு - செ யல் - சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், அடக்கிச்செ ய்தல், அந்நான் பங்களாவன - பகைவர் முன்னறிந்து அத்தொழிலைவிலக் குதலும், செய்வானை விலக்குதலும், செய்யாதலால் அவ்விலக்கு த்தலால்வருவன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதன்பகுதிசொல்லப்ப ட்டது.] (௩)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்

இ-ள். சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தாலே செய்வேமெ ன்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், எளிய - எளி யனவாகும், (அதனை) சொல்லியவண்ணம் - அச்சொல்லப்பட்டவிதத்

தாம், செயல் - செய்தல், அரியவாம் - அரியனவாம் — எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்வேமென்றல் யார்க்குமெளிதாம் அதைச்சொல்லியபடி செய்தலரிதாம் - என்பதாம். * அரியவாகவே எண்ணிச்சொல்லுதல் மனவலிமையில்லாதவர்க்கு கூடாதலால் - எளியவென்றார். [இதனால் அதனது அருமைசொல்லப்பட்டது.] (௪)

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.

இ-ள். வீறெய்தி - (எண்ணத்திறனில்) பெருமையை அடைந்து, மாண்டார் - (மந்திரிகளுள் சிறந்தவர்களாகிய) மாட்சிமைப்பட்ட மந்திரிகளது, வினைத்திட்பம் - தொழில்வலிமையானது, வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து, ஊறெய்தி - பயனாகிய அடையாளமே, உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்கு மதிக்கப்படும் — எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது அரசனிடத்துப்பொருந்துதல் யாவராலும் மதிக்கப்படும் - என்பதாம். * வேந்தன்கண் ஊறெய்தல் - எடுத்ததொழில் அரசனுக்கு முடித்துச்செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால் அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

இ-ள். எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்டபொருள்களை எல்லாம், எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவார், எண்ணியார் - (அவ்வெண்ணப்பட்டபொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே,) திண்ணியராகப்பெறின் - வலிமையுடையராகப்பெற்றால் — எ-று. (கருத்து.) தொழில்வலிமையுடையவராகில் நினைக்கப்பட்ட பொருள்களை நினைத்தபடி பெறுவார் - என்பதாம். * எளிதில் அடைவரென்றற்கு எண்ணியாங்கெய்துப வென்றார் - அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுவதில் வலிமையையுடையராகவே தொழில்முடியும் அத்தொழில் முடியவே அவையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதுடையவர் அடையும் பயன்சொல்லப்பட்டது.] (௬)

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.

இ-ள். (உலகமானது) உருள் - உருளாநின்ற, பெருந்தேர்க்கு - பெரியதேர்க்கு, அச்சாணியன்னார் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிலின் மிடத்தே வலிமையையுடையவரை, உடைத்து - உடையது, (அதனால்) உருவுகண்டு - (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமையைநோக்கி, எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இகழாமைவேண்டும் — எ-று. (கருத்து) உலகம் தேர்க்கச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரையுடையது அதனால் வடிவுகண்டு அவரை [illegible] இகழ்தல் கூடாமை வேண்டும்.

ரெமன்றதனாலும் - உவமானத்தாலும் - சிறுமைவருவிக்கப்பட்ட து. அச்சு - உருள்கோத்தமரம் - ஆணி - உருள்கழலாமல் அதன்கடையிலே சொருகுவது அதுவடிவிலே சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டுசெலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தாதல்போல் வடிவிலேசிறியராயிருந்தே பெரியதொழிலைக்கொண்டு செலுத்துகின்ற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண்டு அவரை அவ்வலிமைநோக்கி அறிந்துகொள்கவென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளக்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

இ-ள். கலங்காது-(மனம்)தெளிந்து, கண்ட-(செய்வதாகத்)துணிந்த, வினைக்கண் - தொழிலிடத்து, துளக்காது, (பின்) அசைதலில்லாமல் தூக்கங்கடிந்து, ஆலசியத்தை. ஒழித்து, செயல் - செய்யக்கடவர் —எ-று. (கருத்து.) மனந்தெளிந்து செய்யத்துணிந்த தொழிலிடத்து ஆலசியமில்லாமலத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர் - என்பதாம். கலங்கியவிடத்து ஒழிவதுசெய்வதுபோல் தோன்றுமாதலால் தெளிந்தபோதல் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாக [illegible] தொழிலை-கலங்காது கண்ட வினையென்றார், துளக்காமை-வலிமையுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

இ-ள். (முதலிலேமெய்வருத்தமாய்ப்பின்னாலே) துன்பம் - துன்பமானது, உறவரினும்-(தமக்கு) மிகவரினும், (அதுகண்டுதளராமல்) இன்பம்-சுகத்தை, பயக்கு - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை-தொழிலை, துணிவாற்றி-வலிமையுடையராய்செய்க - செய்யக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) துன்பம்வரினு மின்பந்தரும் தொழிலைச்செய்யக்கடவ ரென்பதாம். துணிவு - கலங்காமை - அக்கலங்காமை யுடையவர்க் கல்லது சிறிதுகாலத்திலே நீக்குவதாகிய முயற்சித்துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய்நிலைபெறும் இன்பத்தை நோக்கிச்செய்தல் கூடாமையாலே - துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் அவர்தொழில்செய்யும் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

இ-ள். உலகு-உயர்ந்தோர், வினைத்திட்பம்-தொழில்வலிமையை, வேண்டாரை-(இதுநமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாதமந்திரிகளை, எனைத்திட்பம் - அனைவர்க்குமாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும்-உடையவராகியவிடத்தும், வேண்டாது-மன்குமதியார்—எ-று. (கருத்து) உயர்ந்தோர் தொழில்வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியாரென்பதாம். மனதினிடத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு - படை - அரண் - நட்புமுதலானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி உலகுவேண்டா தென்றார். [இதனால்தொழில் வலிமை யில்லாதவர் தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (ய)

௬௰அ-ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது, அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது.

இ-ள். சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு, முடிவு-எல்லையாவது, துணிவெய்தல்-(ஆலோசிப்பவன் இனி இதைச்செய்யவேண்டுமென்று) துணிவைப்பெறுதல், அத்துணிவு-அப்படித்துணிவுபெற்றதொழில், தாழ்ச்சியுள்-(பின்) ஆ

லசியத்தில், தங்குதல்-தங்குதல், தீது-குற்றமுடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) ஆலோசனைக்கெல்லையாவது துணிவுபெறுதல் அத்துணிவு பின் ஆலசியப்படுதல் குற்றம்-என்பதாம். * சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலென்றதனால் துணிவுபெறுமளவுக்கும் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. பின்னர்த்துணிவு-அதுபெற்றதொழிலுக்கு ஆதலால் - ஆகுபெயர். ஆலசியமுண்டானவிடத்தே வேலைக்குறிவாதலாலும் பகைவர் அறிந்து அழித்தலாலும் முடியாமையால் அதனைத்தீதென்றார். (௧)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

இ-ள். தூங்கி-ஆலசியித்து, செயற்பால-செய்யும்பகுதியை யுடையதொழில்களுள், தூங்குக - ஆலசியம் பண்ணக்கடவன், தூங்காது-ஆலசியம்பண்ணாமல், செய்யும்வினை - செய்யுந்தொழில்களுள், தூங்கற்க ஆலசியம்பண்ணுதிருக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஆலசியமாகச் செய்யுந்தொழில்களை ஆலசியமாகச் செய்யக்கடவன் - விரைவாகச் செய்யுந்தொழில்களை விரைவாகச் செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * இருவகைத்தொழில்களும் - வலியாலும் காலத்தாலும் அறியப்படுமே, மாறிச்செய்தால் - அவைபலியாமற்போமென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமையென்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்கிறார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொதுவாகையால் தொழில்செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தண்டஞ்செய்தல், நன்று - நல்லதாகும், ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து (மற்றைமூன்று உபாயங்களிலே) செல்லும் வாய்நோக்கி - (அது) முடிவதோருபாயம்நோக்கி, செயல் - செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) குற்றங்கூடுமிடத்தெல்லாம் தண்டித்தல் நல்லது அதுகூடாதவிடத்து மூன்றுபாயங்களாற் செய்யக்கடவன் என்

பதாம். * கூடுமிடம் - பகைவனிலும் தான்வலியனாகிய காலம், அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராதலால் - அத்தண்டமே நன்றென்றார், கூடாதவிடம் - ஒத்தகாலமும் இளைத்தகாலமும், ஆம் [இதனால்-வலிமை - ஒப்புமை - மெலிமை - என்கிற மூவகைப்படுமென்பதும், அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும் சொல்லப்பட்டன.] (௩)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

இ-ள். வினை-(செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை-(அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும், என்றிரண்டின் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம்-குறையும், நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தீயெச்சம்போல-தீயினதுகுறைபோல், தெறும்-(பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தொழிலும் பகையும் அக்கினிபோல் வளர்ந்து கெடுக்கும்-என்பதாம். ✽ இனி இக்குறை என்னசெய்யமாட்டுமென்று இகழ்ந்து விட்டுவிடாமல் முடிவுபெறச் செய்கவென்பதாம். பின்வளர்தற்றொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்சொல்லினார். [இதனால்வினையை ன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொருள்-பொருளும், கருவி-சாதனமும், காலம்-காலமும், வினை-தொழிலும், இடன்-இடமுமாகிய, ஐந்தும்-ஐந்தும், இருடீர-மயக்கமற, எண்ணி-நினைத்து, செயல்- செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொழிலும் இடமும் இவ்வைந்து நினைத்துத் தொழில்செய்யக்கடவன் என்பதாம். ✽ பொருள் அழியும் பொருளும்-ஆகும்பொருளும், கருவி-தன்சேனையும், பகைவர்சேனையும், காலம்-தனக்கு ஆங்காலமும், அவர்க்கு-ஆங்காலமும், வினை-தான்வல்லதொழிலும் அவர்வல்லதொழிலும், இடன்- தான் வெல்லும்இடமும், அவர்வெல்லும் இடமும், இவைகளைத்தான் வெற்றி பெறுந்திறத்தில் தப்பாமல் யெண்ணிச்செய்க வென்பதாம். (௫)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) முடிவும்-(அது) முடிதற்குளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறும்-(அதற்குவரும்) இடையூற்றையும், முற்றி-(அவ்விடையூறுநீக்கி) முடித்தால், எய்தும்-(தான்) அடையும், படுபயனும்-பெரும்பயனையும், பார்த்து-சீர்தூக்கி, செயல்-செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து) முயற்சியையும், இடையூற்றையும், பய

னையும், ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன்-என்பதாம். ✽ முடிவு- அதன் முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர், முயற்சியளவுக்கும் இடையூறளவுக்கும் பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச்செய்க வென்பதாம். (௬)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

இ-ள். செய்வினை-(அவ்வாறின்றிலே) செய்யப்படுந்தொழிலை, செய்வான்-செய்யத்தொடங்கினவன், செயன்முறை-செய்யுமுறைமையாவது, அவ்வினை-அத்தொழிலினது, உள்-உளப்பாட்டை, அறிவான்-அறிபவனது, உள்ளம்-கருத்தை, கொளல்-(தான்) அறிதல்—எ-று. (கருத்து.) தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினவன் செய்யுமுறைமையாவது அத்தொழிலினுளப்பாட்டை அறிதல் - என்பதாம். ✽ அவ்வாறென்பது பொருள்முதலானவைகளை எண்ணுதலையும், முடிவுமுதலானவைகளை ஆராய்தலையும், உள்ளறிவான் முன்செய்துகைவந்தவன், அவன் கருத்து, அதனைச்செய்துவந்த உபாயம், அதனை அறியவேதானும் அவ்வுபா

மத்திறுலேசெய்து பயனை அடைவாமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது. (எ)

வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

இ-ள். வினையால் (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலினாலே, வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை, ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன், (அது) நனைவுகள்-(மதத்தால்) நனைந்தகபோலத்தையுடைய, யானையால்-யானையினால், யானை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை யார்த்தற்று - கட்டியதோடொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தொழிலாலே தொழிலைமுடித்துக்கொள்ளக்கடவன் அது யானையை யானையாற்கட்டியதொப்பாம் - என்பதாம் * பிடித்தற்கருமைதோன்ற நனைகவுளென்றார் தொடங்கியதொழிலாலே வேறுமொருதொழிலைமுடித்தற்கு உபாயமாகுமிதம் ஆலோசித்துச்செய்தால் எல்லாத்தொழில்களும் எளிதிலேமுடியு மென்பதாம். (அ)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

இ-ள். (தொழில்செய்பவனால்) நட்டார்க்கு - (தனது) நட்பினருக்கு, நல்லசெயலின் - நல்லவைகளைச்செய்தலினும், ஒட்டாரை - (தன்பகைவராகிய) பகைவரை, ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு)நட்பாகிக்கொள்ளுதல், விரைந்ததே விரைந்து செய்யத்தகுவதாகும்—எ-று. (கருத்து.) பகைவரைச் சிநேகமாக்கிக்கொள்ளுதல் சிநேகருக்கு நல்லவைகளைச் செய்தலினு நல்லது-என்பதாம். * அத்தொழிலைப் பலிக்கச்செய்யும் அவ்

விரண்டு காரியங்களையும் பகைவர்க்குதன்மெலிவு தெரியுதன்முன்னே செய்கவென்றற்கு - விரைந்ததென்றார். (கு)

உறைசிறியா ருள்நடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

இ-ள். உறைசிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராகியமந்திரிகள் (தம்மிற்பெருக்கலுடையவர் எதிர்ந்தவிடத்தே)—உள் - (தமது) அரசர்கள், நடுங்கல்- நடுங்குதலுக்கு, அஞ்சி-பயந்து, குறைபெறின்-(அவர்க்குவேண்டுவதாகிய) சந்திகூடுமாயின், பெரியார்- அப்பெரியவரை, பணிந்து - வணங்கி, கொள்வர்-(அதனையேற்றுக்) கொள்ளுவர்—எ-று. (கருத்து.) ஆளிடஞ்சிறியராகிய மந்திரிகள் வலியவரெதிர்த்த விடத்துப் பணிந்து கொள்வர்-என்பதாம். * இடம் நாடும், அரணும், அவைகளின் சிறுமை உடையவர்மேல் ஏற்றப்பட்டது, மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியாரிசைதல் அரிதாகலால்-பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினர் தம்மரசர்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோடும் கெடுவாராகலின் அதுவராமற் சிறிதுகொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக்கொள்க வென்பதாம், பணிதல் மாவிரசனுக்குக் கருத்தல்லாமையால் கொள்வரென உலகியலாற்சொல்லினர் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது] (ய)

அஃதாவது, பொருந்தல் பிரிதல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே சென்று வாராநின்ற தன்மை. அவ்விரண்டனையும் முன்வினை செயல்வகையே யென்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான்வகுத்துச்சொ

ல்லுவோன் சொல்லியது சொல்லுவோன் எனத்தூது இருவகைப்ப டும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடொப்பானாகலானும்பி ன்னோன் அவனிற் கற்பக்குணங்குறைந்தோனாகலானும்இஃ து அமைச்சியலாயிற்று.

> அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
> பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையனா தலும், ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித்தொழில்செய்தற்கு) அமை ந்த குடியிற்பிறத்தலும், வேந்தவாம்பண்புடைமை - அரசர் விரும்பு ம்படியான குணமுடையனாதலும், தூதுரைப்பான் - தூதுவார்த்தைகளைச் சொல்லுவோனுக்கு பண்பு - இலக்கணமாம் — எ-று. (கருத்து.) அன்பும் நற்குடியிற்பிறத்தலும் அரசர்விரும்புங் குணமுமுடையனாதல் தூதிலக்கணம்-என்பதாம். ✽ முன்னையவிரண்டினாலும் முறையே சு

௬௯-ஆம்-அதி—தூது. உசஎ

ற்றத்தார்க்குத் தீங்குவாராமல் தானேகாத்துநடத்தலும்,தன்முன்னோர் நியல்கேட்டு அறிதலும், பெற்றும், வேந்தவாம்பண்புடைமை- பின்பு மன்னனைச் சேர்ந்தொழுக்கிலே அறியப்படும். அதனால் வேற்றரசரு ம் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும். (௧)

> அன்பறிவாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
> கின்றி யமையாத மூன்று.

இ-ள். அன்பு-(தம்மரசனிடத்து)அன்புடைமையும், அறிவு - (அ வனுக்கு ஆம்வகைகளை அறியும்)அறிவுடைமையும், (அவைகளைவேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்ந்தசொல்வன்மை - ஆராய் ந்துசொல்லுதல் வலிமையுமென, தூதுரைப்பார்க்கு- தூதுசொல்ல உ ரியவர்க்கு, இன்றியமையாத - அவசியமாகவேண்டிய குணங்கள், மூன் று-மூன்றும் — எ-று. (கருத்து.) அன்பு-அறிவு-சொல்வன்மை-இவை தூதுசொல்வோர் குணங்களாம்-என்பதாம். ✽ ஆராய்தல், அவைகளு க்குச் சம்மதிக்கும் சொற்களைத் தெரிதல், அவசியமாகவேண்டிய குண ங்கள் மூன்றெனவே மந்திரிகளுக்குச்சொல்லிய மற்றைக் குணங்களு ம் வேண்டுமென்றதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இருவகைத் தூதர்க்கும் பொதுவிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

> நூலாருள் நூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
> வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

இ-ள். வேலாருள் - வேலினையுடைய வேற்றரசரிடத்து, வென்றி - (தன்னரசனுக்கு வெற்றியைத்தருகின்ற, வினையுரைப்பான் - தொழிலைச்சொல்வோனுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாவது, நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்தமந்திரிகளிடத்து, நூல்வல்லனாகுதல் - (தான்) அந்நூலில் வல்லவனாகுதல் - எ-று. (கருத்து.) தூதனுக்கிலக்கணமாவது - மந்திரிகளிடத்து வல்லவனாகுதல் - என்பதாம். * கொலைத்தொழிலோரென்பதுதோன்ற - வேலாரென்றும், அந்தத்தொழி லிரண்டு மடக்கவென்றி வினையென்றும் சொல்லினார்; வல்லவனாகுதல் - அறிதன்மாத்திரமுடையராகிய அவர் முன்னவருக்கும் வல்லமையுடைய னாகுதல். (௩)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

இ-ள். அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும், உருவு - (கண்டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்தகல்வி - (பலரோடும்பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியுமென, இம்மூன்றின் - (தன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது, செறிவுடையான் - கூட்டத்தையுடையவன், வினைக்கு - (வேற்றரசரிடத்துத்தூதுத்) தொழிலுக்கு, செல்க - செல்லக்கட வன் - எ-று. (கருத்து.) அறிவு - உருவு, கல்வி - இவற்றையுடையவன் தூது
கடவ

செல்லக்கடவன் - என்பதாம். * இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால், செறிவுடையானென்றார். இவைகளாலே தன்குமதிப்புடையவனாகவே இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (௪)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.

இ-ள். (வேற்றரசருக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தொகச்சொல்லி - (காரணவகையால்) தொகுத்துச்சொல்லியும், (இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தூவாதநீக்கி - வெய்யசொற்களை நீக்கியும், நகச்சொல்லி - (இனிமையானசொற்களால்) மகிழச்சொல்லியும், நன்றிபயப்பது - (தன்னரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே, தூது - தூதனாவான் - எ-று. (கருத்து.) தொகுத்துச்சொல்லியும் கடுஞ்சொல்லை நீக்கியும் மகிழச்சொல்லியு மரசனுக்கு நன்மைசெய்பவனே தூது - என்பதாம். * பலகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் யாம் பலவாயால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச்சொல்ல அதனுள் அனைவரும் படும்விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாதலால் - சுருக்கத்தால் உடன்படுபவர் இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடன்படாதவர். மகிழச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமைதோன்றாமையால் உடன்படுவர். ஆகலால் அவ்விருவழியாலும் தன்காரியம் தவறாமல்முடிக்க வல்லவனென்பதாம். (௫)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்க தறிவதாம் தூது.

இ-ள். கற்று - (நீதிநூல்களைக்) கற்று, செல் - (பகைவேந்தர்)மன த்தைக்கொள, சொல்லி - (தானுசென்றகருமத்தைச்) - சொல்லி, கண்ணஞ் சான் - அவர்கோபித்துப்பார்க்கில் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாதவனும், கா லத்தால் - காலத்தோடுபொருந்த, தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்கவுபா யத்தை, அறிவது - அறிபவனே, தூதாம் - தூதனாவான் - எ-று. (கருத் து.) நீதிநூலைக்கற்றுப் பகையரசர் மனக்கொளச்சொல்லி யஞ்சாதவனு ய் காலத்திற்கேற்க வுபாயமறிபவனே தூதன்-என்பதாம். * அவ்வுபா யம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனாலன்றி வேறொன்றால் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலால் - காலத்தாற்றக்க தறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

இ-ள். கடன் - (வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யு) முறைமையை, அறிந்து-தெரிந்து, காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து, இடன்(சென் றகருமஞ் சொல்லுதற்குற்ற) விடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, எண்ணி-சொல்லும் (வழியைமுன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் - (அவ்வழி)

சொல்லுவோன், தலை - (தூதரில்) மிக்கவன் - எ-று. (கருத்து.)முறை தெரிந்து சமயம்பார்த்துத் தக்கவிடமறிந்து எண்ணிச்சொல்பவனே தூ தன்-என்பதாம். * செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும், தன்னரச னிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்கூறு முறை மையும் சொல்லுமுறைமையு முதலாயின. செவ்வி- தன்சொல்லை வே ற்றுக்கொள்ளுமனமகிழ்ச்சி. அது காலத்தின் வசத்ததாகலால் - காலமெ ன்றார். இடன் - தனக்குத் துணையாவார் உடனுமியவிடம்-என்றுதல் தான் அதுசொல்லும் விதமும், அதற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான்சொல்லுமவைகளும் ஆக இவ்வழியால் மேலுமே லும் தானே யெண்ணுதல்-வடநூலார், இவ்விரு வகையாருடனே நில கொடுத்து சிற்பனையும்,கூட்டித்துதனை-தலைஇடை கடையென வகுத்துச் சொல்லினராகலால் அவர்மதமும்தோன்ற தலையென்றார். தூதென்ப து அதிகாரத்தாலன்றது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

இ-ள். வழி - (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன்சொல்லியவழியே, உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமா வது, தூய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாதலும், துணை மை - (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும், துணிவுடை

மை-துணிதலையுடைமையும், இம்மூன்றின் - இம்மூன்றுங்கூடிய, வா ய்மை - மெய்மையும்-ஆம் - எ-று. (கருத்து.) சுத்தமும்- துணையும்-து

ளிவும்-சத்தியமும் - இக்கான்கும் தூதனிலக்கணமாம் - என்பதாம். * பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டு - தூ ய்மையும் - தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிசொல்லியவிடத்தே எம்போலல்லார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டு துணைமையும், இதுசொன்னால் இவர் துன்பம் செய்வாரென்று ஒழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும். யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு, மெய்மையும் வேண்டப்பட்டன. (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

இ-ள். விடுமாற்றம் - தன்னரசன்சொல்லி விட்டவார்த்தையை, வேந்தர்க்கு-வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான்-சொல்லுதற்குரியவன், தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத, வன்கணவன் - வலிமையை யுடையவன் — எ-று. (கருத்து.) தன்னரசன்வார்த்தை

யை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்குரியவனே தூதரில்சுவையவன் - என்பதாம். * தாழ்வு அரசர்சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் - அதனை வடு வென்றார். (௯)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

இ-ள். இறுதிபயப்பினும் - (அவ்வார்த்தைதனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும், எஞ்சாது-அதற்கு அஞ்சிவிடாது, தன்னரசன்சொன்னபடியே இறைவற்கு-அவ்வரசனுக்கு, உறுதி-மிருதியை, பயப்பது- வேற்றரசனிடத்துச்சொல்லுவோனே, (தூதாம்) தூதனுவான் — எ-று. (கருத்து.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன்னரசன்சொல்லைச் சொல்பவனே தூதன்-என்பதாம். * முடிவைத்தரினுமென்றதனுல் மற்றைத் துன்பங்களைத் தருதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லியது சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௭௰-ஆம்-அதி-மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

[அஃதாவது, மந்திரி அரசனைப் பொருந்தி நடக்கும்விதம், இதுவேந்தவாம் பண்புடைமையென முன்சொல்லப்பட்டமையால் தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.]

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

இ-ள். இகல்-மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர் - அரசரை, சேர்ந்து ஒழுகுவார் - நடக்குமந்திரிகள், (அவரை) அகலாது - மிகநீக்காமலும், அணுகாது - மிகநெருங்காமலும், தீக்காய்வார்போல்க - நெருப்பிற் குளிர்காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தரிடத்து அகலாமலும் அணுகாமலு மிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். * முன்கோபக்காரனென்பது தோன்ற இகல் வேந்தரென்றார், மிகநீங்கினாற் பயன் கொடாமல் மிகநெருங்கினால் அவமதிப்பற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு - மிகநீங்கினாற்குளிர் நீங்காமல் மிகநெருங்கினாற் சுடுவதாதலால் தீ உவமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

இ-ள். மன்னர் - (தம்) மன்னரால், விழைப - விரும்பப்பட்டவைகளை, விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்னரால் - அவ்

வரசராலே, மன்னிய-நிலைபெற்ற, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும்-(மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தம்மரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பாதிருத்தல் மந்திரிகளுக்கவரால் செல்வமுண்டாம் என்பதாம் * இங்கே விரும்பப்பட்டவையென்றது - அவர்க்குச்சிறப்பாக உரியவைகளை, அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப்படுவனவும் முதலானவை இவைகளைச்சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சி விரும்பாதொழியவே அவ்வச்சநோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவரென்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள். (மந்திரிகள்) போற்றின் - (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ளவேண்டினால், அரியவை-அரியபிழைகளை, போற்றல்- தம்மிடத்திலேவாராமற் காக்கக்கடவர், கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு, தேற்றுதல்- (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும்-யார்க்கும், அரிது-அருமை, (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வாராமற் காக்கக்கடவர் தம்மரசர் சந்தேகித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தலரிது-என்பதாம் * அரியபிழைகள்-அவராலே பொறுத்தற்கரிய இழுத்தல் முதலானவை, அவைகளைக் காத்தலாவது - ஒருவன்சொல்லியக்கால் அவர்நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல் பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தலும் கடன்கொண்டவனைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள் போல்தம்மைக்கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பிழைதோன்றுமாதலால் யார்க்குமரிதென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அறவொழுகுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து.

இ-ள். ஆன்ற-நிறைந்த பெரியாரகத்து - அரசரிடத்திருக்கும்போது, செவிச்சொல்லும் - ஒருவன்காதிலேசொல்லுதலையும், சேர்ந்தநகையும் - (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத்தலையும், அவித்து - நீக்கி, ஒழுகல்-நடக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.)மந்திரி அரசனிடத்திருக்கையில் ஒருவன் காதிற்சொல்லுதலையும் ஒருவன்கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன் - என்பதாம். * சேர்தல் - பிறனொடுசேர்தல்—அவைசெய்தாலதன்சேர்வுகண்டுசெய்தவையாகக்கொள்வரென்பதுகருத்து. (ச)

> எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
> விட்டக்காற் கேட்க மறை.

இ-ள். மறை - (அரசனுக்குப்பிறரோடு) ரகசியம் நிகழுமிடத்துள்ள ப்பொருளும் - யாதொருபொருளையும், ஓரார் - செவிகொடுத்துக்கேளாமலும்,

லும், தொடரார் - (அவனை) மூடுகினவாமலும், அப்பொருளை - அந்தரகசியப்பொருளை, விட்டாக்கால் - (அவனே) அடக்காமற்சொல்லுவு ல், கேட்க-கேட்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) அரசனிரகசியம் பேசு

கையிற் கேளாமலு மனதைவினவாமலும் இருந்து அவன் சொன்னால் மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர் - என்பதாம். * மூடுகி வினவுதற்குரியபொருளாயிருந்தாலு மென்றதற்கு எப்பொருளுமென்றார். (ரு)

> குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
> வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

இ-ள். (அரசனுக்குக்காரியஞ்சொல்லும்போது) - குறிப்பறிந்து - (அப்பொழுதுகேட்கின்ற அவனது) குறிப்பையறிந்து, காலங்கருதி (சொல்லுதற்குவற்ற) காலத்தையும்பார்த்து, வெறுப்பில - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டுப - வேண்டுவனவும் ஆகியகாரியங்களை, வேட்ப (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை, சொலல் - சொல்லக்கடவர் —எ-று. (கருத்து.) குறிப்பறிந்துசமயம்பார்த்து வெறுப்பில்லாதவற்றையும் வேண்டுவனவற்றையுஞ் சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * அரசன்மனங்காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்குஏற்றகாலத்தும், சொல்லுதல் பயன்படாமற்போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடன்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையால் - வெறுப்பிலவென்றும் பயனில்லாதவையும், பயன்சுருங்கியவையும் - ஆகியகாரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் வேண்டுபவென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கிவிளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுகவென்றதற்கு வேட்பச் சொல்லென்றும், சொல்லினர். (சு)

> வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
> கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

இ-ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும்) - வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும், (ஆகியகாரியங்களை) சொல்லி - (அவன்கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், வினையில - பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன்—எ-று (கருத்து.) அரசன் விரும்பியவற்றைச்சொல்லிப் பயனி

ல்லாதவற்றை யவன்கேட்டாலு மந்திரி சொல்லாதுவிடக்கடவன் - என்பதாம். * வினையில்கேட்பினும் என்வந்தசொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரானசொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. வினையால்வருதலின் - வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடக்க-எஞ்ஞான்றுமென்றும்,செல்லினர். சொல்லத்தக்கவையும், சொல்லத்தகாதவையும் வகுத்தச்

சொல்லியபடி. [இவையைந்துபாட்டானும் சிறப்புவகையாற்சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்.

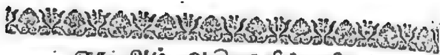
இ-ள். இளையர்-(இவர்எமக்கு)இளையவர், இனமுறையர்(எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்றிகழார்-என்று (அரசனை) அவமதியாமல், நின்ற-(அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு- ஒளியோடுபொருந்த, ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும்—எ-று.(கருத்து.) அரசனிளையவனென்றுமுறையினர் என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மதிக்கப்படுவர் - என்பதாம். * ஒளியென்றது செய்யாதிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவனதுதெய்வத்தன்மை அதனோடுபொருந்த வொழுகுதலாவது - அவர்தேவரும் தாம்மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும்பற்றி இகழ்வாராகனால் தாமும் நீக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (௮)

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற,காட்சியவர்- அறிவையுடையவர், கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனால்) நன்குமதிக்கப்பட்டோமென்று, எண்ணி-நினைத்து, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை,செய்யார்-செய்யார்கள்—எ-று. (கருத்து) அறிவுடையவர் அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோமென்று நினைத்து அவன்விரும்பாதவற்றைச்செய்யார் - என்பதாம். * விரும்பாதவைகளைச்செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்டபின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பவராதலால் முன்னையராக வேநினைத்து அஞ்சிநடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (௯)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

இ-ள். பழையமெனா -(அரசனுக்குப்) பழைமையோமென, கருதி நினைத்து, பண்பல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை-உரிமையானது, கேடுதரும் - (மந்திரிகளுக்கு) கேட்டைத்தரும்—எ-று. (கருத்து.) அரசனுக்குப்பழைமையோமென்று நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச்செய்யு முரிமையானது மந்திரிகளுக்கு கேட்டைத்தரும் - என்பதாம். * அவன்பொறுத வருத்தும் பொழுதில் அப்பழைமைநோக்கி முகங்கொடாமல் உயிரைவௌவுதலால் அவன்வேண்டாதவை செய்தற்கு ஏதுவாகிய உரிமைகேடு தருமென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர்க்குவெறுப்பாயுள்ளவைகளைச்செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (௰)

எக-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது, அரசர்நினைத்ததை அவர்சொல்லாமல் அறிதல். இது மன்னரைச்சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி.

இ-ள். குறிப்பு -(அரசனாற்) குறிக்கப்பட்டகாரியத்தை, கூறாமை (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி - அவன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான் - அறிகிறமந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும்-எந்தகாலும், மாறாநீர் - வற்றாதநீராலேசூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபரணம்—எ-று. (கருத்து.) அரசன்குறிப்பையறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க்கு ஆபரணமாவான் - என்பதாம். * அறிவுடையனாகி எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலால் வையக்கணி யென்றார். குறிப்பும்வையமும் ஆகுபெயர்கள். வையத்திற்கென்பது விகாரம். (க)

ஐயப்படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

இ-ள். அகத்தது - (ஒருவனது) மனதினிடத்திலே நிகழ்வதை, ஐயப்படாஅது-சந்தேகப்படாமல், உணர்வானை-துணிவாக அறியவல்லவனை, (மனிதனேயாயினும்) தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக, கொளல்-நன்குமதிக்கப்பட்டவன்—எ-று. (கருத்து.) மனத்தினிடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக்கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம். * உடம்புமுதலானவைகளால் ஒப்பாகானாயினும் பிறர்நினைத்ததை அறிகிறதெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

இ-ள். குறிப்பின் - (தன்) குறிப்புநிகழும்விதம் அறிந்து, குறிப்புணர்வாரை (அதனால்) பிறர்குறிப்பு அறியுந்தன்மையவரை, உறுப்பினுள் (அரசர்தம்) உறுப்புகளுள் - யாதுகொடுத்தும் -(அவர்வேண்டுவது)யாதொன்றைகொடுத்தாயினும், கொளல்-(தமக்கு) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) குறிப்பால் குறிப்பறிவாரை வேண்டியதைகொடுத்துக் கொள்ளக்கடவர்-என்பதாம். * உள்ளேநிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்பை அறிதற்குத் தன்குறிப்புச் சாதன

மாயிற்று; உறுப்புகள் - பெருங்-நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிவானது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

இ-ள். குறித்தது-(ஒருவன் மனத்தில்) நினைத்ததை, கூறாமை(அவன்) சொல்லாமல் - கொள்வாரோடு, அறியவல்லவரோடு, ஏனை -மற்றை (அறியமாட்டாதவர்)—உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரனையர்- ஒருதன்மையராகவொப்பினும், வேறு (அறிவால்) வேறு—எ-று. (கருத்து.) மனதினினைத்ததைச் சொல்லாமலறிய வல்லவரோடு அறியமாட்டாதவருடலாலொப்பினுமறிவால் வேறாவர்-என்பதாம். ✽ அறியமாட்டாதவரென்பதும் - அறியாரென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்த அறிவில்லாமையால் மிருகமென்னுங் கருத்தால் வேறென்றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

இ-ள். குறிப்பின் - (குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால், குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை, உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின், (ஒருவனுக்கு) உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள், கண் - (சிறந்த) கண்கள், என்னபயத்தவோ-(வேறே)என்னபயன் செய்வனவோ—எ-று. (கருத்து.) குறிப்பால் பிறர்குறிப்பை யறியாவிடில் கண்கள் என்பயனைத்தருவன - என்பதாம். ✽ குறிப்பறியுமிடத்தே தனக்குச்சிறப்புப்பற்றி உயிரினறிவு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லையென்பதாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் குறிப்பறியாரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

இ-ள். அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்தபொருளினது நிறத்தை, காட்டும் - (தான்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்குபோல்-பளிங்கினைப்போல், நெஞ்சம் - (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில், கடுத்தது - மிகுந்தகுணத்தை, முகம் - (அவன்) முகமானது, காட்டும்-(தான்கொண்டு) காட்டும்—எ-று. (கருத்து.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணாடிபோல ஒருவன் மனத்தின் குணத்தை முகங்காட்டும் - என்பதாம். ✽ அடுத்ததெனலால் ஆகுபெயர், ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் குணத்தைக் கொண்டுதோற்றுதலாகிய தொழிலுவமம். (சா)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

இ-ள். (உயிரானது) உவப்பினும் -விரும்பினாலும், காயினும்-வெறுத்தாலும், தான்-தான், (அறிந்து) முந்துறும் - (அவ்விரண்டையும் அவ்

வுயிர்க்கு) முற்பட்டுத்தோற்றும், (ஆதலால்) முகத்தின் - முகத்தைப்போல், முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிகுந்தது, உண்டோ-வேறுண்டோ—எ-று. (கருத்து) முகம்போல அறிவுமிகுந்தது வேறில்லை - என்பதாம். ✽ அறிவு உயிர்க்கேயல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்பானை நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அதுவிரும்பினும் தான்மலர்ந்தும், அதுவெறுப்பின் தான்கருகியும் விரைவாய் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையுமகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். (குறையுறுவோன்) அகநோக்கி - (தன்) மனத்தைக்குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது-(தான்) உற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்துதீர்ப்பாரை பெறின்-பெற்றால், (அவர்தன் முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக) —முகநோக்கி - (அவர்) முகத்தைப்பார்த்து, நிற்க -(அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் - போதும்—எ-று. (கருத்து.) மனதைக்குறிப்பாலறிந்து உற்றதை, அறிவாரைப்பெற்றாலவர் முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும் - என்பதாம். அப்படியில்லாமல் சொல்லுவானாகில் இருவருக்கும் சிறுமையாமாகலால் அதுவேண்டாமென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம்சொல்லியபடி [இவைமூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம்முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

இ-ள். கண்ணின்வகைமை-(தமது) பார்வைவேறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார்- அறியவல்லமந்திரிகளை, பெறின்-(அரசர்) பெற்றால், (அவர்க்கு) பகைமையுங்கேண்மையும்-(மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும், (வேற்றரசர் சொல்லாமற்போயினும்) கண்-(அவர்) கண்களே, உரைக்கும்-சொல்லும்—எ-று. (கருத்து.)கண்ணின் தன்மையை யறியவல்ல மந்திரிகளை யரசர்பெற்றாலவர்க்குப் பகையையு நட்பையும் கண்காட்டும் - என்பதாம். பார்வைவேறுபாடாவன-வெறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும், ஆம். உணர்தல் - அவைகளை அந்தந்தக்குறிகளால்அறிதல். (௯)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

இ-ள். நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையேமென்றிருக்குமந்திரிகள், அளக்குங்கோல் -(அரசருகருத்தை) அளக்குங்கோலாவது, காணுங்கால்-ஆராயுமிடத்து, கண்ணல்லது - (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற-வேறு, இல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) அரசர்கருத்தை யளக்

குங்கோலாவது அவர்கள்கண்களேயல்லாமல் வேறில்லை-என்பதாம். இங்கிதம்-வடிவு-தொழில்-சொல் - என்பவைமுதலானபிறர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிவித்திட்டதே அவராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுகலத்தலால் மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்துச்சொல்கிறார். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் நுண்ணியகருவி பார்வையென்பது சொல்லப்பட்டது] (௰)

எஉ-ஆம்-அதி-அவையறிதல்

அஃதாவது அரசனோடிருந்த சபையியல்பை அறிதல் - காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டுதலாற்பின்வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லின் தொகை - சொல்லின் கூட்டத்தை, அறிந்த - தெரிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர், (தாம் ஒன்றுசொல்லும் போது) அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சிசெய்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் — எ-று. (கருத்து) - சொல்லின் தொகையை யறிந்தவர் - சபையறிந்துசொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * சொல்லின்தொகை யெனவே செஞ்சொல் - ஆக்கச்சொல் - குறிப்புச்சொல் என்மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவைகொள்ளல், அவையினளவை அவையென்றார் அவ்வளவு மிகுதி - ஒப்பு - தாழ்வு - என மூவகைப்படும். அறிதல் - தம்மோடுநோக்கி அறிதல் ஆராய்தல் - இச்சபையிலே, சொல்லப்படுங்காரியம் - இதுசொல்லும்விதம் இது சொன்னால் அதன் முடிவு இதுவென்று இவையுள்ளிட்டவை ஆராய்தல். (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லினடை - சொற்களது நடையை, தெரிந்த - ஆராய்ந்தறிந்த, நன்மையவர் - நன்மையையுடையவர், (சபையிலிடத்துதான் சொல்லும்போது) இடைதெரிந்து - (அதன்சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து, நன்குணர்ந்து (வழுப்படாமல்) மிகவுந்தெளிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் — எ-று. (கருத்து.) சொல்லினடையறிந்தவர் சமயமறிந்துசொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * சொற்களினடையாவது - அம்மூவகைச்சொற்களும் - செம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - குறிப்புப்பொருள் இவைகளை உணர்த்தும்விதம். சமயம் - கேட்குதலில் ஆசையுடை

நடை வழு - சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும். [இவை இரண்டுபாட்டிலும் ஒன்றுசொல்லும்போது சபையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

இ-ள். அவை - சபையினளவை, அறியாதவராகி, சொல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற்கொள்பவர், சொல்லின் வகை - அச்சொல்லின்கூறுபாடும், அறியார் - அறியாதவர், வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லதையும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லை — எ-று. (கருத்து.) அவையளவையறியாமற்பேசமேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் - என்பதாம். * (சொல்லுதல் வகைமை) கேட்பவரது உணர்வுவகைமைபற்றி வருதலால் - சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாராலும் இகழப்படுதலால் - வல்லதூஉமில்லென்றும், சொல்லினார். [இதனால் சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அறிவுடைய) ஒளியாரது சபையினிடத்து, ஒ ள்ளியராதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராகக்கடவர், - வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளைகளது சபையினிடத்து, வான்சுதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண் சுண்ணச்சாந்தின் நிறத்தை, கொளல் - கொள்ளக்கடவர் — எ-று. (கருத் து.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகளாகக்கடவர். அறிவில்லா ர் சபைமுன்னே அறிவில்லாராகக்கடவர் - என்பதாம். ஒளியென்ற து - மிக்க அறிவையும், நற்பேற்றையும், ஒள்ளியராதல் - தமது நூலறிவும் சொ ல்வன்மையும் தோன்றவிரித்துரைத்தல். வைரம் - இதன்பகுதியைவைரம் வைரமில்லாதமரத்தை வெளிறென்பதுபோல் அவ்விரண்டுமெய்யாத பு ல்லரை வெளியாரென்றார். அவர்மதிக்கும்படிக்கு அவரினும் வெண்மை யுடையராகவென்றற்கு - வான்சுதைவண்ணங்கொளவென்றார். [சபை யுளவறிந்தார் செய்யுந் திறம் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.](௪)

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

இ-ள். முதுவருள் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து, மு ந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றைச்) சொல்லாத, செறிவு - அடக்கம், நன்றென்றவற்றுள்ளும் (ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிற ப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும், நன்றே - நல்லதாகும் — எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் சபையிலவர் முன்னமொன்றைச் சொல்லாதவடக்கமானது நன்மையெல்லாவற்றுள்ளு நல்லது - என்ப

தாம். நன்றென்றவும். அவர்மிகுதியும் - அவர்சொல்லுதற்கு முன்னே சொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும், சொல்லாவிட்டால் வருகிறநன்மை யும். அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை நன்றென்றவற்றுள்ளு ந ன்றே என்றார். முன்சொல்லுதலையே விலக்கின்மையால் உடன்சொ

ல்லுதலும், பின்சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது, [இதனா ல் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.]

ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

இ-ள். வியன் புலம் - விரிந்தநூற்பொருள்களை, ஏற்று - உட்கொண் டு, உணர்வார்முன்னர் - (அவைகளின் மெய்ம்மையை) அறியவல்லவர்ச பையினிடத்து, இழுக்கு (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் (மு த்திபெறற்பொருட்டு நல்வழியினின்றவனொருவன்) — ஆற்றின் - அவ் வழியினின்றும், நிலைதளர்ந்தற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாற்போலாகும் — எ-று. (கருத்து.) கற்றவர்சபையில் கற்றவனிழுக்குப்படுதல் நல்வழி யினின்றவன் நிலைதவறி விழுந்தாற்போலும் - என்பதாம். நிலைதளர்ந் து விழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென்றொழுகியவன் பின்னிளைக்கு உட ட்டவொழுக்கத்தானொருதல். பயனிழந்ததலையன்றி இகழ்வும் படுமாகெ ன்பதாம் [இதனால் அச்சபையில் தவறியவிடத்துப்படும் குற்றம்சொல் லப்பட்டது.] (௬)

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

இ-ள். கசடற-வழுப்படாமல், சொற்றெரிதல்-சொற்களை ஆராய்தலில், வல்லாரகத்து-வல்லவர் சபையிடத்தே, (சொல்லினால்) கற்று-(பலநூல்களையும் கற்று) அறிந்தார் - (அவைகளாலாகியப்பயனை) அறிந்தவரது, கல்வி-கல்வியானது, விளங்கும்-(யாவர்க்கும்)விளங்கித்தோன்றும்—எ-று. (கருத்து.) குற்றமறக்கற்றவர் சபையிற்கற்றவர் கல்விவிளங்கும்-என்பதாம். ஃ அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கடவனென்பதாம். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

இ-ள். உணர்வது-(பொருள்களைத்தாமே) அறியவல்ல அறிவை, உடையார்முன்- உடையவர்சபையினிடத்து, சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றை)ச்சொல்லுதல், வளர்வதன்- (தானே) வளர்வதொருபயிர்நின்ற, பாத்தியுள்-பாத்தியினுள், நீர்சொரிந்தற்று - நீரைச்சொரிந்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) கற்றவர்சபையிற் கற்றவரொன்றைச்சொல்லல்பாத்தியில்நீர் விட்டாற்போலும்-என்பதாம். ஃ தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்விமிகவுளதாமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உ௯௨ எஉ-ஆம்-அதி—அவையறிதல்.

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

இ-ள். நல்லவையுள்-நல்லவரிருந்தசபையினிடத்து, நன்கு - நல்லபொருள்களை, செல- (அவர்) மனங்கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லுதற்குஉரியவர் - புல்லவையுள்- (அவையறியாத) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து, பொச்சாந்தும்-மறந்தும், சொல்லற்க- (அவைகளைச்) சொல்லாதொழியக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) நல்லோர்சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் புல்லர்சபையிலே மறந்துஞ் சொல்லாதிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். ஃ சொல்வாராயின் தமக்குரிய சபையை அறியாதகுற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும், சொன்ன பொருளறியாமையால் புல்லர்சபையும், இகழ்தலால் இரண்டுசபைக்கும் ஆகாரென்பது கருதி - பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (௯)

அங்கணத் துளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

இ-ள். (நல்லோர்) - தங்கணத்தரல்லார்முன், தம்மினத்தவரல்லாதவர் சபையிடத்து-கோட்டிகொளல், யாதொன்றையும்- சொல்லாதிருக்கக்கடவர், (சொன்னால் அது)- அங்கணத்துள்-(பரிசுத்தமல்லாத) முற்றத்துள், உக்க-வீழ்ந்த, அமிழ்தற்று-அமிர்தமொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தம்மினத்த ரல்லார் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லா திருக்கக்கடவன், சொல்லுதல் சேற்றுள் வீழ்ந்தவமிர்தமொக்கும்-என்பதாம். ஃ சொல்லின்-அது, இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. சகலருமநுபவிக்கு உண்பொருளையினும் படாமல் அங்கேற்றத்திற்கும் பொருத்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு-உக்கவமிழ்தென்றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையிலிடத்து ஒருவழியும் சொல்லலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எ௩-ஆம்-அதி - அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது, சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லின்-றொகையறிந்த-சொற்களதுதொகையை அறிந்த, தூய்மையவர்-பரிசுத்தகுணமுடையவர், வகையறிந்து-(கற்று)வல்ல

சபை மூடசபை என்கிறசபையின்) வகையை அறிந்து,வல்லவை-கற்றுவல்ல சபையில், (ஒன்றுசொல்லும்போது) வாய்சோரார், (அச்சத்தாற்பிழைபடச்) சொல்லார்—எ-று. (கருத்து.) சொல்லினதுதொகையையறிந்தவர்சபையினது வகையையறிந்து பிழைபடச்சொல்லார்-என்பதாம். * இந்தாரது வல்லமைசபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாலென்பது-அதிகாரத்தால் வந்தது. (௧)

கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

இ-ள். கற்றார்முன்-கற்றோர்சபையிலிடத்தே,கற்ற- (தாம்) கற்றவைகளை, செல-(அவர்)மனங்கொள்ளும்வகை, சொல்லுவார்-(அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர், கற்றாருள்- கற்றவரெல்லாரினும், கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர், எனப்படுவர்-என்று(உலகத்தோராலே)சொல்லப்படுவர்—எ-று. (கருத்து.) கற்றவர்சபையிற் கற்றவற்றைச்சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாருள்ளும் கற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் - என்பதாம். * உலகமறிவது அவரையேயாகலின் அவ்வுலகத்தினாலே புகழப்படுவாரும் அவரே யென்பதாம். (௨)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

இ-ள். பகையகத்து-பகையினிடத்து, சாவார்- (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர், எளியவர்-(உலகத்தாற்) பலர், அவையகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (பேசச்சொல்ல) வல்லவர், அரியர்-சிலர்—எ-று. (கருத்து.) பகையினிடத்தஞ்சாரிறக்கவல்லவர்பலர் சபையினிடத்தஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர்-என்பதாம். * அஞ்சாமைசாவாரென்பதனேடுங் கூட்டி அதனாலே சொல்லவல்லவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவைஅஞ்சாது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

இ-ள். கற்றார்முன்-(பலநூல்களையும்) கற்றோர்சபையினிடத்து, கற்ற-(தாம்) கற்றவைகளை, செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி-சொல்லிக்காட்டி, தாங்கற்ற-தாங்கற்றவைகளினும், மிக்க-அதிகமானபொருள்களை, மிக்காருள்-அதிகமாகக்கற்றவரிடத்து, கொளல்-(அறிந்து) கொள்ளக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) கற்றவர் முன்கற்றவற்றைச்சொல்லித் தாங்கற்றவைகளினு மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக் கொள்ளக்கடவர்-என்பதாம். * எல்லா மொருவருக்குக் கற்றல்கூடாமையால் வேறுவேறாகிய கல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்

கற்றவைகளைச்சொல்லிக் கற்கப்பெறாதவையுங்கேட்டறியலா மென்றதாயிற்று. [இதனால் அதனது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

இ-ள். அவை-(வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா-அஞ்சாமல், மாற்றம்-எதிர்மொழியை, கொடுத்தற்பொருட்டு-கொடுக்குங்காரணமாக, ஆற்றின்-(சொல்லிலக்கண) வழியாலே, அளவு-அளவுநூலை, அறிந்து-தெரிந்து, கற்க-(மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) வேற்றரசர் சபையிலஞ்சா தெதிர்மொழி கொடுத்தற்பொருட்டுச் சொல்லிலக்கண வழியாலளவை நூலறிந்து மந்திரிகள்கற்கக்கடவர்கள்-என்பதாம். * அளவைநூல்சொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டுதலால் இதற்கு அதுவழியெனப்பட்டது. அளவையெனப்பட்ட தர்க்கநூலைக்கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளை பிழைபடாமற் கற்கக்கடவ ரென்பதாம். [இதனால் அதற்காரணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு-சௌரியமுடைய ரல்லாதவர்க்கு, வாளொடு-வாளாயுதத்துடன், என்-என்ன, (சம்பந்தமுண்டு) (அதுபோல்) நுண்ணவை-புத்திநுட்பமுடையவரது சபையை, அஞ்சுபவர்க்கு-அஞ்சுவோர்க்கு, நூலொடு-நூலுடனே, என்-என்ன (சம்பந்தமுண்டு)—எ-று. (கருத்து.) சௌரியமில்லாதவர்க்கு வாளாயுதத்துடனென்ன சம்பந்தமுண்டு அதுபோலக்கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்குநூலோடென்னசம்பந்தமுண்டு-என்பதாம். * இருந்தாரது நுண்மைஅவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. நூலுக்கு உரியவரல்ல ரென்பதாம். (சு)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

இ-ள். அவையகத்து-(சொல்லப்படுந்) சபையிடத்தில், அஞ்சுமவன்-(அதனை) யஞ்சுமவன், கற்றநூல்-கற்றறிந்த நூல், பகையகத்து-(எதிர்க்கப்படும்) பகைவரிடத்தில், பேடி-(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை-கையிற்பிடித்த, ஒள்வாள்-கூர்வாளையொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) சபைக்கஞ்சுவோன் கற்றநூல்பேடி கைவாளையொப்பாகும்-என்பதாம். * பேடிபெண்ணியல்புமிகுந்து ஆணியல்புமுடையவன்-இடமும்-வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல சபையும் வாய்த்துத்தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்றவனது குற்றத்தால் நூல்சிறவாதாயிற்று. (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

இ-ள். நல்லவையுள்-நல்லவரிருந்தசபையுள், நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை; செல-(அவர்க்கு)ஏற்க, சொல்லாதார்- (அச்சத்தால்)சொல்லமாட்டாதவர், பல்லவைகற்றும்-பலநூல்களைக் கற்றாராயினும், பயமிலரே-(உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப் படுதலிலர்—எ-று. (கருத்து.) நல்லவர்சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் பயனில்லாதவர்-என்பதாம். ௧ அறிவார் முன்சொல்லாமையால் கல்வியினுண்மை அறியார், இல்லையென்பதாம். (அ)

கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

இ-ள். கற்று-(நூல்களைக்)கற்று, அறிந்தும் - (அவைகளாலே பயனை) அறிந்திருந்தும், நல்லார்-நல்லவரிருந்த, அவை- சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்திலே)சொல்லாதவரை, கல்லாதவரின்-மூடரினும், கடை-கடையர், என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார்-எ-று. (கருத்து.) கற்றிருந்தும் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுபவர் கல்லாதவரினுங் கடையாவர்-என்பதாம். ௧ அக்கல்வியறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல் பிறரையும் அடைவிக்காமல் கல்வித்துன்பமே அடைந்தமையால் கல்லாதவரிற் கடையெனஉலகம்பழிக்கும் என்பதாம்.()

உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

இ-ள். களன்-சபைக்கு, அஞ்சி-பயந்து, கற்ற - (தாம்)கற்றவைகளை, செல- (அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர், உளரெனினும் - உயிரோடிருந்தாலும், உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமையால்) இல்லாரோடொப்பர் - இறந்தவரோடொப்பாவார்—எ-று. (கருத்து.) சபைக்கஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரோ டொப்பர்- என்பதாம். ௧ [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சபைக்கு அஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (ம)

அங்கவியலில் அமைச்சு-முற்றியது.

௭௪-ஆம் - அதி- நாடு.

இனி அவ்வரசனுக்கும்-மந்திரியர்க்கும்- கொண்டுசெலுத்தப்படுவதும், மற்றைஅரண்முதலியஅங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது, இப்படிப்பட்ட தென்பதும் அதிகாரமுறையும் இதனால் விளங்கும்.

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

இ-ள். நாடு-நாடாவது, தள்ளாவிளையுளும்-குன்றாதவிளைவு செய்வோரும், தக்காரும் - அறவோரும், தாழ்விலாச்செல்வரும் - கேடில்லாத-செல்வமுடையோரும், சேர்வது-கூடிவாழ்வதேயாம்—எ-று. (கருத்து.) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடிவாழ்வதேநாடாம்-என்பதாம். * தக்கார்முதலானவரோடும், சேர்தற்குறிப்போடும், பொருந்தாமையால் விளைவென்பது உழவரை உணர்த்திநின்றது. குன்றாமை-எல்லாவுயிர்களும் நிறைய உண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமையில்லாமை பெறப்பட்டது, அறவோர் அறத்தோரும் அந்தணரு முனிவருமாயினோர் இதனால் அறிவில்லாமை பெறப்பட்டது, கேடில்லாமை-கொடுக்கக் குறையாமை செல்வர்-பாலினும் பண்டியினும் பொருள்தரும்வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும், வாழ்வோர்க்கும், பொருள்கொடுத்தல் பெறப்பட்டது. (௧)

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகியருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

இ-ள். நாடு-நாடாவது, பெரும்பொருளால் - அளவற்றபொருளுடைமையால், பெட்டக்கதாகி- (பிறதேசத்தாராலும்) விரும்பத்தக்கதாகி-அருங்கேட்டால்-அழிவில்லாமையோடுகூடி, ஆற்றவிளைவது- மிகவிளைவதேயாம்—எ-று. (கருத்து.) அளவில்லாப்பொருளுடைமையால்பிறரால் இச்சிக்கத்தக்கதாகி அழிவின்மைபொருந்தி மிகவிளைவதே நாடாகும்-என்பதாம். * கேடாவது அதிமழை-மழையில்லாமை-எலி-விட்டில்-கிளி-அரசாண்மை-எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது, இவைகளை வடநூலார் ஈதிபாவமென்று சொல்வர் இவைகளுள் அரசாண்மை அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன்மறத்தாலும். இலவாம். இவை இல்லாமற் போகவே மிகவுவிளையுமென்பதாயிற்று. (௨)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

இ-ள். நாடு-நாடாவது, பொறை - (பிறநாடுகள்சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருசேர, மேல்வருங்கால் (தன்) மேல்வரும்போது, தாங்கி-(அவைகளைத்) தாங்கி, (அதன்மேலும்) இறைவர்க்கு (தன்) அரசனுக்கு, இறையொருங்கு- இறைப்பொருண்முழுதையும், நேர்வது - உடன்பட்டுக்கொடுப்பதேயாம்—எ-று. (கருத்து) பிறநாட்டுப்பாரங்கள் மேல்வரும்போது அவற்றைத்தாங்கித் தன்னரசனுக் கிறைப்பொருள் முற்றுந்தருவதே நாடாம்-என்பதாம். * பாரமாவது- மனிதர்கூட்டமும், பசுமுதலாகிய விலங்கின்கூட்டமும், தாங்குதலாவது - அவைகள் தத்தந்தேசங்களிலே பகைவர்வருதலாலாவது - அரசன்முறைதப்பாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்துவந்தால் அவ்வத்தேசங்கள்போல் இனிதிருப்பச்செய்தல், அதனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைப்படுத்தாமல் தானேகொடுப்பதென்றற்கு - இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (௩)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

இ-ள். நாடு - நாடாவது, உறுபசியும்-அதிகபசியும், ஓவாப்பிணியு ம்-நீங்காதநோயும், செறுபகையும்- (புறத்திலிருந்துவந்து) அழிவுசெய் யும்பகையும், சேரா து-அடையப்பெறாமல், இயல்வது-இனிதுநடப்பதே யாம்—எ-று. (கருத்து.) பசியும்-பிணியும்-பகையுஞ்சேராதிருப்பது நா டாகும்-என்பதாம். * அதிகபசி-உழுவாருடைமையாலும்-மிகவிளைதலா லும்-சேராதாயிற்று, நீங்காதநோய் நிக்காத்துமிக்க குளிர்வெப்பங்களு ம்-உண்ணப்படுவனவைகளது தீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்று, செறுபகை - அரசன்வலிமையும்-விலைப்படையும்-அடவியும்- அரணும்- உடைமையால் சேராதாயிற்று. (௪)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

இ-ள். நாடு-நாடாவது, பல்குழுவும் - (சங்கேதவசத்தால் மாறுப் பட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ்செய்யும் - (உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும், உட்பகையும் - கள்ளர்முதலியவுட்பகையும், வேந்த லைக்கும்-(சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற, கொல்குறும்பும்-கொ லைத்தொழிற்குறும்பரும், இல்லது-இல்லாததேயாம்—எ-று. (கருத்து.) பலகூட்டமும், பகையும்- கொலைத்தொழிற்குறும்பரும் இல்லாததே நா டாகும்-என்பதாம். * சங்கேதம்-சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், பலர் க்கு உண்டாமொருமை. உட்பகை-வழியிலேதடுப் பறிக்குங்கள்வர் கோ ள்சொல்லுவோர் முதலாகியமக்களும், பன்றி-புலி-காடை- முதலியவிரு கங்களும், இம்மூன்றும் அரசனாலும், வாழ்வோராலும் கடியப்பட்டுக டப்பதென்பதாம். (௫)

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

இ-ள். கேடறியா-(பகைவராலே) கெடுதலறியாததும், கெட்டவி டத்தும்-(அரிதிற்) கெட்டவிடத்தும், வளங்குன்றா- (அப்போதும்) வ ளங்குறையாததும், ஆனா-க-டு, நாட்டை - நாட்டின், (எல்லா) நாடுகளி லும், தலை-முதன்மையதாகும், என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவா ர்—எ-று. (கருத்து.) கேடில்லாததும், வளங்குன்றாததுமான நாட்டை யெல்லா நாட்டிலுமுதன்மையான நாடென்பர்- என்பதாம். * அறியா த் குன்றா- என்பன. இறுதிகெட்டு வந்தன, கேடறியாமை-அரசன்- வலிமையாலும், கடவுட்பூசை அறங்கள் எனுமிவைகளைச் செயலாலு ம்,வரும், வளம்- வளம். * ஆகரங்களிற் படுமவையும், வயல் நன்டலை

* ஆகரம்-மணி-பொன்-முதலியவை-எடுக்குங்குழிகள்.

களில் விளையுமவையும், ஆம், குறையாமை- அவை சம்பாதிக்கவேண்டா மல் இயல்பாகவே உளவாகவும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையுநுதலு ம், [இவை ஆறுபாட்டாலும்நாட்டது இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

இ-ள். இருபுனலும்-கீழ்நீர் மேனீரெனப்படுகிற தன்னிடத்தூறு நீரும், வாய்ந்தமலையும்-வாய்ப்புடைத்தாகியமலையும், வருபுனலும் - (அதிற் றோன்றி) வருவதாகியநீரும், வல்லரணும் - அழியாததாகிய அரணும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, உறுப்பு-அவயவமாம்—எ-று. (கருத்து.) நீருமலையுமழி யில்லாநீரும் அரணும் நாட்டிற்குறுப்பாம்- என்பதாம். * இவ்விடத்துப் புனலென்றது குளங்களும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஆகியஜலாதாரங்களை, அவயவமாதற்கு உரியன அவையேயாகலால் அவைகளாய் மழைவறப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. சுனைதல்லாமல் நாடு மக்கத்ததாகலும், தன்வளந்தருதலும் மாரியினுண்டாகிற கோடையினும் மிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்தமலையென்றார். [இதனால் அத்னைதை அவயவம் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பமேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

இ-ள். பிணியின்மை-நோயில்லாமையும், செல்வம் - செல்வமும், விளைவு-பயிர்விளைவும், இன்பம்-சுகமும், ஏமம்-காவலும், இவ்வைந்து-இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு-தேசத்திற்கு, அணி-அழகாகும், என்ப- என்று (நூலோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.) நோயில்லாமையும் செல்வமும் பயிர்விளைவின் பமும் காவலு மில்லைவந்து நாட்டிற்கழகாகுமென்பர்-என்பதாம். * பிணியில்லாமை நிலநலத்தால்வருவது, செல்வம் முன்சொல்லியது ; இன்பம்-விழவும்-வேள்வியும்-சான்றோருமுடைமையாலும், அறுபயிப்பவையுடைமையாலும் - நிலகிர்களாலும் ஒன்மையாலும் வாழ்வார்க்கு உள்ளோநிகழ்வது - காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலும் அடங்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்துப்பின்னோ அவைகளை நினையாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

இ-ள். நாடா - (தம்மிடத்துவாழ்வோர்) தேடிவருந்தாமல், (அவரிடத்தேதானேஅடையும்) வளத்தன - செல்வத்தையுடையனவைகளை, நாடுகள், என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவார், (ஆதலால்), நாட-தேடிவருந்த, வளந்தரும் - செல்வத்தை அடைவிப்பனவாகிய, நாடு-

நாடுகள், நாடல்ல-நாடுகளாகா—எ-று (கருத்து.) தேடாதசெல்வத்தையுடையவற்றை நாடென்று சொல்லுவர் தேடிவருந்தசெல்வத்தைத்தரு நாடுகள் நாடுகளல் - என்பதாம். * நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தால் குற்றம்சொல்லியபடி. (௯)

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

இ-ள். வேந்து - அரசனோடு, அமைவில்லாத - பொருந்துதலில்லாத, நாடு - நாடானது, ஆங்கு - மேற்சொல்லியகுணங்களெல்லாம், அமைவெய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும், பயமின்றே - (அவைகளாலே) பயனுண்டாகாதென்று-எ-று. (கருத்து.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லாநிறைவுள்ளதாயினும் பிரயோசனமில்லை - என்பதாம். * வேந்தமைவென்பது குடிகள் அவனிடத்தே அன்புடையராதலும் அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையனாதலும் அடங்கின, அமைவில்லாவிடத்து அக்கூட்டில்வாழ்வோரில்லாமையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எ௫-ஆம்-அதி-அரண்.

இனி அக்கூட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொலைவுவந்துழித் அதற்கும், அரசனுக்கும், காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றியே வேறொன்றாகச்சொல்லப்பட்ட அரண் அதிகாரத்திற் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது, இன்னதென்பதும் அதிகார. முறைமையும், இதனுள் விளங்கும்.

ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

இ-ள். அரண்-கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும் - (மூலகைவலிமையுமுடையவராய்) பிறர்மேலே செல்வோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும், அஞ்சி - (அவ்வலியில்லாமல் தம்மேல்வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுவோர்க்கும்-தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும்-எ-று. (கருத்து.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னையடைந்தோர்க்கும் சிறப்பொருளாகும்-என்பதாம். * பிறர்மேற்செல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலானவைகளைப் பிறனொருவன் வௌவாமல்வைத்துச் செல்லவேண்டுதலாலும், பெருமைதொலைந்து முடிவுவந்தவிடத்துக் கடலினுடே உடைகப்பற்காரர் போன்று காப்புக்காணாது முடிவராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண்

பொருளாயிற்று, வலிமையுடையவராயினும் அரணில்லாதவிடத்து அழியுந்தன்மையராகலால் அவனை முன்சொல்லினர், [இதனால் அரணினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

இ-ள். அரண்-கோட்டையானது, மணிநீரும்-மணிபோல் நிறத்தை யுடையநீரும்-மண்ணும் - வெளிநிலமும், மலையும் - மலையும், அணிநிழற் காடும் - குளிர்ந்தநிழலையுடையகாடும், உடையது - உடையதேயாம்— எ-று. (கருத்து.) நீரையும், வெளிநிலத்தையும், மலையையும்காட்டையுமுடையது கோட்டையாம்-என்பதாம். * எக்காலும் வற்றாத நீரென்றற்கு மணிநீரென்றும்- நீர்முதலாயில்லாத வெறுநிலமென்றற்கு மண்ணென்றும் செறிந்தகாடென்றற்கு அணிநிழற்காடென்றும், சொல்லினர் மதிற்புலத்து வெளிநிலம்பகைவர் அரண்பற்றாமைப்பொருட்டு, நீரரண் - நிலவரண்-மலையரண் - காட்டரண் - என்கிற இந்நான்காலுஞ்சூழப்பட்டது அரணென்பதாம். (௨)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவரணென் றுரைக்கு நூல்.

இ-ள். உயர்வு-உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், திண்மை-வலிமையும், அருமை - அருமையும், (எனப்பட்ட) இந்நான்கின் - இந்நான்கினை, அமைவு - மிகுதியையுடையமதிலை, அரணென்று - கோட்டையென்று, நூல் - நூலோர், உரைக்கும்-சொல்லுவார்— எ-று. (கருத்து.) உயர்வு-அகலம் - வலிமை-அருமை-இந்நான்கின்-மிகுதியையுடைய மதிலைக் கோட்டை யென்றுசொல்லுவர் - என்பதாம். * அமைவுநூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள் - உயர்வு-ஏணிக்கு எட்டாதது, அகலம்-புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும் உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்றுதொழில் செய்தற்காந்தலையகலமும், திண்மை - கருங்கல் செங்கல்களாலே செய்தலால் - குத்தப்படாமை, அருமை பொறிகளாலேசேர்தற்கருமை [பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, சிறுகாப்பின்-காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய், பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தையுடையதாய், உறுபகை- (தன்னைச்) சூழ்ந்தபகைவரது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பது, கெடுப்பதேயாம்— எ-று. (கருத்து.) காக்குமிடஞ் சிறிதாய்ப்பரந்தவிடமுடையதாப்பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை - என்பதாம். * வாயிலும் வழியும் ஒழிந்தவிடங்கள் மலை - காடு-நீர் - நிலை - என்றிவைகளால் ஏற்பவைகளை - உடைத்தாதல்பற்றி - சிறுகாப்பினென்றும்

ந்திடத்தோர்க்கலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி பேரிடத்ததாகியென்றும் வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமென்று வரும்பகைவர்கள் அதுகண்டால் அத்தைரியம் ஒழிதல்பற்றிஊக்கமழிப்பதென்றும் சொ லினர். (௪)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்ட கூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, கொளற்கரிதாய் - (புறத்தோராலே) கொள்ளுதற்கரிதாய், கொண்ட - உட்கொண்ட, கூழ்த்தாகி (பலவகை) புணவையுடையதாகி, அகத்தார் - உள்ளிடத்தோரது, நிலைக்கு - (போர்) நிலைக்கு - எளிதாம் - எளிதாகின்ற, நீரது - குணத்தையுமுடையதே யாம் — எ-று. (கருத்து.) பகைவர் கொள்ளுதற் கரிதாய்ப் பலவகையுணவையுடையதாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக்கெளிதாகிய குணமுமுடையதே கோட்டை - என்பதாம். * கொள்ளுதற் கருமைகாவற்காடு இடங்குகளாலும், பொறிகளாலும் இடங்கொள்ளுதற்கருமை - உணவு - தலைமைபற்றிச்சொல்லினமையால் மற்றுமுள்ள அநுபவிக்கப்படு மனவைகளும் அடங்கின, நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயுதமுதலானவை புறத்தோர்மேலே எளிதிலே செல்லலும், அவரால்விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர்மேலே செல்லாமையும் பதணப்பரப்பும் முதலானவை - பதணம் - மதிலுண்மேடை. (௫)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர்வேண்டும்) பொருள்களெல்லாவற்றையும், உடைத்தாய் - உடையவாகி, இடத்து - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில், உதவும் - (அதுவராமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல, நல்லாள் - நல்லவீரரையும், உடையது - உடையதேயாம் — எ-று. (கருத்து.) எல்லாப் பொருளுள்ளதாய் வீரரையுடையது கோட்டை - என்பதாம். * அரசனிடத்து அன்பும், மானமும் - மறமும் - சோர்வில்லாமையும் - முதலாகிய நற்குணங்களை உடைமைபற்றி - நல்லாளென்றார். (௬)

முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, முற்றியும் - (வலவுபோக்குறுதியும்வகை) நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்முற்றாது - அப்படிச்சூழாமல், எறிந்தும் - (செகிழ்ந்தவிடங்கோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும், அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கும்பிக்கை யானவரைவிட்டுக்) கீழறுத்துநிறப்பித்தும், (பற்றற்கரியது - புறத்தோராலேபிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதேயாம் — எ-று. (கருத்து.) சூழ்ந்துஞ்சூழாமலும் போர்,

செய்தும் கீழறைசெய்தும் பிறரால்கொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாம் - என்பதாம். * இம்மூன்று உபாயங்களுள்ளும் - முதலாவது - எல்லாப் பொருளு முடைமையாலும், மற்றவைகள் நல்லாளுடைமையாலும் பலியாதனவல்லவாயின. (௭)

முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, முற்றாற்றி - (சேனைப்பெருமையால்) சூழ்தல் வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - வந்து சூழ்ந்தபுறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்றாற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதேநின்று, வெல்வது - (போர்செய்து) வெல்வதேயாம் — எ-று. (கருத்து.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரையும் தன்னிடத்திருந்தவர் பற்றி வெல்வதேகோட்டை - என்பதாம். * வெல்வதென்

அரணுடையார்தொழில் அரண்மேலே நின்றது -- பெரும்படை யானைச் சிறுபடையானைப் பொருத்துமீற்குத் துணையென்று வெல்லுமியல்பி னதென்பதாம். [இவை ஏழுபாட்டாலும் அதனதுஇலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது; முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர் சாய-கெட, வினைமுகத்து,(உள்ளிடத்தோர்செய்யும்) தொழில்வேறுபாடுகளால், வீறெய்தி-வீறுபெற்று; மாண்டது - (மற்றும்வேண்டும்) பெருமையை யுடையதேயாம்—எ-று. (கருத்து.) போரிடத்துப் பகைவர்கெடத்தொழிலிடத்துப் பெருமையுடையது கோட்டை-என்பதாம். ஆரம்பத்திலே கெட்டவர்பின்னுங் கூடிப்போர்செய்தல்கூடாமையால் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். தொழில் வேறுபாடுகளாவன - பகைவர்தொடங்கிய போரை அறிந்தளவில் எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல் - என்றிவைமுதலாகிய தொழில்களும் அப்போரை அழிப்பனவைகளைச்செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமையென்றது புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல்செய்தற்கு உண்டாக்கப்பட்டசுருங்கைவழி முதலானவையுடைமை. (கூ)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்-(முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து, இல்லது-(அவை) இலதாம்—எ-று. (கருத்து)

கோட்டை எவ்வளவு பெருமையுடைத்தாகிய விடத்தும், தொழிற் பெருமையில்லாதவரிடத்தும் பயனிலதாம் என்பதாம். சும்மாவிருக்கவும், அளவறியாதுசெய்தலும், ஏற்காததுசெய்தலும், எல்லாமடங்க - வினைமாட்சியில் லில்லாரென்றும், ஏற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றுமற் போனால் அவ்வரணானது அப்பெருமைகளாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடைத்தன்றென்றும் சொல்லினார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய).

எகூ-ஆம்-அதி-பொருள்செயல்வகை.

இனிப்பெரும்பாலும் நாட்டாலும், அரணாலும், வளர்க்கவும், காக்கவும் படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின்விதம், இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவதின்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இ

தனுள் விளங்கும்.

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

இ-ள். பொருளல்லவரை - ஒருபொருளாக மதிக்கப் படாதவரை யும், பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல, பொருளல்லது - பொருளையல்லாமல், பொருள் - ஒருவருக்குப்பொருள்-இல்லை-வேறில்லை—எ-று. (கருத்து.) மதிக்கப்படாதவரையுமதிக்கப் படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறுபொருளில்லை - என் பதாம். ஃ மதிக்கப்படாதவர்- அறிவில்லாதவரும், இழிகுலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறிவுடையவரும், உயர்குலத்தவரும், அவரிடத் திலேபோய் கிற்கப்பண்ணுதல், ! அதனாலே சம்பாதிக்கவேண்டுவது அதுவேயென்பதாம். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

இ-ள். (எல்லாகல்வியையு முடையவரா யிருந்தாலும்) இல்லாரை (பொருள்) ளில்லாதவரை, எல்லாரும்-யாவரும், எள்ளுவர்-இகழ்வர், (கல் லாத்திமையு முடையவராயிருந்தாலும்) செல்வரை - அப்பொருளுடை யவரை, எல்லாரும்-யாவரும், சிறப்புச்செய்வர்- உயர்செய்வர்—எ-று. (கருத்து.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர் செல்வரையாவரும்புகழ்வர்-என் பதாம். ஃ உயரச்செய்தல்தாம் தாழ்த்துகித்தல். இகழ்விலும், தாழ்விலும் பகைவர், நட்பினர், அயலவர், என்று மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல் லாருமென்றார். பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு. (உ)

எ௬-ஆம்-அதி—பொருள்செயல்வகை.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

இ-ள். பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யாவிளக்கம் - நந்தாவிளக்கானது, (தன்னைச்சம்பாதித்தவர்க்கு)—எண்ணிய - (அவர்) நினைத்த, தேயத்து-தேசத்தில், சென்று-போய், இருள்-(பகையென்னு) மிருளை, அறுக்கும்-கெடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) பொருளென்னும் விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக்கெடுக்கும்-என்பதாம். ஃ பொருள்-எல்லார்க்கும்-எக்காலும் அவசியம்வேண்டுதலால் வருதல்பற்றி- பொய்யாவிளக்கென்றார். மற்றவிளக்கோடு- இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற-எண்ணியதேயத்துச் சென்றென்றும், சொல்லினார். ஏகதேசவுருவகம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

இ-ள். திறனறிந்து - (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை அறிந்து, தீதின்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனாக, வந்தபொருள் - கிடைத்தபொருள், (அவனுக்கு) அறன் - அறத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமும் - இன்பத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து.) குற்றமில்லாது வந்தபொருளானது தருமத்தையு மின்பத்தையுந் தரும் - என்பதாம். * திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலாலும், கடவுட்பூசைதானங்களாலே பயன் அடைதலாலும், அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப்படுதலால் இன்பமுமீனுமென்றும், சொல்லினர், ஆதலால் அத்திறத்தாற்சம்பாதிக்க வென்பதாம். (௪)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

இ-ள். அருளொடும் - (தாம்குடிகளிடத்துச்செய்யும்) கருணையோடும், அன்பொடும் (அவர்தம்மிடத்துச்செய்யும்) அன்போடும், வாரா - (கூடி) வாராத, பொருளாக்கம் - பொருட்சம்பாதித்தியத்தை, புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் - நீக்கவிடக்கடவர் — எ-று. (கருத்து.) அருளோடு மன்போடும் வாராதபொருளை யரசர்நீக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அவைகளோடு கூடிவருதலாவது அழிவொன்றும்வருதல். அப்படிக்கு வாராதபொருள் - பச்சைமண் பாண்டத்துநீர்போல் சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனைப்புல்லாரென்றும் வளவிலேயிருத்தாமற் புரளவிடலென்றும் சொல்லினர். (௫)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

இ-ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால்தானே வந்து) கிடைத்தபொருளும், உல்குபொருளும் - சுங்கமாகியபொருளும், தன்னொன்னார் - தன் பகைவரை, தெறுபொருளும் - வென்று (திறையாக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன்பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள் — எ-று. (கருத்து.) உடையவரில்லாப் பொருளும், சுங்கப் பொருளும், பகைவரைவென்று திறைகொண்ட பொருளு மரசன்பொருள்களாம் என்பதாம். * உறுபொருள் - வைத்தவரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கீழ்க்கிடந்து பின்கண்டெடுத்ததுமாம், சுங்கம் - மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும் வரும்பண்டங்களுக்கு வாங்கும்வரி. தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும்பொருளெனவிரியும். ஆறிலொன்றல்லாததும், உரிய வலைசொல்லியபடி. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதுசம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது.] (௬)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

இ-ள். அன்பீன் - அன்பினால் பெறப்பட்ட அருளென்னும் - அருளென்கின்ற, குழவி - குழந்தையானது, பொருளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - செவிலித்தாயால், உண்டு - வளரும்—எ-று. (கருத்து.) அன்பினின்றும் பிறப்பட்ட அருளென்னும் குழந்தையானது பொருளென்னுஞ் செவிலித்தாயால் வளரும்-என்பதாம். * சம்பந்தம்பற்றாமல்வருந்தமடைந்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் - சம்பந்தம்பற்றிச் செல்லும் அன்புமிகுந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால் அதனை அன்பீன்குழவியென்றும், அதுவறியவர் மேற்செல்வது - அவ்வறுமைகளையவல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆகலால்பொருளை - அதற்குச்செவிலியென்றும், அது உலகிற் செவிலிபோலல்லாமல் தானேஎல்லாப்பொருளும் உதவி வளர்த்தலால் - செல்வச்செவிலியென்றும், சொல்லினர். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

இ-ள். தன்கைத்து-தன்னிடத்தாகியபொருள், உண்டாக-உண்டாயிருக்க, ஒன்று-ஒருதொழிலை, செய்வான்-செய்பவனது, வினை-செய்கையானது, குன்றேறி-(ஒருவன்)மலைமேல் ஏறிநின்று, யானைப்போர்-யானைகளதுபோரை, கண்டற்று-கண்டதனோடொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தன்பொருளிருக்க வொருதொழிலைச்செய்பவன் செய்கையானது மலைமேலேறியானைகள்போரைக்கண்டதொக்கும்- என்பதாம். * எப்படிக்குன்றேறினவன் அச்சமும்வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும் யானையும் செய்கின்றசண்டையைத்தான் இனிதிருந்து காண்பானோ அப்படிக் கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மேற்கொண்ட

வனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல்வல்லவனைவெலித் தான் இனிதிருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃக தனிற் கூரிய தில்.

இ-ள். (தமக்கு ஒன்றுண்டாகநினைப்பவர்) பொருளை - திரவியத்தை, செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர்,(அப்பொருள்) செறுநர் - (தம்) பகைவரது, செருக்கு-திருக்கை, அறுக்கும்-கெடுக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம், (அதற்கு) அதனின்-அதுபோல், கூரியது-கூரியஆயுதம், இல்-(வேறு) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்திரவியம் பகைவர் செருக்கைக்கெடுக்குமாயுதமாம் அதுபோல் கூரியவாயுதம்வேறில்லை-என்பதாம். * பொருளைச்சம்பாதித்தவர் பெருமையுங்கட்புமுடையவராவாதலாலே பகைவர்செருக்கு நீங்கித்தாமே அடங்குவரென்பதற்கு - செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகென்றும், மற்றையாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்க மாட்டாமையால் அதனிற்கூரியதில்லையென்றும், சொல்லினர். (கூ)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

இ-ள். ஒண்பொருள் - நல்லவழியால்வரும் பொருளை, காழ்ப்ப - மிகுதியாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு, ஏனையிரண்டும் - மற்றை அறமும்இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எண்பொருள், எளியபொருள்களாம்—எ-று. (கருத்து.) நல்லவழியால் வரும்பொருளை மிகவுமுண்டாக்கினவர்க்குத் தருமமுமின்பமு மெளியனவாம்-என்பதாம். காழ்த்தல் முதிர்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது போகாமையால் - ஒண்பொருளென்றும், மற்றையிரண்டும் அதன்வினைப்பயனாகலாற் றாமே ஒருகாலத்திலே உண்டாகு மென்பதற்கு எண்பொருளென்றும் சொல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எஎ-ஆம்-அதி- படைமாட்சி.

இனிப்பொருளினால்ஆவதாய்வெல்வதாகியபடையைஇரண்டதிகாரத்தா

[illegible]

[illegible]முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது, சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

> உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
> வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

இ-ள். உறுப்பு - (யானைமுதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும், அமைந்து - நிறைந்து, ஊறு - (போரிலே) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாமல், வெல் - (பகையை) வெல்வதாகிய, படை - சேனையானது, வேந்தன் - அரசனது, வெறுக்கையுளெல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம், தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்)—எ-று. (கருத்து.) போரிலஞ்சாது நின்று வெல்லும்படையானது அரசன்செல்வம் யாவற்றிலும் தலைமை என்பதாம். * இவ்விடத்திலே படையென்றது - அங்கமெல்லாம் கூட்டத்தை, சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால்ஊறஞ்சா வென்றும், அச்சேனையொழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால் வெறுக்கையுளெல்லாந் தலையென்றும்சொல்லினர் (௧)

> உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
> தொல்படைக் கல்லா லரிது.

இ-ள். தொலைவிடத்து-(தாம்) சிறிதாயவிடத்தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப்போரிலிடத்து) அழிவுவந்தால், ஊறு-(தன்மேலே)காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்றுதாக்கும், வன்கண் - சௌரியமானது, தொல்படைக்கலால் - அவன் மூலம் முன்னுறாத் தொடர்ந்துவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) அஞ்சாதுநின்றுதாக்குஞ் சௌரியமானது அரசன் பழையசேனைக்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை - என்பதாம். * இழிவு சிறப்பும்மையிகாரத்தால்தொக்கது மூலப்படை - கூலிப்படை - நாட்டுப்படை - காட்டுப்படை - துணைப்படை - பகைப்படை - எனப்படும் அறுவகைப்படைகளுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து அதைக்காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

இ-ள். எலிப்பகை - எலிகளாகியபகைதிரண்டு, உவரி-கடல்போல், ஒலித்தக்கால் - இரைந்தால், என்னாம்-(பாம்புக்கு)என்னதுன்பம்வரும் நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச்செறிந்தளவிலே, கெடும் - (அதுதானே) கெடும்—எ-று. (கருத்து.) எலிகள்கூடிச் சத்தித்தால் பாம்புக்கென்ன துன்பம்வரும் பாம்பு மூச்சுவிட்டளவில் எலிகளழியும் - என்பதாம். * இத்தொழிலுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும், (வீரமில்லாதார்பலர்திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்குவீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பினவளவிலே அவர் கெடுவரென்பதுதோன்றநிற்றலையால்-இதுபிறிதுமொழிதலணி) வீரமில்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனே ஆகுதல் கலவதென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையாவது மற்றையக்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் மூலப் படை சிறந்ததென்பது அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (௩)

உஎ௰ எஎ-ஆம்-அதி—படைமாட்சி.

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

இ-ள். படை - (அரசனுக்குப்) படையாவது, அழிவின்றி (போரிடத்துக்) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாதாகி - (பகைவராலே) கீழறுக்கப்படாதாகிய, வழிவந்த - பழமையாகவந்த, வன்கணதுவே - சௌரியமுடையதே—எ-று. (கருத்து.) போரிற்கெடுதலில்லாமல்பழமையாகவந்த சௌரியமுடையதே அரசனுக்குப் படையாம்-என்பதாம். * அழிவில்லாமையால் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. (௪

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடியெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

இ-ள். படை-சேனையானது, கூற்று-கூற்றுவன், உடன்று-கோபித்து, மேல்வரினும் - தன்மேல்வரினும், கூடி-மனமொத்து, எதிர்நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாக்கும், ஆற்றலதுவே - வலிமையையுடையதே—எ-று. (கருத்து.) இயமன்கோபித்து வெகுண்டுவரினுமெதிர்நின்றுதாக்கும் வலிமையுடையதே படையாம் - என்பதாம். * மிகப்பலர் மனமொத்ததற்குக்காரணம் அரசன்மேலன்பு - உம்மை சிறப்பும்மை. (௫

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

இ-ள். மறம் - சௌரியமும், மானம் - மானமும், மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, வழிச்செலவு - (முன்வீரர்சென்ற)நல்வழியிலேசெல்லுதலும், தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுதலும், எனநான்கே-என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு-சேனைக்கு,ஏமம்-அரணும்—எ-று. (கருத்து.) சௌரியமும்,மானமும்,நல்வழிச்செல்கையும், நம்பிக்கையும், ஆகியவிந்நாற்குணமுஞ்சேனைக்காணுருமம்-என்பதாம். *இவைகளால்முறையேயகைவரைச் செல்லத்திலேகொல்லுகிற்கையும்,அரசனுக்குத்தாழ்வுவராமற்காத்தலும், தோற்பவர்மேற் படையெறியாமை முதலியவும். அரசபோகாமையும், ஆகியசெய்கைகள்பெறப்பட்டன இச்செய்கை யோர்க்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகையின் வேறரண்வேண்டா வென்பதாம். (சு)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

இ-ள். தானை - சேனையானது, தலைவந்த - (பகைவராலேவகுப்புட்டுத்) தன்மேல்வந்த, போர்-(படையின்) போரை,தாங்குந்தன்மையிலாக்கும்வகுப்பை, அறிந்து-அறிந்து, (வகுத்துக்கொண்டு) தார்-(அவரது) தூசிப்படையை, தாங்கி - (தன்மேல்வாராமல்) தடுத்து, செல்வது

தான்அதன் (மேலே)செல்வதே—எ-று. (கருத்து.) தன்மேல்வந்தபோரைவிலக்கும்வகுப்பையறிந்துபகைவர் தூசிப்படையைத்தடுத்துச்செல்வதே படையாம் - என்பதாம். *படைவகுப்பாவது வியூகம் அதுஎழுவகை உறுப்புகளை யுடையதாய் வகையால்நான்காய் - விரியால்முப்பதாம் இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னால்] விரியும். அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டு கொள்க. [இவைநான்குபாட்டாலும் படையது இலக்கணம்பிசொல்லப்பட்டது.] (எ)

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

இ-ள். தானை-சேனை, அடற்றகையும்-[(பகைமேலேதான்சென்று) போர்செய்யுஞ் சௌரியமும், ஆற்றலும் -(அதுதன்மேல்வந்தால்)பொறுக்கும் வலிமையும், - இல்லெனினும்,இல்லையாயினும் படைத்தகையால் - தனதுதோற்றப்பொலிவாலே, பாடு - பெருமையை,பெறும்-அடையும்—எ-று. (கருத்து.) சேனையானது சௌரியமும் வலிமையுமில்லையாயினும் பொலிவினாலே பெருமையை யடையும் - என்பதாம். * இல்லெனினுமெனவே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்டதேர்-யானை- குதிரைகளுடனும்-படாகை - கொடி - குடை - பலவாத்தியமும்காளமுதலானவைகளுடனும் அணிந்து[தோன்றும் அழகு பாடு கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத்]துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை

இ-ள். சிறுமையும் - (தானதேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லாத்துனியும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும், வறுமையும் - தரித்திரியமும்,இல்லாயின்-(தனக்கு) இல்லையாயின், படை-சேனையானது,வெல்லும் - (பகையை) வெல்லும்—எ-று. (கருத்து.) சிறிதாகலும்வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையைவெல்லும் - எ

ல்பதாம். * விட்டுப்போதலும் வறுமையடைதலும் - அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன. நீக்காவெறுப்புக்களாவன அறிவிலாயின செய்தல் முதலானவைகளால் வருவது. இவையுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (௯)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

இ-ள். நிலைமக்கள் - (போரிலிடத்து) நிலையையுடைய வீரரை, சால வுடைத்தெனினும் - மிகவுடையதாயினும், தலைமக்கள் - (தனக்கு) தலைவராகியவீரர், இல்வழி - இல்லாவிடத்து, தானை - சேனை, இல் - இல்லாது

—எ-று. (கருத்து.) சேனையானது வீரரை மிகவுடைத்தாயினும் படைத்தலைவரில்லாவிடத்துப் போரிலில்லாது - என்பதாம். * சேனைபதிகள் நிலையுடையவரல்லரால் போமாராயின் காண்போரில்லெனப்போர் செய்யாமல் தாலும்போமென்றற்கு - தலைமக்களில்வழியிலவென்றார். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமையாலும் அரசன் கொடைத்தாழ்வுகளாலும், தலைவரில்லாமையாலும் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

எஅ-ஆம்-அதி-படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அச்சேனையினது மறமிகுதியாம், அதிகாரமுறைமையும், இதனுலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்.

இ-ள். தெவ்விர் - பகைவரே, என் - என்னுடைய, ஐமுன் - தலைவனெதிர், நின்று - (போரேற்று) நின்று, கல்நின்றவர் - அவன் செய்ட் (?) விழ்ந்து) கல்லிடத்தே நின்றவர், பலர் - பலராவார், (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல் உம்முடலே (நிற்கையைவேண்டில்) என்-என்னுடைய, ஐமுன் - தலைவனெதிர், நில்லன்மின் - (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள்— எ-று. (கருத்து.) பகைவரே வெம்தலைவரெதிர் நின்றுவெல்லாது இறந்து கல்லாக நாட்டப்பட்டவர் பலராவர் நீங்களுயிரோடிருக்க விரும்பின் என்தலைவர்முன் நில்லாதீர்கள் - என்பதாம். * கல-போரிலவீரர் தாங்கவிடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படுகல் ஒருவீரன் தன்மற்ற அரசன் மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி [இப்பாட்டு * செவ்வெமாழிவஞ்சி

கானமுயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

இ-ள். கானம் - காட்டிலோடுகின்ற, முயல்-முயலை, எய்த - (தப்பாம ல்) எய்த அம்பினின் - அம்பைப்பார்க்கிலும், யானை- (வெச் சிலத்திலேநின்ற) யானையை (எதிர்ந்து) - பிழைத்தவேல்- தப்பியவேலை ஏந் தல்- தாங்குதல், இனிது-நன்று—எ-று. (கருத்து.) முயலையெய்தஅம் பையேந்துதலைப் பார்க்கிலும் யானையையெய்து தப்பிய அம்பையேந் தல் நல்லது-என்பதாம். * கானமுயலென்றதனால்-வெளிநிலமென்பதூ ம் - பிழைத்தவேலென்றதனால் தப்பாமலென்பதூம், முயற்குத்தக யதவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இத ளையரசனது சேனையோடு சண்டைசெய்து அதுதோற்றுப் பி

* நெடுமொழிவஞ்சியாவது - பகைவர்முன்னே தன்னுண்மை சொல்வது.

விடக்கண்டு காணிப்பின் அவ்வரசன்மேற் செல்லலுற்ற ஒருவீரனது சொல்லு. (௨)

பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

இ-ள். தறுகண்-(பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற்செய்கிற) மற ம், பேராண்மை-மிகுந்தவாண்மையாகும், ஒன்றுற்றக்கால்-(அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்தகாயின், (அதுதீர்த்துக் கொள்ளுதற்பொருட்டு) ஊரா ண்மை- (முகங்கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை, அதன்-அதற்கு, எஃ கு-கூர்மையாகும், என்ப- என்று (அறிவோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (க ருத்து.) பகைவரைவெல்லுமரமானது மிகுந்தவாண்மையாகு மப்பகை வர்க்குத்தாழ்வுவந்தகாலத்துதவுதல் கூர்மையாகும்- என்பதாம். * மற் று-அசை, [இவைஇரண்டுபாட்டும் * தழிஞ்சி.] (௩)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

இ-ள். கைவேல்-(தன்) கைப்படையாகியவேலை, களிற்றொடு-(த ன்மேல்வந்த) யானையோடு, போக்கி-எறிந்துவிட்டு, வருபவன்-(வருகி ன்றயானைக்கு வேல்தேடித்) திரிபவன், மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்த வேலை, (கண்டு) பறியா-பிடுங்கி, நகும்- மகிழ்வான்—எ-று. (கருத்து.) கைவேலை யானைமேலெறிந்துவருபவன் தன்மெய்வேலைப்பிடுங்கி மகிழ் வான்-என்பதாம். * களிற்றொடுபோக்கல் - களிற்றினைக்கொண்டு போம்படி விடுதல், மகிழ்ச்சிதேடியது அடைதலால், இதனுள் களித் தையல்லது எதியானென்பதூம், கோபமிகுதியால் வேல்மார்பிலே பு தைந்ததை அறிந்திலனென்பதூம், பின்னும்போர்மேல் விரும்பினனெ ன்பதூம், பெறப்பட்டன, [இது ௦ தாழிலாட்டு.] (௪)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

இ-ள். விழித்தகண்- (பகைவனைக்) கோபித்துப்பார்த்தகண், வேல்கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய-எறிய, அழித்து-(அதற்குப்பொறுமல் அப்பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின் - இமைக்குமாயின், (அவ்விமைத்தல்) வன்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஒட்டன்றோ-தோற்பல்லவா—எ-று.(கருத்து.) கோபித்துப்பார்த்தகண்வேல்கொண்டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பல்லவா-என்பதாம். ம அக்கோபப்பார்வை

---

* தழிஞ்சியாவது - தோற்றவர்மேலே ஆயுதஞ்செலுத்தாத மிகுமறஞ் சொல்வது.

० அழிஞட்டு - பகைவர் நட்மார்பிற் புதைத்த வேல்தலையுமபின் பெறிவது.

௬௫

எ.அ-ஆம்-அதி—படைச்செருக்கு.

இளமக்கலும் போரினிடத்து இக்குறிப்பையென்று நினைந்து அதுவும் செய்யாரென்பதாம். (ஒ)

> விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
> வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

இ-ள். (வீரனானவன்) தன்னாளை-தனக்குக்கழித்தநாள்களை, எடுத்து-எடுத்து (எண்ணி), (அந்நாள்களுள்) விழுப்புண்- பெருங்காயங்கள், படாதநாளெல்லாம் - படாதநாள்களையெல்லாம், வழுக்கினுள்-, வீண்பட்டுக்கழிந்தநாள்களுள்ளே, வைக்கும்-வைப்பான்—எ-று (கருத்து.) சிறந்தவீரனானவன் போர்செய்யப்படாதநாளை வீணாளென்றெண்

ணுவான்-என்பதாம். * விழுப்புண்முகத்திலும், மார்பிலும் பட்டபுண் போர் பெற்றிருக்கவும் - அதுபெறுதநாள்களோடு கூட்டுவனென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டானும் அஹந்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

> சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
> கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

இ-ள். சுழலும் - (பூமியைச்) சூழ்ந்துநிற்கும், இசை-புகழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலை, யாப்பு-கட்டுதல், காரிகைநீர்த்து - அலங்காரகுண முடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) புகழைவிரும்பி யுயிரைவிரும்பாதவர் வீரக்கழலைக் கட்டுதலவர்க் காபரணமாம்- என்பதாம். * பூமியைச்சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது, அப்படிப்பட்டவீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராதலால் ஆபரணமாவது அக்கழலேயென்பதாம். (எ)

> உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
> செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

இ-ள். உறின் (போர்) பெறின், உயிர்-(தம்)உயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா - அஞ்சாமல், (அதன்மேற்செல்லும்), மறவர்-வீரர், இறைவன்-(தம்) அரசன், செறினும் - (அதுவேண்டாமென்று)கோபிக்கினும், சீர்குன்றல்- அவ்வீரமிகுதிகுறைதல், இலர்-இலராவர்—எ-று. (கருத்து.) தம்முயிர்க்கஞ்சாதுபோர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கினும் வீரங்குறையார்- என்பதாம். * வீரர்போர்பெற்று அறியாமையால் அது பெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம். (அ)

> இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே

பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

இ-ள். இழைத்தது-(தாம்) சொல்லியசபதம், இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு, சாவாரை - (போய்ச்) சாகவல்லவீரரை, பிழைத்தது(அ து) தப்பியவிதம்;(சொல்லி), ஒறுக்கிற்பவர் - இகழ்தற்குரியவர், யார்;

யாவர்—எ-று.(கருத்து.)சபதப்படிபோரிற்சாகுர்வீரரையிகழ்பவர்யார்-என்பதாம். * இழைத்தல் - இன்னது செய்வேனாகில் இன்னனாகவெனத்தான்வருக்கல் சொல்லியென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. சபதமுடிக்கப்புகுமுன்னே இறந்தாலும் தோல்வியில்லாமையால் அது முடித்தவராகவெண்ணச்சாதற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௯)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

இ-ள். (தமக்குச்செய்நன்றிகளை நினைத்து)புரந்தார்-ஆண்டவரசது, கண்-கண்கள், நீர்மல்க-நீர்பெருகும்படி, சாகிற்பின்-(போரிலே) சாகப்பெறின், சாக்காடு-அச்சாவு, இரந்து-இரந்தாவிலும் - கோட்டக்கது-கொள்ளுந்தகுதியை, உடைத்து-உடையது—எ-று. (கருத்து.) வீரர்கள் அரசர்கண்ணீர் சிந்தும்படி போரிலிறந்தால் அவ்விறத்தல் கொள்ளத்தக்கது-என்பதாம். * சுற்றத்தார் அழ இல்லிலிருந்து சாவினுலே சாவோர்புறவினைப்பயனை அடைதலால் - அப்போதை வினையால் வாழுலகத்தை அடையும் சாவை இரந்து கோட்டக்க தன்றென்றார். [இவ்வகைளன்றும் நாட்டாலும் உயிர்க்காவலரை சொல்லப்பட்டது.](௰)

எகூ-ஆம்- அதி - நட்பு.

——•••✽•••——

இவிப்படைபோல அரசனுக்கு ந்தொழிலிடத்துஉதவுவதாகியநட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விரிவாகத்தொரும், பன்விரண்டதிகாரத்தால் நிமறைமுகத்தாலும் - சொல்லத்தொடங்கி விரிவாகவதிகாரமைம் தினுள்ளும் முதலிலே நட்புச்சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது, இன்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

இ-ள். நட்பின்-நட்புப்போல், செயற்கரிய - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள்,யா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன,(சம்பாதித்துக்கொண்டால்) - அதுபோல, வினைக்கரிய - (பகைவர்) செய்யுந்தொழிலுக்குப், (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு-காவல்களவை,யா - எவைகள், உள-இருக்கின்றன—எ-று. (கருத்து.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்றன - என்பதாம். * நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும் பெற்றால்செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல்நிற்றலும், முதலானவை அருமையாதலால் நட்புப்போல்

செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப்போர் தொடங்காராதலால்- அதுபோல் போர்வாராமற் காத்தற்கு அரியவா வையில்லையென்றும், சொல்லினார், நட்பு-இயற்கை செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை-நட்பு-பிறப்பு - முறையாலாகிய தும், தேயமுறையாலாகியதும, என இருவகைப்படும், அவைகளுள் முன்னையது சுற்றமாதல் 'ல்சுற்றந்தழா'லில் அடங்கிற்று. மற்றதுபகை யிடையிட்டதே யத்தாகலால் அதனை வலியறிதலுள் அடக்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுதவிபெற்று வருவதாகிய செயற்கைநட்பேயாகலால் அதன்சிறப்பு இதனுல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

இ-ள். நீரவர்-அறிவுடையவரது, கேண்மை- நட்புகள், பிறை - பிறைபோல், நிறைநீர-(நாடோறும்) நிறையுந்தன்மையினவாம், பேதையார்- அறிவில்லாதவரது, நட்பு - நட்புகள், மதி - (நிறைந்த) சந்திரன் போல்,பின்னீர-பின்னேநாடோறுங்குறையுந்தன்மையனவாம்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர்நட்பு இளம்பிறைபோல்வளரும், அறிவிலார்நட்பு நிறைசந்திரன்போல் குறையும் - என்பதாம். * இவிரைமைப் றி நீரவரென்றார். அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்தநட்பு முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், அறிவிலாதவர் தங்களிலே செய்தநட்பு முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும், காரணம், தம்முள் முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (உ)

நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

இ-ள். பண்புடையாளர்-நற்குணமுடையமக்கள், தொடர்பு - (தங்களிலேசெய்த) நட்பு, பயிறொறும்- பழகுந்தோறும், (அவருக்குஇன்பஞ்செய்தல்) நூல் - நூற்பொருள், நவிறொறும் - கற்குந்தோறும, நயம் போலும்- (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) நற்குணமுடையவர் நட்புப்படிக்குந்தோறு நூற்பயன் கொடுத்தல்போலாம்- என்பதாம். * இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏதுசொல்லப் பட்டது.] (ந)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

இ-ள். நட்டல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல், (நகைசெய்தற்கு) ஏற்றவைசொல்லி, நகுதற்பொருட்டு - நகைசெய்தற்பொருட்டு, அன்று-அல்ல, மிகுதிக்கண்- (அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை-(உண்டானவிடத்து) மேற்சென்று, முற்பட்டு-இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்து புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு—எ-று. (கருத்து.) சிநேகஞ்செய்தல்நகை செய்தற்பொருட்டல்ல புத்திசொல்லும் பொருட்டே - என்பதாம். *

பழியும் பாவமும் தருஞ்செய்கை - துன்பமேதருதல்பற்றி வேண்டப்ப டுதல்லாமையால் - அதனைமிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே திருப்பவேண்டுதலால் - மேற்சென்றென்றும், இனியசொல்லுக்குத் திரும்பாமையால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினார் [இதனுல் நட்பின்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்.

இ-ள். (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) புணர்ச்சி - ஓரிடத்திலிருத்தலும், பழகுதல் - பலதரங்கள்பேசலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை, உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பாம் - சிநேகமாம், கிழமை - உரிமையை, தரும் - கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து) இருவர்க்கு மொத்தவறிவே சிநேகத்தரும் - என்பதாம். * (இவையில்லையாயினும் ஒருவனையொருவர் சமமாகவறிதலே உடனுயிர் நீங்குதற்குரியநட்பை (உண்டாகுமென்பதாம்) நட்பிற்கு - புணர்ச்சி - பழகுதல் - உணர்ச்சியொத்தல் - என்றிறகாரண மூன்றனுள்ளும் பின்னதுசிறப்புடையதென்பது [இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

இ-ள். முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமேமலரும்,வகைநட்பது - சிநேகிப்பது, நட்பன்று - சிநேகமன்று, நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளம்மலர, நட்பது - சிநேகிப்பதே, நட்பு - சிநேகமாம் — எ-று. (கருத்து.) முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகமல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம் - என்பதாம். * நெஞ்சத்தகமுமென்றுமெச்சவும்மைதொக்குநின்றது. அதனால் இரண்டும் ஒருசேரமலரவேண்டுமென்பதுபெற்றும். (சு)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

இ-ள். நட்பு - (ஒருவனுக்கு நட்பாவது, அழிவின் - அழிவைத்தருகிற, அவை - தீயவழிகளாலே, நீக்கி - விலக்கி, ஆறு - நல்வழிகளிலே, உய்த்து - நடத்தி, அழிவின்கண் - (ஊழினாலே) கேடுவந்தவிடத்து, அல்லல் - அத்துன்பத்தை, உழப்பதாம் - உடனிருந்து அநுபவிப்பதே — எ-று. (கருத்து.) நட்பாவது தீயவழியைநீக்கி நல்வழியைநோக்கித் துன்பத்தையநுபவிப்பதாம் - என்பதாம். * ஆறெனவருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப்பட்டது. (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

இ-ள். நட்பு - நட்பாவது, உடுக்கையிழந்தவன் - (சபையினிடத்து) ஆடைகுலைந்தவனுக்கு, கைபோல - கைசென்றுதவுதல்போல (சிநேகிக்கப்பட்டவனுக்கு) ஆங்கே - அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களைவதாம் - நீக்குவதாம் — எ-று. (கருத்து.) ஆடைகுலைந்தவன் கைபோலத்துன்பத்தை நீக்குவதேநட்பாம் - என்பதாம். * ஆடைகுலைந்தவனுக்குக் கையெப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்குநட்பாளன் மனத்திலும்முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென்பதாம். நட்பினன் செயல் நட்பின்மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

இ-ள். நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை, யாதெனின் - யாதென்றால் (அது — கொட்பின்றி - (எக்காலும்) வேறுபடாமல், [illegible] த்தெல்லாம், ஊன்றும் நிலை - (அறம்பொருள் [illegible] தாங்குந்தன்மை — எ-று. (கருத்து.) நட்பின் கா[illegible] எந்நாளுந் தாங்குந்தன்மையாம் - என்பதாம். * ஒ

ருப்படுதல் வேறுபடாமல் கூடியிடத்தெல்லாம் தாங்கமைவினையாருக்கு உறுதியாகிய அறம்பொருள்களிலே தளர்ச்சியுற்றவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்தஎல்லை என்றார். (௯)

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

இ-ள். இவர் - இவர், எமக்கு - எங்களுக்கு, இனையர்-இவ்வளவினையினர், யாம் - நாங்கள், இன்னம்- (இவர்க்கு) இவ்வளவினையினேம், என்று-என்று, புனையினும் - (ஒருவரை ஒருவர்) சிறப்பிக்கினும், நட்பு-சிநேகம், புல்லென்னும் - சிறிதாய்த்தோன்றும்— எ-று. (கருத்து.) இவர் எங்களுக்கிவ்வளவினையினர் நாங்களிவர்க் கிவ்வளவினையினேம் என்று சிறப்பிக்கிற் சிநேகஞ் சிறிதாம் - என்பதாம். * தாம் அவர் என்றுவேறாதலில்லாதிருக்கும் சிறப்பித்துச் சொல்லிற் பேதம் உண்டாதலால் - புல்லென்னுமென்றார். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

அ௰-ஆம் - அதி-நட்பாராய்தல்

அஃதாவது, மேற்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடையவரை ஆராய்ந்தே சிநேகிக்கவேண்டுதலால் அவரை ஆராயுந்திறமும், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

இ-ள். நட்பாள்பவர்க்கு - நட்பைவிரும்பி ஆசரித்தே நிற்பார்க்கு நட்டபின் - (ஒருவனோடும்) நட்புச்செய்தபின், வீடு - (அவனை) விடுதல்

இல்லை-உண்டாகாது, (ஆதலால்) நாடாது-ஆராயாமல், நட்டலின்-சிநேகித்தல்போல், கேடு- கேடுதருவது, இல்லை-(வேறே) இல்லை—எ-று(.கருத்து.) சிநேகிப்பவர்க்குச் சிநேகித்தபின் சிநேகத்தை விடுதலில்லை-ஆராயாமல் சிநேகித்தல்போற் கேட்டைத்தருவதொன்றில்லை- என்பதாம். * ஆராய்தல் - குணநன்மை செய்கைநன்மைகளை - ஆராய்தல்-கேடு தருவதைக் கேடெனலால் ஆகுபெயர். சிநேகித்தால் - தாம்- அவனென்றும், வேற்றுமையில்லாமையால் - விட்டிலில்லையென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மவையாகலால் இருமையுங் கெடுவரென்பதுநோக்கி - நாடாது நட்டலிற் கேடில்லையென்றும் சொல்லினர். (க)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

இ-ள். (குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதூஉம் அல்லனென்பதூஉம்) ஆய்ந்து - (பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து - (பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை-(ஒருவனோடு) நட்பை, கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை- முடிவில், தான் - தான், சாம் - சாவதற்கு ஏதுவாகிய துயரம்- துன்பத்தை, தரும்.(தானே) விளைத்துக்கொள்ளுவான் — எ-று. (கருத்து.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் இறக்குஞ்சாவதற்கேதுவான துன்பந்தரும்-என்பதாம். * தீயகுணமுந்தீயசெயலு முடையவனோடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுக்குவரும் பகைமையெல்லாம் தனக்கும்வந்து அவைகளால் இறந்து விடுவனென்பதாம். [இவைஇரண்டுபாட்டானும் ஆராயாதவிடத்துப்படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (2)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு

இ-ள் குணனும்- (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்றாவினனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும், அறிந்து- (ஆராய்ந்) தறிந்து நட்பு- சிநேகம், யாக்க - (அவனோடு) செய்யக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) குணத்தையுங் குடிப்பிறப்பையுங் குற்றத்தையுஞ் சுற்றத்தையுமறிந்து நட்புச்செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொருக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர்நட்புவிடக் கூடாதென்பதற்கு குற்றமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பானரோடும் கட்டுண்டுவருதலால்- குன்றாவினனுமென்றும், விடப்பட்டால் தங்குறையாமென்பதற்கு அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினர், ()

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

உ-அ2

குற-பொ-அ—நட்பாராய்தல்,

இ-ள். குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து, தன்கண்-தன்னிடத்து, பழி- உலகர் சொல்லும்பழிக்கு, நாணுவானை - அஞ்சுவானை, கொடுத்தும்-சில கொடுக்கவேண்டியிருந்தாலும், நட்புக்கொளல்வேண்டும்- சிநேகஞ்செய்யவேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) உயர்குலத்திற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுவானைப் பொருள்கொடுத்துஞ் சிநேகங்கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். குடிப்பிறப்பால் தான்பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலால் பிறர் பொருத்திலும் பொறுத்தல். இவை இரண்டுமுடையவனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனைப் பொருள் கொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம்.

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

இ-ள். அல்லது- (தான்) உலகநடையல்லாததை (செய்யுமிடத்து)—அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்)(செய்தக்கது)—இடித்து- (மேன்மேலும் செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அவ்வுலகநடையை (செய்யாவிடத்து) —அறியவல்லார்- செய்விக்கவும் வல்லவர், ஆய்ந்து- ஆராய்ந்து, நட்பு-சிநேகம், கொளல்-கொள்ளக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தால் அழும்படி சொல்லி விலக்கியும் - பாவங்களைச் செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லாரைச் சிநேகிக்கக்கடவன் - என்பதாம் * அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிகாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்றகுற்றத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதிதொடங்கிச் செய்துவந்தசெயல், தம்மோடு சிநேகித்தவரும் அதையுமவனை அறிதல் அரிதாகலால்- அறியவல்லாரென்றார். (௫)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

இ-ள். (ஒருவனுக்குக்கேடென்பது) -கிளைஞரை - சுற்றத்தாராகிய (சிநேகரை) —நீட்டியளப்பது- குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்கோல்- ஓர்கோலாம், (ஆகலால்) கேட்டினும்- அக்கேட்டினிடத்தும், ஓருறுதி- (அவராலே பெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு, உண்டு- உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) கேட்டினிடத்துஞ் சிநேகரால் பெறப்படு நல்லறிவுண்டாம் - என்பதாம். * தமது சிநேகதரினெல்லாருக்கிருக்கவும் செல்வக்காலத்திலே புறத்துவெளிப்படாமல் வந்தவர் பின்கேடுவந்தவிடத்துச் செயல்வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால்சிநேகத்தை அளவுசெய்தலாமென்பதுபற்றி- கேட்டினைக் கோலாகியும், அதனால் அளந்தறிதலால் ஆவாரையே கொள்ளுதலால் அவ்வறிவை உறுதியென்றும்,சொல்லினர் [இஃது வஞ்சேசவருவகம்] [இவை நான்குபாட்டாலும் ஆராயும் விதமும்- ஆராய்தல் சிநேகிக்கப்படுவார் இவரென்பதும்- சொல்லப்பட்டன.] (௬)

அ-ம்-ஆர்-அதி—நட்பாராய்தல். ௨௮௬

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

இ-ள். ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியமென்பது-பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் - அறிவில்லாதவருடைய, கேண்மை-நட்பை, ஒரீஇ-ஒழித்து, விடல் (அவரை) விடுதல் — எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக் குலாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லார் சிநேகத்தை விடுதல்-என்பதாம். ✽ நட்பொழிந்தாலும்விட்டுநீக்காதவிடத்துத் தீங்குவருதலால் - விடலென்றும், நீங்கியவிடத்துத் தீங்கொழிதலேயல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமைபெறுதலால் - அதனையூதியமென்றுஞ் சொல்லினர். (எ)

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

இ-ள். உள்ளம்- (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுகுவ-சுருங்குதற்குக்காரணமாகியதொழில்களை, உள்ளற்க - (செய்ய) நினையாதிருக்கக்கடவர், (அதுபோல்) அல்லற்கண்-(தமக்கொரு) துன்பம்வந்தவிடத்து, ஆற்றறுப்பார்-கைவிடுவோருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, கொள்ளற்க-கொள்ளாதிருக்கக்கடவர் — எ-று. (கருத்து.) மனத்தளருந் தொழிலைச்செய்யநினையாதிருக்கக்கடவர் துன்பத்திற் கைவிடுவோர் நட்பைக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். ✽ அத்தொழில்களாவன தம்மின்வலியவரோடுதொடங்கியவையும் பயனில்லாதவையுமாம், முன்னெல்லாம் வலியார்போலே நடத்தலால். ஆற்றறுப்பாரென்றார். ஆற்றறுத்தல்-வலியறுத்தல்- (எடுத்துக்காட்டுவமை) கொண்டால் அறிந்தேவிடுவனென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

இ-ள். கெடுங்காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார்-(அவனைவிட்டு)நீங்குவார், கேண்மை-(முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது, அடுங்காலை- (கூற்றுவன்) கொல்லுங்காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும், உள்ளம்-(அந்நினைத்த)உள்ளத்தை, சுடும்- சுட்டுவிடும்— எ-று. (கருத்து.) கெடுங்காலத்துக் கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன்கொல்லுங்காலத்து நினைக்கினும் மனத்தைச்சுடும்-என்பதாம். ✽ நினைத்தவளவிலே சம்பந்தமில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனினும் கொடியதென்று-கைவிட எண்ணிச்செய்த நட்பின்கொடுமைசொல்லியபடி. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்படாதவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

ங௯

௨அ௨ அ௰-ஆம் அதி—நட்பாராய்தல்.

இ-ள். மாசற்றார் - (உலகோடொத்தல்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை-நட்பையே, மருவுக-மருவக்கடவன், ஒப்பிலார் - (உலகத்தோடொத்தலில்லாதவரது, நட்பு - நட்பை, (ஆராயாதுகொண்டால்)—ஒன்று (அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை, ஈத்தும்- கொடுத்தாயினும், ஒருவுக-விடக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக்கொள்ளக்கடவன், ஒப்பிலார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தாகிலும் விடக்கடவன்-என்பதாம். ✽ உலகொடொத்தவர் நட்புஇருமையினும் பயன்தருதலால் மருவுகவென்றும், அதனொடு மாறுபடுவார் நட்பு துன்பமே தரு

தலால் அதைவிலகொடுத்தாயினும் விடுகவென்றும், சொல்லினர். [இதனால் சிநேகிக்கப்படுவாரும் படாரும் ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அக-ஆம் - அதி- பழைமை.

அஃதாவது, நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர்செய்த பிழைகளைப்பொறுத்தல், ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராதலாலும், ஊழ்வகையாலும் நட்புக்கொள்ளப்பட்டவிடத்துப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

இ-ள். பழைமையெனப்படுவது-பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதெனின்-யாதென்றால் (அது)—கிழமையை-(பழைமையோர்)உரிமையாலே செய்தவைகளை, யாதும்-சிறிதாயினும், கீழ்ந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய), நட்பு-சிநேகம்—எ-று. (கருத்து.) பழைமையென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்றால், பழைமையோர்செய்தவற்றைச் சிதையாமற் கொள்ளு நட்பாம்-என்பதாம். * கிழமை ஆகுபெயர் பின்கெழுதகைமையென வருவதுமது. உரிமையாற் செய்வையாவன - கருமஞ்செய்யும்போது கேளாது செய்தல் கெடும்வகை செய்தல், தமக்குவேண்டு மவைகளைத் தாமேகொள்ளுதல், பணிவில்லாமை, இவைமுதலானவை. [இதனாலே பழைமையாவது யாதென்றதன்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.](க)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

இ-ள். நட்பிற்கு-சிநேகத்திற்கு, உறுப்பு-அவயவமானது, கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையாற்செய்பவைகளாம், (ஆதலால்) அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு, உப்பாதல்-இனியவராதல், சான்றோர்- நிறைந்தோர்க்கு, கடன்-முறைமை—எ-று. (கருத்து.) சிநேகத்திற்கவயவமாவன சிநேகருரிமையாற் செய்தவையாம்-என்பதாம். * மற்று-அசை. வேறல்லாமை தோன்ற உறுப்பென்றார். அவையவமாறுதலதிற்கே இனியவராவதொன்பது தோன்ற-சான்றோர்மேல்வைத்தார். (உ)

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

இ-ள். கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தனவைகளுக்கு, செய்தாங்கு-(தாம்) செய்தவைபோல், அமையாக்கடை - உடன்படாராயின், பழகிய -(அவரோடு) பழகிப்போந்த, நட்பு-சிநேகமானது, எவன்-என்ன பயனை, செய்யும்-செய்யும்—எ-று. (கருத்து.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ்செய்வதாயிடத்து நட்பென்ன பயன்செய்யும்-என்பதாம். * அப்படி உடன்படுதலாவது-தாமும் அவ்விடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டுபாட்டானும் பழைமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்,

இ-ள். நட்டார்-நட்பினர், கெழுதகையால்-உரிமையால், கேளாது-தம்மைக்கேளாது, செயின்-(தமகருமத்தைச்) செய்தாராயின், விழைதகையான்-(அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி (அறிவுடையோர், வேண்டியிருப்பர்-(அதனை)விரும்புவர்—எ-று. (கருத்து.) நட்பாளர் உரிமையாற்கேளாது செய்தாலறிவுடையோரதனை விரும்புவரென்பதாம். ஒருவர்க்குத் தங்கருமந்தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கக்காட்டிலும நன்மையில்லாமையால் அச்செயல்விரும்பத்தகதாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இல்லாமையால் அவர்மேல் வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனுள்கேளாதுசெய்தவிடத்து அதனை விரும்புகவென்பதுசொல்லப்பட்டது](ச)

பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

இ-ள். நோதக்க-(தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்டார்-சிநேகித்தவர், செயின்-செய்தால்(அதற்குக்காரணம்), பேதைமையொன்றோ-அறியாமையொன்றோ, பெருங்கிழமை-மிகுந்தவுரிமையுமாம், என்று-என்று, உணர்க-அறியக்கடவர்—எ-று.(கருத்து.)வெறுக்கத்தக்கவைகளைச்சிநேகர்செய்தாலது மிகுந்த உரிமையாம்-என்பதாம்.உரிமையினானே தம்மியல்பிலே செய்யாமைபெற்றாம்.இதுவருகின்றவைக்குள்ளும்

ஒக்கும். இழவுநாள்வரும் பேதைமையார்க்கும் உண்டாகலால் தமக்கு வந்தகொண்டவொன்றுவது வழ்வகையால் எம்மால்வரக்கடவது நம் றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றுவது கொள்வதல்லது அவ் விலாமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். [கெடும் வகைசெய்யின் அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

இ-ள். எல்லைக்கணின்றார்-(நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர், தொல்லைக்கணின்றார்-(தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது, தொடர்பு-நட்பை, தொலைவிடத்தும்-(அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்தும், துறவார்-விடார்—எ-று. (கருத்து.) நட்பிலே நின்றவர் பழமையோர் சிநேகத்தைவிடார்-என்பதாம். * பழமையில் வேறுபடாமையாவது-உரிமை யொழியாமையாம், தொலைவு-பொருட்கேடு-போர்க்கேடு,

அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

இ-ள். அன்பின்-அன்புடனே, வழிவந்த-பழையதாய்வந்த, கேண்மையவர்-நட்பினையுடையவர், (நட்பினர்) அழிவந்த-அழிவு வந்தவைகளை, செய்யினும்-செய்தாலும், அன்பறார்-(அவரிடத்தே) அன்புநீங்கார்—எ-று. (கருத்து.) பழமையான நட்பினையுடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச்செய்தாலு மன்பைவிட்டகலார்-என்பதாம். * அழிவு-முன் சொல்லிய கேடுகள். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேடுசெய்தவிடத்தும் விடுந்தன்மையுடைத்தன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

இ-ள். கேள்-நட்பினாது, இழுக்கும்-பிழையை, கேளா-(பிறர்சொல்லினும்) கேளாத-கெழுதகைமை, வல்லார்க்கு-உரிமையறிய வல்லவர்க்கு, நட்டார்-அந்நட்பினர், இழுக்கம்-பிழையை, செயின் - செய்தால் (அது)—நாள்-(பயன் பட்ட) நாளாம்—எ-று. (கருத்து.) நட்பாளர்பிழையைக்கேளாதவர்க்கு நட்பாளர் பிழையைச்செய்தலது பயன்பட்ட நாளாம்-என்பதாம். * பிழையாவன-முன்சொல்லியபணியாமை-அஞ்சாமை-நற்பொருள்வௌவல் - முதலானவை, கேட்டல் உட்கொள்ளுதல், செய்தவிடத் தல்லாமல் அவ்வல்லமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்லவாயின. [இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

இ-ள். கெடாஅ-(உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த-பழைமையதாய்வந்த, கேண்மையார்-நட்புடையவரது, கேண்மை-நட்பை, விடாஅர்-(அவர்பிழைநோக்கி) விடாதவரை, உலகு-உலகமானது, விழையும்-(நட்புக்குறித்து) விரும்பும்—எ-று. (கருத்து.) பழையசிநேகர் நட்பைவிடாதவரை உலகமிச்சிக்கும்-என்பதாம். * விடாதாரையெல்லாவே விழைதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவராவரென்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாவரென்பதாம். (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

இ-ள். பழையார்கண்-பழையநட்பினரிடத்து, (அவர்பிழைசெய்தாராயினும்)—பண்பிற்றலைப்பிரியாதார்-(தம்) பண்புநீங்காதவர், விழையார்-பகைவராலும், விழையப்படுப-விரும்பப்படுபவர்—எ-று. (கருத்து.) பழையசிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவர் பகைவராலு மிச்சிக்கப்படுவர்-என்பதாம். * தம்பண்பாவது-செய்யாதமுன்போல் அன்புடையராதல் அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பினராவரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழைமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஉ-ஆம்-அதி-தீநட்பு.

இனிப்பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால்விடத்தக்கதாகியநட்பு நட்பாராய்தலதிகாரத்திற் சுருக்கச்சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முன்னே தீநட்பு சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது, தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம், அதிகாரமுறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது.

இ-ள். பருகுவார்போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர்போன்றாராயினும், பண்பிலார் - குணமிலாரது-(தீக்குணமுடையவரதுஎன்றபடி) கேண்மை - நட்பானது, பெருகலின்-வளர்தலினும், குன்றல்- குறைதல், இனிது-இனிதாம்—எ-று. (கருத்து.) நற்குணமில்லார் நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுதலினிதாம் - என்பதாம். ஈ பெருகினல்வருங்கேடு குன்றினல் வாராமையின் குன்றலினிதென்றார். [இதனல் தீநட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.] (க)

அஉ. அஉ-ஆம் அதி—தீநட்பு.

உறினட்டறினெருஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

இ-ள். உறின்- (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு-சிநேகித்து, அறின்-(அது) இல்லாவிடத்து, ஒரூஉம்-ஒழியும், ஒப்பிலார்-ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும்- பெற்றாலும், (என்)(ஆக்கம்) யாது, இழப்பினும்-இழந்தாலும், என்-(செல்லம்)யாது—எ-று. (கருத்து.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிநேகித்து அதுஇல்லாவிடத்துக் கைவிடுவோர்கள் சிநேகத்தைப்பெற்றாலென்ன, அற்றாலென்ன-என்பதாம். ஈ தமக்கு உதவுவரைப்பார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமில்லாதலால் அவரை ஒப்பிலாரென்றார். அவரிடத்து அயலான் தன்மையே பொருந்துமென்பதாம். (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

இ-ள். உறுவதுசீர்தூக்குநட்பும் - (நட்பளவுபாராமல் அகனல்)வரும்பிரயோசனத்தளவுபார்க்கும் நட்பினரும், பெறுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பானைக்கொள்ளாமல்)விலையைக்கொள்ளும்வேசையரும், கள்வரும் - (பிறர்கேடுநோக்காது அவரசோர்புபார்க்கும்) கள்வரும், நேர்-(தம்முள் ஒப்பர்)—எ-று. (கருத்து.) நட்பின்பயனை யெண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மிலொப்பார் - என்பதாம். ஈ நட்பு - ஆகுபெயர். பொருள்களைக்கருதித்து வஞ்சித்து நடத்தலால் அவ்விருவரோடும் ஒப்பாரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டாலும தமக்குப்பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது.] (௩)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

இ-ள். (முன்னெல்லாந்தாங்குவது போலிருந்து) அமரகத்து- போர்வந்தவிடத்து, ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற, கல்லா - கல்வியில்லாத, மாவன்னார் - குதிரைபோல்பவரது, தமரின் - தமராந்தன்மையினும், தனிமை - தனிமையாதலே, தலை-சிறப்புடைத்து—எ-று. (கருத்து.) போர்க்களத்தில் விட்டோடிப்போவோர் நட்பினுந்தனிமையாக விருத்தலல்லது-என்பதாம். ஈ கல்லாமை - ஏறினவுக்கும், சாரியைபதினெட்டும், போர்செய்திறமும், அறியாமை, துன்பம் வாராத முன்னெல்லாம் துணையாவார்போன்று வந்தவிடத்துவிட்டு நீக்குவாரென்பது உவமையாய்ப்பெற்றும், அவர்தமராதலால் வரும் அழிவுதனியானல் வாராமையால் - தனிமைதலையென்றார், எனவே அதுவும் தீதாதலறிக. (௪)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

இ-ள். செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமஞ்சாரா - காப்பாகாத, சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புன்கேண்மை - தீநட்பு, எய்தலின் -(ஒருவனுக்கு)

உண்டாதலின், எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல், நன்று - நல்லது—எ-று. (க
ருத்து.) சிறியவர்களுடைய நட்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினும் இ
ல்லாதிருக்கை நல்லது - என்பதாம். * சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. க
லவாகாமை - தொலைவிலிடத்து விட்டு - நீக்கல்செய்தலினை எய்தாமைகள்
தென்பதற்கு முன் உரைத்தபடி உரைக்க. [இவை இரண்டுபாட்டானும்
தொலைவிலே துணையாகாதவர் நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (டு)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிக
நெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கினும், அறிவுடையார் - அறிவுடையாரது, ஏ
தின்மை - பகைமை, கோடியுறும் - கோடிப்பங்கு நல்லது—எ-று. (கருத்
து.) அறிவில்லார் நட்பைப்பார்க்கினும் அறிவுடையார் பகை நல்லது
என்பதாம். * அறிவுடையவனது பகைமை - ஒருதீங்குசெய்வானாயி
னும், பேதையானது நட்பு - பலதீங்கும் செய்தாலும், கோடியுறு
மென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

இ-ள். நகைவகையராகிய - (தாம் அறிதல் வகையராதல் இல்லாம
ல்) நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின் - நட்பால், (வரும் நலங்களி
ன்—) பகைவரால் - பகைவரால், (வரும் நலம்) பத்தடுத்தகோடி - பத்துக்
கோடி மடங்கு, உறும் - நல்லனவையாம்—எ-று. (கருத்து.) நகைக்கேது
வாகிய நட்பைவிட பகைக்கேதுவாகிய நட்பு நல்லவையாம் - என்பதாம். *
அந்நட்பாவது - விடரும், தூர்த்தரும், கழைக்கூத்தரும், போன்று பலவ
கையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உண்டாகியது.
பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத் தொகுத்த கோடி. அந்நட்பில் வரும் இன்பங்

களில் அப்பகைவரால் வரும் துன்பங்கள் மிகநல்லதென்பதாம். (எ)

ஒல்லும் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

இ-ள். ஒல்லுங்கருமம் - (தம்மாலே) முடியுந்தொழிலை, உடற்றுப
வர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பை, (அதி
கண்டால்) சொல்லாடார் - (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல், சோரவி
டல் - தளரவிடக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) தம்மாலே முடியுந்தொழிலை மு
டியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்கடவர் - என்பதாம். *
சோரவிடல் - விடுகின்றவிதம் தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகால் ஓய்

விடுதல், அறியச்சொல்லினாலும், விடுகின்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்
போது பரிகரித்துப்பின்னும் நட்பாயிருக்க) நினைப்பாராகலால் சொல்

லாடாவென்றும் - சோரவிடலென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் மூழையேபேதையர் - நகுப்பவர் - இயல்வது செய்யாதவர், இவர் நட்புத்தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (௮)

கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

இ-ள். வினைவேறு - தொழில்வேறு, சொல்வேறு - சொல்வேறாய், பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - நட்பு, கனவினும் - (நனவிலேமாத்திரமே யல்லாமல்) கனவிலும், இன்னாது - துன்பந்தருவதாகும் - எ-று. (கருத்து.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர்சிநேகமானது கனவிலுந் துன்பந்தரும் - என்பதாம். * தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல்வேறு வேறாயிருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும் இருக்கை. நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருக்கையாலே - கனவிலுமின்னாதென்றார். மன் - ஓ - அசை நிலை. (௯)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

இ-ள். மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) - கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது) - பழிப்பார் - பழிசொல்லுவோரது, தொடர்பு - நட்பு, எனைத்தும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும், குறுகுதல் - தம்மைச்சேர்தலை, ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர் - எ-று. (கருத்து.) வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சிநேகித்துச் சபையிற்பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அவ்விருசெயலும் நோக்கின் அவர்நஞ்போதும்தம்மைச் சோர்தனிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டுமென்பதற்கு அவர்நட்பின்மேல்வைத்துச்சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வஞ்சர்நட்பின் தீமை சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௮௩-ஆம்-அதி-கூடாநட்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச்சொல்லுகின்றார்.

[அஃதாவது, பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயங்கிடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

இ-ள். நேரா - கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடங்காணுமளவும்) புறத்திற் கூடிநடப்பவரது, நட்பு - சிநேகம், சீரிடம் - வாய்க்கு

த்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்குத் (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய) பட்டடை - பட்டடையாகும் - எ-று. (கருத்து) வாய்க்குமிடங்கூடாதிருந்தவர்நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டால் எறிதற்குப்பட்டடையாம் - என்பதாம். எறியுங்காலம்வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாலே பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமையிருத்தலால் அதுபற்றி அந்த நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். (௧)

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

இ-ள்- இனம்போன்று-(தமக்கு)உற்றவர்போன்று,இனமல்லார்-உறாதவரோடுண்டாகிய,கேண்மை-நட்பானது (இடம்பெற்றால்)மகளிர்-பெண்பாலார்,மனம்போல்-நெஞ்சம்போல,வேறுபடும்-வேறுபடும் எ-று- (கருத்து) உறவினர்போன்று உறவினராகாதவர் நட்பானது பெண்களிதயம்போல வேறுபடும்-என்பதாம்.நட்புவேறுபடுதலாவது-இடம்பெற்றால்பழையபகையேயாகுதல்:(இவை இரண்டுபாட்டாலும் கூடாநட்பினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது)
(௨)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன்மாணார்க்கரிது.

இ-ள்- நல்ல-நல்லவையாகிய,பல-பல நூல்களை,கற்றக்கடைத்தும் கற்றவிடத்தும், (அதனால்)மனநல்லராகுதல்-மனந்திருந்தி நட்பினராகுதல்,மாணார்க்கு-பகைவர்க்கு,அரிது-இல்லை-எ-று- (கருத்து)பலநூலை கற்றவிடத்தும் மனநலத்தராகுதல் பகைவர்க்கில்லை-என்பதாம்.நல்லநூல்-மனக்குற்றங்கெடுப்பன, நல்லராகுதல்சலம் விடுதல், உட்கலமுடையவரைக்கல்வியுடைமைபற்றிநட்பென்றுகொள்ளலாகாதென்பதாம்.

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

இ-ள் (கண்டபோது) முகத்தின்-முகத்தால், இனிய-இனிமையுள்ளவராக,நகாஅ-சிரித்து,அகத்து-மனத்தால்,இன்னா-(எப்பொழுதும்) இனியராகாத,வஞ்சரை-வஞ்சகரை,அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும்-எ-று. (கருத்து)முகமலர்ந்து நகைத்து அகமலராதவஞ்சகருக்குப்பயப்படவேண்டும்-என்பதாம்.நகைபோதுவகைபற்றி இனியவென்றும்,மனத்திலேசலந்தோற்றுவிக்கவும் அதற்குவிரோதமாகிய நகையைப்புறத்திலேகாட்டலால்வஞ்சரென்றும் அச்சலங்குறிப்பறிதற்குச்சாதனமாகியமுகத்தாலும்தோன்றுமையால்-அஞ்சப்படுமென்றும், சொல்லினர். (இவையிரண்டுபாட்டாலும் கூறாததிற்கு ஏதுவாகிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.)
(௩)

மனத்தி னமையா தவரையெனைத்தொன்றும்
சொல்லினாற்றேறற்பாற் றன்று.

இ-ள். மனத்தின்-மனத்தால்,அமையாதவரை-(தம்மோடு)பொருந்தாதவரை,எனைத்தொன்றும் - யாதொருகருமத்திலும்,சொல்லினால்-சொல்லினால்,தேறற்பாற்று-தெளிதன்முறைமையது,அன்று-அல்ல(என்று-நீதிநூல்)சொல்லும்-எ-று.(கருத்து) மனமொவ்வாதவனையாதொருசொல்லாலும்-தெளிதல்கூடாது-என்பதாம்.பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச்சொல்லுகின்றவஞ்சனைசொல்லைநல்லசொல்லெனநினைத்து அவனைக்கருமங்களிலேதெளிதல்நீதிநூலின்முறைமையன்றென்பதாம்.

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ

லொல்லை யுணரப் படும்.

இ-ள். நட்டார்போல்-நட்பினர்போல், நல்லவை-நன்மையைத்தருஞ்சொற்களை, சொல்லினும்-சொன்னாலும்; ஒட்டார்சொல்-பகைவர்சொற்கள், (அதுதாராமை) ஒல்லை-விரைவிலே, (சொல்லியபொழுதேயென்றபடி) உணரப்படும்-அறியப்படும்-எ-று. (கருத்து) நட்பாளர்போல நல்லசொற்களைச்சொன்னாலும் பகைவர்சொற்கள் நலந்தாராமை யறியப்படும்-என்பதாம், உம்மை சொல்லினெனவே அவர் அவைசொல்லாமையேபெற்றும். பகைவராதலால்-தீமைதருதற்கு ஐயமில்லையென்பதற்கு ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (௬)

சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்

தீங்கு குறித்தமையான்,

இ-ள். வில்வணக்கம்-வில்லினதுவணக்கம், தீங்கு- (எற்றவர்க்குத்) தீமைசெய்தலை, குறித்தமையான்-குறித்ததனால், ஒன்னார்கண் - பகைவரிடத்தே(பிறக்கும்) சொல்வணக்கம் - சொல்லினதுவணக்கத்தையும், கொள்ளற்க(தமக்குநன்மைசெய்தலைக்குறித்ததென்று) வினையாதிருக்கக்கடவர்-எ-று- (கருத்து) வில்வணக்கந்தீங்கைத்தருதலால் பகைவரிடத்துச்சொல்வணக்கங்கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்-என்பதாம், உதம்வணக்கம்அன்றென்பதுதோன்றச்சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம்வேறுபிறும்-வணங்குதலொப்புவமப்பற்றி அதன்குறிப்பையே ஏதுவாக்கியுஞ் சொல்லினார், வில்லினங்குறிப்பு அவனினுடைய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்றலால் பகைவரதுகுறிப்பும் அவரினுடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவும் தீங்குகுறித்தவணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்காக்கவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவரைச்சொல்லாலேதெரியலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது] (௭)

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா

ரழுத கண்ணீரு மனைத்து.

இ-ள், (பகைவர் குறிப்பை அறியவல்லார்க்கு) ஒன்னார் - பகைவர் தொழுதகையுள்ளும் -கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை-ஆயுதமானது, ஒடுங்கும்-மறைந்திருக்கும், அழுதகண்ணீரும். (அவர்) அழுதகண்ணீரும அனைத்து - அப்படியே, அதுமறைந்திருத்தற்கு இடமாம்-எ-று, (கருத்து) பகைவர்கும்பிட்டகையோடு ஆயுதமறைந்திருக்கும்-அப்பகைவரழுதகண்ணீரும் அப்படியே-என்பதாம், தாம்கட்பெய்பதனைத் தன்கையாலும் கண்ணாலும்-மறைத்துப்பின்கொல்லுதற்கு எடுக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித்தறியும்போது நம்புகின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்றுமென்பதற்கு ஒடுங்குமென்றார். பகைவர்தமதுதாளைச்சிகைட்டித்தொழுதாலும், அழுதாலும் அவர்குறிப்பையே நோக்கிக்காத்துக்கொள்கவென்பதாம். (இதனால் அவரைச்செயலால் தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது. அ

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து

நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

இ-ள். (அரசநீதியானது) மிகச்செய்து-[புறத்திலே நட்பை] மிகச் செய்து, தம்மெள்ளுவாரை-(உள்ளே) தம்மை இகழும்பகைவரை, நட் பினுள்-(தாமும்) அந்நட்பினிடத்தேயின்று, நகச்செய்து-புறத்திலே(அவ ர்)மகிழும்படிசெய்து, சாப்புல்லற்பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப் பொருந்துந் தன்மையுடைத்து-எ-று. [கருத்து. இராசநீதியானது புற த்துநட்பைமிகச்செய்து இகழ்பவரைநட்பில்மகிழும்படிசெய்து பொரு க்குந்தன்மையுடையது-என்பதாம்,ஒன்றெயபதும், அரசநீதியென்பு துங்,வருவிக்கப்பட்டன- உள்ளொன்றுபுறமொன்றாதல் ஒருவருக்குந் தகாதாயினும்பகைவரிடத்தாதலால்குற்றமெய்ப்பதின்றி ஞாலநூலுணர்வென் பதற்கு அதன்மேல்வைத்துச்சொல்லினர்,என்றுரைப்புலவனக் ட்டுக. ௯.

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்

டகநட் பொரீஇ விடல்

இ-ள். பகை(தம்)பகைவர், நட்பாங்காலம்-நட்பாராய் நடக்குங்கா லம், வருங்கால்-வந்தால், முகம்(தாமும்)முகத்தால், நட்டு-(அவரோடு)நட் புச்செய்து, அகம்-மனத்தால், நட்பு-நட்பை, ஒரீஇ-நீக்கி, விடல்(பின் அ துவும்)விடக்கடவர்-எ-று. (கருத்து) பகைநட்பாகுங்காலத்தில் முகநட் பாய்ச்சிநேகித்து அகநட்பு விடல்வேண்டும்-என்பதாம்.௦அக்காலமாவ து-தம்மாறும்பகையென்று வெளிப்படநீக்கக்கூடாதவளவு,இதனாலே கூடுமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பதுபெற்றும். (இவை இரண்டுபாட்டா னும் அரசநீதிக்குநடக்கும் விதஞ்சொல்லப்பட்டது.) ௰

௮௪-ஆம், அதி-பேதைமை,

அஃதாவது, யாதொன்றும் அறியாமை,

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப்பகைமுகத்தாலே சொல்லத்தொ டங்கினர் அப்பகைதான் முழுவதும்விட்டொழிகாத குற்றமாகியகுரோதத் தாலும்,காமத்தாலும், வருவதாம் , அவைகளுள் குரோதத்தால்வருப வைஐந்ததிகாரத்தாலும், காமத்தால்வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும்சொ ல்லுதற்கு அவ்விரண்டுக்கும்அடியாகியமயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலேசொல்லத்தொடங்கிமுதலிலேபேதைமைசொல் லுகின்றார்.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்

டூதியம் போக விடல்.

இ-ள். பேதைமையென்பது - அறியாமையென்றுசொல்லப்படுவ தான, ஒன்று(மற்றைக்குற்றங்களினெல்லாம்மிகுந்த)தொன்று, யாதெனி ன்(அது)யாதென்றுவினவினால், ஏதங்கொண்டு (தனக்குக்)கேடுதரும வைகளைக்கொண்டு,ஊதியம்-ஆக்கந்தருமவைகளை , போகவிடல் கைவிடுதல்-எ-று. (கருத்து) அறியாமையென்பதியாதென்றால்குற்றங் களைக்கொண்டுஇலாபத்தைவிடுதல்-என்பதாம்.௦கேடு-வறுமைபழிபாவ ங்கள்-ஆக்கம்-செல்வம்-புகழறங்கள்,பேதைமை-தானே தன்னிருமைப் பயனும்கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம். ௧

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை

கையல்ல தன்கட் செயல்

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) பேதைமையுளெல்லாம்- பேதைமையெல்லா வற்றுள்ளும், பேதைமை-மிகுந்தபேதமையாவது, கையல்லதன்கண்- (தனக்கு) ஆகாதசெய்கையில், காதன்மை-ஆசையை, செயல் - செய்தல் எ-று. (கருத்து) அறிவில்லாமை- எல்லாவற்றுள்ளுமறிவில்லாமையாவது ஆகாதசெய்கையைச்செய்தல்-என்பதாம், மறுமைக்கும்ஆகாவென்று நாலோர்கடிந்தசெயல்களைவிரும்பிச்செயதலென்பதாம். (இவை இரண்டுபாட்டாலும்பேதைமையதிலக்கணம்சொல்லப்பட்டது) ௨

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்

பேணாமை பேதை தொழில்

இ-ள்- நாணாமை(நாணவேண்டுமவைகளுக்கு) - நாணாமையும், நாடாமை (நாடவேண்டுமவைகளை) நாடாமையும், நாரின்மை-(யாவரிடத்தும்) மூதிர்ந்தசொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும்- (பேணவேண்டுமவைகளுள்) யாதொன்றையும், பேணாமை- பேணாமையும், பேதை

தொழில்-மூடனதுதொழில்களாம்-எ-று. (கருத்து) நாணாமையும் நாடாமையும் ஆசையின்மையும் யாதொன்றையும் பேணாமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம்-என்பதாம், நாணவேண்டுமவை- பழிபாவங்கள். நாடவேண்டுமவை, கருமங்களிலே விதிவிலக்குகள், மூதிதல் கன்னவுரல், பேணவேண்டுமவை, குடிப்பிறப்புக்கல்வியொழுக்கமுதலாயின, இவைபேதைக்கு எக்காலும் இயல்பாய் வருதலாலே தொழிலென்றார். (௩)

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்

பேதையிற் பேதையாரில்.

இ-ள், ஓதி- (மனமொழிமெய்கள் அடக்குதற்குரியவாகிய நூல்களை) ஓதியும், உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்வரும்பயனை அறிந்தும், பிறர்க்கு-பிறருக்கு, உரைத்தும்- (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான்-தான், அடங்கா-(அவை) அடங்கிடாத, பேதையின்-மூடன்போல, பேதையார்-மூடர், இல்- (உலகில்) இல்லை-எ-று. (கருத்து) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்துந்தானடங்காத அறிவீனன்போலறிவீனனில்லை - என்பதாம், இப்பேதைமை - தனக்குமருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையாரில்லென்றார் (இவை இரண்டுபாட்டாலும் பேதையதுதொழில்பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது) இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுவர்)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதையெழுமையுந்

தான்புக் கழுந்து மளறு.

இ-ள். பேதை-மூடனானவன், எழுமையும்-வரும்பிறவிகளிலெல்லாம், தான்,தான், புக்கு-புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்துதற்கிடமாகிய அளறு-நரகத்தை, ஒருமை- இவ்வொரு பிறப்புள்ளே ,செயலாற்றும் செய்துகொள்ள வல்லவனாவான்-எ-று. (கருத்து) அறிவிலன் வரும்பிறவிகளிற்புகுந்து நரகத்தையேற்றுக் கொள்வான் -என்பதாம்; எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமையுமென-முற்றும்மைகொடுத்தார், இவ்வேழுப்பிறப்புகளிலும்கொடுவினைவசத்தால் அந்நரகத்துன்பமே அநுபவித்துவருதலால் - எழுமையுந்தான்புக்கழுந்துமளறென்றார், நெடுங்காலந்தான்நரகத்துன்பம் அநுபவித்தற்குரியவாம் கொடுவினைகளையேஅறிவிலகாலத்துள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றுமென்றார் (இதனால் அவன்மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.) (௫)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்

பேதை வினைமேற் கொளின்.

இ-ள். கையறியா - செய்யுமுறைமையறியாத, பேதை-மூடனானவன், வினை - ஒருதொழிலை, மேற்கொளின்-மேற்கொள்ளுவானாயின்

பொய்படும் - (அதுவும்) பொய்படும், ஒன்றோ-(அது) ஒன்றுதானோ, புனைபூணும் (தானும்) தளைபூணும்-எ-று. (கருத்து) மூடனொருதொழிலை மேற்கொள்வானாயினத்தொழில் குற்றப்படுமன்றியுமவன் தளைபூணுவன்-என்பதாம், பொய்படுதல்-பின் ஆகாதபடியழிதல், அதனையுங்கெடுத்துத் தானுங் கெடுமென்பதாம், (இதனால் அவன் செல்வம்படைக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.) (௬)

ஏதிலாரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

இ-ள், பேதை-மூடனானவன், பெருஞ்செல்வம்- பெரியசெல்வத்தை, உற்றக்கடை-(ஊழால்) அடைந்தவிடத்து, ஏதிலார்(தன்னோடு)ஒருசம்பந்தமுமில்லாதவர், ஆர-நிறைய, தமர்- (எல்லாச்சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர், பசிப்பர்-பசித்திருப்பர்-எ-று.(கருத்து) அறிவிலான்-செல்வமடைந்தவிடத்து அயலாரநுபவிக்கச் சுற்றத்தார்பசித்திருப்பர்- என்பதாம்; எல்லாநன்மைகளுஞ்செய்துகொள்ளற்குச்சாதனமென்பதுதோன்ற-பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமையில்லாமை தோன்ற, உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற, ஆரவென்றும், உணவும்பெறாமைதோன்றப்பசிப்பரென்றுஞ்சொல்லினார்.

மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்

கையொன் றுடைமை பெறின்.

இ-ள். பேதை-மூடனானவன், தன்கை-தன்கையில், ஒன்று-ஒரு பொருளை, உடைமைபெறின்-உடைமையாகப் பெற்றானாயின், மையலொருவன்-பித்தினையுடைய ஒருவன்-களித்தற்றால்-(அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு-மயங்கியதுபோலும்-எ-று. (கருத்து) அறிவில்லான் பொருளைப்பெற்றானாகில் வெறியினையுடையவொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்தல்போலும்-என்பதாம், ஆல்-அசை, பெறினெனவே - அவன்வ(ரு)மாலல்லது தன்னாலே பெறுமை பெற்றும் பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேர உடைமையால் அவன் செய்காரியங்கள்- மையலும் மதுக்களிப்பும், ஒருசேர உடையவன் செய்காரியங்கள்போலேதகவு நடுமாறு மென்பதாம், (இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்தவிடத்து அப்பயன் கொள்ளும் விதம் சொல்லப்பட்டது.) (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில்.

இ-ள். பிரிவின்கண்-(பின்) பிரிவுவந்தவிடத்து, (அப்பிரிவு) தருவது (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பீழையொன்று-துன்பமொன்று, இல்லை, (ஆதலால்) பேதையார் - மூடரது, கேண்மை (தம்முட்கொண்ட) நட்பு, பெரிதினிது-மிகவும்இனிது -எ-று. (கருத்து) பிரிவினிடத்தி

த்துன்பமில்லை அறிவில்லார் நட்புமிகவுமினிது என்பதாம், இனத்தோரும் தெய்வத்துலருதலால் துன்பத்தராதாயிற்று. புகழ்வார்போல் நயம்பூரித்தபடி. [இதனால் அவனது நட்பின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது) (கூ)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

இ-ள். சான்றோர் - பெரியோரது, குழாஅத்து-சபையினிடத்து, பேதை-மூடனானவன், புகல்- புகுதல், கழாஅக்கால் - கழுவாதகாலை, (அசுத்தமித்தகாலையென்றபடி) பள்ளியுள் (இன்பத்தருந்) சயனத்தின்மேல், வைத்தற்று-வைத்தல்போலும்-எ-று. (கருத்து) பெரியோர்சபையிலறிவில்லான்-புகுதல் கழுவாதகாலைச்சயனத்தில்வைத்தல்போலும்-என்பதாம், ஆல்-அசை, அதனால் அச்சயனமும இழிவுசெய்யப்படும்விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இழிவுசெய்யப்படும் - மென்பதாம், (இதனால்-அவன்சபையிடத்திருக்கும்விதம்-சொல்லப்பட்டது-) (ய)

அரு-ஆம், அதி-புல்லறிவாண்மை.

இனிமற்றைப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார் அதுபுல்லியஅறிவை-ஆளுந்தன்மையெனவிரியும்.

அஃதாவது, தான்-சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப்பேரறிவனாக மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு.

இ-ள். இன்மையுள்-(ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளும், இன்மை-மிகுத்தஇல்லாமையாவது, அறிவின்மை-அறிவில்லாமை, பிறிதின்மை-மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனில், (அதனை) உலகு-உலகத்தார், இன்மையா-(அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது-கொள்ளார்-எ-று. (கருத்து) இல்லாமையுள்ளே யில்லாமை யாவது அறிவில்லாமையாம் பொருளில்லாமையையுலகத்தாரில்லாமையாகவெண்ணார்-என்பதாம், புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்தவிடத்தும் இம்மைமறுமைப் பயனடையாமையால்-அதனை - இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர்வறுமையடைந்தவிடத்தும் அப்பயனை யிழவாமையால் அதனை-இன்மையாவையாதென்றும்சொல்லினர். (இதனாற்புல்லறிவின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.) ௧

௨௧௨ அ௫-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

இ-ள், அறிவிலான்-புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சுவந்து- மனமகிழ்ந்து, ஈதல்-(ஒருவனுக்கொன்று) கொடுத்தல் கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம்) பெறுவான்-பெறுகின்றவனது, தவம்-நல்வினையே, பிறிதியாதும்-வேறொன்றும், இல்லை-இல்லை -எ-று (கருத்து) அறிவில்லானொருவனுக்கொன்றைக்கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம்-என்பதாம் புல்லறிவாளரும்-ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவருக்கு நல்வினைசெய்வாரென்பார்க்கு பெறுவான் விழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது இம்மைநோக்கியாவது மறுமைநோக்கியாவது ஈகின்றாரல்லரென்க் சொல்லப்படி (இதனாற்புல்லறிவாளர் தம்மிடத்துநல்லவைசெய்தலறியாமைசொல்லப்பட்டது) ௨

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

இ-ள். அறிவிலார்-புல்லறிவுடையவர், தாம்-தாமே, தம்மை-தன்னை பீழிக்கும்-வருத்தும், பீழை-வருத்தமானது, செறுவார்க்கும்-வருத்துதற்கு உரியபகைவர்க்கும், செய்தல்-செய்தல், அரிது-அரிதாம்-எ-று, (கருத்து) அறிவில்லார் தன்னை வருத்தும்வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவர்க்குஞ்செய்தலரிது-என்பதாம், பகைவர்தாம் அறிந்தவொரு கிலைக்காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழிபாவ முதலான பலவும் எக்காலமும்செய்யமாட்டாமையால்- அவர்க்கும் செய்த லரிதென்றார். இதனால் அவர்தம்மிடத்துத் தீயவைசெய்தலே அறிவென்பது சொல்லப்பட்டது.) ௩

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை

யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள் வெண்மையெனப்படுவது- புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது,யாதெனில்-யாதென்றால்,(அது) ஒண்மையுடையம்யாம், நல்லறிவுடையோம்யாம்,என்னும்-என்று, (தம்மைத்தாமே)நன்குமதிக்கும்-செருக்கு-மயக்கம்-எ-று.(கருத்து) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்றால் நல்லறிவுடையோமென்னுமயக்கமாம்-என்பதாம்,௦வெண்மை-இளமை,அது அறிவுமுதிராமை- உலகத்தார்இகழ்தல்அறிந்திருந்தும்அப்படிமதித்தலால்மயக்கமென்றார். (ச)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) கல்லாத (தாம) கல்லாத நூல்களையும்,மேற்கொண்டு- (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல் - நடக்குதல்

கசடற-குற்றமற,வல்லதூஉம்-கற்றதொருநூல், (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்,ஐயம்-ஐயத்தை,தரும்- (பிறருக்கு) விளைக்கும்-எ-று. (கருத்து) கல்லாதநூற்களைக்கற்றேமென்றுசொல்லுதல் கற்றநூற்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்-என்பதாம்,௦ உண்டாயினென்பதுவருவிக்கப்பட்டது ஐயம்-இவர்அந்நூலிலேவல்லவரென்பதும்-இப்படித் தானிருக்குமோவென்பது. (ரு)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்)தம்வயின்-தம்மிடத்துண்டாகும்,குற்றம்-குற்றங்களை, மறையாவழி- (அறிந்து) கடியாராயின் அற்றம்- மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை,மறைத்தலோ- (ஆடையால்)மறைத்தலாகத்தம்மைமதித்தலும்,புல்லறிவு-அற்பவறிவாகும்-எ-று. (கருத்து) அறிவில்லார்குற்றங்களைக்கடியாராயின் அதுவேயறிவில்லாமை-என்பதாம்.௦ குற்றமறைத்தலாவது-அவைகளை-இல்லாமற்-போகச்செய்தல். மறைக்கப்படுமவை-பலவுள்ளும்-உயர்ந்தவைகளையெல்லாம்-மறையாது-தாழ்ந்தவொன்றையே-மறைத்து-அவ்வளவிலே-தம்மையும் உலக நடையுள்ளவராக மதித்தாலும்புல்லறிவென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவர்தம்மைமதித்தற்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (சா)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

இ-ள். அருமறை-பெறுதற்கரியவுபதேசப்பொருளை, சோரும்-(பெற்றும்)உட்கொள்ளாதுபோக்கும்,அறிவிலான்-புல்லறிவாளன்,(அவ்வுறுதி அறியாமையால்)தானே-தானே, தனக்கு-தனக்கு, பெருமிறை-மிகுந்தவருத்தத்தை,செய்யும்-செய்வான்-எ-று.(கருத்து)இரகசியப்பொருளைப்போக்குமறிவில்லான் தனக்குத்தானேவருத்தத்தைச்செய்வான்-என்பதாம்௦மிகுத்தவருத்தம்-பொறுத்தற்கரியதுன்பம். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

இ-ள். (புல்லறிவாளன்) ஏவவும்-(தனக்கு) உறுதியானவைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும், செய்கலான்-செய்யான், (அவையல்லாமல்) தானாகவும், தேறான்-(இவைசெய்யத்தக்கவையென்று) அறியான், அவ்வுயிர்-அந்தவுயிர், போமளவும் (உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும், ஓர்நோய்-(பூமிக்குப்பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம்,-எ-று. (கருத்து) அறிவில்லான் பிறரேவவுந்தனக்குறுதிகளைச்செய்யான் தானாகவுந்தெளியான் என்பதாம். உயிர்தான் அறியுந்தன்மையதாயிருந்தும் மின்றதேக ;லசத்தால்மயங்குந் தன்மையதாய்வேறுபடுதலால் அவ்வுயிரென்றும் அறிவின்மையாகிய பொழுதே அதற்குரிய இரண்டினுள் ஒன்றுகூடுதலால்-போமளவுமென்றும், குலைமை

ங-அ.

அரு-ஆம் அதி-புல்லறிவாண்மை.

இம்முதலானவைகளைச் சுமக்கின்றபூமிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்செய்தலால் ஓர்நோயென்றுஞ்சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

இ-ள். (தன்னையெல்லாமறிந்தவனாகமதித்தலால்)-காணாதான்-(பிறர்சொல்லுமொன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை, காட்டுவான்-அறிவிக்கப்புகுவோன், தான்காணான் (அவனாலே பழிக்கப்பட்டுத்) தானறியாதவனாய்முடியும், இனி அவ்வறியுந்தன்மையில்லாதவன், (தான்கொண்டதைவிடாமையால்) தான்கண்டவாறு-தான் அறிந்தவிதத்தால், கண்டானாம்-(அதனை) அறிந்தவனாய்முடியும்-எ-று. (கருத்து) ஒன்றுமறியாதவனைக்காட்டுவோன் தானறிவில்லாதவனாவான் என்பதாம். புல்லறிவாளனுக்குநல்லறிவைவருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன்றென்பதாம். (கூ)

உலகத்தாருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

இ-ள். உலகத்தார்-உயர்ந்தோர்பலரும், உண்டென்பது-உண்டெனப்படுகிறபொருளை, இல்லென்பான்-(தன்புல்லறிவால்) இல்லையென்றுசொல்லுமவன், (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்) - வையத்து-பூமியிலே, அலகையா (காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படும்-நினைக்கப்படுவான்-எ-று. (கருத்து) பெரியோருண்டென்பதை இல்லையென்பவன் பேயென்றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம். கடவுளும்-மறுபிறப்பும்-இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உண்டென்பனவெல்லாம் பலவாயினும் சாதியொருமைபற்றி உண்டென்பதென்றும்-பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவைசொல்லலாலொத்தலும்,-வடிவால்வேறுபாடுமையுமுண்டாமையால் தன்னுடம்பைமறைத்துமக்களுடம்பிலே தோன்றுதல்வல்லவலகையென்றுஞ்சொல்லினார். (இவைகளானுபாட்டாலும் உறுதிச்சொல்லைக்கொள்ளாமையினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது). (௰)

அசு-ஆம் அதி-இகல்.

இனி-அவைகளெல்லாவற்றுள்ளும் குரோதகாமங்களுள் அரசர்க்குக்குரோதம் அதிகமாயுள்ளதாகலால் அவனுல்வரும் அவைகளைச்சொல்லத்தொடங்கி முதலிலேஇகல்சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: இருவர் தம்முள்ளேபோர்செய்து வலிமைதொலைதற்குக் காரணமாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லாவுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்குநோய்.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும்-சகலவுயிர்களுக்கும், பகலென்னும்-(பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும், பண்பின்மை-தீயகுணத்தை, பாரிக்கும் வளர்க்கும், நோய்-குற்றமாவது, இகல்-மாறுபாடாம், என்ப-என்றுநூலோர்சொல்லுவர் -எ-று. (கருத்து)எல்லாவுயிர்க்கும் தீயகுணத்தைவளர்க்குங்குற்றமாவது மாறுபாடாம்-என்பதாம். மக்களையும்விலங்குகளோடு ஒப்பர்க்குவதென்பதுதோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், கூடாததீக்குணத்தைவிரின்றுவினைத்தலால்-பகலென்றும் பண்பின்மையென்றும்சொல்லினார் (இதனால்மாறுபாட்டகுற்றம்சொல்லப்பட்டது.)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

இ-ள். பகல்-,(தம்மோடு)கூடாமையை,கருதி-நினைத்து,பற்றா-வெறுப்பவைகளை,செயினும்- ஒருவன்)செய்தானாயினும், இகல்கருதி (அவனோடு) மாறுபடுதலைக்குறித்து,இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை-(தாம் அவனுக்குச்)செய்யாமை,தலை-உயர்ந்தது-எ-று.(கருத்து)ஒருவன்வெறுப்பானவற்றைச்செய்தானாயினுந்துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமைதலைமை-என்பதாம். துன்பந்தருமவைகளைச்செய்யில்பகைமைவளர்த்தாம்தாழ்ந்துவருதலாலும்ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத்தாம்ஓங்கிவருதலாலும்,செய்யாமைதலையென்றார். (௨)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

இ-ள். (ஒருவன்)இகலென்னும்-மாறுபாடென்னப்படுகின்ற,எவ்வம் துன்பத்தைச்செய்யும், நோய்-நோயை,நீக்கின்- (தன்மனத்தினின்று) நீக்குவானாயின், (அந்நீக்குதல்)தவலில்லா (எக்காலும்) அழிவில்லாமைக்குஏதுவாகியதாவில்கெடாத,விளக்கம்-புகழை,தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-று.(கருத்து)ஒருவன்மாறுபாட்டைநீக்குவானாயின்,புகழைத்தரும்-என்பதாம். யாவருங்கூட்டுதலால் எல்லாச்செல்வமும்பெற்றுக்கொடைமுதலானகாரணங்களால்புகழ்பெறுமென்பதாம். (௩)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்குமிகலென்னும்

துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

இ-ள். இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற. துன்பத்துள்-து ன்பங்கள்பலவற்றிலும், துன்ப-மிகுந்த துன்பம்-கெடின்-(ஒருவனுக்கு)இல் லையாயின், (அவ்வில்லாமை)இன்பத்துள்-இன்பங்கள்பலவற்றிலும்,இன்ப ம்-மிகுந்தவின்பத்தை-பயக்கும்,(அவனுக்குக்)கொடுக்கும்-எ-று. (கருத் து) ஒருவனுக்குமாறுபாடாகிய துன்பமிக்குமாயினது மிகுந்த துன்பத்

தைத்தரும்-என்பதாம். துன்பத்துட்டுன்பம்-மாறுபாடுடையோன்பல ரோடும்போர்செய்துவலிமைகெடாவேதலால்யாவர்க்கும் மெளியனாயிருப்ப து-அதனைவினைவிலேதருதலால்-இகலென்னுமெல்லமென்றார். இன்ப த்துளின்பம்மாறுபாடில்லோன்யாவருக்குமட்பாகலால்எல்லாப்பயனும்பெ ற்றிருப்பது. (௪)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடு (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து)எதிர்சா ய்ந்தொழுகவல்லாரை-(அதனைஎற்றுக்கொள்ளாமல்)சாய்ந்துநடக்கவல் லவரை,மிகலூக்கும்-வெல்லநினைக்கும்,தன்மையவர்-தன்மையையுடை யவர்,யாரே-யாவர்-எ-று. (கருத்து)மாறுபாட்டைநீக்கும்வல்லவரைவெ ல்லநினைப்பவர்யார்-என்பதாம்மாறுபாட்டைநீக்கிநடத்தல்வேந்தருக் குளவ்விதத்தாலுமரிதாகலால்வல்லாரையென்றும் அவர்யாவர்க்குமட் பாகலால்அவரைவெல்லநினைப்பவர்யாவருமில்லையென்றுஞ்சொல்லினா ர் (இவைரண்டுபாட்டாலும்மாறுபடாதவர்க்குவருநன்மைசொல்லப்ப ட்டது) (௫)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

இ-ள்.இகலின்-(பிறரோடு)மாறுபடுதலிலே,மிகல்-மிகுதல்,இனிதெ ன்பவன்-(எனக்கு)இனிதெனறுசெய்பவனது,வாழ்க்கை- உயிர்வாழ்க் கை,தவலும்-பிழைபடுதலும,(நணித்து)சிறிதுபொழுதிலுண்டாம், கெ டலும்-முழுதுங்கெடுதலும்,நணித்து-சிறிதுபொழுதிலுண்டாம,எ-று. (கருத்து)மாறுபடுதலேயினிதென்பவன்வாழ்க்கையானதவறுதலுங்கெ டுதலுமுண்டாம்-என்பதாம்.மிகுதல்-மேலுமேலுமெழும்பல்-இனிதெ ன்பதுதான்வெல்லுதல்குறித்தல்-பிழைபடுதல்-வறுமையாலே துன்பப் படுதல்,முழுதுங்கெடுதல்-இறத்தல்பொருட்கேடும்உயிர்க்கேடு மப்பொ ழுதே உண்டாகுமென்பதாம். (௬)

மிகன்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவல்
இன்னா வறிவி னவர்.

இ-ள். இகனமேவல்-மாறுபாட்டோடுபொருந்துதலையுடைய, இன் னா-துன்பஞ்செய்கின்ற,அறிவினர்-அறிவுடையவர்,மிகன்மேவும்-வெற் றிபொருந்துதலையுடைய,மெய்ப்பொருள்-நீதிநூற்பொருளை, காணார்-அ றியமாட்டார்-எ-று(கருத்து)மாறுபாட்டாற்றுன்பஞ்செய்யுமறிவினையு டையவர்நீதிநூற்பொருளையறியார்-என்பதாம்,இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமைக உண்டாக்கும் அறிவு. வெற்றிவழி நீன்றுக்

உண்டாவது காணப்படும்பிரயோசனத்தையுடையதாதலால்மெய்ந்நூலெனப்பட்டது, மாறுபாட்டினாலே அறிவுகலங்குதலால் காணுனென்றார். (இவையிரண்டுபாட்டாலும்மாறுபட்டவர்க்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.) (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

இ-ள். இகலிற்கு-(தன்னுள்ளத்து)மாறுபாடுதோன்றிய விடத்து, எதிர்சாய்தல்-(அதற்கு) எதிரிடுதலையொழிதல், ஆக்கம்-(ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம், அதனை - அம்மாறு பாட்டிலே, மிகல் - மிகுதலை,ஊக்கின்-மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு-கேடும், ஊக்குமாம்-(தன்னிடத்துவருதலை) மேற்கொள்ளும்-எ-று. (கருத்து) மாறுபாட்டிற்கெதிர்சாய்தலே செல்வம் அதைமேற்கொள்ளிற்கேடாம்-என்பதாம், எதிர்தல்மாறுக்கொள்ளுதல்-சாய்தபொழுதேவருதலால்சாய்தலாக்கமென்றார்.(அ)

இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு

இ-ள். (ஒருவன்) ஆக்கம்வருங்கால்- (தன்னிடத்து) ஆக்கம்வரும்போது, (காரணமுண்டாயினும்) இகல்-மாறுபாட்டை, காணான்-நினையான், கேடுதரற்கு-(தனக்குக்) கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து,(காரணமில்லாதிருந்தும்) அதனை-அதனிடத்தே, மிகல் - மிகுதலை, காணும் நினைப்பான்-எ-று. (கருத்து) ஒருவன்செல்வம்வரும்போது மாறுபாட்டைக்காணான் கேடுவரும்போ ததனைநினைப்பான்-எனபதாம், மாறுபாட்டால் வருங்கேடு பிறரால் அன்றென்பதுதோன்ற-தரற்கென்றார் ஆக்கக்கேடுகட்குமுன் மாறுபாடாமையும் படுதலும்உண்டா மென்பதாம். (கூ)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள். இகலான்-மாறுபாடொன்றினாலே, இன்னாதவெல்லாம்-துன்பஞ்செய்பவையெல்லாம், ஆம்-உண்டாகும், நகலான்-நட்பொன்றினாலே, நன்னயமென்னும்,நல்லநீதியென்னும், செருக்கு - பெருஞ்செல்வம், ஆம் - உண்டாகும்-எ-று. (கருத்து) மாறுபாட்டாற்றுன்பமெல்லாமுண்டாம் நட்பால் செல்வமுண்டாம்-என்பதாம், இன்னாதன்-வறுமை பழிபாவங்கள்முதலானவை, நகல்-மகிழ்தல்- அதுவும்செருக்கென்பதும்தன்றன்காரணங்களுக்காயின்,நயமென்னுஞ் செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாகஉபசரித்தார். (இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவ்விருமையுஞ் சொல்லப்பட்டது.) (௰)

அசஎ-ஆம் அதி-பகைமாட்சி.

அஃதாவது: அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியானும் பகையில்லாமை கூடாமையால் மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டிருக்கவு மிடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.)

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார் மேன் மேக பகை.

இ-ள். வலியார்க்கு-(தம்மின்) வலியவர்க்கு; மாறேற்றல்-பகையெதிர்தலை, ஓம்புக-ஒழியக்கடவர், மெலியார்மேல்-மற்றைமெலியர்க்கு, பகை-பகையாகுதலை, ஓம்பா-ஒழியாமல், மேக-விரும்பக்கடவர்-எ-று. (கருத்து) வலியவர்க்கெதிர்தலை நீக்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர்-என்பதாம். (வலியாரென்றவிடத்துத் தனைவலியும் அடங்கலால் மெலியாரென்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமையும் கொள்ளப்படும், அத்துணைதான் படைபொருள் முதலாயவேற்றுமைத் துணையும் கல்வியறிவுடைமைநீதிவழியொழுகல் முதலாகியஒற்றுமைத் துணையும், எனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிமைகுறைவில்லாமையான் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது (சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலேசொல்லப்பட்டது.) (௧)

அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

இ-ள். (ஒருவன்) அன்பிலன்-(சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன், ஆன்ற துணையிலன்-(அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன், தான்றுவ்வான்-(அதன்மேல்) தான் வலியிலன் (அப்படிப்பட்டவன்,) ஏதிலான்-(தன்மேல்வந்த) பகைவனது, துப்பு-வலிமையை, என்பரியும்-எப்படிதொலைப்பான்-எ-று. (கருத்து) அன்பும் துணையும் வலிமையுமில்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படிநீக்குவான்-என்பதாம். (சுற்றமும் முன்சொல்லப்பட்ட இருவகைத்துணையும் தன்வலியும்இலனாதலால் அவன்மேலே செல்வார்க்கு வலிவளர்வதல்லாமற் குறைவிலாதென்பதாம்.

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு

இ-ள். (ஒருவன்) அஞ்சும்-(அஞ்சவேண்டாதவர்களுக்கு) அஞ்சுவான், அறியான்-(அறியவேண்டுமவைகளை) அறியான், அமைவிலன்-(பிறரோடு) பொருந்துதலிலன், ஈகலான்-(இவைகளின்மேலும்) யாவரி

டத்தும்) உலோபகுணமுடையவன், (இப்படிப்பட்டவன்) பகைக்கு-பகைவர்க்கு; தஞ்சமெளியன்-மிகவெளியனுவான்-எ-று. (கருத்து) அஞ்சுபவனும் அறியாதவனும் நட்பில்லாதவனும் உலோபனுமானவன் பகைவர்க் கெளியனுவான்-என்பதாம். (தஞ்சமெளியனென்பவை-ஒருபொருளைக்குறித்துவந்த பலசொல். இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகைவலிமையும் அறியுமாகலால் தஞ்சமெளியனென்றார்.) (௩)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

இ-ள். (ஒருவன்) வெகுளி-கோபத்தினின்றும், நீங்கான்-நீங்கா

தலன், நிறையிலன் - (அதுவேயன்றித்தா)னிறையுடைமையில்லன் அவன், (மேலேசெல்லுதல்) எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், யாங்கணும் - எவ்விடத்து ம், யார்க்கும் - யாவருக்கும், எளிது - எளிமை - எ-று. (கருத்து) கோபத்தை யு நிறையில்லாமையு முடையவன் பகைவர்க்கெளியனாவான் - என்பதா ம். நிறைமறைபிறரறியாமை. இவன் கோபமுடையவனாதலாலு ம், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவன்மேலேபோகச் செல் வார்க்குக் காலமும் இடமும் அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டுவதி ல்லையாயிற்று. (௪)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்

பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

இ-ள். (ஒருவன்) வழிநோக்கான் - நீதிநூலைக்கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான் - (அது) விதித்ததொழில்களைச்செய்யான், பழிநோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பாரான், பண்பிலன் - குணமுடையனல் லன், (அவன்பங்கமை) பற்றார்க்கு - பகைவர்க்கு, இனிது - இன்பம் - எ-று. (கருத்து) நீதிநூல்கல்லாதவன் விதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்கா வன் குணமில்லாதவன், பகைவர்க்கெளியனாவான் - என்பதாம். வழிமுறை போராதியாக வழங்கிவருதலால்வழியென்றும், தப்பாது பிரயோசனப் படுதலால் - வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையவன் தீமையை அறி தலால் பற்றார்க்கினிதென்றும், சொல்லினார். (௫)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்

பேணாமை பேணப் படும்.

இ-ள். காணாச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அறியாமைக்கு ஏதுவாகியகோபத்தையுடையவன் (யாவன்) - கழிபெருங் காமத்தான் - மேல்மேலும் வளராநின்ற மிகுந்தகாமத்தையுடையவன், (யாவன்) பே ணாமை (அவனது) பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படு ம் - எ-று. (கருத்து) கோபத்தையுங் காமத்தையுமுடையவன் பகைவர்க் கெளியன் - என்பதாம். முன்சொல்லப்பட்டவனுக்கு யாவரும்பகை

யாக்லாலும், பின்சொல்லப்பட்டவனுக்குக்காரியம்தோன்றாமையாலும் தாமே அழிவ ரென்பது பற்றி பேணாமைபேணப்படுமென்றார். (௬)

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற அடுத்திருந்து

மாணாத செய்வான் பகை.

இ-ள். அடுத்திருந்து - தொழிலைத்தொடங்கியிருந்து, மாணாத(து தற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை - பகைமை யை, கொடுத்தும் - சிலபொருள் (அழியக்) கொடுத்தாயினும், மனநி ச்சயமாக, கொளல்வேண்டும் - கொள்ளுதல்வேண்டும்-எ-று. (கருத் து) இல்லாதவற்றைச்செய் பவன் பகைமையைப்பொருள்கொடுத்தாயினுங்கொ ள்ளல்வேண்டுமென்பதாம். ஏற்காதவைமெலியவனாயிருந்து தணித லும், வலியவனாயிருந்து தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனா லே சிலபொருள்அழியினும் பின்னேபலபொருள்களைப்பெறுதற்குச்ச ந்தேகம் இல்லாமையால் கொடுத்துங்கொளல் வேண்டுமென்றவென்று [இவை ஆறுபாட்டாலும் அதுசிறப்புவகை[illegible]லசொல்லப்பட்டது. (எ)

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

இ-ள். (ஒருவன்) குணனிலனாய் - குணமொன்றுமிலனாய், குற்றம் பலவாயின் - (உடைய) குற்றம்பலவாகியவிடத்து, இனனிலனாம் - (அவ னு)துணையில்லாதவனாகும், (அவ்விலனாகுகையே) மாற்றார்க்கு - (அவன்)ப கைவர்க்கு, ஏமாப்புடைத்து - துணையாகுகையையுடைத்து-எ-று. (கரு த்து) குணமில்லாதவனாய்ப் பலகுற்றமுடையவனாகில் துணையில்லாத வனாவான் அவனைபகைவர்க்கெளியனென்பதாம். குணம் - இறைமாட் சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை, குற்றம் - இவ்வதிகாரத்துள்ளேசொல் லப்பட்டவையும், மற்றுமிப்படிப்பட்டவையும். ஆம். துணை-சுற்றமட் புப்பொருள் படைமுதலானவை, பகைவர்க்கும் இவ்வழியால்உண்டா கும்பயன்தானேஉண்டாமாகலால்-ஏமாப்புடைத்தென்றார். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்பமறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

இ-ள். அறிவிலா - (நீதியை)அறிதலில்லாத, அஞ்சும் - அஞ்சுகின் ற, பகைவர் - பகைவரை, பெறின் - பெற்றானாகில், செறுவார்க்கு - (அவ ரை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீ ங்கா-எ-று (கருத்து) நீதியையறியாத பகைவரைப் பெற்றால்வெல்பவர் க்கின்பம்-என்பதாம். உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செய்துமுடிக்குந்தி டமும், இல்லாதவரே பகைவராதல்கூடாமையால்பெறினென்றமையா லவரை அறிந்துமேற்சென்றபொழுதே பகையில்லாமையும் செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே. சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும், சொல் லினார். (கூ)

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி.

இ-ள். கல்லான் - (நீதிநூல்களைக்)கல்லாதவனோடு, வெகுளும் - பகைத் தலால்வரும், சிறுபொருள் - எளியபொருளை, ஒல்லானை - அடையாதவனை எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், ஒளி - புகழ், ஒல்லாது - அடையாது-எ-று(கருத் து)கல்லாதவனுடன்பகைத்தலால்வரும் பொருளையடையாதவனைப்புக ழடையாது.என்பதாம். சிறுபொருள்முயற்சிசிறிதாகியபொருள். நீதிய றியாதவனைவெல்லுதல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதவனைவெற்றி யால்வரும்புகழ்கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறியமுயற்சியாலேபெ ரியபயனடைகவென்றபடியாயிற்று. (இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதனு லாகியபயன்சொல்லப்பட்டது) (ய)

௮௮-ஆம், அதி-பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது, மாட்சிமைப்படாதபகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன்னுள்ளபகையுள்-கட்பாக்குந்தன்மையதும், அவ்வாக்குந்தன்மையதும், அவைகளிலேசெய்வதும், மற்றைக்களையுந்தன்மையதும், அதவிடத்தேசெய்வனவும், களையும்வருவதும், களையாமற்போனால்படுமிழுக்கமும் என்றிவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம்மாட்சிமைப்படாதபகையின்வாகலால் இதுபகைமாட்சியின்பின்வைக்கப்பட்டது,

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், பகையென்னும்-பகையென்றுசொல்லப்படும், பண்பிலதனை-தீமையுண்டாக்குவதனை, நகையேயும்- விளையாட்டிடத்தேயாயினும், வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதற்றன்மையையுடையதன்று, (நீதிநூல்)-எ-று. (கருத்து) ஒருவன்பகையாகிய தீமைக்குணத்தை விளையாட்டினும்விரும்பாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம். மாட்சிமைப்படாதபகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல்எவ்விதத்தாலும் தீமையேதருதலால்பண்பிலதென்றும், அதனைவிளையாட்டிடத்துவேண்டினும் அதுமேல்விளைந்துமெய்யாமாகலால்-நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை பழமையோர்துணிவென்றதற்கு-நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லினர். நீதிநூல்வருவிக்கப்பட்டது. (௧)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.
௮௭௧

௮௭௨ ௮௮-ஆம்-அதி-பகைத்திறந்தெரிதல்.

இ-ள். (ஒருவன்) வில்லேர்-வில்லேராகவுடைய, உழவர்- உழவரோடு, பகைகொளினும்-பகைகொண்டாலும், சொல்லேர்-சொல்லேராகவுடைய, உழவர்-உழவரோடு, பகை-பகையை, கொள்ளற்க-கொள்ளாதொழியக்கடவன்-எ-று. (கருத்து) வீரர்பகையைக்கொண்டாலும் மந்திரிகள் பகையைக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன், சொல்லேருழவர்மந்திரிகள்-என்பதாம். சொல் ஆகுபெயராய்நீதிநூலின்மேல்நின்றது - வீரம் ஆலோசனையென்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடுபகைகொண்டால் வெல்லுவது நிச்சயமென்றுவந்தாலும்தனக்கேயாம். மற்றை ஆலோசனையுடையவரோடானால்தன்வமிசத்தோர்க்கும் தப்பாதுவருதலால். - அது கொள்ளினும்இதுகொள்ளற்கவென்றார். கொளினும்என்கிற உம்மையால்வில்லேருழவர்பகையும் ஆகாமைபெறப்படும். இரண்டுமுடையவரோடுகொள்ள லாகாமைசொல்லவேண்டாவாயிற்று. (௨)

ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

இ-ள். தமியனாய்(தான்)தனியனாயிருந்துகொண்டு, பல்லார்-பலரோடும், பகைகொள்பவன்-பகைமையைக்கொள்வோன், ஏமுற்றவரினும்-பித்தங்கொண்டவரினும், ஏழை-அறிவிலன்-எ-று. (கருத்து) தனித்திருந்துபலர்பகையைக்கொள்பவன்பித்தரிலுமறிவில்லான்-என்பதாம், தனிமை சுற்றநட்புப்படைமுதலானவையில்லாமை, மயக்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும்பித்தங்கொண்டவர் அதனுலேதீங்கடையாமையால்தீங்கடைதலுமுடையவிவனை அவரினுமேழையென்றார், இங்காவது-துணையுள்ளவிடத்தும்வெல்லுதலசந்தேகமாயிருக்க அத்துணையில்லாமலும் பலரோடும்பகைகொண்டு அவரால்வேறுவேறுபோர்செய்யிடத்தும் அழிந்தேவிடுதல். (இவைமூன்றுபாட்டாலும் பகைகொள்ளுதற்குற்றம் பொதுவினும்சிறப்பினுஞ்சொல்லப்பட்டது.) (௩)

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

இ-ள். பகை-பகையை, நட்பாக்கொண்டொழுகும்-(வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித்தனக்கு) நட்பாகச்செய்துகொண்டொடுக்கும், பண்புடையாளன்-இயல்புடையவரசனது, தகைமைக்கண்-பெருமையுள்ளே, உலகு-உலகம், தங்கிற்று-தங்கியது-எ-று. (கருத்து) பகையைநட்பாகக் கொண்டொடுக்குமரசன்பெருமைக்குள்ளேயுலகந்தங்கியது-என்பதாம். வேறுபடுத்தல்-பகைநினைவொழிக்குதல், ஒழுகல்-நீதிவழிநடத்தல், பெருமை பொருள்படைஎன்றிவிருவகைஆற்றல். அதன்வழியதாதற்குஎன்றும் வேறுபாடில்லாமையால் அத்துணிவுபற்றித்தங்கிற்றென்றார். (௪)

அஅ-ஆம்-அதி-பகைத்திறந்தெரிதல். கூாஎ

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

இ-ள். தன்றுணை-தனக்குதவுந்துணையோவெனில், இன்று-இல்லை, பகை-(நலிவுசெய்யும்)பகையோவெனில், இரண்டு-இரண்டு, (இப்படியிருக்கின்றபோது)-தானொருவன்-ஒருவனாகியதான், அவற்றின்- அப்பகையிரண்டினுள், ஒன்று(பொருந்தியதாகிய)ஒன்றை, இன்றுணையா-(அப்போதைக்கு)இனியதுணையாக, கொள்க-(செய்து)கொள்ளக்கடவன்-எ-று, (கருத்து)தனக்குதவுந்துணையில்லவருத்தும்பகையிரண்டு- இவ்விரண்டிற்பொருந்தியதொன்றைக்கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம். பொருந்தியதாவது, மற்றதைவெல்லுதற்குஏற்றது, அப்பொழுது- அவ்வெல்லும்பொழுது, வேறுபாடில்லாமல்செய்துகொள்கவென்றதற்கு - இன்றுணையாகவென்றார். ஆல்-இரண்டும்-அசை. (இவைஇரண்டுபாட்டாலும்நட்பாக்கற்றன்மையது சொல்லப்பட்டது.) (௫)

தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

இ-ள். (பகைவன்)-தேறினும்(முன்)தெளிந்தானாயினும், தேறாவிடினும்-தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண், (தனக்குப்புறத்தொருதொழிலால்)தாழ்வுவந்தவிடத்து, தேறான்-கூடானாகியும், பகாஅன்-நீக்கானாகியும், விடல்-(நடுவே)விட்டுவைக்கக்கடவன்-எ-று. (கருத்து) பகைவன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயினுந்தாழ்விடத்துக் கூடானாகியுநீக்

காணுகியுமிருக்கக்கடவன்) - என்பதாம்முன்தெளிந்தானுயினும் அப்போதுகூடாதொழிகவென்றது-உள்ளாய்நின்றுகெடுத்தனேக்கி,தெளிந்திலனுயினும்அப்போதுங்கூடாதொழிகவென்றது- அல்வழிவிற்குத்துணையாதனேக்கி.(இதனல் அப்[illegible]கருக்தன்மையது சொல்லப்பட்டது.).

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

இ-ள். நொந்தது-நொந்ததனை,அறியார்க்கு-(தாமாக)அறியாதவட்டோர்க்கு,நோவற்க-(தன்)னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன். மென்மை-வலியில்லாமையை,பகைவரகத்து-(அதைப்பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து,மேவற்க-மேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன்-எ-று.(கருத்து) நொந்ததையறியார்க்குத்தன்னோவைச்சொல்லாதிருக்கக்கடவன் - வலியில்லாமைப்பகைவரிடத்தமேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவனென்பதாம். பகைவரிடத்தேசெய்யலாகாததுசொல்லவந்தவர்-நட்பினரிடத்தே செய்யலாகாததும்உடன்சொல்லினர். (இதனல்அவ்விருவகை யிடத்துஞ் செய்வது சொல்லப்பட்டது.) (எ)

௩௱அ அஅ-ஆம்-அதி-பகைத்திறந்தெரிதல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

இ-ள். வகையறிந்து-(தான்தொழில்செய்யும்)வகையை அறிந்து,தற்செய்து) அதுமுடித்தற்கேற்பத்)தன்னைப்பெருக்கி,தற்காப்ப- (மறதி அடையாமல்)தன்னைக்காக்கவே,பகைவர்கண்(தன்)பகைவரிடத்து பட்ட-உண்டாகிய,செருக்கு-களிப்புமாயும்-கெடும்,எ-று.(கருத்து) தொழில்வகையறிந்துதன்னைக்காக்கப்பகைவர்செருக்குங்கெடுமென்பதாம். வகைவலியவனுய்தான்கேடேபோர்செய் விதமும், மெலியவனுய்வலியிலேபோர்விலக்கும்விதமும்,முதலானவை,பெருக்கல்- பொருள்படைகளாலேபெருகச்செய்தல்களிப்புஇவ்வழியால்வெல்வோமென்றெண்ணிமகிழ்ந்திருத்தல்.இவ்விரண்டுமறிந்தாமே அடங்குவரென்பதாம்.(இதனற்களையுந்தன்மையதனிடத்துச்செய்வன சொல்லப்பட்டன.) (அ)

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

இ-ள். முண்மரம்-(களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை,இளைதாக-இளையதாகியநிலையிலே,கொல்க-களை[illegible]டவர், அல்லாமல்) காழ்த்தவிடத்து-முதிர்ந்தநிலையில்,(களையத்தொடங்கினல்) களையுநர்-களைபவரது-கை-கையை,கொல்லும்-(அதுதானே)களையும்-எ-று.(கருத்து)முள்ளாகியமரத்தையிளமையிற்களையக்கடவர் அதுமுதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக்களையும்-என்பதாம்,(களையப்படுவதாகிய)தம்பகையை அது மெலிதாகியகாலத்தேகளைக அப்படிசெய்யாமல்வலிதாகியகாலத்திலேகளையத்தொடங்கினல்தம்மைஅப்பகைதானேகளையுமென்பது தோன்றநின்றமையால்இதுபிறிதுமொழிதலணி.(இதனற்களையும்பருவஞ்சொல்லப்பட்டது) (௯)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்

செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

இ-ள்- செயிர்ப்பவர்-(தம்மோடு)பகைப்பவரது, செம்மல்- தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க)சிதைக்கலாதார்(இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர், உயிர்ப்ப-(பின்)மூச்சுவிடுமாததிரத்திற்கும், மன்ற-நிச்சயமாக, உளரல்லர் இறந்தவரல்லர்-எ-று.(கருத்து)பகைப்பவர்செருக்கைக் கெடுக்காதவரிறப்பவர்-என்பதாம். அவர்வலியவராய்த்தம்மைக்கொல்லுதல் நிச்சயமாகலால்இறந்தாரேயாவரென்பதாம்,(இதனுல்கொல்லுமவழிப்படும் இழுக்கு ச்சொல்லப்பட்டது.) (ல)

அகூ-ஆம், அதி-உட்பகை.

அஃதாவது, புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக்கொடுத்து அதுவெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை - இதுவும் கொல்லப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால் பகைதிறம் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) நிழனீரும் - (அநுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும், இன்னாத - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்)நோய்செய்யுமவை, இன்னா - இனியனவல்லவாம், (அதுபோல்(தமர்நீரும்-(முன்வேண்டுவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும், இன்னாசெயின் - (முன் இன்பஞ்செய்வன வாயினும்பின்) துன்பஞ்செய்யுமாயின், இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம் -எ-று(கருத்து) ஒருவனுக்குநிழலுநீருநோய் செய்யுமதுபோலத்தம்மினத்தாரியல்புகளுந் துன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம். நோய் - பெருங்கால்-பெருஞ்சிதமுதலானவை, தமரென்றதனுல் - உட்பகையாதற்குரிய ஞாதிகளெனவருக. இன்னசெயல் - முன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழிகெடுத்தல். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு,

இ-ள். வாள்போல் - வாள்போலே, (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்)-பகைவரை - சத்துருக்களை, அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர். (அப்படியில்லாமல்), கேள்போல்-உறவினர்போல (மறைத்துநிற்கும்), பகைவர்-பகைவரது, தொடர்பு-நட்பை, அஞ்சுக-அஞ்சக்கடவர்.எ-று.(கருத்து) வெட்டுவோமென்னும் பகைவர்க்கஞ்சாதிருக்கக்கடவர். உறவினர்போலிருக்கும் பகைவர்க்கஞ்சக்கடவர்-என்பதாம், முன்னே அறிந்துகாக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்றும், அப்படி அறியவும் காக்கவுங்கூடாமையால்கெடுதல் நிச்சயமென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றும், சொல்லினர்-பின்செய்யும்பகையினும் கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்நட்பாயிற்று (இவ்விரண்டுபாட்டினும் உட்பகையாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.) (உ)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

இ-ள். உட்பகை - உட்பகையாயினோரை, அஞ்சி-பயந்து, தற்காக்க - தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர், (அப்படி நடவாதபோது) உலைவிடத்து - (தனக்கு) தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, மட்பகையின்

(குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல், மாண - தப்பாமல், தெறும் - (அவர்) கெடுப்பர்-எ-று. (கருத்து) உட்பகைக்கஞ்சித் தன்னைக்காக்கக்கடவர், காவாவிடிற்பகைவர்கெடுப்பர்-என்பதாம், காத்தல்-அவரை நம்பாமலும் அவருக்கு உடம்படாமலும், பரிகரித்தல். பகையை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கிழறுத்தலால் கெடுதல்தப்பாதென்பதாம். (௩)

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும்.

இ-ள். மனமாணா - (புறத்திருந்தது போன்று) அகத்திருந்தாத, உட்பகை-உள்ளுட்பகை, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாமாயின் (அது), இனமாணா சுற்றம், (வசப்படாமைக்கு ஏதுவாகிய) ஏதம்பலவும்-குற்றம்பலவும், தரும்-(அவனுக்குத்) தரும-எ-று, (கருத்து) அரசனுக்குட்பகையுண்டாயின், பலகுற்றமுந்தரும்-என்பதாம். ௦ அவை-சுற்றத்தாரை உள்ளாயின்று வேறுபடுதலும் அதனால், அவர்வேறுபட்டவிடத்தே தான்தேறுமையும், பின் அவைகளால் வினை வனவும், ஆம்,

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும்.

இ-ள், உறன்முறையான்-(புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை-உட்பகையானது, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உண்டாயின் (அது), இறன்முறையான் - இறத்தன்முறைமையோடு கூடிய; ஏதம்பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும், தரும்-(அவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-று(கருத்து) உறவின்முறை யுட்பகை யரசனுக்குத்தோன்றினத பலகுற்றத்தையுந் தரும்-என்பதாம், ௦ அவை புறப்பகைக்குத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமல் கொல்லுவிக்கமுதலாகிய வஞ்சனை செய்தலும், மந்திரிகள்முதலாகிய அங்கங்களைதேய்த்தலும், முதலானவை. ௫

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

இ-ள். ஒன்றாமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினோரிடத்து, படின் - உண்டாகுமாயின், பொன்றாமை-இறவாமை ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலும், அரிது-அருமை-எ-று.(கருத்து) தனக்குள்ளாயினோரிடத்துப் பகையுண்டாயின் அரசனுக்கிறத்தலைத்தரும்-என்பதாம். ௦ பொருள்படைமுதலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியனாகியகாலத்து மெய்யுற்று-எஞ்ஞான்றும் மென்றார், (இவை எனகுபாட்டாலும் அதனால்தனக்குவரும் இறுகு சொல்லப்பட்டது.

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே

யுட்பகை யுற்ற குடி.

இ-ள். செப்பின் - செப்பினது. புணர்ச்சிபோல்-புணர்ச்சிபோல கூடினும் -(புறத்தே வேற்றுமைதெரியாமற்) கூடினராயினும், உட்பகை-உள்ளிட்டதுப்பகை, உற்ற-உண்டாகிய, குடி-குடியிலுள்ளார், கூடாதே-(அகத்தேதம்முட்) கூடார்-எ-று. (கருத்து) உள்ளிற்பகைபொருந்திய குடியிலுள்ளார் செப்பின் மூடிபோற்கூடினராயினு மனவொற்றுமையிற் கூடாரென்பதாம்.௦ செப்பினபுணர்ச்சிசெப்புமேல் மின் மூடியோடு புணர்ந்தபுணர்ச்சி; அவர்உட்பகையால் மனம்வேறுபட்டமையால் அப்பகைபெற்றவிடத்தே வேறுவேறுவரென்பதாம். (௭)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

இ-ள். (முன்வளர்ந்துவந்ததாழினும்)உட்பகையுற்றகுடி-உட்பகையுண்டாகியகுடியானது. அரம்பொருத - அரத்தினாலேதேய்க்கப்பட்ட பொன்போல - இரும்புபோல, பொருது-(அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு உரம்-வலிமை, தேயும்-தேய்ந்துபோம்-எ-று. (கருத்து)உட்பகைபொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புபோலக்கெடும்-என்பதாம்௦ காரியஞ்செயவதுபோன்று பொருதி மெல்லமெல்லப் பரிசயித்தலால் வலிமைதேய்த்துவிடு மென்பதாம்-இவை இரண்பொட்டாலும் அவன்குடிக்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.) (௮)

எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

இ-ள். உட்பகை-(அரசனது) உட்பகை, (அவன்பெருமையை நோக்க)-எட்பகவன்ன - எள்ளின்பிளவையொத்த, சிறுமைத்தேயாயினும்-சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு -(அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்)கேடு, உள்ளதாம்-(அதி) கந்ததாம்-எ-று. (கருத்து)உட்பகையெட்பிளப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினுங் கேடுண்டாம் -என்பதாம்.௦ மிகவும்பெரியகேட்டுக்கு எல்லவருமளவும் மிகவுஞ்சிறிய உட்பகையுள்ளே அடங்கியிருந்துவந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம்.(இதனால்சிறிதென்று இகழப்படாதென்பதுசொல்லப்பட்டது. ௯

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

இ-ள். உடம்பாடிலாதவர்-மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை (ஒருவன்) கூடிவாழும்வாழ்வு. குடங்கருள்-ஒருகுடிசையினுள்ளே, பாம்போடு-நாகப்பாம்போடு. உடனுறைந்தற்று - கூடிவாழ்ந்தாற்போலும்.-எ-று.(கருத்து) மனவொத்துமையில்லாருடன் கூடி வாழு

ம் வாழ்க்கையானது ஒருகுடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடி வாழ்ந்தாற்போலாம்-என்பதாம்.௦ இடச்சிறுமையாலும்பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமாம்.ஆகவே அவ்வுமையால் அவ்வாயிரு மூடிவுவருதல் நிச்சயமென்பதுபெற்றும்.(இதனாலே கண்ணோட்டஞ்செய்யாதவரைக் கடியக்கடவனென்பதுசொல்லப்பட்டது.) ௰

௯௰-ஆம், அதி-பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது, பெரியாரையினை அவமதித்து நடவாமையிஃது, மொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமையினாலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினாலே பெரியராகிய முனிவர்மேலும், நின்றது, மேற் சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலின்இதுகுரோதத்தால் வருமவை ளது முடிவில்வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. (௧)

இ-ள். ஆற்றுவார்-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவையாவும்(முடிக்கவல்லாருடைய, ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார் -(தம்மிடத்துத் தீங்குவாராமல்) காப்பவனுடைய, போற்றலுளெல்லாம்-காவல்களுக்குளெல்லாம், தலை-சிறந்தது-எ-று. (கருத்து) வல்லவருடைய வல்லமைகளையிகழாமையே காவல்களெல்லாவற்றினுந்தலை-என்பதாம். ஆற்றலென்பது-பெருமை அறிவுமுயற்சிகளின்மேற் மூன்றின்மேலும்நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக்கொல்லவல்லவ ராதுதோன்ற- ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை பொருணட்பு முதலிய மற்றைக்காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலான் அவ்விகழாமையை தலைமையானகாவலென்றும், சொல்லினார். (இதனாலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப்பெரியோர்க்கும்பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.) (௧)

பெரியாரைப் பேணாதொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

இ-ள். (வேந்தர்)பெரியாரை-(வலிமைகளாலே) பெரியராயினாரை, பேணாது - நன்குமதியாமல், (அவமதித்து) ஒழுகின் - நடப்பாயின், (அக்கடக்கையானது) பெரியாரால் - அப்பெரியரால், பேராவிடும்பை (எக்காலும்) நீங்கத்துன்பங்களை, தரு-(அவருக்குக் கொடுக்கும்) -எ-று, (கருத்து) பெரியோரை அவமதித்து நடந்தாலக்கடத்தை நீக்கத்தரும்-என்பதாம். அத்துன்பங்களாவன - இருமையினும் அவர் செல்வருகிற மூவகைத் துன்பங்களுமாம், அவையெல்லாம் தாமே செ

உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) நல்லமனமும் நல்லசெல்வமுமுடையவர்க்கு பெண்வழியால் வருமறியாமையில்லை - என்பதாம். இல்லாமை கூடாமல் தம்மென்றற்கு எஞ்ஞான்றுமென்றார், அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய - விழைதல் அஞ்சல் ஏவல்செய்தல் என்கின்றமூன்றற்கு காரணமாகியது. [எதிர்மறைமுகத்தால் அம்மூன்று இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௯௨-ஆம்-அதி- வரைவின் மகளிர்.

அஃதாவது, தந்நலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அகத்து ஆவார் ஆகாதார் என்றிலவாரில்லாத மகளிரது இயல்பு. ஆகலால் தமக்குரியம் கவியாக்கலருள்ளுறுத்தற்றின் பின்னவைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

இ-ள். அன்பின் விழையார் - (ஒருவனை) அன்புபற்றிவிரும்பாராகி பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றிவிரும்பும், ஆய்தொடியார் - மகளிர் இன்சொல் - (அதுகைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினாராகச்சொல்லு மவ) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னாமையை, தரும் - (அவனுக்குத்) பி தரும்—எ-று. (கருத்து.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் வேசையர்களின் சொல்லானது துன்பந்தரும் - என்பதாம். ஆய்தொடி - ஆராய்ந்தவளையல். ஆய்தொடி - இன்சொல் என்றதனால் அவர்மய க்குஞ் சாதனம்சொல்லப்பட்டது அச்சொல் அப்பொழுது இனிது போன்று பின்வருமையை உண்டாக்கலால் அதுகொள்ளலாகா தெ ன்பதாம். (௧)

பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

இ-ள். பயன்தூக்கி - (ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து; பண்புரைக்கும் - (அதுகிடைக்குமளவும்) தமது குணமுடைமைசொ ல்லும், பண்பின் மகளிர் - குணமில்லாதமகளிரது, நயன் றூக்கி - நடக்கை வழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா - (அவரைப்) பொருந்தாமல், விடல் - விடக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரைவிடக்கடவர் - என்பதாம். பண்பு சொல்லிலல்லது அவரிடத்தில்லாமைதோன்ற - பண்பின்மகளிரென்று ம், அதுசாதி தருமாதலால் நூலாலேயல்லாமல் அவர்செயலாலும் அ றிதென்றற்கு நயன்றூக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உ பாயமென்பதுதோன்ற - நள்ளாவிடரென்றும், சொல்லினர். (௨)

[illegible] ௯௰௨-ஆம்-அதி—வரைவின்மகளிர்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் - (கொடுப்பாரைவிரும்பாது பொருளை யேவிரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்ம்மை - பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம் - தழுவுதல், (பிணையெடுப்பவர்)—இருட்டறையில் - இருள்வீ ட்டில், ஏதில்பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇயற்று - தழுவுத ற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) வேசியர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியா னது இருவீட்டிலயலான் பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும் - என்பதா ம். பொருளுக்குத்தழுவும் பரத்தையர் கருத்தும் செயலும் ஆராய மல்சாதியும்பருவமும் முன்னறியாதானைக்கூடும்போது அவர்குறிப்பு - கூலிக் குப்பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத கு ருப்பிணத்தை எடுக்கும்போது இவர்குறிப்போடொக்கும் எனவே அ த்தால் அருவருப்பின் துபொருளை நோக்கிப் புறத்தால்தழுவுவர் அதை ஒழிக்கக்கடவரென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர்சொல்லு ம் செயலும் பொய்யென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (௩)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு

எச்சுமதிவி னகும்.

இ-ள். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகியபொருளை இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொன்னையேவிரும்புமாதரது, புன்னலம் புல்லிய ந லத்தை, அருட்பொருள் - அருளோடுகூடியபொருளை, ஆயும் - ஆராய்ந்து தசம்பாதிக்கும், அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், தோயார் - தீண்டார்—எ-று. (கருத்து.) [illegible] மதியுடையார் - வேசைச்சேரார் என்பதாம். * [illegible] பொருளென லால் - பொருட்பொருள் அருட்[illegible] [illegible]செடித் [illegible]
^இறுக்தார்க்கே உரித்தாதல், தாம்விரும்புகின்ற - அறத்துக்கு அவ்வ ய்க்கலம் விரோதமாகலால் தோயாரென்பதாம். (௭)

பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர்.

இ-ள். மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மையால், மாண்ட - சிறைப்பட்ட, அறிவினர் - (செயற்கை) யறிவையுடையவர், பொதுநலத்தார் (பொருள்கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசைய புடையமகளிரது, புன்னலம் - புல்லியநலத்தை, தோயார் - தீண்டார் —எ-று. (கருத்து.) புத்திநலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச்சேரா ர்-என்பதாம். * மதிநன்மை முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினைகளால் வ ந்தெளிவுடைத்தாதல் அத்தெளிவினுலல்லாமல் அக்கல்வியறிவு ம [illegible] சிறைப்படாமையால் - மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றார்.

௬௨-ஆம் அதி—[illegible]

[illegible]
அவ்வறிவுடையார்க்கு அவ்வாசையாது பொய்மையும், மெய்ம்மை போல பொதுவாயிருக்கையும், விளக்கித்தோன்றலால் தோயாரென்று ம் சொல்லினர். (௯)

தங்கலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

இ-ள், தகை - ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கி - களித்து, புன்னலம் - (தம்) புல்லியநலத்தை, பாரிப்பார் - (விலைகொடு ப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்புமகளிரது, தோள் - தோளை, தங்கலம் - (அ றிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமதுபுகழை, பாரிப்பார் - உலகத்தே பர ப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார்—எ-று. (கருத்து) தம து புகழை விளக்கும்பெரியோர் வேசையர் தோளைச்சேரார் - என்பதாம் * ஆடல் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்குமேன்பாடாகலால் தகை யென்றும், தோய்தல் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால் - அவ்வ றிவொழுக்கங்களாலே புகழ்பரப்புவோர் தோயாரென்றும் சொல்லினா ர். [இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

[illegible]நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

இ-ள்- நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற-வேறுபொருள்களை, பேணிப்
ஆசைப்பட்டு, (அவைகொடுப்பவரை) புணர்பவர் - (அவைகாரணமா
க மெய்யினாலே) புணருமகளிரது, தோள்-தோள்களை, நிறைநெஞ்சமி
ல்லவர் - திடக்செய்தலினாலே (நிறுத்திய) நெஞ்சமில்லாதவர், தோ
ய்வர்-சேர்வர்—எ-று. (கருத்து) நன்மனமில்லாதவர் வேசையர்தோள்
களைச்சேர்வார் - என்பதாம். ரு பொருளும் அதனால் படைக்கப்படுவன
வும் - விரும்பிநெஞ்சு அவை மேலிருத்தலால் புணர்வது அவருட
ம்புமாத்திர மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்குநெஞ்சையுடையார்
தோயாமையால்- அஃதில்லாதார்தோய்வரென்றார். (எ)

ஆயுமறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

இ-ள்- மாயமகளிர் (உருவுசொற்செயல்களால்) வஞ்சித்தலில்வ
ல்லமகளிரது, முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆயும் -(அல்லவற்றை) ஆ
ராய்ந்தறியும், அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவரல்லாதவர்க்கு, அ
ணங்கு-அணங்குதாக்கு, என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்வர்—எ-று.
(கருத்து) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியை நூலோரணங்கெ
ன்பவர்-என்பதாம். ரு அணங்குகாமவழியால் உயிர்கொள்ளும் தெய்வ
மகளிர். தாக்கு- தீண்டல்-இவ்வுருவகத்தால்- அப்புணர்ச்சி முன்னே
சுக

௯௨-ஆம்.—வரைவின்மகளிர்,

இனிதுபோலேதோன்றிப் பின்பு உயிர்கொள்ளுதல்பெற்றும். இதனு
லோர்அணங்கென்பதுதேர்ந்த அவர் மேல்வைத்துச்சொல்லினர். (அ)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு.

இ-ள். வரைவிலா-(உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்றுவரைவின்றிக்கொடுப்
பவர் யாவரையும்) கூடும், மாணிழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரண
ந்தையுடையவராகிய, மென்றோள் - மெல்லியதோள்கள், புரையிலா (அ
க்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத, பூரியர்கள்- கீழ்மக்கள், ஆழும் (பு
குந்து) அழுந்தும், அளறு - நரகமாம்—எ-று. (கருத்து.) வேசையர்
தோள்கள் கீழ்மக்களழுந்தும் நரகமாம் - என்பதாம். ரு சாதிவரைவிறந்து
ரை நீக்குதற்கு - புரையிலாம் பூரியர்களென்றும், அவராழ்தற்கேது
உருவுமுதலாகிய மூன்றுமேயென்பதுதோன்ற - மாணிழையார் மெ
ன்றோளென்றும், அவர்க்குமாகத்தைத் தடையில்லாமல் தருமென்பது
தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார். (௯)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

இ-ள். இருமனப்பெண்டிரும் - கவர்மனத்தையுடையமகளிரும் கள்ளும் - கள்ளும், கவறும் - சூதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புக்களாம் — எ - று. (கருத்து) வேசையரும், கள்ளும், சூதும், இலக்குமியால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம் என்பதாம். ௳ இருமனம் (ஒருவனோடு) கூடுதலும் - கூடாமையும் - ருகாலத்திலேயுடையமனம், கள்ளும் சூதும் பரத்தையர்க்குச்சமானமான குற்றமுடையவைகளாலே உடன்சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே அறிக. நீக்கப்பட்டமை இவ்வுடைமைகளால் அறியப்படுமென்பதாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் அதஞ்செய்பவர் இழிவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௯௩ - ஆம், அதி - கள்ளுண்ணாமை.

அஃதாவது - இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத்தைமேலே சேர்ப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பு. எதிர்மறைமுகத்தாலேசொல்லுகிறார்.

உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

இ-ள். கட்காதல்கொண்டு - கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், உட்கப்படாஅர் - (பகைவராலே) அஞ்சப்படார் — (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி - (முன்பெற்று நின்ற) ஒளியையும், இழப்பர் - இழந்துவிடுவர் — எ - று. (கருத்து.) கள்ளிச்சையைக்கொண்டவரசர் அந்நாட் புகழையிழப்பார் - என்பதாம். ௳ அறிவு செல்லாமையால் பொருள் படைமுதலியவைகளால்பெரியராகிய காவலரும் பகைவர் அஞ்சார் தம்முன்னோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இழப்பரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அரசநீதி இனிதுசொல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (௧)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

இ-ள். (அறிவுடையராகாயினோர்) கள்ளை - (அவ்வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்கடவர், உணில் - உண்ணவேண்டுவாருண்டாயின், சான்றோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்படவேண்டாதார் - மதிக்கப்படவிரும்பாதார், உண்க - உண்ணக்கடவர் — எ - று. (கருத்து.) கள்ளையுண்ணாதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாதவருண்ணக்கடவர் - என்பதாம். ௳ பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெற்றிருந்துங் கள்ளால் அழித்துக்கொள்ளுவாரை இயல்பாகவே அறிவில்லாத விலங்குகளுடனேயும், எண்ணுராகலால் சான்றோரா னெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார்.

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

இ-ள். சான்றோர்முகத்தேயும்- (எறுசெய்[illegible]தும்) தா. மூன்பாயினும், களி- (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்[illegible] துன்பஞ்செய்வதாம் (-ஆகவால்) —மற்றுச்சான்றோர் முக[illegible] - பின் (முற்றம்புா அம்பொறுத) பெரியோர் முன்பு அக்களித்த[illegible] - என்- (அவர்க்கு) [illegible]தரும்—எ-று.(கருத்து.) தாய் முன்னைக்க[illegible]களித்தல் துன்பமாக் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டுகளித்த [illegible]பயனும், எனபதாம், வ ஆல்- இசை, மனமொழிமெய்ச[illegible]படாமையால் நாணம் அழியும் அழிவலேதாய்க்கும் இவ்[illegible]னகள்- இருமையும் கெடுத்தலறிந்து ஊரத்தே கடியும் பெரியோர்க்கு இன்னுதாகல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (௩)

தாணென்னுமல்லாள் புறங்கொடுக்குக்கள்ளென்னும்
- பேணுப்பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(இ-ள்) கள்ளென்னும் - மறுவென்றுசொல்லப் படுமின்ற,பேணுாவரும்) இகழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடை

யவர்க்கு, நாணென்னுமல்லாள் - நாணமாகியநல்லவள்—(அவளைப்பட்டதற்கு அஞ்சி புறங்கொடுக்கும் - எதிர்முகமோகாள்—எ-று' (கருத்து) கள்ளுண்பவர்களுக்கு நாணமில்லை-என்பதாம், வ நாணுதற்கும் அற்ற உலகத்தார் ஊரத்தேநிக்குவார், ஆகலால் பேணுவென்னும் பிக்குறு வழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்னும், இழிந்தேரிடத்து நில்லாமையால்- நல்லாளென்றும், சொல்லினுர். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் ஒளியிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது,] (௪)

கையறியாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறியாமை கோளல்

இ-ள். (ஒருவன்) பொருள்கொடுத்து - விலைப்பொருளைக் கொடுத்து, மெய்யறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்மறதியை, கொளல் - கொள்ளுதல், கையறியாமை - (அவன் பழவினைப்பயனாகிய) செய்வதறியாமையை, உடைத்து - (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து—எ-று. (கருத்து) கட்குடித்து மெய்மறதியைக்கொள்ளுதல் அறிவில்லாமை யுடைத்து - என்பதாம். * தன்னையறியாமைசொல்லவே மற்றவையாவையும் அறியாமைசொல்லவேண்டாவாயிற்று. அறிவார் விலைகொடுத்த துன்பத்தைக்கொள்ளுங்கால் தியவதைகொள்ளாமையால் மெய்யறியாமையை என்றால் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம். (௬)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

இ-ள். துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரின் - இறந்தவரின், வேறல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்படார்— (அப்படியே) கள்ளுண்பவர் - கள்ளைக்குடிப்பவர், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பாரேயாவர் (அவரின் வேறாயினும்) வேறெனப்படார்—எ-று. (கருத்து) கள்ளைக்குடித்தவர் நஞ்சைக்குடித்தவர்க் கொப்பாவார் - என்பதும், * உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும் வேற்றுமைமூச்சு இத்தனையே. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் - அறிவிழத்தலின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௭)

உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

இ-ள். கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைத்து— (குடித்து) கண்சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர், உள்ளூர் வாழ்பவரால் - உள்ளொற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை - ஆலோசித்து, அறிந்து - எஞ்ஞான்றும் என்னாளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவார்—எ-று. (கருத்து) கள்ளைக்குடித்தறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவார் - என்பதாம். *

துணர்தல் - சோர்வினாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால் கள்ளுண்டதை அறிதல். (௮)

களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

இ-ள். களித்தறியேனென்பது - (மறைந்துண்டு) கள்ளுண்டறியேனென்று (உண்ணும்பொழுது தமது ஆசாரத்) சொல்லுதலை, கைவிடுக - விடக்கடவர் அவ்வுண்டபொழுதே, நெஞ்சத்தொளித்ததூஉம் - முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று மனத்தில் ஒளித்ததுற்றமும், ஆங்கே மிகும் - முன்னையளவின் மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து) கட்குடிக்கி லுட்பொருளும் வெளிப்படுமாகையால் ஆசாரஞ்சொலுதலைக் கைவிடக்கடவர் - என்பதாம். * [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

இ-ள். களித்தானை- (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை, காரணங்காட்டுதல் - (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ்நீர்க்குளித்தானை - நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை, தீ- விளக்கினால், துரீஇயற்று - (மற்றொருவன்) தேடுதலையொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) கட்குடித்தவனைத் தெளிவித்த லெதுபோலெனில் நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கினாற்றேடுதலொக்கும்-என்பதாம். உ நீருள் விளக்கு செல்லாமைபோல் அவன்மனத்துள் காரணம் செல்லாதென்பதாம். இதனுலவனைத் தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.] (௯)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

இ-ள். (கள்ளுண்பவனொருவன்)-கள்ளுண்ணாப்போழ்தில், கள்ளுண்ணாமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில், களித்தானை- (கள்ளுண்டு) களித்தவனை, காணுங்கால்-காணும்போது, உண்டதன்சோர்வு -(தான்) உண்டபொழுது உண்டான்தன்சோர்வை, உள்ளான்கொல் - (அவன்சோர்வால் அறிவில் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும்—எ-று. (கருத்து.) கள்ளுண்பவன் தான்குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன் சோர்வை நினையான்போலும்-என்பதாம். உ சோர்வு மனமொழி மெய்கள் தன்வசப்படாமை. [கருத்தாவையால்- அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால்-ஒழியுமென இதனால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௯௩ - ஆம் அதி - ஸூ.

அஃதாவது, இவி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம்பொருளின்பங்களுக் குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணி யணுகாமைக்கு செல்லத்தொ டங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

இ-ள். வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையனாயி னும், சூதினை-சூதாடுதலை, வேண்டற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவன், வெ ன்று- பொருள்பெறுவசர் (உண்டென்றால்) — வென்றதூஉம் - அவ்வெ ன்றபொருளும், தூண்டிற்பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலி ரும்பை மீன் விழுங்கியற்று - மீன் விழுங்கியதுபோலும் — எ-று. (கருத்து. வெல்ல வல்லவனாயினுஞ் சூதை விரும்பாதிருக்கக் கடவன் இவ்வெ பொருளும் தூண்டியிரும்பை மீன் விழுங்கியதுபோலும் என்பதாம். வெல்லுதல் நிச்சயமில்லாமையால் வென்றிடினுமென்றும், கர்மங் ள் பலவுங்கெடுதலால் - வேண்டற்க வென்றும், சொல்லினார். எய்தி ன்பொருள் சூதாடுவோர் நீங்காமையிட்டதினை யென்பதும், அதனாலேயின் துயருழக்கலும், உவமையாற் பெற்றாம். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

இ-ள். ஒன்றெய்தி - (அத்தூண்டி லிரும்புபோன்ற) ஒன்றனைப் பெற்று (இன்னும் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால்) நூறிழக்கும் - நூ ற்றினை இழக்கின்றவராகும், சூதர்க்கும் - சூதாட்டமுடையவர்க்கும், ன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுதலியவற்றைப்பெற்று வாழ்வதோ ராறு - வாழ்வதொருவழி, உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ — எ-று. (க ருத்து.) ஒருபொருள்பெற்று நூறுபொருளிழக்குஞ் சூதாடுவோர்க் நன்மை பெற்றுவாழும் வழியுண்டாமோ - என்பதாம். அவ்வழியி பொருளிழந்தே வருதலால் அதனாலே பெரும்பயனும் அவர்க்கு இ லையென்பதாம். (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

இ-ள். உருளாயம் - உருளும் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆயத்தின் ஓவாது - இடைவிடாமல், கூறின் - சொல்லிச் (சூதாடு) வானின், பெ ள் - (அரசன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருளி ம் வழியும், போஒய் - (அவனைவிட்டுப்) போய், புறமேபடும் - பகை டத்தேதங்கும் — எ-று. (கருத்து.) அரசன் சூதாடுவானாயின் அவன் அம்மப்பொருள் வரும்வழியும் பகைவரிடத்துப்போம் - என்பதாம்.

கஎ-ஆம்-அதிகாரம். ரூவள

கவற்றினுருட்சியை அரசனுடைய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும் சூதாடுத லே அதுசொல்லாகிய காரணத்தின் மேலேற்றிச், சொல்லினார், காத்தலிலு ம், செய்தலிலும், கருத்திலனாகலால் அவைஇரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (ஈ)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்

வறுமை தருவதொன் றில்.

இ-ள். சிறுமைபல- (முன்னில்லாத) துன்பங்கள்பலவும், செய்து- (தன்னை விரும்பினவர்க்குச்) செய்து, சீர்- (உள்ள) புகழையும், அழிக்கும்- கெடுக்கும், சூதின்- சூதுபோல், வறுமை- வறுமையை, தருவது- கொடுக்க வல்லது, ஒன்று- வேறொன்று, இல்- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) துன்பங்களை யுண்டாக்கிப் புகழையுங் கெடுக்குஞ் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பதொன்றில்லை - என்பதாம். * அத்துன்பங்கள் பின்னேசொல்லப்படும், கல்வினைகளையும் - கல்வினைத்தினையும்-நீக்கி - தீவினைகளையும் - தீவினைத்தினையும் - கூட்டுதலால் - பெருக்குமென்றார். சூதாடுவோர் வறுமைக்கு எல்லையில்லையென்பதாம். (௪)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
இவறியா ரில்லாகி யார்.

இ-ள். இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலே தாம் இருந்து) இல்லாத வராய்ப்போனவர், கவறும் - சூதினையும், கழகமும் - அதையாடுமிடத்தினையும், கையும் - (அவ்வாடுதற்குவேண்டும்) கைத்தொழிலினையும், தருக்கி இவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாதவேந்தர்—எ-று. (கருத்து.) சூதையுஞ் சூதாடுமிடத்தையுஞ் சூதாடுதொழிலையுங் கைவிடாத வெல்லும்பொருளிருந்து மில்லாதவரே- என்பதாம். * கைத்தொழில் - வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல் - மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலேபோய் அங்கேமறைந்தொழுகினரென்ற அனுபவங்காட்டியபடி. [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் அதனால் வறுமையுண்டாகுதற் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

இ-ள். சூதென்னும்- (தனதுபெயர் சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார்-விழுங்கப்பட்டவர், அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெறார், அல்லல் உழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்பமநுபவிப்பர்—எ-று. (கருத்து.) சூதென்னு மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவ ரிம்மையில் வறுமையு மறுமையில் நரகமு மநுபவிப்பர்-என்பதாம். * செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற் றொழில் வேறுபடாமையால் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்புநோக்கி ஒருபொழுதும்

விடாராகலால், இங்கே அகடாரரென்றும்,பொய்களவு முதலாகியவைகள் சம்பாதித்தலால் - அங்கே அல்லலுழப்பரென்றும், சொல்லிறு, வயிறுமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணிமுதலாகிய புலன்களை அநுபவிக்கப்பெறாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (௬)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

இ-ள். காலை - (அறம்பொருளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம், கழகத்து - சூதாடுமிடத்து, புகின் - (அரசனுக்குக்) கழியுமாயின், (அக்கழிவு) பழகிய - பழமையாய்வந்த, செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தைப், பண்பும் - நற்குணங்களையும், கெடுக்கும் - அழிக்கும் — எ-று. (கருத்து) அரசன் சூதாடில் அவ்வாட்டமவன் செல்வத்தையுங் குணத்தையும் அழிக்கும் - என்பதாம். * தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவையாத் திரமல்லாமல் முன்னோரைத் தொடங்கிவருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம்.(எ)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

இ-ள். சூது - சூதாட்டமானது, பொருள்கெடுத்து - (தன்னைப்பற்றினவனது) பொருளைக்கெடுத்து, பொய் - பொய்யை, மேற்கொளீஇ - மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழியால்,—) அல்லலுழப்பிக்கும் - அவனை (இருமையிலும்) துன்பமுறுவிக்கும் — எ-று. (கருத்து.) சூதாட்டமானது பொருளைக்கெடுத்துப் பொய்யைமேற் கொள்ளச்செய்து அருளையுங்கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும் - என்பதாம். * பொருள்கெடுத்தல் முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - நேரப்பற்றி கோபம் என்பன முறையே சாதனங்களாகவும், கொள்க, முன்வருதல் - இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும், ஆம்.(அ)

உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையவா மாயங் கொளின்.

இ-ள். (அரசன்) ஆயம் - சூதினை, கொளின் - (தனக்குவினைத் தொழிலாக) விரும்புவானாயின், ஒளி - ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊண் - ஊணும், உடை - உடையும், என்றைந்தும் - என்கிறவைந்தும், அடையாவாம் - (அவனைச்) சேராவாம் — எ-று. (கருத்து) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவானாகில் கீர்த்தியும் கல்வியும் செல்வமுமூணுமுடையுமவனைச் சேராவாம் - என்பதாம். * ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர், இம்முறை செய்யுளுக்கியையப் பிறழ்ந்தது. செ ம - அதுவகை உறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பவைகளால் அநுபவிப்பவனெல்லாம் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும், பெறுவ

இவை உண்டாகாவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டானும் சிறுமைப லசெய்து. அவைகளால் இருமையுங்கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

இ-ள். இழத்தொறூஉம் - (சூதாடலால் இருமைப்பயன்களையும்) இழக்குந்தோறும், காதலிக்கும் - (அதன்மேலே) ஆசைசெய்யும், சூதே போல் - சூதனைபோல், உயிர் - உயிரானது, துன்பமுழத்தொறூஉம் - (உடம்பால்) நோவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று - (அதன்மேலே) ஆசையையுடைத்து — எ-று. (கருத்து.) இருமைப்பயன்களை யிழக்குந்தோறுஞ் சூதினையிச்சிக்குஞ் சூதன்போல் உயிரானது துன்பங்களை யனுபவிக்குந்தோறு மதன்மேலாசையுடையது - என்பதாம். * சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை சொல்லுவார்போன்று சூதனது அறியாமை சொல்லுதல் கருத்தாகலின் அதனைஉறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு உவமானமாக்கினர். [இதனெதிர் மறைமுகத்தால் சூதைவெறுத்து நடப்பவனையொக்கும் உடம்பினைவெறுத்து நடக்கின்ற உயிரெனவுங்கொள்க.] இதனால் அதைவிடுதற் கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன. (௰)

௯௫ - ஆம், அதி - மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிக வரும் அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழியும்போதல்லாமல் தீராமையால் அவையொழித்து மற்றைக்காரணங்களால்வரு மவைகளைத் தீர்க்குமருந்தின் திறம்சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன - உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமையாதலால் பிணிகளும்காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

இ-ள். (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீரசுபாவத்துக்கு ஒத்தளவினவன்றி) மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும், குறையினும் - குறையுமாயினும், நூலோர் - ஆயுள்வேதமுடையோரால், வளிமுதலா - வாதமுதலாக, எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட, மூன்று - மூன்றுநோயும், நோய் - துன்பத்தை, செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும் — எ-று. (கருத்து.) உணவுத்தொழிலு மிகுந்தாலுங் குறைந்தாலும் பிணிமூன்றுந் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம். * நூலோரெண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வருத்தலாதப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷ்மப்பகுதி - என்கிற

௪௨

[..]குதிப்பாடும் பெற்றார். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது. காலத்[தி]யல்களாலும், அளவாலும், பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது மனமொழி மெய்களாலே செய்யுந்தொழில்களை அவை வருந்துமளவு முன்னே மொழிதல் இல்லாமலும் இடாது. மல்லாமல் [illegible] யிலும் அவைதன் தன்மையிலே நில்லாமல் வருத்துமென்பதாம். [இ தனுல் உடம்புக்குற்று இயல்பாகிய நோய்மூவகையென்பதும், அவ ற்றைப்பற்றிச் செய்யுங்காரணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்டன] இன்பத்திற்செய்யுங்காரணம் பின்னேசொல்லுவர். (4)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.

இ-ள். (ஒருவன்) அருந்தியது-(முன்)உண்ணப்பட்டது, அற்றது-செரித்தமையை, போற்றி - (குறிகளாலே) தெளியவறிந்து, உணின்-(பின்னே) உண்பானாயின், யாக்கைக்கு - (அவ) னுடம்புக்கு மருந்தெ[ன]-அவிழ்தமென்று, வேண்டாவாம்- வேறுவேண்டியதில்லை—எ-று. (மு[ன்னுண்]டது.) உண்ணப்பட்டது செரித்ததையறிந் துண்பானுடம்புக்கு [ம]ருந்து வேண்டாவாம்- என்பதாம். குறிகளாவன-உடம்பு சிறுகியிரு[த்]தல் - ஏக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல்- காசாதி கரணங்கள் தொழிற்[ப]டுவாதல்-பசியிருகல் - எனவிவை முதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே [வ]ருதலால்-யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோற்[று]வின்றது. (2)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

இ-ள். அற்றால்- (முன்னுண்ணப்பட்டது) அற்றால், பின்னுண்ணப்படுவதனை-அளவறிந்து (அது) மனவறிந்து, உண்க-(அவ்வளவினைதாள்) உண்ணக்கடவன், உடம்பு - (பெறுதற்கரிய விம்மனித) உடம்பைப் பெற்றான் - பெற்றவன், நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்குமாறு-(அதனை) கொண்டு செலுத்தும்வழி, அஃது- அதுவாம், (ஆதலால்)—எ-று. ([முன்னுண்]டது.) உடலைக்கொண்டவன் அவனுடைய நெருப்புப்படி செரித்த வளவு உண்ணக்கடவன்-என்பதாம். இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடை[தற்]குரியது இம்மனிதவுடம்பொன்றுமே யாகலால் உடம்புபெற்ற[ா]ன் என்றும், அதுநெடுங்காலம் நின்றவிடத்து அவைமெறுகச்செய்து [கொ]ள்ளலா மாகலால் நெடிதுய்க்குமாறென்றும், சொல்லினர். (3)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

இ-ள். அற்றதறிந்து-(முன்னுண்ணப்பட்டது) அற்றபடியேதறிந்[து], துவரப்பசித்து-பின்னே மிகப்பசித்து(உண்ணும்போது)—மாறல்ல

ன்று - ஆம்,

அடு—மருந்து.

௯௪௨

ப்ருகொள்ளாத் வுணவுகளை, கடைப்பிடிக்கு - குறிக்கொண்டு—ப்பர்
த - உன்னைக்கட்டவன்—எ-று. (கருத்து.) பிரணிக்தவல்வதிக்கு மாறி
ல்லா வுணவுகளை புண்ணக்கடவன் - என்பதாம். ** அம்மகுறிப்பெவர்
பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிப் படுத்தற்பொருட்டு. உண்டது
அற்றுலும் அதன்பய னுபிய இரதம் ஆறுதாகலால் அதுவும் அறல்வே
ண்டுமென்றற்கு- மிகைப்படுத்தென்றுர். மாறுகொள்ளாமையாவது உன்

பவர் சரீர சுபாவத்தோடு

மாறுகொள்ளாமையும்,

காலவியல்பொடு மாறு

கொள்ளாமையும்,
சுவைவீரியங்களால்
தம்முள்ளே மாறுகொள்
ளாமையும், ஆம்.
அவையாவன முறையே
உணவு வாத பித்த
சிலேஷ்மங்களாகிய
சரீரசுபாவங்களுக்கு
அடைபடாதவைகளைச்
செய்வனவாதலும். *
பெரும்பொழுது o

சிறுபொழுது என்கிற
காலவேறுபாடே தான்
ஒன்றற்கு ஆவன
பிறிதொன்றற்கு
ஆகாமையும், தேறுவம்
பொய் யும் தம்முள் ஒத்து
வந்தாதல் போலவனவும்,
ஆம் அவைகளைக் குறிக்
கொள்ளாது
மனம்பட்டவழியால்
உண்டால் அதனால்

சோயும் மாணாரும்

வருத்தலால்-கண்டப்

பிடித்தென்றார்.

(௫)

மாறுபா

டில்லாது வண்டி

மருந்துண்ணி

ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

இ-ள். மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இல்லாத, உண்டி - உணவை, மறுத்து-(தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து, (பிணிவாராதவளவில்) (உண்ணின்-ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு (அவ) னுயிர்க்கு, ஊறுபாடு- (பிணிகளாலே) துன்பம்விளைதல், இல்லை-உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து) நல்லுணவையுண்டாற் பிணிகளாற் றுன்பமில்லை-என்பதாம். * துன்பமுறுவது உயிரே யாதலால் அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினர். மாறுபாடில்லாத விடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் உண்ணப்படுவனவும், அவை வினைவும், காலமும், பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்

கழிபே

ரிரையான்க ணோய்.

இ-ள். இழிவறிந்து-அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பத்தைப்போல், கழிபேரிரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து, நோய்- நோயானது, நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும்—எ-று.

* பெரும்பொழுது- கார்-கூதிர்-முன்பனி-பின்பனி-இளவேனில்-முதுவேனில்.

0 சிறுபொழுது-மாலை-யாமம்-வைகறை-காலை-நண்பகல்-எற்பாடு.

(கருத்து.) குறைவாக வுண்பவனிடத் தின்பம்போல் நிறைவாக வுண்பவனிடத்துத் துன்பமிருக்கும்-என்பதாம். ✱ அவ்வாறே யுண்டல்-உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்பமாவது- வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன் தன்னிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழிமெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும், ஆம் இரையை அருந்துமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிகுத்தோடொத்தலால்-இரையானென்றார். (௬)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

இ-ள். தெரியான்- (தன்சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமும் ஆராயானாகி, (வேண்டியவுணவை வேண்டியகாலத்து)—தீயளவன்றி - (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல், பெரிதுண்ணின் - (ஒருவன்)மிகவுண்ணுவானாயின், நோய்-நோயானது, அளவின்றி- அளவில்லாமல், படும் - (அவனிடத்தே) வளரும்—எ-று. (கருத்து.) சீரணித்த தறியாதவனாய் மிகவுண்பானுயில் நோயவனிடத்துண்டாம் - என்பதாம். ✱ [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணுதலிடத்தேயும் இருக்குஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

நோய்நாடிநோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

இ-ள். (மருத்துவன்)நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோயை, நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து; நோய்முதல் - (பின்பு) அந்நோய்வருதற் காரணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, அது தணிக்கும்வாய்-(பின்) அதுநீர்க்கும் உபாயத்தினை, நாடி- அறிந்து, வாய்ப்பச்செயல் - (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன்—எ- று. (கருத்து.) வைத்தியன் வியாதியையு மதன்காரணத்தையு மதுநீக்கு முபாயத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ்செய்யக்கடவன் - என்பதாம். ✱ காரணம் - உணவுசெயலென மூன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்விரண்டையும் நாடிதற்குப்பயன்- நோயையும், உபாயத்தையும், ஐயமறத்துணிதல்— மருந்துசெய்தல் - உதிரங்களைதல்- அறுத்தல் - சுடுதல் முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடக்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலேதப்பாமை. (௮)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

இ-ள். கற்றான் - (ஆயுர்வேதத்தைக்) கற்றமருத்துவன், (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்)—உற்றானளவும் - நோயாளியளவையும், பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும்

(தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி- (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல்- (அவைகளோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) மருத்துவன் பிணியாளியளவையும் பிணியளவையுங் காலத்தினளவையுமறிந்து பொருந்தச்செய்யக்கடவன் - என்பதாம் * நோயாளியளவு-சரீரசுபாவம் - பருவம் வேதனைகளினளவு; பிணியளவு ० சாத்தியம்- அசாத்தியம் - யாப்பியம் -எனகிற- சாதிவேறுபாடும், தொடக்கமுதலியவற்றானும்- அதன்-பருவவேறுபாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலாயின, காலம் முன்சொல்லியது - இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல்வழியாலும், அறிவு மிகுதியாலும், ஆராய்ந்துசெய்க வென்பதற்கு, கற்றான்கருதிச்செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டானும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது] (௯)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

இ-ள். மருந்து- (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்றவன்- (அதனை) யுற்றவன்; தீர்ப்பான்- (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன், மருந்து- (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச்செல்வான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்று- என்றுசொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்கூற்றே- நான்குநிறைந்தது—எ-று. (கருத்து) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்தியன் மருந்து பெறுபவன் இந்நான்கும்- என்பதாம் * அவைகளுள் உற்றவன்-வகை நான்காவன, பொருளுடைமை- மருத்துவன் வழிநிற்றல், நோய்நிலையுணர்த்தல் வன்மை- மருந்துத்துன்பம் பொறுத்தல் எனவிவை தீர்ப்பான்வகை நான்காவன நோய்ப்பார்த்தற்கஞ்சாமை - ஆசிரியனைவழிப்பட்டு அடைந்தகல்வி நன்னறிவுடைமை- பலகாலும் தீர்த்துவருதல் மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல்- எனவிவை, மருந்தின்வகை நான்காவன, பலபிணிகளும் ஏற்றல்- சுவைவீரியம்- விளைவாற்றல்களால் மேம்படுதல்- எளிதிலே பெறப்படுதல்- சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தல் எனவிவை, இயற்றுவான் வகை நான்காவன, நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை-மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல்- சொல்லிய படியே செய்தல் வல்லமை - அறிவுடைமை- எனவிவை, இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணி தீராமையால் இக்கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதனால் அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

---

० சாத்தியம்- தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம்- தீர்க்கத்தகாதது, யாப்பியம்-இட்டத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியல் முதலானவைகளிலே அடங்காதொழிந்தவைகளை யொழிபென்னப் பதிமூன்றதிகாரத்தினாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

௯௬-ஆம், அதி-குடிமை.

அஃதாவது, உயர்ந்த குடியிலிடத்தும் பிறந்தவரது தன்மை. உயர் குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகலின் அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இற்பிறந்தார்கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

இ-ள். செப்பமும்- செம்மையும், நாணும்-நாணமும, ஒருங்கு-ஒன்றுசேர- இற்பிறந்தார்கண்ணல்லது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே—இயல்பாக) சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா—எ-று. (கருத்து.) செம்மையும், நாணமும் - நற்குடியிற்பிறந்தவர்க்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை.என்பதாம், * செம்மை, கருத்தும் - சொல்லும்- செயலும், தம்முள்ளே மாறுபடாமை. நாணம் பழிபாவங்களின்ம டங்குதல், இவ்வ இற்பிறந்தார்க்கானல் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும், பிறர்க்கானல் கற்பித்தவிடத்தும் கெடிதாகில்லா வென்பதாம். (௧)

ஒழுக்கமும்வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார்- உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர், (தமக்குரிய) ஒழுக்கமும்-நன்னடக்கையும், வாய்மையும்- மெய்ம்மையும், நாணும்-நாணமுமஆகிய, இம்மூன்றும்- இம்மூன்றிடத்தும், இழுக்கார- தாமறிவதல்லாமல் தாமாகவே வழுவார்—எ-று. (கருத்து.) உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவர் நன்னடக்கை- சத்தியம்- வெட்கம் இம்மூன்றிலுந்தவறார்- என்பதாம், * ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும மெய்மொழி மனங்களுக்கு உரியனவாதலால்- அம்முறை வைக்கப்பட்டன. இழுக்கல் - தாமறியாது வருதலால்- இழுக்காரென்றார். (௨)

நகையீகையின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

இ-ள். வாய்மை- (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு - குடியிற் பிறந்தவர்க்கு, (வறியவர் சென்றவிடத்து)—நகை - முகமலர்ச்சியும்

ஈகை- (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன்சொல்- இன்சொற் (சொல்லுதலும்)—இகழாமை- இகழாமையும் ஆகிய, நான்கும்- இந்நான்கும், வகை-(உரிய)வகையாகும், என்ப- என்று(நூலோர்)சொல்லுவர் -எ-று. (கருத்து.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்குமுகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல இகழாமை இந்நான்குமுரித்தாம் -என்பதாம். * பொய்ம்மைவேறுபடுதலுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையென்றும், இல்லாரையெல்லாரும் இகழ்வாராகலால் இகழாமையை அவர் கூறுக்கியுள் சொல்லினர். குடி- ஆகுபெயர், [இவைமூன்றுபாட்டாலும் குடிப்பிறந்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

இ-ள். அடுக்கிய- (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி- கோடியளவினதாகியபொருளை, பெறினும்- பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ- (தமதொழுக்கம்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தலிலர் - செய்யார்—எ-று. (கருத்து.) உயர்குடியிற்பிறந்தவர் கோடிபொருளைப்பெற்றாலுங் குன்றுந்தொழிலைச்செய்யார்கள் - என்பதாம். * கோடியென்பது இங்கே எண்ணைப்பற்றிப் பெருமைமேல் நின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள் (௪)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

இ-ள். பழங்குடி - பழமைதொட்டு வருகிற குடியிலேபிறந்தவர், வழங்குவது- (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்-முன்னையளவிலேசுருங்கியவிடத்தும், பண்பின்- (தமது) குணமுடைமையில், தலைப்பிரிதலின்று-நீங்கார்—எ-று. (கருத்து) நற்குடியிற்பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கியவிடத்துங்குண முடைமையிற்குறையார் என்பதாம். * பழமைதொட்டுவருதல் - சேர - சோழ - பாண்டியரென்பதுபோல் ஆதிகாலந் தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் அவர்க்கு வறுமையாவது தாம்கொடுக்கும் பொருள்முன்னையளவிலே சுருங்குவதாகலால் அதனையே சொல்லினர். (௫)

சலம்பற்றிச்சால்பில செய்யார்மாசற்ற
குலம்பற்றிவாழ்துமென் பார்.

இ-ள். மாசற்ற- வசையற்றுவருகின்ற, குலம்பற்றி- (மது) குடிமையினோடொத்து, வாழ்துமென்பார்- வாழக்கடவோமென்று, நினைத்து- அப்படியே, வாழ்வோர் - (வறுமையுற்றவிடத்தும்—சலம்பற்றி- வஞ்சனையைப்பொருந்தி, சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களை, செய்யார்-செய்யார்—எ-று.(கருத்து.) நற்குடிப்பிறப்பில்-வாழ்பவர்வஞ்சனை

பொருந்தியமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அமைவில்லாமை-தக்குடிமைபிறக்குத்தகாமையாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்ற விடத்தும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (௬)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார்கண்- உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) குற்றம்-குற்றமானது, (தான் சிறிதேயாயினும்)—விசும்பின்- ஆகாயத்தில், மதிக்கண்- சந்திரனிடத்து, மறுப்போல-களங்கம்போல, உயர்ந்து-ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும்—எ-று. (கருத்து) உயர்குடிப்பிறந்தவரிடத் துண்டான குற்றஞ் சிறிதாயினுஞ் சந்திரனிற்களங்கம்போலோங்கி விளங்கும்-என்பதாம். * உயர்ந்தகுடிக்கு விசும்பும், அதிற்பிறந்தோருக்கு - மதியும், அவர் குற்றத்துக்கு - களங்கமும், உவமைகள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (௭)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றினவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்,

இ-ள். நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையானுப் வருகின்றவனிடத்தே, நாரின்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின் - உண்டாமாயின் (உலகம்)—அவனை - அம்மரபினனை, குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பிடத்தே ஐயப்படும், சந்தேகப்படும்——எ-று. (கருத்து) நலமுடையனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக் குலமுடையனல்லனென் றையப்பாட்டில் வைக்கப்படும் - என்பதாம். ஈ நலமும், குலமும் ஆகுபெயர் அன்பில்லாமையால் - கொடாமைகடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோன்றுமை விளக்கின்றது. நலமுடையனுய்வருதலினுலே இவைதோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேறுபாட்டைவழிப்படுமொழுக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச்சொல்.

இ-ள். நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தி னியல்பை, கால் - (அதனிடத்தேமுளைத்த) முளையானது, காட்டும் - காண்பிக்கும், (அதுபோல)—குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற்பிறந்தவர் வாய்ச்சொல், காட்டும் - (அக்குலத்தினியல்பைக் காட்டும்——எ-று. (கருத்து) நிலத்தியல்பை முளைகாட்டும், குலத்தியல்பை வாய்மொழிகாட்டும் - என்பதாம். ஈ கிடந்தமை - உள்ளகுணம், முளைமாத்திரத்தால் வன்மையும் மென்மையும் தெரிதலால் இதுமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாரானுர், ஆகவே குலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டாவாயின, குலத்தியல்பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார் போன்று இன்சொல்சொல்லவேண்டுமென்பதுபடியாயிற்று. (௯)

௯௬-ஆம்-அதி—குடிமை. [illegible]

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

இ-ள். (ஒருவன்) நலம்வேண்டின் - (தனக்கு) நலமுண்டாகவேண்டுவானுயில், நாணுடைமை - நாணமுடையவனுதல், வேண்டும் - வேண்டற்பாலன்; குலம் வேண்டின் - குலமுடைமையை வேண்டுவானுயின், யார்க்கும் - (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணக்கமே, வேண்டுக - வேண்டற்பாலன்——எ-று. (கருத்து.) நலத்தை விரும்பினுல் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன், குலத்தை விரும்பினுல் வணக்கத்தைக்கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். ஈ நலம் - புகழ் - புண்ணியங்கள். அந்தணர் - சான்றோர் - அருந்தவத்தோர் - தம்முன்னோர் - தந்தைதாய் இவரெல்லாம் அடங்க யார்க்குமென்றார் - பணிவு, இருக்கையெழல் எதிர்செல்லல் முதலாயின. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டுவன சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௯௭ - ஆம் அதி - மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கிமுதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது எக்காலும் தன்னிலையிலேதாழாமையும் ஊழால்தாழ்வுவந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இன்றியமையாச் சிறப்பினவாயினும்

குன்ற வருப விடல்.

இ-ள்: இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் (அமையாத) சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவையாயினும்; குன்ற (தங்குடிப்பிறப்பமைந்த) தாழ; வருப - வருஞ்செயல்களை; விடல் - விடக்கடவன் — எ-று. (கருத்து.) மிகவுஞ் சிறப்புடையவையாயினும் தங்குடி தாழவருஞ்செயல்களை விடக்கடவன் - என்பதாம். ✻ அமையாமை - இறத்தல் குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச்செய்தாயினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பின்து நிலையில்லாமையும், மானத்தின் நிலையுடைமையும் ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகாதென்றபடி. (௧)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

இ-ள். சீரொடு - புகழுடனே; பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்தல்; வேண்டுபவர் - விரும்புபவர், சீரினும் - புகழ்சம்பாதிக்கு மிடத்தும்;

௬௧

சீரல்ல - தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை, செய்யார் - செய்யார் - எ-று. (கருத்து.) மானத்தை விரும்பினோர் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்களைச்செய்யார் - என்பதாம். ✻ எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திடத்தாலுண்டாதல்பற்றி - பேராண்மையெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின் பொருட்டாகவும் செய்யாரென்பதாம். ஏ - அசைநிலை. (௨)

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

இ-ள். (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - நிறைந்த செல்வமுண்டானவிடத்து, பணிதல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு, வேண்டும் - வேண்டும், சிறிய - குன்றைந்த, சுருக்கத்து - வறுமையுண்டானவிடத்து, உயர்வு - பணியாமை, வேண்டும் - வேண்டும் — எ-று. (கருத்து.) நற்குடிப் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும் - என்பதாம். ✻ பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பழையுயர்ச்சியிலே நிற்றல். செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செய்தலாலே தாம் தாழ்தலும், வறுமையுடையதபோது அது தாழ்வுசெய்தலாலே தாம் உயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். ✻ [இவை மூன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவானவைகளை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

இ-ள். மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின் - (தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினிழிந்த - தலையிலிருந்துவிழ்ந்த, மயிரனையர் - மயிர்போல்வர் — எ-று. (கருத்து.) நற்குடியிற்பிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையிலிருந்து நீங்கியமயிர்க்கொப்பாவர் என்பதாம். ✻ அந்நிலையை விடாது நின்றவிடத்தே விரும்பி சிரமாதை செய்யப்படுதலும். விட்டுத் தாழ்ந்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும், உவமானத்தாற் பெற்றும். (௪)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

இ-ள். குன்றினனையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோ லுயர்ந்தவரும், குன்றுவ - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றியனைய - ரு குன்றியளவாயினும், செயின் - செய்தலால், குன்றுவர் - தாழ்வார் - ள - று. (கருத்து.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச்செய்தால் தாழ்வார்கள் - என்பதாம். * குன்றினையவும் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள்.

புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவர்பின்னே, சென்று நிலை - (ஒருவன் மானம்விட்டுச்) சென்று நிற்கின்றநிலை, புகழின்று - (இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது, புத்தேணாட்டு - மற்றைத்தெய்வலோ-

கத்திலே, உய்யாது - செலுத்தாது, மற்று - இவி, என் - (அவனுக்குச்செய்வது)—யாது—எ-று. (கருத்து.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழுண்டாக்காது தேவருலகத்துஞ்செலுத்தாது - என்பதாம். * ஆயினும் - அரசர்கள் புகழுண்டாகுமெ புகழுவன்றார். பயனுமிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல் விழுக மானங்கெடுமென்றுளன்னவென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவைசெய்தரும்பம் சொல்லப்பட்டன.] (௬)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

இ-ள். ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்று - போய் - (பொருள்பெற்று) ஒருவன் வாழ்தலின் - (அதனால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும், அந்நிலையே - முன்னைநிலையிலேநின்று, கெட்டானெனப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனிகழ்பவர் பின்சென்று வாழ்தலினும் முன்னிலையிலிருந் திறந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது என்பதாம். * புகழும்வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வமென்பாரை நோக்கிச்சொல்லியது. (எ)

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு - (தன்) வலியாகியமானம், அழியவந்தவிடத்து - கெடவந்தபோது, ஊனோம்பு - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக்காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ (பின்னு மிறவாமைக்கு) மருந்தாமோ— எ - று. (கருத்து.) மானமழியவந்தபோது உடலைக்காப்பாற்றும்வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்தாமோ - என்பதாம். * அக்குடிப்பிறப்பு - ஏனைத்துணைகளுக்கெல்லாம இடனாதற்சிறப்புப்பற்றி - பெருந்தகைமையென்றும், அக்குணம்பாலவிறு மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற் சிறப்புபற்றி பீடென்றும். அம்மானம் அழிந்தாலின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால் - அதனை ஊனென்றும். பின்னுமிறத்தலைச் செய்யமென்றதற்கு மருந்தோவென்றும், சொல்லினர். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

இ-ள். மயிர்நீப்பின் - (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர்நீங்கினும், வாழா - உயிர்வாழாத, கவரிமாவன்னார் - கவரிமாவையொப்பவர், மானம் வரின் - (உயிர்நீங்குதற்கான) மானம் பெருமளவுவரின், உயிர் - அவ்வுயிரை, நீப்பர் - விடுவர்—எ-று. (கருத்து.) கவரிமானுக்கொப்பானவர் மானங்கெடவரின் அவ்வுயிரைவிட்டுவிடுவர் - என்பதாம். ஈ நீப்பினுமென்னு மும்மை தொக்குநின்றது உயிருமானமும் உடலில்லாதவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய அவ்வுயிரைநீக்கி என்றாலுமிருப்பதாகிய மானமுடைமை யென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்பது விளக்கியது. (௯)

இளிவரின் வாழாத மான முடையார்
ஒளிதொழு தேத்து முலகு.

இ-ள். இளிவரின் - (தமக்கு) அவமானம் வந்தவிடத்து, வாழாத - (பொறுமல்) உயிர்வாழாத, மானமுடையார் - மானமுடையவரது ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுதேத்தும் - (எக்காலும்) தொழுது துதியாநிற்பர்—எ-று. (கருத்து.) அவமானம்வந்தபோது உயிர்பெற்றுவாழாத மானமுடையவர் புகழ்வடிவை யுலகத்தார் துதிப்பர் - என்பதாம். ஈ புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் வலவனேவா வானவூர்தி யெய்துவ ராதலால் - சுவர்க்கம்பெறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று [இவையிரண்டு பாட்டாலும் மானப்பொருட்டிறந்த இறப்பின்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௯௮ - ஆம் அதி - பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற் கரியசெய்தல் - செருக்கில்லாமை பிறர்க்குற்றஞ் சொல்லாமை - என்றிவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினோரது தன்மையாம் நிலையிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகலின் இக்குணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தேயாகலான் இது மானத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கும்) மனவெழுச்சியின் மிகுதி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃதிறந்து - அச்செயலை யொழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழ்வோமென்று நினைத்தல்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கொளியாவது மனவெழுச்சியாம், இளியாவது மனவெழுச்சியில்லாமையாம் - என்பதாம்.

ஒளி - தான் உளனாயகாலத்து மிகுந்து தோன்றுதலுடைமை, மற்றும்செய்தற்கரிய செய்வார் பெரியரென்றாராயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் ஈகை முதலானவையாம். அவைகளிலுண்டாகும் முனைப்பை அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றார், அதனையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியும், சொல்லினார். [இதனுற் பெருமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு- (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும்-ஒத்திருக்கும் (ஆயினும்) சிறப்பு-(பெருமைசிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம், செய்தொழில் - செய்யுந்தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால்—எ-று. (கருத்து.) மக்களுக்குப் பிறப்பியல்பொத்திருக்கும், தொழில் வேற்றுமையாற்சிறப்பியல்பொவ்வாவாம்-என்பதாம். ௦ வேறுபாடு-கல்லவையுந் தீயவையும், இரண்டோனவையும், இரண்டுமல்லாதவையும், ஆகியபலபிரிவுகள், வினைவசத்தால் பஞ்சபூதகாரியமாகிய உடம்பைப்பொருந்திநின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகளுக்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுதன் உடம்புதோறும் வேறுபடுதலால் சிறப்பொவ்வாவென்றும், சொல்லினர். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லர் மேலல்லார் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

இ-ன். மேலல்லார் - (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யாமல்) சிறியராயினோர், மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆசனங்களில் இருந்தாராயினும், மேலல்லர் - பெரியராகார், கீழல்லார் - (அவைசெய்து) பெரியராயினோர், கீழிருந்தும் - தாழ்ந்தவெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழல்லார் - சிறியராகார்—எ-று. (கருத்து.) சிறியவர்மேலிருந்தாலும் பெரியவராகார், பெரியவர் கீழிருந்தாலுஞ் சிறியவராகார் என்பதாம். ௦ மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்வவறுமைகளும், மேல்கீழ்களாலே பெருமைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டுபாட்டானும் முறையேகுடிப்பிறப்பு மாத்திரத்தாலும், செல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமையுண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (௩)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

இ-ள். ஒருமை - பிளவுபடாதமனத்தையுடைய, மகளிரேபோல - கற்புள்ளமாதரைப்போல, பெருமையும்-பெருமைக்குணமும், தன்னைத்

தான் - தன்னைத்தானே, கொண்டொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவனாயின், உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம்—எ-று. (கருத்து.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ளாரைப்போலத் தன்னைக்காத்துக்கொண்டவனுக்குண்டு- என்பதாம். ௦ ஒழுகுதல் - மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவை செய்துவருதல். [இதனுல்பெருமையுண்டாமாறுசொல்லப்பட்டது.] (௪)

பெருமை யுடைய ராற்றுவா ராற்றி

அருமை யுடைய செயல்.

இ-ள். பெருமையுடையவர் - (அவ்வறியாலே) பெருமையுடையவராயினார் (தாம்வறியராகியவழியும்)—அருமையுடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமையுடையவையாகிய, செயல் - (நல்) செயல்களை ஆற்றின் - (அவைசெய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவர்— எ-று. (கருத்து.) பெருமையுடையோர் அருமையுடையசெயல்களைச் செய்வர் - என்பதாம். * அரியசெயல்களை முன்செய்துவந்தமைதோன்ற - பெருமையுடையவ ரென்றதனாலும், ஆற்றவென்றதனாலும், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றாம். [இதனுள் அருமையுடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (௫)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

இ-ள். பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேமென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொள்வேமென்னும், நோக்கு - கருத்து, சிறியார் - பசிறச்சிறியாரானோரது, உணர்ச்சியுள் - மனத்திவிடத்து இல்லை - உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) பெரியோரை வழிபட்டு கொள்வோமென்னும் கருத்துச்சிறியோர் மனத்திடத்தில்லை என்பதாம். * குடிமைசெல்வம் கல்வியென்றிவை யுடையவராயிருந்தை மாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவைசமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம். (௬)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

இ-ள். சிறப்பும் - (தனக்குத் தரும்பெரியோரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான் - தான், சீரல்லவர்கட்படின் - (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்திலே) மிகுந்த, தொழிற்றாம் - செயலையுடைத்தாம்—எ-று. (கருத்து.) சிறப்புஞ்சிறியவரிடத்துண்டாயின் செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலையுடையதாம் - என்பதாம். * செருக்கின்

மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு-குடிமைசெல்வம் கல்விகளினுலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அஃதில்லார்செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாந் தன்னை வியந்து.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும் - சிறப்புண்டாயபோதிலும், பணியும் - அடங்கிநடப்பார், சிறுமை - (மற்றைச்) சிறுமையுடையவர், (என்றும்)—அதுஇல்லாதகாலிலும் - தன்னைவியந்து - தம்மைமெச்சி - அணியும், சிப்பிப்பார்—எ-று (கருத்து.) பெருமையுடையவர் சிறப்புண்டாகிய காலத்து மடங்கிநடப்பர் சிறுமையுடையவர் சிறப்பில்லாகாலத்தும் தம்மை சிறப்பித்துநடப்பார் - என்பதாம். * [பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலைதன்மையிற் செல்லாதாகுஞ் செய்யுமென்முற்றே]—என்றவிலக்கணத்திற்கு மாறுபினு மதற்குக்காரணம், ஈ பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன-இதுபின் அற்றமறைக்குமென்னுமிடத்தும் நோக்கும் ஆமிரண்டும்- அசை- சிறப்பித்தல்- பிறரிலுத்தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக்கொள்ளல் (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

இ-ள். பெருமை-பெருமைக்குணமாவது, பெருமிதமின்மை- (காரணமுண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாதலேநோக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல், சிறுமை - சிறுமைக்குணமாவது, பெருமித மூர்ந்துவிடல்- (காரணம்இல்லாவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே நின்றுவிடுதல்—எ-று. (கருத்து.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கில்லாதிருத்தல் - சிறுமைக்குணமாவது செருக்குடைத்தாயிருத்தல் என்பதாம். * அளவறச்செருக்கலென்பதாயிற்று. (௯)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

இ-ள். பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றமறைக்கும் - (பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறைப்பார், சிறுமை - மற்றைச்சிறுமையுடையவர், குற்றமேகூறிவிடும் (பிறர்குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவர்—எ-று. (கருத்து.) பெரியோர் பிறரவமானத்தைமறைப்பர்- சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர் என்பதாம். * மறைத்தலும் சொல்லலும் மறையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான்-அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

---

௨ நன்னூல் சூத்திரம்.

௯௰௯ - ஆம் அதி - சான்றாண்மை.

அஃதாவது, பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுந்தன்மை. பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

இ-ள். கடனறிந்து- (தமக்கு இது) தகுவதென்று அறிந்து, சான்று (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை- (அவைகளை) ஆளுந்தன்மையை, மேற்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவையெல்லாம்- நல்லகுணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாயிருக்கும், என்ப-என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்—எ-று. (கருத்து.) பெரியவர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடமையாயிருக்கும்- என்பதாம். * சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராத விடத்தும் சான்றாண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால் இவ்வாட் பெயர் பற்றி அவசிலக்கணம் இப்படிச்சொல்லினரென்பதாம். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

இ-ள். சான்றோர் நலன்- சான்றோர் நலமாவது, குணநலம்- குணங்களாகிய நலமே, பிறநலம்- அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய நலம், எந்நலத்துள்ளதூஉம் - எந்த நலத்திலுமுள்ளதும், அன்று- அ

டை—எ-று.(கருத்து.) சான்றோர்க்குகுணநன்மையேபெரியநன்மையா மற்றநன்மை நன்மையல்ல-என்பதாம். ✽ அங்கவத்தைமுன்னே பிற தமையால் மற்றைப் புறநலத்தை பிறக்கலமென்றும் - அதுகுடிப்பிறப் கல்விமுதலாகநூலோரெடுத்த நலங்களனே செல்லாமையால் - ந நலத்துள்ளது உமன்றென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டோட் னும் சால்புக்கு ஏற்றகுணங்களை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலும் உட் டாகிய) அன்பும், நாண் - பழிபாவங்களி னாணுதலும், ஒப்புரவு- (யாவர் டத்தும்) உபகாரஞ்செய்தலும், கண்ணோட்டம்- (பழையவர்மேல்) க ண்ணோடுதலும், வாய்மையொடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்மை சொல் தலோடும், சால்பு-சால்பென்னும் (பாரத்தை; ஊன்றிய- தாங்கிய; தூ ண்- தூண்கள்,ஐந்து-அந்தக—எ-று. (கருத்து.) அன்பு-லஜ்ஜை-உபகா ரம்- தாட்சணியம்- சத்தியம்- இவ்வைந்துஞ் சால்பென்னும் பாரத்தை;

தாங்குந் தூண்கள்-என்பதாம். ✽ இக்குணங்கள் இல்லாவிடத்தே சால் பு நில்பெறாமையால் இவைகளைத் தூணென்றார். (௩)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

இ-ள். நோன்மை - தவமாவது, கொல்லா நலத்தது - (பிறவறங்க ளூம் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங்கொல்லாத அறத்தினிடத்ததாம், (அதுபோல)—சால்பு-சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லாநலத்தது- (பி றர்குணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர்தீமையைச் சொல்லாத குண த்தினிடத்ததாம்—எ - று. (கருத்து.) நோன்பாவது யாதொன்றையுங் கொல்லாமையாம், சால்பாவது, பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம் என்பதாம். ✽ தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்கு ற்றம் சொல்லாக்கும் சிறந்ததென்பதாம். (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

இ-ள். ஆற்றுவார்-ஒரு (கருமத்தைச்) செய்துமுடிப்பவரது, ஆற் றல்-வலிமையாவது, பணிதல் - (அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல், சான்றோர்- இனிச்சால்புடையவர், மாற்றாரை-ப கைவரை, மாற்றும்படை - பகைமையொழிக்குஞ் சாதனமும், அது- அப்பணிதல்—எ-று. (கருத்து.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது ப ணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம்-என்பதாம். ✽ ஆற்ற ல் - செயவல்லசாந்தன்மை, சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற்குணத்துச் சிறப் புச்சொல்லுவார் மற்றது முடன்சொல்லினர். (௫)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

இ-ள். சால்பிற்கு-சால்பாகிய (பொன்னினை) அறிதற்கு, கட்டளை-உரைகல்லாகிய (செயல்)—யாதெனில்-யாதென்றால், தோல்வி-(தம்மினுயர்ந்தவ ரிடத்தூக்கொள்ளுந்) தோற்பை, துலையல்லார் கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும், கொளல்-கொள்ளுதல்—எ-று. (கருத்து.) சால்பிற்குரைகல் லெனவெனில் இருந்தவரிடத்துந் தோல்வி கொள்ளுதல்-என்பதாம். உ எச்சவும்மையால் இருநிறத்தாரிடத்தும் வெல்லுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல்வெல்லும் வலிமையுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல், இழிந்தாரைவெல்ல நினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (௬)

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

௯௮௭ ௯௯-ஆம்-அதி—சான்றாண்மை.

இ-ள். (சால்புடையவர்) இன்னா-(தமக்குத்) துன்பந் தருமவைகளை, செய்தார்க்கும்-செய்தவர்களுக்கும், இனியவே-இன்பந்தருமவைகளையே, செய்யாக்கால்-செய்யாவிட்டால், சால்பு-சான்றாண்மை, என்னபயத்தது-(வேறே) என்னபயனுடைத்து—எ-று. (கருத்து.) துன்பஞ்செய்தவர்களுக்கு மின்பஞ்செய்யாவிடில் சான்றாண்மை யென்னும்பயனைத்தரும்-என்பதாம். உ ஓ- அசை. சிறப்பும்மை சால்புடையவர் இன்னாசெய்தற்கு இடமாதல் விளக்கிநின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னாசெய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.]

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

இ-ள். சால்பென்னும் - சால்பென்றுசொல்லப்படும், திண்மை-வலிமை, உண்டாகப்பெறின் - தன்னிடத் துண்டாகப்பெற்றால், ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இன்மை-வறுமையால் (வருவது)—இளிவன்று - இகழ்வாகாது—எ-று. (கருத்து.) சால்பின்வலிமை யுண்டாகப்பெற்றால் வறுமை இகழ்வாகாது-என்பதாம். உ தளராமல் காட்டுதலால் வலியாயிற்று. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேம்படுவரென்பதாம். (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு)—ஆழியெனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழிபெயரினும் - (மற்றறைக்கடலும் கரையுள் நில்லாமல்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம் பெயரார்- தாம்வேறுபடார்—எ-று. (கருத்து.) சான்றோர் காலம்வேறுபடினும் தாங்கள் வேறுபடார்-என்பதாம். உ சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை கடலாக்கியும்-அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கையால் அதனையுடையாரை கரையாக்கியும் சொல்லினர். [ஏகதேசவுருவகம்.]

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை.

இ-ள். சான்றவர்- (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர், சான்றாண்மை- (தமது) தன்மை, குன்றின்-குன்றுவாராயின், இருநிலந்தான்-மிக்கப் பெரியபூமிதானும், பொறை- (தன்) பாரத்தை, தாங்காது-தாங்காதாய்முடியும்—எ-று. (கருத்து.) சான்றோர்-சான்றாண்மைகுன்றுவாராகில் பூமிபாரந்தாங்காது- என்பதாம். * தானுமென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அவர்க்கு அது குன்றாமையும் அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்பாகலால் அவை எஞ்ஞான்றும் உண்டாகாதென்பது தோன்ற நின்றமையால்-மன்னென்பது ○ ஒழியிசையில் வந்து. ஓகாரம்- அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (௰)

○ ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற்பொருளைத்தருவது.

௱ - ஆம். அதி - பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம்வழுவாது நின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையராதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

இ-ள். யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், எண்பதத்தால்-எளியசமயத்தராயிருத்தால், பண்புடைமையென்னும்-பண்புடைமையெனப் படுகின்ற, வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல்-அடைதல், எளிது-எளிது என்ப-என்று (நூலோர்சொல்லுவர்)—எ-று. (கருத்து.) யாவரிடத்துமெளிய சமயத்தராக விருக்கிற பண்புடைமையென்று நல்வழியடைத லெளிது- என்பதாம். * குணங்களால் நிறைந்து எளியசமயத்துமாகியபோது பண்புடைமைதானே உண்டாமாகலால் எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தையெல்லாம் வசியமாக்கலால் அதனை பழையோர்சென்ற நல்வழியாக்கியும், அதனை எளிதிற்பெற இதுவேயோதிய உபாயமென்றற்கு அவர்மேல்வைத்தும் சொல்லினர்.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

இ-ள். அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையனாகுதலும், ஆன்ற-குடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும், இவ்விரண்டும்- (ஆகிய) இவ்விரண்டும், பண்புடைமையென்னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு-நல்வழி—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நற்குடியிற்பிறத்தலுமே நல்வழியாம்-என்பதாம். * அமைதல்- ஒத்துவருதல், குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறந்தவர்செயலை. இரண்டுங்கூடியவழியே பண்புடைமையாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மை கொடுத்தார். [இவை

இரண்டுபொட்டாலும் பண்புடையராதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

இ-ள். உறுப்பொத்தல் - (செறுக்கத்தகாத) உடம்பாலொத்தல், மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமக்களோடு - (ஒப்பாகாமையா ல்) பொருந்துவதன்று, ஒப்பதாம் - (இவரிப்) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு-ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க - செறுக்கத்தக்க, பண்பொத்தல் - பண்பா லொத்தல்—எ-று. (கருத்து.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல, கு ணத்தா லொப்பாதலே யொப்பாம்-என்பதாம். * ஒருவனுக்குநன்மக்க

ளோடு பிறப்பொத்தலாவது உயிரில்வேறாய் நிலைபெறாத உடம்பொத் தலாகாது வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலேய் த ப்படிப்பட்ட அவர்பண்பினையுடையனாக வென்பதாம். ஆல்-அசை. (௩)

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

இ-ள். நயன்-நீதியையும், ஒடு-அதனுடன் நன்றி-அறத்தையும், புரிந்த விரும்பிய, பயனுடையார்- (பிறர்க்குந்தமக்கும்) பயன்படுத லுடைய ரது, பண்பு-பண்பை, உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும்- கொண்டா டிற்பர்—எ-று. (கருத்து.) நீதியையுந் தருமத்தையும் விரும்பிப பயனு டையவர் குணத்தை யுலகத்தார் புகழ்வர்-என்பதாம், * நயனொடு நன் றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்புகாரணமாக வந்தமையால் அத னைப் பாராட்டுமென்றார். (௪)

நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

இ-ள். இகழ்ச்சி - (தன்னை) யிகழ்தல், நகையுள்ளும்- ஒருவனுக்கு விளையாட்டினிடத்தும், இன்னாது- துன்பந்தருவதாம் (ஆகலால்)—பா டறிவார்மாட்டு- (பிற) ரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - ப கையுள்ளவிடத்தும், பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகி ய) பண்புகளே, உள - உண்டாவனவாம்—எ-று. (கருத்து.) விளையாட்டி லு மிகழ்தலானது துன்பந்தரும்- நல்லவரிடத்துப் பகையிலு நற்குண முண்டாம்-என்பதாம். * பாடறிவாரெனவே அவ்வின்னாமை யறிதலும் பெற்றாம். அதனை அறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவே செய்வா ரென்பது கருத்து. (௫)

பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

இ-ள். பண்புடையார்-பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு- படுதலால் உலகம்-உலகியல், உண்டு- (என்றாலும்) உளதாய் வாராநின்றது; இல் தேல்- (அங்கேபடுதல்) இல்லையாயின், அது - அவ்வுலகியல், மண்புக்கு - மண்ணின்கீழ்புகுந்து, மாய்வது-மாய்ந்துபோவதாம்—எ-று. (கருத்து.) பெரியவரிடத்து நற்குணமுண்டாதலால் உலகிய லெல்லாமுண்டாகின்றது அது இல்லாவிடி லுலகியல்கெடும் - என்பதாம். * மற்றைப் பண்பிலார் சார்பல்லாமையால் ஒருசார்புமில்லாமல் மண்ணிற் புகுந்து மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையால் மன்னென்பது ஒழியிசைபில்வந்தது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அதினையுடையவரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது. (௬)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

இ-ள். மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய, பண்பில்லாதவர் - நற்குணமில்லாதவர், அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையரேனு ம் - கூர்மையையுடையரேயாயினும், மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போல்வர்—எ-று. (கருத்து.) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூரிய புத்தியுடையராயினுமரத்தையொப்பார்- என்பதாம். * ஓரறிவு பரிசத்தை அறிதல். தான் மடியில்லாமல் தன்னை யுற்றபொருள் தன்னை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றிவந்தது, பின்னது விசேட அறிவிலாமையாகிய குணம்பற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனுமி ம்மக்கட்பண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று.

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

இ-ள். நண்பு ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி, நயமில - பகைமையை, செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்து ம், பண்பாற்றாராதல்- (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை(அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம்—எ-று. (கருத்து.) நட்பைக் கொள்ளாமை யிப் பகைமைக்கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவரா நடவாமையே கடை-என்பதாம். * நயம் - ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இழுதல் தோன்றநின்றது. அதனைச்செய்யின் தாமும் அவர்தன்மையராவரென்றற்கு கடையென்றார். (௮)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

இ-ள். நகல்வல்லரல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடு கலந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மாயிருஞாலம்- மிகவும்பெரிய பூமியானது, பகலும்- (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருள்-இருளினிடத்தே, பாற்பட்டன்று - கிடந்ததாம்—எ-று. (கருத்து.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப்பூமியானது இருளுடையதாகும்-என்பதாம். * எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறாமையால் பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப்பட்டதென்றார். (௯)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

இ-ள். பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற - (முன்னை நல்வி னையினால்) அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம், (அக்குற்ற த்தால் ஒருவர்க்கும்பயன்படாது கெடுதல்)—நன்பால் - நல்ல (பாகவி ன்) பால், கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத்தால், திரிந் தற்று - கெட்டாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) குணமில்லாதவன் முன் னல் வினையாலடைந்த செல்வமானது பயன்படாது (கெடுதல்), கலத்தின்

குற்றத்தால் பாத்திரக் குற்றத்தாற் கெட்டாற்போலும் - என்பதாம். * கல தீமையென்பது - கலந்தீமையென விகாரப்பட்டது. தொழிலுவம கலால் உவமேயத்திலும் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைத்த வலிமையிலனாகல் தோன்ற - பெற்றவென்றும், எல்லாப்பயனும் செ ய்தற்கு ஏற்ற இடமுடைமைதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், கூ றினார். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனால் வருகிற அதோ பகுதி தன்மையும் தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. [இவை நான்கு பா ட்டானும் அஃதில்லாதது இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (க)

௱௧- ஆம், அதி - நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாதசெ ல்வத்தினியல்பு. -செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தின்மேலேற் றப்பட்டது அதிகாரமுறைமை முன்முன் தோற்றுவாய் செய்தாகு பெற்றும்.

> வைத்தான் வாய்சான்ற பெரும்பொருளஃதுண்ணான்
> செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

இ-ள். வாய் சான்ற - (தன்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏ துவாகிய, பெரும்பொருள் - பெரியபொருளை, வைத்தான் - (சம்பாதி த்து) வைத்தவனாகி, அஃது - அதனை, உண்ணான் - (உலோபத்தால்) அ னுபவியாதவன்—(உள்ளானாயினும்) செத்தான் - செத்தானும் - செயக்கிட ந்தது - (அதனிடத்து அவனாலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லை, (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) பெரும் பொருளைத்தேடி வைத்தவனாகி யப்பொருளை யனுபவியாதவ னிருந்தாலு மிறந்தவரோ டொப்பாவன் - என்பதாம். * [இதனாலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செல் வம் பயன்படலில்லாமைசொல்லப்பட்டது.] (க)

> பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு
> மருளானா மாணாப் பிறப்பு.

இ-ள். பொருளான் - பொருளொன்றினால், எல்லாம் - யாவும் ஆம் - உண்டாகும், என்று - என்று, அறிந்து—(அதனைச்சம்பாதித்து) ஈயாது (பின்பிறர்க்கு) கொடாது, இவறும் - உலோபத்துவஞ்செய்யு ம், மருளான் - மயக்கத்தினாலே, மாணா - நிறைதலில்லாத, பிறப்பு - (பே ய்ப்) பிறப்பு, ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம்—எ-று. (கருத்து.) பொ ருளைச்சம்பாதித்துக்கொடாமையாற்பிறப்புண்டாம் - என்பதாம். * இரு மையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும்

சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய அறிவான் றுபின்னேமயங்குதலா ன் மருளென்றும், பொருள் உண்டாயிருக்கப்பிறருடைய பசிகண்டிரு த்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப் பு உண்டாமென்றும் சொல்லினர். (௨)

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

இ-ள். ஈட்டம் - (பொருளீட்டச்) சம்பாதிப்போமென்று, இவறி - (பொருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை - (அதன்ப யனாகிய) புகழை, வேண்டாவாடவர் - விரும்பாதமக்களது, தோற்றம் - பிறப்பு, நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - பாரம் (அவ்வளவே)—எ-று. (கருத்து.) பொருளை விரும்பிப்புகழைவிரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம் என்பதாம். * புகழ் - இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால் அ தையல் அதனைவேண்டாமல் சம்பாதிக்கைத்துன்பத்தையும், காப்பா ற்றற்றுன்பத்தையும், வேண்டிய அறிவில்லாமைபற்றி - நிலக்குப்பொ றையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரிய உடம்பினை. (௩)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன்.

இ-ள். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங்கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும், நச்சப்படாஅதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன்—(தான் இ றந்தவிடத்து)—எச்சமென்று - (இங்கே) ஒழிந்துநிற்பதாக, என் - எதை, எண்ணுங்கொல் - நினைப்பானோ—எ-று. (கருத்து.) ஒருவராலு மிச்சி க்கப்படாதவனிறந்தபின் எதைநினைப்பானோ என்பதாம். * இங்கே ஒழிந்துநிற்கும் புகழ் - ஈவார்மேலல்லாமல் இல்லாமையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றதற்கு என்னெண்ணுங் கொல்லென்றார். ஓ - அசை. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப்பயன் படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (௪)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் - (தா ன்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டுசெய்கையும்)—இல்லார்க்கு - உடை யால்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடியுண்டாயினு ம் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல் - (ஒன்றும்) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) கொடுத்தலு முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடிபொரு ளிருந்தும், பயனில்லை - என்பதாம். * இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமை யால் - கொடுத்தல் - முன்சொல்லப்பட்டது ஒன்றுமில்லார்போற் பய னிரண்டும் இழத்தலால் இல்லென்றார். (௫)

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான்.

இ-ள். தான் துவ்வான் - தான் அநுபவியாதவனாகி—(அதன்மேலு-
ம்) தக்கார்க்கு - தகுதியையுடையவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டு
தொன்றை, ஈதல் இயல்பிலாதான் - கொடுத்தற் றன்மையில்லாதவ
பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ்செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செ
ல்வத்திற்கு, ஏதம் - ஒருநோய்—எ-று. (கருத்து.) தானுண்ணாமலும் பி
டாமலுமிருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கொப்பாம் - என்பதாம். * தக்கா
ர் - தானம்வாங்குதற்கு உற்றவர். அநுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலு
மாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாக்கினமையால் - நோயெ
ன்றார் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விருமையும் உடன்சொல்ல
பட்டது.]

(௬)

அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

இ-ள். அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு)மிலாதவர்களுக்கு, ஒன்று - (அ
வர்வேண்டிய) தொன்றை, ஆற்றாதான் - கொடாதவனது, செல்வம் -
செல்வமானது, மிகநலம் - (பெண்டிரின்) மிகுந்த ந
லத்தினை, பெற்றாள் - பெற்றவொருத்தி (கொடுப்பாரில்லாமையினால்
தமியள் - (கணவனில்லாமல்) தனியளாய், மூத்தற்று - மூத்ததன்மை
த்து—எ-று. (கருத்து.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ளவொ
ருத்தி தன்னைக் கொடுப்பாரில்லாமையாற் கணவனில்லாது கிழவியாகு
ம்போலும்-என்பதாம். * நலம்வடிவினன்மையும், குணத்தினன்மையு
ம், இவ்விரண்டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றாளென்
றார், கொடுப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனிழந்து சி
றந்தகுமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பானுமேயல்லா
மல் செல்வமும் பயனிழந் தழியுமென்பதாம்.

(௭)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

இ-ள். (வறியவர்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றும் கொடாமையா
ல்) நச்சப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம் - செ
ல்வம்—(பெறுதல்) நடுவூருள் - ஊர்நடுவுள்ள, நச்சுமரம் - எட்டிமரம்
பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) பிறரால் இச்சிக்கப்ப
டாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலாம் - எ
ன்பதாம். * சமீபத்திருக்கைகளாற் பயனில்லையென்பதாம்.

(௮)

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

இ-ள். (ஒருவன்) அன்பொரீஇ - (கொடாதிருத்தற் பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்டோரிடத்தும்) அன்புசெய்தலை யொழித்து, தற் செற்று (வேண்டுவன அநுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன் - வறிய வர்க்கும் (கொடுத்தலாகிய) அறத்தை, நோக்காது-நினையாமல், ஈட் டிய - சம்பாதித்த, ஒண்பொருள்-ஒள்ளியபொருளை, கொள்வர் - (கை விட்டுப்போயப்பவன்) கொள்ளுவார், பிறர்-பிறர்—எ-று. (கருத்து.) அன் பற்றுத் தன்னைவருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர் - எ ன்பதாம். ஈ பயனுடைய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற் றுன்பமேயென்பதுதோன்ற-ஈட் டியவென்றும், அவன்சந்ததி வழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவாதென்பது தோன்ற பிறரென்றும் சொல்லினர். (௯)

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

இ-ள். சீருடைய-புகழுடைத்தாகிய, செல்வர்-செல்வத்தினையுடை யவரது, சிறுதுனி - (சிற்சுக்காலம்) சிறியவறுமை, மாரி - (உலகத்தை யெல்லா விளைவித்துவருகிற) மேகம், வறங்கூர்ந்தனையது-வறுமைமிகுந்த துபோல்வதோரியல்பினை, உடைத்து - உடையது-எ-று. (கருத்து.) மி குந்தசெல்வமுடையவர் வறுமையானது மழை வறுமைகொண்ட தன் மையுடையது-என்பதாம். * துனி-வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலால் வ றுமை துனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனால் வறி யராகியவிடத்தும் அவ்வறுமை கழிந்தவளவில் - பின்னும்செல்வரா ய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. பட்டவே நன் றியில்லாதசெல்வம் எக்காலும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. [இவையிர ண்டுபாட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௱௨ - ஆம், அதி - நாணுடைமை.

அஃதாவது-மூன்சொல்லப்பட்ட சால்புபண்பு முதலாகிய குணங்களா ல் உயர்ந்தோர்தமக்குத் தகாதகருமங்களில் நாணுதலுடையராந் தன் மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

கருமத்தா னாணுத னாணுந் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற.

இ-ள். நாணு-(நன்மக்களது) நாணாவது, கருமத்தால் (இழிந்த)க ருமக்காரணமாக, நாணுதல்-நாணுதலாம், பிற- அதல்லாமல் மனமொ ழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற நாணங்கள், திருநுதல் - அழகிய

௪௯

நெற்றியையுடைய, நல்லவர்- குலமகளிரது, நாணும்-நாணங்களைப்போலும் என்-று. (கருத்து.) நாணென்பது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம் பிற னைய்ச் பெண்களுடைய நாணங்களைப்போலாம்- என்பதாம். * பிறமகளிரது நாணென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நாணென்பதும், நுதலென்பதனால் நாணத்தின்விழிவும் பெற்றாம். திருநுதல் என்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனால் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

இ-ள். ஊண்-உண்டியும், உடை-ஆடையும், எச்சம்- ஒழிந்தவைகளும், உயிர்க்கெல்லாம்- (மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம், வேறல்ல - பொதுவாம்; மாந்தர்சிறப்பு - (நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது) நாணுடைமை நாணமுடைமையாம்-(அவையல்ல)—என்-று. (கருத்து.) உணவு-ஆடை முதலியவை யாவர்க்கும் பொதுவாம் நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணமுடைமையாம்- என்பதாம். * ஒழிந்தவை-உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், சிறப்பு, அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. (௨)

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

இ-ள். உயிரெல்லாம்-உயிர்களனைத்தும், ஊனை-உடம்பை, குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாவாம் (அதுபோல்)—சால்பு-(நற்குணங்களின்) நிறைவானது, நாணென்னுநன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது - தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது—என்-று. (கருத்து.) உயிர்களெல்லாமுடம்பைவிடாவாம்; குண-நாணத்தைவிடாது-என்பதாம். * உயிர்உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவிதம்போல் சால்பு-நாணோடு கூடியல்லது பயனடையா தென்பதாம். (௩)

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

இ-ள். சான்றோர்க்கு-பெரியோர்க்கு, நாணுடைமை- நாணமுடைமை, அணியன்றோ-ஆபரணமல்லவோ, அஃதின்றேல்- அவ்வாபரணம் இல்லையாயின், பீடுநடை - (அவர்) பெருமிதநடை, பிணியன்றே (கண்டவர்க்கு நோயன்றோ) என் - று. (கருத்து.) பெரியோர்க்கு நாணமுடைமை யாபரணமாம்-அஃதில்லாவிடி னவர் நடைபிணியாம் - என்பதாம். * அழகு செய்தலால் - அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையால் பிணியென்றும்-சொன்னார். [இவை மூன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

௱உ - ஆம் - அதி—நாணுடைமை. ௩௫௫

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

இ-ள். பிறர்பழியும் - பிறர்க்குவரும்பழியையும், தம்பழியும் - தமக்கு வரும்பழியையும், நாணுவார் - (ஒப்பாகமதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு - நாணத்திற்கு, உறைபதியென்னும் - இருப்பிட மென்றுசொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து.) பிறர்பழியையுந் தம்பழியை மதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணத்திற் கிருப்பிடமென்பர்-என்ற வாறு. * ஒப்பாகமதித்தல் - பிறர்க்குவரும் பழியையுந் தமக்கு வந்ததாக வே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் - பெரியராதலால், அவரை உயர்ந் தோர்யாவருந் புகழ்வரென்பதாம். [இதனால் அந்நாணுடையவரது சிற ப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

இ-ள். மேலாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி - (தமக்குக்) காப்பாக, நாணை - நாணத்தை, கொள்ளாது - கொள்ளுதலல்லாமல், வியன்ஞாலம் - பரப்புள்ள பூமியை, பேணலர் - கொள்ளவிரும்பார் — எ-று. (கருத்து.) உயர்ந் தோர் நாணத்தைக் கொள்ளாமல் உலகத்தை விரும்பார்-என்பதாம். * ப ழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார், நாணமும் பூமி யும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி நேரிட்டவிடத்து நாணத் தைக் கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும்-ஓவும்-அசைகள். (௬)

நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

இ-ள். நாணாள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாது கடைப்பவர் (அந்நாணும் உயிருங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து) — நாணால் - நாண்சிதையாமற்பொருட்டு, உயிர் - உயிரை, துறப்பார் - நீக்குவார், உயிர்ப்பொருட்டால் - உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு, நாண் - நாணினை, துறவார் - நீக்கார் — எ-று. (கருத்து.) நாணத்தைக்கொள்பவர் - உயிரைநீக் குவர் - நாணத்தைக்கொள்ளாதவர் - உயிரைநீக்கார் - என்பதாம். * நாண் உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

பிறர்நாணத் தக்கது தானுணு னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

இ-ள். பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத்தக்கது - நாணத்த க்கபழியை, தானுணுனாயின் - (ஒருவன்) தானுணாது செய்வானாயின்,

(அந்நாணாமை)—அறம்-தருமமானது, நாணத்தக்கது-(அவனை)விட்டு நீங்கத்தக்ககுற்றத்தை, உடைத்து-உடையது—எ-று. (கருத்து.) ஒரு வன் பழியைச்செய்வானாகில் அது குற்றத்தையுடைத்து - என்பதாம். * நாணில்லாதானை அறம் சாராதென்பதாம். (௮

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) வழுவுமாயின் (அவ்வழுவும்)—குலம் - (அவன்) குடிப்பிறப்பொன்றனையுஞ் சுடும் - கெடுக்கும், நாணின்மை - நாணில்லாமை, நின்றக்கடை - (ஒருவன் கண்ணே) நின்றவிடத்து (அந்நிலை)—நலம் - (அவ) னலம்யாவையுஞ் சுடும் - கெடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கொழுக்கம் வழுவுமானால் அவ்வழிவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும் ஒருவனுக்கு நாணின்மை நின்றால் அது நன்மையாவற்றையுங் கெடுக்கும்-என்பதாம். * நலம் - பிறப்பு - கல்வி - குணம் - செயல் - இனம் - என்றிவைகளால் வந்தனவெல்லாங் கொள்க. இம், ஒழுக்கவழிவைக்காட்டிலும் நாணழிவு மிகத்தீதென்பதாம். (௯)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

இ-ள். அகத்து - (தம்) மனத்தில், நாண் - நாணத்தை, இல்லார் - இல்லாதமக்கள், இயக்கம் - (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை - மரத்தாற்செய்யப்பட்டபாவை, நாணால் - ஏந்திர கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால்)—உயிர் - உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக்குதல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) நாணமில்லாமக்கள் சஞ்சரிப்புமரத்தாற் செய்யப்பட்டபாவை கயிற்றா லுயிருடையதாக மருட்டியதுபோலாம் - என்பதாம். * நாணில்லாத மக்களசைவு நாணுடைமை வை யசைவுபோலல்லது உயிரில்லையென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் நாணில்லாரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௱௩-ஆம், அதி - குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது - ஒருவன் தான்பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின் விதம். இது, தாழ்வின்றிக்கு நாணுடையவர்க்கு உண்டாவ தாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

இ-ள். ஒருவன் - (தன் குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையால்)—கருமஞ்செய - அக்கருமஞ்செய்தற்கு, கைதூவேனென்னும் - கையொழியேனென்கிற, பெருமையின் - முயற்சிப்பெருமைபோல், பீடுடையது - மேம்பாடுடையபெருமை, இல் - (அவனுக்கு) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் கருமஞ்செய்தற்குக் கைவிடேனென்னும் பெருமைபோல்மேம்பாடுடையதில்லை - என்பதாம். * குடிசெய்தலென்பது அதிகாரத்தாலவந்தது - பலவகைக்கருமஞ் செய்தலாலே செல்வமும் புகழுமடைந்து குடி உயருமாதலால் பீடுடைய தில்லென்றார். (௧)

ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

இ-ள். ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறி

வும், எனவிரண்டிற்கு-என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான் - ஓய்வில்லாத முயற்சிசெயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி நீளும் - உயரும்—எ-று. (கருத்து.) முயற்சியும் அறிவுமாகிய விரண்டி னால் தொழிலாலொருவன் குடியுயரும் - என்பதாம். ஈ விளைதல் இயற்கை யறிவு - செயற்கையறிவோடு கூடியிரம்புகள். ஆள்வினை - சோர்பல் அ டையாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்தற்கு ஏற்றசெயல்களும் அ வைமுடிக்கும்விதமும் கூடிப்பிழைபடாமல் என்றுதற்பொருட்டு. [இ வை இரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

இ-ள். குடிசெய்வலென்னும் - (என்) குடியினை உயரச்செய்யக்கட வேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்றகருமங்களில் முயலுகிற) ஒருவற் கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வமானது, மடி - உடையை, தற்று - இறுகவுடுத்திக்கொண்டு, தான் - தான், முந்துறும் - முன்னேயுற்று நி ற்கும்—எ-று. (கருத்து.) குடியையுயரச் செய்வேனென்றுமொருவனு க்குத் தெய்வமுன்னிற்கும் - என்பதாம். ஈ முன்னிடப்பார்செயல் ஊழ் மேல் ஏற்றப்பட்டது. (௩)

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

இ-ள். தங்குடியை - தங்குடிக்கான்தொழிலை, தாழாது - விரைந்து உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு— (அத்தொழில் முடிக்கும்விதம்) சூ ழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டாமல், தானே முடிவெய்தும் - தானே மு டிவுபெறும்—எ-று. (கருத்து.) தங்குடிக்கானதொழிலைச்செய்வோர்க்கு அதுதானே முடிவுபெறும் - என்பதாம். ஈ குடி அதற்கான் தொழிலுக்கு

ஆதலால், ஆகுபெயர்வழும்மூன்று முதலாம் பயன்சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்குவழும் துணையாதல்சொல்லப்பட்டது.] (௪)

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

இ-ள். குற்றமிலனாய் - குற்றமானவைசெய்திலனாகி, குடிசெய்து - (தன்) குடியையுயரச்செய்து, வாழ்வானை - வாழ்பவனை, சுற்றமா - (அவ னுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி, உலகு - உலகத்தார் - சுற்றும் - (தாமேசெ ன்று) சூழ்வர்—எ-று. (கருத்து.) குற்றமற்றவனாய்க் குடியையுயரச்செய் து வாழ்பவனை யுலகத்தார் சூழ்வர் - என்பதாம். ஈ குற்றமாவன - அரசி களுக்கு விரோதமானசெயல்கள். தாமும்பயனடைதலைக்கருதி யாவரு ம்சென்று சார்வரென்பதாம். (௫)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

இ-ள். ஒருவற்கு- ஒருவனுக்கு, நல்லாண்மையென்பது - நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுவது, தான்பிறந்த - தான்றோன்றிய, இல்லாண்மை - குடியை ஆளுந்தன்மையை, ஆக்கிக்கொளல்- (தனக்கு) உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு ஆண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன்குடியையுயர்த்திக் கொள்ளுதல்- என்பதாம். * போர்த்தொழில்வலிக்குதற்கு நல்லாண்மையெனப் பேசுதற்கு, குடியையாளுந்தன்மை குடியிலுள்ளவரை உயர்செய்து தாழ்வெய்திப்படுத்தல் அதனைச் செய்துகொள்ளுதல் நல்லாண்மையாம் விதம்வருமிறபாட்டாற் பெறப்படும். (௬)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

இ-ள். அமரகத்து - களத்தினிடத்து, (சென்றவர் பலராயினும் போர்தாங்குதல்) -வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேலதாகுதல்) போல, தமரகத்தும்- குடியினிடத்தும்—(பிறந்தவர்பலராயினும்) பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவாரமேற்றே- வல்லவர்மேலதேயாம்—எ-று. (கருத்து.) போர்க்களத்தில் வீரர்மேலாகுதல்போலக் குடியிடத்துப் பாரம்பொறுத்தல் வல்லவர்மேலதாம்-என்பதாம். * என்றமையால் அவ்வப்படுவார் அவரேயென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டானும் அவை செய்வாரதுடையுய சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (௭)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவமடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

இ-ள். மடிசெய்து - (குடியுயர்ச்செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம்- மானத்தையும், கருதி

நினைப்பாராயின், கெடும்- (குடி) கெடும்; (ஆதலால்) குடிசெய்வார்க்கு- தன்குடும்பத்தை யுயர்ச்செய்வார்க்கு, பருவம்- காலவியதி, இல்லை - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) குடும்பத்தை யுயர்ச்செய்வார்க்குக் காலவியதி இல்லை-என்பதாம். * காலநோக்கி மடி செய்தல்-வெயில் மழைபனியுடைமை நோக்கிப்பின்னே செய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல், மானங்கருதல்- இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுறவான் இக்காலத்துத் தான் பாடுறுவேனேவென்று உட்கொள்ளுதல். முன் இகல்லெல்லாம் வேந்தர்க்குவேண்டும்பொழுது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோ வென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதென மறுத்தபடி. (௮)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

இ-ள். குடும்பத்தை - தன்குடியை, குற்றமறைப்பான் - மூவங்க

த்துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது, உடம்பு - உடலம், இடும்பைக்கே- (முயற்சிக்)துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல்-கொள்கலமா மல்லவவோ, [இன்பத்திற்காகுதலில்லையோ]—எ-று. (கருத்து.) தன்குடியைக்காக்க முயற்சிசெய்பவனுடலம் துன்பத்திற்குக்கொள்கலமாம்- என்பதாம். ஈ என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவேண்டி இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய் வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும் அறிவுடையவன் அஃதினை எக்காலும் விடாமை நோக்கி இதிர்மைக்கே கொள்கலங்கொல்லென்றார். இதுகுறிப்புமொழி- ஓஅசை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமிடல்புசொல்லப்பட்டது.] (௯)

> இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழுமடுத்தூன்று
> நல்லா ளிலாத குடி.

இ-ள். அடுத்து-(தான்விழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து, ஊன்றும்- தாங்கவல்ல, நல்லாள்- நல்லவாண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி- குடியாகிய—(மரம்) இடுக்கண்- துன்பமாகிய (கோடரியானது)—கால்- (தன்) முதலை, கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும்—எ-று. (கருத்து-) தாங்குவாரில்லாத குடியாகியமரம் துன்பக்கோடரியானது வெட்டக்கெடும்- என்பதாம். ஈ முதல் அதன்வழிக்கு உரியார். வளர்ப்பாரைப்பெற்றவழி வளர்ந்து பயன்படுதலும் அல்லாவழி - கெடுதலும், உடைமையால் மரமாக்கினார். (இதுகுறிப்புருவகம்.) [இதனால் அவரில்லாத- குடிக்குள்ளதாங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௱௪ - ஆம், அதி - உழவு.

அஃதாவது: சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இதுசெய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும்; இது. முன்னே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்றுமுயற்சியாதலால்- குடிசெயல்வகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

> சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
> லுழந்து முழவே தலை.

இ-ள். உலகம்- உலகமானது. சுழன்றும் - (உழுதலால் வருமெய்வருத்தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், ஏர்ப்பின்னது- (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, அதனால் - ஆதலால், உழந்தும் - எல்லாவருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகியதொழில் - உழவே- உழுதலேயாம்—எ-று. (கருத்து.) உலகமேருடையார் வழியதாயிற்றுத் தலைமையான தொழிலுழவேயாம்-என்பதாம். ஈ ஏருடையார்க்த

ஆதலால் - ஏர் - ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாலே பொருள் பெற்றவிடத்தும் உணவினைப்பொருட்டு உழுவாரிடத்துச் சொல்லல்வேண்டுதலாற் சுழன்று மேற்பின்னைதுலகமெனவும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்ற - உழந்துமுழவேதலையென்றுஞ் சொல்லினர். [இதனால் உழவினதுசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௧)

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

இ-ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர், அஃதாற்றாது - அவ்வுழுதற்செய்யமாட்டாமல், எழுவாரையெல்லாம் - (பிறதொழில்களின்மேற்செல்வோர் யாவரையும், பொறுத்து - தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய—(தேர்க்கு) ஆணி - அச்சாணியாவர்—எ-று. (கருத்து.) உழுபவருலகத்தாராகிய தேர்க்கச்சாணியாவர்-என்பதாம். உழுவாரென்பது - உழவிப்பாருக்கும் - ஆம். உலகத்தாரென்றது - இங்கே அவ்வுழவர் நீங்கலானவரை கலக்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார் (ஏகதேச உருவகம்.) (௨)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

இ-ள் உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவரே, வாழ்வார் - (புகழ்க்குரியராய்) வாழ்கின்றவர், மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும், தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது, உண்டு - (அதனால்தாமும்) உண்டு, பி

செல்பவர் - (அவரைப்) பின்செல்லுகின்றவர்—எ-று. (கருத்து.) உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர். மற்றவர் தொழுதுண்டு வாழ்பவர் - என்பதாம். * தாழும்மலிதலாய்ப் பிறந்திருந்தும் பிறரைத்தொழுது அவர் இலகொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின்செல்வார் தமக்குரியரல்லரென்பது கருத்து. (௩)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

இ-ள். அலகுடை - (உழுதற்றொழிலால்) செல்வமுடையராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பல குடைநீழலும் - பலவேந்தர்குடை நீழலதாகிய (பூமி முழுவதையு—தங்குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழ், காண்பர் - பார்ப்பார்கள்—எ-று. (கருத்து.) உழவுழுவார்ச் செய்வோர்பலவேந்தர் பூமியையும் தம்வேந்தர் குடைகீழவித் காண்பர்-என்பதாம். * அலகுகதிர் - அது இங்கே செல்வுக்காயிற்று. நீழல் போலுதலால் நீழலெனப்பட்டது: நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதலைநோக்கி ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடையென்றார். குடைநீழலென்பதும் ஆகுபெயர் தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம். (௪)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

இ-ள், கை-(தம்) கையால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாகவுடையவர், இரவார் - (பிறரைத்தா ம்) இரவார், இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வே ண்டிய) தொன்றை, கரவாது - ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார் — எ-று. (கருத்து.) உழுதுண்பவர்யாசியார் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர்-என்பதா ம். * கைசெய்தூண்மாலையரென்பது எக்காலும் அழிவில்லாத செல் வமுடையாரென்னும் எதுவை உள்ளேகொண்டுநின்றது. (௩)

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

இ-ள், உழவினார் - உழுதலையுடையவர், கைம்மடங்கின் - கை (அ தனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் - (யாவரும்) விரும்பு முனைவும், விட்டேமென்பார்க்கு - துறந்தோமென்பார்க்கு, நிலை - (அவ் வறத்திலே) நிற்றலும், இல்லை - உளவாகா — எ-று. (கருத்து.) உழவர்கை மடங்குமாகில், யாவரும் விரும்புமுணவும் துறந்தவர்க்கு நிலையுமில் லை-என்பதாம். * உம்மை இறுதியிலும் வந்ததென்றபடி. உணவில்லாமை யால் தானுண்டாதலும், இல்லறஞ்செய்தலும், யாவர்க்குமில்லையாயின- அவருறுப்புமாத்திர மாகியதை சும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை யன்

மறுமையிரண்டினும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். [இல்லைக்குமு டாலும் அதனைச்செய்யாது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

இ-ள். (ஒருநிலத்தினைப்புழுதலைக்) தொடிப்புழுதி - ஒருபலப்புழுதி கஃசா - காற்பலமாம்படி, உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவானாகில் (அ தில் இடத்திலுச்செய்தபயிர்) — பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எ ருவும், வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல், சாலப்படும் - பருத்துவிளை யும் — எ-று. (கருத்து.) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவிடுவானாகில் பிடியெருவுமில்லாம லப்பயிர் விளையும் - என்பதாம். * பிடித்து பிடி யுள்ளது. சாலஞ்சாலவென்ப்றுமது. (௬)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபின்
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு) ஏரினும் - அவ்வுழுதலினும், எருவிடுதல் - எருப்பெய்தல், நன்று - நன்றாகும், கட்டபின் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்த களைபிடுங்கியபின், அதன்காப்பு - அதனைக்காத்தல், நீரினும் - நீர்ப்பா ய்ச்சுதலினும், நன்று - நன்றாகும் — எ-று. (கருத்து.) உழுதலினுமெருப்பெ டுகிறது நல்லதுகளை பிடுங்கியபின் காத்தல் நீர்விடுதலினு நல்லது-என் பதாம். * ஏர் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல்- பட்டி முதலானவைகளால் அழிவடையாமற்காத்தல், உழுதல் - எருப்பெ ய்தல்- களைபிடுங்கல்-நீர்பாய்ச்சல்-காத்தல் - என்று இம்முறையினவை யனைத்தும் வேண்டுமென்பதாம். (௭)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

இ-ள். கிழவன்-(அந்நிலத்துக்கு) உரியவன், செல்லான்-(அந்நிலத்திற்கு நாடோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவைகளை செய்யானாகி, இருப்பின்- (சோம்பி) யிருந்தால், நிலம்-அந்நிலம், இல்லாளின்- மனைவி போல, புலந்து (தன்னுள்) வெறுத்து,ஊடிவிடும் - (அவனோடு) பிணங்கிவிடும்—எ-று. (கருத்து.) உழுபவன் விளைநிலத்திற்போகாதிருந்தால் அந்நில மவனுடன் பிணங்கிவிடும்-என்பதாம் ✽ செல்லுதல் - அந்நிலத்திற்குச் செல்லுதல். பிறரை ஏவிவிடாமல் தான்செல்லவேண்டுமென்பது தோன்றக் கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவைசெய்யாது வேறிடத்தே தங்குமாயின் மனையாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன்போக மிழத்தலை. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யும்விதம்சொல்லப்பட்டது.]

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

௱௪ - ஆம் - அதி — உழவு. ௲௪௰

இ-ள். இலமென்று- வறியேமென்றுசொல்லி, அசைஇயிருப்பாரை- சோம்பியிருப்பவரை, காணின் - கண்டால், நிலமென்னுநல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுகிற நல்லாள், நகும் - (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள்—எ-று. (கருத்து.) வறியேமென்று சோம்பலாயிருப்பவனை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பாள்- என்பதாம். ✽ உழுதன்முதலானவை செய்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற பூமிதேவி நல்லாளென்றும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமைபற்றி நகுமென்றும் சொல்லினார். [இதனால் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (௰)

௱௫ - ஆம், அதி - நல்குரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்னா தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

இ-ள். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல-இன்னாதது-துன்பஞ்செய்வது, யாதெனின்-யாதென்று வினவின், இன்மையின்-வறுமைபோல், இன்னாதது-துன்பஞ்செய்வது, இன்மையே—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரம்போலத் துன்பஞ்செய்வது வேறில்லை அதுவேதான் என்பதாம். ✽ ஒப்பிலதெனவே மிகுந்ததில்லாமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (௧)

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

இ-ள். இன்மையென-வறுமையெனப்படுகிற, ஒருபாவி - ஒப்பற்ற பாவி (ஒருவனிடத்து வரும்போது)—மறுமையும் - மறுமையின்பமும், இம்மையும் - இம்மையின்பமும், இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லாதாக, வரும்-வருவாள்—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரமென்று சொல்லும் பாவியொருவனிடத்து வரும்போது இம்மை மறுமை யின்பமில்லாமல் வருவாள் என்பதாம். ✻ இன்மையென ஒருபாவியென்பதற்கு அழுக்காறெனவொருபாவியென்றதற்கு உரைசெய்தபடி உரைக்க. மறுமை இம்மை ஆகுபெயர். மறுமையாலும், அறுபவியாமையாலும், அவையிலவாயின. ()

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.

இ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை - ஆசை, தொல்வரவும் - (தன்னாலே பற்றப்பட்டவருடைய) பழைய

குடிவரவினையும், தோலும் - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருசேர, கெடுக்கும் - கெடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரமென்று மாசையானது பழங்குடிவரவையு மதற்குரிய சொல்லையுங் கெடுக்கும் - என்பதாம். ✻ நசையில்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லாமையால் நல்குரவை நசையாக்கி அது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழிதொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டாக்கலின் அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக் கெடுக்குமென்றார். ()

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

இ-ள். இன்மை-வறுமையானது, இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும், இளிவந்தசொல் - அவமானச்சொல் பிறக்கும்-பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு-சோர்வினை, தரும் - உண்டாக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரமானது- உயர்குடியிற் பிறந்தவர்க்கு மிழிவுசொற்பிறக்குஞ் சோர்வைத்தரும்-என்பதாம். ✻ சிறப்பும்மை அவரிடத்து அதுபிறலாமை தோன்றநின்றது. அவமானச்சொல்லுக்கு ஏயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாம்படுகிற துன்ப மிகுதியால் சோர்விடத்தே தங்குடிப்பிறப்பினைமறந்து அதுசொல்லுவதாகின்றா

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குறைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

இ-ள். நல்குரவென்னும்- வறுமையென்று சொல்லப்படும், இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல-பலவாகிய, துன்பங்கள்- துன்பங்களும், சென்று-வந்து, படும்-விளையும்—எ-று. (கருத்து.) வறுமைத்துன்பமொன்றனுள்ளே பலதுன்பங்களும் வரும் - என்பதாம். ✻ உம்மை-இசைநிறை, துன்பமும் தானும் உடனேதோன்றலால் - வறுமையை துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச்செல்வர் மனைவாயில் நின்று இரக்கச் செல்லற்றுன்பமும்- அவரைக்காணாத்துன்பமும்-கண்டபின்பு அவரிடத்து உண்டாந்துன்பமும் மறுக்காதவிடத்தும் அவர்கொடுத்து வாங்கற்றுன்பமும்-அதுகொண்டுவந்து அநுபவிப்ப வைகலைத்தேடுதற்றுன்பமும்-முதலாகவெல்லா நாள்தோறும் - வேறுவேறாக வருவனவாகிய பல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] ()

நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

இ-ள். நற்பொருள்-மெய்ந்நூற்பொருளை, நன்குணர்ந்து - தெளிவறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாயினும், நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொருள் சோர்வு - பொருளின்மையை, படும் - கூறும்—எ-று. (கருத்து.) வறியவர் மெய்ப்பொருள்

சொல்லினு மச்சொல் பொருளில்லாமையைத்தரும் - என்பதாம். ∗ பொருளில்லாமையைக் கூறிச்சலாவது யாரேனும் விரும்பி இவர்சொல்லைக்கேட்டோமாகின் முகங்கொடுத்து இவர்குறை முடிக்கவேண்டுமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் பயனில்சொல்லாய் முடிதல், கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம். (௬)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடுபொருந்தலில்லாத, நல்குரவு - வறுமையையுடையவன், ஈன்றதாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும் பிறன்போல - அன்னியன்போல, நோக்கப்படும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன்—எ-று. (கருத்து.) வறியவன் தன்தாயாலு மன்னியன்போலப் பார்க்கப்படுவான்-என்பதாம். ∗ அறத்தோடுபொருந்தலில்லாமை காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடு மியையாமை, நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்புமாம் அவளது இயற்கையன்புடைமை விளங்கிநின்றது அவளிடத்தே கொள்வதில்லாமையேயன்றிக் கொடுப்பதன்றாதலும் உடைமையால் அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார்யாவரும் கைவிடுவரென்பதாம். (௭)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

இ-ள். நெருநலும்-நேற்றும், கொன்றதுபோலும்-கொன்றது போன்ற (எனக்குத்துன் பங்களைச்செய்த)—நிரப்பு-வறுமையானது, இன்றும்-இன்றைக்கும், வருவதுகொல்-(என்னிடத்து) வரக்கடவதோ (வந்தால் இனியாதுசெய்வேன்)—எ-று (கருத்து.) ஓ-அசைநிலை. நேற்றுக்கொன்ற வறுமையானது இன்றும்வருமோ -என்பதாம். ∗ அத்துன்பங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன, நேற்றுமிகவும்வருத்தி வறியன். நிறைந்த ஒருவன் சொல்லு. (௮)

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

இ-ள். நெருப்பினுள் - தீயிற்கிடந்து, துஞ்சலும் - தூங்கலும், ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்கு) கூடும், நிரப்பினுள் - வறுமைக்கிடத்து, யாதொன்றும் - யாதொன்றாலும், கண்பாடு - தூங்குதல், அரிது - இல்லை—எ-று. (கருத்து.) தீயிலும் நித்திரைசெய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரைசெய்யக்கூடாது-என்பதாம். ∗ நெருப்பினும்வறுமைகொடிதென்றபடியாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லு. [இவை நான்கு பட்டாலும் வறுமைப்பட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - அநுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர் (தம்மாலே செய்யலாகாத முழுவதும் துறத்தலேயாகவும்) — அதைத் துறவாமை - முழுதுந் துறவாதொழிதல், உப்பிற்குங் காடிக்கும் - (பிறர் வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்குங் காடிக்கும், கூற்று - யமனாவர் — எ-று. (அருந்துவதியவர்கள் துறவாதிருத்தல் அயலவீட்டு உப்புக்கும் காடிக்கும் யமனாவார்கள் - என்பதாம். மானமழியாமையால் செயத்தகுவது துறவேயாயிற்று. முழுதுந் துறத்தல் சுற்றத்தாலே பிட்டமையால் ஒருபழியால் துறக்கமாட்டினார், சிலர் தம்முடம்பிலேயும் அறத்தலைம், அது செய்யாது கொண்டிருத்தல் - அவ்விரண்டினையும் மானப் பண்புதால் அதனை அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார். [இதனுல் அதுஉண்டாமைக்கு துச்செயலது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௱௬ - ஆம், அதி - இரவு.

இனிமானங்கெடாத விரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலால், அவ்விரண்டும் ஒருவிப் பெருகற்கு உதவி செய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கவேண்டி அதனாலவறாத்துப்பற்றி முன் அவரத்துறத்தலென்று இறத்தலின் லக்குதற்பொருட்டு இரவுசொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழியன் று.

இ-ள். (வறுமைப்பட்டவர்)—இரத்தக்கார் - இரத்தற்குரியபுடையவரை, காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர், கரப்பின் - (அவர்) ஒளித்தாராயின், அவர்பழி - அவர்க்குப்பழியாம், தம்பழியன்று - தமக்குப்பழியாகாது. (ஆதலால்)— எ-று. (அருந்து.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக்கடவர்கள் அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப்பழியல்லது தமக்குப்பழியல்ல - என்பதாம். இரத்தற்கேற்புடையவராவார் - சொல்லுமுன்னே அறிந்துடையாராய் மறுப்பக்கொடுப்பவர். அவராவுலகத்தில் அரியராதலால் காணினென்றும். அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லாமையால் இரக்கவென்றும்- அவர்கொடுத்தவிலே நடைகாட்டாமையால்- கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழிபரிகரித்தலென்புடைமையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தேகடிதுசெல்லுதலால் அவர்பழியென்றும். ஏற்பில்லாதவரிடத்தே இரவல்லாமையால் தம்பழியன்றென்றும் சொல்லினர். (௧)

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்,

இ-ள். ஒருவற்கு- ஒருவனுக்கு, இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம்- இன்பத்திற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள் ஈவாரது அறிவுடைமையால்—துன்பமுறுஉ - (தான்) துன்பமுறுதல், வரின் - வந்தால்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடையாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம்-என்பதாம். ஏ இன்பம் - ஆகுபெயர். உறுமவென்பது - உடைமையைக் குறைத்தது, துன்பமாவன - ஈவாரிடத்தும் காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும் - அவர்குறிப்பறிதலும் - அவரைத்தன்வசப்படுத்தலும், அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை காட்டிச் சொல்லலும் - முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வருவனவும் - ஆம், அவையுறாமல் வருதலாவது - அவர்முன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீக்குமளவில் அவமானமில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௨)

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

இ-ள். கரப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத, நெஞ்சின் - நெஞ்சினையுடைய, கடனறிவார்முன் - மானமறிவார்முன், நின்று - நின்று, இரப்பும் - (அவரிடத்தேயொன்றை) இரத்தலும், ஓர் ஏஎர் - ஓரழகை, உடைத்து - (வருமைப்பட்டவர்க்கு) உடைத்து—எ-று. (கருத்து.) எளியாது கொடுப்பரிடத்து யாசித்தலும் - ஓரழகுடையது - என்பதாம். ஏ சிறியசருக்கத்துவேண்டுமெயவென்றதனால் அவர்க்கு அழகுடையதெனப்பட்டது. மானமறிதல் - சொல்லத்தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு - ஏதுவாகிய அச்சவியல்பை அறிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கை மாத்திரமே போதுமாகையால் - முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலால் வருஞ்சிறுமை அடையாமல் ஓரழகுடைத்தென்றும், சொல்லினர். உம்மை - அவ்விரவினிழிவு விளக்கிநின்றது. (௩)

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

இ-ள். கரத்தல் - (தமக்குஉள்ளது) மறைத்தலை, கனவிலும் - சொப்பனத்திலும், தேற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும் - யாசித்தலும், ஈதலேபோலும் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும்—எ-று (கருத்து.) சொப்பனத்திலும் உலோபகுணமில்லாதவரிடத்தும் யாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாம் - என்பதாம். ஏ தான் - புழ்தாமராயினும் முன்னுண்டாகிய புகழ்கெடவாராமையால் - ஈதலேபோலுமென்றார் ஏ-அசை. (௪)

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

இ-ள். கண்ணின்று - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமாத்திரத்தால், இரப்பவர் - யாசிப்பவர்—(உயிர்காத்தற்பொருட்டு) மேற்கொள்வது(இரத்தலை) மேற்கொள்வது, கரப்பிலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து, உண்மையால் - இருக்கின்றபடியினாலேயேதான்றுலன்று—எ-று. (கருத்து.) உள்ளபொருளை யொளியாது கொடுப்பவர் உலகிலிருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது - என்பதாம். * அவரில்லையாயின் மானம்விடமாட்டாமையால் உயிரைவிடுவரென்பதாம். (ரு)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

இ-ள். கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியநோயை, இல்லாரை - உடையரல்லாரை, காணின் - கண்டால்—(மானம்விடாமலிரப்பவர்க்கு) நிரப்பிடும்பையெல்லாம் - வறுமையால்வருந்துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடும்—எ-று. (கருத்து.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக்கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பங்கெடும் - என்பதாம். * ஒளித்தல் ஒருவனுக்கு வேண்டுவதொன் றல்லாமையால் அதனை நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவரைக் கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியினராவராகலால் எல்லாவற்றுக்குங்கெடுமென்றும், சொன்னார். இடும்பை - துன்பம் அதனோய்க்கு ஆகுபெயர். (சு)

இகழ்ந்தெள்ள தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

இ-ள். இகழ்ந்து - (தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது - இழிவுசொல்லாமல், ஈவாரை - (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின் - கண்டால், உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து - மகிழ்தல் செய்து, உள்ளுள் - உள்ளுள்ளே, உவப்பது - மலருந்தன்மையை, உடையது—எ-று. (கருத்து.) பொருள் கொடுப்பவரைக்கண்டால் யாசிப்பவர் மனமகிழ்ச்சியையுடையது - என்பதாம். * இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே - நன்குமதித்தலும், இனியவைசொல்லலும் - கொள்ளப்படும். அவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்துன்பம் கெடுவதுமாத்திரமேயன்றி தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தலாலும், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார் [இவை ஐந்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

இ-ள். இரப்பார் - (வறுமையுற்) றிரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லையாயின், ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரியபூமியிலுள்ளவர் (செலவுவரவுகள்—மரப்பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்றுவந்தற்று - (எந்திரக்கயிற்றால்) சென்றுவருதல்கள் போலும்—எ-று. (கருத்து.) யாசகரில்லாவிடில் பூமியிலுள்ளோர் செலவு

வுள்ள மரப்பாவை சூத்திரத்தாலாடுதல்போலுமாம் - என்பதாம். * ஞாலம் - ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒ

த்தமில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரென்றது இரப்பவரொழிந்தவரை, அவர்க்கு ஈதற் புகழும் புண்ணியமும் அடையாமையால் உயிருடைய ரல்லரென்பதாம். (அ)

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்றமிரந்துகோள்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

இ-ள். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச்சென்று ஒன்றனை) இரந்து கொள்ளுதலை; மேவாரிலா அக்கடை - விரும்புவா ரில்லாதவழி, ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என் - என்ன, தோற்றம் - புகழ், உண்டா (யாதுமில்லை)—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பவரில்லாவிடிற் கொடுப்பவர்க்கென்ன புகழுண்டாம்-என்பதாம். * தோற்றம்-ஆகுபெயர். மேவு என்பது - விகாரமாயிற்று; கொடுத்தல்வல்லமை வெளிப்படாமையால் அதனாலே புகழடையாரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இதற்கு இரப்பார்வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

இ-ள். (ஈவானுக்குப்பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமைவேண்டும் (இவன்) எனக்குக் கொடுக்கின்றில னென்று அவனைக் கோபியாதொழிதல் வேண்டும்—(அதுவேண்டிய பொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாட்சிவேண்டா)—நிரப்பிடும்பை தானேயும்-வறுமையாகிய நோய்தானேயும், கரி - சாட்சியாதல், சாலும்-அமையும்—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பவன் கோபியாமலிருக்கவேண்டும்-என்பதாம். * யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும் நில்லாமையும் முதலாகிய பிறசாட்சிகளும் உண்டென்பது படநின்றமையால் உம்மை எச்சவும்மை, தனக்கேயல்லாமல் தன்னைப்பிரசந்தவர்க்கும் அன்னைதன்றுபொருள் சம்பாதித்தற்கு அவன்படுந்துன்பத்தைத் தனக்கேயாவைத்துத் தான்படுகிற துன்பம்தானறிந்துகோபியாதிருக்கக்கடவனென்பதாம்.[இதனால் அவர்க்கு அவசியமான ஓரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

௱எ - ஆம் அதி - இரவச்சம்.

அஃதாவது-மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும்.
சஎ

இ-ள். (ஒருவன்) கரவாது- (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்கமாட்டா து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து, ஈயும் - கொ ம், கண்ணன்னார்கண்ணும் - கண்போற்சிறந்தவரிடத்தும், இர ராமல் வறுமைப்படுதல், கோடிபுறும் (இரந்து பெறலைவிட) கோடி மடங்கு நன்றாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒளியாது கொடுக் வித்தகோப்பாரை யிடத்தும் யாசியாதிருத்தல் கோடிமடங்கு ந யாம்-என்பதாம். ✻ வறுமைமறைக்கப்படாத கட்டினையிடத்தும் லாகாதென்பது படர்க்கையால் உம்மை யுயர்வு சிறப்பு அ ல் மாணக்கெடாதென்ப தொன்றே யல்லாமல் அதற்கு மிகுதி மையால் செய்யவல்லதோர் முயற்சிசெய்து ஜீவனஞ்செய்தலே தென்பது கருத்து.

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இ-ள். உலகியற்றியான்- இவ்வுலகத்தைப்படைத்தவன் (இ ந்துவாழ்வார்க்கு முயன்று ஜீவனஞ்செய்தலை யல்லாமல்—இர யாசித்தும், உயிர்வாழ்தல்வேண்டின் - ஜீவனஞ்செய்தலைவேண் த்தானாயின், (அக்கொடியோன்) பரந்து - (தானும் அவர்போல்) ந்தழன்று, கெடுக-கெட்டொழிவன்—எ-று. (கருத்து.) பிரமன் ப தோரை யாசகஞ்செய்யப் படைத்தானாகில் அவன் கெட்டொழிவன் - எ தாம். ✻ மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டு உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினை வ கருவோடுகலந்த அப்போதே அவன்கற்பிப்பா னன்றே அவனு சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயி த்தீவினையால் தானும் அத்துன்ப மடையவேண்டுமென்பதாம். [இ ரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரவின்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.]

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

இ-ள். இன்மை-வறுமையால்வரும், இடும்பை- துன்பத்தை யத்தினைசெய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்)—இரந்துதீர்வா னும்-இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும், வன்மையின் - வ மைபோல், வன்பாட்டது-வலிமைப்பாடுடையது, இல்-இல்லை—எ (கருத்து.) வறுமைத்துன்பத்தை நீக்குவோமென்னும் வலிமை வலிமையுடையதில்லை-என்பதாம். ✻ அது நீக்கதற்குவழியாகிய மு இருக்க வழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற் வினைப்பாடு முரட்டுத்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாது செ நிற்றல். [இதனால் இரவு வறுமை தீர்தற்கு வழியன்றென்பது சொ ப்பட்டது.]

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டுவதில்லாமல் வ றுமைப்பட்டவிடத்தும், இரவு - (பிறரிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு டன்பாடாத, சால்பு - நிறைவு, இடமெல்லாம் - உலகமெல்லா (ம்) ஒருசேர இவர்தாலும்)—கொள்ளாத்தகைத்தே - கொள்ளாதபெ ருமையுடைத்தே—எ-று. (கருத்து.) தரித்திரத்திடத்தும் யாசியாமை ப் பெருமை- என்பதாம். * அவ்விரத்தலைச் சால்புவிலக்கலால் இர வொல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழியல்லா தைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
  துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

இ-ள். தாள் - (வழிபாகிய) முயற்சி, தந்தது - (கொண்டுவந்து) த ந்தது, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீர்போலும், அடுபுற்கையாயினும் - சமைத் த கூழேயாயினும், உண்ணலினூங்கு- (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இ னியது-இன்பந்தருவது, இல்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) முயற்சியால்வ ந்த கூழாயினும் அதைப்புண்ணுதல்போலின்பமுடையதில்லை - என் பதாம். * முயற்சிதந்தகூழ் அழுத்தமில்லாமல் தெளிந்தநீர்போன்றதா யினும் அவமானமாகிய இரவால் வந்ததல்லாமல் தம்முடைய தாகலா ல் அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிறி தெனினும் அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்பதுசொல்லப்பட்டது.] ()

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
  கிரவி னிளிவந்த தில்.

இ-ள். ஆவிற்கு - (தண்ணீர்பெறுதற்கு நிலைமையதாகிய) பசுவு க்கு நீரென்று - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர்தரவேண்டுமென்று இரப்பினும் - இரந்துசொல்லும்போதும், இரவின் - அவ்விரவுபோ ல் நாவிற்கு - (ஒருவ) னாவிற்கு, இளிவந்தது - அவமானம்வந்தது, இல்- லதில்லை—எ-று. (கருத்து.) பசுவிற்கு நீர்தவிடென்றும் யாசகம்போல இழிந்ததில்லை- என்பதாம். * ஆவைக்காப்பாற்றல் பெரியவற மாக ல் ஆவிற்கென்றும், பொருள் கொடுத்தும் கொள்ளவேண்டாத எளி

மையதாகலால் நீரென்றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அ சொல்லளவேயாகலால் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லா அவமான

ங்களிலும், மேற்படுதலால் இளிவந்ததில்லென்றும், சொல்லினர். [இ தனால் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்ய லாகாதெ

ன்பதுசொல்லப்பட்டது.] (௬)

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
  கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

இ-ள். இரப்பாரையெல்லாம் - யாசிப்பவரையெல்லாம், இரப்ப (நான்) இரவாநின்றேன், இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமா கரப்பார் - (தமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்பவரை, யிரவற்கமின் - இரவா தீர்கள்—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பாரையெல்லாம் யாசித்தேன் நீ ஒளிப்பவரிடத்தில் யாசியாதிருங்கள்- என்பதாம். * இவ்வமைமை யவால் வெட்டிவளர்த்தவிடத்தும் உடம்புமில்லாதாகலின் இது டாமென்பது தோன்ற இரப்பினென்றார். [இதனால் மானங்கெட ரிரவுவிலக்கப்பட்டது.] என்று இடைச்சொல்.

இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

இ-ள். (இவ்வாறுமையென்னுங் கடலை இதனாற் கடப்போமெ நினைத்து ஏருவனேறிய)—இரவென்னும் - யாசகமென்னும், ஏமா ல்-காவலற்ற, தோணி- மரக்கலம் (அதனிடத்தே ஒடுங்கால்) கரவெ னும்- ஒளித்தலென்னும், பார்- வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்குத ன், பக்குவிடும்-பிளந்துபோம்—எ-று.(கருத்து.) யாசகமென்னுந் ணி ஒளித்தலென்னும் வலியநிலந்தாக்கக்கெடும்-என்பதாம். * வறு யாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன் துன்பகாலத்தா ல் ஏமாப்பிறோணியென்றார். ஏமாப்பின்மைதோணிமேல் ஏற்ற டது அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலு யவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இர ருவகம்.)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

இ-ள். இரவு-(உடையார் முன் இல்லார்சென்று) இரந்துநிற்றக் கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளம்- (எம்) உள்ளம், உரு கரைந்துருகாநிற்கும், கரவு - (இது அறிந்திலையைக் கண்டிருந்தவர்) நி லையென்றவின்கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளதூஉம்-உ ருகுமளவுதானும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்- அழிந்துபோம்—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பவர் கொடுமையைநினைத்தால் மனமுருகுமென்ற ல்லையென்னுங் கொடுமையைநினைத்தால் உருகுமளவுமில்லாமற் கெ ம்-என்பதாம். * இரவினும் கரவுமிகக்கொடிதென்றபடி.

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

இ-ள். சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய நிரத்தே, இரப்பவர்-இரப்பவர்க்கு, உயிர்-உயிரானது, போம் - போ கின்றது, கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லுகின்ற) அவ்வொளிப்பவர்

(உயிர்பின்னிருத்தலால்) யாங்கு - எப்புறையுள், ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புகுந்தொளிக்குமோ — எ-று. ஓ-அசை, (கருத்து.) யாசிப்பவர்க்கில்லையென்றால் உயிர்போகும் ஒளிப்பவர்க்குயிர் எங்கேயொளிக்கும் என்பதாம். ஈ உயிர்போதலாவது இளியாமையும் செய்கலாமையும் நின்று செயலற்றுநிற்றல். கேட்டாரைக் கொல்லவல்லதாகிய சொல்லைச் சொல்வாரைக் கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காணவின்றில் இது என்னென்றேயென்பதாம். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௰)

௱௮ - ஆம் அதி - கயமை.

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புவகையாற்சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவர்க்கும் பொருந்துவத்தமையால் அங்கே குறிப்பாற்சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச்சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள்யாதுமிலராகிய கீழோரதுதன்மை, அதனால் இதுஎல்லாவற்றிற்கும் பின்வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

இ-ள். கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர் - (வடிவால்முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பவர், அவரன்னவொப்பாரி - அவர் அம்மக்களையொத்தல் போன்றவொப்பு — யாம் - நாம் - கண்டதில் - (வேறெந்தச்சாதிகளிடத்தும்) கண்டதில்லை — எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களையொப்பாவர் - அவர்களையொப்பானவனையான் கண்டதில்லை என்பதாம். ஈ முழுதுமொத்தல் - தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றாம். அவ்வொற்றுமை அவரிடத்தேயுள்ளவொப்புறுமையை மக்கட்சாதிக்கும் கயவச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களிலிருப்பினும், இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம். [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது] (க)

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்

இ-ள். நன்று - (தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை, அறிவாரின் - அறிபவரின், கயவர் - (அவையறியாத) கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்மையுடையராவர் (அவர்போல) — நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து, அவலமிலர் - (அவைகாரணமாக) கவலையிலர் (ஆதலால்) — எ-று. (கருத்து.)

கன்மக்களின் மதிப்புவரினும் நெஞ்சிற் கவலையில்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர் - என்பதாம். நன்றென்பது - அறிவோருணர உறுதிகளாவன இம்மை மறுமைவீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ்புண்ணியஞானங்கள். இவைகளையறிபவர் இவைசெய்யாவிடத்தே அதிகமடைச்செய்யப்பெறுகின்றிலேமென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறாகிய பழிபாவமறியாமை பேதைமைகளில் யாதும்வருமோவென்றும் இவ்வழியாலே கவலையுடையர், கயவர் அப்புகழ்முதலானவைகளைவிட்டு பழிமுதலானவைகளைச்செய்யாநின்றும். ஒருகவலையுமில்லா திருப்பதாலால் திருவுடையரெனக் குறிப்பாகக்கூறப்பட்டது. [இதனால் பழிபாவமுதலானவைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது] (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

இ-ள். தேவரனையர்கயவர் - தேவரும்கயவரும் ஒருதன்மையர்,— (அது எதனாலெனில்) அவரும் - அக்கயவரும்— (தேவர்போலேயாமை மேயிப்பாரில்லாமல) தாமேவன - தாம்விரும்புமவைகளை, செய்தொழுகலான் - செய்துநடத்தலால்— எ-று. (கருத்து.) தேவரும்கயவருமொப்பாவர் - என்பதாம். உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தன்காரணவேறுபாடுகுறிப்பால் தோன்றநின்றமையால் இது புகழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால்விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியதுசெய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது] (ங)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினோன், அகப்பட்டியாவாரை - (தன்னினும்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை, காணின் - கண்டானாயின்—(அவனை அக்கைகையிலே) அவரின் - அவரைக்காட்டிலும், மிகப்பட்டு - (தான்மேம்பட்டு)—செம்மாக்கும் - (அதனால்தன் மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான்— எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கள்பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டாலதனினு மேலாகநடப்பான் - என்பதாம். அகமாகிய மனம்பட்டிபோன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். [இதனால் அவர்மேம்பாடும் விதம்சொல்லப்பட்டது] (ச)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்சம்
அவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

இ-ள். கீழ்களதாசாரம் - கீழோரதுஆசாரம்— (கண்டதுஉண்டாவின் அதற்குகாரணம்) அச்சமே - (அரசனாலே துன்பம்வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் - (அது) ஒழிந்தால், அவா - அவாப்பயனிம்

சொருள், உண்டேல் - (அதனாலும்) உண்டாமாகில், சிறிது - சிறிது, உண்டாம் - உண்டாகும்— எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கட்காசாரமிருப்பதாகவில் லை - என்பதாம். ஆசாரத்தின் காரணமதை ஆசாரமென்றும். அவாவப்பட்டதனை அவாவென்றும், சொல்லினார் கீழ்மக்களுக்கு - ஆசாரபெரும்பான்மை அச்சத்தாலும் சிறுபான்மை பொருட்பேற்றுமல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண்டியபடி செய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்த லியல்பன்றென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது] (ரு)

அறைபறை யன்னர் கயவர் தாம்கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

இ-ள். தாம்கேட்ட - தாங்கள் கேள்விப்பட்ட மறை - இரகசியங்களை, உய்த்து - (இடங்தோறும்) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அங்கிருந்தோர்க்கு, உரைக்கலான் - சொல்லுதலால், கயவர் - கீழ்மக்கள், அறைபறையன்னர் - அறைப்படும் பறைபோல்வர் — எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கள் பறைக்கொப்பாவர் - என்பதாம். ✱ மறையாவது வெளிப்பட்டால் குற்றம்பிறப்புமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல். பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டுமோ அவர் - உய்த்தென்றார். அவர்க்கு அது பெரும்பாரமாதல் நோக்கிப் பறை ஒருவன்கையால் தன்னையடித்ததொன்றனை இடங்தோறுங்கொண்டுசென்று அறியாதவர் யாவர்க்கும் அறிவிக்குமாதலால் இதுதொழிலுவமம் [இதனால் அவரதுசெறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது] (௬)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

இ-ள். கயவர் - கீழ்மக்கள், கொடிறுடைக்கும் - (தன்) கதுப்பினை நொறுக்கும், கூன் - வளைந்த, கையரல்லாதவர்க்கு - கைபினையுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை - தாம் உண்டுபூசியகைகளை — (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இரந்தாலும், விதிரார் - தெறியார் — எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கள் அடிப்பவர்க்குக்கொடார் வருத்துவோர்க்குக்கொடுப்பர் - என்பதாம். ✱ வளைந்தகை - முறுக்கியகை, கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடாமல் தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாங்கொடுப்பரென்பதாம். (௭)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

இ-ள் சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல - (மெலியவர்போய்த் தங்குறையைச் சொல்லியவளவிலே, பயன்படுவர்) இரங்கி - பிரயோசனப்படுவர், கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர், கரும்புபோல் - கரும்பைப்போல், கொல்ல (வலியவர்கைகளுக்கியைவிடத்தே) பயன்படும் - பிரயோசனப்படுவர் — எ-று. (கருத்து.) மேலோர்வருத்தஞ்சொன்னவுடன்

பயன்படுவர் கீழோர்வருத்தினாற் பயன்படுவர் - என்பதாம். ✱ பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல், கீழாயினோரது இழிவுதோன்ற மேலோரையும் உடன்சொன்னார் [இவைஇரண்டுபாட்டானும் அவர்கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது] (௮)

உடுப்பதூஉம் முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினோன், உடுப்பதூஉம்- (பட்டுந்துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதூஉம் - (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும், காணின் கண்டால் - (அவைபொறாமல்) பிறர்மேல் - அயலார்மேல் (குற்றமில்லையாகவும்) வடுக்காண- குற்றமுண்டாக்க, வற்றாகும்-வல்லவனாவன் -எ-று. (கருத்து.) கீழ்மகன் பிறருண்டாலும் உடுத்தாலும் கண்டாற் பொறாமைகொள்வான் - என்பதாம். ஈ உடுப்பது- உண்பது-என்பன அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன அவைகளால்- பூணுதல் வாசனையே ல் பூசலையெழிதொழில்களும் கொள்ளப்படும், அவைகளைக்கண்டாத்திரத்தே பொறாமைப்படுதலாலே காணினென்றும். கேட்டவர் இ குற்றம் அவரிடத்திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலால் வற்றாகுமென்றும், சொல்லினர். [இதனாற்பிறர்செல்வம் பொறாமை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

இ-ள், கயவர் - கீழோர், ஒன்று-ஒருதுன்பம், உற்றக்கால்-(தம்மை) அடைந்தவிடத்து—(அதுவேசார்பாக) விரைந்து-விரைவுற்று, விற்றற்குரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்குஉரியவராவர்—(அதுகைவராமல்) எற்றிற்குரியர் - வேறே எத்தொழிலுக்கு உரியராவர் —எ-று. (கருத்து.) கீழோர் துன்பம் வந்தவிடத்துத் தங்களைவிற்க வுரியராவர் - என்பதாம். ஈ உணவில்லாமைபோலவாவதுவேறொன்றாகவாவதுநேர் துன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பதுதோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும். கொள்கின்றார் தங்கீழ்மையை அறிந்துவேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுவிடுதலால் - விரைந்தென்றும், சொல்லினர். ஒருதொழிற்கும் உரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் பிறர்க்கு அடிமையாய் விற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

இரண்டாவது.
பொருட்பால் - முற்றிற்று.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மைபேறு பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது, ஒரோகாலத்திலே ஒருபொருளாற் சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம் என்கிற ஐம்புலன்களையும் அநுபவிக்கப் பெறப்படாததாகிய காமவின்பத்தினை. இதுபுணர்ச்சி பிரிவென விருவகைப்படும் ௦ மற்றை இருத்தல்-இரங்கல்-ஊடல் என்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளை இருபிரிவினிடத்து அடக்கினாரென்றறிக. இனி அவைகளையே தமிழ்நூலார் ஒழுக்கம்பொருந்த புணர்ச்சியைக் களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மை பற்றிவகுத்து அவைகளைக் கவைபிரித்து வண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்ததும் ஒவ்வாமையு முடையவைகளாகச் சொல்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டனுள்ளும் - களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமல் எக்காலும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமையுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும் பிறர்கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமேஎதிர்ப்பட்டுப் புணர்வது அதனை விழுமிகோசத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணங்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

௱௯- ஆம், அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

களவியல்.

அஃதாவது, பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அவளிடத்துத் தனித்துநின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையர்நீங்கத்தனித்துவந்துழிக்கண்ட தலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்தமுண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல், இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால் முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[தலைவிபுருவு முதலானவை முன்கண்டறிந்தவையல்லாமல் சிறந்திருக்கையால் அவளைத் தலைவன் ஐயுற்றது] இ-ள். கனங்குழை-இக்

---

௦ (தொல்காப்பியம்) இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றாங் - கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்-காமக்கூட்டங் காணுங்காலை மறையோர்தேஎத்து மன்றலெட்டனுட்-டுறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோரியல்பே.

* இறையனாரகப்பொருள் - ஒப்புமுருவும்வெறுப்புமென்றாக - கற்புமேம்படுமென்றாச் - சாயலுநாணு மடனுமென்றா - நோயும்வேட்கையு நுகர்வுமென்றாங் - காவயின்வருஉங்கிளவியெல்லா - நாட்டியமரபி னெஞ்சுகொளினல்லது - காட்டலாகாப் பொருளவென்ப.

௨௮

கனம்பொருந்திய குழையையுடையவள், அணங்குகொல் - (இச்சோலையி லிருப்பவளாகிய) ஒருதெய்வப்பெண்ணோ—(அல்லாமல்) ஆய்மயில்கொல் - ஒருமயில் விசேஷமோ—(அல்லாமல்) மாதர்கொல் - ஒரு மானிடமாதரோ, என்னெஞ்சு - மாலும் (இவளை இன்னவளென்று அறியமாட்டாமல்) மயங்குகின்றது—எ-று. (கருத்து.) இவள் தெய்வப்பெண்ணோ மயிலோ மானிடப்பெண்ணோ - இன்னதென்றறியாமல் மயங்குகின்றது-என்பதாம். * ஓ-அசை, ஆய்மயில்-உடலுறுப்பின் சேஷ்டைகள் ஆராய்ந்து படைத்தமயில் - கனங்குழை - ஆகுபெயர், "தெய்வப்பெண் போல் எழுதலாகாத வுருவம்தன்னை வருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நிற்றலும்பற்றி - ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சு செல்லுதலையும் அவள் எதிர்நோக்கியவிதமும் பற்றி-மாதர்கொலென்றும் சொல்கிறான். (1)

நோக்கினா ணோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[மாறுபாட்டால் தெளிந்ததலைவன் அவள் பார்வையாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது] இ-ள். நோக்கினாள் (இப்படிப்பட்ட) அழகையுடையவள், நோக்கெதிர் - (என்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல், தாக்கணங்கு - (தானே) தாக்கிவருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண், தானைக்கொண்டன்னது - (தாக்குதற்குச்) சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலுந் தன்மையை, உடைத்து - உடையது—எ-று. (கருத்து.) இவளென்பார்வைக்கெதிரே பார்க்குதல் ஒருதெய்வப்பெண் போர்செய்யச் சேனையைக்கொண்டுவந்ததுபோலுந் தன்மையையுடையது-என்பதாம். முன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இதற்கு வருவிக்கப்பட்டது எதிர்நோக்குதலென்றமையால் இது குறிப்பு நோக்காயிற்று தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னும் குறிப்புப் பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (2)

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்று (நூலோர்) சொல்லுவதை, பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன், இனியறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அது)—பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே, பேரமர் - பெரியவாய்ப்போர்செய்கின்ற, கட்டு - கண்களையுடைத்து—எ-று. (கருத்து.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களையே யமனென்று கூறினான்-என்பதாம். * பெண்டகை - நாணம்-மடம்-அச்சம்-பயிர்ப்பு-என்கிற குணங்கள் - அவை அந்தந்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன அப்பெண்மைக் குணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பந்தருதல் பற்றிக் கூற்றுவனாக்கிச் சொல்கிறார். (3)

---

* (அகப்பொருள்விளக்கம்) மடமானோக்கி வடிவுகண்டே-விடமுற்றெழுந்து வியந்துவதையும்.

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

[இ-வுமது] இ-ள். பெண்டகை - பெண்குணங்களுடைய, பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மைக்) கண்டவரது, உயிருண்ணுந்தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன — எ-று. (கருத்து) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்களுயிரை யுண்ணுங் காட்சியாக மாறுகொண்டிருந்தன - என்பதாம். ∗ கண்கள் - குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் நேர்மாற்கொடியவாயிருந்தன வென்பதாம். (௪)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

[இ-வுமது] இ-ள். கூற்றமோ - என்னை (வருத்துதலாலே) கூற்றமோ, கண்ணோ - (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணோ, பிணையோ - இயல்பாக (அஞ்சுதலாலே) பெண்மானோ (அறிகின்றிலேன்) — மடவரனோக்கம் — இம்மாதின் (கண்களின் பார்வையானது — இம்மூன்றும் — இம்மூன்றனுடைய தன்மைகளையும், உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது - எ-று. (கருத்து) இவள்பார்வை யமனோ கண்ணோ மானோ அறியேன் - என்பதாம். ∗ இன்பமும் துன்பமுமொருசேரச் செய்யாநின்ற தென்பதாம். [வருத்தலாதித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயவுவமம்] (௫)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுக்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இ-வுமது] இ-ள். கொடும்புருவம் - (பெரியகட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள், கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கினால் (அவைகளைக்கடந்து) — இவள்கண் - இவளதுகண்கள், நடுக்கஞர் - நடுக்குதற்கு ஏதுவாகிய துயரை, செய்யல - (எனக்குச்) செய்யமாட்டா — எ-று. (கருத்து.) இவளுடையகண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்படாவெனக்குத் துன்பத்தைச்செய்யாவாம் - என்பதாம். ∗ கட்பினைக் கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையரா யிருக்க வேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர்செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்ற தனக்கும் நடுவேநின்று விலக்கும்போதும் சிறிதுசந்து கிடைக்கப்பெற்றால் அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பினென்றும் சொல்லினார், தாம் இயல்பாகக் காணுதலுடைமையால்

அவைகளை மிருகக்கண்மேல் சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பது படநின்றமையால் மன்னொன்றந்த ஒழிபிசையில் வந்தது. (௬)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் துகில்.

[அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது] இ-ள். ம
ர்-இம்மாதருடைய, படாஅ முலைமேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைக
ள்மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற்காத்தலால்) —கடா
க் களிற்றின்மேல்-(கொல்லுவதாகிய) மதயானைமேலிட்ட, கட்படா
முகபடாத்தினையொக்கும்—எ-று.(கருத்து.) இவள்முலைகளின்மேலே
தரித்த வஸ்திரமானது யானைமுகத்தின்மேலே தரித்த வஸ்த்திரத்தை
யொக்கும் - என்பதாம். * கண்ணைமறைத்தல்பற்றி கட்படாமென்று
ஆடையால் மறைத்தல் நாணுடையமகளிர்க்கு இயல்பாகலால் அஃ
தடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இவ்
வலிமை யுடையவை இனி என்னுஞ் சாயாவென்று நினைத்துப்
படாஅ முலையென்றார்-உவமானம் சிறிது மறையாவழியும் கொல்லுமெ
ன்பது தோன்றநின்றது. (எ

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

[இது அவளது நெற்றியாலாயவருத்தஞ்சொல்லியது] இ-ள். ஞாட்
பினுள்-போர்க்களத்து, நண்ணாரும் - எதிர்த்தில்லாதபகைவரும், உட்
கும் - (எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, என்
பீடு-என் வலி, ஒண்ணுதற்கு - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்தியநெ
ற்றியொன்றற்குமே, உடைந்ததே-அழிந்துவிட்டது—எ-று. (கருத்து.
என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக்கழிந்தது-என்பதா
ம். * மாதர்கொண்பது அதிகாரத்தாலவந்தது ஞாட்பினுளென்பதனால் ம
கைவாராதல்பெற்றும், பீடென்றபொதுமையால் மனவலியும் காயவலி
யுங்கொள்க, ஓ ஓ வென்னும் வியப்பிடைச்சொற்குறிப்பு அவ்வலியி
ன் பெருமையும், நெற்றியின் சிறுமையும், தோன்றநின்றது, கழிந்தஇ
ரக்கலால்-தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று. (அ

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

[இது அவளது அணிகலத்திலனுபவவருத்தஞ்சொல்லியது] இ-ள்.
பிணையேர்மடநோக்கும்-(புறத்திலே)பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடை
யபார்வையையும், நாணும - (அகத்தில்) நாணினையும், உடையாட்கு-உ
டைய இவளுக்கு (தன்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய
அணிகளே போதுமானவையா யிருக்க) ஏதிலதந்து-வேற்றுமையுடை
ய அணிகளையுண்டாக்கி, அணி-அணிதல், எவன் - என்னபயனுடைத்
து—எ-று. (கருத்து.) இவட்குப்பார்வையு நாணமு மாபரணங்களாயி
ருக்க வேறுபாரணங்களை யணிதலென்னபயன் - என்பதாம். * ஏ-அசை.
இவ்வேற்றுமையுடைய அணிகள் இவளுக்குப்பாரமும் எனக்குவருத்
தமும் ஆமென்று எண்ணமையால் அணிந்தார் அறிவிலா ரென்பதாம்.

உண்டார் கணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

[இது தலைவிகுறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். அடுநறா - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கணல்லது - (தன்னை) உண்டாரிடத்தேயல்லாமல், காமம்போல் - காமத்தைப்போல், கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ்ச்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்தலை, இன்று - உடைத்தன்று — எ-று. (கருத்து) மது உண்டால் மகிழ்ச்சி, காமங்கண்டால் மகிழ்ச்சிதரும் என்பதாம். * காமமென்றது அதை அநுபவிப்பதற்கு இடமாகிய மகளினை, மகிழ்ச்சிசெய்தலிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்பை ஆராய்ந்தறியாமையால் யான் அது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. (௰)

௱௰ - ஆம், அதி - குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிகுறிப்பை அறிதலும், தோழிகுறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்பையும் அறிதலும், ஆம். இது தலைவியழகைக்கண்டு வருந்தின தலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது, இது வேண்டுமாதலால் தகையணங்குறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது. உ-ம். ௧

இருநோக்கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

[இது தலைவன் தலைவியுள்ளத்துக் குறிப்பை அவள்பார்வையாலறிந்தது] இ-ள். இவளுண்கண் - இவளுடைய (மை) யுண்ட கண்களில், உள்ளது - இருக்கின்றபார்வையானது, இருநோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையாயிற்று, (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு - ஒருபார்வையானது, நோய்நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய்செய்யும்பார்வையாம், ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது, அந்நோய்மருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம் — எ-று. (கருத்து.) இவள்பார்வையானது இரண்டு, ஒன்று நோய்செய்யும்பார்வை, மற்றொன்று அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வை என்பதாம். நோய்செய்யுநோக்கு அவளதுமனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறிப்பின் வெளிப்படுகின்ற பார்வை, மருந்தாய்நோக்கு - தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகியபார்வை, எனக்கு இவ்வருத்தம் நீருமவழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்.

---

* (தொல்காப்பியம்) காட்டலாகாப் பொருளுடன்படுத்தற்குக் கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகும் - குறிப்பே குறித்ததுக்கொள்ளுமாயின் - ஞ்செவு கிளைமென் மனார் புலவர்.

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவுமது] இ-ள். கண்- (இவளது) கண்கள், களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்- கள்ளத்தனமாய் என்னைப்பார்க்கின்ற சிறியபார்வை, காமத்தில்- ௦ மெய்யுறுபுணர்ச்சியில், செம்பாகமன்று- சரிபாதியளவன்று பெரிது -(அதனினும்) மிகும் — எ-று. (கருத்து.) இவள் குறும்பார்வை காமத்தினுமதிகம் - என்பதாம். * நான் பார்த்தபோது கவனியாததுபோலும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே, கண்களவுகொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலால்- சிறுநோக்கமென்றும் அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளவிடத்தே உண்டாவதாகலால் இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்கு செம்பாகமன்று பெரிதென்றும் சொல்லினான். (௨)

நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பைப் பார்வையாலும், நாணினாலும், அறிந்தது] இ-ள். அவள்- அம்மாது, நோக்கினாள்- (நான்பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள், நோக்கி-பார்த்து, இறைஞ்சினாள்- நன்றாய் (உட்கொண்டு நாணித்) தலைகுனிந்தாள் — அஃது அச் செய்கைக்கு அதுவாகியகுறிப்பானது — யாப்பினுள் (எம்மிருவரிடத்துந் தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள், அட்டியநீர்- (அதுவளரும்படி) வார்த்தநீராயிற்று — எ-று. (கருத்து.) அவள்பார்த்தாள் பார்த்துத்தலைகுனிந்தாள் அவள்குறிப்பு இருவரன்பும் வளரும் தண்ணீராம் என்பதாம். * யாப்பு- கட்டு- யாப்பினுளாகிய அன்பையாப்பென்றார் [ஏகதேசவுருவகவணி] (௩)

யானோக்குங்காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும்.

[இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணினாலும், மகிழ்ச்சியாலும், அறிந்தது] இ-ள். யானோக்குங்காலை (தன்னை) நான் பார்க்கும்போது நிலனோக்கும் (எதிர்பாராமல் நாணித்தலைகுனிந்து) நிலத்தைப்பார்க்கின்றாள், நோக்காக்கால் (அதையறிந்து நான்) பாராதபோது, தானோக்கி-தான் (என்னைப்) பார்த்து, மெல்லநகும்-(தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பள் எ-று. (கருத்து.) யான்பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறாள் நான்பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின்றாள் என்பதாம். * மெல்லநகுதல் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல் அதனாலே புணர்தற்குறிப்பு இவளது விளங்குதலறிந்தது. (௪)

---

௦ மெய்யுறுபுணர்ச்சி- மெய்தொட்டுப்புணரும் புணர்ச்சி - உள்ளப்புணர்ச்சி யொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது

௱௯-ஆம்-அதி—குறிப்பறிதல். [illegible]

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

[இதுவுமது] இ-ள். குறிக்கொண்டு(கோபமாய்)குறிக்கொண்டு,நோக்காமையல்லால் - பார்வைமாத்திரமேயல்லது, ஒருகண் - ஒருகண்ணை சிறக்கணித்தாள்போல - சுருக்கினவள்போல, நகும் (என்னைப்பார்த்து தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றாள்—எ-று.(கருத்து.) கோபாவேசமில் ஒருகண்ணைச்சுருக்கினவள்போலபார்த்து நகைக்கின்றாளென்பதாம். சிறக்கணித்தல் சிறக்கணித்தாளெனச் செய்யுள்விகாரமாயிற்று— சிறக்கணித்தல் சுருக்குதல்—அதுவும் வெளிப்படத்தோன்றாமையால்போலுமென்றார்—பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம்—இனியிவளை அடைவது நிச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம், (௫)

> உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
> லொல்லை யுணரப் படும்.

[இதுதோழியாற்குறைமுடிக்கப்பட்டு அவளதுகுறிப்பையறிந்ததலைமகன் தன்னுள்ளேசொல்லியது] இ-ள். உறாஅதவர்போல்(புறத்திலே)அயலார்போல், சொல்லினும் (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறாஅர்சொல் (உள்ளே) பகையாதவர்சொல் பின்பிரயோசனப்படுத்தல்) ஒல்லை யுணரப்படும், (குறைமுடிக்கத்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும்—எ-று. (கருத்து.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல்சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர் சொல் சீக்கிரமறியப்படுமென்பதாம். கடுஞ்சொல் இவ்விடம் மிகுந்தால் வினையுடையது வாராதேயுமென்று சொல்லுவது முதலானவை செறுவாளேவே அருளுடைமைபெறப்பட்டது— தன் குறைமுடிக்கவினைத்தே னாப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகியல்மேலவைத்துச்சொல்லியபடி இது. வருகின்றபாட்டிற்குமொக்கும். (௬)

> செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
> முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது] இ-ள். செறாஅச்சிறுசொல்லும்- பின்பிணிதராவதாயுள்ளதொஇன்னாதாகிய சொல்லும், செற்றார்போனோக்கும்- (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத்தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும், உறாஅர்போன் றுற்றார்-அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்குக் குறிப்பு - ஒருகுறிப்புப்பற்றிவருவனவாம்—எ-று (கருத்து.) உள்ளம்பகைச் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லும்- பகையாது பார்க்குங் கோபப்பார்வையும் ஆசைக்குறிப்பால்வரும் - என்பதாம். குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேஒருபயன் குறித்துச்செய்கின்றவை இயல்பலல்லாகலால் இவைகளுக்கு அஞ்சவேண்டாமென்பதாம். (௭)

> அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
> பசையினள் பைய நகும்.

[இதுவுமது.] இ-ள். யானோக்க-(என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்கு பொருமல்) நான் இரங்குநோக்கியவிடத்து, பசையினள் (அதினால்) இரங்கினவளாகி, பையநகும் - உள்ளேநகாநின்றாள் — அசையியற்கு - அசைசாயலுடையவளுக்கு, ஆண்டு அவ்வகையிலிடத்து, ஓரேஎர் - ஒருநல்லகுறிப்பு, உண்டு-உண்டு—எ-று (கருத்து.) நான்பார்த்தவிடத்திலிரங்கிப்பார்த்து, நகைக்கிறபடியால் நலமுண்டு - என்பதாம். ஏஎர் - ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு - இன்பமுடையதென்பதாம்.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

[இது தோழிமதியுடன்பாடெய்தித் தன்னுள்ளே சொல்லியது. இ-ள். ஏதிலார்போல - முன்னறியாதவர்போல, பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார்வையாகப் பார்த்தல், காதலார்கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ்விருவரிடத்தும், உள - உண்டாகின்றன — எ-று. (கருத்து.) அயலார்போலப் பொதுப்பார்வை பார்த்தலை யுள்ளவரிடத்துண்டு - என்பதாம். * பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையாகியபார்வை, பார்த்தற்றொழிலொன்றேயாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உளவெனப் பன்மையாலே சொல்லப்பட்டது இருவரும் மறுமறைத் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலால் - அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அதுபுறத்துவெளிப்படாமையால் ஏதிலாரென்றும் சொல்லினார் (௯)

கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காமத்திற்குரியவிருவருள்) கண்ணொடு - [ஒருவரது, கண்களோடு, கண்ணிணை - ஒருவர்) கண்கள், நோக்கொக்கின் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள் - (உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள், என்னபயனும் - ஒருபயனும், இல - உடையனவல்ல — எ-று. (கருத்து.) இருவர்பார்வையு மொக்குமாயின் வாய்ச்சொற்கள் பயனில்லன - என்பதாம். * பார்வையாலொத்தல். ஒரேப்பார்வை யுடையனவாதல். வாய்ச்சொற்கள் - மனதில்லாமல் வாயளவிலே தோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர்சொல்லும்கேட்டு உசிதமாயின்மேல் வைத்துச்சொல்லியபடி. இருவர்சொல்லும் விதமாவன - அவன் புனங்காவலேன்மேலும். ஆயவெட்டத்திலமேலும். சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாவையெல் இச்சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (௰)

௱௰௧-ஆம் அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது, அப்படிக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்துசொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும். உதாரணம்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

[இத்தலைவன் ௪ இயற்கைப் புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது] இ-ள். கண்டு - (கண்ணாலே) கண்டும், கேட்டு-(செவியாலே) கேட்டும், உண்டு - (வாயாலே) உண்டும், உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும் - ஐம்புலனும், ஒண்டொடிகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையையுடையவளிடத்தே, உள - உண்டாயின — எ-று. (கருத்து.) கண்ணாற் கண்டும் காதாற்கேட்டும் வாயாலுண்டும் மூக்கால்மோந்தும் மெய்யாற்றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வளையல்களையுடையவளிடத்தே உள்ளன - என்பதாம். ௪ உம்மை முற்றும்மைதேற்றேகாரம் வேறோரிடத்தில்லாமை விளக்குகின்றது. வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலன்களெல்லாம் ஓர்காலத்தே இவளிடத்தே என்னால் அனுபவிக்கப் பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

[இத்தலைவன் ௦ இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது] இ-ள். பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருந்து-மருந்தாவன, பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம் (அப்படியல்லாமல்)— அணியிழை-இவ்வணியிழையையுடை

'' (அகப்பொருள்விளக்கம்) இரந்துபின்னிற்றற் கெண்ணலுமிரந் துபின்னிலைநிற்றலு முன்னிலையாக்கலு- மெய்தொட்டுப்பயிறலும் பொய்பாராட்டலு மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடுமறுத்தலு - மிடையூறுகிளத்தலு நீடுநினைந்திரங்கலு-மறுத்தெதிர் கோடலும் வழிநிலைகாணலு முயங்கலு மியற்கைப் புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவு - முணர்த்தியதலைமகற் புணர்ச்சியின்விரியே.

௪ இயற்கைப் புணர்ச்சி - ஒருராசன் வேட்டைக்குப்போய் மலைச் சோலையிலே விளையாடவந்து தனித்துநின்ற குறக்கன்னிகையைக்கண்டு கூடியது.

௦ இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன்கூடியவிடத்தே தலைவன் தலைவியைக் குறித்துச்சென்று கூடியது.

யவள், தன்னோய்க்கு-தன்னாலாகிய பிணிக்கு, தானேமருந்து-தானே மருந்துமாயினாள் — எ-று. (கருத்து.) பூப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறேயுள்ளன-ஆபரணத்தை யுடையவள் தன்காமநோய்க்குத்தானே மருந்தானாள் - என்பதாம். ௪ இயற்கைப் புணர்ச்சியைநினைத்து முன்வருந்துகிறான்-தன்னோயென்றும், அக்கருத்தும் தனித்தவள்நின்ற வளை முன்கூடிய விடத்தேசென்று எதிர்ப்பட்டுத் தீர்ந்தானாதலால் தானே மருந்தென்றும் சொல்லினான். இப்பிணியும் எளியவளைகளால் தீர்ப்பெற்றில மென்பது படர்கின்றமையால் மன் ஒழியிசையிலே வந்த உதாரணம். ௦

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு.

[பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப் பட்டாருதல் தகாதென்றபாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள் (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு தாம்வீழ்வார் - தாம்விரும்புமகளிருடைய மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயிலும் - துயிலின் - துயி—போல், தாமரைக்கண்ணானுலகு - (அலைகளைத் துறந்த யோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிதுகொல் - இனிதாமல்லவையாக்கூடுமோ — எ-று. (கருத்து) தாம விரும்பிய பெண்களின் மெல்லியதோள்களிடத்துத் துயில்போல விஷ்ணுவினுலகம் இன்பமாகுமோ - என்பதாம். * அனுபவிப்பவர்க்கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது —இப்படிப் பட்ட துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களால் வருந்த வேண்டுவதாலே எப்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தாக இனிதுகொலென்றான். (௩)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

[தலைவன் * பாங்கற்கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது] இ-ள். நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது — தெறூஉம் - சுடாநிற்கும் — குறுகுங்கால் - நெருங்கும்போது — தண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும் — தீ - (இப்படிப் பட்ட) தீயை — (எனக்குத் தருவதற்கு யாண்டு - எவ்வுலகத்திலே) — இவள் — இவள், பெற்றாள் - அடைந்தாள் — எ-று. (கருத்து.) தன்னையகன்றவிடத்துச் சுடாநிற்கும் தன்னைநெருங்குமிடத்துக் குளிராநிற்கும் இப்படிப்பட்ட தீயை இவள் எவ்வுலகத்திற்பெற்றாளோ - என்பதாம். * * டாருள் , அன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின்

○ (அகப்பொருள்விளக்கம்) இயற்கைபுணர்ச்சி தெய்வத்தினை வழிமுயற்சியின்றி முடிவதாகும்.

* பாங்கற்கூட்டம் - மூன்றாநாள் தலைவன் தன்னுடைய தோழனைத் துணையாகக்கொண்டு தலைவியைக் கூடியது.

இன்பமடைதலால் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுமென்றும், இப்படிப்பட்ட தீ உலகில்இல்லாமையால் யாண்டுப்பெற்றாளென்றும் சொன்னான், தன் காமத்தினையே அவன் தீயாகச்சொன்னான் அவ்வாறால் அது வெளிப்படுதலால். (௪)

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டோள்.

[இது தலைவன் ० பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது] இ-ள். (எப்பொழுது பெறுதற்கூடினும்) தோட்டார்கதுப்பினுள்- மலரணிந்த கூந்தலையுடையவளது, தோள் - தோள்கள். வேட்டபொழுதின்- (மிகவும்இனிய பொருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது, அவையவையே போலும்- அவ்வப்பொருள்கள் போல்வந்து இன்பம்செய்யா— எ-று. (கருத்து.) பூவையணிந்த கூந்தலையுடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அவ்வப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்வனவாம்- என்பதாம். தோடு-இதழ்-அது பூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி- இடந்தலைப்பாடு - பாங்கற்கூட்டம் - இவைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அநுபவிக்கப்பட்டிருந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம்பிணித்தலால் அவ்வாச்சரியம்பற்றி இப்படிச்சொல்லினான். (௫)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது] இ-ள். உயிர்- (தன்னைப்பெறாதுவாடிய)என் னுயிர், உறுதோறு- (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப- தளிர்க்கும்படி, தீண்டலால். தீண்டுதலாலே, பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு, தோள்-தோள்கள், அமிழ்தினியன்றன -(தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன — எ-று. (கருத்து.) என்னுயிர்தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தாற் சமைக்கப்பட்டன-என்பதாம். உறுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் பொருந்தியது—வாடிய உயிரைத் தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அதத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றனவென்றான். தளிர்த்தல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். (௬)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு.

[இது வரைவிவளைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிலிருந்து தமதுபங்கை உண்பது இல்லறத்தோடு பொருந்தல் வேண்டியே மென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது] இ-ள். அம்மாவரிவை முயக்கு- அழகியமாமைநிறத்தையுடையமாதினது புணர்ச்சியானது—(இன்பத்திற்கு- உலகோருக்கு)—தம்மிலிருந்து - தமக்குரியமனையிலிருந்து, தமது-(உலகோருக்கில்)—தம்மிலிருந்து ... தம்முயர்ச்சியால்வந்தபொருளை, பாத்து- (தென்புலத்தார்முதலாகிய

० பாங்கியிற்கூட்டம்- நாலாந்தடவை தோழியைத் துணையாகக்கொண்டு கூடியது.

ஐவர்க்கும்) பகுத்து கொடுத்து—உண்டற்று - (தமதுபங்கை) உண்டாற்போல் இன்பஞ்செய்கின்றது— எ-று. ஆல்-அசை—(கருத்து.) இப்பெண்ணின் புணர்ச்சியானது தம்முயற்சியால் வந்தபொருளைத் தென்புலத்தோர் முதலானவர்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்துத் தம்பங்கை யுண்டதுபோலு மின்பஞ்செய்கின்றது - என்பதாம். * தொழிலுலகம் இல்லறஞ்செய்தாரனைவரும் நுகர்க்கு மின்பத்தை எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தருமென்று கல்யாணத்திற்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று நாமை-விருந்தோம்பல். (௭)

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

[இது ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத புணர்ச்சியேஇனிதாகலால் விவாகஞ்செய்துகொள்ளென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது] இ-ள். (நீசொல்லுகின்றதற்கும்) வளியிடைபோழப்படா- (இரு

பொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றால் இடையறுக்கப்படாத, முயக்கு
புணர்ச்சியானது, வீழுமிருவருக்கு - (ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிற இரு
வர்க்கும், இனிதே - இனியதாகும்—எ-று. (கருத்து.) காற்றாலிடை
யறுக்கப்படாத புணர்ச்சியானது இருவருக்கும் இன்பமாகும்-என்பதாம்.
மூன்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, ஏகாரம்- தேற்றம் - இங்கே இரு
வரில்லாமையால் அது ஒவ்வாதென்பது கருத்து. களவுப்புணர்ச்சியையு
மிழ்ந்து விவாகத்துக்கு உடன்படாதவள் சொல்லியபடி. (அ)

ஊடலுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

[இது மறைக்கவேண்டாமையால் ருசிக்கவில்லாத புணர்ச்சியே
இன்பப்பயனுடையதாகலால் விவாகஞ்செய்துகொள்ளென்ற தோழிக்
குச் சொல்லியது.] இ-ள். ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற் பொருட்டே
லாடு) கூடலும், உணர்தல் - (அதனை அளவறிந்து) நீங்குதலும், புணர்
தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற இவைமூ
வையல்லவா, காமங்கூடியார் - (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தாற்
இடைவிடாதடைந்தவர், பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள்—எ-று. (கருத்
து.) ஊடலும் அதனைநீக்கலும் புணர்ச்சியும் விவாகஞ்செய்து கொண்
டவர் பெற்றபலன் - என்பதாம். உ ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று
உண்டாவதல்லவாம் அதற்காகப் பரத்தையரிடத்தாதும், அதனை அறி
ந்தமகளிர் ஊடியிருத்தலும், அவ்வூடலைத் தவறுசெய்த ஆடவராமே தந்
வறில்லாமைசொல்லி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த வன்பி
னராய்க்கூடலும், அல்லவா, முன்விவாகஞ்செய்துகொண்டு அடைந்
தவர்பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிராகிய மாறு
ளப்படைய எமக்குவேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இ
கழ்ந்து சொல்லியபடி. (௯)

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

[இது தலைவியைப்புணர்ந்துடன் கொண்டுபோகின்ற தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] இ-ள். செறிதோறும் - புணரப்புணர, சேயிழைமாட்டு - செய்ய ஆபரணத்தையுடையாளிடத்து, காமம் - காதல், அறிதோறு - நூல்களானும், நுண்ணுணர்வானும், பொருள்களை) அறியவறிய, அறியாமை - (முன்னை) அறியாமை, கண்டற்று - காணப்படுகின்றாற்போலக் காணப்படுகின்றது — எ-று. (கருத்து.) இவளிடத்துப் புணரப்புணர உண்டாமாசையானது நூலானுமறிவானும் பொருள்களையறிய வறிய முன்னறியாமைகண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது- என்பதாம். உணர்விலே பலவிடையீடுகளாலுந்தன் காதலின்படி அநுபவிக்கப்பெறுமல் வருத்தமுற்றவன் உடன்கொண்டுபோம்போது அது தீர்தலால்- செறிதோறுமென்றான், அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேன்மேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்போல் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேன்மேலும் புணரப்புணர முன்னைப்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதெனத்தன் ஞானமை சொல்லியபடி. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லால் நிகழாது. (ய)

௱௰௨ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவி நலத்தினை வருணித்துச்சொல்லியது. இது புணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்து நிகழ்தலால் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது. (உ-ம்) ✽

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.] இ-ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே, வாழி - வாழ்வாயாக, நன்னீரை - (நன்மையுடைமையை) நல்லகுணமுடையை — (ஆயினும்) (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) யாம்வீழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினும் - (நின்னிலும்) மென்னீரள் - உன்னினும் மெல்லியகுணத்தை யுடையவள் — எ-று. (கருத்து.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாப்பூவிலும் நற்குணமுடைமை (யுடையை); எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் — உன்னினும் மெல்லியகுணத்தை யுடையவள் - என்பதாம். ✽ அனிச்சம் அருமையும் வாழியென்பதும் கலப்பாற்கட்ட

✽ (அப்பொருள் விளக்கம்) கலத்தலின் மகிழ்ந்தது தலைப்பாட்டு தூயொற்புத வனிதமு மென்னு மிம்மூன்றும் போற்றியசெய்யப் புணர்ச்சியின் விரியே.

பாட்டுக்குறிப்பு - இனிதாகவே மெல்லியகுணமுடையே னென்றறி ருக்கை ழுழிவாயாகவென் பதாம். அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தது தலால் - பரிசத்தினியினிமையையே பாராட்டினான். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இது தலைவன் இடத்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது] இ-ள். நெஞ்சமே - மனமே, இவள்கண் யானைகாணப்பெற்ற) இவள் கண்களே, பலர்காணும் - பலராலும் காணப்படுகிற, பூவொக்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் - (காமனை குவளை நீலமுதலியவை) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி - மயக்காநின்றாய்—(உனக்கு நீயிருந்தவிதம் என்ன)—எ-று. (கருத்து.) மனமே இவள்கண்கள் பலராற்காணப்படும் பூவொக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை முதலியமலர்களைக்கண்டால்மயக்காநின்றாய் நின்னறிவிருந்தவாறென். என்பதாம். ஈ மையாத்தல் - இக்கேளப்பாகா தலைக்கை ஒக்குமென்று கொள்ளுதல், இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கேயது முதலாகத் தலைவிகண்களைக் காணப்பெறுமையால் அவைகளோடு சிறிதொத்திருக்கின்ற மலர்களைகண்டவிடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆசைசெய்துவந்த தலைவன் இப்பொழுது அக்கண்களினலமுழுதும் தானே இவனே இடத்தெதிர்ப்பட்டு அநுபவித்தானாகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

[இது கூட்டுகதுற்றபாங்கனுக்குத்தலைவன் தலைவியினியல்பு சொல்லியது.] இ-ள். வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில்போலும் தோள்களையுடையவளுக்கு, மேனி - நிறம், முறி - தளிர் நிறமாயிருக்கும், முறுவல் பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும், நாற்றம் - இயற்கை வாசனையானது, வெறி - நல்லவாசனையாயிருக்கும், உண்கண் - (மை) யுண்ட கண்கள், வேல் - வேல்களாயிருக்கும்—எ-று. (கருத்து.) மூங்கில்போலும் தோள்களையுடையவளுக்கு மேனி தளிர் - பல் முத்தம் - கண்கள் வேல்கள்போலும்- என்பதாம். ஈ முறி முறுவல், ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லினமையால், புனைந்துரையாயிற்று. உன்னாலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனென்று துணைப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம். (ங)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

[இது பாங்கற்கூட்டத்திலேசென்று சார்தலுறுக் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். குவளை - குவளைமலர்கள், காணின் - பார்க்கிற தொழிலை

யுடையவையாயிருந்தால், மாணிழைகண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களையுடையவளது கண்களை, ஒவ்வேமென்று - நிகரோமென்று நினைந்து, கவிழ்ந்து - (அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும்—எ-று. (கருத்து.) குவளை மலர்கள்பார்க்கில் இ

வன்கண்ணிற் கொப்பாகமென்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும் - எ
ன்பதாம். * நிறத்தாலேயன்றுதொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு காணி
னென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடையவா மென்ப
துதோன்ற - கவிழ்ந்தென்றும், சொல்லினான், காணுமு,நாணுமும், இ
ல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கினவென்பதாம். (௪)

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

[இது தலைவன் ⁰பகற்குறியிலே நலனிகண்டுசொல்லியது] இ-ள். இவள் (தன்மென்மை நினையாமல்) அனிச்சப்பூ - அனிச்சமலரை, கால்களையாள் - தான்களையாளாகி, பெய்தாள் - சூடினாள், நுசுப்பிற்கு - (இவளி)டைக்கு, நல்ல - நல்லனவையாகிய, பறை - பறைகள், படாஅ - ஒலியா — எ-று. (கருத்து.) இவள் தன்மென்மைநினையாமல் அனிச்சமலராக்காம்புகளையாளாயிச் சூடினாளாகையா லிடைமுரியும் - என்பதாம் * இம்மலர்த்தாளின் பாரம் பொறாமையால் இடைமுரியும் முரிந்தால், அதற்குச் செத்தவர்க்குரியசெய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம். மனிதர்க்கு உரியசாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன ஒலியா - ஒலிக்கும். (௫)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

[இது * இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டு சொல்லியது] இ-ள். மீன் - தாரகைகள் — (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்) மதியும் - (தமது) சந்திரனையும், மடந்தைமுகனும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும், அறியா (இதுசந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தம்) நிலையினின்று, கலங்கிய - கலங்கித்திரியாநின்றன — எ-று. (கருத்து.) வானத்துமீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையு மெம்மடந்தை முகத்தினையு மிதுமதி யிதுமுகமென்றறியமாட்டாது தன்னிலையினின்று கலங்கித்திரியாநின்றன - என்பதாம். * நிட்சத்திரமெல்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல்பற்றி பதியிற்கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு பின்காட்டிச் சொல்லப்படும். (௬)

அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

⁰ பகற்குறி - பகலிலே ஓரிடம் குறிவைத்துவந்து கூடல்.
* இரவுக்குறி, இரவிலே தலைவி மனையருகுவந்து கூடல்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக்காரணம் யாது) அறுவாய்நிறைந்த - முன்குறைந்தவிடம்வந்து நிறைந்த, அவிர் - விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துப்போல, மாதர்முகத்து - இம்மாதர்முகத்தினிடத்து, மறு - களங்கமானது, உண்டோ - உண்டோ — எ-று. (கருத்து.) அம்மீன்கள் அங்ஙனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது முன் குறைந்தவிடம்வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கண்போல இம்மாதர்முகத்து மறுவுண்டோ - என்பதாம். * தேய்ந்து வளர்தலும் களங்கமும் - இல்லாமைபற்றி - வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (௭)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேல்

காதலை வாழி மதி.

[இ-வு-து] இ-ள். மதி - சந்திரனே - வாழி - வாழ்வாயாக மாதர் முகம்போல - பெண்கள் முகம்போல, ஒளிவிட வல்லையேல் - (உன்னிருப்படி) ஒளிவீசவல்லவனாயின், காதலை - (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப் படுதலையுடையையாவாய் — எ-று. (கருத்து.) சந்திரனே வாழ்வாய் பெண்கள் முகம்போல ஒளிவீசவல்லாயாயின் நீயு மென்னா லிச்சிக்கப் படுதலை யுடையையாவாய்-என்பதாம். உ மறு - உன்னிடத்திருக்கின்ற அது மாட்டாய் மாட்டாயாயால் என்னால் இச்சிக்கவும்படா தென்பதா ம் வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க்

மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இ-வு-து] இ-ள். மதி - சந்திரனே, மலரன்ன கண்ணாள்-இம் மலர்போலுங் கண்களையுடையவளது முகம் - முகத்தை, ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுவையாயின் — (இதுபோல்யான்காணத்தோன்று) பலர் கா

ணத்தோன்றல் பலர்காணத்தோன்றுதே — எ-று. (கருத்து.) சந்திரனே மலர்போலுங் கண்களையுடையவள் முகத்தை யொக்கவேண்டுவையாயில் இதுபோலயான்காணத்தோன்று பலர் காணத்தோன்று தொழி

என்பதாம். உ தானே முகத்தினலமுழுதுங்கண்டு அநுபவித்தானாகலின் வேறேயும் பலர்காணத்தோன்றலை இழிவுபடுத்திச்சொல்கிறான். பலர் காணத்தோன்றில் உனக்கு அம்முகத்தோடொப்புண்டாகாதென்பதாம்.

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியுமாத
ரடிக்குநெருஞ்சிப் பழம்.

[இ-து] ○ உடன்போக்குச்சொன்ன தோழிக்குத் தலைவன் அதரு ருமையைச் சொல்லிமறுத்தது.] இ-ள். (உலகத்தாரால் மென்மைக்

○ உடன்போக்கு-தலைவிதன்வீட்டாரறியாமல்தலைவனுடன்செல்லுதல்

எடுக்கப்பட்ட, அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும் — அன்னத்தின்தூவியும் - அன்னப்பறவையினிறகும்; மாதரடிக்கு - பெண்களினடிக்கு, நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும் — எ-று. (கருத்து.) அனிச்சமலரும் - அன்னப்பறவையினிறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும் - என்பதாம். * முள்ளுடைத்தாதலால் பழமென்றார் இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும் வெப்பமுள்ள பாலைநிலை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்பட்டது செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிநலமழியாமையாகலின் இதுவும் இவ்வதிகாரத் தாயது. (௰)

௱௰௩ - ஆம் அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னாசைமிகுதியைச்சொல்லலும், தலைவிதன் னாசைமிகுதியைச் சொல்லலும், ஆம். இதுபுணர்ச்சியும் நலனும் பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால் அவற்றினதிகாரங்களின் பின்வைக்கப் பட்டது.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னயப்பை அறிவித்தது] இ-ள்; பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவளது, வாலெயிறூறியநீர் - வெண்பல்லிலூறிய நீரானது, பாலொடுதேன் கலந்தற்றே - பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும் — எ-று. (கருத்து.) இம்மெல்லிய மொழியினையுடையாளது வாயெயிற்றிலூறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக்கலந்தகலவை போலும் - என்பதாம். * பாலொடுதேனேன்றதனால் - அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையுடைத் தென்பதாயிற்று — வேறு வேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கலந்தவிடத்து அச்சுவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனியசுவையை யுடையதாமாகலால் அச்சுவையினீர்க்கும் அடைவிக்க. (௧)

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

[இது தலைவன் பிரிவினுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லியது.] இ-ள். மடந்தையொடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு - நட்புகள், உடம்பொடுயிரிடை - உடம்போடு உயிரிடத்து என்ன - எப்படிப்பட்டவை; அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும் — எ-று. (கருத்து.) உடம்போடு உயிரிடையுளவாகிய நட்புகளெத்தன்மையவோ அத்தன்மையவே இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாகிய நட்புக்கள் என்பதாம். * எப்படிப்பட்டவை யெனப்பன்மையாற் சொல்லியது.

இருவகைக் கட்புலனும் ஆகிக்கொடுங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்து ல் இன்பதுன்பங்களை நுகர அனுபவித்தல், அவாவியம் வேண்டுதல் நிலைகளை நோக்கி ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலான் பொழுது உணர்ச்சியில்லாதிருந்தவன் பின்னே உடையனாமென்றே கியாகிடக்கே இவன் எவனோவென்னும், என்னிடத்தே அன்புடை னென்னத்தகே தோன்றும் இவனைக் கலத்தல் கூடுமோவெனவும் செய்யபடி. மற்று-அசை.

(௨)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

[இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவி நீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணினது) கருமணியின் கண் நின்றபாவையே, நீ-நீ, போதாய் - (அவ்விடம்விட்டுப்) போவாயாக (போகாதிருப்பாயாகில்) யாம்வீழும் - எம்மால்விரும்பப்படுகின்ற, திருநுதற்கு- அழகியநெற்றியையுடையாளுக்கு இடம்- இடம், இல்லை—எ-று. (கருத்து.) என்கண்ணிற் கருமணியிலிடத்துறையும் பாவையே- நீ- அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாதிருப்பாயாகில் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க இடமில்லை என்பதாம். * கண்காணாமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவள் புறத்தே போந்தன்மையளல்லாமல் என்கண்ணுள் இருக்குந்தன்மையள் இருக்கும்போது உன்னோடு கூடியிருக்க இடம்போதாமையால் உன்னிற் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாகவென்பதாம்.

(௩)

வாழ்தல் உயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

[இது பாங்கற்கூட்டத்திலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். (எனக்கு) - ஆயிழை-ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவள் புணருமிடத்து—உயிர்க்கு-உயிர்க்கு—வாழ்தலன்னள் -(உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள், நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு- அவ்வுயிர்க்கு—சாதலன்னள்- அவ்வுடம்பினீங்கிப் போதல்போலாகின்றாள்—எ-று. (கருத்து.) தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடி வாழ்தல்போலும் பிரியுமிடத்து அவ்வுடம்பினின் றுயிர்பிரிதல்போலும் - என்பதாம். எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய் நிலையால் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழிநிற்றலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும் அவைகளை அவள் புணர்வுபிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான்.

(௪)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.

[இது * ஒருவழித் தணந்து வந்தபோது எம்மை யினைத்து பற்றிவி ரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். யான் - நான், ஒள்ளமர்க்கண்ணாள் குணம் - ஒளியினையுடைய போர்செய்கின்ற கண்களையுடையவளது குணங்களை, மறப்பின் - மறந்தேனாயின், உள்ளுவன் - நினைப்பேன், மறப்பறியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் [ஆகலால் நினைத்தலுமறியேன்]—எ-று. (கருத்து.) ஒளியையுடையதாய்ப் போர்செய்யுங் கண்ணினையுடையாள் குணங்களை நான் மறந்தேனாயின் நினைப்பேன் ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேனாகலால் நினைத்தலையுமறியேன் என்பதாம். நினைத்தலுமறியேனென்னும் பொருள்கொள்ளுகின்றமையால் மன் ஒழியிசையில் வந்தது. குணங்கள் - நாணம் - மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்பு முதலானவை, இதுவரைக்குந் தலைவன் சொல்லியது, பின் தலைவி சொல்லுவது. (௫)

> கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
> நுண்ணியரெங் காத லவர்.

[இது ஒருவழித்தணவில் தலைவனைத் தோழி இயற்பழிப்பாளென்று அஞ்சி, அவள் கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது. இ-ள். (நாங் காணாமைபற்றித் தூரத்திலே போயினாரென்று நினைப்பவர் நினைக்கட்டும்) எங்காதலவர் - எம்முடைய தலைவர், கண்ணுள்ளில் - (எமது) கண்ணுள்ளே நின்றும், போகர் - போகார், இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருவரார் - (அதனால்) வருத்துவதுஞ் செய்யார் (ஆதலாலே)—நுண்ணியர் - (காணப்படாத) நுண்ணியர்—எ-று. (கருத்து.) நாங்காணாமைபற்றித் தூரத்திற்போயினாரென்று நினைப்பவர் நினைக்கட்டும் எம்முடையவராயவர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாமறியாமலிமைத்தோமாகில் அதனால் வருத்துவதுஞ் செய்யார் ஆதலாற் காணப்படார், நுண்ணியர் - என்பதாம். இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னே தோன்றுதலால் கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும் இமைத்தபோதும் அது சேற்றலால இமைப்பிற் பருவராரென்றும், சொல்லினள். (௬)

> கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
> மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதுவுமது] இ-ள். காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ள தலைவர், கண்ணுள்ளாராக - (என்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ் செய்யேம், கரப்பாக்கறிந்து - (அவ்வளவு காலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து—எ-று. (கருத்து.) எம்முடையவராயவர் எங்கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால் கண்ணினை

---

* ஒருவழித்தணத்தல் - தலைவன் யாதேனுமொரு காரியங்குறித்துப் பிரிதல்.

யெழுதேம்-அவர்மறைதலையறிந்து-என்பதாம். * எம்மால் இமைப்பிட
மற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் எத்த
வென்பது குறிப்பெச்சம். (௭)

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

[இதுவுமது] இ-ள். காதலவர்- எம்முடையகாதலவர் நெஞ்சத்தாராக-நெ
ஞ்சுளிருக்கின்றாராதலால் (உண்ணும்போது) வெய்துண்டல் - சூடா
னதாக உண்ணுதற்கு அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்றேம், வேபாக்கறிந்து-
(அவர் அதனாலே) சூடுறுதலை அறிந்து—எ-று. (கருத்து.) எம்முடை
நாயகர் நெஞ்சுள்ளிருக்கின்றாராகையால் உண்ணும்போது வெய்து
உண்டலையஞ்சுவோம் அவர் அதனால் வெய்துறுதலையறிந்து- என்பதா
ம். * எப்போழுதும் என்னெஞ்சிலிருக்கிறவரைப் பிரிந்தாரென்று நினை
க்கும்விதம் எங்ஙனென்பது குறிப்பெச்சம். (௮)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

[இது * வரைவிடை வைத்துப்பொருள் வயிற்கப் பிரிந்தவிடத்து
த் தலைவிபொறுத்திருக்கற் பொருட்டுத் தோழிதலைவனை இயற்பழித்த
விடத்தே அவள் இயற்படச்சொல்லியது] இ-ள். இமைப்பின் - (என்க
ண்) இமைக்குமாயின், கரப்பாக்கறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறை
தலறிந்து இமையேன், அனைத்திற்கே- அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்-இவ்வூரா
ர், ஏதிலரென்னும்-(அங்ஙனநோய்செய்தார்) அன்பிலரென்னும்-எ-று.
(கருத்து.) என்கண்ணிமைக்குமாகில் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறை
தலையறிந்து இமையேன் அவ்வளவிற்கவரைத் துயிலநோய் செய்தா
ரன்பிலரென்று சொல்லாநிற்குமிவ்வூர் - என்பதாம் * தன்கருத்தின்
மைபற்றிக் கோபித்துச்சொல்லலால் தோழியை வேறுபடுத்தி யவ
ரென்றுள் ஒருபேர்தும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்குந்தன்ம
யை யல்லவென்பதாம். (௯)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

[இதுவுமது] இ-ள். (காதலர்) உள்ளத்துள் -மனதுள், என்றும்-எப்
பொழுதும்—உவந்து-மகிழ்ந்து—உறைவர்-வாசம்செய்யாநிற்பர்—(அ
தனையறியாமல்)—இவ்வூர்-இவ்வூரார், இகந்துறைவர்-பிரிந்திராநின்றார்—ஏ
திலரென்னும் - அன்பிலரென்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது-எ-று.
(கருத்து.) காதலர் எப்பொழுதும் என்னுள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து வாச
ஞ்செய்யாநிற்பர் அதனை அறியாதவரைப்பிரிந்துவாசஞ்செய்யாநின்று
அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர்—என்பதாம். * உவந்துறை
வரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினள். பிரியாமையும் அன்பும்
உடையவரை இலரென்றுபழிக்குந்தன்மையையல்லவென்பதாம். (௰)

* வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்-கல்யாணத்துக்கு
ப் பொருள்சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

௱௰௪-ஆம்-அதி- நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது, ஊரப்படுத்தப்பட்டுப் பொருந்தவனாகிய தலைவனும் ௦ அறத்
தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவியுந்தமது நாணமிழத்தலைச்சொ

ல்லுதலாம், இது காதல்மிகுந்த விடத்து நிகழ்வு தாகலான் காதற்சி றப்புரைத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

[காமப் படுத்தப்பட்டுப் பொறுக்கலாற்றாத தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். காமமுழந்து - (அரியமகளிரோடு) காமத்தை அனுபவித்து—(பி ன் அதுபெறாமல்) வருந்தினார்க்கு - துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏமம டலல்லது—(முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற * மடன்மாவல்லது, வலி- வலியது, இல்லை - (இனிஎனக்கு) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) அரியமக ளிரோடு காமத்தை அநுபவித்தும் பின்னது பெறாது துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு - முன்னுங்காப்பாய் வருகின்ற மடலல்லது இனி வலியதி ல்லை-என்பதாம். * ஏமமாதல், அத்துன்பம் நீக்கும்வகை அவ்வாறுபாயத் தைக் கொடுத்தல் வலி- ஆகுபெயர், முன்னும் ஆடவராயினோர். இன்ப மடைந்து வருகிறவழி இருக்கவும் உன்னை அதற்குத் துணையென்று நி னைத்து விணுகமுயன்ற நான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாக லால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பது கருத்து.

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[இது நாணமுடைய உமக்கு மடன்மா வேறுகை முடியாதென்று அதனைவிலக்கலுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். நோனா - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொறாத, உடம்பும் உயிரும் - உடலும் உயிரு ம்—மடலேறும் - (அதற்குக்காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏறினவாகின் றன—நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை—நீக்கிநிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு—எ-று. (கருத்து.) அவ்வருத்தத்தினைப்பொறாத உடம்பு முயிரும் அதற்குக்காவலாகிய மடன்மாவினேறாக் கருதாநின்றன அத னைவிலக்குவதாய நாணினைபற்றி - என்பதாம். * அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங்காது நின்றது, அதுவும் இப்பொழுது நீக் கிற்றென்றற்கு உடம்பு முயிருமென்றான். ஆணைநாம் தம்முன்னீக்க

---

* அறத்தோடு நிற்பித்தல் - இங்கே தலைவி தன்காமத்தைப் பாங்கி முதலானவரால் வெளிப்படுத்தல்.

* மடன்மா - பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை.

மைப்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவன் தன் பொறுமையழிந்து வ திலே உடன்படுதல் குறித்து.

(உ

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல்.

[இது நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலே றுகைமுடியாதென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். நாணொடு நல்லா ண்மை—நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பண்டு-முன்னே—உ டையேன் - உடையேன்—(அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்) காமுற்று ஏறுமடல் - காமமிகுந்தவரேறுமடலை, இன்று - இப்போது, உடைடே

ன்-உடையேன்—எ-று. (கருத்து.) நாணத்தையு மாண்மையையு முன்னமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்கபோது மடலினையுடையேன் என்பதாம். நாண் இழிவானவை செய்யுமிடத்து விலக்குவது ஆண்மை- ஒன்றுக்குந் தளராநிற்றல், அவை முன்னுள்ளன. இன்றுள்ளது மிதுவே யாகலான், கழிவிலுமுடையுமென்றபடி(௯)

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[இது நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவையின்றுயான் வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். (நான் தன்னைக்கடத்தற்குக்கொண்ட) நாணொடு

நல்லாண்மையென்னும்புணை—நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை, காமக் கடும்புனல்- காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்க்குமே-

(என்னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது—எ-று. (கருத்து.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது-என்பதாம். அவைசெய்யமாட்டாதமற்றை யிவர்களுக்குக் கடும்புனலென்றான், மிக்கார்க்கு அவைபுணையாகா அதனால் அவையின்றுமென்பதாம். (௪)

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இது இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படிவந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] இ-ள். மாலையுழக்குந்துயர்- மாலைக்காலத்து அநுபவிக்குந் துன்பத்தையும்—மடலொடு-(அதற்குமருந்தாகிய) மடன்மாவையும்—(முன் அறியேன்) - தொடலைக்குறுந்தொடி—மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலையுடையவள், தந்தாள்—(இப்பொழுதுஎனக்கு)தந்தாள்—எ-று.(கருத்து.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அநுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள் என்பதாம். காமம் மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயினு

மாலையிலே மலர்தலால் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலால் அவ்விரண்டும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பதுதோன்ற - தொடலைக்குறுந்தொடியென்றும், சொன்னான் - இவை அவள் தந்தவையாதலால் உன்னால் நீங்குமென்பது கருத்து. (௫)

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[இது மடலூரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். பேதைக்கு-(உன்)பாது—காரணமாக,

என்கண் - எனதுகண்கள், படலொல்லா - (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாயின—(அதனால்) யாமத்தும் - (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதிராவிலும், மன்ற மடலூர்தல்- மடன்மாவேறுதலையே, உள்ளுவேன்- நி

லைப்பேன்—எ-று. (கருத்து.) உள்மாது காரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரைசெய்யாவாம் - அதனால் யாவருநித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம். * பேதையென்றது - மடமை பற்றி - இனிக்குறைமுடிப்பது நாணெனல் வேண்டாவென்பதாம். (சு)

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

[இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளிரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றேபொறுக்கத்தக்கவரென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். கடலன்னகாமமுழந்தும் - கடல்போற்கரைபற்றகாமநோயை அநுபவித்தும்—மடலேறா- மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற)—பெண்ணின் - பெண்—(பிறப்புப்)போல், பெருந்தக்கது-மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல்-(உலகத்தில்)இல்லை—எ-று. (கருத்து.) கடல்போலக் கரைபற்ற காமநோயினை அநுபவித்து மடலேறுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண்பிறப்புப்போலத் தக்க பிறப்புலகத்திலில்லை-என்பதாம். * பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாயின்றது. நீ அதை அறிகின்றில்லை யென்பதாம். இதுவரைக்குந்தலைவன் சொல்லியது. பின்னே தலைவிசொல்லுவது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளியரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

[இது களவுப்புணர்ச்சி அறிவுபட்டுக் காமம்பெருகியபோது தலைவி சொல்லியது] இ-ள் (இவர்) நிறையரிய(ரென்னாது)-நிறையரால்(காமமேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன்னளியரென்னாது-மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம்-(மகளிரது) காமமும், மறையிறந்து—(அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து மன்றுபடு—ம்பை

௱௰௪-ஆம்-அதி—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

மிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது—எ-று. (கருத்து.) இவர்நிறையாலமேற்கொள்ளுதற்கு அரியரென்றஞ்சுதல் செய்யாது மிகவுமளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது மகளிர்காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுமாயிருந்தது-என்பதாம். * மன்றென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இம்மன்றென்றது - தன்னைமுகலாகிய தன்குடும்பத்தார் கூட்டத்தையுடைத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவான்போல் தன்காமம் முதிர்ந்தபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். (நான்முன் அடக்கியிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலாரென்று—(என்னை) அறிகிலர் (இனி அப்படி அடக்கியிருக்காமல்) வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று)நினைத்து, என்காமம் (

னதுகாமமானது, மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு - மயங்கி, மறுகும் - சுழல்கின்றது—எ-று. (கருத்து.) யான் முன்னடக்கியிருந்தலால் எல்லாரும் என்னையறிந்திலர் - இனியவ்வாறு நில்லாது தானே வெளியிட்டு அறிவிப்பேனென்று நினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது - என்பதாம். * மயங்குதல் = அம்பலாதல் - மறுகுதல் = அலராதல் இவ்விரண்டுமாயிற்று இனி ○ அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டுமென்பதாம். (௯)

யாக்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[இது ※ செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து நான் நிற்கும்படியாம் என்றென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். யாம் - நாம், கண்ணிற்காண - (கேட்கும்படியன்றிக்) கண்ணாற்காணும்படி—அறிவில்லார்—அறிவில்லாதவர்கள், நகுப (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார்—(அவர் அப்படிச்செய்கின்றது) யாம்பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை—தாம்படாவாறு - தாம் அடையாமையால்—எ-று. (கருத்து.) நாம் கேட்கும்படியல்லாமல் கண்ணாற் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார்—அவரங்ஙனஞ்செய்கிறது நாமடைந்த நோயைத் தாமடையாமையால் என்பதாம். ※ கண்ணிற்காணவென்றது முன் கண்டறியாமை யுணர்கின்றது—அறத்தொடு நின்றமை யறியாமல் நகைசெய்யுமாட்சிமைப் படுமென்றிலனென்று பிணங்குகின்றாளாகவல் அயலாளாக்கிச் சொல்லினாள். (௰)

---

* அம்பல் - சிலரறிந்து தம்முட்பேசல் ○ அலர் பலரறிந்து தூற்றல்
○ அறத்தொடுநிற்றல் - காமத்தை வெளிப்படுத்தல்.
※ செவிலி - வளர்த்ததாய்.

௱௰௫ - ஆம், அதி - அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது - களவொழுக்கம் வேண்டியதலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அலர்தனக்கு ஆமென்றவிதத்தை தோழிக்கு அறிவித்தலும், மணமாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்

[இது இரவுக்குறி தப்பிப்போய் மறுநாள் வந்த தலைவனை அலர் கூறி மணம்விரும்பியவிடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். (உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு) அலரெழ- (இவ்வூரில்) அலராஎழுதலால், ஆருயிர்- (அவளைப்பெறாது வருந்துகிற என்) அரியவுயிரானது, நிற்கும்-(அவளைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும், அதனை- அந்நிலைபெற்றதை, பாக்கியத்தால்- நல்லூழால்—(நானே) அறிவதல்லது, பலர் -(ஊர்நின்ற) பலரும், அறியார் - தெரியார்—எ-று. (கருத்து:) உன்மாதுக்கும் எமக்குமுண்டாகிய நட்பு அலராயெழுதலால் என்னுடைய வுயிரானது அவளைப்பெற்றதுபோல் நிலைபெறும் அந்நிலைபெற்றதைத் தெய்வத்தால் நானேயறிவதல்லது பலருமறியார் - என்பதாம். ஃ இரவுக்குறிதப்பித்தலைவியை அடையப்பெறாத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற ஆருயிரென்றும் அப்படி அரியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்றதென்றற்கு அலரெழவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அல்லவையர் அறிந்தால் தூற்றுதொழிலை ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அலரறியாதிருக்கிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லினான். பலருமென்கிற முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. (க)

மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

[இதுவுமது] இ-ள். மலரன்னகண்ணாள்- மலர்போலும் கண்களையுடையவளது, அருமை- (அடைதற்) கருமையை, அறியாது- அறியாமல், (அவளை வெளியவளாக்கி)—அலர்- இவ்வூர் - இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் (அவனோடு) அலர்கூறலை, எமக்கு-எனக்கு, ஈந்தது-உபகரித்தது—எ-று. (கருத்து) மலர்போலும் கண்களையுடையவளது அருமையறியாது இவ்வூர் அவளை வெளியவளாக்கி அவனோடலர் கூறுதலை யெமக்கு உபகரித்தது-என்பதாம். ஃ அருமை- குடிப்பிறப்பு முதலாயும் இடையீடு [illegible]

௱௰௫ அதிகாரம்- அலரறிவுறுத்தல்.

களவொழுக்கம் ஆகிய, காதலர்தம்- அதற்குச் சார்பாகலான் அலர் அறிவுறுத்தல் [illegible] இவ்வதிகாரம். (௨)

உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[இதுவுமது] இ-ள். ஊரறிந்தகௌவை - (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டாயிருந்ததை) இவ்வூர் அறிந்தலர் கூறுதல் (எனக்கு)—உறாஅதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ (ஆகாதோ) [illegible] அது, பெறாஅது - (புணர்ச்சியைப்) பெறாதிருந்தே, பெற்றன்னநீர்த்து- பெற்றதுபோலும் குணமுடைத்து (ஆகலால்)—எ-று. (கருத்து:) நங்களுக்குப் புணர்ச்சியுண்டாயிருந்ததை இவ்வூரறிந்தலர் கூறுதல் எனக்கு [illegible] அதுகேட்ட [illegible] அப்புணர்ச்சியைப் பெறாதிருந்தே பெற்றதுபோலும் குணமுடைத்து- என்பதாம். ஃ [illegible] இப்பொழுது [illegible] வரிசைக்கப்பட்டது. (௩)

கௌவையாற் கௌவிது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

[இதனுரை] இ-ள். காமம் - (நான்) காமம், கௌவையால் - (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால், கௌவிது - அலர்தலையுடைத்தாயிற்று, அது இல்லெனின் - அவ்வலர் இல்லையாயின் - தன்மையிழந்து - தன்மையழிந்து தவ்வென்னும் - சுருங்கிப்போகும் — எ-று. (கருத்து.) என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்றவலரால் அலர்தலையுடைத்தாயிற்று - அவ்வலரில்லையாயின் தன்னியல்பு மாறிச் சுருங்கும் - என்பதாம். ✻ அலர்தல் - மேன்மேலுமிகுதல். தவ்வென்பது சுருங்குதல் - தவ்வென்னுமென்றது குறிப்புமொழி. (௪)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

[இதனுரை] இ-ள். (கள்ளுண்பார்க்கு) களித்தொறும் - களிக்குந்தோறும், கள்ளுண்டல் - கள்ளுண்ணுதல், வேட்டற்று - இனிதாமதுபோல (எனக்கு) — காமம் - காமமானது, வெளிப்படுந்தோறும் - அலர்ந்தோறும், இனிது - இனிதாகாநின்றது — எ-று. (கருத்து.) கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறும் கள்ளுண்டலினிதாமதுபோல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகின்றது - என்பதாம். ✻ வேட்கப்பட்டதற்று என்பது - வேட்டற்றுஎன நின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அஃது இன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (௫)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

ஙபிஞ-ஆம்,
அதி—அலரறிவுறுத்தல்.
௪௱௨

[இ-ம் இடையிடைனைதும் இவர்க்குறிதப்பலர்லும் தலைவினைக்கூ
றிப்பறு நகிலை அவன் சிறைப்புறத்தானைத் தோழிக்குச்சொல்லு
வாய் அலனை அழிவித்து பணைந்செயல் விளைவிடாது] இ-ள். கண்ட
-(தலைவியோ'ன்) காணப்பெற்றது, ஒருநாள்- ஒருநாளையாகுப், அ
-(அகனுலுண்டாகிய) அலரானது (அவ்வலரையெனதன்றி)—திங்களை
ப்பாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப்பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெ
ங்கும் பரந்தது—எ-று. (கருத்து.) தலைவியை யான்காணப்பெற்றது ஒரு
நாளையாம்- அகனுலுண்டான அலரானது அவ்வாளவினதல்லாமல் ச
ந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போலெங்கும் பரந்தது - என்பதாம். ம

ஸர ஙு . கா ரியத்தைக்

காரணமாக உபசரித்து

பாம்பு கொண்டற்றெ . ருன்.

ஆ

பி ரிமுல்பாரிதிலப்பட்ட

து. இ ரகுவெண் ஹா

ட்டால் வ

ஒருபற்றி அது
சந்திரனை மறைத்து ல்
கணித சித்தாந்தங்களிலே
கா.க. இதுவழியுற மண்
றையட உடம்பும் அவர
விதிகள். காட்டுகின்றியம
அர் தக்கின்ற
இவ்வொழுக்கம்
இனிய காது
மனைத்து செய்து கொள்
தல் தெண்டுபெரும்பதாம்.

(க) ஊரன் கௌவை

பொருவாக வல்லைசொலன்

னீராக நீருமிக்

கோய்.

[இஃ மனைத்செயல்

நீ னப்பொருந கலைவினைபுக

சலைவகர் கிலைறப் ?க்தாறெக

வறிக் கரிசப்பி

ஊர வசவளை யும்

தாய்சொல்லையும் கோதி

பொருக்கல்லெனல் கொனச்

சொல்லெல்லாப்பியபயிடத்து

அவன் செய்யது] இ-ள்.

இ க்கோய-

இக்காமேலே ரயாசிய

(பயிர்)—ஊரவர்கௌ

ன- இவ்வூரிலுள்ள மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது, எருவாக- எருவா
அன்னை சொல், (அது கேட்டுக் கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற சு
ந்சொல்லானது, நீராக- தண்ணீரானதாகிநும்-வளராநின்றது-எ-று
ருத்து.) இக்காமநோயாகியபயிர் இவ்வூரின் மாதரெடுக்கின்ற அல
னது எருவாகத் தாய்சொல்லானது நீராகவளர்க்கின்றது-என்பதாம். ம
ாவதென்பது - தொழிலால் ஆசிரியழித்து நின்றது. [எங்ஙனம்வருவ
ி] கருமத்து ககந்து எழுவாயின்றவை தாமே வளர்தற்கு ஏதுவாயின்றன
என்பதாம். மணஞ்செய்வோனுதல்பயன். (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

[இ-துவுமது] இ-ள். கௌவையால் - (அயலவர் எடுக்கின்ற) அல
லுண்டாகின்ற, காமம்- காமத்தை, நுதுப்பேமெனல்- அவிப்பேமெ
னநினைத்தல், நெய்யால்- நெய்யினாலே, எரி- நெருப்பை, நுதுப்பே

0 சிறைப்புறம்- தலைவியைக் காணச் சென்ற இடத்தின் புறம்.

காம   ஏழு-ஆம்-அதி—அலரறிவுறுத்தல்.

மென்றற்று- அவிப்பேமென்று நினைத்தலோடொக்கும்—எ-று. (கரு
த்து.) அயலாரெடுக்கின்ற அலரானுண்டாங் காமத்தை அவிப்பேமென்று
நினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பேமென்று நினைத்தலோடொ
க்கும்-என்பதாம். காமம் வளர்தற்குக்காரணமாகிய அலரால் அத
அவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

[இது மணஞ்செய்தற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன் பிரி
போது பொறாதவளாகிய தலைவி அவன் வந்து சிறைப்புறத்தானாக
ந்து அலரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லி
து] இ-ள். (தம்மைக்கண்ட நாளில்) அஞ்சலோம் என்றும் - (உன்னைவி
ட்டுநீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே, பலர்காண - (இன்றுகண்
டவர்) பலரும் காணும்வகை, நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின் -
அலர் - (அயலவர் தூற்றுகிற) அலருக்கு, நாணவேண்டுதோ - (நாம்) நா
ணக்கூடுமோ — எ-று. (கருத்து.) தம்மைக்கண்ட நாளில் உன்னைவிட்டுநீ
ங்கேன் அஞ்சுதலொழியென்றவரே இன்றுகண்டார்பலரும் காணும்வ
கை நம்மைத்துறந்தபின்னாமேதிலார்கூறும்அலருக்கும் நாணக்கூடுமோ
கூடாது - என்பதாம். * கண்டார் நாணுகிற நிலைமையே மாறிய நம்மா
லுதல் எவ்விடத்தென்பதாம். (4)

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்குமிவ் வூர்.

[இது தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்லி
னாள் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசைகொள்ளச் செய்கி
து] இ-ள். யாம் - நாம், வேண்டுங்கௌவை - (உடன்போதற்குக் காரண
மாதல் பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர் - இவ்வூ
ர், எடுக்கும் - (நீர்சொன்ன) எடுக்கின்றது, காதலர் - (இனித்) தலைவர்,
வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினால். தாம் - தாமும், நல்குவர் - அதற்கு உடன்
படுவர் (ஆகலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்தது) — எ-று. (கருத்து.)
உடன்செல்லுதற்குக் காரணமாகநோக்கி நாமுன்விரும்புவதாகிய அ
லரை இவ்வூர்தானே எடுக்கின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம்வேண்டி
யக்காலத்தினே இனிது சேர்வாராதலின் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்த
து - என்பதாம். ஏ உம்மைவருவிக்கப்பட்டது நம்மிடத்து ஆசையுடை
மையால் மாறுசொல்லாதென்ற காதலனென்றான். (5)

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப்பற்றிப்பதினெட் டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
பிரிவாற்றாமை சொல்லுகின்றார். (உ-ம்.) *

௱௰௬ - ஆம், அதி - பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது, மணஞ்செய்துகொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளின்ப
ங்களின்பொருட்டுத் தலைவியைப்பிரிந்து நாட்டிலும் அயலிடத்திலு
ம், செல்லுவானின், அப்பிரிவை அவன்பொறுக்க மாட்டாதவளாகுத
ல் ஆவதாம். அதுயிங்கே பிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத் தோழி
சொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன் குறிப்பால் அறிந்துசொல்
லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துத் தலைவன் பிரிந்தவிடத்து ஆற்
றுவிக்கும் இடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், என்னவகையாலே
சொல்லப்பட்டது.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[இது பிரிந்துகடிதின் வருவலென்றதலைமகனுக்குத் தோழிசொல்லியது.] இ-ள். செல்லாமையுண்டேல்- (நீ எம்மைப்) பிரியாமை உண்டாயின், எனக்கு-எனக்கு; உரை-(அதனைச்) சொல்லு, மற்று-அஃது அன்றி, நின் வல்வரவு-(பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்துவருதலை, வாழ்வார்க்கு (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்வார்க்கு, உரை-சொல்லு.—எ-று. (கருத்து) நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனை யெனக்குச்சொல் அஃதன்றிப் பிரிந்துபோய்விரைந்து வருதல்சொல்லுவையாயின் அதனையப்பொழுதுயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்லென்பதாம். * அவ்விரைவுமொழிந்து எனக்கென்றாள் நீ, அவன் ஏவல்கேட்டொழுகாமையாகிய பிரிவெனக்கின்றன்... நீ பிரிந்திருக்கும் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவுகாணும் வலிமை யுடையவ ளல்லள்பிரிந்தபொழுதே இறக்குமவளென்பதாம்- அழுங்குவித்தல் - பயன். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

---

* (இறையனாரகப்பொருள்) கற்பிற்புணர்ச்சி கடியவைவயின்றேறுதல் ... வல் பலவாதனிவிளையே - வேந்தர்க்குற்றுழிப் பொருட்பிணி பரத்தையென்று ... (தொல்காப்பியம்) - கற்பெனப் படுவது ... மேபுணர்ச் - செளத்துணிமரபிற் கெழுவன் மரத்தியைக் - கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே, (அகப்பொருள்விளக்கம்) ... சிறப்பித் தற்பெனப்படுவது - மகிழ்வு ... ழுகுமியதாகும்.

௪௪௩ ௱௧௬ - ஆம் - அதி—பிரிவாற்றாமை.

[இது-தலைவனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்து அஞ்சுகின்ற தோழிக்கு சொல்லியது.] இ-ள். (களவுப்புணர்ச்சிக்கண் பின்னின்றகாலத்தில்) அவர்பார்வல் - அவரது பார்வை யாதவிரவும்—(புணர்ச்சிகுறித்தமையால்) இன்கணுடைத்து (ஆகத்) இன்புறுவதாயிருந்தது—(இன்றது ப்புணர்ச்சிதாமல் நடந்து கொண்டிருக்கவும்) புணர்வு-அப்புணர்ச்சி, பிரிவஞ்சும்-பிரிவென்றஞ்சுகிற, புன்கண்-அச்சத்தினை, உடைத்தாயிற்று - (ஆதலால் பிரிவிலமை இது)—எ-று. (கருத்து.) தலைப்புணர்ச்சிக்கு முன்னின்றுநோக்கிய பார்வையே இன்பமுடைத்தாயிருக்குமின்றப்புணர்ச்சி பிரிவையஞ்சுதலான் அச்சத்தினையுடைத்தாயிற் றாதலால் பிரிவெனப் பிரிவென்றதாம். ... தலைவன் பின்னின்றகாலம் ... புணர்ச்சிபெறுமல் ... அதுகாரணத்தின்மே லாயிற்று. ... புணர்ந்தபோது தன்னை மிகப்புகழ்தலானும், அணிநிறுத்தலானும், தலைவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய் தமையுடைமை அறிவுறுத்தல் பயன். (உ)

அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

[இ-ள்.] அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்ற சொல்லையும், தம்பிரிவு பொறாமையையும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும், ஒரோவழி, பிரிவு - பிரிதலை, உண்மையான் - உண்டாதலான், தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலையளியும் பற்றிநம்மாட்டு அன்புடையரென்னுந் தெளிவு) தெளிவு, அரிது - அரிதாயிருந்தது — எ-று. (கருத்து.) பிரியேனென்றதுஞ்சொல்லும் பிரிவாற்றாமையுமறிவுடையராய காதலர்கண்ணும் ஒரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தலானவர் சொல்லுந் தலையளியும்பற்றிநம்மாட் டன்புடையரெனத் தெளிதற்கரிதாயிருந்ததென்பதாம். ஏ அரோ - அசைநிலை உம்மை உயர்வு சிறப்பு. (௩)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

[இ-ள்.] அளித்து - (எதிர்ப்பட்டஞான்றே) தலையளிசெய்து, அஞ்சலென்றவர் - (உன்னைவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சாதேயென்றவர்தாமே, நீப்பின் - (பின்னை) பிரிவாராயின் — (அவர்க்கல்லாமல்) தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டசொல்லை, தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு, தவறு - குற்றம், உண்டோ - உளதோ — எ-று. (கருத்து.) எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியே னஞ்சலென்றவர் தாமேபின்பிரிவாராயினவர்க் கன்றியவர் தெளி

த்தசொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ - என்பதாம். ஈண்டு தேறியாரென்றது அவ்வினைப்பிறர்போற் சொல்லியது - சொல்லுஞ்செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்குண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அவற்றைச்செய்யென்பது கருத்து. (௪)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்ப லற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[இ-ள்.] ஓம்பின் - 'என்னுயிரைச் செல்லாமற்' காப்பாற்றுவையாயின், அமைந்தார் - (அவரின் ஆறுதற்கு) அமைந்தவரது, பிரிவு - செலவை, ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக, மற்று - அழுங்குவிப்பாயல்லாமல், அவர் - அவர், நீங்கின் - செல்வாராயின் — (அவரால் ஆள் பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்) புணர்வு - (பின்பு அவரைக்) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரிதாம் — எ-று. (கருத்து.) என்னுயிரைச்செல்லாமற் காத்தியாயி னதலையளிசெய்தமைந்தாருடைய செலவினையழுங்குவிப்பாயாக வழுங்குவிப்பாயன்றி யவர் செல்வராயி னவராலாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லுஞ்சென்றபின் னவரைக் கூடுதலெனக்கரிதாம் — என்பதாம். ஆல் - அசை - அமைதல் - தலைவராதற்கு வேண்டுஞ் சிறப்புடையராதல். (௫)

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்

நல்குவ ரென்னு நசை.

[இது தலைமகன் பிரிவை அறிவித்தவாறு கேட்டு சொல்லியதோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] இ-ள். அவர்-(எமது பிரிவு பொறுமையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே—(நம்முன்னின்றும்) பிரிவுரைக்கும்-(தம்)பிரிவை அறிவிக்கும், வன்கண்ணராயின் - அந்தக் கல்லாமையை யுடையராயின்—அத்தன்மையரான பின்பு, நல்குவரென்னு நசை - (நம்பொறுமையை அறிந்துவந்து) தலையளிசெய்வரென்னு மாசை, அரிது - விடப்படும்—எ-று. (கருத்து.) அக்கல்வியைக்கடமை யறிந்த தலைவர்தாமே நம்முன்னின்று தம் பிரிவினை யுணர்த்தும் வன்கண்மையுடையராயினராயின் அத்தன்மையராய பின்புங் கோற்றாமை யறிந்துவந்து தலையளிசெய்வரென்றிருக்குமாசை கைவிடப்படுமென்பதாம். * அருமை - பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவென்றுரைத்தும், அறிவித்தலும, வல்லராயினர், பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து அளித்தல் எவ்விடத்து மென்பதாம் - அருமைக்குறித்தல் பயன். (௬)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றாகொன் முன்கை
இறையிறவா நின்ற வளை.

[இதுவுமது.] இ-ள். துறைவன் - நெய்தனிலத்தலைவன், துறந்தமை (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை—(அவன் அறிவிக்காமல்தாமேயறிந்து)

முன்கையிறை-(என்) முன்கையின் சந்தினின்றும், இறவாநின்றவளை - இறவாநின்ற வளைகள்; தூற்றாகொல்-(எனக்கு) அறிவியாவோ—(அவன்) அறிவிக்க அறிந்தான்று நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ—எ-று. (கருத்து.) துறைவனென்னைப் பிரியலுற்றமையை யவனுணர்த்தயானுணர்ந்தேனன் முன்கையிறையினின்றுங் கழலாநின்ற வளைகளே யறிவியாவோ யவனுணர்த்த யுணர்ந்தவளன்று நீ யறிவித்தல் வேண்டுமோவென்பதாம். * முன்னே கேழ்ந்தமையால் அறிந்தமையென்று, கேட்டவளையில் மெலிந்து பொறுமையால் இறவாநின்றவென்றும், சொல்லினள். அருமைக்குறிப்பு: அவன் சொல்லுந்தன்மையை யல்லாமலும் இவ்வினை செய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி. (௭)

இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

[இதுவுமது.] இ-ள். இனனில்லூர் - (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறிந்) தோழியரில்லாத வேற்றூரிடத்து, வாழ்தல்-வாழுதல்; இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும்—(அதன் மேலும்) இனியார்ப்பிரிவு - (தன்) காதலைப்பிரிதல், அதனினும் அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும்—எ-று. (கருத்து.) மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது அதின்மேலுந் தங்காதலனைப்பிரிதல் அதனினு மின்னாதென்பதாம். * தலைவன்சென்றுழி அருமைக்குறித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இனனில்லூரென்றாள். உலகவழக்கு சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி. (அ)

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

[இது காமம் தீயைப்போல நின்ற இடத்தைச் சுடுமாதலால் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். தீ-நெருப்பானது, தொடின்-(தன்னைத்) தொட்டால், சுடிற் (சுட) லல்லது - தொட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய்போல-காமமாகிய நோயைப்போல, விடின் - (தன்னை) விட்டு நீங்கினால், சுடலாற்றுமோ - (தப்பாது) சுடவல்லதோ—எ-று. (கருத்து.) தீ தன்னைத் தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுமேயல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றுறத்தப்பாது சுடுந்திறமுடைத்தன்றோ - என்பதாம். தொடினென்றது-மந்திரமருந்துகளாலே தம்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி. காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றது - சும்மா சுடவென்றான், நீங்கள் அநுபவியாமை சுடல்மூன்றும் சுட்டப்பட்டது தீயினும் கொடியதனை, நான் பொறுக்கும்விதம் எங்ஙனே யென்பதாம். (௯)

௱௰௬-ஆம், அதி—பிரிவாற்றாமை. ௲௱௬௰.

> அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
> பின்இருந்து வாழ்வார் பலர்.

[இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுக்கிருப்பர் நீ அதுசெய்திலை யென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். (நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி - பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லல்நோய் - (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி-ஒழித்து, பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின்னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வார் - உயிர்வாழுமகளிர், பலர் - (உலகத்தில்) பலர்—எ-று. (கருத்து.) நீ சொல்லுகின்ற தோர்க்கும் பிரிவுணர்த்திய வழியதற்குடன்பட்டுப் பிரியக்காணிகழு மல்லல்நோயினையு நீக்கிப் பிரிந்தாற் பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து வாழுமகளிர் உலகத்துப் பலரென்பதாம், ஈண்டு விலுஞ்சிறக்கத் தலைவியனிபெற்று இன்பத்தை அநுபவிக்கிறசமயத்தில் அதனையிழந்து துன்பத்தை அநுபவித்தற்கு உடன்படுதல் அரியதோன்றுகலால் அரிதாற்றியென்றும் செல்லுந்தேசத்திலே அவருக்கு யாதுசமயமேசேருமோவென்றும், அவர்வருமளவும் நாம்பொறுத்திருக்கும்விதம் எவ்வெனன்றும், அவர்வரவு தான்மருபடி என்றைக்குவந்து கிடைக்குமோவென்றும், இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிற கலக்கமனத்தைவிட்டு நீங்காதாதலால் அல்லல்நோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால்வருமளவும் உள்ளேதோன்றுகிற காமவேதனையும் புறத்தில் வீணை, மிசை, சந்திரன், தென்றல், இவைமுதலாயவற்று அதனைவளர்ப்பனவையும் பொறுத்தல் அருமையாகலால் பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலனைவிட்டிருக்கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழவல்லவர் ஒருவரும் இல்லையென்பது குறிப்பினாலேதோன்ற பின்னிருந்துவாழ்வார் பலரென்றும், சொல்லினாள். பிரிவிலே நிகழ்ப்பலவகைப்பிரிவென்றான் ஆற்றாமை, புணர்வுரி நீக்கி ஆற்றியென்பவை நசைவகையால் அவைகளினருமைபுணர்வுரிவரை இன்றனை. பிரிவையுமென்னு மும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. நியாறும் இறந்து படுவேனென்பது கருத்து. (௰)

௱௰௭-ஆம், அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவுபொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவிதான் உய்த்துநின்றதுன்பத்தைஎப்போதும் நினைத்தலின் அச்சேனைவால் மெலிக்
த்துகின்றதுன்பத்தைஎப்போதும் நினைத்தலின் அச்சேனைவால் மெலிக்
அது இரக்கலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுலேவிளங்கும்.

மறைப்பேன்மன் யானிதோ சேணைமிதப்பவர்க்
குரைக்கிற் பேதையிரும்.
௫௨

சு௭௰   பகல்-ஆம், அதில்—பட்டமெலிந்திரங்கல்.

[இது-காமநோயை வெளிப்படுத்துச்சொல்லுண்ணாமைத்திற்குத்தலைவி நொந்துதோழிக்குச்சொல்லியது] இ-ள். யான் - நான்; சேணை - இச்சேணையை மறைப்பேன் - (பிறரறிதற்குநாணி) மறையாநின்றேன் (இந்நோய்)—இஃதோ - இச்சேணையோ- இறைப்பவர்க்கு - (நீர்வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு, ஊற்றுநீர்போல-ஊற்று நீரைப்போல, மிகும்- மிகும்—எ- று. (கருத்து) இச்சேணையைப்பிறரறிந்த ஞானியான்மறைய நின்றேன் விழ்கவும்மிகத்தக்காமனை நில்லாநிலைப்பவர்க் கூற்றுநீர்மிகுமதுபோல மிகாநின்ற தென்பதாம். ௳ அம்மறைத்தலாலே பயன்பா தென்பதுபடவில்லையால் மன் - ஒழிபிசை - இனி அதற்கு அடுத்தது வேல்வேண்டு மென்பதாம்.

(௪)

காத்தலு மாற்றேனிச் சேணைபோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு மாற்றேனும்,

[இது இவ்விடத்தோர் அறியாமல் மறைத்தலாயினும் அவ்விடத்தோர் அறியத் தூதுவிடுதலாயினும் செயல்வேண்டுமென்ற தோழிக்கு தலைவிசொல்லியது.] இ-ள். இச்சேணை- இக்காமநோயைகாத்தலு மாற்றேன் (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லேனுமின் றிலேன் (ஆகாக்கால்)—நோய்செய்தார்க்கு - இந்நோயைச் செய்தார்க் கு (சொல்லென்னையாயின்—உரைத்தலும் - சொல்லலும், நாணுத்தரும் - (எனக்கு) நாணந்தரும்—இனி யென்செயவேன்)—எ-று. (கருத்து.) இந்நோயை யண்டையாரறியாமல் மறைத்தலும் வல்லேனுமின் றிலேனு காக்காநோய் செய்தார்க்குரைக்க வென்னினை துவுமெனக்கு வரினைத்தாரின்ற தினியென்செய்கோ மென்பதாம். ௳ ஒருவேனைக்கு ஒருவேனை மிகுதலால் காத்தலு மாற்றேனென்றும், தூரதேசத்திலே போயிருப்பவற்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னும் சாவாநிருக்கிறனென்பது தோன்றுமென்னுங் கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுஞ் சொல்லினுன்.

(௨)

காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
நோனா வுடம்பி னகத்து.

[இதுவுமது] இ-ள். காமமும் - காமநோயும், நாணும் - (அதுசெய்தவர்க்குச்) சொல்லவொட்டாத நாணும், என்னோனாவுடம்பினகத்து - (அவ்விரண்டனையும்) பொறாத என்னுடம்பினிடத்து, உயிர், உயிர், காவாக் காவடிதண்டாக, தூங்கும் - (அவ்விருதலையிலும்) தொங்குகின்றன—எ-று. (கருத்து.) காமநோயுமதனைச் செய்தவர்க்கறிவித்த சொல்லவொட்டாத நாணுந் தம்மைப் பொறாத வென்னுடம்பின்கண்ணே யுயிர்காத்த தண்டாக வவ்விருதலையினுந் தூங்குகின்றன - வென்பதாம். * பொறாமை - மெலிவுடையதாகிய தூங்குமென்றது : ஒன்றிலொன்று மிகாமல் இரண்டும்

ஒத்த சீரவென்பது தோன்றநின்றது. அதனையிடப் பண்ணுகிற காமமும் ஒழிவப்பண்ணுகிற நாணும் தமமுள் ஒத்து உயிரை இறக்கச் செய்தன; தலை - யாகிய அவைகளுள் ஒன்றிலொன்றிற்கமாட்டாமையாற் இது இறந்தேவிடுமென்பதாம். (௩)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில்.

[இது தலைவியர் காமக்கடலில் வீழ்ந்தார் விழினும் அதற்குரைத்தபுணையால் நீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். (யாவர்க்கும் உண்டாய்வருகின்ற இரண்டினுள்ளும்) காமக்கடல் - காமக்கடலே, உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்றது, அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும், ஏமப்புணை - காப்பாகியபுணை, இல் - (எனக்கு) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) யாவர்க்குமுளவாய்நின்ற விவ்விரண்டினுள்ளு மெனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே யதனை நீந்துமாறுரிய புணையில்லை யென்பதாம். மன்னிரண்டும் உம்மிரண்டும் அசைநிலைகள். தாழுமிட்டு இதற்குப் புணையாதற்குரிய நீயும் ஆவையில்லையென்பது கருத்து. (௪)

துப்பினெவ னாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

[இது தூதுவிடாமைநோக்கி தோழியொடு தலைவி பிணங்கிச்சொல்லியது.] இ-ள். நட்பினுள் - (இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர்வரவு - துன்பத்தின்வரவினை, ஆற்றுபவர் - செய்பவரானவர், துப்பில் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, எவனாவர்கொல் - என்ன செய்வரோ—எ-று. (கருத்து.) இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்பவரவர் துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண்ணென் செய்வர்கொல்லோ - என்பதாம். * அப்பகை இக்கொடுமையால் அவர்செய்வதும் அறியப்பெற்றிலேனென்பது பட நின்றமையான் மற்றொழியிசை. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலை யென்று பிணங்குகின்றமையால் தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவளாக்கியும் பிறனாக்கியும் சொல்லினான். (௫)

இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
துன்ப மதனிற் பெரிது.

[இத் காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினாகிய துன்பமும் வருமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். காமம் - காமம் (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும்போது)—இன்பம்-அவ்வின்பம், கடல் - கடற்போலப் (பெரிதாம்) —மற்றஃது-இனி அக்காமமதானே, அடுங்கால்-(பிரிவினாலே) துன்பஞ்செய்யும்போது, துன்பம் - அத்துன்பம், அதனிற் பெரிது-அக்கடலினும்பெரிதாம்—எ-று. (கருத்து) காமம்புணர்வா ரின்

பஞ்செய்யுங்கா லவ்வின்பங் கடல்போலப் பெரிதினியதுதானே பிரிவாற் றுன்பஞ்செய்யுங்காலத் துன்பமக்கடலினும் பெரிதாமென்பதும் ஃ அடுங்காலென்றமையால், அதற்கிடமான இன்பஞ்செய்யு போது என்கிற சொல்வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடு ஒத்து வரிற் பொறுக்கக்கூடும் இது அப்படிப்பட்டதல்லவென்று கருத்து.

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன்.

[இது காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தவாமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். காமக்கடும்புனல்- காமமாகியகடலை, நீந்தியும், கரைகாணேன் - (அதற்குக்) கரைகாண்கின்றிலேன் (அக்கடலைக்காலத்தான் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராவாயிற்று)—யாமத்தும் - அப்பாதிராவிலும், யானே - (அதற்கொருதுணையில்லாமல்) யானேயாயினேன்—(ஆகியும்) உளேன் - இறவாதிருக்கிறேன் (நதேசுதிவினைப் பயன் இருந்தவிதம்—எ-று. (கருத்து.) காமமாகிய கடலை நீந்தானேலே-நீந்திய மதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேனல் காணுதலை தா னெல்லாரும் துயிலுமையிருளாற் றவ்வலை யிருட்கண்ணுமதற்கொருதுணையின்றி யானேயாயினே னுயுமிறந்து போட்டுயிர்ந்து போகாதுளே னாகாவின்றே ஏீதொருவினைப் பயனிருந்தவா றென்பதாம். நடுமைமை மூன்றுங் கூட்டப்பட்டது யானேயாயினேனென்றது நீதுணையாயினு மில்லையென்றுங் குறிப்பிற்று (௪)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை.

[இது தலைவி இராவின் கொடுமைசொல்லி இரங்கியது] இ-ள். இரா இவ்விரவு, அளித்து-அன்புடைத்தாயிருந்தது, மன்னுயிரெல்லாம் (உலகத்தி) னிலைபெற்ற உயிர்களையெல்லாம், துயிற்றி -(தானே) துயிற்செய்தலால், என்னல்லது - என்னையலது, துணை - (வேறு) துணை, இல்லை- (உடைத்தாயிற்) றில்லை—எ-று. (கருத்து.) இவ்விராவன்புடைத்தாயிருந்த துலகத்துநிலைபெறுகின்ற வுயிர்களெல்லாந்தானே துயிற்பண்ணுதலா லென்னையல்லது வேறுதுணை யுடைத்தாயிற்றில்லை யென்பதாம். ஃ துணையோடு கூன்றுகின்ற உயிர்களையெல்லாம்விட்டு இரவுமெஞ் சமயமுடையேனாகிய என்னையேதுணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத் தன்றென்பதுபற்றி, அளித்தென்றாள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு

கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நாள்
நெடிய கழியு மிரா.

(இதுவுமது) இ-ள். (காதலரோடு நாம்இன்புற்றநாள்களிலே சீர்மையாயிருந்தது) இந்நாள் - (அவர் பிரிவைப்பொறுக்கமுடியாத

இக்காலத்திலே, கொடிய-கொடியவையாய், கழியும்-செல்லுகின்ற, இரா-இரவுகள், கொடியார் - அக்கொடியவரது, கொடுமையின் - கொடுமைக்கு மேலே, தாம் - தாம், கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன—எ-று. (கருத்து.) காதலரோடு நாமின்புற்ற முன்னாள்களிற்குறியவாய்ப் பிரிவாற்றே மைக்கின்ற வின்னாள்களிலே கொடியவாய்ச்செல்லுவன [கலருள்ளக்கொ

டியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்ற வெனப தாம். * தன்பொருளமை கிளையாது பிரிதலால், கொடியரென்றாள். கொடுமை கடிதிலேவாராமல் நீட்டித்தல். அவர்பிரிவானும், நீட்டிப்பானும் உண்டாகிய பொறுமைக்கு முகக்கொடாமையன்றி முன்னைவினையுடைய வாய்க்கொடியவாகாநின்றன என்பதாம். (௯)

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

[இது நீள்கண்களிற் பேரழகு அழிதலால் அழாதிருவென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] இ-ள். உள்ளம்போன்று-மனம்போன்று, உள்வழி - (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு, செல்கிற்பின் - கடிதிலேசெல்லவல்லவாயின், என் கண்-என நுகத்திகள், வெள்ளநீர்-வெள்ளமாகிய (தம்) நீரை, நீந்தல - நீந்தா—எ-று. (கருத்து.) மனம்போலக்காதலருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லவாயின் என்கண்கள் இவ்வளவுமெள்ளமாகிய தங்கீரை நீந்தாவென்பதாம். * அதுமாட்டாமையால் இவ்வளவுகளுக்குநீந்துதலே உள்ளதென்பதுபடநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை. ஓ - அசை. மனத்திற்குச்செலவு நினைவேயாகலால் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்குடன்று செல்லுதலால், கண்கள் அதனொடுபோய்க் காதலரைக் காணல் கூடாதென்றுங்கருத்தாற் செல்கிற்பினென்றும் சொல்லினாள், இதனால்வருகிற அதிகாரமும் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௰)

௱௰௮-ஆம்-அதி-கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது-கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல். இதுபடராலே மெலிந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்டாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாம்கண் டது.

[இது நீள்கண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றனை நிறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.] இ-ள். தண்டாநோய்,

இத்தீராத (காம) நோயை, யாம்காண், கண்டது-அறிந்தது, தாம்-ந ம், காட்ட - (காதலரை யாமக்குக்) காட்டலாலன்றோ, கண்டம் (அன்று) அதுசெய்தகண்கள்தாம், கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக் காட்டு சொல்லி) அழுகிறது, எவன்கொல் - யாதுபற்றி——எ-று. (கருத்து.) அந்தணியாகோமினை யாமறிந்தது காதலனைத்தாமெமக்குக் காட்டினன்றோவன்றத் தொழில்வாய்கண்களின் றெனைக்காட்டச் சொல்லி அழுகின்றதெதற்கு?- என்பதாம். * காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்தாமேகாட்டுத லல்லது யாம் கேட்டுதல் எவ்விடத்ததென்பதாம். (1)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.] இ-ள். தெரிந்துணரா - (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாமல், நோக்கிய - (அன்று தலைவனைப்) பார்த்த, உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள்——(இன்று இருவம்மால் வந்ததாகலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று) பரிந்துணரா - கூறுபடுத்தி அறியாமல், பைதலுழப்பது துன்பமனுபவிப்பது, எவன் - யாதுபற்றி——எ-று. (கருத்து.) மேல் விளைவதனை யாராய்ந்தறியாதன்று காதலனை நோக்கி இன்றவுண்கண்களின் றீதாமம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல்வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்தறியாது துன்புழப்பதென்கருதி - என்பதாம். கண்களாவது பிரிந்து போய்வராமையால் காணுதற்கரியராக வருந்தாதல் முன்னே வருவதை அறிந்து காணாதார்க்கு அதுவந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல்மிகுந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (2)

கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

[இதுவுமது] இ-ள். (இக்கண்கள்) கதுமெனத்தானோக்கி-(அன்று காதலனைத்) தாமேவிரைந்துநோக்கி, தாமேகலுழும்(இன்றும்) தாமே விருந்து அழுகின்ற, இது-இவ்வறியாமைச்செயல், நகத்தக்கது - (யாமே) சிரிக்கத்தக்கதுபல்ல, உடைத்து - உடையது——எ-று (கருத்து) இக்கண்களன்று காதலனைத் தாமே விரைந்து நோக்கியின்றும் தாமே விருந்தழுகின்ற விதுவம்மால் சிரிக்கத்தக்க வியல்பினையுடைத் தென்பது. * சுவ்கவென்பது அதிகாரத்தால்வந்தது அச்செயல்வருமுன்னே காப்பார்க்கு நகையினைக்குமாதலால் நகத்தக்கதுடைத்தென்றான். (3)

பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்விநோ யென்க ணிறுத்து.

[இதுவுமது.] இ-ள். உண்கண் - (இத்தமை) யுண்டகண்கள், உய லாற்றா - (நான்) பிழைக்க மாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்விநோய் :

௱௧௭-ஆம்-அதிகாரம் கண்விதுப்பழிதல். ௲௱௭௰௪

ஒழிவில்லாதநோயை என்கண்ணிடத்து, நிறுத்து - நிறுத்தி, பெயலாற்றா, (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ணம், நீருலந்த - நீர்வற்றிவிட்டன——எ-று. (கருத்து.) உண்கண்கள்யானுய்யமாட்டாமைக்கேதுவாகிய வொழிவில்லாதநோயை யென்கண்ணே நிறுத்தித்தாமுமழுதலை மாட்டாவாம் வண்ணநீர்வற்றிவிட்டனவென்பதாம். உ நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமையுமுடையவனை எனக்குக்காட்டி அதனால் நோயை நிலைபெ

நச்செய்தல், மூன்எமக்குத்துன்பங்கள் செய்தலால் பின் - தமக்குத்து
ன்பங்கள் தாமேவந்தன வென்பதாம். (ரு)

படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (எனக்கு) கடலாற்றா-கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ண
ம் (பெரிதாகிய) —காமநோய் காமநோயை, செய்த-செய்த, என்கண்-

என துகண்கள் அத்தீவினையாலே, படலாற்றா - (தாமும்) துஞ்குதல
ன்றி, பைதலுழக்கும் - துன்பத்தையும் அனுபவிக்கின்றன—எ-று;
(கருத்து) எனக்குக்கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய்காமநோயைச்
செய்த வென்கண்கள் அத் தீவினையாற்றூங்குதலில்லாய்த்துன்பமு முழ
க்கின்றன வென்பதாம். * காமநோய் ௦ காட்சியால்வந்ததாகலால் அத்
னைக்கண்கள்செய்ததாக்கிச் சொல்லினுள் துன்பம் அழுதலாகியது.

ஓஒ இனிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற் பட்டது.

[இதுவுமது.] இ-ள். எமக்கு-எமக்கு, இந்தநோய்-இக்காமநோயை,
செய்த - செய்த, கண் - கண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது - இத்து
க்காமல் அழுதலிலேபட்டது, ஓஒஇனிதே - மிகவும் - இனிதாயிற்று
—எ-று. (கருத்து) எமக்கிக்காமநோயினைச்செய்த கண்கடாமூங்குயிலா
தழுதற்கண்ணேபட்டன மிகவுமினிதாயின - வென்பதாம். * ஓஒ வென்

பதுமிகுதிப் பொருளில்வந்த குறிப்புச்சொல் தம்மால்வருத்தமடைந்த
எமக்கு அவ்வருத்தந்தீர்ந்துபோனறதென்பதாம், (சு)

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இதுவுமது.] இ-ள். விழைந்து - விரும்பி, இழைந்து-உட்குழை
ந்து, வேண்டி - வேண்டி, அவர்கண்டகண் - (அன்று) அத்தலைவனைப்
பார்த்தகண்கள்; உழந்துழந்து - இன்றுதூங்காமல் அழுதற்றுன்பத்தை)
அநுபவித்து- அநுபவித்து, உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிற நீர் அற
க - அற்றுப்போகுக—எ-று. (கருத்து.) விழைந்துண் ணெகிழ்ந்துவிடா
தேயன்றவனைக் கண்டகண்களினித்துயிலாதழுங்கலாகிய துன்பத்தினை

௦ வீரிசொலுதல்.

யுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளாகிய நீரற்றேபோக-என்பதாம். ௦ அநி
இடைவிடாமையில்வந்தது, (எ)

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண்.

[இது காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர்இங்கே இருக்கிறார் அவ
ரைப்பார்க்குமளவும் நீ பொறுத்தலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி
சொல்லியது] இ-ள், பேணாது (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து, வே

டார் (சொல்லுமாத்திரத்தால்) விரும்பியவர், உளர்மன் - (இங்கே) இரு க்கின்றார் அவ்விருத்தலாலேபயன்யாது, கண்-கண்கள், மற்று - அவ் காணாது அவரைக் காணாமல், அமைவில - பொறுக்கின்றில—எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சால் விழையா துவைத்துச் சொன்னமாத்திரத்தால் கைவிடாது ழைந்தவரிவ்விடத்தேயுள ரவ்வுண்மையாற் பயன்யாதவரைக் கண்க காணாதமைகின்றனவில்லையாயி - னென்பதாம். ● செயலாற்பிரிந்துசெ றமையால், பேணாரென்றுமுன்னே கலம்பாராட்டி ○ பிரிவச்சமும் வன்புறையும் சொல்லினாரகளால், பெட்டாரென்றும், சொல்லுக்கு ன் ஒழியிசை - மற்று -வினைமாற்று-ஓ-அசைநிலையான் பொறுக்கவும்கண் கள் அவரைக்காணுதற்குவிரும்புகின்றன வென்பதாம். (அ)

வாராக்கால் அஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்

[இது நீயும்பொறுத்து உன்கண்களும் தூங்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். வாராக்கால் - (காதர்) வாராதகால் ளிலே, அஞ்சா - (அவர்வரவுபார்த்துத்) தூங்காவாம், வரின் - வந்தகா ள்களிலே, துஞ்சா - (அவர்பிரிவரென்று அஞ்சித் தூங்காவாம் (ஆத லால்)—ஆயிடை - அவ்விருவழியும், கண் - எனதுகண்கள், ஆரஞர் றன - பொறுத்தற்கரியதுன்பத்தை யுடையனவாம்—எ-று. (கருத்து) காதலர் வாராதநாளன்றவர் வரவுபார்த்துத் துயிலாதுவந்த நாளன்றவர்பி

ரிவுநி னைத்துயிலாவாகலா னவ்விருவழியு மென்கண்கள் பொறுத்தற் கரிய துன்பத்தினை யுடையவென்பதாம். ● இனி அக்கண்களுக்குத்து கம் ஒருநாளும் இல்லையென்பதாம். (௯)

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்றாலெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

[இது காதலை இவ்வூரார் அறியாமல் அவர் கொடுமை மறைத்தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். எம்போ ல் எம்மைப் போலும், அறைபறைகண்ணார் அறைபறையாகிய கண்

○ பிரிவச்சம் - பிரிதற்கு அஞ்சுதல்
● வன்புறைகைவிடேனென்று பலவித உறுதிசொல்லல்.

ரையுடைய ... அகத்து - (தமது) நெஞ்சிலடக்கிய, மறை - மறைபொருள் - இச் சேரியர்தை அறி கல்லார்க்கு - இவ்வூரிலுள்ளார்க்கு, அரிதன்று - எளி து—எ-று. (கருத்து.) எம்மைப்போலு மறையாகின்ற பறையாகிய கண் ணினையுடையார் தம்நெஞ்சின்கண்ணடக்கிய மறையையறிதல் இவ்வூரிலுள் ளார்க்கு எளிதென்பதாம். ஆல் - அசை - மறையென்றது இவ்விடத் து மறைக்கப்படுவதனை - உள்ளே நிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளார்க்கு அ றிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒத்துமை யுடைமையால், அ றைபறையாகிய கண்ணென்றும் யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படு த்துகின்றன என்பதாம். (௰)

௱௰௯ - ஆம், அதி - பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது, பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது - பிரிவு பொ றுமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு இது - தலைவனைக் காணப்பெ றாதவிட்டு நிகழ்வதாகலால் கண்விதுப் பழிதலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

[இது முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அது பொறுமல் பசப்புற் றமைந்த இடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பிய தலைவர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்ந்தேன் - (அ ப்பொழுது) உடன்பட்ட நான், பசந்த - (அதனைப்பொறுமல் இப்பொழு து) பசப்புற்றமைந்த, என்பண்பு - என் இயல்பை, யார்க்கு - எவர்க் கு, உரைக்கோ - சொல்வேன்—எ-று. (கருத்து.) என்னை நயந்தவர்க் கு அப்பொழுது பிரிவை உடம்பட்டயானதனை பொறுக்கிறது ... பச ந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்லுவேனென்பதாம். பிறவென் றது - அசைநிலை தான் உடன்படாத விடத்துப்பிரிவொழிதல் அறிந்த ப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தாராகவால் அவரன்புடைய ரென்றும் பின்னே கருத்தால் நல்காமையென்றும், முன்னே உடன்படுதலும் பின்னே பொறுமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தன வல்லவென்றற்கு யான் நேர்ந்தேன் பண்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்தை இனி ... க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னும் கருத்தால், யார்க்குரைக்கோவென்று ம், சொல்லினாள். (க)

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

[இது பொருளென்னக் கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப் பேனென்பது தோன்றச் சொல்லியது] இ-ள். (நான் பொறுத்திருக்கவு
இரு-.

ம்); பசப்பு - இப்பசப்பு திறம், அவர் - அவர், தந்தாரென்னுந் தகை
ல் - (எம்மை) உண்டாக்கிறதென்னுங் களிப்புமிகுதியால், என்மே
மேல் - என்னுடம்பின்மேல், இவர்தந்து - ஏறி, ஊரும் - செலுத்
கின்றது—எ-று. (கருத்து.) யானுறவிபுளோனுகவு மிப்பசப்புத்தலை
மை யுண்டாக்கினு ரவரென்றுப் பெருமிதத்தர னெங்மேனியை மே
கொண்டு செலுத்தாகின்றதென்பதாம். இது-உரிமைபற்றி யவ்வி
ன இதற்கு கேவலைப் படாதே யென்பதாம். (உ)

சாயலும் நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து.

[இது அழகுநாணுமென்கெடாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்
தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது] இ-ள். (பிரிகின்ற பொழுதே) க
மாறு - (அவ்விரண்டிற்கும்) தக்கமாறாக, நோயும்பசலையும் - இக்
நோவையும் பசலையும், தந்து - (எனக்குத்) தந்து, சாயலுநாணும் - (
ன்மேனி) யழகையும் நாணத்தையும், அவர் - அவர், கொண்டார்- (
ண்டுபோயினர்—எ-று. (கருத்து.) பிரிகின்றபொழுதே யவ்விரண்டிற்
ந் தலைமாறாக மிக்கநோவினையும் பசலையு மெனக்குத்தந்தென் மே
யழகினையும் நாணினையு மவர்கொண்டு நீங்கினு ரென்பதாம். நோ
க்கு - நாணும். - பசலைக்கு - சாயலும் - ஆதலால் எதிர்நிரனிறை அ
க்குத்தோன்றா நிருத்தலால் நோய்,நாணுக்குத் தலைமாறாயிற்று இனி அ
கத்தாலல்லது. - அவை உண்டாதலும், இவை இல்லாதலும், கூடா
ன்பதாம். (ங)

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[இஃது பிறிகின்றவர் தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் நற்குண
களையும், அறிபவளாகையால் அவர்சீக்கிரம் வருவாரென்ற தோழிக்கு
தலைவிசொல்லியது] இ-ள். யான் - நான், உள்ளுவன் - (அவர்சொற்
களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன், உரைப்பது - (வாயால்) சொல்வ
தேனும், அவர் திறம் - அவர் நற்குணமே (அப்படிச்செய்யாநிற்கவும்)—ப
சப்பு - பசலைநிறம் (வந்தவின்றது)—கள்ளம் - (இது) வஞ்சனையாயிரு
ந்தது—எ-று. (கருத்து.) அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையா நிற்
பேன் வாக்கானுரைப்பது மவர் நற்றிறங்களையே யங்ஙனஞ்செய்யாநிற்
கவும் பசப்புவந்து நின்றதிது வஞ்சனையாயிருந்த தென்பதாம். உயிர
வும், ஓவும் அசைநிலைகள்-மெய் மற்றை - மனவாக்குகளின் வழியுள்
ளதாகலால் - அதனிடத்தும்வருந் தன்மைய தன்றாயிருக்க வந்தபடியா
ல் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தான்பொறுக்கின்றமை சொ
ல்லியபடியாயிற்று. (ச)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

[இது - தலைவர் பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீ பொறுக்கின்றிலை யென்றதோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்து சொல்லியது] இ-ள். உவக்கண் - அக்காலத்து, எங்காதலர் - எமது தலைவர், செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக, என்மேனி - எனது வடிவம், பசப்பூர்வது, பசலை மிகுமடை வது, இவக்காண் - இங்கேயன்றோ—(அப்படிப்பட்டது) இன்றுகொன்றோ வென்றோமோ—எ-று. (கருத்து.) பண்டு நங்காதலர் செல்வாராக வென் மேனிப் பசப்பூர்வதிங்கே யன்றோ வப்பெற்றியதின்று பிரிந்தாலன்றோ பேரவென்பதாம். * உவக்காண் இவக்காணென்பன சுட்டாகின்ற விடைச் சொற்கள் அவர்செல்லவும் பசப்பினது வரவும் பகைவர்களின் செலவு வரவுகள்போல்வதை அறிந்திருந்தும் அறியா தாய்போல் நீ சொல்லு கின்றது என்னையென்பதாம். (௫)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

[இதுவுமது] இ-ள். விளக்கு-விளக்கினது, அற்றம்பார்க்கும்-சோர்வுபார்த்து நெருங்குகிற, இருளேபோல் - இருளைப்போலவே, பசப்பு - இப்பசலை நிறம், கொண்கன் - தலைவனது, முயக்கு - புணர்ச்சியினது, அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும்—எ-று. (கருத்து.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருள்போலக்கொண்கனது முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிப்பசப் பென்பதாம் * முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்து வருகிற பசப்பு பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (௬)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

[இதுவுமது] இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன்- (முன்னொருநாளிலே காதலனைத்) தழுவிக்கிடந்தநான், புடைபெயர்ந்தேன் - (அறியாது) சற்று விலகினேனல், அவ்வளவில் - அவ்விலகியவளவிலே, பசப்பு - பசலை நிறமானது, அள்ளிக்கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள் போல வந்துநிறைந்தது—எ-று. (கருத்து.) முன்னொருநாள் காதலனைப்புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்ந்தனைப் புடைபெயர்ந்த வளவிலே பசப்பள்ளிக் கொள்வதுபோலவந்து செறிந்த தென்பதாம் * கொள்ளவென்பது குறைந்துநின்றது அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அப்படியாயினது - இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதஞ் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

[இது ... இப்பழிப்பசப்புநீ மறைவது [illegible] தோழியொ
டு பிணங்கிச்சொல்லியது] இ-ள். இவள் - இவள், [illegible] என்பதல்- (பொறுத்திராமல்) பசலைநிறமடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழித்
தலுவதல்லது, இவளை - இம்மாதை, அவர் - அவர், துறந்தாரென்பா
துறந்துபோனாரென்று சொல்லுவார், இல் - இல்லை—எ-று. (கருத்
து) இவளாற்றியிராது பசந்தாளென்றென்னைப் பழிகூறுதலல்லதிவ
ளவர் துறந்து போயினாரென்றவரைக் கூறுவா ரொருவருமில்லை யெ
ன்றாம், * தன்னையேநெருங்குதல் பற்றிப்பிணங்குகின்றமையால் ஈங்
ஙன வேறுபடுத்திச் சொல்லினள். (௮)

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்.
நன்னிலைய ராவ ரெனின்,

[இதுவுமது] இ-ள். நயப்பித்தார்- (இப்பிரிவையானே) உடன்ப
டும் வகைசொல்லியவர், நன்னிலையராவரெனின் - (இன்று உங்கருத
ல்) நல்லநிலையினராவராயின், என்மேனி - என்னுடம்பு, பட்டாங் (கு
க) - பட்டதுபட, பசக்க - பசலைநிறமடையக் கடவது—எ-று. (கரு
த்து) இப்பிரிவை யானேயுடன்படும்வகைசொல்லியவரின்று மேன்கரு
தானல்ல நிலையினராவராயி னென்மேனிப்பட்டதுபடப் பசப்பதா
வென்பதாம். * நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையரா
தல் பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. முன்
ப்பிரிவின்கொடுமை யறியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரிந்த
தலைவிலராகவே வேண்டுவது என்மேனியும் பசப்பும்யாதுசெய்யில் எ
னவென்பது படலிற்கைடால் மன் ஞறியிசையில்வந்தது, (௯)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின்,

[இது தலைவிபொறுத்தற் பொருட்டுத் தோழிதலைவனை இயற்பழி
த்தவிடத்து அவள் இயற்படச்சொல்லியது] இ-ள். நயப்பித்தார் - (அ
ன்று) குறையயப்பித்துக்கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அரு
ளாமையை, தூற்றாரெனின் - (கட்டுற்றோர்) தூற்றாராயின், பசப்பென
பசப்புத்தாளாயினளென்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல, பேர்பெ
றுதல் - பேரைப்பெறுதல், நன்றே - (எனக்கு) நன்றாம்—எ-று. (கரு
த்து) அன்றுதாங்குறையயப்பித்துக் கூடினவர்க்கின்று நல்காமையை
யுட்டோர் தூற்றாராயிற் பசப்புனாயினளென வேற்றுமையிலென்றிப்
பசப்புற்றாளாயினளெனவொற்றுமையாற்றுஞ் சொல்ல வப்பெயரை
பெறுதலெனக்கு நன்றென்பதாம். * கட்டுற்றாரென்பது வருவிக்கப்
பட்டது பரக்கப்பழித்தற்குப் பொறாமற் பிணங்குகின்றாளாதலால் இ
ம்மெச்சக்குறிப்பால் சொல்லினள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும்
[illegible] அடைந்தாள் இவளென்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம்

௱௨௰- ஆம், அதி - தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது - தனியாகிய துன்பமிகுதியாம் அதுபசப்புற்று வருந்தினவ
ளுக்கு உரியதாகலால் பசப்புறுபருவரலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே

காமத்துக் காழில் கனி.

[இது காதலர் உள்ளினும் பொருதவராய்க் கடிதிலே வருவார் நீ அ வரோடு பேரின்பத்தை அநுபவிப்பாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய து] இ-ள் தம்வீழ்வார் - தமயாலேவிரும்பப்பட்ட கணவர், தம்வீழ - த ம்மைவிரும்ப, பெற்றவர் - பெற்றமகளிர், காமத்து - காமவநுபவத்தின து, காழில்-வித்தில்லாத, கனி-பழத்தை, பெற்றாரே - பெற்றார்களே— எ-று. (கருத்து.) தம்மாற் காதலிக்கப்படுங்கணவர் தம்மைக் காதலிக்க ப்பெற்றமகளிர் பெற்றார்களே காமநுகர்ச்சியென்னும் பாவேல்லாத ப ழத்தினை யென்பதாம். ஈ காமம் ஆகுபெயர். காமத்தினது கனியென்ற தில் எனதுயிரென்பதுபோல் ஆறுவது ஒற்றுமைப் பொருளில்வந்தது முன்னே கல்வினையில்லாத விடத்துப் பெறக்கூடாமையால் பெற்றவி ன்றும், அவராலே தடையில்லாமல் அநுபவிக்கப் படுதலால் காழில்க னியென்றும் சொல்லினான். எக்காதலர் பிரிதலேயல்லாமல் பிக்காரா மையுமுடைமையால் அக்கனி எம்பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (க)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

[இதுவுமது] இ-ள். (அறமும், பொருளும், இன்பமும், நோக்கிப்பிரி ந்தால்) வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்கமாட்டாதமகளிர்க்கு வீழ் வார் - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர், அளிக்கும் - அளவறிந்து ச்செய்கிற, அளி-தலையளி, வாழ்வார்க்கு- (தன்னையேநோக்கி) உயிர் வாழ்வார்க்கு, வானம்-மழை, பயந்தற்று- அளவறிந்து வந்துபெய்தது போலும்— எ-று. (கருத்து.) அறமும் பொருளுமின்பமுநோக்கிப் பிரிக் காற்றமைமியின்றி வமையா மகளிர்க்கவனா யின்றியமையாக்கணவ ரள வறிந்துவந்து செய்யுந்தலையளி தன்னையே நோக்கியுயிர் வாழ்வார்க்கு வானமளவறிந்து பெய்தாற்போலு மென்பதாம். ஈ எக்காதலர் அவ்வாறு செய்யுந்தலையளியில்லையாகலால் மழைவறந்த விடத்து விரும்பாமையால் அத்தலையளியில்லையாகலால் மழைவறந்த விடத்து அதனால் வாழாதார் போல இறத்தலேயெமக்கு உள்ளதென்பதாம். (உ)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

சஉஉ ாஉ0 - ஆம் - அதி—தனிப்படர்மிகுதி.

[இதுவுமது] இ-ள். வீழுநர் - (தம்மால்) விரும்பப்படுகிற கணவ ரால் வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு—(காதலர்பிரி ந்து) நம்மைவிட்டுக் கடிதில்வருவார், வாழுநமென்னும் - (வந்தால் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற, செருக்கு-தருக்கு; அமைவு டைத்தாம்— எ-று. (கருத்து.) தாம்விரும்புங்கணவரால் விரு ப்படுமகளிர்க் கேற்புடைத்துக்காதலர் பிரிந்தாராயினு நம்மைவிட்டுக் கடிதின்வருவராதலா லின்புற்றுவாழ்துமென் றிருக்குஞ்செருக்கெ ன்பதாம். ஈ நாம் அவரால் விரும்பப்படாமையால் நமக்கு அமைவு டைத்தன்று அப்படுதலே யென்பதாம். (ங)

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

[இது காதலரை இயல்பழித்தற்கு அஞ்சி அவரது அருளின்மையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடையையா லாக் கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுவா யென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். வீழப்படுவார் - (கற்புடைமகளிராலே) நன்கு மதிக்கப்படுவாரும், தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட கணவரால், வீழப்படாஅரெனின் - விரும்பப்படாராயின் கெழீஇயிலர் - தீவினையுடையரேயாவர்—எ-று (கருத்து.) கற்புடையமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாருந் தாம்விரும்புங் கணவரால் விரும்பப்படாராயிற் தீவினையுடைய ரென்பதாம். * உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையில்லாமை தீவினையுடையேனுக்கு அந்நன்குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (௪)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[இது அவர்மேலே காதலுடைமையால் அவர் கருத்தறிந்துபோ த்தாயென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது] இ-ள். நாங்காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு-நமக்கு, எவன் - என்னவின்பத்தை, செய்ப - செய்வார்—(அப்படியே) தாங் காதல்கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து—எ-று (கருத்து.) நம்மாற்காதல் செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச் செய்வாரோ தாமுநமக்குக்காதல் செய்யாவழி-என்பதாம். * அக்காதலுடைமையாற் காம்பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். ஓ-அசைநிலை. (௫)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

[இதுவுமது] இ-ள். (மகளிர் ஆடவரெனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்) காமம் - ஆசையானது, ஒருதலையான் - ஓரிடத்தில்,(உண்டாயின்)—இன்னாது - துன்பஞ்செயலதாம், காப்போல - காவடிப் பாரம்

போல, இருதலையானும் இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்) (அது)—இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம் எ-று. (கருத்து) மகளிராடவ ரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை யொருதலைக்கண்ணேயாயின் இன்னாது காவினதுபாரம்போல் இருதலைக்கண்ணு மொப்பினதினிதென் பதாம். * ஆகுபெயர்கள் கண்ணுதமிழைப் பொருளில்வந்தன கா - அதன்பா ரத்துக்கு ஆகுபெயர் எவ்விடத்து உண்டாகியவாசை அவரிடத்தும் உண்டாயின் நான் இப்படித்துன்பமனுபவித்தல் கூடுமோவென்பதாம். (௬)

பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காமன்
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

[இதுவுமது.] இ-ள். காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒத்தல்லாமல் ஒருவர்கணின்று - ஒருவரிடத்தேநின்று, ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனாகிய, காமன் - (அவ்விடத்துப் பக்ஷபாதமாகிய)—பருவரலும்-நோயையும், பைதலும் - துன்பமிகுதியையும், காணான்கொல் - அறியானோ—எ-று. (கருத்து.) காமநுகர்தற்குரிய விருவரிடத்து மொப்பநிற்றலை யொழிந்தொருவரிடத்தேநின்று போர்செய்கின்ற காமக்கடவு ளவ்விடத்துப் பக்ஷபாதனாய் பருவரலும் படர்மிகுதியுமறி

யால்சொல்லோ வென்பதாம். * விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாவி டத்தும் நிகழ்வதை அறிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வே றுபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியாதென்பதாம். (௭)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

[இது தலைவனது தூதுவரக்காணாத தலைவி சொல்லியது] இ-ள். வீழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங்காதலரிடத்திருந்து, இன்சொல் - இன்சொலையும், பெறாஅ - பெறாது, வாழ்வாரின் - (பிரிவுபொறுத்து) உயிர்வாழ்கின்றமகளிர்போல், வன்கணார் - தைரியமுடையவர், உலகத்து - உலகில, இல் - இல்லை — எ-று. (கருத்து) தம்மால் விரும்பப்படும் காதலிறக்குமின்று மொழின்சொலையும் பெறாதே பிரிவாற்றியுயிர்வாழ்கின்ற மகளிரைப்போல வன்கண்மை யுடையாரிவ்வுலகத்தில்லை-என்பதாம். * காதலரிடத்துச்சொல்லதுவாயினும் எனக்கு இனிதாமென் றன்றேத்தால் இச்சொவென்றான். உப்மைமிகாரத்தால் தொக்கது நாமவர்களேனுதலால் அதுவும்பெறாதுஉயிர்வாழ்கின்றேமெனல்பதாம்.

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

[இதுவுமது.] இ-ள். நசைஇயார் - (என்னால்) விரும்பப்பட்டதலைவர், நல்காரெனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாராயினும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்து, இசையும் - எச்சொற்களும், செவிக்கு - எங்காது

களுக்கு, இனிய - இன்பஞ்செய்தனவாம் — எ-று. (கருத்து) விரும்பப்பட்ட காதலரென்னையன்பிலரேயாயினும் விரும்பப்படுமவரை யோர் சொல்லுமெஞ்செவிக்கினியவென்பதாம். * இதனால் சொல்லாமை அவர்வரவுசொல்லுமெனும் சொல்லாயினும் இனிதாய் அமையுமென்பது படுகின்றது. அர்சொல்லும் பெற்றிலேனென்பதாம். (௯)

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

[இது தலைவனது தூதுவரப்பெறாமல் தான் தூதுவிட நினைந்தவள் நெஞ்சொடுசொல்லியது.] இ-ள். உறாஅர்க்கு - (தன்னுடன்) உறாதவர்க்கு, உறுநோய் - (உனது) மிகுந்தநோயை, உரைப்பாய் - சொல்லுதற்கு, நெஞ்சு - நெஞ்சே (நீபொருண்மையாயினும்) அரிதாகிய அதனைவிட்டு — கடலை - (உனக்குத்துயரஞ்செய்கின்ற) கடலை, செறாஅஅய் - தூர்க்க முயற்சிசெய் (அதுஎளிது) — எ-று. (கருத்து) நம்மோடுறாதார்க்கு நின்றுறுநோயுரைக்கலுற்றநெஞ்சே நீற்றுயாயினுமரிதாகலதனையொழிந்து நினக்குத்துயரஞ்செய்கின்றகடலைத் தூர்க்கமுயல் வாயாகவென்றென்பதாம். * சொல்லதுவுற்றது அனவிறந்த நோயாகலானும் கேட்போருறவிலராகலானும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாமல் முயல்கின்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (௰)

௱௨௰க-ஆம், அதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

அம்மகவதூ முன்கூடியகாலத்து இன்பத்தைநினைந்து ° பாசறையிடத்துத் தலைவன் தனிமையுடைதலும் தலைவி தனிமையுடைதலும் - ஆம். இது படர்மிகுதி தலைவிடத்தாக நினைந்த தலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்தம் பற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளினுந் தீராப்பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காமமினிது.

[இது ஆற்றாய்சொல்லும் பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். (புணர்ந்து அனுபவித்தகாலை இன்பத்தை) உள்ளினும் - (பிரிந்துவிட்டு) நினைத்தாலும் (அப்பொழுது பெற்றதுபோல்) தீராப்பெருமகிழ் செய்தலால் - நீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் - (உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமம் - காமமானது, இனிது - இன்பந்தருந்தன்மையுடைத்து—எ-று. (கருத்து.) முதலக் கூடியவனான்றை யின்பத்தினைப் பிரிந்துநினைந்தாலும் தலைப் பொருத

° பாசறை - பகைமேற்சென்றோர் உறைவிடம்.

நினைந்தவர் புலம்பல். சஉ௧

...நினைப்பைக் கருத்தோ னன்றியல்ல
...பம்பயத்தானா...த்தென்பதாம்.
...த்து ...நிலைமை மறைவகைமையும் சொல்லியபடி. (௧)

எனைத்தொன்றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்றில்.

[இதுவுமது] இ-ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரை, நினைப்ப - (பிரிவிலிருந்து) நினைக்கால் (அந்நினைந்தவர்க்கு)—வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம், இல் - இல்லையாம்—(அதனால்) காமம் - காமம், எனைத்து - எவ்வளவாயினும், ஒன்றினிதேகாண் - இன்பந்தருவதொன்றேகாண்—எ-று. (கருத்து.) தம்மால்விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கணினைந்தால் நினைவார்க்குப் பிரிவால் வருவதோர் துன்பமும் இல்லையாதலால் காமமெத்துணையேனும் இனியதொன்றே காணென்பதாம். ஏ புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிடத்தும், காமமாக இனிதென்றற்கு - வினைந்துநினைதென்றுன் உம்மைநோக்க துதாய்பொருந்திருந்த வகைசொல்லியபடி. (௨)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

[இது தலைவனைநினைந்து வருந்தும் தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். (எனக்கு) தும்மல் - தும்மல், சினைப்பதுபோன்று - அரும்புதல்போலத் தோன்றி, கெடும் - கெடுகின்றது (அதனால், நினைப்பவர்போன்று - (தலைவர்) என்னை நினைப்பவர்போன்று, நினையார்கொல் - நினையாராகல்வேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) எனக்குத் தும்மலெழுவது போன்று தோன்றிக்கெடுகின்றதனால் தலைவரென்னை நினைப்பார்போன்று நினையாராக வேண்டுமென்பதாம். ஏ நாமத்துள்ளாசரிய உறவினர் நினைத்தவிடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல்தோன்றுமென்கிற உலகவழக்கை பற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தொழில்முடிவது போன்று முடியாமை யறிந்தவள் சொல்லியதாயிற்று (௩)

யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர்.

[இ-ரை] இ-ள், எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்தில், அவர்-அவர், ஓஒ உளரே - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயேயிருக்கின்றார் (அப்படியே) — அவர்நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும், யாமும்-நாமும் உளேங்கொல் - உள்ளோமாயிருக்கிறோமோ (ஆகேமோ) — எ-று. (கருத்து.) எம்முடைய நெஞ்சத்தவரெப்பொழுது முளரேயாயிருக்கின்ற நல்வகையே யாவருடைய நெஞ்சத்தியாமுமுளமாகுமோ வாகாமோவென்பதாம். ஓ ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்திநின்றது. யாம் இருந்தும்

௪

௪௨௯ ## ௱௨௰௧-ஆம் அதி — நினைந்தவர் புலம்பல்.

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இ-ரை] இ-ள். தந்நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சிடத்து (யாஞ்செல்லாமல்) எம்மை-எங்களை, கடிகொண்டார் - காவல்கொண்டவர் — எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சிலிடத்து ஓவா வரல் - ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு - நாணார்கொல் - நாணாரோ — எ-று. (கருத்து) தம்முடைய நெஞ்சில் நாம் யாந்து செல்லாமலே காவல்கொண்ட காதலர் நாமெம்முடைய நெஞ்சில் எந்நேரமும் ஒழியாது வருதற்கு நாணார்கொல்லோவென்பதாம். * ஒருவரைத் தம்மிடத்து வர ஒருபோதும் உடன்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் நாணுடையார் செயலல்லாமையால் நாணார்கொலென்றாள். (௫)

மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரொடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

[இது அவரோடு கூடியநாளை யின்பத்தை நினைந்து வருந்துகின்
ருய் அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது]
இ-ள். யான்-நான், அவரோடு- அவரோடு, உற்றநாள்-புணர்ந்தநாளி
இன்பத்தை, உள்ள-நினைத்தலால், உளேன்-(இத்துன்பவெள்ளத்தில்
உயிர்வாழ்கின்றேன், மற்று-அது இல்லையாயின், யான்- நான், என்னு
ளேன்-வேறே எதனால்உயிர்வாழ்வேன்—எ-று. (கருத்து.) யானவரோ
டுபுணர்ந்த நாளை யின்பத்தைநினைதலா லித்துன்பவெள்ளத்து மு
யிர்வாழ்கின்றேனது மின்றாயின் வேறெற்று லுயிர்வாழ்வேனென்பதா
ம். * நாள் ஆகுபெயர் உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுண்டு அவைபெற்றிலே
னென்பது படநின்றமையால் மன்- ஒழியிசை அவை அவனது காதல
ருதல் தணந்துசெல்லுதல் முதலானவை, அவையாவும் இல்லாமை
யால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லையென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

[இதுவுமது] இ-ள். மறப்பறியேன்-(இவ்வின்பத்தை) மறத்தலறி
யேனாகி, உள்ளினும்- இன்றுநினையாநிற்கவும்- பிரிவானது)— உள்ளம்-
(என்) னுள்ளத்தை, சுடும்- சுடுகின்றது (அப்படிபிரிவுபொறுதகாள)—
மறப்பின் - மறந்தால், எவனாவன் எதனால் இறவாதிருப்பேன்—எ-று.
(கருத்து) அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனு யின்றுநினையாநிற்கவும் பிரி
வென்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்ற தங்ஙனம் பிரிவாற்ருத யான்மறந்தா
லிறந்துபடாதுள்ளேனவ தெற்றுலென்பதாம். * மன்னென்பது இங்கே
யும் அவ்வொழியிசை. கொல்- அசை. (எ)

எனைத்து நினைப்பினுங் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இது இக்குறிப்பறிவுற்று தலைவி உனக்கு இன்பப்பெறாமை சென்றதோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். காதலர் - தலைவராயவர், எனைத்து நினைப்பினும் - (யான் தம்மை) எவ்வளவு மிகநினைத்தாலும், காயார் - (அதற்குக்) கோபியார், செய்யுஞ்சிறப்பு - (அவர் எனக்குச்) செய்யுஞ்சிறப்பு, அனைத்தன்றோ - அவ்வளவன்றோ - எ-று. (கருத்து) தம்மையான் இடைவிடாது நினைத்தாலும் அதற்குவெகுளாமை காதலரெனக்குச் செய்யுமின்பமாவ தவ்வளவன்றோ வென்பதாம். கோபியாமை அவ்வினைத்தற்கு உடம்பட்டு நெடுநினைத்தல். தனக்கு அவ்வின்பமன்றியும் சிறந்தது இல்லாமையால் அதனைச் சிறப்பென்றாள். தோழிசொல் லியவதனைக் குறிப்பால் இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (அ)

விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை
யாற்ற நினைந்து.

[இது தலைவன் தூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றவள் இடந்தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். வேறல்லமென்பார் - (நாங்களிருவரும்) வேறல்லமென்று சொல்லுபவராகிய அவரின், அளியின்மை - அருளில்லாமையை, ஆற்ற நினைந்து - மிகவும் நினைந்து, என்னின்னுயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும் - கழிகின்றது — எ-று. (கருத்து) முன்பெல்லா நாமிருவரும் வேறல்லவென்று சொல்லுபவர் தமதளியின்மையை மிகவுநினைக்கின்றதனால் இனியவுயிர் கழிகின்றதென்பதாம். அளியின்மை - பின்வருவனாகாதலைப் பிரிதலும் பிரிந்து நீடாமையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும், முதலியவை. பிரிவைப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று இடந்தொன்னவருக்கு என்னுயிர் பிரிவைக்குறித்தல்ல அவரன்பில்லாமையைக் குறித்துக் கழிகின்றதென்று எதிரழித்துச் சொல்லியபடி. (௯)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

[இது அத்திடஞ்சொல்லியவளுக்கு எதிரழித்தல் காமமிக்க அதிகதுக்கத்தினாலே சொல்லியது] இ-ள். மதி - சந்திரனே, விடாஅது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே, சென்றாரை - (விட்டுப்) போயினாரை, கண்ணினால் - கண்ணளவாலாயினும், காண - காணப்படும்வகை, படாஅதி - (நீ) மறையாதிருப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்) — வாழி - நீ வாழ்வாயாக — எ-று. (கருத்து.) மதியே யென்னெஞ்சை விடாதிருந்தே விட்டுப்போயினாரை யானென் கண்ணளவாயினு மெதிர்ப்படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக. அப்படிச் செய்தால் நீ வாழ்வாயாகவென்பதாம். கண்ணளவாலெதிர் படுதலாவது மதியிருவராலுமே பார்க்கப்படுதலால் இருவர் கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல் குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழியென்றாள். (௰)

௱௨௰௨-ஆம்-அதி-கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைமகள் தான் கண்ட கனவின்றன்மையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. அக்கனவு உறக்கமின்றி நினைவுமிகுதியாலே கண்டதாகலான் இது நினைந்தவர் புலம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

[இது தலைவன் தூதுவரக்கண்ட தலைவி சொல்லியது] இ-ள். (யான் வருந்துகின்றதை அறிந்து அது தீர விடுத்த) காதலர் - தலைவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டு, வந்த - (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு - கனவினுக்கு, விருந்து - விருந்தாக, யாதுசெய்வேன் - யாதுசெய்வேன் — எ-று. (கருத்து.) யான் வருந்துகின்றது அறிந்து தீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு வந்த கனவினுக்கு யான் விருந்தாக யாதினைச் செய்வேனென்பதாம். * கொல் - அசை, விருந்தென்றது - விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை அந்நனவிலே காணாமையால் யாதுசெய்வேனென்றாள். (க)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[இது தூதுவிடநினைந்ததலைவி சொல்லியது] இ-ள். கயலுண்கண் - (தூங்காதழிகின்ற) என்கயல்போலும் மையுண்கண்கள், யான்-நான், இரப்ப - இரந்தால், துஞ்சின் - தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட)தலைவர்க்கு, உயலுண்மை-பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன்—எ-று. (கருத்து.) தஞ்சாது வருந்துகின்றவென்கயலேபோலு மையுண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயிற் கனவிடைக்காதலரைக் கண்டேன்கண்டாலவர்க்கியா னுற்றியுளேனுய்தன்மையானேவிரியச்சொல்லுவேனென்பதாம். * கயலுண்கணென்றாள் - கழிந்தகாலத்திற் சிறப்பித்தூதர்க்குயாம் சொல்லாயல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லுமவைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச்சொல்லுவே னென்னுங் கருத்தால் சாற்றுவேனென்றாள் இனி அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால்மன் - ஒழியிசை, மூன்றுங் கண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨).

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

[இது பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பேனென்பது தோன்றத்தலைவி சொல்லியது] இ-ள். நனவினான் - நன

0. நனவு - சாக்கிரம் - அறிவுவிழித்திருக்குங் காலம்.

௱௨௨. ஆம்

அதி — கனவுநிலையுரைத்தல்.

யில்லாது, நல்காதவரை - அருள்செய்யாததலைவரை, கனவினான் - கனவிடத்து, காண்டலின் - காணுதலால், என்னுயிர் - என்னுயிரானது உண்டு - நீங்காதிருக்கின்றது — எ-று. (கருத்து.) கனவின் கண்வந்து தலையளி செய்யாதவரை யான்கனவின் கட்காண்டலாலே யென்னுயிர் உண்டாயி ருக்கின்றதென்பதாம். * இவ்வுருபுகள் கண்ணுருபுப் பொருளில்வந்தன. அக்காணுதலாலே பொறுத்திருக்கின்றே னுயிர்போன் நீங்கலவேண்டாவெ ன்பதாம். (௩)

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

[இதுவுமது] இ-ள். நனவினான் - நனவில், நல்காரை - அருள் செய்யாதவரை, நாடித்தரற்கு - (அவர்போனவிடத்) தேடிக்கொண்டுவ ந்து தருதலால், கனவினான் - அக்கனவினால், காமம் - இன்பமானது உண் டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது — எ-று. (கருத்து.) நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதாரை யவர்சென் றவிடந்தேடிக்கொண்டுவந்து காண தருதலாற் கனவின் கண்ணேயெனக்கின்ப முண்டாகின்ற தென்ப தாம். * காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாதவரை அவர்போன விடமெல்லாம் அறிந்துபோய்க்கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்த கனவால்வரு மின்பமுண்டென்பதாம். (௪)

நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

[இதுவுமது] இ-ள். நனவினால் - (முன்னே) நனவிலேயே கண்டதூஉம் (தலைவனைக்) கண்டு அநுபவித்தவின்பமும், ஆங்கே - அங்கண்டபொழுதே—(இனிது - இனிதாயிற்று, கனவுந்தான் - (இன்று) கனவிலேயே கண்டு அநுபவித்தவின்பமும்)—கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே, இனிது - இனிதாயிற்று—(அதனுல்லவனக்கு இரண்டுமொத்தன)—எ-று. (கருத்து.) முன்னனவின்கணவனைக்கண்டு நிகழ்ந்தவின்பந்தானுமினிதாயிற்றப்பொழுதே யின்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமு மதுகண்டபொழுதே யினிதாயிற்றாதலிலெனக் கிரண்டுமொத்தனவென்பதாம். ✽ இனிதென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. கனவுக்குப்பேரா மூன்றும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்றும் அதுகொண்டு பொறுப்பேனென்பதாம். (ரு)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்

காதலர் நீங்கலர் மன்.

[இதுவுமது] இ-ள். நனவெனவொன்று - நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற வொருபாவி, இல்லையாயின் - இல்லாவிட்டால், கனவினால் - கனவிலேவந்துகூடிய, காதலர் - தலைவர், நீங்கலர் - (என்னைப்) பிரியார்—எ-று. (கருத்து.) நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற வொருபாவி யில்லையாயிற்

சஉ௨ ஏஉஅ-ஆம்-அதி—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

• மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

[இது தலைவி தன்னுளவுரைவத்தைத மாலைப்பொழுதின் மேலிட்டுச்சொல்லியது] இ-ள். மருண்மாலை - மயங்கியமாலையே (நீயும்)—புன்கண்ணை - (என்போல்) ஒளியிழப்பை யுடையையாயிருந்தாய், வாழி - வாழ்வாயாக, நின்றுணை - உன துணையும், எங்கேள்போல் - எமதுதுணை போல வன்கண்ணதோ - இரக்கமில்லாமையுடையதோ (சொல்லு)—

எ-று. (கருத்து.) மயங்கினமாலாய் நீயுமெம்மைப்போலப் புன்கண்ணுடையையா யிருந்தாய் நின்றுணையு மெந்துணைபோல வன்கண்ணையுடையதோ கூறுவாயாக வென்பதாம். ✽ மயங்குதல் - பகலும் இரவும் தம்முள்ளே கலத்தல். ஒளியிழத்தல் பற்றித்துணையும் உண்டாயிற்றெனச் சொல்லினாள். துணையுமென்றவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய் நீயும் இன்பமுற்றிலையென்னும் குறிப்பால் வாழி

-யென்றாள். (உ)

பனியரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[இது பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். (தலைவர் கூடிய நாளெல்லாம்) பனியரும்பி - என்முன்னே நிக்கமறைந்து, பைதல்கொள்மாலை - பசந்துவந்தமாலையானது, துனியரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் - (அதற்குண்டாகிற) துன்பம், வளர - (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும் - வருகின்றது — எ-று. (கருத்து.) காதலர்கூடிய நாளெல்லாமென் முன்னஞ்சிக்கவெய்திப் பசந்துவந்த மாலை இக்காலெனக்கிறந்துபாடு தோன்றியதற்குள் தான் துன்பமொருகாலைக் கொருகால் மிக வளராநின்ற தென்பதாம். இ குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவரு மாலையென்னுஞ் செம்பொருள் குறிப்பால் அறியநின்றது யான்பொறுக்கும்வழி எவ்வெனன்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

[இதுவுமது] இ-ள். மாலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்கவந்தமாலை) காதலரில்வழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது - கொலைக்களத்து - கொலைசெய்கிறதளத்து, ஏதிலர்போல - கொலைஞர்போல, வரும் - (அவ்வுயிரைக்கொல்லுதற்கு) வருகின்றது — எ-று. (கருத்து.) காதலருள்ளபொழுதெல்லாமென்னுயிர் தளிர்ப்பவந்த மாலை யவரில்லாத விப்பொழுதெழுந்து மித்தலேயன்றிக் கொல்லுங்களத்துக் கொலைஞர் வருமாறுபோல வவ்வுயிரைக் கோடற்குவாராநின்றதென்பதாம். ஏதிலர் - அருள் யாதுமிலார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பி

னின்றுசெய்து வந்தபொழுதாம் இன்று [illegible] பகைமையாகின்றது [illegible] என்பதாம். (௪)

காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

[இதுவுமது] இ-ள். (காலையும், மாலையும் அவர் கூடியகாலை [illegible]) காலைக்கு - காலைப்பொழுதிற்கு, செய்த - (என்னாலே) செய்யப்பட்ட, நன்று - உபகாரம், என்கொல் - யாதோ, மாலைக்கு - மாலைப்பொழுதிற்கு, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை - அபகாரம், எவன்கொல் - யாதோ — எ-று. (கருத்து.) [illegible] காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது மாலைக்குச் செய்த வபகாரம் யாதென்பதாம். [illegible] [illegible] காலை [illegible] ஒருகாலை அழிந்து [illegible] [illegible] பகையென்கொலென்றுபர், சொல்லினும். [illegible] - அறுபொருள். [illegible] [illegible] மாலைப்பொழுது - [illegible] துன்பஞ் செய்கின்ற தென்பதாம். (௫)

மாலைநோய் செய்தல் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

[இது இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவுக்கு எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். மாலை - முன்னெல்லாம், எனக்கு உற்றாய் - (இன்பஞ்செய்து அளித்து) மாலை, நோய்செய்தல் - (இன்று பகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை, மணந்தார் - அணைந்தவர், அகலாதகாலை - பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்ததிலேன் - அறியப்பெற்றிலேன் — எ-று. (கருத்து.) முன்னெல்லாமென்னுடன் கூடியின்பஞ்செய்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிவதற்கு முன்னே யறியப்பெற்றிலேனென்பதாம். அப்படியறிந்திருந்தேனாயின் அவர் பிரிவுக்கு உடன்படேனென்பதாம். (சு)

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

[இது மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவளாகுதற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். இந்நோய் - இக்காமநோயானது (பூ) — காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி, பகலெல்லாம் போதாகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய் முதிர்ந்து, மாலை

மலரும் - மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது — எ-று. (கருத்து.) இக்காமநோயானது பூக்காலைப் பொழுதின்கணரும்பிப் பகற்பொழுதெல்லாம் போதாய் முதிர்ந்தும் மாலைப்பொழுதின்கண் மலர்கின்றதென்பதாம். தூங்கியெழுந்தபொழுதாகலால், கனவிலே புணர்ந்ததை நினைந்து பொருந்தல்பற்றி - காலையரும்பியென்றும், பின்பொழுது செல்லச் செல்ல அதனை நினைந்து பொறுத்தல்பற்றி - பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தம் துணைகளோடே நினைந்துவந்து சேரும் விலங்குகளையும் மாக்களையும் கண்டு தான் அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொறுமை மிகுதல்பற்றி - மாலைமலருமென்றும் சொல்லினள். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது] இ-ள். ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேய்ங்குழல், அழல்போலும் - (இப்போது) நெருப்புப்போலே சுடுவதாகி, மாலைக்குத் தூதாகி - மாலைக்குத் தூதுமாகி — (அம்மாலைவந்து என்னைக் கொல்லுமிடத்து) கொல்லும்படை - கொலைசெய்யும்படையுமாயிற்று — எ-று. (கருத்து.) முன்னெல்லாமினிதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல் இன்று அழல்போலச் சுடுவதாய் மாலைக்குத் தூதுமாய் வந்தென்னைக் கொலைசெய்யுங் கொல்லும் படையுமாயிற்றென்பதாம். * பி

ன் வந்தபோது மென்பது. உவமையைச் சொல்லேரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. கொல்லுதற் கருவியாதலால், படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையையும் பெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம்.

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

[இதுவுமது] இ-ள். (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி நோயுழந்தேன்) மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை, மாலை - மாலைக்காலம், படர்தரும்போழ்து - வரும்பொழுது, பதி - இவ்வூரெல்லாம், மருண்டு - மயங்கி, பைதலுழக்கும் - நோயை அநுபவிக்கும்—எ-று. (கருத்து.) இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன் இனிக்கண்டாரு மதிமருளும்வகைமாலை வரும்பொழு திப்பதியெல்லாமயங்கி நோயுழக்கு மென்பதாம். * பின் மருண்டென்பது, மருள் வென்பதன் பொருளில்வந்தது, கூற்றமாக நினைத்துச் சொல்கின்றாளாதலால், மாலைபடர்தரும் போழ்தென்றுரன்யான் இறந்துபடுவேனென்பதாம்.

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[இதுவுமது] இ-ள். என்மாயாவுயிர் - (பிரிவைப்பொறுத்து) இதுவரையிருந்த என்னுயிரானது, பொருண்மாலையாளரை - பொருளியல்பே

தமக்கியல்பாகவுடையவரை, உள்ளி - நினைந்து, மருண்மாலை - இம்மயக்குமாலையிலே, மாயும் - மாய்கின்றது—எ-று. (கருத்து.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத்திறந்துபடாதிருந்த என்னுயிரானது பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து இம்மயக்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றதென்பதாம். * மருளுக்குக் குறித்த பருவம் கழியவும் - [illegible] வாராமையால் - சொல்லிவருந்த [illegible] ல்பொறுத்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார். [illegible] யிற்றும் இனிச்சொல்லுவேன் நயித்ததால் பயனில்லை [illegible]. (௰)

௱உ௪-ஆம் அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைவி பிரிவுடையாள் [illegible] தோழிக்கு - நெற்றி முதலாகிய அவயவங்கள் நலமழிதல். இது [illegible] மிகுவதாகலான் பொழுது கண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

[இது பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனைக்குறித்துத் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். சிறுமை - இப்பெருந்துயரம், நமக்கொழிய - நம்மிடத்து நிற்க, சேட்சென்றார் - வெகுதூரத்திலே சென்ற தலைவரை, உள்ளி - நினைத்து (அழுதலால்)—கண் - (உன்) கண்கள் (ஒளியிழந்து)—நறுமலர் - (முன்னே தமக்குத் தோற்ற) நல்லமலர்களைக் கண்டு நாணின - (இப்பொழுது) நாணிவிட்டன—எ-று. (கருத்து.) இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே ஒழியப் பிரிந்து சேணிடைச்சென்ற தலைவரை நினைந்தழுதலாற் கண்கள் ஒளியிழந்து முன் தமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாமே நாணிவிட்டனவென்பதாம். * உரைக்கலென்பது - காரியத்தாற்கு அறுதலால் - அதற்கோபர் இலைகண்டோர் அவனைக் கொடியனென்று சொல்லுவராகலின் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

[இ-வுமறு] இ-ள், பசந்து - நிறம்வேறுபட்டு, பனிவாருங்கண் - நீர்வாராநின்ற கண்கள், நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப் பட்டவரது, நல்காமை - அருள்செய்யாமையை, சொல்லுவபோலும் - (பிறர்க்குச் சொல்லுவ) போல்கின்றன, (இனிப் பொறுத்தல் வேண்டும்)—எ-று. (கருத்து.) பசப்புடன்மேல் நீர்வார்கின்ற கண்கள் நம்மை நயக்கப்பட்

டவாறு நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாகின்றன, இனிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதாம். ௬ சொல்லுவபோலல் அதனை அவர் அறிதற்கு அநுமானமாகுதல். (௨)

தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

[இ-வுமறு] இ-ள். மணந்தநாள் - (தலைவர்) கூடியகாலத்தில், வீங்கிய (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த, தோள் - (எனது) தோள்கள், தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சாலஅறிவிப்பபோலும் - மிகவும் அறிவிப்பனவாபோல்வனவாகின்றன (இது தகாது)—எ-று. (கருத்து.) காதலர் மணந்தநாளில் மிகுதியாய்ப் பூரித்த என்தோள்கள் அவர் பிரிந்தமையால் இளைத்து வருந்துவபோல் மெலியாநின்றன விதுதகாதென்பதாம். ௨ அன்றும் அப்படிப்பூரித்தும் இன்றும் இப்படிமெலிந்தால் இரண்டும் கண்டவர் கடிதில் அறிந்து அவரை அயோக்கியரென்பாரென்பதாம். (௩)

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இ-வுமறு] இ-ள். துணைநீங்கி - (அன்பரும்) துணைவரைப் பிரிந்ததனால், (அவராலேபெற்றசெயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல்கவின் - பழைய இயற்கையழகும், வாடியதோள் - இழந்த இத்தோள்கள்—(இன்று அதற்குமேலே) பணைநீங்கி - (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி - பசும்பொன்வளைகள், சோரும் - கழலுகின்றன—(இவை இப்படி செய்யுந் தன்மையனவல்ல)—எ-று. (கருத்து) அன்று நன்றாயிருந்த வலரால் பெற்றசெயற்கை யழகேயன்றிப் பழையவியற்கை யழகு மிழந்தவித்தோள்களின் றதற்குமேலே தம்பெருமையுமிழந்து வளைகழலாநின்றனவாயினவாதலால் செயற்பாலனவல்லவாமென்பதாம். ௩ அன்று பிரிந்தாரென்று அவர் அன்பில்லாமையுணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்தில் வந்திலரென்று அவர்பொய்ம்மையுணர்த்துகின்றன. இனி அவ்வகைச் சொல்லுமிறவர்போல் குறையுண்டோமென்பதாம். (௪)

கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இ-வுமறு] இ-ள். கொடியார் - (நமதுள்ளக்காலேயிருந்தும் பொருள் வருக்கு இப்படி கவலைப்பட்டுயவும் என்றுமெண்ணாதாரு) கொடியவரது, கொடுமை - பொல்லாங்கை, உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன, தொடியொடு - வளைகளுங்கழன்று, தொல்கவின் வாடியதோள் - பழைய இயற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள்—(இனி அதனை மறைக்கும் வழியாது)—எ-று. (கருத்து.) கல்வுக்கைக்கெழுநிறை மாற்றுநாட் டுன்றுகை காலக்கண்டித்த தென்னுமென்று எண்ணாத கொடியாரது கொடுமையைத்தன்

[illegible] (௭)

[illegible]

[illegible]

[இது [illegible]] இ-ள். [illegible] என்பதாம். (௮)

[illegible]

[illegible]

[இது [illegible]] இ-ள். [illegible] (௯)

[illegible]

[illegible]

[இது [illegible]] இ-ள். [illegible]

(தன்னை இறுகத்) தழுவியகைகளை (இவளுக்குநோமென் றயிலேத்து)—ஊக்க-(சுருங்கிளம்)தளர்த்தினேனாக—(அம்மாத்திரமும்பொறாமல்)பைந்தொடிப் பேதைநுதல் - பசியவளைகளையணிந்த பேதையாதுநெற்றியானது, பசந்தது-நிறம் வேறுபட்டது, அப்படிப்பட்டநெற்றி இப்பிரிவுக்குயாதுசெய்யுமோ—எ-று. (கருத்து.) தன்னைமுயங்கியகைகளை யிவட்குநோமென்றுகருதி யொரு ஞான்று யானெகிழ்த்தேனாக வத்துணையும்பொறாமைபைந்தொடியணிந்த பேதையது நுதல் பசந்து தப்பெற்றித்தாயது கவிப்பிரியாதுசெய்யுமோ-என்பதாம். * இவிக்கடியிலே சொல்லவேண்டுமென்பதுகருத்து. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

[இதுவுமது] இ-ள். (அப்படிதழுவியகைகளைத்தளர்த்தலால்)முயக்கிடை அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே, தண்வளிபோழ- சிறுகாற்றுநுழைந்ததாக (அவ்வளவிடையீடும் பொறாமல்;—பேதைபெருமழைக்கண்- பேதையினது பெரியகுளிர்ந்தகண்கள், பசப்புற்ற - பசலைநிறமடைந்தன (அப்படிப்பட்டகண்கள் மலர்களும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படிபொறுத்தன)—எ-று. (கருத்து.) அவ்வளவைகளை யூக்குதலான் முயக்கிடையே சிறுகாற்றுநுழைந்ததாக வத்துணையிடையீடுபொறாது பேதையது பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன வத்தன்மையவான்கண் கண்மலைகளுங் காடுகளுமாய் வவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன வென்பதாம். * தண்மை இங்கே மென்மைமேல் நின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்ற நின்றது (கூ

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். கண்ணின்பசப்போ - (சிறுகாற்று நுழைதலால்) கண்களின்பசப்போ பருவரலெய்தின்று - துன்பமடைந்து, ஒண்ணுதல் (தனக்கு அயலாகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியால், செய்தது-விளைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு பார்த்து—எ-று. (கருத்து)தண்வளிபோழலுந்த கண்ணின்பசப்புத்துன்பமுற்றது தனக்கயலாய வொண்ணுதல் விளைத்தபசப்பைக் கண்டென்பதாம். * அது கைகளைத்தளர்த்தியவளவிலேபசந்தது. யான்கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும்நீங்கி அக்காற்று உள்ளே நுழையுமட்டும் பசந்திலேனென்று தன்கொடுமையும் அத்தன்மென்மையும் கருதிவெள்கிற்றென்பதாம். * ஆகவே அவளுறுப்புகள் ஒன்றிலொன்று முற்பட்டு நலனழியும் - யாம்கடிதிலே சொல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (ய)

௱௨௰ரு - ஆம். அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவுபொறுமை மேற்பட்டதனாற் றலைவி தன்னெஞ்சொடு சொல்லிறந்த அரியனவு சொல்லுதல். இஃது உறுப்புநலனழிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

[இது தன்பொருமை நிருத்திறகாடியது] இ-ள். நெஞ்சே-மனமே, எவ்வநோய் - ஒன்றுநூர் தீராதநோயை, தீர்க்குமருந்து - தீர்க்குமருந்தாவது, ஒன்று - ஒன்றை—(காண் அறியும்படியாக) எனைத்தொன்றும்-எப்படிப்பட்ட தொன்றாயினும், நினைத்து- அறிந்து, சொல்லாயோ- (எனக்குச் சொல்லாயோ—எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சே யிவ்வெவ்வநோய் தீர்க்குமருந்தாவ தொன்றினை யானறியுமாற்றால் யாதொன்றாயினு நீயறிந்தெனக்குச் சொல்லென்பதாம். உயிரிறுதிப்ப திறந்தானவிலைவிட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றதற்கு எனைத்தொன்றுமென்றான். (க)

காதல் அவரிலர் ஆகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் நெஞ்சு.

[இது தலைவன் தலைவனைக்காணுதலிலே ஆசை மிகுதியால் சொல்லியது] இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே, வாழி - வாழ்வாயாக, அவர் - அத்தலைவர், காதலிலராக - (நம்மேல்) ஆசையிலராகவும், நீநோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம், பேதைமை-(உன்) அறியாமையேயாம்—(வேறொன்றுமில்லை)—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சே வாழ்வாயாக அவர்நங்கட்காதலிலராகவு நீ யவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேதுவின் பேதைமையே பிறிதில்லையென்பதாம். நம்மையினைப்பாமையால் நம்மிடத்து ஆசையிலரென்பது தறியலாம் அதை யறியாமை மேலும் அவரிடத்துப்போக நினையாது அவர்வரவுபார்த்து வருந்துகின்றாய் இதுநீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்றுங் கருத்தால் பேதைமையென்றான், வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு யாம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல்.

[இதுவுமது] இ-ள். நெஞ்சே - மனமே, இருந்து - அவரிடத்துப் போகாமல் (இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து, உள்ளி - (அவர்வரவினை) நினைந்து, பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்றது என் - என்னை, பைதனோய்செய்தார்கண் - இத்துன்பநோய் செய்தவரிடத்து, பரிந்து - (மனத்து)

சசிறி யைஉறு - ஆம் - அறு—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

இரங்கி, உள்ளல் - (சற்று) நினைத்தல், இல் - உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சே யவர்பாற் செல்லாதுஞ் செய்யாநின்றுஞ் செய்யாதிருந்தவர் வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னை யிப்பைதனோய் செய்தார்மாட்டு மனமிரங்கிவரக் கருதலுண்டாகா தென்பதாம். அவரிடத்து அருளுடைமை யில்லாமையால் தாமாகவாரார் நாம் அவரிடத்துச்செல்லுதலே இனித் தகுவதென்பதாம். (௩)

கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காணல் உற்று.

[இ-ரை-வுரை] இ-ள். நெஞ்சே - மனமே (நீ அவரிடத்துச் செல்லுதற்குரியாயின்)—கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு (அல்லாமல் நீமாத்திரம் செல்வாயானால்)—இவை - இக்கண்கள், அவர் காணலுற்று - அவரைக்காணல்வேண்டி, என்னை - என்னை, தின்னும் - (நீ காட்டென்று) தின்பதுபோல்வருத்தும்—எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சே யவர்பாற்செல்லுதற்குரியாயி னிக்கண்களையு முடன்கொண்டு செல்லாவாகவன்றி நீயே செல்வாயினிவைதாம் காட்சி விரும்பினவாக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்றென்னைத் தின்பதுபோன்று நலிவிற்குமென்பதாம். * கொளவென்பது கொண்டென்பொருளில் வந்தது, அதனைத் தீர்க்கவேண்டுமென்பதாம். என்றதுதான் செல்லவிருத்து.

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றா லுறாஅ தவர்.

[இ-ரை-வுரை] இ-ள். நெஞ்சே - மனமே, யாம் - நாம், உற்றால் - (நம்மை) விரும்பா, உறாஅதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை, செற்றார் என - வெறுத்தாரென்று நினைத்து, கைவிடல் - (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும்வழி, உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ (இல்லை)—எ-று (கருத்து.) நெஞ்சேயாந்தம்மையுறத் தாமுறாக்காதலரை வெறுத்தாரென்று கருதிப்புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வழிநமக்குண்டோ வில்லையென்பதாம். * அவ்வழியில்லாமையால் அவரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தகுமென்பதாம். (ரு)

கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் னெஞ்சு.

[இது தலைவனது கொடுமை நினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத நெஞ்சினைக்கோபித்துச் சொல்லியது] இ-ள். என்னெஞ்சு - என்னெஞ்சே, (யான் நம்மோடு பிணங்கினால்) கலந்து - புணர்தலாய், உணர்த்துங்காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால் - பார்த்தால், புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய் - (பின்) அதனை நீக்கமாட்டாய்—(அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) பொய்க்காய்வு காய்தி - அவரைக் கொடியரென்று பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய்

(இனி அதனைப்பொழித்து அவரிடத்துச்செல்லத்துணி)—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சே யான் நம்மோடு புலந்தால் அப்புலவியையகலவிக்கவல்லவனை நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற்பொய்யேயாயினு மொருகாற் புலந்துபின்னதனை நீக்கமாட்டாய் அதுமாட்டாத நீ இப்பொழுதவர் கொடியரெனப்பொய்க்காய்வு காய்கின்றாய் இனியிதனை யொழித்தவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாகவென்பதாம். * புணர்தலால் உணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தானீக்குதல். அதனாலே காமக்கிழப்பாலிற்புலவியை யொழித்தல். கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காதலருழிவெறுக்கின்றதனும் பயனில்லையென்பதாம். (௬)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

[இருசார்வும் தமக்கலாவிலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவிசொல்லியது] இ-ள். நன்னெஞ்சே - நல்லநெஞ்சே, காமம்விடு ஒன்றோ (காமத்தைவிடமாட்டாயாகில்) காமமிருப்பதற்கேவிடு, நாண்விடு - (விடா ஒன்று) [காமமிருப்பதனை விடமாட்டாயாகில்] நாணத்தை விடு (இரண்டும்விடாமை உன்கருத்தாகில்)—இவ்விரண்டு - [ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுடையவாகிய] இவ்விரண்டையும், யானோ-நானோ, பொறேன் - (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனல்லேன்—எ-று. (கருத்து) நல்லநெஞ்சே காமத்தைவிடு ஒன்றினை விடமாட்டாயாயின் நாணினைவிடு அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயின் ஒன்றற்கொன்று மாறுகொள்ளா யவ்விரண்டினையுமுடன் றாங்கும்வகையானில்லே னென்பதாம். யானோவென்னும் பிரிநிலை யேகாரம் - நீ பொறுப்பினும் என்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது - இவ்விரண்டும் விடாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் நல்லையென்னுங் குறிப்பாயிற்று. அதுகாட்டே யெனினும் என்னுமிரண்டாதல் பேதமையால் அதற்கு ஆமென்றிலே னென்பதாம். இரண்டுமென்பதன் முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொகையது.

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(இதுவுமது) இ-ள். என்னெஞ்சு - என துநெஞ்சே, அவர் - அவர், இப்பொழுதை (அறியாமையால்) பரிந்து - கொண்டுவந்து, நல்காரென்று அருள்செய்யாராயினரென்று நினைந்து—(அதை) அறிவித்தற்பொருட்டு பிரிந்தவர்பின் - (நம்மைப்) பிரிந்துபோயினதலைவர்பின்னே, ஏங்கி - அன்பழுந்து, செல்வாய் - போகநின்றாய், பேதை - ஒன்றுமறியாய் —எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சே இவ்வாற்றாமைபடுபவ ளைமயினேந்தாலருதலையளி செய்யாராயினரென்றுகருதி யவர்க்கறிவித்தற் பொருட்டு எம்மைப்பிரிந்து போயவர்பின் னேங்கிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியாயென்பதாம், பொருளமைதிக்குந் நம் அருள்செய்யாமல் போயினரைக் காணுதலிடத்தே நின்ற

காமத்தோர்க்கு அறிவித்தமாத்திரத்தில் - அருள்செயவருவரென்று நினைத்தமையால் பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(இதுவுமது) இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே, காதலவர் - அன்பர், உள்ளத்தாராக (உன்) னுள்ளிருப்பவராக (முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்)—நீ உள்ளி - (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி, யாருழை - யாரிடத்து, சேறி - செல்கிறாய்—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சே காதலவர் நின்னகத்தாராக முன்பெல்லாங் கண்டிருந்தும் இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச்செல்கின்றதெவரிடத் தென்பதாம். உன் னுளிருக்கின்றவரைப் புறத்துத்தேடிச்செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழியென்பதாம். (௯)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

[இது இவ்வாமறந்து பொறுத்தல்வேண்டுமென்பதுதோழிக்குச்சொல்லியது] இ-ள். துன்னா - (நம்மை) கூடாதவண்ணம், துறக்கவை - துறந்துபோயினாரை, நெஞ்சத்துடையேமா - (நாம்) உள்ளுடையேமாக — (முன் விழுந்த புறத்தழகேயன்றி) இன்னும் - இன்னுமும், கவின் - (அழகினையும்) இழத்தும் - இழப்போம் — எ-று. (கருத்து.) பெண்மைக்கு கூடாவண்ணம் துறந்துபோயினாரை ஞாபகத்துடையேமாக முன்விழுந்த புறக்கவின்னாயன்றி மின்றலக்கக் கவினையுமிழப்பேமென்பதாம். அவர்கம்மைக்கூடாமல் துறந்தாராகவும் நாம் அவரை மறக்கமாட்டேமாகவும், போனமெய்யழகேயன்றி மின்தகினையும் இழப்போமென்பதாம்.

௱உ௬ - ஆம், அதி- நிறையழிதல்.

அஃதாவது - தலைவியானவள் நில்லை அடக்கப்படுமெனவவளை ஆசைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாள் வாய்விடுதல். அதுஅழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடு சொல்லுதலால் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
> நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

[இது நாணுமனிறையும் அழியாமல் பொறுத்தல் வேண்டுமென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது. இ-ள். நாணுந்தாழ்வீழ்த்த-நாணுமிய தாழினைக்கோத்த, நிறையென்னுங்கதவு - நிறையென்று சொல்லப்படுகதவை, காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய குந்தாலி, உடைக்கும் - முறிக்கின்றது (இனி அவைமிற்றலும் இல்லையான் பொறுத்தலும்

இல்லை — எ-று. (கருத்து.) நாணுமிய தாழினைக்கோத்த நிறையென்னுங் கதவினைக் காமவேட்கையாகிய கணிச்சியுறுதியாக இடித்தொழிப்பதால் நிற்றலுமில்லை பொறுத்தலுமில்லை யென்பதாம். * நீ நாணுநிறைகளுடைமையை அறியாதாகலால் அதனைத் தாழாக்கியும் நல்விருப்பமாகையால் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலால் நிறையைக் கதவாக்கியும் வலியமையான் முன்பு காரணமின்மையான் நாணுமினைதொடரும் அமைத்தன்றி நீண்டுபோதுநின்றவை (ப்) துருசேசியாக்கலால் தன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுஞ் சொல்லினாள். (க)

> காமம் எனவொன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
> யாமத்தும் ஆளும் தொழில்.

[இது நெஞ்சுவிடத்தக்க தோன்றிய காமம் வெளிப்படாமல் அடக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது] இ-ள். யாமத்தும் - (எல்லாரும் தொழிலொழிந்து) துயிலும் நடுயாமத்திலும், என்னெஞ்சத்தை - என் நெஞ்சை, தொழில்-தொழிலின்கண், ஆளும்-(ஏவி) ஆளாநின்றது (ஆதலால்) — காமமெனவொன்று - காமமென்று சொல்லப்படுவதொன்று

கண்ணின்றோ, கண்ணின் கண்ணிறைப்பின்றோ (இல்லையாதலால்) அது — எ-று. (கருத்து.) எல்லாரும் தொழிலொழியு யாமத்தும் என்னெஞ்சத்தை பொறுத்தல் தொழில்கொள்வதனால் காமமென்று சொல்லப்பட்டது ஒன்று கண்ணோட்டமின்று யிருக்கின்றதென்பதாம். * தொழிலே

மேலாளுதல், அலைவாரிடத்துச் செல்லவிடுதல், தானாகத் தொழில்பட வேளுதல் உலகிடைப்பல்லாமையால் காமமென வொன்றுண்டாம் அது தன்னைக்கொள்ளுகின்று அனைவரிடாது தொன்றுதலால் கண்ணோட்டமு மின்றுகச்செல்கின்றன் காமம்தன்னுள்ள அடக்கப்படுவதோ சொல்லியது.

மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும்.

[இது மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது] இ-ள். காமத்தை - இக்காமத்தை, யான் - நான், ஓ - அசைநிலை, மறைப்பேன் - (மன் துணிவே) மறைக்கவினைப்போ—(அதனுல்) குறிப்பின்றி (இது) - என் கருத்தின்கழிவாகமல், தும்மல்போல் - தும்மலைப் போல், தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது—எ-று. (கருத்து) இக்காமத்தையான் உன்னுள்ளே மறைக்கக்கருதுவேனாகவு அதுவென் கருத்திற்கு வாராது தும்மல்போல் வெளிப்பட்டே விடுகின்றது என்பதாம். ஈ மன் - ஒழியிசையில்வந்தது. எப்படித்தும்மல் அடங்குகின்ற தில்லையோ அப்படியேகாமம் அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (௩)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும்.

[இதுவுமது.] இ-ள். யான்-நான், ஓ-அசை, நிறையுடையேனென் பேன் (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையேனென்று நினைத்திருப்

பேன் (அதனுல்) என்காமம் - என துகாமம், மறையிறந்து - மறைத்தலைக் கடந்து, மன்றுபடும் - பலருமறியப்படுகின்றது—எ-று. (கருத்து.) இதுவரையில் எல்லாம் யானென்னை நிறையுடையளென்று கருதியிருந்தேனாகவும் என் காமமறைத்தலைக்கடந்து மன்றிலகண் வெளிப் படாநின்ற தென்பதாம். ஈ மன் - ஒழியிசையில்வந்தது இனி இக்காமமானது என்னளவினதல்ல வென்பதாம். (௪)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

[இது நம்மையமறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடவேண்டுமென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது] இ-ள். செற்றார்பின் - தம்மைவிட்டுப்போனவர் பின், செல்லா - செல்லாது நாமும் நீங்கியிருக்கிற, பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது, காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவர்கள், அறிவதொன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று—எ-று. (கருத்து.) தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாமுமகன்று நிற்கும் நிறையுடைமை காமநோயினையுறாதா ரறிவதொன்றன்றி யுற்றாரறிவதொன் றன்றென்பதாம். ஈ இன்பத்தோடு குறியுங்காலத்தைத் துன்பமுண்டாகுழியும்படி செய்தலாலே, செற்றாரென்றாள். பின்சொல்லுதல் மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல், பெருந்தகைமை ஆகுபெயர். காமநோயுறாதார் மானமுடையார். நன்மையறியாதவரிடத்தும் சென்றேயிற்கும் யான் அறிவதொன் றன்றென்பதாம். (௫)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

[இ-ரை.] இன் செற்றவர்பின் - (என்னை நீங்கிச் சென்றவர்பின்னே) — சேறல்வேண்டி - போகச் செல்லல் வேண்டுதலால், என்னையுற்றதுயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது, எற்று - எத்தன்மையது, அளித்து - [illegible] — எ-று. (கருத்து.) என்னையகன்று சென்றார்பின் போனவச்சேறலை வேண்டுதலாலென்னையுற்றதுயர் எத்தன்மை சாலதென்பதாம். * அரோ - அசை. அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோயானது நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம். (௬)

நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[இது பரத்தையிடத்தினின்றும் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறையழிவினாலே கூடியதலைவி நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யாதென்றதோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். பேணியார் - (எம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் (வந்து) — காமத்தால் - காமத்தினாலே, பெட்ப - (யாம்) விரும்பியவைகளை, செயின் - செய்யுமளவிலே, நாணென வொன்றோ - நாணென்றுசொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ, அறியலம் - அறியமாட்டேமாயிருந்தனம் — எ-று. (கருத்து.) எம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தாலும் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவில் நாணொன்றுமறியமாட்டேமா யிருந்தேமென்பதாம். * விரும்பியவை வேட்கைமிகுதியினாலே நினைத்தனக் கல

விதன் நிறையழிவால் அறிபயமற்றுடைய [illegible] அவனோடு [illegible] மனதொடு சேர்த்துக்கொண்டு சொல்லுகுள்.
(அ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

[இ-துவுமது] இ-ள். [illegible] (ஆனந்தமுத) உடைக்கும்- அழிக்கிற, படை- ஆயுதம், [illegible] ஏவ்வேசவல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழியன்றோ - தாழ்ந்தமொழிகள் அன்றோ (ஆனபின் அதனிடத்திலிருப்பதென்ன) — [illegible] வாவில்லையழிக்கும் தான [illegible] நற்றாயாய்த்தானன்றோ வாயமிவ்வது [illegible] பெண்மை - இங்கே தன்னைப்பற்றி [illegible] கடவெய்யுதும், பிணங்கினும் [illegible] கும்-நீங்கேடுமென்றும், இ-வ [illegible] யும் காருபல் கலவியில் [illegible] சொன்னதற்கு, பன்மாயக்கள்வனென்றான். [illegible] கலம்புடையோனைக் சொல்லுதற்கென்கை. அவன் [illegible] கச்சொற்கள் அம்லையாக [illegible] அறியா தொழிலானென்பதாம்.

புலப்பல் எனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இ-துவுமது] இ-ள். (அவன்வந்தபொழுது) புலப்பல்- பிணங்கக்கடவேனென்று நினைந்து சென்றேன் - அவனிடத்தில் [illegible] நீங்கிய போயினேன் (போயியும்) நெஞ்சம் - (என்) நெஞ்சமானது (நிறையினில்லாமல் நிறுத்துக்கொண்டு போய்)— கலத்தலுறுவது - (அவனோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை கண்டு - அறிந்து புல்லினேன் — (இனி அது வாயாதென்று) தழுவினேன் — எ-று. (கருத்து.) அவன் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி [illegible] நீட்டத்துப் போயினேன் போயுமாவன்னெஞ்சு நிறையின் [illegible] போ [illegible] கலத்தற்கு [illegible] வாயாதென்று புல்லினேன் - என்பதாம். ஈ [illegible] பிணக்குதற்குக் காரணமாகிய [illegible] தானே கலத்தற்குக் காரணமாய் [illegible] (கூ)

நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்.

[இ-துவுமது] இ-ள். நிணந்தீயிலிட்டன்ன-நிணத்தைத் தீயிலிட்டா ல் அது உருகுமாறுபோல் தாதலைக்கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற, நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, கூடி - (யாம்) அவனைக்கூடி, புணர்ந்து- (பின்) புணர்ந்து, ஊடி நிற்பேமெனல் - (அங்ஙனமே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல், உண்டோ - உண்டாகுமோ — எ-று (கருத்து.) நிணத்தைத் தீயின்கண்ணிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தம் காதலனைக்கண்டால் நிறையழிந்துருகு நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு [illegible] முடிப்பின் புணரா தங்கியேயே நிற்கக்கடவோமென்று கருதலுண்டாமோ வாராதென்பதாம். ஈ யான் அத்தன்மையேனாகவே [illegible] அது இல்லையாயிற்றென்பதாம்.
(ய)

௱௨௭-ஆம்- அதி - அவர்வயின் விதும்பல்.

அஃதாவது - பரதேசப்பிரிவிலே தலைவரும், தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவரை யொருவர் காணுதற்கு விரைதல் - இதனுள்தலைவி சொல் நிறையழிவால் உண்டாதலால் அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[இது தலைவி தோழிக்கு விடைகூறலாற் சொல்லியது] இ-ள். விரல்-(எ ன்) விரல்கள், அவர்சென்றநாள் - (அவர் நம்மைப்பிரிந்து) போகிய நா

ள்களை, ஊன்றி- (சுவரிலே குறியைவைத்து) தொட்டெண்ணுதலால், தே ய்ந்த-தேய்ந்தன (அதுவேயன்றி)— கண்ணும்- (என்) கண்களும், வாள

ற்று - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து-புல்லென்ற - புல்லியவாயி ன (இவ்வாறாகியும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றில்லை)— எ-று. (கருத்து.)

அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோயநாள்கள் சுவரின்கண் வைத்த குறிகளைத் தொட்டெண்ணுதலா லென்விரல்கடேய்ந்தன அதுவேயன்றி யவர்வரும் வழிபார்த்தென்கண்களுமொளியிழந்து புல்லியவாயின இவ்வாறாயுமவர்வ ரவுண்டாயிற்றில்லையென்பதாம். கண் ஆகுபெயர் புல்லியவாதல் நு ட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை. இனி யாங்காணும் விதம் யாதெ ன்பதாம். ஊன்றெண்ணலும் - வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய் தொழியாம ல் எப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் றோள்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

[இது பொறுமைமிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதே சிறிதுமற க்கவேண்டுமென்ற தோழிக்கு தலைவி சொல்லியது] இ-ள். இலங்கி ழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடையாய், இன்று-(இறந்துபடுகின்ற) இக்காலில், மறப்பின் - (தலைவரை) மறப்பேனாயின், மேல்-மறுபிறப்பி லும், காரிகை - அழகானது, நீத்து-(என்னைவிட்டு)நீங்க, என்றோள்-எ னதுதோள்கள், கலங்கழியும்- வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம் எ-று. (கருத்து.) விளங்காநின்ற விழையிழையுடையாய் காதலரையின்றியா ன் மறப்பேனாயின் மேலுங்காரிகை யென்னை நீப்பவென்றோள்கள் வளை கழல்வனவா மென்பதாம். இலங்கிழாயென்பது, இதற்குநீயாதும்பரிவி ன்றுயில்லையென்னுங் குறிப்பித்து, நீத்தென்பது - நீப்பவென்னும் பொருளி ல்வந்தது, இச்சமயத்திலே அவரை நினைத்தால் மறுமையிலே அவரை அ டைந்துஇன்புறலாம் அதனால் மறக்குந்தன்மையேனல்லேனென்பதாம்.

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

௱உஎ - ஆம் - அதி—அவர்வயின்விதும்பல்.

[இதுவுமது] இ-ள். உரனசைஇ - (இன்பத்தைவிரும்பாமல்) வெ ற்றியைவிரும்பி, உள்ளந்துணையாக - (காமந்துணையாதலை இழந்து)தம்ம னவெழுச்சி துணையாக, சென்றார் - போயினவர், வரனசைஇ (அவைக ளை இழந்து இங்கு) வருதலை விரும்புதலால், இன்னும் - இவ்வெல்லையி லும், உளேன் - உயிரோடிருக்கின்றேன்— எ-று. (கருத்து.) இன்பநு கர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சிச்சென்றவர் துணையாதலையிழந்து தம்மூக்கந்துணை யாகப்போயினு வெற்றியைநச்சி நின்வருதலை நச்சுதலானியா னிவ்வெ ல்லையினுமுளேனுயிரேனென்பதாம். உரம் - ஆகுபெயர், அவ்வாசை யால் உயிர்வாழ்கிறேன் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம்.

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்

- கோடுகொ ளேறுமென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது] இ-ள். பிரிந்தார் - நீங்கிய காமத்தாராகி (எம்மைப்) பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமம் - கூடிய காமத்துடனே, வரவுள்ளி- (எம்மிடத்து) வருதலைநினைத்தலால், என்னெஞ்சு-எனது மனமானது வருத்தமொழிந்து, கோடுகொடேறும் - மரக்கொம்பின்மேலும் பாய்ந்தேறுகின்றது — எ-று. (கருத்து.) நீங்கியகாமத்தாராய் எம்மைப் பிரிந்துபோயவர் கூடிய காமத்துடனே தங்கள் வருதலை நினைத்தெனெஞ்சு வருத்த மொழிந்து மரக்கொம்பின்மேற் பாய்ந்தேறுகின்றது என்பதாம், போர்க்குப் பிரிபுந்தபொழுது காமமின்பநோக்காமையும், அதுமுடித்தவிடத்து அதுவேநோக்கலும் தலைவருக்கு இயல்பாதலால் கூடிய காமமோடென்றாள் மரக்கொம்பு முதலாகிய காமத்தினது தொழில் - கொம்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டது அவ்வளவை நினையாமற்போவேனாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (௪)

காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

[இது தலைவனது வரவுசொல்லப்பெறுதவளாய் விரும்பேவறுபடா தே என்றதோழிக்குச் சொல்லியது]-இ-ள். கண்ணார-(என்) கண்களாலும் வகை, கொண்கனை- (என்) கணவனை, காண்க - (நான்) காண்பேனாக, கண்டபின் - (அப்படிக்) கண்டபின்பு, என்மென்றோள் - என்மெல்லிய தோள்களிலுள்ள, பசப்பு- பசலை, நீங்கு(ந்தானே) நீங்கும் — எ-று. (கருத்து.) என்கண்களாலும்வகை (என்) கணவனையான் காண்பேனாக வந்தவனம் கண்டபின் என்மெல்லிய தோள்களின்கண் பசப்புத்தானே நீங்குமென்பதாம். * காண்கவென்றது இங்கேவேண்டிக்கொள்ளுதற்பொ ருளிலேவந்தது அதுவேண்டுமென்பது படர்மிகுதியால் பன்முறை கேட்டவளவிலே நீக்காதென்பதாம். (௫)

வருகமற் கொண்கன் ஒருநாட் பருகுவன்
பைதனோய் எல்லாங் கெட.

[illegible] தன்உரை - ஆம் - அதி — அவர்வயின் விதும்பல்.

[இதுவுமது] இ-ள். கொண்கன் - (இத்தனைநாளாகவாராதிருந்த) தலைவன், ஒருநாள் - ஒருதினம், வருக-(என்னிடத்து) வருவானாக (வந்தால்) — பைதனோய் எல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம் கெடும்படிக்க, அவ்வமிர்தத்தை — பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன் — எ-று. (கருத்து.) இத்தனைநாளும் வாராதகொண்கனொரு நாளென்கண் வருவானாக வந்தபத் துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல் லாங்கெட அவ்வமிர்தத்தை வாயில்களைந்தாலும், பருகக்கடவேனென் பதாம். * வருகவென்றதற்கும், மன்னென்றதற்கும், முன்சொல்லப்ப ட்டபடியேகொள்க அக்குறிப்பு அவ்வொரு நாளைக்குள்ளே இவ்வள க்கடவ நோய்களையும் கெடுப்பனென்பதாம். (௬)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

[இதுவுமது] இ-ள். கண்ணன்னகேளிர்- கண்போற்சிறந்தகேளி ர், வரின்- வருவாராயின், புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு நீட்டித்ததை க்குறித்துப் பிணங்குவேனோ, புல்லுவேன்கொல் - (என்பொறுக்கலா ட்டாமையைக் குறித்துத்) தழுவுவேனோ, கலப்பேன்கொல் - (இவ்விர ண்டும் வேண்டுதலால் இவ்விருசெயல்களையும்) கலப்பேனோ (யாதுசெ

ம்பக்கடவேன்—எ-று. (கருத்து.) கண்போலச்சிறந்த கேளிர் வருவாரு ழினவர் வரவுமிட்டித் தமைநோக்கியான் புலக்கக்கடவேனோ வன்றியெ ன்றூற்றாமைநோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ விவ்விரண்டும் வேண்டுதலா லவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ யாதுசெய்யக்கடவே னெ ன்பதாம். * ஓ-அசை. பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒரு பொழுதிலே கூடாமையால் கலப்பேனகொலென்றான். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கரு த்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (௪)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

[இது அரசனுக்குத் துணையாகப்பிரிந்த தலைவன் தொழின்முடிவு மீட்டித்தவிடத்தே தலைவியைநினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். வேந்தன்-அரசன், வினைகலந்து-போர் செய்தல்புரிந்து, வென்றீக-வெல்வேனாக (யானும்)—மனைகலந்து-மனைவியைச் சென்றுகூடி, மாலை-(அவ்விடத்து) மாலைக்கு, விருந்து-விருந்தினை, அயர்கம்-செய்யக்கடவேம் எ-று. (கருத்து.) வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக யானு மனைவியைச் சென்றுகூடி வந்தடைமாலைப்பொழுதிற்கு காம்விருந்தயர் வேமாக வென்பதாம். * மனை-ஆகுபெயர். போர்செய்தற்கண் வந்தமாலைக்கு எதிர்கொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமையால் மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான் இதுதொழின் முடியு முன்சொல்லலால் விதுப்பாயிற்று. (௫)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

௧௨௭-ஆம் அதி.—அவர்வயின் விதுப்பல்.

[இதுவுமது] இ-ள். சேட்சென்றார் - தூரதேசத்திற்சென்ற தம் காதலர்; வருநாள்வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்தநாளை உட்கொண்டு, ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தாங்கி வருந்துபவர்க்கு) ஒருநாள் - ஒருநாளானது, எழுநாள்போல் - ஏழுநாள்போல, செல்லும் - நெடிதாகக் கழியும்—எ-று. (கருத்து.) சேணிடைச்சென்ற தம் காதலர்மீண்டு வரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு வருந்துமவர்க்கு ஒருநாளானது எழுநாள்போல நெடிதாகக் கழியுமென் பதாம். * எழென்பது அளவிறந்தமேலாய் மிக்கபன்மை குறித்துநின்றது தலைவிவருந்தமை பிறர்மேலிட்டுச் சொல்லியது. (௬)

பெறினென்னாம் பெற்றக்கா லென்னா முறினென்னா
முள்ளா முடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவுமது] இ-ள். காதலருள்ளமுடைந்து - நம்பிரிவுபொறாமல் தம்முள்ளமுடைந்து, உக்கக்கால் - இறந்துவிட்டது, பெறினென்னாம் - (அம் மைப்) பெறக்கூடலாலும் என்னபயன், பெற்றக்காலென்னாம் - (அம் மைப்) பெற்றால் என்னபயன், உறினென்னாம் - (அன்றி) மெய்யுறக்கலந் தால் என்னபயன் — (இவையொன்றாலும்பயனில்லை) — எ-று. (கருத் து.) காதலிநம்பிரிவில்லாற்று துள்ளமுடைந்திறந்து பட்டபிறகவளைப் பெறக்கூடலாலுமென்னவென்றியே பெற்றுவிட்டாலுமென்றியே மெய்யுறக் கலந்தாற்றுமென்னவென்றியே மெய்யுறக்கலவளை தெழுவிதாற்றுமெ ன்னினையேயான்றுதும் பயனில்லையென்பதாம். ❀ இம்மூன்றுமுடம் போடுபுணர்ந்திச் சொல்லப்பட்டன அதன்மேலும் முன்னைவழக்கமிரு த்தலால் அதற்குமுன்னேநாம் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலா ல் விதுப்பாயிற்று. (௰)

௱௨௮ - ஆம் அதி - குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன்தலைவிதோழியென்றிவர்கள் ஒருவர்குறிப்பை ஒரு வர்க்கு அறிவுறுத்தல். இதுபிரிந்துபோயதலைவன் வந்துகூடியவிடத் தேநிகழ்வதாகலால் அவர்வயின்விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

> கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
> உரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

[இது பிரிந்துகூடியதலைவன் ஆசைமிகுதியினாலே புணர்ச்சிநேர த்தியைப்புதிது புதிதாகப்பலவாறும் பாராட்டலகண்டு தலைவி இன்னும் பி ரிவனென்று அஞ்ச அதை அவன் குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குச்சொல் லியது] இ-ள். கரப்பினும் (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா அதற்கு உடன்படாமல் கையிகந்து- (உன்னைக்)கைகடந்து, நினுண் கண்

கண்- உன்(மை)யுண்டகண்களே, உரைக்கலுறுவது - (எனக்குச்சொ ல்லவது, ஒன்று - ஒருகாரியம், உண்டு - உண்டாயிருக்கின்றது (இனி) அத னை நீயே தெளியச்சொல்லு — எ-று. (கருத்து.) நீசொல்லாது மறைத்தா யாயினுமதற்கு உடன்படாதே நின்னைக்கடந்து நின் உண்கண்களே யென க்குச்சொல்லுதலுற்றதொருகாரிய முண்டாயிருக்கின்றது அதனை நீயேதெ ளியச்சொல்வாயாகவென்பதாம். ❀ தலைவன் கூறுதல் அடக்குதல்தன்வயி டத்துப் பிரிதற்குறிப்பு இருக்கின்றதாக நினைந்து வேறுபட்டவளது வே றுபாடுகுறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குச்சொல்லியமைக்குறிப்பறி வுறுத்தபடி. (௧)

> கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
> பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

[இது காணத்தால் அவன் அறுதிசொல்லாதவிடத்து அவன்தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். கண்ணிறைந்த காரிகை- (என்) கண்ணிறைந்த அழகையும், காம்பேர்தோள்- மூங்கில்போலுந் தோள்களையும் உடைய, பேதைக்கு- (என்னுடைய) மாதுக்கு, பெண்ணிறைந்த நீர்மை- பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை, பெரிது- (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது— எ-று. (கருத்து.) என் கண்ணிறைந்த அழகினையும் மூங்கிலையொத்த தோள்களையுமுடைய என்பேதைக்குப் பெண்ணியல்பாகிய நிறைந்தமடமை உவ்வளவன்றி மிகுந்ததென்பதாம். ஃ தன்னிடத்து இல்லாத பிரிவினைத் தன்னிடத்து ஏற்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிச்சொல்லினாள்.(௨)

மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். மணியில்- (கோக்கப்பட்ட) படிகமணிக்குள்ளிருந்து, திகழ்தரும்- (புறத்தே) காணப்படுகிற, நூல்போல்- நூலைப்போல், மடந்தை- இம்மடந்தையினது, அணியில்- அழகுக்குள்ளிருந்து, திகழ்வது- (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய, ஒன்று- ஒருகுறிப்பு, உண்டு- உண்டு— எ-று. (கருத்து.) கோக்கப்பட்ட படிகமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகும் நூல்போல இம்மடந்தை அணியகத்து புறத்துப் புலனாகின்றதோர் குறிப்புண்டென்பதாம். ஃ அணிபுணர்ச்சியாலாகிய அழகு - அதற்குள்ளிருத்தலாவது - அதனோடு உடனிகழ்வதல்லாதிருத்தல் உடனிகழ்தல் அதனையான் அறிகின்றிலேன் நீ அறிந்து சொல்லல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (௩)

முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். முகைமொக்குள்- அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளது- உளதாய் (புறத்தோன்றாத)—நாற்றம்போல்- வாசனைபோல், பேதை- (என்) மாதினது, நகைமொக்குள்-(என்னுடனே நகைக்க என்னுகிற) நகையது முகிழ்ப்பினுள் உள்ளது, உளதாய் (புறத்தோன்றாத)—ஒன்று- ஒருகுறிப்பு, உண்டு- உண்டு— எ-று. (கருத்து.) முகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல் என்பேதை என்னோடு நகக்கருதிய நகையது முகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப்

புலனாகாததோர்குறிப்புண்டென்பதாம். ஃ முகிழ்ப்பு முறுவற்சேயாற் புலப்படுதல் நகை- புணர்ச்சி விருப்பத்தால் நிகழ்வது. (௪)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கும் மருந்தொன் றுடைத்து.

[இதுவுமது] இ-ள். செறிதொடி- நெருங்கியவளைகளை உடையவள், செய்து (என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை) நினைந்து இறந்தகள்ளம்- (அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்) போனகுறிப்பு, உறுதுயர்- (என்) மிகுந்த துயரை, தீர்க்குமருந்தொன்று- தீர்க்கவல்லதாகிய மருந்தொன்று, உடைத்து- உடையது— எ-று. (கருத்து) நெருங்கியவளைகளையுடையாளொருத்தி இல்லாத பிரிவினை நட்டுக்கொண்டு காரணமாக என்னை மறைத்துப்போனகுறிப்பே என் மிக்க துயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றுடைத்தென்பதாம். ஃ மறைத்தகுறிப்பு தானும் உடன்போக உட்கொண்டது, உறுதுயர்- நன்றிசெய்யத் தீர்க்குமின்னலவாதுயர் - அதுதான் தீர்க்குந் திறம்பெருமையும் உளதாயது, மருந்து- பிரியாமையும் உடன்போதலும் வெளிப்படுத்தல், நீ அதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

[இது தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அவர் தெளிவிக்கச் சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது] இ-ள். பெரிதாற்றி- (தலைவர்வந்து நம்பிரிவினாலாகிய துன்பத்தை) மிகவுமாற்றி, பெட்பக்கலத்தல் (என்பது) மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அரிதாற்றி- பின்னும் (அத்துன்பத்தை) அரிதாகப்பொறுத்திருந்து, அன்பின்மை- (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது-நினைப்புத்தன்மையை, உடைத்து-உடையது-எ-று. (கருத்து.) காதலர்வந்து நம்பிரிவினாலாயதுன்பத்தை மிகவுமாற்றி நாம மகிழும்வண்ணம் கலக்கின்ற கலவியிருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை யரிதாகவாற்றியிருந்தவ ரன்பின்மையைநினையுந் தன்மையுடைத்தென்பதாம். * பிரிதற்குறிப்பினாலே செய்கின்றதாகலால் மூழ்வினை வேறு என்பது செய்வதாகின்றதென்பதாம். (சு)

தண்ணந் துறைவன் தணத்தலை நம்மினு
முன்னே யுணர்ந்த வளை.

[இதுவுமது] இ-ள். தண்ணந்துறைவன் குளிர்ந்ததுறையையுடையவன், தணத்தலை- (நம்மோடு மெய்யினாலே கூடியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரிதலை, நம்மினும் - (அவன்குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்மினும், வளை- இவ்வளையல்கள் முன்னம் - முன்னமே, உணர்ந்த- அறிந்தன—எ-று. (கருத்து.) குளிர்ந்ததுறையையுடையவ னம்மோடுமெய்யாற் கூடியிருந்தே மனத்தாற் பிரிதலையவன் குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினு மிவ்வளை களுமுன்னே யறிந்தனவென்பதாம். * (கருத்து.,

சுருதி)

உஅ-ஆம்-அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்,

கைகழிந்ததாகலாற் தணந்தமையொன்னும் யான்தெளிய அறிதற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தனவென்றற்கு - அதனைவளைமேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினள். (எ)

நெருநற்றுச் சென்றோரெங் காதலர் யாமே
யெழுநாளேமே மேனிபசந்து.

[இதுவுமது] இ-ள். எங்காதலர்- எமது தலைவர், நெருநற்று- நேற்றே, சென்றோர்- பிரிந்துபோயினர், யாமே- நாமும், மேனிபசந்து- (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேறுநிறமடைந்து, எழுநாளேம்- எழுநாளுடையேமாயினேம்—எ-று. (கருத்து.) எங்காதலர்பிரிந்துபோயினர் நெருநற்றேயப்பிரிவிற்கியாமோ மேனிபசந்தெழுநாளுடையே மாயினேமென்பதாம். * நேற்றுச்செய்த அருளினால் பிரிவுநிச்சயிக்கப்பட்டதென்றற்கு நெருநற்றுச்சென்றோனும் - அதனைச் சந்தேகித்துச் சொல்கின்றது எழுநாள் உண்டாகலால் அன்றே மேனிபசந்ததென்றற்கு மேனிபசந்தெழுநாளேமென்றும் - சொல்லினள் இவைதலைவனது பிரிதற்குறிப்பை அறிவித்தனவென்றது. (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோணோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள் செய்தது.

[இது தலைவிகுறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது] இ-ள். (யான் அவரைத் தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவளாகிய நாயகி) இங்கேயிருந்தாள் தொடிநோக்கி - (இவை நில்லாவென்று தன்) வளையல்களைப் பார்த்து, மென்றோணோக்கி - (அதற்குக் காரணமாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியதோள்களையும் பார்த்து, அடிநோக்கி - (பின் இவ்விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர்கடந்து நடத்தல் வேண்டுமென்று தன்) அடிகளையும்பார்த்து, ஆண்டு - அவ்விடத்து, அவள் செய்தது - அவள்

செய்தகுறிப்பு, அஃது - உடன்போக்காயிருந்தது — எ-று. (கருத்து.) யானது தெளிவித்தலாற் றெளியாதவர் பிரிவுமாறினமட்டுக் குறிப்பினினைவின்லாமெனத் தன்றோளையநோக்கி யாதம் கேதுனாக மெலிவுமெனிப் பிரிவெனத்தான் யென்றோள்களைநோக்கிப் பின்னைவல்லாங்கு விகாமம விட்டுடற்றுகாத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியை நோக்கியக்கண மவள் செய்தகுறிப்புடன் போக்காயிருந்ததென்பதாம். ஈ செய்தகுறிப்பு செய்தற்கேதுவானகுறிப்பு அஃதென்றான், செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளமென்றுணைகளின் பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அது அறுதற்குறிப்பயன். (௯)

பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[இது தன்பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் அறிவித்தது] இ-ள். (மகளிர்) காமநோய் - (தம்) காமநோயை, கண்ணினாற் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது) கண்ணினாற்சொல்லி, இரவு - (அதுநீர்தரல்வேண்டுமென்று அவரையிரவாமல் உடன்போதற்குறித்துத் தம்மடியினை) இரத்தல், பெண்ணினால் - (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண்மைமேலும், பெண்மையுடைத்தென்பு - ஒருபெண்மையுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் — எ-று. (கருத்து.) மகளி

௱௨௮-ஆம் அதி — குறிப்பறிவுறுத்தல். முடிக.

தன்காமநோயினைத் தோழியர்க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணாற்சொல்லியது நீர்தரவேண்டுமென்றவரை யிரவாதுடன்போகக் குறித்துத் தம்மடியினை யிரத்தல் தமக்கியல்பாகிய பெண்மையினு மொருபெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவரறிந்தோரென்பதாம். ஈ தலைமகளது உடன்போதற் றுணிவு தோழியாலே சொல்லக்கேட்ட தலைவன் பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை யறிவித்தற்கு அவள்பெண்மையைச் சிறப்பித்துச் சொல்லினான். (௰)

௱௨௯ - ஆம் அதி - புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக் கண்விரைதல், மேலைப்புணர்ச்சி மிகுபெற்றித் தலைவன் பிரிதற்குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே திகழ்தா அனைபிருநின்றமையின் அப்புணர்ச்சி த்தே நிகழ்தலால் இது குறிப்பறிவுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

[இது பிரிதற்குறிப் பின்னறிய தலைவனோடு கிளவிக்காலைக்குக் காரணம் யாதென்று வினவியது தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது] இ-ள். உள்ளக்களித்தலும் - நினைத்தமாத்திரத்தே களிப்படைதலும், காணமகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சியடைதலும் - கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு, இல் - இல்லை, காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு, உண்டு - உண்டு - எ-று. (கருத்து.) நினைப்புத்துணையானே களிப்பெய்தலுங் கண்டதுணையானே மகிழ்ச்சியெய்தலுங் கள்ளுண்டார்க்கில்லை காமமுடையார்க்குண்டென்பதாம். ௸ களித்தல் உணர்வழியாது மகிழ்தல், அவ்வுணர் வழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லாமையினாலே கள்ளுக்கில்லையென்றான், அப்படிப்பட்ட காமமுடைய காமம் நினைதல் கண்டவிடத்ததென்பதாம். (௧)

தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்.

[இதுவுமது] இ-ள். காமம் - காமமானது, பனைத்துணையும் நிறைய - பனையளவிலும் மிக, வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தினைத்துணையும் - தினையளவும், ஊடாமை - (தந்தலைவரோடு) பிணக்காமை, வேண்டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும் - எ-று. (கருத்து.) மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவிலும் மிகவுண்டாமாயினவராற் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படுமென்பதாம். ௸ லவ்டிறல் வருத்த மிரு

௱௨௰௯-ஆம்-அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

பொன்று பிறர்க்கு உறுதிசொல்வாள் போன்று தன்விரைவு சொல்லிய படி. (௨)

பேணாது பெட்டவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண்.

[இதுவுமது] இ-ள். பேணாது - (நம்மை) அவமதித்து, பெட்டவே - (தான்) வேண்டுவனவற்றையே, செய்யினும் - செய்தாலும், கொண்கனை - கணவனை, கண் - (எம்) கண்கள், காணாது - பாராமல், அமையல - அமைகின்றனவில்லை - எ-று. (கருத்து.) நம்மை யவமதித்துத் தான்வேண்டியவனவே செய்யுமாயினுங் கொண்கனை யென்கண்கள் காணாதமைகின்றனவில்லையென்பதாம். ௸ தன்விரைவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன் அவனொடு பிணக்குதல் யாதென்பதாம். (௩)

ஊடற்கட் சென்றேன்மன் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இ-துவுமது] இ-ள். தோழி-தோழியே (அன்பரைக்காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னொடு எண்ணி—) ஊடற்கட்சென்றேன்-(அவரோடு) பிணங்குதலிலேசென்றேன், என்னெஞ்சு-என்மனம் (கண்டபின்)—அதுமறந்து-அதைமறந்து, கூடற்கட்சென்றது-புணர்தலிலேசென்றது—எ-று. (கருத்து.) தோழிகாதலரைக்காணுமுன்னவர்செய்த தவற்றைத் தன்னொடு நினைந்தியானவரோடூடுதற்கண்ணே சென்றேன் கண்டபின் னென்னெஞ்சதனைமறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றதென்பதாம். ம செல்லுதற்கொழிவினது நிகழ்ச்சிக்கினைத்தெஞ்சிற்கும் ஒத்தலால்-அஃறாமைத்தென்றாள், அச்செல்லுதலால் பயனொன்றும் இல்லையெனப்படுமாயின் நகையாயல், மன்-ஒழியிசை. அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்டுபோகலால் அதுமுடிக்கநில்லையென்பதாம். (௪)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[இ-துவுமது] இ-ள். (முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) எழுதுங்கால்-எழுதும்போது, கோல்-அஞ்சனக்கோலினியல்பை, காணா-காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-நேத்திரம்போல், கொண்கன் பழி-கணவனது குற்றத்தை (அவனைக் காணுதலிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும்)—கண்டவிடத்து-(அவனைக்) கண்டவிடத்து, காணேன்-காணமாட்டேன்—எ-று. (கருத்து.) முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தெழுதுங்காலத் தஞ்சனக்கோலினியல்பு காணமாட்டாதகண்ணேபோலக் கொண்கனது தவற்றைக் காணுமிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேனென்பதாம். ம கோல்-அஞ்சனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயல்பு-கருமை-என்னியல்பு-இதுவாகலால், பேதும் அது முடியாதென்பதாம். (௫)

காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்கால்
காணேன் றவறல் லவை.

[இ-துவுமது] இ-ள். (யான்) காணுங்கால்-(கணவனைக்) காணும்பொழுது, தவறாய-(அவன்) குற்றங்களானவைகளை, காணேன்-காண்கின்றிலேன், காணாக்கால் (அவனைக்) காணாதபொழுது, தவறல்லவை-குற்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன்-காண்கின்றிலேன்—எ-று. (கருத்து.) கொண்கனையான் காணும்பொழுது அவன்றவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணாதபொழுதவையல்ல பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேனென்பதாம். ம கணவனென்பது அதிகாரத்தால்வந்தது. முன்பு நான் உன்னோடு சொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணாமையாலே பிணங்கிலேனென்பதாம். (௬)

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

[இ-துவுமது] இ-ள். உய்த்தலறிந்து-(தம்மை) யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்திருந்து, புனல்பாய்பவரேபோல்-(இழுக்கின்ற) நீரிலே பாய்வோர் செயல்போல, பொய்த்தலறிந்து-(பிணக்கு) முடியுபோகாமையறிந்திருந்து புலந்து-(கணவனோடு) பிணங்கி, என்-(பெறுவது) யாது—எ-று. (கருத்து.) தம்மையீர்த்துக்கொண்டுபோதலறிந்து வைத்தொழுகின்ற புனலுட்பாய்வார் செயற்போலப் புலவிமுடியுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடுபுலந்து பெறுவதென்னென்பதாம். ம பாய்வரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புணர்படுதல் பிணக்கினாலும் பயனில்லையென்பதாம். (௭)

இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

[இது தலைவி புணர்ச்சிவிகாரமறிந்த தோழி தலைவனுக்கு சொல்லியது] இ-ள். கள்வ-கள்வனே, நின்மார்பு - (எங்களுக்கு) உவர்த்துமார்பு; களித்தார்க்கு, - (தன்னையுண்டு) களித்தவர்க்கு இளித்தக்க-அவமானமடையத்தக்க, இன்னாசெயினும் - இனிமையில்லாதவைகளைச் செய்தாலும், கள்ளற்றே- (அவராலே மேலும் மேலும் விரும்பப்படுவதாகிய) கள்ளைப்போலும்—எ-று. (கருத்து.) தன்னையுண்டு களித்தார்க்கு இளிவரத்தக்க வின்னாதவற்றைச் செய்தினு மவரான் மேன்மேலும் விரும்பப்படுவதாய கள்ளைப்போலு மெங்கட்கு நின்மார்பென்பதாம். * அவ்விளிமையில்லவை, நாணில்லாமை, ஒழுக்கமில்லாமை, உணர்வில்லாமை, சிறையில்லாமை, இவைமுதலாயின எங்களுக்கு நாணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்தினும் எங்களாலே மேன்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கள்வவென்றதும், அதுநோக்கி. (அ)

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

[இது நிரப்பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். காமம்- காமவின்பம், மலரினும்-பூவினும், மெல்லிது மெல்லியதாயிருக்கும் (அப்படி மெல்லிதாயிருக்கையை அறிந்து) —அதன்செவ்வி-அதன்பக்குவத்தை, தலைப்படுவார்-பெறுவோர், சிலர்-(உலகத்திலே) சிலர்- எ-று (கருத்து.) காமவின்பமலரினு மெல்லியதாயிருக்கு மதனை மெல்லியதாகத

யோசித்த கன்செய்கியையப் பொருவா ருலகத்தாச் சிலரென்பதாம். தொட்டவைகளில் வார்த்தைப்பக்குவம் அறிவதாகியவர் நல்லவற்றிலும் மெல்லியதென்பதை விளக்கலால் உண்மை சிறப்பின் கண்ணாக்கது. குறிப்பும்வெட்கையும்-அனுபவிப்பும் - இன்பமுமொருகாலத்திலே நுகர அனுபவிக்குந்திறமறிநவர் அதற்குரைக்காலமும் இடமும், உபகாரங்களும் பெற்றுக்கூடி அனுபவிக்கவேண்டுதலால் அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலரென்றும் அவனவனுள் மாதரவும் நன்றுகேளாமிது கூடுபவிடும் வைஇரவால் மலரினு மெல்லிதெனவும் சொல்லினான், குறிப்பு ஒவ்வாமையால் வான் அதுபெறுமென்றிலேய னென்பதாம் தலைமகன் வடலொழிந்தபயன். (௯)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

[இதுவுமது] இ-ள். (பாணிக்கதலைமுன்னொருநாள் புணர்ச்சென்றனம்போது) கண்ணின் துனித்தே (கண்) கண்ணாற்றுனித்ததுபோலே பிணங்கி, புல்லுதல் - புல்லுதலில், என்னினும் - என்னைப் பார்க்கிலும், தான் விதுப்புற்று - தான் விரைவுற்று, கலங்கினாள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள்—(ஆதலால்) இப்படியிருக்கையால் பிணக்கிலிருக்கின்ற இவள் (அதனைவிடுவாள்)—எ-று. (கருத்து.) காதலி முன்னொருநாள் புல்லல்விதுப்பு தான் கண்ணாற்றுனித்து புல்லுதலை யென்னினும் தான்விதுப்புற்று தன்னையும் மப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாளாதலால் பாவிக்கின்மையே ஆகவிருப்பின் நீடுநிற்கின்றதல்லவென்பதாம். ஒகண்மைத்திறத்தாலே பிணக்கல் கொள்வினைச்சி நில்லாமல் அதுவிலக்காவலாதல் அவளாலேன் இப்படி நடைக்கண்ணே கூடாதென்பது பயன். (ம)

௱௩௰ - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அக்காலத்து காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் பிணங்கக்கிலையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன் பிணங்குதலுமாம், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவனெஞ்சே
நீஎமக் காகா தது.

[இது தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்கக்கிலாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] இ-ள். நெஞ்சே- (எனது) மனமே, அவர்நெஞ்சு - அவரதுமனம், அவர்க்காதல்கண்டும் - (சம்மதியையபடி) அவர்க்காய்நிற்றல் கண்டிருந்தும், நீஎமக்காகாதது - நீ

அவரைப்போல்நினைந்து) எமக்காய்நில்லாமைக்குக்காரணம், எவன்-யாது —என்-று. (கருத்து.) நெஞ்சே அவருடைய நெஞ்சம் அவரை விடாது அவர்க்கே நிற்றலைக் கண்டிருந்தும் நீ யெமக்காய் நில்லாததனை நினைத்தற்காரணம் யாதென்பதாம். அவர்காதல் - அவர்நினைந்ததற்கு உடன்படுதல், மாலைக்காலத்தே அவர்பிணங்கிய உடன்படுதலை யானறியும் படியாக அறிந்து செய்யமாட்டாதவர் செய்வாரைக் கண்டவிடத்தும் செல்லுதல் நீ அதுவும் செய்யவில்லையென்பதாம். (௧)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு.

[இதுவுமது] இ-ள். என்நெஞ்சு - எனதுமனமே, உறாஅதவர்க்கண்டகண்ணும் - (என்னிடத்து) அன்பில்லாத் தலைவரை (உண்மையாய்) அறிந்தவிடத்தும், செறாஅரெனா - (காய்வோரால்) கோபியாரென்பதுபற்றி, அவரை - அவரிடத்து, சேறி - செல்கின்றாய் (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் நேரியதனைப் புரிந்தேன்)—என்-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சே பேறுபெற்ற ட்பு உடையராகாதவரையுள்ள வறுமைக்கண்டவிடத்து காய்கின்றும் வெகுளலென்பதுபற்றி நீயவர் மாட்டுச் செல்லாநின்றாய் பொறியது பேறுபேறாக நியாயமோ புரிந்தேனோ வென்பதாம். அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம், பழமையான நாட்சென்றபற்றிக் கோபியாரென்பது கருதிநாகச்செல்கின்றாய் நீ நினைத்தது முடியுமோவென்பதாம். (௨)

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

[இதுவுமது] இ-ள். நெஞ்சே நீ-மனமே நீ—(என்னிடத்துநில்லாமல்) பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, அவர்பின்செலல் - அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்)—கெட்டார்க்கு நட்டாரில்லென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லையென்றநினைவோ (உன் னியல்போ சொல்லு)—என்-று. (கருத்து.) நெஞ்சே நீயென்மாட்டு நில்லாது விரும்பியவர் தெவர்மாட்டுச் செல்லுதற்கே காரணங்கெட்டார்க்கு நட்டாருலகத்தில்லையென்று நினைவோ நின்னியல்போ கூறுவாயாகவென்பதாம், என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்னமே பழகியதென்றற்கு - பெட்டாங்கென்றும், தான்இப்பொழுது மானமில்லாதலாலே கெட்டார்க்கென்றும், சொல்லினாள் செலல் - அது பெயர். தனர்விடத்து உடன்வருந்துறாமுடைமை தொடர்பாயிற்று உனது தொடர்வென்பதாம். (௩)

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே

[இதன்பொருள்] இ-ள். நெஞ்சே-மனமே—(நீ அவரைக் கண்டபொ ழுதே- இவ்வாறு பலவிக்க நினைப்பதல்லது). துனிசெய்து - (அவர்த வறுசெய்கையைப்) பிணக்கங்கொண்டாக்கி, மற்றுத் துவ்வாய் - (அதனை அவ ளறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினைவாய் (ஆதலால்)—இனி- இனிமேல், அன்ன அப்படிப்பட்டவைகளை, நின்னொடு - உன்னுடனே, சூழ்வார்- எண்ணு வோர், யார்- யாவர், ஒருவர் அதுசெய்யார்—எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சே! அவரைக்கண்டபொழுதே இவ்வாறு வருவதல்லதவர் தவறுநோக்கி முன் புலவியையுண்டாக்கிய நினையாமலிருந்து பின் அனுபவிக்கக்கருதுவாயாக லி னியப்படிப்பட்டவைகளை நின்னொடு எண்ணுவார் யாவருமில்லை செய்யேனென்பதாம். அப்படிப்பட்டவை பிணக்குத்திறங்கள், காமை உடையாளைச்சூழ்ந்தெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்து பின்புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இப்படிச்சொல்லினாள் (௪)

பெறாஅமை அஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சும்
அறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[இது நாயகச்சென்ற தோழிகேட்கத்தலைவிசொல்லியது] இ-ள். (தலைவரைப்பெறுதகாளிலும்) பெறு அமையஞ்சும் - அப்பெறுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், பெறின்-பெற்றகாலிலும், பிரிவஞ்சும்-(அவரது) பிரிவை நினைந்து அஞ்சாநிற்கும்—(ஆதலால்) என்னெஞ்சு என்மனமானது, அறா இடும்பைத்து - (எக்காலும்) நீங்காததுன்பமுடைத்தாயிற்று —எ-று. (கருத்து.) காதலரைப்பெறுதலின்றி மப்பெறுமைக்கஞ்சாநிற்கும் பெ ற்றுவந்தால் அவர்பிரிவினையுட் கொண்டதற்கஞ்சாநிற்குமாகலால் என் னெஞ்சொன்று நீங்காவிடும்பையையுடைத்தாயிற்றென்பதாம். காதலரைப்பெற்றிருந்தபுணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியன்று என்றெ கருத்தால் அதற்கு உடன்படுமின்றாகலால் பெறாமையஞ்சுமென்று ம் - புணர்ச்சி பெறுமையினும் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின் யாதுசெய் வோமென்பது கேழ்தலால் பெறிற்பிரிவஞ்சுமென்றும் இவ்விரண்டுமல் லாதவேறொயில்லாமையால் அறாவிடும்பைத்தென்றும் சொல்லினாள்.

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது] இ-ள். என்னெஞ்சு- என்மனமானது, இருந்து-(இ ங்கே) இருந்து, தனியேயிருந்து - அவரைப்பிரிந்திருந்து நினைத்த க்கால்- (அவர்கொடுமைகளை யான்தனியே) நினைத்தக்கால் (அச்சமய மறிந்து)—என்னை- என்னை, தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற் பொருட்டே—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சிண்டிருந்தது காதலரைப்பிரி ந்தவர் கொடுமைகளை யான்தனியே நினைத்தக்காலவ்வளவறிந்தென் னைத்தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே-என்பதாம். என்னிடத்

இருந்தது அப்பொழுது அவர்செய்கொடுமை கட்கெல்லாம் .... துக்கமாட்டாமையைச் செய்ததற்கேயோ .... அவ்வளவே அவரோடு பிணங்குதற்கென்றபடி. (௬)

நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். அவர்மறக்கல்லா - (தம்மை மறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணா - மாட்சிமையில்லாத, என்மடநெஞ்சிற்பட்டு - என் அறிவில்லாத நெஞ்சத்தோடு கூடி, நாணும் - (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணினையும், மறந்தேன் - மறந்தேன் — எ-று. (கருத்து.) தம்மை மறந்தவரைத்தான் மறக்கமாட்டாமையால் மாட்சிமையில்லாத மடமையுடைய நெஞ்சுடனே கூடியதால் என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நாணத்தையும் விட்டேனென்பதாம். .... கற்பு .... காலும் கூடியபொழுதிலும் அங்ஙனங்கண்டார் போல் .... பொழுதே புணர்ச்சிக்குவிரைதலால் அதனைமறந்தேனென்றாள். (௭)

எள்ளின் இளிவாமென் றெண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.

[இதுவுமது] இ-ள். உயிர்க்காதனெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) நெஞ்சு (நம்மை இகழ்ந்துசென்றவரென்று) எள்ளின் - (அவரை நாம்) இகழ்ந்தோமாயின், இளிவாமென்றெண்ணி - (பின்பு நமக்கு) இளிவாமென்று நினைத்து, அவர்திறம் - அவர் தன்மைகளை, உள்ளும் - நினைக்கின்றது — எ-று. (கருத்து.) உயிர்மேற்காதலுடைய என்னெஞ்சு நம்மையெள்ளிச் சென்றவரை நாமுமெள்ளின் இளிவாமென்று கருதி அவர் திறத்தினையே நினைக்கின்றதென்பதாம். .... என்றுதல், ... இளிவு .... யாலும், ... குடன்படலும், வருதலும் கூடலும் முதலானவை, இளிவிற்கு .... லும் இறந்துபடமாட்டாமையாலும் கூடநினைக்கின்றதென்பதாம். (௮)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

[இது ஊடுதற்குலாதபிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து (அதனைக் குறைத்தற்கு) — தாமுடைய - தாம் உரித்தாகப்பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது, துணையல்வழி - துணையாகாதவிடத்து, துணையாவார் - துணையாவார் இன்னவர்கள், யாரோ யார் — (ஒருவருமில்லை) — எ-று. (கருத்து.) .... தற்குத்தாம் உரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந்துணையாகாவழி

வேறுதுணையாவரொருவருமில்லையென்பதாம். இக்கேடன்போலவது நீத்தற்குவாராதபிணக்கு, நெஞ்சந்துணையாகாமையானது அவலம் அன்பிலனொன்றுழியாது கூடற்கண்ணே விரைதல், ஒருதுணையில்லாமையால் இத்துன்பமுழந்து விடுதலே உள்ளதென்பதாம். (௯)

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

[இதுவுமது] இ-ள். தாமுடைய - தாம் உரித்தாகவுடைய, நெஞ்சம் - மனம், தமரல்வழி - (ஒருவருக்குத்) தம்மவராகாதவிடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமரல்லர். தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம் எளிதென்றே—எ-று. (கருத்து.) தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சமொருவர்க்குந் தமரல்லாவழியயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ - என்பதாம். வேறொருத்தியைக் காதலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்னை வருத்துகின்றபின்பு வேறொருத்திபிணக்குகின்றது எளிதென்பதாம். (௰)

௱௩௰௧-ஆம், அதி-புலவி

அஃதாவது, இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிரும்பாது பிணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணக்கல், அதிகார முறைமையும் இதனால்விளங்கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறும்
அல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

[இது வாதாகசென்ற தோழி தலைவிதனக்கு உடன்படுதற்பொருட்டு அவளோடொகைத்துச் சொல்லியது] இ-ள். அவருறும் - அவர்கள் உறும், அல்லனோய் - அன்பனோயினை, சிறிது - சிறிது, காண்கம் - கண்கடவோம், புல்லாது - (நீ அவரைவிரைந்துபோய்த்) தழுவாமல், இராஅ (இத்தொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து புலத்தை - பிணக்கு—எ-று. (கருத்து.) அன்னம்புலந்தாற்காதல் செய்து மல்லனோயினையாஞ்சிறிதாகக் கண்கடவோமியவரை விரைந்து சென்று புல்லாதே யித்தொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக வென்பதாம் அல்லனோய் அன்பநோய் புணர்ச்சி தன்றான் பிணக்கை கிளவியெடுக்கை தெள்பதுபாடு புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியானாய் நின்றுதாம் உற்றவருதாம் சிறிது உடலுறுதல் வேண்டுமெனச்சைகை செய்து கேட்பித்தபடி. (௧)

உப்பமைந் தற்றால் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல்.

[இது பிணக்குத்தீர்தற்கு அதுக்கு உடம்படுவிக்கின்றாள் சொல்லியது] இ-ள். புலவி-பிணக்கு—(புணர்ச்சியின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவின தாகுதல்) உப்பமைந்தற்று-உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையுடைத்தாக்குதற்கு) வேண்டுமளவின தாகுதல்போலும்; நீளவிடல்- (இனி அதனை அவ்வளவின் நீடிய) நீடவிடுதல், அதுசிறிதுமிக்கற்று - அவ்வுப்பளவு சிறிதுமிகுந்ததுபோலும்—எ-று. (கருத்து.) புலவியானது புணர்ச்சியின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவித்தாக ஆயினும் அதனைச் சிறிதுமிக்காற் போல் உணவுகளுக்கு வேண்டுமளவிற்றாதல் போலுமென்பது; அவ்வளவினின்றும் நீட்டிப்பின் அவ்வுப்பளவு சிறிதுமிக்காற்போலுமென்பதாம் உணவுகளின் சுவை நிலை குறையாமல் புணர்ச்சிபெறுதற்குரியது அளவறிந்து நீளாமல் தருதல், சிறிதும் மிகவிடலாகாதென்பதாம், பிணக்குமிகின்று எனவே காதலர் உப்புமிகுந்தவிடத்து உணவுகளை விரும்பாமைபோல பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற்போமென்பதனையாம் இது பண்புவமை. (௨)

அலந்தாரை அல்லனோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

[இது பரத்தையிடத் திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது] இ-ள். ஊடல் - தம்மைப் புலந்தாரை - தம்மைப்பெற்று பிணங்கியமகளிரை, அப்பிணக்குநீக்கிப் புல்லாவிடல் - புணராமல்விடுதல், அலந்தாரை - (முன்னமேதுன்பமுற்று) அழிந்தவர்க்கு - அல்லனோய்செய்தற்று அதன் மேலும் மிகுந்ததுன்பங்களைச் செய்ததுபோலுமாம்—எ-று. (கருத்து.) தம்மைப்பெற்று புலந்த மகளிரைப்புல்லாவிடின் அவ்வாதரவர் சொல்பண்டே துன்பமுற் றழுந்தாரை யதன்மேலும் மிகுதி துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலு மென்பதாம். நீ பிறரிடத்துச் சென்றதனால் உண்மைபெற்று பிணங்கியிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய் அவர்களுக்கிப் புணரீராயின் அவர் பொறாரென்பதாம். (௩)

ஊடி யவரை யுணர்த்தாமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

[இதுவுமது] இ-ள். ஊடியவரை- (உம்மோடு) பிணங்கியபரத்தையரை, உணர்த்தாமை - பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாடிய - முன்னமே நீர்பெறாமல்வாடிய, வள்ளி - கொடியை, முதலரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும்—எ-று (கருத்து.) உம்மோடூடிய பரத்தையரை யூடலுணர்த்திக்கூடாதொழிதல் பண்டேநீர் பெறாதுவாடிய கொடியை யடியிலே யறுத்தாற்போலு மென்பதாம். நீர் பரத்தையரிடத் திருக்கும் போது எம்புதல்வரைக்கண்டு பொறுத்திருக்கவல்ல யாம் உம்மோடு பிணங்குதற்கு உரியமல்லேம் ஆகையால் எமக்குப் பிணக்குதீர்த்தலும் வேண்டாம் உரியராய்ப்பிணங்கிய பரத்தையருக்கே பிணக்குத் தீர்க்க வேண்டுவது அதனால் அங்கே செல்லுமென்பதாம். (௪)

நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

[இது தலைவியைப் பிணக்கு நீத்துக்கூடினாள் தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். நலத்தகை - நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய, நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும், ஏஎர் - அழகாவது, பூவன்ன கண்ணார் அகத்து - பூவன்ன கண்ணையுடைய மகளிர் நெஞ்சினுண்டாகின்ற, புலத்தகை - பிணக்கின் மிகுதியன்றோ — எ-று. (கருத்து.) நற்குணங்களாற் றகுதியுடையாரான தலைவர்க்கு அழகாவது தம்பூவன்ன கண்ணார் நெஞ்சின் மிகும் புலவி மிகுதியாகிய தெய்வத்தன்மையதென்பதாம். [illegible]

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

[இதுவுமது] இ-ள். துனியும் - பெரும்பிணக்கும், புலவியும் - சிறுபிணக்கும், இல்லாயின் - இல்லையாயின், காமம் - காமமானது கனியும் - பழுத்தமுதிர்ந்த பழமும், கருக்காயும் - இளங்காயும் போலும் — எ-று. (கருத்து.) முதிர்ந்தகாலமாகிய துனியுமின்மையாகிய புலவியுமில்லையாயிற் காமஞ் செவ்விமுதிர்ந்த பழமுங் காயும்போலு மென்பதாம். [illegible]

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

[இதுவுமது] இ-ள். புணர்வது - புணர்ச்சியானது, நீடுவது கொல் நீட்டிக்குமோ, அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ, என்று - என்றுநினைத்தால், ஊடலின் - (இன்பத்திற்கு அவசியம்வேண்டும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் துன்பம் - ஒருதுன்பம், உண்டு - உண்டாம் — எ-று. (கருத்து.) இப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலா [illegible]

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

[illegible]

[illegible]

[இது ஒழிந்தற்கு வாராத பிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோடு பிணக்கிச் சொல்லியது] இ-ள். நொந்தாரென்று - (இவர்நம்பொருட்டு) நொந்தாரென்று, அஃதறியும் - அந்நோவை அறியும், காதலர் - அன்புடையாரை, இல்லாவழி - பெறாதவிடத்து, நோதல் - (ஊடி) வருந்துதல், எவன்மற்று - (பயன்) யாது — எ-று. (கருத்து.) இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தாரென் றதனை யறிபவர் அன்புடையாரைப் பெறுவழியோருவர் நோகின்றதனாற் பயனில்லையென்பதாம். இவன் [illegible] தலைவனே யல்லன் அல்லாமையால் இந்நோவறியான் அறியாமையால் நாம் நோகுதலாலே பயன் இலவென்று தன்பெருமை அறிவித்தபடி. (அ)

நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

[இதுவுமது] இ-ள். நீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) நீரும், நிழலதே - நிழலி லுள்ளதே, இனிது - இனிதாகும் — (அதுபோல) புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம்வேண்டும்) பிணக்கும், வீழுநர்கண்ணே யினிது - அன்புடையவரிடத்தே இனிதாகும் (அன்பில்லாரிடத்து) ஆகாது — எ-று. (கருத்து.) உயிர்க்கின்றியமையாத நீர்நிழலின்கண்ணதே யினிதாவதன்றி வெயிலின்கண்ண தானாற்போலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவியு மன்புடையார்கண்ணே யினிதாவதன்றி யன்பில்லார் கண்ணதாகாதென்பதாம். நிழலிடத்துள்ளநீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாய்த் தாகந்தணித்தலால் இனிதாயிற்று. அன்புடையவர் பெருமைக்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும், உடையராகையால் இவரிடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப்பிணக்குதலும் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (கூ)

ஊடலுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சம்

கூடுவே மென்ப தவா.

[இனவுமரு] இ-ள்.

உடலுணங்க- (தான்)

பிணங்கிப்பேலவருந்தா

நிற்கவும், விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்க வல்லாரோடு, என்னெ
ஞ்சம்-என் மனம், கூடுவேமென்பது- கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெ
ய்தற்குக் காரணம், அவர் - (தன்) னாசையே வேறில்லை)—எ-று. (கரு
த்து.) தாழுடற்கண்ணே மெய்யாநிற்கவும் விட்டிருக்கவல்லாரோடுகூட
க்கடவேமென் றென்னெஞ்ச முயறற்கேது தன்னாசையே பிறிதில்லை
யென்பதாம். * அன்பும், அருளும், இல்லாரை உடையரென்றும், அவ
ரோடு யாம்பொருந்துவே மென்றும், நினைந்து அதற்குமுயலுதல் அ
வர்வுமுர் செயலாகலால் கூடுவேமென்பது அவாவென்றான். இக்கூ
ட்டம் முடியாதென்பதாம். (௰)

௱௩௨ - ஆம் அதி - புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது-தலைவனும், தலைவியும், ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்த விட
த்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆ
சை அதிகப்படுதலால் நுட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்
கொண்டு அதனை அவன்மேலேற்றி அவன்பிணங்குதல் காரணத்தினு
ணுக்கம், காரியத்தின்மேல் நின்றது அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே
விளங்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

[இது உலாப்போய்வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்து வந்தபோது தலைவி சொல்லியது] இ-ள். பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய், பெண்ணியலார் எல்லாரும் - பெண்ணியல்பினையுடைய எல்லாரும், கண்ணின் - (தமது) கண்களால், பொதுவுண்பர் - பொதுவாக (உன்னை) அநுபவிப்பார் — (அதனால்) நின் மார்பு - (அவர்களெச்சிலாகிய) நின் மார்பை, நண்ணேன் - பொருந்தேன் — எ-று. (கருத்து.) பரத்தமையையுடையாய் நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந் தங்கண்ணாற் பொதுவாக வுண்பாதலானவர் எச்சிலாய நின் மார்பினைப் பொருந்தேனென்பதாம். ஈண்டு கற்பு நாண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் பரத்தையர்க்கு உள்ளது பெண்ணாயிருக்கைமாத்திரமே என்றிருக்கருத்தால் பெண்ணியலாரென்றாள் பொதுவாகவுண்டல் தமது சேரியிலே செல்லுகையில் முறையானன்றி ஒருகாலத்து ஒருசேர நோக்குதல் அதுவும் ஓர் குற்றம் தான் நோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும் நோக்கி இன்புறுவரென்று ஆசங்கித்து அவள் அவரிடத்துப் பொறாமையடைதலால் நுணுக்கமாயிற்று. (க)

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

[இது தலைவனை நீங்கியபோது சென்ற தோழிக்குத் தலைவி படுக்கையிடத்து நடந்தது சொல்லியது] இ-ள். ஊடி - (யாமதனோடு) பிணங்கி, இருந்தேமா - (பேசாது) இருந்தோமாக, தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார் (ஆர் எனின்) — யாம் - நாம், தம்மை - தம்மை, நீடுவாழ்கென்பாக்கறிந்து - நெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவோமாக நினைத்து — எ-று. (கருத்து.) யான்தம்போடு புலவியுடனிருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார் அது நீங்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென்னுமை யாமிவேமாக்கருதி யிருந்தென்பதாம். ஈ அவ்வியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால் பேசவேண்டியதாயிற்றென்பதாம். இயல்பாக உண்டாகிய தும்மலைக் குறிப்பால் உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால் நுணுக்கமாயிற்று. (௨)

௱௩௰௨-ம் அதி—புலவி நுணுக்கம்.

மைகூறு

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

[இது தலைவியாதுமோனைக்குக் குறிப்பைக்கண்டு நீக்கி. பொழிகற்வும் இதுபிறழ்தற்குக்காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். கோட்டுப்பூ - விளைவாகிய பூமாலையை, சூடினும் - சூடினாலும், ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு, காட்டிய - (இப்பூவலங்காரத்தைக்) காட்டுதற்கென்று, சூடினீரென்று - சூடினீரென்று, காயும் - கோபியாநிற்பள், (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாற் சூடினேனுமென்று தும்மைக் காதலிக்கப்பட்டவளொருத்திக்குக் காட்டவேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கு மிவட்கியானினிச் செய்வதென்னை) — எ-று. (கருத்து.) யான்கோட்டுப்பூவைச் செவ்வியவாகச் சூடினாலும் தும்மைக் காதலிக்கப்பட்டவளொருத்திக்குக் காட்டவேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கு மிவட்கியானினிச் செய்வதொருகாரணம் - வேண்டுமோவென்பதாம். ஈ பூ - ஆகுபெயர், வகைய மாகவெளிதுமாம். (௩)

யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

[இ-ரைவுமது.] இ-ள். (காமம் அநுபவித்தற்குஉரிய இருவராயுள்ளே வர் எவரினும் நாம்மிகுந்த காதலையுடையேமென்பது நினைத்து) யாரினு ங்காதல மென்றேனா - யாரினும்மிகுந் தகாதலுடையோமென்று சொன் னேனாக—(உனது தோழி அதனையறியாமல் உன்னுல்விரும்பப்பட்ட மக ளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்தகாதலையுடையேமென்றேனாக நி னைத்து) யாரினும்யாரினுமென்று - யாரினும்யாரினும்—(என்னிடத்து க்காதலையுடையீர்) - என்றுசொல்லி, ஊடினாள் - பிணங்கினாள்—எ-று. (கருத்து.) காமநுகர்தற்குரியவிருவராயினார் யாவரினு நாமிக்காதலையு டையேமென்பதுகருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக நின்னேருதியதா க ருதாதென்னுற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர் பலருள்ளும் நின்கட் காதலையு டையே னென்றேனாகக் கருதிய மகளிர் யாரினும் மென்கட்காதலுடை யீராயினீரென்று சொல்லிப்புலந்தாளென்பதாம். * தலைமகளுக்குக் காதலன் என்றதன்மைப்பன்மை தலைவன்தன்னை உயர்த்திச்சொல்லி யதாகவந்ததுமின் அன்புமிகுதியினாலே சொல்லிடப்பட்டகருத்து வேறு கொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம். (௪)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்நிறை நீர்கொண் டனள்.

[இ-ரைவுமது.] இ-ள். (காதன்மிகுதியால்) இம்மைப்பிறப்பில்-இப்பி றப்பிலே, பிரியல மென்றேனா -பிரியேனென்றுசொன்னேனாக—(அத னால் என்னை மறுபிறப்பிலேபிரிவேன் என்கிறகருத்துடையேனாகநினைத் து)

கண்ணிறை நீர்கொண்டனள்-(அவள்) கண்ணிறைந்தநீரைக்கொண டாள்—எ-று. (கருத்து.) காதன்மிகுதியா லிம்மையாகியபிறப்பின்கண் யான் பிரியேனென்றுசொன்னேனாக வருகின்ற மறுமையாகிய பிற ப்பின்கட் பிரிவேனென்னுங் குறிப்பினேனாகக்கருதியவள் கண்ணிறை ந்தநீரைக்கொண்டனளென்பதாம். ஆ வெளிப்படைச்சொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக்கொள்ளின் அதல்லது எனவிடத்துக்குறையில்லையென்பதாம்.)

உள்ளினேன் என்றேன்மற் றென்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

[இ-ரைவுமது.] இ-ள். உள்ளினேனென்றேன் -(பிரிந்தவிடத்துநீ டாமல்) உன்னை நினைத்தேன் என்கிறகருத்தால் நினைத்தேனென்றே—(அ வள் அதனைமறந்தபின் நினைத்தேனென்றுசொல்லியதாகஎண் ணி) மற்று - அதற்குவிரோதமாக, என்மறந்தீரென்று -என்னைமறந்தீ ரென்றுசொல்லி முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவள்—என்னை - என் னை, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலத்தக்கனள - பிணக்கற்கு அமைந்தா ள்—எ-று. (கருத்து.)பிரிந்தகாலத்துநின்னையிடையின்றிநினைந்தேனெ ன்னுங்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேனெனவதனை_ மொழிகள் ம

தானுற பின்னை நினைக்கேனுகக்கருதி யென்னை மறந்திரோ என்று சொல்லி ஊ(ட)
ன் (று)றுசற்கனாக்தவளஃதொழிந்து புலத்தற்கனைக்கா ளென்பதாம். மு
ன் புலவினோர்க்கு அருந்தாபத்திவகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு பு
லக்கின்றனென்பதாம். (௬)

வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

[இ-ரை-மது.] இ-ள்• (கூடியிருக்கின்வன்) தும்மினேனாக (யான்) தும்மினேனாக, வழுத்தினள் - (தன் னியற்கைபற்றி) வாழ்த்தினள் — (அப்படிவாழ்த்தியதானே) அழித்து - (அக்கருத்தைமறித்து) — (உம்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள், யாருள்ளி - யார்நினைத்தலால், தும்மினீரென்று - தும்மினீரென்று அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள் - எ - று. (கருத்து.) கூடியிருக்கின்றவன் யான் தும்மினேனாகத்தன் னியற்கையின் வாழ்த்தினளக்கணம் வாழ்த்திய தானேமறித்து நும்மையினைந்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர்நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாளென்பதாம். ✽ வாழ்த்தலோடு பிணங்கல் பொருந்தாமையை யச்சுறுதலானென்பதாம். அன்புடையார் நினைத்தவழி நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு இவ்வழக்கையும் உள்ளத்தாகநினைத்துப்பிணங்கினளென்பதாம். (எ)

௱௩௨-ஆம் - அதி — புலவிநுணுக்கம்.

தும்முச் செறுப்ப வழுதாள் நுமருள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ வென்று.

[இ-ரை-மது.] இ-ள். (எனக்குத்தும்மல்தோன்றியவிடத்தே யானினைத்தால் தும்முவனென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி;— தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவு, நுமருள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்திரோவென்று - (உம்மோடு ஒருநாமமத்துமும் இல்லாத) எமக்குமறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லி, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள் — எ - று. (கருத்து.) எனக்குத்தும்மற்றோன்றியவழியாருள்ளித்தும் மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி யதனையானடக்கிக்கொண்டமையைக் கண்டுகருதும்மை நினைப்பதலை யெம்மை மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப்புலந்தழுதாளென்பதாம், ✽ செறுப்பவும் என்பதிலும்மையகரத்தால்தொக்கது. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றம் ஆயினக்கால் இனியான் செய்தற்றன்மையது யாதென்பதாம். (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீர்

யிந்நீர ராகுதி ரென்று.

[இதுவுமது.] இ-ள். தன்னை-(இவ்விதத்தாலேபிணங்கிய)தன்னை உணர்த்தினும் - (நான்வணங்கிப்)—பிணக்குத்தீர்க்கும்போது, காயும் - கோபியாநிற்பள், பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும், நீர் - நீர், இந்நீரராகுதி ரென்று - (அவர்பிணங்கியபோது) இப்படியேவணங்கிப் பிணக்குத்தீர்க்குந்தன்மையீராகின் றீரென்றுசொல்லி—எ-று. (கருத்து) இவ்வாற்றானடிபதன்னையான் பணிந்துணர்த்தாங்காலும் வெகுளாநிற்கும்புறமகளிர்க்கு மவருடியவழி இவ்வாறேபணிந்துணர்த்து நீர்மையையுடையீராகின்றீரென்றுசொல்லி யென்பதாம், இவள்தெளிவித்தவழியும் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிக்கொண்டு அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்கஅதுவும்பிணக்குதற்குவேதுவாய்முடிந்தது இனிஇவளிடத்துச் செய்யத்தகுவது யாதென்பதாம். (௯)

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவுமது]. இ-ள். (என்சொற்களும் செயல்களும் பற்றித்தான் பிணங்கியிருத்தலால்)—இருந்து - (அவளைநோக்கி) இருந்து, நினைத்து (அவளவயவங்களின் ஒப்பில்லாமையை) நினைத்து, நோக்கினும் - (அவளையேபார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் - (என்னைக்) கோபியாநிற்பள், அனைத்தும் - (என்னவயவ)மெல்லாம், நீர் - நீர், யாருள்ளிநோக்கினீரென்று (அவ்வயவங்களினொப்புமையால்) யாவளைநினைத்துப் பார்த்தீரென்று சொல்லி—எ-று. (கருத்து) என்சொற்களுஞ் செயல்களும்.

௱௩௰௨-ஆம், அதி—புலவி நுணுக்கம்.

பரிந்தாக்கவெகுளலன்னவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்களதொப்பின்மையை நினைத்தவற்றையே நோக்கினுமென்னைவெகுளாநிற்குமென்னவயவமனைத்தும் நோக்கினீரவற்றதொப்புமையா லெப்பெண்மகளிரை நினைத்ததென்று சொல்லியென்பதாம், யாவுமல்லாவவயவங்களாலும் ஒருத்தியோடொத்தல்கூடாமையால் ஒன்றால் ஒருவராகப்பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறியச்சொல்லுமென்றிறைகருத்தால் அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றாள். உடனாகிருந்ததுவும் குற்றமாயிற்றென்பதாம். (௰)

௱௩௰௩-ஆம்-அதி-ஊடலுவகை.

அஃதாவது—அப்படிப்பட்ட ஊடலால்தமக்குங் கூடலின்பம்சிறந்தமையைத் தலைவியுந் தலைவனுங்கண்டு அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வூடலைத்தலைமகள்மகிழ்தலும் தலைவன் மகிழ்தலும் ஆம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

[இது தலைவிகாரணம் இல்லாமற் பிணக்குகின்றமை கேட்டு அப்படி நீ பிணக்குகின்றது என்னவென்றதோழிக்கு அவள் சொல்லியது] இ-ள். அவர்க்கு-அவரிடத்து, தவறு-பிழைகள், இல்லையாயினும்- இல்லாதிருந்தாலும். அவரளிக்குமாறு-(எமக்கு) அவர் அருள்செய்கின்றவிதம், ஊடுதல்வல்லது-பிணக்கலை (விளைக்க)வல்லதாகின்றது—எ-று. (கருத்து.) அவர்மாட்டுத் தவறில்லையாயினு மெனக்கவர் தலையளிசெய்கின்றமையானது பிணக்கவல்லதாகின்றதென்பதாம் ஃ அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம் அளவிறந்த இன்பத்ததாகலால் யான் அடைதற்கு அருமையதாகிய இத்தலையளி மற்றவரும் அடைகின்றாரென நினைத்து அப்பொறாமையால் ஊடல்நிகழ்கின்றதென்பதாம். (௧)

ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

[இது பிணக்காதிருக்கின்றபோதும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அதைவிடுத்து பிணங்கினால்வருந்துவது என்னென்றதோழிக்கு தலைவி சொல்லியது] இ-ள். ஊடலிற்றோன்றும்-(பிணக்குதலாலேயுண்டாகி) தோன்றுகின்ற சிறுதுனி- சிறிய துன்பத்தால், நல்லளி-(தலைவர் செய்கிற) நல்லருள், வாடினும் வாடிப்போயினும், பாடு- பெருமையை, பெறும்-பெறும்—எ-று. (கருத்து.) ஊடலேதுவான [illegible] மகட்டொன்று

இன்ற சிறியதுனி தங்களூர் காதலர்செய்யுநல்ல தலையளி வாடுமாயினும் பெருமைபெய்து மென்பதாம். ஃ தவறில்லாமல் நிகழ்கின்ற ஊடல் நெடுநாளிலகலால் அத்துன்பமும் நில்லாதென்றதற்கு சிறுதுனியென்றும் ஆராமைபற்றிநிகழ்தலால் அதனால் நல்லளிவாடாதென்றதற்கு வாடினுமென்று பின்பேரின்பந்தருமென்றதற்கு பாடுபெறுமென்றும் சொல்லினள். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (௨)

புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

[இதுவுமது.] இ-ள். நிலத்தொடு - நிலத்தினோடு, நீர்-நீரானது, இயைந்தன்னாரகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடையகாதலரிடத்து, புலத்தலின் - பிணக்குதல்போல் (நமக்குஇன்பஞ்செய்வது)—புத்தேணாடு-தெய்வலோகம் உண்டோ (இல்லை) —எ-று. (கருத்து.) நிலத்தோடு நீர்கலந்தாற்போல வேற்றுமையுடையகாதலர் மாட்டுப்புலத்தல்போல நமக்கின்பந்தருவதொரு புத்தேணாடுமுண்டோ வில்லையென்பதாம். ஃ எப்படி நீரானது தானின்றநிலத்தியல்பினதாமோ அப்படியேகாதலரும் தன்னுடையமனைவி இயல்பினராதலால் அதுபற்றி அவரோடு பிணக்குதல் நிகழுமென்றதற்கு நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும் அவர் நமக்கும் அப்படிப்பட்ட காதலால் அப்பிணக்குப்பின்னே பேரின்பம் தருகின்றதென்றதற்கு புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றும் சொல்லினள். உவமம் - பயன்பற்றிவந்தது. (௩)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்

உள்ள முடைக்கும் படை.

[இது இப்பிணக்கு இனி எதனுல் நீக்குமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். புல்லி - (அன்பரைத்) தழுவிக்கொண்டு, விடாஅ - (பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய, புலவியுள் - அப்பிணக்கினுள்ளே, என்றுள்ளம் உடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற, படைதோன்றும் - உளதாகும்—எ-று. (கருத்து.) காதலரைப்புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவியின்கண்ணே புணர்ச்சிக்கண் தன்மேற்சென்ற வென்னுள்ளத்தைக்கெடுக்கும் படைக்கல மென்பதாம். உவணக்கத்தையும், பணிமொழியையும், உள்ளமுடைக்கும் படையென்றாள். அவற்றால் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் பிணக்குநீங்கும்விதம் சொல்லியபடி. (௪)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

௱௩௰௫ காமத்துப்பால்-ஆம்-அதி—ஊடலுவகை.

[இது தலைவியைப் பிணக்குநீக்கக்கூடியதலைவன் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன்னுள்ளேசொல்லியது.] இ-ள். தவறிலராயினும்-(ஆடவர்) தம்மிடத்துப் பிழையில்லாதவராயிருந்தாலும்—(உடையோர்போலப்பிணக்கப்பட்டு) தாம்வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படும்மகளிரது, மென்றோள் - மெல்லியதோள்களை, அகறலின் - கூடப்பெறாத சமயத்தில், ஆங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோரின்பம், உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து—எ-று. (கருத்து) ஆடவர்தங்கட் டவறிலராயினுமுடையார்போல வூடப்பட்டுத் தாம்விரும்புமகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாத வெல்லைக்கண்ணவர்க்கப் பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்தென்பதாம். ஈ தவறுடையார்க்கு ஊடியக்கால் இறந்தவின்பத்தோடு வருமின்பமும் அவைடவராகலால் அதுமிகவும், நன்றுமறைத்தலறிலார்க்கும் ஊடுமின்பத்தை இகழ்ந்ததில்லையென்னும் கருத்தால் தவறிலராயினும் ஆங்கொன்றுடைத் தென்றான் ஊடலினுலாகிய இன்பம் அளவிறத்தலால் கொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்டதொன்றென்றான். தவறில்லாமல் ஊடியதுவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம், (௫)

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

[இதுவுமது.] இ-ள். (உயிர்களுக்கு) உணவினும் - (மேலே) உண்ணுதலினும், உண்டதறல்-முன் னுண்ணப்பட்டதுசீரணித்தல், இனிது-இன்பந்தரும்—(அதுபோல்) காமம்-காமத்துக்கு, புணர்தலின்-(மேலே) புணர்தலினும், ஊடல் - முன் னேந்தவறுபற்றிப் பிணங்கல், இனிது - இன்பந்தரும்—எ-று. (கருத்து.) உயிர்க்குமேலுண்பதினு முன் னுண்டாததறலின்பந்தருமதுபோலக் காமத்திற்குமேற் புணர்தலினு முன்னைத்தவறுபற்றி யூடுதலின்பந்தருமென்பதாம். ஈ காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியையும் நான்காம்வேற்றுமை யுருபும் விகாரத்தால்தொக்கன. பசித்த

ன்னும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவையதுமாம் அதுபோல ... லகன் றுகூடும்வழி ஆராதலுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமென்று ... ம்பற்றிச் சொல்லியபடி.

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காமம் அநுபவித்தற்குரிய இருவருள்) ஊடலிற்றோற்றவர்-பிணக்கிலேதோற்றவர், வென்றார்-வென்றாராவார், அது-(அப்பொழுது) அறியப்படாதாயினும், கூடலிற் காணப்படும்-

(பின்னை) புணர்ச்சியிலே(அவரால்)அறியப்படும்—எ-று. (கருத்து.) காமநுகர்தற்குரிய இருவருள்ளும் ஊடலின்கட் டோற்றவர் வென்றாவர்; அஃதப்பொழு தறியப்படாதாயினும் பின்னர்புணர்ச்சியின் கணவராலறியப்படுமென்பதாம். * தோற்றவர் எதிரிடமாட்டாமல் சாய்தலின், அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பத்தை அடைதலால் வென்றாராயினர். மன்னும் - அசைநிலைகள் யான் அதுபொழுதுசாய்தலால்இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

[இதுவுமது.] இ-ள். நுதல்வியர்ப்ப - (இப்போது இவளது) நெற்றி வெயர்வரும்படியாக, கூடலிற்றோன்றிய - புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய, உப்பு - இனிமையை (இன்னுமொருகால்)—ஊடி-(இவள்) பிணக்கி, பெறுகுவங்கொல் - (யாம்) பெறவல்லமோ—எ-று. (கருத்து.) இது பொழுதிவளுநுதல் வியர்க்கும்வகை கலவியின்கணுளதாய இனிமையை யின்னுமொருகா லிவளூடியாம் பெறவல்லமோ வென்பதாம். * புணர்ச்சியினது விசேஷம்பற்றி நுதல்வியர்ப்பவென்றான். இனிமை கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற்றறிய ஆகியஇன்பம். இனி அப்பேறுகிடைப்பது அரிதென்று பெற்றதன் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (அ)

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

[இதுவும் அது.] இ-ள். ஒளியிழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவள், ஊடுக மன் - (இன்றும்) எம்மோடு பிணங்குவாளாக, அப்படிப் பிணங்கி இரத்தற்கும் (அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டும்)—யாம் - நாம் - இரப்ப - இரக்குமிடத்து (காலம்பெறும்வகை)—இரா - இவ்விரவு, நீடுக - (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண்டுக—எ-று. (கருத்து.) ஒளியிழையினையுடையாளின்றும் எம்மோடூடுவாளாக வல்லளை அவளையுணர்த்துதற்பொருட்டியாமிரந்து நிற்றற்குக் காலம்பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுமென்பதாம். ஊடுக நீடுக என்பன ஒன்றனுதம் பொருளிவ்வகைத்தன, மன் இரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலைகள். கூடக்கூட்டிலும் ஊடலே அமையுமென்பதாம். (க)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

௲௩௱௩௰. ௱௩௩-ஆம் அதி—ஊடலுவகை.

[இதுவும் அது.] இ-ள். காமத்திற்கு - காமவநுபவத்திற்கு, இன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனை அநுபவித்தற்குரியோர் ஆருயிராகத் தம்முள்) ஊடுதலாம், அதற்கு - அவ்வூடுதற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, கூடி - (அதனை அளவறிந்து நீக்கித் தம்முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின் - புணர்தல் கூடுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம்)—எ-று. (கருத்து.) ஒளியிழையினையுடையாளின்று மெம்மோடூடுவாளாக வல்லளை [illegible] புணர்த்து நற்பொருட்டியாமிரந்து நிற்றற்குக் காலம்பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுமென்பதாம். ஊடுதல் [illegible] காதல் முதிர்ந்தபெரும் பிணக்கமியல்விடத்தே துன்பத்தினைத் தருதலானும், முதிராத சிறுபிணக்கமியல்விடத்துப் புணர்ச்சியின் [illegible] பயனையாதலும், இரண்டற்கும் நடுவாகிய அளவறிந்து நீக்குதல் [illegible] தென்பதுபற்றிக் கூடி முயங்கப்பெறின் என்றான். அவ்வூடலின்பமும் [illegible] இன்பமும் யான்பெற்றேனென்பதாம்.

கற்பியல் - முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் - முற்றிற்று.

திருவள்ளுவரென்கிற திருக்குறண்மூலமும்.

தெளிபொருள் விளக்கம் என்கிற அ[illegible]ரையும்,

கருத்துரையும் நிறைவேறின.

ஆக-பால்-௩-க்கு, அதிகாரம்-௱௩௰-க்கு, திருக்குறள்-௲௩௱௩௰

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளன்றி, மோக்ஷத்தைக் குறித்துக் குறிப்புப்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பப்பொருளுமுண்டு.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்

துறைசை-சிவப்பிரகாசதேசிகர் திரு

